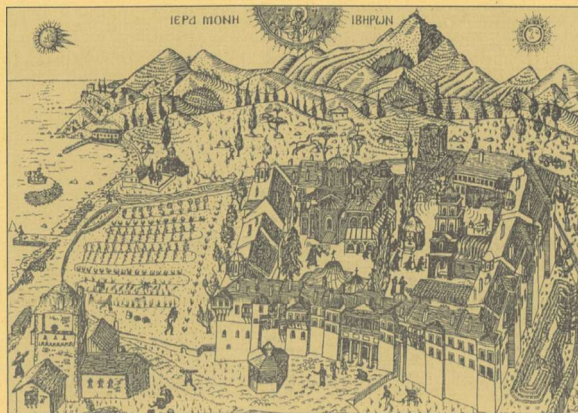

Φλορίν Μαρινέσκου

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ**

Τόμος πρώτος

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ**

*στη μνήμη του γιού μου
Κωνσταντίνου*

Ἡ παρούσα ἔκδοση πραγματοποιήθηκε χάρις στήν εὐγενική χορηγία
τοῦ κ. Γ. Δ. Δ. εἰς μνήμην τοῦ Δημητρίου Γ. Δαλακούρα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου: Ἡ Ἱερά Μονή Ἰβήρων.
Σύγχρονο σχέδιο.

© Ἰνστιτούτο Νεοελληνικῶν Ἐρευνῶν Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν
Βασιλέως Κωνσταντίνου 48, 116 35 Ἀθήνα, τηλ. (210) 72.73.554
fax (210) 72.46.212

© Ἱερά Μονή Ἰβήρων 630 86 Καρυαί
Παραγγελίες: bookstore@eie.gr

ISBN set 978-960-7916-48-8

ISBN 978-960-7916-50-1

Φλορίν Μαρινέσκου

**ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ**

Τόμος πρώτος

Σ' αὐτόν τόν τόμο συνεργάστηκαν:

–Γιά τά ρουμανικά ἔγγραφα

† Dalila Aramă, εἰδική παλαιογράφος, Βουκουρέστι

–Γιά τά ἑλληνικά ἔγγραφα

*Άννα Ἄγγ. Στεφανάτου, φιλόλογος-παλαιογράφος

Εὐδοκία Ὀλυμπίτου, Ἐπίκουρος καθηγήτρια, Ἴονιο Πανεπιστήμιο

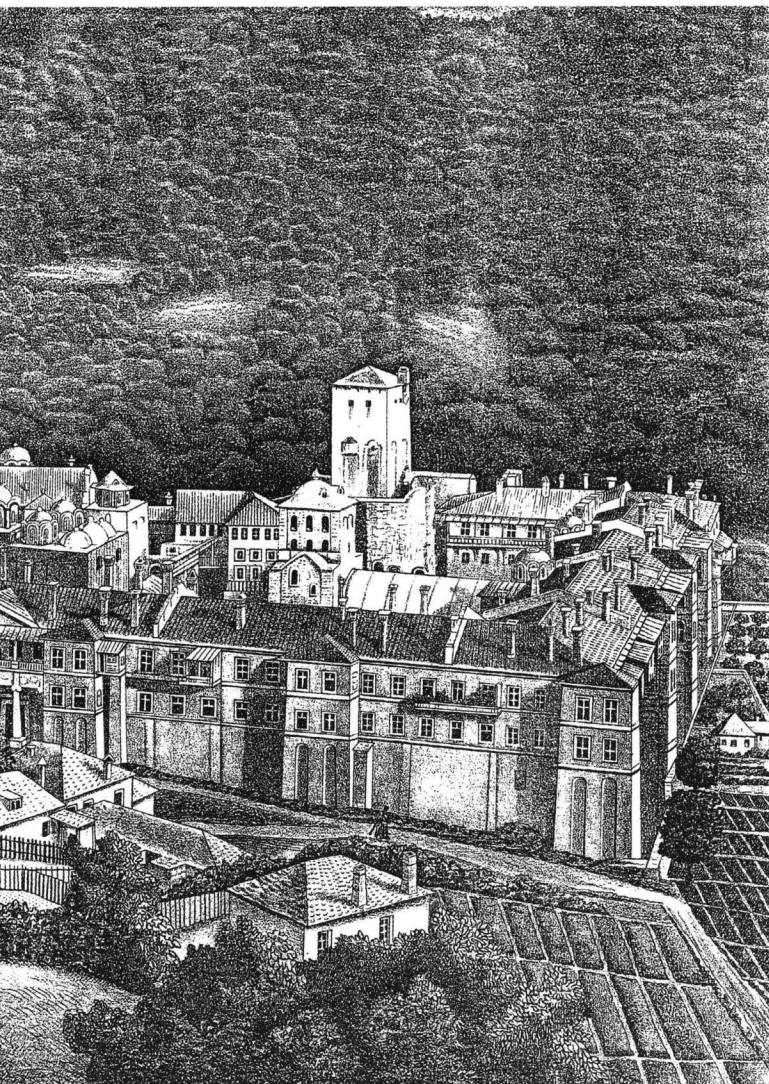
ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α΄ τόμος

Προλογικό σημείωμα του Καθηγουμένου της 'Ι. Μ. 'Ιβήρων	13-14
Πρόλογος του Διευθυντή ΙΝΕ/ΕΙΕ	15-18
Είσαγωγή	19-70
Πίνακας εικόνων	71-75
Εικόνες	77-124
Ταξινομικό διάγραμμα του αρχείου	125-129
Μορφολογική περιγραφή του αρχείου	131-134
Βραχυγραφίες	135
Περιλήψεις εγγράφων από τό 1428 έως τό 1830	139-563

Μονή Ἰβήρων, λιθογραφία, Μόσχα 1907.

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Στήν προσπάθειά της ή Ἱερὰ Μονή Ἰβήρων νά τακτοποιήσῃ τὰ ἱστορικά της ἀρχεῖα καὶ νά συντηρήσῃ τὰ μνημειακὰ καὶ πολυτίμια της κειμήλια, ἀνέθεσε στὸν ἀγαπητὸ φίλο καὶ γνωστὸ ἐρευνητὴ κ. Φλορίν Μαρινέσκου τὴ μελέτη καὶ ταξινόμησι τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου.

Ἦδη βρισκόμαστε στὴν εὐχάριστη θέσι νά ἔχωμε ἀνά χεῖρας τοὺς δύο τόμους, ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα μᾶς μακροχρόνιας καὶ ἐξονυχιστικῆς δουλειᾶς.

Ὁ κ. Μαρινέσκου, ἄριστος γνώστης τῶν δύο γλωσσῶν (ἐλληνικῆς καὶ ρουμανικῆς) καὶ ρέκτης τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ τεκμηριώσεως, δούλεψε στὰ χειρόγραφα ἀρχεῖα. Συνέλεξε καὶ ἄλλα σχετικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴ Μονή. Τὰ συνέκρινε μὲ ἐπὶ τόπου ἐπισκέψεις ρουμανικῶν ἀρχείων. Συνεργάστηκε μὲ ἐπιστήμονες καὶ ἱστορικοὺς τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς ρουμανικῆς πλευρᾶς. Καὶ μᾶς ἔδωσε μίᾳ κατὰ τὸ δυνατόν πλήρη εἰκόνα τῆς παρουσίας τῆς Μονῆς Ἰβήρων στὴν περιοχὴ τῆς παλαιᾶς Μολδοβλαχίας.

Στὴν εἰσαγωγὴ του ἀναφέρει τὰ ἱβηρίτικα μετόχια τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Ἐντοπίζει τὴ γεωγραφικὴν θέσιν. Περιγράφει τὴν ἱστορικὴν του γένεσιν. Καὶ διαπιστώνει τότε καὶ πῶς ἔγιναν κτῆμα τῆς Μονῆς Ἰβήρων.

Ἡ σοβαρὴ καὶ κατοχυρωμένη αὐτὴ μελέτη (μὲ τὴν περὶ ἧψι τῶν ἐγγράφων) εἶναι ἓνα ἔργο πολὺπλευρᾶ χρήσιμο γιὰ πολλοὺς ἐρευνητῆς. Καὶ ταυτόχρονα ἓνα κείμενον ποὺ εὐχάριστα διαβάζεται ἀπὸ κάθε φιλόστορα ἀναγνώστη, ποὺ θέλει νά γνωρίσῃ ἄμεσα καὶ νά ψηλαφήσῃ τὸν ἀγῶνα τῶν πιστῶν σὲ δύσκολους καιροὺς· τίς πολὺπλευρες σχέσεις καὶ τὴν ἀλληλοβοήθεια Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τοπικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὴν βοήθεια τῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας πρὸς τὴ Μονὴ Ἰβήρων. Τὴν εὐλάβειαν τοῦ πιστοῦ λαοῦ πρὸς τὴ Μονὴ τῆς Πορταϊτίσσης. Τὶς ἀφιερώσεις μονῶν, ἐκκλησιῶν καὶ σπητῶν. Τὴν παρουσία ρουμάνων μοναχῶν στὴ Μονὴ Ἰβήρων καὶ τὰ ἐξαρτήματά της. Τὴν εὐγνώμονα ἀνάμνησιν ἐκ μέρους τῆς Μονῆς μὲ τὴν ἀπεικόνισιν ἡγεμόνων. Τὴν ἐγγραφὴν τοὺς στὰ δίπτυχα καὶ τὴ μνημόνευσιν ἐκφώνως μέχρι σήμερα, ρουμανικῶν ὀνομάτων.

Ἐπισυνάπτεται καὶ ἓνα «ἱστορικό ὁδοιπορικό» τοῦ ἡμετέρου ἀδελφοῦ Γέροντος Μαξίμου, ὁ ὁποῖος ἰδιαίτερα συμπαραστάθηκε στὸν κ. Μαρινέσκου γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἔργου του στὴ Μονή. Καὶ ἦταν μέλος τῆς ἰβηρικῆς ἀντιπροσωπείας ποὺ δύο φορὲς ἐπισκέφθηκε τὴν Ρουμανία γιὰ μιὰ διάγνωσι τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν παλαιῶν μας μετοχιῶν.

Εὐχόμεθα, διὰ πρεσβειῶν τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς Πορταΐτισης, καὶ ἡ παροῦσα ἱστορικὴ ἐργασία νὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴ συνέχισι τῶν καλῶν σχέσεων μὲ τὸν εὐσεβῆ ὀρθόδοξο ρουμανικὸ λαό.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων

ΤΟ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ

Η Ιερά Μονή των Ιβήρων αποτελεί σέμνωμα του Αγίου Όρους για την αγιότητα της μαρτυρίας της και την αρχαιότητα της υπερχλιετούς ιστορικής της διαδρομής αλλά και για τους πολλούς καλλιτεχνικούς και πνευματικούς θησαυρούς που συντήρησε δια των αιώνων. Σε όλους τους μελετητές της ιεράς αλλά και της θύραθεν ιστορίας η Μονή των Ιβήρων είναι γνωστή για τον πλούτο των χειρογράφων και των εντύπων βιβλίων που αποθησαύρισαν και διέσωσαν οι πατέρες –ένα θησαυρό που πάντοτε εντυπωσίαζε τους επισκέπτες, προκαλώντας συχνά τόν φθόνο ορισμένων εξ αυτών, όπως το 1837 του Robert Curzon, του «τελευταίου που συναπεκόμισε οτιδήποτε» από τις βιβλιοθήκες του Αγίου Όρους. Στη Μονή των Ιβήρων ο Curzon απέτυχε να πείσει τους πατέρες να του προσφέρουν προς πώληση τους λαμπρούς κώδικες που θαύμασε στη βιβλιοθήκη της μονής και έτσι οι πνευματικοί αυτοί θησαυροί διασώθηκαν στην ιστορική τους θέση. Εκτός από τα χειρόγραφα η Μονή των Ιβήρων είναι γνωστή και για την εξαιρετή και πλουσιότατη βιβλιοθήκη των εντύπων, στην οποία συγκαταλέγονται παλαιότερες και σπάνιες εκδόσεις ελληνικών βιβλίων. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους μελετητές της πνευματικής ιστορίας του γένους παρουσιάζουν οι επί μέρους συλλογές βιβλίων επώνυμων λογίων και εκκλησιαστικών ανδρών που έχουν ενταχθεί στη βιβλιοθήκη της Μονής Ιβήρων. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται οι βιβλιοθήκες του Θεοφάνη Ελεαβούλκου και του Μαξίμου Μαργουνίου, όπως και εκείνη του Πατριάρχη Διονυσίου Δ΄. Επίσης η βιβλιοθήκη του Θεοκλήτου Πολυείδη, που περιλαμβάνει και βιβλία, τα οποία δανείστηκε για μελέτη ο Ευγένιος Βούλγαρης κατά την παραμονή του στην Αθωνιάδα, γεγονός που προσδίδει ιστορικότητα μοναδική στον βιβλιακό πλούτο που διαφύλαξαν οι Ιβηρίτες πατέρες στο ιερό τους καθίδρυμα.

Τρίτο στοιχείο του πνευματικού πλούτου της Μονής Ιβήρων είναι το αρχείο των ιστορικών εγγράφων που τεμηριώνουν την πορεία της μέσα στο χρόνο. Το αρχείο λαμπρύνουν τα χρυσόβουλλα των αυτοκρατόρων, μεταξύ αυτών εκείνα του Κωνσταντίνου Ζ΄ του Πορφυρογεννήτου και του Βασιλείου Β΄, όπως επίσης και σιγίλλια πατριαρχών, έγγραφα ηγεμόνων και

αρχιερέων, ένας τεκμηριωτικός πλούτος που καθιστά τη Μονή Ίβήρων πραγματική κυψέλη ιστορικής έρευνας. Σημαντικό τμήμα του αρχαιακού πλούτου της Μονής των Ίβήρων είναι και το ρουμανικό αρχείο που απαρτίζεται από 1837 έγγραφα. Το αρχαιακό αυτό σύνολο αποτελείται από έγγραφα προερχόμενα από τον ευρύτερο χώρο των ρουμανικών ηγεμονιών και καλύπτουν μια τροχιά πέντε αιώνων, από τον ΙΕ΄ έως και τον ΙΘ΄ αιώνα. Η Μονή των Ίβήρων ανέπτυξε πολύμορφες σχέσεις με τις ρουμανικές χώρες, οι οποίες καθ΄ όλη την εν λόγω περίοδο υπήρξαν ζωτικός χώρος για τις μονές του Αγίου Όρους, μέχρι σημείου που να μπορούσε να διατυπωθεί ο ισχυρισμός ότι αποτελούσαν από πολλές απόψεις την ιστορική ενδοχώρα της μοναστικής πολιτείας. Το ρουμανικό αρχείο της Μονής των Ίβήρων οριοθετείται χρονολογικά από το αρχαιότερο έγγραφο, ημερομηνίας 7 Αυγούστου 1472, και από το νεότερο έγγραφο, που είναι και το μοναδικό έγγραφο του εικοστού αιώνα στο αρχείο, ημερομηνίας 21 Μαρτίου 1910. Μεταξύ αυτών των δύο ακραίων χρονολογιών ξετυλίγεται μια πολυσύνθετη ιστορία σχέσεων και συναλλαγών, που συμπυκνώνουν σε μικρόκοσμο και τεκμηριώνουν απτά και συγκεκριμένα με τις αποκαλυπτικές συχνά λεπτομέρειες που διασώζουν την πολιτική, εκκλησιαστική, κοινωνική και οικονομική ιστορία της Νοτιοανατολικής Ευρώπης σε μια πραγματικά μακρά ιστορική διάρκεια. Λιγότερο ορατή στις διακυμάνσεις του ιστορικού χρόνου που αποτυπώνονται στο σώμα αυτό των μαρτυριών είναι η πνευματική ιστορία και η ιστορία της παιδείας, τα θέματα αυτά όμως, ούτως ή άλλως αναπόσπαστα συνδεδεμένα με την ιστορία των αγιορειτικών μονών και τη δράση των αγιορειτών πατέρων στη ροή των καιρών, γίνονται συχνά έμμεσα αισθητά δια του πρίσματος των πραγματικά ανεξάντλητων προσωπογραφικών λεπτομερειών που κωδικοποιούνται στις σελίδες αυτού του τόμου.

Αξίζει να υπογραμμίσουμε τη συνθετότητα των πληροφοριών όπως και τη συνθετότητα της ευρύτερης εικόνας που αναδύεται από το τεκμηριωτικό υλικό αυτού του τόμου. Επικρατεί γενικά η εντύπωση ότι τα μοναστηριακά αρχεία διασώζουν κυρίως οικονομικού χαρακτήρα πληροφορίες, ιδίως για παλαιότερες εποχές, στοιχεία που πηγάζουν από τη μέριμνα των μονών να διασφαλίσουν την υλική τους επιβίωση για να μπορέσουν να επιτελέσουν με λιγότερα προσκόμματα την πνευματική τους αποστολή. Το ρουμανικό αρχείο της Μονής των Ίβήρων ακυρώνει τη μονομέρεια αυτή και αναδεικνύει μια πολύ πιο σύνθετη και ενδιαφέρουσα εικόνα. Τα οικονομικά στοιχεία και πληροφορίες είναι εκτενή και συχνά φαίνονται να επισκιάζουν όλα τα άλλα, όμως δι' αυτών, ιδίως δια των τεκμηρίων των ιδιοκτησιακών στοιχείων και των συναλλαγών της Μονής Ίβήρων στις ρουμανικές χώρες, προσφέρεται ένας εξαιρετος πλούτος γεωγραφικών πληροφοριών και εικονογραφείται σε εντυπωσιακό βάθος ακρίβειας και λεπτομέρειας η κοινωνική

ιστορία περιοχών όπου διατηρούσε μετόχια η Μονή. Εκτός από τη σημασία των τεκμηρίων του ρουμανικού αρχείου για την οικονομική και κοινωνική ιστορία, εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι 1837 αρχαικές μονάδες που το συγκροτούν σε προσωπογραφικό επίπεδο. Ανεξάντλητες είναι οι σχετικές πληροφορίες, που προσθέτουν πυκνότητα στην προσωπογραφία μεγάλων και επώνυμων πρωταγωνιστών της ιστορίας, ισχυρών και φιλόδοξων ηγεμόνων όπως ο Βασίλειος Λούπου (που είναι παρών στο αρχείο με είκοσι τρία έγγραφα), των οικογενειακών πατριαρχών Ιακώβου και Καλλινίκου Β', μητροπολιτών της Μολδαβίας και ηγουμένων της Μονής Ιβήρων. Όχι λιγότερο σημαντική είναι η παρουσία στο ρουμανικό αρχείο των άσημων και ανώνυμων φορέων της ιστορικής πράξης, ταπεινών μοναχών και χωρικών, ενοικιαστών των κτημάτων της Μονής, ακόμη και των γυναικών τους που έχουν δοσοληφίες με τους πολυάριθμους Ιβηρίτες και άλλους αγιορείτες που δρουν στις ρουμανικές χώρες διακονώντας τις ανάγκες της μοναστικής πολιτείας. Όλες αυτές οι προσωπογραφικές λεπτομέρειες, αρκετές από τις οποίες προσθέτουν στις γνώσεις μας άγνωστα ως τώρα πρόσωπα και ονόματα, συμβάλλουν προς την ανάκτηση μιας πληρέστερης εικόνας του κοινού παρελθόντος των βαλκανικών λαών, τόσο στο επίπεδο της επίσημης ιστορίας των θεσμών όσο και σε εκείνο της καθημερινής εμπειρίας.

Δεν θα έπρεπε να μείνει ασχολίαστη στη συνάφεια αυτή της ανάκτησης μιας συνθετότερης ιστορικής εικόνας με περισσότερες φωτοσκιάσεις και μια άλλη πτυχή του πληροφοριακού υλικού που προσφέρει το ρουμανικό αρχείο. Πρόκειται για την αποτύπωση στις ιστορικές μαρτυρίες όχι μόνο της κοινωνικής αλλά και της εθνολογικής πολυμορφίας των ρουμανικών χωρών, μιας πολυμορφίας που παρατάσσει πλάι στους ρουμάνους μεγιστάνες, αξιωματούχους και χωρικούς, τους Έλληνες κληρικούς, εμπόρους και αξιωματούχους, κάποτε και λογίους, τους εκπροσώπους των άλλων γλωσσικών κοινοτήτων, ούγγρους και γερμανούς που συνθέτουν σημαντικές εθνοτικές παρουσίες στις ρουμανικές χώρες κατά τους πρώιμους νέους χρόνους που καλύπτει το αρχείο.

Η ίδια τέλος συνθετότητα της συνολικής ιστορικής εικόνας αναδύεται από το αρχείο και σε ένα άλλο επίπεδο, εκείνο της επίσημης έκφρασης με την πολυγλωσσία των εγγράφων: οι γλώσσες του αρχείου, η ρουμανική φυσικά, αλλά και η σλαβονική, η ελληνική, η ρωσική και η γαλλική, τεκμηριώνουν χαρακτηριστικά την αλληλουχία των φάσεων, αλλά και το πολύπτυχο περιεχόμενο κάθε μιας από αυτές, που συναπαρτίζουν την ιστορία της Νοτιοανατολικής Ευρώπης γενικότερα και των ρουμανικών χωρών ειδικότερα.

Τα πάθη, τους καημούς και τις ελπίδες αυτής της ιστορίας, αλλά και την προσδοκία της παραμυθίας που προσφέρει το χριστιανικό περιγράμματά της

και τον αγώνα για την κατά Χριστόν ζωήν των αγιορειτών πατέρων και των ποικιλώνυμων λαϊκών που μετέχουν σ' αυτήν, τεκμηριώνει με τις μαρτυρίες που διασώζει το ρουμανικό αρχείο της Μονής των Ιβήρων. Για να γίνει προσιτό στην έρευνα αυτό το σημαντικότατο σώμα τεκμηρίων εμόχθησε ο Φλορίν Μαρινέσκου, στέλεχος του Ινστιτούτου Νεοελληνικών Ερευνών και αφοσιωμένος μελετητής της αγιορειτικής ιστορικής μαρτυρίας. Το Ινστιτούτο Νεοελληνικών Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών στεγάζει αυτό το πολυετές πρόγραμμα συστηματικής αναδίφησης και επιστημονικής παρουσίασης των ρουμανικών αρχείων των αθωνικών ιερών καθιδρυμάτων και συγκαταλέγει στη σειρά των εκδόσεών του τους καρπούς της σχετικής προσπάθειας με το ζωνρό συναίσθημα ότι το έργο αυτό συνιστά ουσιώδες μέρος της επιτέλεσης της επιστημονικής και εθνικής του αποστολής.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ Μ. ΚΙΤΡΟΜΗΛΙΔΗΣ
Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
Διευθυντής
Ινστιτούτου Νεοελληνικών Ερευνών/ΕΙΕ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ ἱστορία καί οἱ θησαυροί τῆς μονῆς Ἰβήρων ἄρχισαν τά τελευταῖα χρόνια νά ἐλκύουν τό ἐνδιαφέρον τόσο τῶν ὑπευθύνων τῆς μονῆς, ὅσο καί τῶν ἐρευνητῶν, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται μέ διάφορους τομεῖς: ἑλληνικά¹ καί σλαβονικά χειρόγραφα², ἑλληνικά μουσικά χειρόγραφα³, ἄμφια⁴, κ.λπ. Ὡς ἀποτέλεσμα τῶν στενότητων ἐπαφῶν μέ τίς περιοχές τῆς σημερινῆς Ρουμανίας καί τῆς σημερινῆς Δημοκρατίας τῆς Μολδαβίας⁵, σώζεται στή μονή καί ἕνας σημαντικός ἀριθμός ρουμανικῶν ἐγγράφων, 1837 συνολικά.

Στήν παρούσα Εἰσαγωγή θά ἀσχοληθοῦμε μέ ἕνα καί μόνο θέμα, πού προκύπτει ἀπό τή μελέτη τῶν ρουμανικῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου, δηλαδή μέ τίς πολύπλευρες σχέσεις τῆς μονῆς μέ τίς ρουμανικές χώρες.

Ἡ βοήθεια ἡγεμόνων καί ἀξιωματοῦχων τῆς Μολδοβλαχίας πρός τό μοναστήρι

1. Βοήθεια ὡς πρὸς τίς οἰκοδομικές ἐργασίες

Ἄπ' ὅτι φαίνεται ἡ πρώτη ρουμανική βοήθεια πρὸς τό μοναστήρι ἀνήκει στόν "κτίτορα ὀλόκληρου τοῦ Ἁγίου Ὁρους", Νεαγκόε Μπασαράμπ. Σύμ-

1. Βλ. Παναγιώτης Σωτηροῦδης, *Κατάλογος ἑλληνικῶν χειρογράφων*, τόμος Α', (ἀρ. 1-100), Ἁγιον Ὁρος 1998. Γιώργος Γαλάβαρης, *Εἰκονογραφημένα χειρόγραφα*, Ἁγιον Ὁρος 2000.

2. Dj. Trifunović, "Slovenski rukopisi u monastiru Ivironu na Svetoj Gvetri", *Bibliotecar*, 5, 1968, σσ. 425-431.

3. Βλ. Γρηγόρης Στάθης, *Τά χειρόγραφα βυζαντινῆς μουσικῆς*. Ἁγιον Ὁρος, τόμος Γ', Ἀθήνα 1993, σσ. 615-909.

4. Βλ. Ἑλένη Βλαχοπούλου-Καραμπίνα, *Χρυσοκέντητα ἄμφια καί πέπλα*, Ἁγιον Ὁρος 1998.

5. Βασική βιβλιογραφία: Γεράσιμος Σμυρνάκης, *Τό Ἁγιον Ὁρος*, β' ἔκδοση, Καρούς 1988, σσ. 460-482· Ἰωάννης Μαμαλάκης, *Τό Ἁγιον Ὁρος (Ἄθος) διά μέσου τῶν αἰώνων*, Θεσσαλονίκη 1971, βλ. εὑρετήριο· Μανουήλ Γεδεών, *Ἄθος*, Ἀθήνα 1990, σσ. 169-179· G. Millet, J. Pargoire et L. Petit, *Recueil des inscriptions chrétiennes de l' Athos. Première partie*, Παρίσι 1904, σσ. 66-93· Teodor Bodogae, *Ajutoarele românești*

φωνα μέ μαρτυρίες τῆς ἐποχῆς ὁ ἡγεμόνας ἔφερε νερό στό μοναστήρι ἀπό ἀπόσταση δύο μιλίων μέ ἀγωγούς⁶.

Ἐπάροχει ἡ περίπτωση ὁ ἴδιος ἡγεμόνας νά ἔστειλε χρήματα καί γιά τήν κατασκευή τοῦ πύργου τῆς μονῆς τό 1513⁷. Τό 1619 ὁ ποστέλνικος τῆς Βλαχίας Νικόλαος, ἐπί ἡγεμονίας τοῦ Γαβριήλ Μοβίλα, ἔκτισε μία βρύση⁸. Μέ τή σειρά του ὁ βοεβόδας Ράδου Μίχνεα ἔκανε ἔργα στόν ἀρσανά, στόν πύργο, στήν Τράπεζα τό 1622⁹. Ἀναφερόμενος στήν ἴδια περίοδο (1622) ὁ Μανουήλ Γεδεών, ἀφοῦ καταγράφει διάφορα ἔργα στή μονή Ἰβήρων, ἀναφέρει: “τά δέ ἄλλα ἔξοδα ἐκ τῆς Βλαχίας”¹⁰, χωρίς ὁμως νά δίνει λεπτομέρειες. Μιά ἄλλη συμβολή ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας ἀναφέρεται τό 1683. Ὁ Σερμπάν Καντακουζηνός ἀνέλαβε τίς δαπάνες γιά τήν ἰστόρηση τοῦ φημισμένου παρεκκλησίου τῆς Πορταΐτισσας¹¹.

Μέ δική του ἐνίσχυση ἀνηρέθη καί τό κτίριο τῆς Βιβλιοθήκης τῆς μονῆς¹².

Τό 1725 ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ράδου Βόδα, Βησσαρίων, ἀνήγειρε μέ δικιά του ἔξοδα τόν πύργο μέ τό ρολοί¹³. Ὁ ἴδιος ἔκτισε καί τή δεξιά πλευρά τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου¹⁴, ἐνώ τό 1737 τό ἐπισκεύασε καί τό ἰστό-

la mănăstirile din Sfântul Munte Athos, Σμυτίου 1940, σσ. 130-147· Petre Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains*, Ρώμη 1986, σσ. 107-123· Ioan Moldoveanu, *Contribuții la istoria relațiilor țărilor române cu Muntele Athos (1650-1863)*, Βουκουρέστι 2002, σσ. 184-205· Arhim Veniamin Miclă, *Manuscrisele românești de la Prodromul (Muntele Athos)*, Μονή Μπίστριτςα 1999, σσ. 33-35.

6. “Ἐν τῇ Λαύρα τῶν Ἰβήρων τοῦ Ἁγ. Εὐθυμίου τοῦ Θαυματουργοῦ ἔφερε ἐπί τείχων διά σωλήνων ἕξ ἀποστάσεως περίπου δύο μιλίων, καί διά μεγάλης περιουσίας ἐπλούτισεν αὐτήν” –βλ. Εὐεργεσία τῶν Ρουμῶνων πρὸς τὰς μονάς τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω καί πρὸς ἅπασαν τήν Ἀνατολήν– μτφρ. ἀπό τήν ἐκκλησιαστική ρουμανική ἐφημερίδα Ὁ Ὀρθόδοξος, Βουκουρέστι 1881, σ. 9.

7. Bodogae, ὁ.π. σ. 137. Βλ. τήν ἐπιγραφή τοῦ πύργου στοὺς Millet-Pargoire-Petit, ὁ.π. σ. 67, ἀρ. 220.

8. Βλ. τοὺς στίχους στό βιβλίον τῶν Millet-Pargoire-Petit, ὁ.π., ἀρ. 282, σσ. 89-90.

9. Βλ. N. Iorga, “Muntele Athos în legătură cu țările noastre”, *Analele Academiei Române. Memoriile secției istorice*, ἀρ. 36, σ. 489.

10. Γεδεών, ὁ.π., σ. 178.

11. Βλ. Millet-Pargoire-Petit ὁ.π., σ. 83, ἀρ. 264. “Ἰστορήθη δέ διά ἐξόδου καί ἀναλώμασι τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἡμῶν Αὐθεντός πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου Σερβάν Βοῦβόδα τοῦ ἐκ γένους Καντακουζηνοῦ”. Ὁ Marcu Beza καταγράφει διαφορετικὰ τό τμήμα τῆς ἐπιγραφῆς ποῦ ἀναφέρεται στόν Καντακουζηνό: “ἀναλώμασι τοῦ ἐν Βλαχίας αὐθέντου Σερβάν Καντακουζηνοῦ”: βλ. τή μελέτη τοῦ “Bibliotecii mănăstirești la Muntele Athos”, *Analele Academiei Române, Memoriile Secției Literare*, VII, 1934, σ. 56.

12. Βλ. Ioan Moldoveanu, ὁ.π., σελ. 198, μέ παραπομπή στή ρουμανική βιβλιογραφία.

13. Βλ. Millet-Pargoire-Petit, ὁ.π., σ. 66, ἀρ. 217.

14. Βλ. Μαμαλάκης, ὁ.π., σ. 301 καί Κοομάς Βλάχος, *Ἡ Χερσόνησος τοῦ Ἁγίου*

ρησε ἐκ νέου¹⁵. Ὁ ἴδιος ἀγιογράφησε καί τό παρεκκλήσι τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων¹⁶, ὅπου τρία χρόνια νοιώτερα εἶχε ἐπισκευάσει τόν θόλο τῆς φιάλης.

Ἀπεικονίσεις ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας στή μονή Ἰβήρων

–Στό Καθολικό, πίσω ἀπό τόν θρόνο τοῦ ἡγουμένου, ἀπεικονίζεται ὁ Μίχγεα ὁ “Ἐκτουρκισμένος” μέ τόν γιό του Ράδου¹⁷.

–Στό παρεκκλήσι τῆς Πορταϊτισσας προσωπογραφία τοῦ Σερμπάν Καντακουζηνοῦ συνοδευόμενου ἀπό τήν Ἀναστασία, μία μικρή του κόρη¹⁸.

–Τέλος, στό Νάρθηκα σώζεται ἡ προσωπογραφία τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Θεοφάνη¹⁹. Πιθανόν πρόκειται γιά τόν Θεοφάνη τόν Β΄ (1578-1581, 1582-1588), τοῦ ὁποίου ὁ τάφος βρῖσκεται στή μονή Δοχειαρίου²⁰.

Σέ εἰδικό χῶρο, στό Σκευοφυλάκιο, σώζονται τά δύο θυροφύλλα πού στά κάτω τμήματα ἀπεικονίζουν κατά πᾶσα πιθανότητα τόν Μίχγεα τόν “Ἐκτουρκισμένο” καί τόν γιό του Ράδου²¹. Ἀνῆκαν ἴσως στό παλαιό Σκευοφυλάκιο τῆς μονῆς²².

¹⁵ Ὅρους τοῦ Ἁθωνοῦ καί οἱ ἐν αὐτῇ μοναί καί οἱ μοναχοί πάλοι τε καί νῦν, Βόλος 1903, σ. 202.

¹⁶ Ἡ ἐπιγραφή τόν ἀναφέρει ὡς προηγούμενο καί σκευοφύλακα, βλ. Millet-Pargoire-Petit, *δ.π.*, σ. 82, ἀρ. 259. Δέν σωζόταν τό 1904 ὅταν κυκλοφόρησε τό βιβλίον τους. Οἱ συγγραφεῖς τήν ἀντέγραψαν ἀπό τό ἔργο τοῦ Πορφυρίου [Οὐσπένσκι] καί ἀπό τό βιβλίον τοῦ Μανουήλ Γεδεών, Ὁ Ἁθως. Ἡ σελίδα πού παραπέμπουν στόν Γεδεών (179) εἶναι λανθασμένη.

¹⁷ Βλ. Μαμαλάκης, *δ.π.*, σ. 301.

¹⁸ Βλ. φωτ. Δίπλα τους ὁ ζωγράφος Μάρκος. Ἡ ἐπιγραφή λέει: “Ὁ Ἰωάννης Μίχγεας. Ὁ Ράδουλ Βοῦβόδας. Ὁ ἱερότατος καθηγούμενος κύρ Γαβριήλ. Ὁ τρισόβλιος Μάρκος, ὁ Ἰβηρ καί ζωγράφος” – βλ. Millet-Pargoire-Petit, *δ.π.*, ἀρ. 232, σ. 71. Βλ. καί τήν ἀνακοίνωση τοῦ Ἁ. Ξυγκόπουλου μέ τίτλο: “Portraits inédites de deux voivodes valaques” στόν τόμο *Actes du XIVe Congrès des études byzantines*, Βουκουρέστι 1975, τόμος Β΄, σσ. 647-649. Γιά τήν παρουσία τοῦ Ράδου στή μονή Ἰβήρων, ἀπ’ ὅπου οἱ μοναχοί τόν ἔστειλαν στή Βενετία νά σπουδάσει βλ. N. Iorga, *Muntele Athos...*, σ. 488.

¹⁹ Βλ. Emil Turdeanu, “Un portrait de Serban Cantacuzino, prince de Valachie, au monastère d’Iviron au Mont Athos”, *Revue des Études Roumaines*, XV, 1975, σσ. 211-213.

²⁰ Βλ. φωτ. Ὁ Petre Năsturel, θέτει ἐρωτηματικά κατά πόσο ἡ ἀναφορά στό ὄνομα τοῦ Μίχγεα δέν ἐντάσσεται στή σφαῖρα τοῦ μεταγενέστερου θρύλου, βλ. σσ. 110-111.

²¹ Βλ. φωτ.

²² Φωτογραφίες καί ἀναλυτική περιγραφή, τοῦ καθηγητῆ Εὐθυμίου Τσιγαρίδα, μέ παραπομπή στήν ὑπάρχουσα βιβλιογραφία στόν τόμο *Οἱ ἠσαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὅρους*, Θεσσαλονίκη 1997, σσ. 146-147.

²³ Ἀποψη τοῦ μοναχοῦ τῆς μονῆς Ἰβήρων Μαξίμου.

2. Χρηματική ένισχυση

Ἡ πρώτη μαρτυρία γιὰ τὴν ένισχυση τῆς μονῆς μὲ κάποιο χρηματικό ποσό ἀπὸ ἡγεμόνες τῆς Βλαχίας ἢ τῆς Μολδαβίας χρονολογεῖται στὰ 1605. Στὶς 6 Σεπτεμβρίου ὁ Ράδου Σερμπάν, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, ἀποφασίζει νὰ στέλνει κάθε χρόνο στὴ μονὴ Ἰβήρων τὸ ποσό τῶν 15.000 ἀσπρων, σὺν 500 ἀσπρα γιὰ τὸν μοναχὸ πού θὰ ἐρχόταν νὰ εἰσπράξει τὰ χρήματα²³. Ἐνα μικρότερο ποσό, 10.000 ἀσπρα σὺν 500 γιὰ τὸν μοναχὸ πού θὰ ἐρχόταν στὴ Βλαχία, προσέφερε ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντῖνος Σερμπάν στὶς 15 Φεβρουαρίου 1655²⁴. Στὶς 20 Ἰανουαρίου 1657, ὁ ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας αὐτὴ τὴ φορά Γεώργιος Στεφάν μὲ ἔγγραφο τοῦ στέλνει στὴ μονὴ ἐτησίως 3.500 ἀσπρα καὶ 1.000 ἀσπρα γιὰ τὰ ἔξοδα τοῦ μοναχοῦ πού θὰ ἦταν ἐπιφορτισμένος γιὰ τὴν εἰσπράξή τους²⁵. Μὲ τὴ σειρά του ὁ Γρηγόριος Α΄ Γκίκας, ὡς ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, προσφέρει στὶς 30 Ἰανουαρίου 1664 στὸ ἴδιο μοναστήρι τὸ ποσό τῶν 7.000 ἀσπρων σὺν 500 γιὰ τὸν μοναχό²⁶. Στὶς 23 Μαΐου 1672 ὁ Γρηγόριος Α΄ Γκίκας, κατὰ τὴ δευτέρῃ του ἡγεμονία στὴ Βλαχία, τῆς προσφέρει ἐκ νέου τὸ ποσό τῶν 7.000 ἀσπρων²⁷. Σὲ ἔγγραφο πού φυλάσσεται στὸ ρουμανικὸ ἀρχεῖο, τοῦ ἔτους 1764, ἀναφέρεται πὼς ὁ ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Στέφανος Ράκοβιτζα προσέφερε στὴ μονὴ “τῆς Πορταῦτισσας τὸ ποσό τῶν 600 ...”²⁸. Τὰ μισὰ χρήματα θὰ προέρχονταν ἀπὸ τὴν Cămărașia τῶν ἀλατωρυχείων καὶ τὰ ἄλλα μισὰ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ τελωνείου. Τὸ 1767 ὁ ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Ἀλέξανδρος Σκ. Γκίκας τῆς παραχωροῦσε τὸ ἐτήσιο ποσό τῶν 15.000 ἀσπρων²⁹. Στὶς 13 Σεπτεμβρίου 1776 ὁ ἐπίσης ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης τῆς παραχωροῦσε τὸ ποσό τῶν 300 ταλήρων ἐτησίως. Μὲ τὴ σειρά του ὁ Νικόλαος Καρατζᾶς τὸ 1782 καὶ ὁ Μιχαήλ Σοῦτζος στὶς 18 Ἰουνίου 1792 ἀπέλυαν παρόμοια χρυσόβουλλα, ἐνῶ ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης προσέφερε στὶς 30 Μαΐου

23. Βλ. *Catalogul documentelor Țării Românești* (ἐν συνεχείᾳ *C.D.Ț.R.*), τόμος Β΄, ἀρ. 161, σ. 96. Στὸ ἔξιθ θὰ θεωρεῖται κτήτωρ τῆς μονῆς.

24. Τὸ ἔγγραφο σώζεται στὰ Κρατικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Βουκουρεστίου. Τὸ δημοσίευσε πολὺ πρόσφατα ὁ καθηγητὴς Petronel Zahariuc στὸν τόμο *In honorem Ioan Caproșu*, Ἰάσι 2002, in extenso στὰ Σλαβονικά καὶ σὲ ρουμανικὴ μετάφραση, στὶς σσ. 278-281. Ὁ τίτλος τοῦ ἀρθροῦ του εἶναι “Legăturile ȋrtilor române cu mănăstirea Ivron”, σσ. 269-288.

25. Ὁ.π., σσ. 281-283.

26. Ὁ.π., σσ. 283-286.

27. Ὁ.π., σσ. 286-288.

28. Κενὸ στὴ θέση τοῦ νομίσματος. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 514 τῆς 5ης Ἰουλίου 1764.

29. Βλ. *Moldoveanu ὁ.π.*, σ. 202 μὲ παραπομπὴ στὰ ἔγγραφα τῶν Κ. Ἀ. Βουκουρεστίου.

1793 στην Ίβηρων συνολικά τό ἐτήσιο ποσό τῶν 360 ταλήρων³⁰. Τό 1797, στίς 2 Ὀκτωβρίου, ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης τῆς παραχώρησε τό ποσό τῶν 300 ταλήρων πού προέρχονταν τόσο ἀπό τά ἀλατωρυχεῖα (200) ὅσο καί ἀπό τό καρabanσαράι τοῦ τελωνείου (100). Ἐπανάληψη τῶν χρηματικῶν ἐνισχύσεων³¹ ἐμφανίζεται καί ἀπό τοὺς ἐπόμενους ἡγεμόνες Ἀλέξανδρο Μουρούζη στίς 24 Αὐγούστου 1799, Κωνσταντῖνο Ὑψηλάντη στίς 26 καί 28 Ἀπριλίου 1803, Ἰωάννη Καρατζᾶ στίς 22 Φεβρουαρίου 1813, Ἀλέξανδρο Ν. Σουτζό στίς 26 Φεβρουαρίου 1819, Γρηγόριο Δ΄ Γκίκα στίς 17 καί 25 Αὐγούστου καί στίς 12 Σεπτεμβρίου 1824³².

Νά σημειώσουμε τέλος, ὅπως εἶναι γνωστό, ὅτι ἕνα μέρος ἀπὸ τό εἰσόδημα κάθε μετοχίου ἔφθανε στό ἁγιορείτικο μοναστήρι. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τῆ ρουμανική βιβλιογραφία ἡ μονή Ράδου Βόδα εἶχε τό 1740 ἐτήσιο εἰσόδημα τῆς τάξης τῶν 3.400 λεί τό χρόνο. Ἀπὸ αὐτά τά χρήματα 300 λεί λάμβανε ἡ μονή Ίβηρων³³.

3. Ἀφιερώσεις μονῶν, ἐκκλησιῶν καί σκητῶν³⁴

Ἡ μονή εἶχε ἕνα σημαντικό ἀριθμὸ μετοχιῶν στό Βουκουρέστι καί στήν ὑπόλοιπη Βλαχία, ἀφιερωμένα ἀπ' εὐθείας ἐκεῖ ἢ σέ κάποιον μοναστήρι πού ἀποτελοῦσε ἤδη μετόχι τῆς Ίβηρων.

30. Ὁ.π., Ὁ ἴδιος ἡγεμόνας, προσέφερε τό 1793-1796 ἐλεημοσύνες καί στά δύο μετόχια τῆς μονῆς Ίβηρων, Ράδου Βόδα καί Τουτάνα, ἐνῶ στίς 26 Ἰουνίου 1795 ἐλεοῦσε μέ παραχώρηση ἀλατιοῦ τό ἱηρίτικο μετόχι Μπεμπέκι(ι) τῆς Κωνσταντινούπολης, τό ὁποῖο ἐνίσχυσε καί δύο χρόνια ἀργότερα, βλ. ὁ.π., σσ. 203-204. Προφανῶς πρόκειται γιά τό μετόχι τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Περιγραφή καί σχέδιο στό βιβλίο τοῦ Ἀκύλα Μύλλα, *Σφραγίδες Κωνσταντινουπόλεως*, Ἀθήνα 1996, σσ. 466-467.

31. Παράλληλα μέ ἐλεημοσύνες πρὸς τῆ μονή Ράδου Βόδα.

32. Βλ. Moldoveanu ὁ.π., σ. 204, μέ παραπομπές στά ἔγγραφα τῶν Κ. Ἁ. Βουκουρεστίου. Γενικά γιά τῆ χρηματικὴ ἐνίσχυση βλ. καί Gh. Moisescu, "Contribuția românească pentru susținerea Muntei Athos în decursul veacurilor", *Ortodoxia*, 1952-1953, κυρίως σσ. 249-250.

33. Βλ. Ioan Moldoveanu, ὁ.π., σελ. 191.

34. Ἡ ἀφιέρωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων τόσο πρὸς τό Ἅγιον Ὄρος ὅσο καί πρὸς ἄλλα προσκυνήματα τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολῆς ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τά βασικὰ στοιχεῖα μᾶς πολιτικῆς "αὐτοκρατορικοῦ τύπου" πού ἀσκοῦσαν κυρίως μετὰ τὴν ἄλωση οἱ ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας καί τῆς Βλαχίας. Πολιτικῆ πού ἀποσκοποῦσε στήν ἀναύσταση σέ συμβολικὲς μορφές μᾶς "Χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας" ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἀποτελεῖ ἐπίσης ἕναν ἀπὸ τοὺς βασικοὺς τομεῖς ἔρευνας τοῦ βυζαντινολόγου Δημήτρη Ναστάσε ὁ ὁποῖος προτείνει μίαν νέα ἐρμηνεία τοῦ φαινομένου, τὴν ὁποία τεκμηριώνει συνεχῶς μέ ἐπιπλέον στοιχεῖα. Ἐάν αὐτὴ εἶναι ἡ κεντρικὴ ἐξήγηση τοῦ φαινομένου, παραμένει ἀδιευκρίνιστος ὁ λόγος

Μονές, εκκλησίες και σκήτες στη Βλαχία

1) Ἡ πρώτη ἐκκλησία πού ἀφιερώθηκε στή μονή Ἰβήρων ἦταν ἡ **Στέλεα (Stelea)**, εὗρισκόμενη στό Βουκουρέστι³⁵. Ἐφερε τό ὄνομα τοῦ κτήτορα, πιθανόν ἑλληνικῆς καταγωγῆς³⁶.

Σύντομο ἱστορικό. Ἡ ἐκκλησία (ἡ μονή, ὅπως ἐμφανίζεται σέ διάφορα ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς), πού ἐτιμᾶτο στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου (ἡ τῆς Παναγίας), ἀνηγέρθη πρῖν τό 1582. Πάντα πρῖν ἀπό τή χρονιά αὐτή ὁ κτήτωρ Στέλεα, β' σαθαῆρης στή Βλαχία, πρῶην ἔμπορος, τήν ἀφιέρωνε στή μονή Ἰβήρων³⁷. Στίς 7 Μαρτίου 1582³⁸ ὁ ἡγεμόνας Μίχνεα ἐπικύρωνε ὄχι τήν ἀφιέρωση, ὅπως λανθασμένα καταγράφεται στή σύγχρονη βιβλιογραφία, ἀλλά τήν περιουσία πού ὁ κτήτωρ εἶχε παραχωρήσει στή μονή Ἰβέρι, ὅπως καταγράφεται συχνά ἡ Στέλεα³⁹. Πυρπολήθηκε ἀπό τοὺς Τούρ-

πού ὄθησε τοὺς ἡγεμόνες νά ἀφιερῶσουν γύρω στά 25 μετόχια σέ περιοχές τῆς σημερινῆς Ρουμανίας. Μέ τόν ἀριθμό αὐτό ἡ μονή Ἰβήρων βρίσκεται στή δεύτερη θέση μετά τό Βατοπαίδι ἀνάμεσα στά ἀγιορείτικα μοναστήρια. Ὡς πρὸς τό θέμα τῶν μετοχιῶν τῆς μονῆς Ἰβήρων σέ ἄλλες περιοχές, ὅπως στή Βουλγαρία (Μελένικο, Ροζίνος, Στάρα Ζαγκόρα, Στενίμαχος, Μαγλιζ), στή Ρωσία (Μόσχα), στή Γεωργία (τουλάχιστον τρία μετόχια), στή FYROM (Στρώμνιτσα καί Κρούσοβο), στή Μικρά Ἀσία, αὐτές ἔχουν ἄλλη ἐρμηνεία πού δέν ἔχει ἀκόμα μελετηθεῖ. Βλ. σχετικά τήν ἀνακοίνωσή μου μέ τίτλο "Σκέψεις γύρω ἀπό τὰ μετόχια τοῦ Ἁγίου Ὄρους στή Ρουμανία. Ἡ περίπτωση τῶν μονῶν Βατοπαίδιου καί Ἰβήρων" στό Συνέδριο πού ὀργανώθηκε στή Θεσσαλονίκη μέ θέμα: "Χριστιανική Μακεδονία: Θεσσαλονίκη-Ἁγιον Ὄρος-Παρευξείνιες Χῶρες", (7-9 Δεκεμβρίου 2001) ὑπό ἔκδοση.

35. Βασική βιβλιογραφία στόν Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, Βουκουρέστι 1968, σσ. 312-313. Πιό σύγχρονη βιβλιογραφία στό ἔργο τῆς Lucia Stoica καί ἄλλων πέντε ἀρχιτεκτόνων, μέ τίτλο *Atlas-Ghid. Istoria și arhitectura lăcașurilor de cult din București*, τόμος Β', Βουκουρέστι 2000, σελ. 440.

36. Βλ. Ioan Moldoveanu, *ὁ.π.*, σ. 187.

37. Τό ἀφιερωτικό μᾶλλον δέν σώζεται. Γίνεται ὁμοῦ λόγος γιά τήν ἀφιέρωση σέ μεταγενέστερο ἔγγραφο, τῆς 6ης Ἰουνίου 1630. Ἀπό ἐκεῖ ἀντλοῦμε τήν πληροφορία πῶς ὁ ἴδιος ὁ σαθαῆρης κάλεσε μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀνέγερσης τοὺς ἰβηριῆτες μοναχοὺς. Ἀνάμεσα τοὺς ὁ Ἀβέγκιος Γκιούργκι καί ὁ διάκος Γαβριήλ. Μετά τίς 10 Ἰουλίου 1634 ὁ ἡγεμόνας Ματθαῖος Μπασαράμπ ἐπικύρωνε τήν ἀφιέρωση τῆς ἐκκλησίας Στέλεα στή μονή Ἰβήρων, βλ. *C.D.Ț.R.*, τόμος Γ', τὰ ἔγγραφα μέ ἀρ. 353, 354, σσ. 171-173.

38. Τό σλαβονικό πρωτότυπο σώζεται στά Κρατικά Ἀρχεῖα (ἐν συνεχείᾳ Κ. Ἀ.) Βουκουρεστίου. Βλ. περίληψη στό *C.D.Ț.R.*, τόμος Α', ἀρ. 1309, σ. 189 καί στό *Documente privitoare la Istoria României, XVI, Țara Românească*, τόμος Ε', ἀρ. 51, σ. 49.

39. Ἡ μονή ἀπό τό Βουκουρέστι πού λέγεται Ἰβέροῦλ.

κους του Σινάν πασά το 1595 και έμεινε έρημη για 30 χρόνια⁴⁰. Κατά την ηγεμονία του Άλεξάνδρου Ύλις (1627-1629), ο ίβηρίτης Γρηγόριος⁴¹, *nastavnic* (= έπιτηρητής) της άγιορείτικης μονής, (πρώην) ηγούμενος στή μονή της Άγίας Τριάδος, έπειτα (μεταξύ 1629-1636) Μητροπολίτης Ούγγροβλαχίας, έπισκεύασε τή μονή Στέλεα, προσθέτοντας σπίτια και αποθήκες, καθώς και τήν ίδια τήν έκκλησία “όπως ήταν πριν”. Στά 1630, επί ηγεμονίας του Λέοντα Τόμας, ο Μητροπολίτης τήν έπισκεύασε εκ νέου⁴², ενώ ο ηγεμόνας Λέων Τόμας τήν επικύρωσε ξανά ως μετόχι στή μονή Ίβήρων. Κατά τό δεύτερο μισό του ΙΖ΄ αιώνα, η έκκλησία ήταν μετόχι στή μονή Ράδου Βόδα⁴³. Χαρακτηριζόταν πάντα ως φτωχή. Μετά τόν σεισμό του 1802 η έκκλησία έφθάρη. Τό 1835 υπήρχε ο κίνδυνος νά καταρρεύσουν τά κελλιά. Τό 1837 έγιναν όρισμένες έπισκευές από τόν γερμανό Ίοζέφ Νέδαου⁴⁴. Κάηκε στίς 23 Μαρτίου 1847⁴⁵ και από τότε δέν έπισκευάσθηκε. Κατεδαφίστηκε τόν Ίανουάριο του 1850⁴⁶.

Περιουσία της έκκλησίας Στέλεα

Ό κτήτωρ τήν προίκισε μέ τά έξής χωριά η άγροτεμάχια: Ρατσεάνι, στό Δούναβη, Παραπάνι, Μαγκουρέλε, Κακαλέτζι, Δάλγκα (δέ Σούς). Τής παραχώρησε επίσης ένα μύλο πάνω στόν ποταμό Κολεντίνα, ένα κατάστημα στό Βουκουρέστι και έξαρτημένους χωρικούς⁴⁷. Λίγο διαφοροποιημένη έμφανίζεται η περιουσία της στό χρυσόβουλλο του Ματθαίου Μπασαράμπ

40. Γι΄ αυτό τό λόγο ο ηγεμόνας Ράδου Μίχνεα παραχωρούσε τήν περιουσία της μονής Στέλεα στή μονή Ράδου Βόδα, κτητορία της οικογένειάς του, μετόχι και αυτή της άγιορείτικης μονής, βλ. *C.D.T.R.*, τόμος Β΄, άρ. 579, σ. 292 και ημερομηνία 12 Ίανουαρίου 1614.

41. Βλ. ίεροδ. Τζέζαφ Κυπριανός Σπυρίδων, *Οί Έλληνες άρχιερείς των Μητροπόλεων Ούγγροβλαχίας και Μολδαβίας από του ΙΔ΄ έως του ΙΘ΄ αιώνα*, Θεσσαλονίκη 1998, σ. 90.

42. Μέ δικά του χρήματα, όχι της Μητρόπολης του Τιργκόβιστε, επειδή χρωστούσε στήν Ίβήρων 250 ughi πού ξόδεψε όταν έγινε Μητροπολίτης.

43. Βλ. στά Κ. Ά. Βουκουρεστίου τά έγγραφα μέ άρ. XXIII/16, μέ ημερομηνία 15 Μαΐου 1670 και άρ. XXIII/21 της 12ης Αύγούστου 1671.

44. Βλ. Lucia Stoica και άλλοι, *δ.π.* σ. 442.

45. Μνεία για τήν πυρκαγιά πού τήν κατέστρεψε και στό ελληνικό έγγραφο του άρχείου μέ αύξ. άρ. 1619 του 1860.

46. Βλ. Lucia Stoica και άλλοι, *δ.π.* σ. 442.

47. Βλ. τό προαναφερόμενο έγγραφο της 7ης Μαρτίου 1582 και τό χρυσόβουλλο του Ματθαίου Μπασαράμπ, της 21ης Ίανουαρίου 1649, πού σώζεται στό ρουμανικό άρχείο, βλ. αύξ. άρ. 113.

της 20ης 'Ιουλίου 1648⁴⁸. Δέν γνωρίζουμε άλλα στοιχεία γι' αυτό τό θέμα⁴⁹. Γνωρίζουμε όμως, από τήν βιβλιογραφία, πώς ὁ γνωστός ἠπειρώτης ἔμπορος στά τέλη τοῦ ΙΖ' αἰώνα, Νίκος Παπα-Ζαράφης, ἀπό τήν Παγωνιανή, τήν ἐνίσχυσε χρηματικά μέ τή διαθήκη του (500 τάληρα)⁵⁰.

Μετόχια τῆς ἐκκλησίας Στέλεα.

Λαμβάνοντας ὑπόψη τή διατύπωση ἐγγράφου τῆς 7ης Μαρτίου 1582, θεωροῦμε πώς ἡ ἐκκλησία Στέλεα τοῦ Βουκουρεστίου εἶχε ἄμεσα ἢ ἔμμεσα στήν κατοχή τῆς δύο μετόχια:

α) τήν *ἐκκλησία Γκρίνδουρι (Grinduri)*, ἡ ὁποία θεωρεῖται ἡ πιό παλαιά ἐκκλησία κοντά στό Βουκουρέστι⁵¹. Κτισμένη πάνω στό κτήμα Μαγκουρέλε, εἶχε ὡς κήτορα τόν βόρηνιο Μπάδεα. Μετά τό θάνατό του τήν ἐπισκεύασε ὁ σαθαύρος Στέλεα. Σύμφωνα μέ τό ἔγγραφο τό μισό τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς τό ἀφιέρωσε στήν ἐκκλησία Στέλεα. Ἡ Γκρίνδουρι εἶχε στήν κατοχή τῆς τά χωριά Ρομανέστι, Σάρμπι καί Μπανέστι⁵².

β) τήν *ἐκκλησία Στέλεα (Stelea)* στό Τιργκόβιστε⁵³, μισό ἀπό τήν ὁποία ἀφιέρωσε ὁ Στέλεα μέ τό ἴδιο ἔγγραφο.

2) **Μονή (ἢ Ἐκκλησία) Τουτάνα (Tutana)** στό νομό Ἄρτζεζ⁵⁴. Τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτη.

48. Βλ. *C.D.T.R.*, τόμος ΣΤ', ἀρ. 1183, σσ. 439-440.

49. Ἀπό τά ἱερά ἀντικείμενα τῆς μονῆς Στέλεα σώζεται στό μοναστήρι Ράδου Βόδα ἕνα κανδήλι μέ τήν ἐξῆς ἐπιγραφή: Ἀφιερῶνται ἡ παρούσα κανδήλια παρὰ Γεωργίου τοῦ Κρητικοῦ εἰς τήν ἁγίαν μονήν τῆς Θεοτόκου τοῦ Στέλεα, 1718, βλ. *Inscripțiile medievale ale României*, τόμος Α', *Orașul București*, Βουκουρέστι 1965, σσ. 357-358, ἀρ. 340. Ἄλλα δύο κανδήλια σώζονται στήν ἴδια μονή, προερχόμενα καί πάλι ἀπό τό Στέλεα, βλ. τοὺς ἀρ. 341 καί 342, στή σ. 358.

50. Εἶχε θάψει ἐκεῖ τή μητέρα του. Βλ. Ariadna Camariano-Cioran, *L'Epire et les Pays Roumains*, Ἰωάννινα 1984, σ. 103.

51. Βλ. Stoicescu, *Repertoriul...*, σ. 215.

52. Βλ. γιά τό ἔγγραφο τήν παραπομπή ἀρ. 25.

53. Βλ. γι' αὐτήν τή μικρῆ μονογραφία τοῦ Cristian Moisescu καί τοῦ Gh. I. Cantacuzino, μέ τίτλο *Biserica Stelea*, Βουκουρέστι 1968, καί τήν περιγραφή τοῦ Moisescu στό βιβλίο τοῦ *Tîrgoviște, Monumente istorice și de artă*, Βουκουρέστι 1979, *passim*, κυρίως σσ. 144-145.

54. Βασική βιβλιογραφία στόν Nicolae Stoicescu, *Bibliografia localităților și monumentelor feudale din Romania. I-Țara Românească*, τόμος Β', Κραγιόβα 1970, σ. 668. Ἀναφέρουμε ἐντελῶς ἐνδεικτικά τή μελέτη τοῦ Ștefan Andreescu "Contribuții cu privire la trecutul m-rii Tutana", *Mitropolia Olteniei*, 3-4/1966, σελ. 251-288. Βλ. τελευταία Vasile Dumitrache-Florești, *Eparhii, mănăstiri și schituri*, Βουκουρέστι 2002, σσ. 201-203.

Σύντομο Ιστορικό. Ἀνηγέρθη πρὶν ἀπὸ τὸ 1482⁵⁵. Ἐπισκευές στοῦ ἐσωτερικό τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος ἔγιναν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Μίχνεα “τοῦ Κακοῦ” (1508-1509)⁵⁶. Φαίνεται πὼς μόνο ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ καμπαναριὸ ξανακτίστηκαν ἀπὸ τὸν Μίχνεα τὸν “Ἐκτουρμισμένο” τὸ 1582⁵⁷, ἐνῶ τὰ κελλιά στά 1620-1621⁵⁸. Ἄλλες επισκευές ἔγιναν τὸ 1778 καὶ τὸ 1837. Ὑπέστη μεγάλες ζημιές στὸν σεισμό τοῦ 1838, χρονιά πού ἐπισκευάστηκε. Τὸ 1864, ὅπως ἀναφέρεται καὶ στὴ νέα, σύγχρονη ἐπιγραφή, ἡ μονὴ βρισκόταν σὲ πολὺ ἀσχημὴ κατάσταση, χωρὶς ζωγραφικὴ καὶ χωρὶς στέγη. Σήμερα λειτουργεῖ ὡς ἐκκλησία χωριοῦ καὶ βρῖσκεται σὲ ὄχι καλὴ κατάσταση. Οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι πού περιέβαλλαν τὴν ἐκκλησία καταστράφηκαν σχεδὸν ὀλοκληρωτικά.

Ἀπὸ τίς παλαιές μνεῖες σχετικὰ μὲ τὴ μονὴ θά ἐπισημάνουμε ἐκεῖνη πού περιλαμβάνεται στοῦ ἔγγραφου τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1533⁵⁹. Τὸ ὄνομα τῆς μονῆς συμπεριλαμβάνεται ἀνάμεσα σὲ ἐκεῖνες πού μοίραζαν τὸ εἰσόδημα τῶν λιμνῶν τῆς περιοχῆς Δοάμνεϊ (συνολικὰ ἑπτὰ μονές). Ἀπὸ ἔγγραφο τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1616 ἀντλοῦμε τὴν πληροφορία πὼς ἡ μονή, μαζί μὲ τὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Τριάδος εἰσέπραττε τὸ εἰσόδημα τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου ἀπὸ τοὺς λόφους Πιτέστι καὶ Βαλένι⁶⁰. Ἐάν ἡ ἔρημνεια τοῦ ἐγγράφου εἶναι σωστὴ, κοινὸς ἡγούμενος φαίνεται νὰ ἦταν ὁ Ἀθανάσιος. Στίς 2 Ἰουνίου 1621⁶¹ ὁ Ράδου Μίχνεα ἀφιερώνει τὴ μονὴ Τουτάνα προφανῶς στὴ μονὴ Ράδου Βόδα⁶², ἐνῶ μὲ χρυσόβουλλο τῆς 14ης Ἰουνίου ἐπικυρώνει τὴν πράξη καὶ τὴν ἀφιερώνει, μαζί μὲ τὸ μοναστήρι Ράδου Βόδα, στὴ μονὴ Ἰβήρων⁶³.

Ἀνάμεσα στοὺς ἡγούμενους τῆς μονῆς Τουτάνας ἀναφέρουμε τοὺς: Ζαχαρία, στά 1611, Παχώμιο καὶ Ἀθανάσιο στά 1616, Μελέτιο στά 1621-1622, Ἀθανάσιο τὸ 1646, Ἰωαννίκιο *nastavnic* (= ἐπιτηρητής) ἀλλὰ καὶ

55. Andreescu, ὁ.π., σ. 252. Σύμφωνα μὲ τὸν ἔγκυρο συγγραφέα ὁ κτήτωρ δὲν μπόρεσε νὰ ταυτιστεῖ. Πιθανόν ὁμοῦς ἦταν ἕνας ἡγεμόνας ἢ συγγενής του.

56. Ὁ.π., σ. 256.

57. Βλ. τὴν κτητορικὴ ἐπιγραφή στὸν Andreescu, ὁ.π., σ. 261 καὶ στὸν Constantin Bălan, *Inscripții medievale și din epoca modernă a României. Județul Argeș*, Βουκουρέστι 1994, σ. 458, ἀρ. 715.

58. Ὁ.π., σσ. 583-584, μὲ παραπομπὴ σὲ ἔγγραφο τῶν Κ. Α. Βουκουρεστίου.

59. Βλ. *C.D.Ț.R.*, τόμος Α', ἀρ. 393, σ. 63.

60. Βλ. *C.D.Ț.R.*, τόμος Β', ἀρ. 751, σ. 382.

61. Βλ. *C.D.Ț.R.*, τόμος Γ', ἀρ. 27, σ. 31.

62. Βλ. Ileana Leonte, *Actele secției Bunuri publice. Mănăstirea Radu-Vodă București*, Βουκουρέστι 1948, ἀρ. 176, σ. 27.

63. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 41. Σώζονται στοῦ ρουμανικό ἀρχεῖο τῆς μονῆς μόνο ἀντίγραφα καὶ μεταφράσεις.

ηγούμενος τό 1647, Σολομώντα τό 1622, Θεόκλητο τό 1667, Νικηφόρο διάκο μεταξύ 1721-1724, Μακάριο τό 1803⁶⁴.

Σχετικά μέ τήν *περιουσία* της καταγράφουμε από τή μελέτη του Andreescu τά ἐξῆς χωριά, πού κατά καιρούς κατείχε: Μιτοσέστι, τμήμα του Ἐλμποτένι, Καλουγκαρένι, Μπόρα-Ούντένι. Ἀπό ἔγγραφο του ἀρχείου μας ἀντλούμε καί τά ὀνόματα ἄλλων κτημάτων: Ἀλμμανέστι, Τζιγκανέστι, Δογάνα, Μοροτζάσκα⁶⁵. Στό χρυσόβουλλο πού ἀπέλυσε ὁ Ράδου Μίχνεα στίς 13 Ἰουνίου 1621 ἀναφέρονται τά ἐξῆς χωριά πού ἀνήκαν στή μονή: Βαλένι, Μπρατέστι, Μπαϊλένι, Τουτανέστι (σήμερα Τουτάνα), Ὀμπισλαβέστι, Καζανέστι, Ἐλμποτένι. Κατείχε ἐπίσης καί τό Μογκοσέστι, τό Νεκουλέστι καί τό Ούντένι⁶⁶. Μεταγενέστερα κατείχε τό Ἐστοιόρι, τό Βαλτσέλε καί τό Ἰάσι, ὀλόκληρα ἢ τμήματα αὐτῶν⁶⁷.

Μετόχι τῆς μονῆς (ἢ ἐκκλησίας) Τουτάνας

Ἡ Σκήπη τοῦ Ματέι (Schitul lui Matei)⁶⁸, στο νομό Ἄρτζες. Ἀρχικά ἀνηρέθη ἀπό τόν λογοθέτη Ματθαῖο, μελλοντικό ἀσκητή(:), ἕνα κελλί ἢ μία σκήπη, σέ κτήμα τῆς μονῆς (ἢ ἐκκλησίας) Τουτάνας ὀνόματι Ρουμανέστι-Τσοιφραντζέσι⁶⁹. Γύρω στά 1757 δημιουργήθηκε ἐδῶ πέτρινη ἐκκλησία, πού ἐτιμάτο στή μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων. Ἐπισκευές ἔγιναν στά 1857 καί ἕναν αἰῶνα ἀργότερα. Σήμερα ἀποτελεῖ ἐκκλησία χωριοῦ.

3) Μονή Ράδου Βόδα (Radu Vodă)⁷⁰, ἕνα ἀπό τά πιό σημαντικά μνημεῖα τοῦ Βουκουρεστίου.

64. Βλ. Andreescu, *δ.π.*, *passim*, καθὼς καί ἔγγραφα τῶν Κ. Ἄ. Βουκουρεστίου.

65. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 1619 καί τήν περιουσία τῆς μονῆς Ράδου Βόδα.

66. Βλ. τά ἔγγραφα ἀρ. 36 καί 37 μ' αὐτήν τήν ἡμερομηνία, στόν *C.D.T.R.*, τόμος Γ', σσ. 36-37. Ἰδία περίπου χωριά καταγράφονται καί στό χρυσόβουλλο μέ ἡμερομηνία 10 Ἰανουαρίου 1650, τοῦ Ματθαίου Μπασαράμπ, βλ. στόν τόμο μας αὐξ. ἀρ. 113.

67. Τέλος γιά τά χωριά πού κατείχε κατά τόν ΙΘ' αἰῶνα βλ. Andreescu, *δ.π.*, σ. 272.

68. Βασική βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Repertoriul bibliografic...*, σ. 573.

69. Ὑπάρχει καί τό ὁμώνυμο χωριό πού δημιουργήθηκε δίπλα στή σκήπη ἀπό τόν ἡγούμενο Δωρόθεο. Βλ. τά ὀνόματα τῶν τριῶν ἱερέων τό 1824 στόν Ion Ionașcu, *Catagrafia eparhiei Argeș la 1824*, Βουκουρέστι 1942, σ. 24. Ὑπάρχει καί μία ἄλλη ἐκδοχή γιά τόν "Φαναριώτη" Ματθαῖο, ἡγούμενο μᾶς σκήτης, πού ἀναφέρει πὼς ὡς διαχειριστής μᾶς μεγάλης περιουσίας ἤθελε νά τήν ἀφιερῶσει στό Ἅγιον Ὄρος (στή μονή Ἰβήρων). Ἀφοῦ πέρασε ἀπό τή μονή Τουτάνα κατευθύνθηκε πρὸς τήν Ἑλλάδα. Στό δρόμο ὁμως, φορτωμένος μέ χρυσόβουλλα ἀλλά καί χρήματα, συνάντησε μερικὸς ληστές, οἱ ὅποιοι τοῦ πήραν τά πάντα καί ἔπειτα τόν πήγαν δεμένο στή σκήπη, ὅπου τόν ἔθαψαν ζωντανό, βλ. Gh. N. Pătroi, *Istoria judeului Argeș*, χφ. στή Βιβλιοθήκη τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας (δωρεά 2001), σσ. 39-40.

70. Βασική βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Repertoriul bibliografic...*, σσ. 263-264. Βλ.

Σύντομο Ιστορικό. Ἡ ἀνέγερσή της ἄρχισε τὸ 1568, κατὰ τὴν ἡγεμονία τοῦ Ἀλεξάνδρου Μίρτσα, ὁ ὁποῖος σκόπευε νὰ μετατρέψει τὴν ἐκκλησία σὲ Μητρόπολη Οὐγγροβλαχίας, καὶ ὀλοκληρώθηκε στὴν περίοδο πού ἡγεμόνας ἦταν ὁ γιὸς τοῦ Μίρτσα, Μίχνα ὁ “Ἐκτουρκισμένος”. Ἐπειδὴ τὰ ἔξοδα τῆς ἀνέγερσης ἦταν πολὺ μεγάλα, ὁ Μίχνα ἐκμίσθωσε γιὰ ἓνα χρόνον τὸ εἰσόδημα τῶν ἀλατωρυχείων τοῦ Τελέγκα καὶ τοῦ Γκιτιοάρα, καὶ μὲ τὰ χρήματα πού πῆρε ἔκτισε τὰ κελλιά γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία⁷¹. Φαίνεται πὼς ἡ ἐκκλησία, πού ἐτιμᾶτο στὴ μνήμη τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἦταν ἔτοιμη τὸ 1585. Οἱ κτήτορες τὴν προόρισαν μὲ πάρα πολλὰ χωριά, βάλτους, μαγαζιά, ἔσοδα ἀλατωρυχείων, κ.λπ. Μὲ τὴ φροντίδα τῶν ἐπομένων ἡγεμόνων, μὲ δωρεές ἢ ἀγορές ἢ Ράδου Βόδα, ὅπως ὀνομάζεται ἀπὸ τὸ 1613, ἔγινε ἓνα ἀπὸ τὰ πλούσια ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα τοῦ Βουκουρεστίου. Τὸ 1595 καταστράφηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σινάν Πασᾶ, εἰσέβαλαν στὸ Βουκουρέστι. Ὁ τότε ἡγεμόνας Μιχαήλ ὁ Γενναῖος μετέφερε τοὺς μοναχοὺς στὴ μονὴ Μιχαήλ Βόδα. Πρὶν τὸ 1613 ὁ Ράδου Μίχνα ἄρχισε τὴν ἐπισκευὴ της, πού ὀλοκληρώθηκε ἓνα χρόνον ἀργότερα περίπου, τὸ ἔτος 7123 (1η Σεπτεμβρίου 1614 – 31 Αὐγούστου 1615), ὅπως ἀναφέρει καὶ ἡ κτητορικὴ ἐπιγραφή στὰ ἑλληνικὰ⁷². Ὁ ἁγιασμός της ἔγινε παρουσία τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου Λούκαρη. Ἡ ἀφιέρωσή της στὴ μονὴ Ἰβήρων ἔγινε πρὶν ὀλοκληρωθεῖ ἢ ἐκ νέου κατασκευῆ της⁷³, στίς 10 Φεβρουαρίου 1613⁷⁴. Ἐκτός

ἐπίσης τὸ ἔργο τῆς Lucia Stoica καὶ συνεργατῶν, ὁ.π., σ. 273, καθὼς καὶ τὴν περιγραφή τοῦ Gion D. Ionescu καὶ Preot Grigore T. Popescu, μὲ τίτλο “Complexul monastic Radu Vodă din București, ctitoria Mihneștilor”, *Glasul bisericii*, ἀρ. 1-2/Ἰανουαρίου-Ἰουνίου 1992, σσ. 70-93. Βλ. καὶ Ștefan Balș, “Restaurarea bisericii Radu Vodă din București”, *Monumente Istoric și de Artă*, an XLIV, 1975, I. Ἐκτός τῆς βιβλιογραφίας ὁ ἀναγνώστης θὰ πρέπει νὰ ἐξετάσει τὰ μερικὲς χιλιάδες ἐγγράφα πού σῶζονται στὰ Κ. Ἀ. Βουκουρεστίου, λιτὰ ἢ συμπεριλαμβανόμενα σὲ δεκάδες χειρόγραφα, καθὼς καὶ σὲ πάνω ἀπὸ 400 φακέλους. Ἡ πλειονότητα αὐτῶν τῶν ἐγγράφων (συνολικὰ 8697, ἀπὸ τὰ ὁποῖα 5257 εἶναι ρουμανικὰ καὶ 3291 ἑλληνικὰ), ἀφοροῦν στὴ μονὴ Ράδου Βόδα. Βλ. Peana Leonte, ὁ.π. Μία πλήρη καταγραφή τοῦ περιεχομένου τῶν χιλιάδων ἐγγράφων τῆς μονῆς στὸ *Indrumător în Arhivele Centrale*, τόμος Α΄, 1ο μέρος, Βουκουρέστι 1972, σσ. 148-152. Ὅρισμένα ἀπὸ τὰ ἐγγράφα συμπεριλαμβάνονται στίς συλλογές ἐγγράφων τῆς σειρᾶς *C.D.Ț.R.*, ἢ *D(ocumenta) R(omania) H(istorica)* τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται κατὰ καιροὺς στὸ Βουκουρέστι.

71. Ὁ.π., σ. 259.

72. Δῶρον δῶκε τῇ Τριάδι Ἀλέξανδρος ὁ Παμμάκαρ ναόν τοῦτον παλαιόθεν. Ἰωάννης ὄν αὐθέντης ἡμῶν Ράντουλας βοῦβόδας λαμπρός ἡγειρεν ἐκ βάθρων ἀφιέρωσεν δὲ τοῦτων εἰς μονὴν τὴν τῶν Ἰβήρων ἐν ἔτει 7123, βλ. *Inscriptiile medievale ...*, ἀρ. 314, σσ. 343-344, G. Săndulescu-Verna, “Biserica Radu-Vodă din București”. *Extras din revista Raze de lumină*, an II (1930), ἀρ. 2-3.

73. Τὸ ἀφιερωτικὸ σῶζεται σὲ πολὺ καλὴ κατάσταση στὴ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς, βλ.

των κελλιών, ό ηγεμόνας έκτισε καί διάφορες οικίες γιά τή φιλοξενία ξένων επίσημων, ένώ κατά καιρούς χρησιμοποιήθηκε καί ως ηγεμονική κατοικία. Η άγιολογία έγινε τό 1624-1625. Σώζονται πολλές περιγραφές ξένων ταξιδιωτών. Όρισμένες επισκευές έγιναν στίς άρχές καί στά τέλη του ΙΗ΄ αιώνα, ένώ έπαθε μεγάλες ζημιές κατά τή διάρκεια του σεισμού του 1838. Ός πρός τό καμπαναριό της, καταδαφίστηκε μετά τό σεισμό του 1802 καί κτίστηκε έκ νέου τό 1804, όπως μαρτυρεί μία ελληνική έπιγραφή τής 20ής Αυγούστου⁷⁵. Μεγάλες καταστροφές, κυρίως στή στέγη, ύπέστη ή μονή μετά τόν σεισμό του 1838⁷⁶. Έπισκευές έγιναν τό 1845⁷⁷, τό 1858⁷⁸, τό 1861⁷⁹ καί άργότερα. Τό 1859 σύμφωνα μέ έγγραφο του άρχείου τής μονής⁸⁰, έγινε ή έκ νέου άνέγερση τής έκκλησίας, πού δέν είχε ολοκληρωθεί τό 1860⁸¹. Σήμερα, στή νότια πλευρά τής έκκλησίας λειτουργεί τό Θεολογικό Σεμινάριο τής Άρχιεπισκοπής Βουκουρεστίου, σέ κτήριο πού άνηγήρεθι τό 1893.

Κατά καιρούς ή μονή φιλοξένησε πολλούς Έλληνες λογίους καί ορθόδοξους ούμανιστές. Έκει λειτουργήσε στά τέλη του ΙΖ΄ αιώνα καί ένα έργαστήριο άντιγραφής χειρογράφων⁸².

φωτ. Άλλη φωτογραφία του δημοσιεύθηκε στόν κατάλογο τής έκθεσης *Οί θησαυροί του Άγιου Όρους*, άρ. 168, σ. 495, όπου καί περιήληψη τήν όποία συντάξε ή γράφων. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 37.

74. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 37, όπου καί άλλες προγενέστερες εκδόσεις.

75. "Πύργον άγλαον ιον δέν του Ράδουλ Βόδα οίκτηρός πεσόντα τρούμου σαμου κλόνω ό έκ ραιδεστού άρχιμανδρίτι Βηρίτης δόμησεν Ίγνάτιος ό Ραδουλιώτης έκ τών Βαράθρων ως ώρας Ξψιροφος έν δαπάνη καί μόνο άκαμάτω έφ' Ύψηλάντου Κωνσταντίνου αϊθέντου, Δοσιθέου τε άρχιθύτου Δακιης". Έν έτι Σωτηρίω, ΑΩΔ, Αυγ. κ΄ κατά δέ τό ΑΩΒ, Όκτ. ΙΔ. προεγένονεν ό φοβερός Σασιός, βλ. Săndulescu-Verna, *ό.π.*, σ. 9.

76. Γνωρίζουμε τό όνομα ενός άξιωματούχου τής έποχής πού πιθανότατα επισκεύασε τή στέγη τής έκκλησίας. Πρόκειται γιά τόν Γεώργιο Γρ. Φιλιπέσκου, βλ. G. D. Ionescu-Gr. Popescu, *ό.π.*, σ. 81. "Άλλοι δύο ζωγράφοι επιδιόρθωσαν τή ζωγραφική τής έκκλησίας. Πρόκειται γιά τόν C. Lecca καί τόν Μίση Pop, *ό.π.*

77. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1171.

78. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1551. Γιά νέες κατασκευές στό μοναστήρι βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1626 του έτους 1860.

79. Βλ. τά έγγραφα μέ αύξ. άρ. 1678 καί 1736. Ένα χρόνο άργότερα τά έγγραφα άναφέρουν τήν έκ νέου άνέγερση τής έκκλησίας, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1572.

80. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1572. Στήν πραγματικότητα έγιναν καί τότε μόνο επισκευές.

81. Λεπτομέρειες στό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1618 καί 1619.

82. Βλ. τά έργα πού άντέγραψε ό Μιχαήλ Βυζάντιος στό βιβλίό του Άθανάσιου Καραθανάση, *Οί Έλληνες λόγιοι στή Βλαχία (1670-1714)*, Θεσσαλονίκη 1982, σ. 151.

Στή μονή σώζονταν και σώζονται ακόμα ελληνικές κτητορικές επιγραφές⁸³, αλλά και ταφόπετρες Ἑλλήνων και Ρουμάνων: κτητόρων και νέων κτητόρων, πρώην ἡγεμόνων, παιδιῶν αὐτῶν, ἀρχιμανδριτῶν, κυρίως Ἑλλήνων, Ρουμάνων ἀλλά και Ἑλλήνων ἀξιωματούχων⁸⁴, καθώς και τοῦ Πατριάρχου τῆς Ρουμανίας Ἰουστινιανού⁸⁵. Παρόλο που φημιολογείται, ὁ τάφος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Δ΄ Μουσελήμη⁸⁶, τόσο στενά συνδεδεμένου μέ τή μονή Ἰβήρων στήν ὁποία ἄφησε και τό μεγαλύτερο μέρος τῆς πλούσιας βιβλιοθήκης του, δέν βρίσκεται στή μονή Ράδου Βόδα, ἀλλά στό Τιεργκόβιστε. Ἡ ταφόπετρα, προερχόμενη ἀπό τήν Μητρόπολη τῆς ἴδιας πόλης, βρίσκεται στό *Lapidarium*⁸⁷.

Ἡγούμενοι τῆς μονῆς Ράδου Βόδα

Μέ βασική πηγή τόν κατάλογο που ἑτοίμασε ὁ ἔγκυρος μελετητής Stoica Nicolaescu⁸⁸, ἀλλά και παραπέμποντας σέ ἔγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου παρουσιάζουμε ἐν συνεχείᾳ ἕνα κατάλογο ἡγουμένων τῆς μονῆς:

83. Βλ. τήν παλαιά κτητορική ἐπιγραφή στόν τόμο *Inscriptiile medievale...*, ἀρ. 315, σ. 344.

84. Βλ. τά ὀνόματά τους στό *Inscriptiile medievale...*, ἀρ. 314-350, σσ. 343-361. Συμπεριλαμβάνονται ἐδῶ και ἐπιγραφές πάνω σέ εἰκόνες και ἄλλα ἱερά ἀντικείμενα. Βλ. ἐπίσης γιά τά ὀνόματα τή μελέτη των Ionescu-Popescu, ὁ.π., σ. 87. και Mihai Țirău, "Inscriptions grecques médiévales et modernes de Bucarest", Erasmus, 9-10, 1999, σ. 158. Ἀνάμεσα στούς Ἑλληνες καταγράφουμε τά ὀνόματα τοῦ γνωστοῦ ἀξιωματούχου και συμβούλου τοῦ Κωνσταντίνου Μπραγκοβεάνου Γεωργίου Καστριώτη (που ἀπέβιωσε τό 1716), τοῦ τσαούση Ἀλεξανδράκη γιου Μπαλασάκη Μουσελίνου (1736), τοῦ Κωνσταντίνου ἀπό τό Τσάριγκραδ, τοῦ Ἰορδάκι (1747) και τοῦ Βασιλάκη Κανέλου (1757), τοῦ Μανωλάκη Μαυριανού ἀπό τή Ζαγορά (1765) και τέλος τοῦ μεδελντσαίρη Ἀναστασίου Ἀμυρά.

85. Σήμερα, πάνω στίς πιό σημαντικές ταφόπετρες που βρίσκονται στό ναό τοποθετήθηκε ἕνα προστατευτικό στέγαστρο.

86. Βλ. συνοπτικά Ἀθανάσιος Καραθανάσης, ὁ.π., σ. 108.

87. Βλ. περιγραφή στό ἀρθρο τῆς Maria Georgescu, *Lapidarium din Târgoviște. Secolele XV-XIX*, Τιεργκόβιστε, χ.χ., σσ. 122-123. Ἐπίσης Radu Gioglovan-Mihail Oproiu, *Inscriptii și însemnări din județul Dâmbovița*, τόμος Α΄, Τιεργκόβιστε, χ.χ., ἀρ. 570, σ. 228, ὅπου και παλαιότερη βιβλιογραφία. Ἡ ἐπιγραφή ἔχει ὡς ἔξῃς: "Τοῦ πατριάρχου Διονυσίου τάφος/Κωνσταντινουπόλεως ἦτοι τοῦ νέου/ου πατρὶς ἢ Βυζαντος ἐν γεγαότος/Τό ξῆν δ' ἀμείψας οὐρανῶν κλη/ρονόχιας ὁ ποιμέναρχης ἐμβατείνει τοῖς ἄνω στεφανίτης στέ/μασιν ἁμαρτίνοις. Ἐν ἔτοι (μέ ἑλληνικά γράμματα) 1696, 22 Σεπτεμβρίου". Φέρει τόν ἀριθμό 4/4553. Βλ. και Petre Ș. Năsturel, "La pierre tombale de Denyse IV Mousselimès ex-patriarche de Constantinople", *Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς και Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος*, τόμος ΙΓ΄, 1959, σσ. 417-419.

88. Βλ. Stoica Nicolaescu, "Istoricul mănăstirii Sfânta Treime (Radul Vodă) din București" (extras din revista *Bucureștii* nr. 1-2 din 1937), Βουκουρέστι 1939, σσ. 47-48.

- Ουρήλ στις 23 Φεβρουαρίου 1580
- Δωρόθεος στις 4 Ἀπριλίου 1581
- Ὀνούφριος, circa 1577-1583
- Μαρδάριε, circa 1587-1591
- Ἰωακείμ, τόν Ἰούνιο καί τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1590
- Γρηγόριος⁸⁹ circa 1613⁹⁰–1628⁹¹
- Ἀθανάσιος circa 1626-1648
- Ἰγνάτιος τό 1634
- Κοσμᾶς, μεταξύ 1634-1636
- Παῖσιος circa 1648-1689
- Σεραφεῖμ τό 1654 ἀλλά καί τό 1655
- Ἰωακείμ circa 1662-1663
- Δαμασκηνός circa 1668-1678
- Παρθένιος circa 1673⁹²
- Διονύσιος ἀγιορείτης μοναχός circa 1661-1672⁹³

89. Καταγόταν ἀπό τό χωριό Γουρα τοῦ νομοῦ Μαγνησίας. Ἐκάζη μοναχός στή μονή Ἰβήρων. Ἄρχισε τήν κατασκευή τοῦ καραβιοῦ τῆς μονῆς μέ ἔξοδα τοῦ πρώην μητροπολίτη Ἐλασσῶνος Γαλακτίωνα ἀλλά, καί μὴ ἀναφερομένων ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων τῆς Βλαχίας. Τό 1613 ἔγινε ἡγούμενος τῆς μονῆς γιά τρεῖς μῆνες. Ἀμέσως μετά μετέβη στή Βλαχία ὅπου ἀνέλαβε τή μονή τῆς Ἁγίας Τριάδος (Ράδου Βόδα) ἀκριβῶς τό ἔτος τῆς ἀφιέρωσής της στή μονή Ἰβήρων. Ἐπανέρχεται στήν ἡγουμένη τῆς Ἰβήρων τό 1622 ὅπου συνέχισε νά ἐκτελεῖ ἔργα σημαντικά γιά τήν πρόοδό της. Βλ. Μανουήλ Γεδεών, Ὁ Ἄθως, β΄ ἔκδοση, Ἀθήνα 1990, σσ. 177-178. Βλ. ἐπίσης χρονογραφία τῆς ἐν Ἄθω Μονῆς τῶν Ἰβήρων, Κωνσταντινούπολη 1906 καί 1912, σ. 17 – τίς πληροφορίες ἀφείλω στόν μοναχό Μάξιμο Ἰβηρίτη. Τό 1629 ἀναρριχήθηκε στό θρόνο τῆς Μητρόπολης Οὐγγροβλαχίας. Ἀπεβίωσε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1636. Βλ. Tudor Teoteoi, "Mitropolia din Târgoviște, mama tuturor bisericilor" din Țara Românească" στόν συλλογικό τόμο *Studia historica et theologica. Omagiu profesorului Emilian Popescu*, Țaia 2003, σ. 471.

90. Ἕνα σημείωμα πού καταγράφει ὁ Γεδεών ἀναφέρει τό ἔξης γιά τόν Γρηγόριο [Ἰβηρίτη]: "... καί διά προσταγῆς τοῦ αὐθέντου Ράνδουλα βοεβόδα, ἐπῆγεν εἰς τήν Βλαχίαν καί ἔκτισε τήν Ἁγίαν Τριάδα, διά συνδρομῆς καί ἔξοδου τοῦ αὐθέντου. Καί ἐχάρισε καί χωρία καί κειμήλια καί ἄλλους τόπους, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ αἰώνιον. Ἐν ἔτει 7121, ἀπό δέ Χριστοῦ ἀχιγ' ", βλ. Γεδεών, Ὁ Ἄθως, σ. 177. Τό ἴδιο ἔτος, στίς 16 Ἰανουαρίου καταγράφεται στό ρουμανικό ἀρχεῖο τῆς μονῆς Σιμωνόπετρας (ἀρ. 399) ὁ Ἁγᾶπιος ὡς ἡγούμενος τῆς μονῆς πιθανόν ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ Γρηγορίου.

91. Μέ ἀντικαταστάτη (;) τόν Ἀθανάσιο τό 1616.

92. Στόν Παρθένιο ὡς ἡγούμενο τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος χάριζε ὁ ἡγεμόνας Γρηγόριος Α΄ Γκίκας τό εἰσόδημα τῶν ἀτατορυχειῶν τοῦ Τελέγκα στίς 20 Φεβρουαρίου 1673, βλ. Popescu, ὁ.π. σ. 10.

93. Τουλάχιστον τό 1669 καί τό 1670 ὑπέγραφε μέ τήν ιδιότητα τοῦ ἡγουμένου, βλ.

- Σολομών τό 1662
- Κυπριανός circa 1663-1698⁹⁴
- Κύριλλος circa 1703⁹⁵-1708
- Τιμόθεος circa 1709-1715
- Βησσαρίων circa 1722-1724
- Ίερεμίας circa 1726-1733
- Δαβίδ τό 1730
- Μακάριος, στίς 29 Ὀκτωβρίου 1741
- Ίωσήφ circa 1743-1750
- Φιλάρετος circa 1752-1758
- Θεοδόσιος, 12 Μαρτίου–17 Μαρτίου 1761
- Ἀθανάσιος circa 1763-1772⁹⁶
- Ίωαννίκιος circa 1778⁹⁷
- Χρυσάνθος circa 1781-1786
- Ἰγνάτιος ἀρχιμανδρίτης circa 1792⁹⁸-1796⁹⁹

Nic. M. Popescu, “Dionisie Mitropolitul Ungrovlahiei (24 Iunie-24 Dechemvrie 1672), ἀνάτυπο ἀπό τό *Convorbiri literare*, anul XLVIII (1914), κυρίως σ. 9. Βλ. καί N. Iorga, *Istoria românilor*, τόμος ΣΤ΄, ἐπιμ. Ștefan Andreescu, Βουκουρέστι 2000, σ. 259. Τό πρῶτο ἔγγραφο τῆς μονῆς Ράδου Βόδα πού ὑπογράφει ὡς ἡγούμενος φέρει τή χρονολογία 23 Ἰουνίου 1671, βλ. δ.π.. Σέ μεταγενέστερο ἔγγραφο ὑπογράφει στά ἑλληνικά “Διονύσιος ἀρχιμανδρίτης”. Τό 1672, στίς 24 Ἰουνίου, ἐξελέγη Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας. Τό τελευταῖο γνωστό σέ μᾶς ἔγγραφο ὅπου ἀναφέρεται τό ὄνομά του ὡς ἡγούμενος φέρει τήν ἡμερομηνία 20 Ἰουνίου 1672. Γιά τόν διανοούμενο Διονύσιο βλ. “Ὀλγα Ἀλεξανδροπούλου, Ὁ Διονύσιος Ἰβηρίτης καί τό ἔργο του, “Ἱστορία τῆς Ρωσίας”, Ἡράκλειον 1994, κυρίως σσ. 18-22. Ἀπό τήν παλαιά ρουμανική βιβλιογραφία ἀναφέρουμε τήν ἐξαιρετική προαναφερόμενη μελέτη τοῦ διακόνου Nicolae Popescu. Ἀπό τή μελέτη αὐτή ἀντλοῦμε πολλές λεπτομέρειες γιά τή δραστηριότητα τοῦ Διονυσίου στή Βλαχία.

94. Γιά τή δωρεά ἐνός χειρογράφου (Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου) στή μονή Ράδου Βόδα ἀπό τόν ἡγούμενό της Κυπριανό, βλ. τή σημείωσή του στό ἑλληνικό χειρόγραφο ἀρ. 938 τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, βλ. Nestor Camariano, *Catalogul manuscriselor grecești*, τόμος Β΄, Βουκουρέστι 1940, σσ. 40-41.

95. Ὁ Κύριλλος ἀνέλαβε τήν ἡγουμενία τό 1703 σύμφωνα μέ ἔγγραφο τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχιεπίου τῆς μονῆς Δοχειαρίου μέ ἀρ. ἀρχ. 197, στό ὁποῖο ὑπογράφει ὡς μάρτυρας.

96. Μέ ἡμερομηνία 3 Μαΐου 1771 καταγράφεται στό ρουμανικό ἀρχεῖο τῆς μονῆς Σιμωνόπτερας τό ὄνομα τοῦ Τιμοθέου πρῶτον ἡγούμενου τῆς μονῆς “τῶν Πατέρων” ὡς ἡγούμενος (ἀντικαταστάτης τοῦ Ἀθανασίου;) ὡς ἡγούμενος τῆς μονῆς Ράδου Βόδα.

97. Βλ. Andreescu, “Contribuții...” ὅπου ἀναφέρει τόν Ἰωαννίκιο ὡς ἡγούμενο τό 1778.

98. Στό ἔγγραφο τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχιεπίου, μέ αἰξ. ἀρ. 676, τῆς 1ης Αὐγούστου 1791, ἀναφέρεται πῶς ἕνα χρόνο νωρίτερα, ὁ γνωστός δραγομάνος τῆς Ὑψηλῆς Πύλης Δημήτριος Μουρούζης πρότεινε τόν πρωτοσύγκελλο Ἰγνάτιο γιά τή θέση τοῦ ἡγούμενου στή

- Θεοδόσιος τό 1813
- Γρηγόριος τό 1819
- Θεόκλητος, τόν Μάρτιο τοῦ 1823
- Ρωμανό(ς) τό 1827
- Γρηγόριος, νεοδιορισθεῖς ἡγούμενος τό 1828¹⁰⁰
- Ἀβραάμ Ραδουλιώτης, ἀρχιμανδρίτης ἐξ Ἄνδρου το 1834¹⁰¹
- Σάββας circa 1837-1844
- Σεραφεῖμ, τό 1849–Μάιο 1853¹⁰², ἀλλά καί ἀπό τό 1854¹⁰³
- Ἰωακείμ ἀρχιμανδρίτης, ἀπό τόν Μάιο 1853¹⁰⁴, ἀλλά καί τό 1859¹⁰⁵
- Γρηγόριος (Βουγάτζας¹⁰⁶) Ἰβηρίτης τό 1860-1863¹⁰⁷.

Σχετικά τώρα μέ τήν *περιοῖσα* τῆς μονῆς Ράδου Βόδα ἀναφέρουμε ἀπό τό περιεχόμενο τῶν ἐγγράφων¹⁰⁸ ἢ ἀπό βιβλιογραφία τά ὀνόματα ὀρισμένων κτημάτων ἢ χωριῶν πού κατά καιρούς εἶχε στή διάθεσή της, μέ ἀλφαβητική σειρά: Ἄλμποτα στό νομό Ἄρτζες, Βακαρέστι, Βαλτσέλε, Βασιλάττσι, Γκλίνα, Γκοργκανέλε, Γκρέτσι, Δάρτζα, Δικισέστι, Κισελέτουλ, Κορνιτζέλ, Κουνέστι στό νομό Βλάσκα, Κούτσιου, Κριτιμπέστι, Λιτσικοτένι, Μαγκουρέλε, Μανέστι (ἢ Μπούφτεα), Μαροτίνουλ, Μιτσέστι, Μπάλατσι, Μπαντσέστι, Μπόρα στό νομό Βλάσκα, Μπουξάνι στό νομό Βλάσκα, Πάδι-

μονή Ράδου Βόδα. Σέ ἄλλα ἐγγράφα (μέ αὐξ. ἀρ. 697 καί 700) ὑπογράφει ὡς Ἰγνάτιος Ἰβηρίτης ἢ Ἰγνάτιος Ραδουλιώτης. Τό 1819 ὑπέγραφε ὡς Ἰγνάτιος πρῶην ἡγούμενος Ράδου Βόδα, βλ. τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 987. Τό 1794 ὑπέγραφε ἕνα ἐγγράφο ὁ Ραδουλιώτης Ναθαναήλ Ἰβηρίτης, προφανῶς ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ Ἰγνατίου, βλ. αὐξ. ἀρ. 759.

99. Ὁ Ἰγνάτιος ἀπεβίωσε τήν Κυριακή 14 Δεκεμβρίου 1796, βλ. *Insemnărire Androneștilor*, ἐκδ. Ilie Corfus, Βουκουρέστι 1947, σ. 40.

100. Βλ. τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 1225.

101. Πληροφορία Δημήτρη Πολέμη, τόν ὁποῖο εὐχαριστοῦ θερμά.

102. Βλ. τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 1073.

103. Ὁ Σεραφεῖμ διορίζεται (ἐκ νέου) τό 1854 γιά ἕξι χρόνια, βλ. τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 1277.

104. Βλ. τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 1225.

105. Βλ. τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 1582.

106. Βλ. τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 2054. Τό 1854 πληρεξούσιος τοῦ πρῶην (πλέον) ἡγούμενου Γρηγορίου ἦταν ὁ Ζ. Τσερνέσκου, βλ. τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 2132.

107. Τό ἐγγράφο μέ αὐξ. ἀρ. 1615 εἶναι σημαντικό, ἐπειδή ἀναφέρεται στόν *διορισμό* τοῦ Γρηγορίου στή θέση τοῦ Ἰωακείμ ἀπό τόν πρίγκιπα Ἀλέξανδρο Ἴ. Κούζα. Μέ τή σειρά του ὁ Μητροπολίτης Νήφων ἐπικύρωσε τόν διορισμό τοῦ Γρηγορίου. Ἀντιθέτως ἐγγράφο (αὐξ. ἀρ. 1645) ἀναφέρει τήν ἀπομάκρυνση τοῦ ἡγούμενου. Ἐπανέρχεται τό 1862.

108. Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο καταγράφονται στά ἑλληνικά ἐγγράφα τῆς μονῆς τά ὀνόματα τῶν χωριῶν καθιστᾷ μερικές φορές δύσκολη, ἂν ὄχι ἀδύνατη, τήν ταυτίσή τους.

να, Παραπάνι, Πραβαλέστι, Ρατσεάνι, Σάρμπι, Τατάρουλ (ή Λάκουλ Τατάρου), Τσιοκανέστι, Τσιόπλεα, Χοδιβοάια, και άλλα¹⁰⁹. Στά έγγραφα του αρχείου μας αναφέρονται επιπλέον τὰ κτήματα Ἡλιάνα και Παρλίτα στο νομό Ἰλφοβ¹¹⁰, Τσόρα¹¹¹, Μουτζάκα στο νομό Βραϊλας, Ποπέστι και Πισκουλιάσκου στο νομό Ἰάλομιτζα¹¹², Βαδουάνι στο νομό Ἰλφοβ, Βαϊνέστι (ή Βοϊνέστι) στο νομό Δάμποβιτζα, Γμιστέστι, Καλδαράρι στο νομό Ἰλφοβ, Σαπουνάρι στο νομό Βλάσκα, Τζέμενεα, στο νομό Δάμποβιτζα, Τσεπτούρα¹¹³, Περίς¹¹⁴, Καλδαράρου-Γκίνου¹¹⁵, Καδάνα στο νομό Ἰάλομιτζα¹¹⁶, Κεζάκιου, Βάδου, Λουπέστι, Μπουρδουσέλου, Γιδαρίτζι, Γκαουνόσι στο νομό Βλάσκα, Δραγκαέστι, Κοσλοζένι, Μαγκαρενίν(;) Μπατσέζι¹¹⁷, Ποπέστι στο νομό Ἰλφοβ, Τουτάνα¹¹⁸, Ἀλιμανέστι στο νομό Ἄρτζες, Βάλεα Βαλένι στο νομό Μουστσελ, Γκιτιώρα στο νομό Πράχοβα, Δαγιάνα στο νομό Ἄρτζες, Δραγκαέστι (ή Πουρβουλέστι) στο νομό Μεχεδίντζι, Ζιδαρίτζι στο νομό Βλάσκα, Κρετζάνκα και Καραπένου στο νομό Βλάσκα, Λουπέστι στο νομό Ἰλφοβ, Μετόρα, Μοροτάσκα στο νομό Ἄρτζες, Μπατότσι στο νομό Μεχεδίντζι, Πίσκου του Καραπάνου στο νομό Ἰάλομιτζα, Τζιγκανέστι στο νομό Ἄρτζες, Τσεπτούρα στο νομό Πράχοβα, Τριμσάνι, Τουτάνα, Χοτάρι στο νομό Ἰάλομιτζα¹¹⁹.

Ἐκτός ἀπὸ τὰ κτήματα¹²⁰ ἡ μονή εἶχε στὴν κατοχὴ τῆς οἰκόπεδα πού ἐκμίσθωνε στο Στέλεα, Κεραμιδάρι, Δομπροτάσα, Ἀποστόλου, Φοῖσορι,

109. Βλ. Ionescu-Popescu, *ὁ.π.*, σ. 77. Ἐνας ἄλλος συγγραφέας, ὁ N. Popescu-Băjenaru, ὑπολόγιζε πὼς ἡ μονὴ εἶχε στὴν κατοχὴ τῆς 150 κτήματα, 125 ἀμπέλια, 185 οἰκόπεδα, 20 μαγαζιά, ποτοποιεῖα, μύλους, κ.λπ., *ὁ.π.*, σ. 78.

110. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 987.

111. Γιά τὸ χωριὸ Τσόρα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς καὶ τὸ 1860, βλ. καὶ *Documente economice din arhiva Casei Ioan Stamu (1860-1876)*, β' τόμος, Βουκουρέστι 1987, ἀρ. 102, σ. 92.

112. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1216.

113. Βλ. γιὰ ὅλα αὐτὰ τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1836. Ὅρισμένα ὀνόματα κτημάτων εἶναι ἀλλαγμένα στὰ ἑλληνικά καὶ ἡ ταύτισή τους μερικὲς φορὲς δέν εἶναι ἐφικτή.

114. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1878.

115. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1902.

116. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1927.

117. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 2011, μὲ ἐπιφύλαξη λόγῳ παραμόρφωσης πολλῶν τοπωνυμίων.

118. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1582.

119. Βλ. γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔγγραφα μὲ αὐξ. ἀρ. 1618 καὶ 1619. Γιά τὴν νοικοκυροσύνη τῶν κτημάτων τῆς μονῆς βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὐξ. ἀρ. 1620 τοῦ ἔτους 1860.

120. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση τοῦ ἔτους 1863 δὲ φαίνεται νὰ σταμάτησε τὴ μονὴ Ράδου Βόδα νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὴν (πρώην) περιουσία τῆς. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ἔγγραφο τοῦ ἀρχείου μας μὲ αὐξ. ἀρ. 2183, τὸ 1869 εἶχε διένεξη γιὰ ἓνα κτῆμα τῆς.

Τζόπλια, Σταίκου, Ταμπάτζι, Σίρμπι¹²¹, έπειτα μαγαζιά¹²², ένα σπίτι στο Τιργκόβιστε, δωρεά της Μάργκας, συζύγου του ήγεμόνα Ράδου Μίχνεα στις 22 Μαρτίου 1631¹²³, άμπέλια στο Μπούκοβ, στο λόφο Πιτέστι και Λουπέστι (125 συνολικά), στο λόφο Βακαρέστι και στο Ζουγκουρένι Μπουζάου, τόν λόφο του Κοτροτσένι, μύλους στο Τζιγκανιέ, πάνω στον ποταμό Δάμποβιτσα ή στην περιοχή Φοΐσόρ¹²⁴ και δούλους τσιγγάνους¹²⁵.

Χάρη σε όλα αυτά τα κτήματα, άμπέλια κ.λπ. ή μονή Ίβήρων είχε ένα εισόδημα που τό 1832 άνερχόταν σε 67.789 λεί¹²⁶.

Μετόχια τής μονής Ράδου Βόδα

α) **Η έκκλησία Μπούκουρ (Bucur)** του Βουκουρεστίου¹²⁷. Τιμάται στή μνήμη των Άγιων Άθανασίου και Κυρίλλου. Ο γράφων θεωρεί τήν έκκλησία αυτή μετόχι τής Ράδου Βόδα. Τή χρησιμοποίησε ίσως ως παρεκκλήσι. *Σύντομο Ιστορικό*. Άνηγέρθη κατά τόν ΙΖ΄ αιώνα και έπισκευάστηκε άρχικά κατά τόν έπόμενο αιώνα. Τό όνομα Μπούκουρ σχετίζεται με τόν θρύλο του όμώνυμου βοσκοϋ. Στα τοπογραφικά σχέδια τής πόλης φέρει τό όνομα των δύο Άγιων. Έπισκευές έγιναν τό 1869. Τό 1901 ή κατάστασή της, κυρίως έσωτερικά, ήταν τραγική. Άρκετά χρόνια ήταν κλειστή. Τήν έπισκεύασε ό γνωστός ρουμάνος άρχιτέκτων (ή μηχανικός) Γρηγόριος Τσερεζέξ στά 1909-1910 και έπειτα τό 1931. Σήμερα διατηρείται σε άρκετά καλή κατάσταση. Στο ρουμανικό άρχείο δέν σώζονται έγγραφα που νά άναφέρονται σε αυτή τήν έκκλησία.

β) **Η έκκλησία Σιλβέστρου (Silvestru)** του Βουκουρεστίου¹²⁸. Τιμάται στή μνήμη τής Κοίμησης τής Θεοτόκου.

121. Βλ. τό έγγραφο με αύξ. άρ. 1619.

122. Βλ. τό έγγραφο με αύξ. άρ. 1636 του έτους 1860.

123. Βλ. in extenso D.R.H., τόμος XIII, άρ. 220. Περίληψη στο *C.D.T.R.*, τόμος Γ΄, άρ. 1181, σ. 595. Βλ. τελευταία Sorin Iftimi, "Sigiliile ale doamnelor din Țara Românească (secolele XVI-XVIII)", *Arhiva genealogică*, V (X), 1998, άρ. 1-2, σ. 332.

124. Για τήν εκμίσθωσή τους για πέντε χρόνια (1853-1858) βλ. τά έγγραφα με αύξ. άρ. 1216 και 1232. "Ένας από τούς εκμισθωτές του ήταν ό Ν. Μίμης.

125. Για τούς τσιγγάνους βλ. π.χ. τό έγγραφο με αύξ. άρ. 708 του έτους 1795 και τό έγγραφο με αύξ. άρ. 1624 του έτους 1860.

126. Τήν ξεπερνούσαν ως προς τό εισόδημα μόνο τά μοναστήρια τά άφιρωμένα στα Ίεροσόλυμα, βλ. Ionescu-Popescu, *δ.π.*, σ. 78.

127. Σύντομο Ιστορικό και βασική βιβλιογραφία στον Stoicescu, *Repertoriul bibliografic...*, σσ. 178-179 και στή Lucia Stoica και συνεργάτες, *δ.π.*, σσ. 277-278.

128. Σύντομότατη βιβλιογραφία στον Stoicescu *δ.π.*, σ. 304 και στο βιβλίό τής Lucia

Σύντομο ιστορικό. Ἡ παλαιά ἐκκλησία κτίστηκε μεταξύ 1740-1743, χρονολογία τῆς κτητορικῆς ἐπιγραφῆς, μέ ἔξοδα τοῦ Πάρβου καί τῆς σύζυγου του Στάνκας¹²⁹. Τό ζεῦγος τήν προίκισε μέ τά ἀπαραίτητα. Μιά ἄλλη ἐπιγραφή τοῦ ἔτους 1760 τοποθετημένη στόν τοῖχο ἑνός σπιτιοῦ δίπλα στήν ἐκκλησία θύμιζε τίς δωρεές πού πραγματοποίησε ἡ Στάνκα, σύζυγος τοῦ κτήτορα¹³⁰. Ἐπισκευάστηκε μετά τόν σεισμό τοῦ 1802 ἀπό τήν Στάνκα, ἐγγονή (ἢ ἀνιψιά) τῆς πρώτης. Κατεδαφίστηκε λόγω τοῦ σεισμοῦ τοῦ 1838 καί κτίστηκε ἐκ νέου ἀπό τούς ἀρχιτέκτονες Ἡλία Δουμήτρου, Ἰωάννη Στοϊάν, Γεώργιο Ἰωάν καί ἄλλους. Ἡ κατασκευή ὀλοκληρώθηκε στίς 15 Μαρτίου 1839. Ἀπό τήν περίοδο αὐτή σώζεται τό καμπαναριό, πού χρονολογεῖται στά 1879. Τό 1904-1907 ἡ ἐκκλησία ἀνακατασκευάστηκε καί ἐπεκτάθηκε ἀπό τόν ἀρχιτέκτονα Παῦλο Πετρίου. Ἄλλες ἐπισκευές ἔγιναν μετά τούς σεισμούς τοῦ 1940 καί 1977.

Ἀπό ἔγγραφο τῆς 15ης Ἰανουαρίου πού ὑπογράφει ὁ μέχρι τότε ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας, Νικόλαος γιός τοῦ τεχνίτη Ἰωάννη, ἀντλοῦμε περισσότερες πληροφορίες γιά τίς σχέσεις της μέ τή μονή Ράδου Βόδα καί τή μονή Ἰβήρων. Τό 1775 ἡ Στάνκα ὄριζε ἐπίτροπο γιά τήν περιουσία της τόν Νικόλαο. Φαίνεται πώς ἐκεῖνη τήν ἐποχή¹³¹ εἶχε τή φροντίδα τῆς ἐκκλησίας ἡ μονή Ράδου Βόδα ἐν γνώσει τοῦ γεγονότος ὅτι ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Ἰβήρων. Ἐγγραφα τοῦ 1794 καί μετά ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ μονή Ἰβήρων διοικοῦσε τήν περιουσία τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία, μέ ἄλλα λόγια, ἀποτελοῦσε ἄμεσο μετόχι της. Στίς 15 Ἰανουαρίου 1794 ὁ Νικόλαος, ὕπερα ἀπό κάποιες ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες τοῦ προκαλοῦσαν τύψεις, περνάει τή διαχείριση τῆς Σιλβέστρου στή μονή Ἰβήρων, πού ἔτσι καί ἀλλιῶς ἤλεγχε τήν ἐπιτροπή μέσω τῆς μονῆς Ράδου Βόδα¹³². Τό 1794 ὁ Νικόλαος εἶχε ταξιδέ-

Στοῖκα καί συνεργατῶν, ὁ.π., σσ. 319-320. Μιά ἐγκυρη μονογραφία ἔχει ἐτοιμάσει ὡς διπλωματική ἐργασία ὁ ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Βουκουρεστίου, Gabriel Licăroiu τό 1999. Τό ὄνομα τῆς ἐκκλησίας προέρχεται ἀπό τόν Ἅγιο Σιλβέστρο, προστάτη τῶν ζώων. Στήν περιοχή ζοῦσαν πολλοί κτηνοτρόφοι. Κατά μία ἄλλη ἐδοχῆ “Σιλβέστρου” ἀποτελεῖ τό ὄνομα συνοικίας πού μέ τή σειρά της φέρει τό ὄνομα ἑνός μεγάλου γαιοκτῆμονα.

129. Ὡς ἐκκλησία ἀναφέρεται σέ ἔγγραφο τοῦ ἔτους 1732. Βλ. τήν ἐπιγραφή στόν Licăroiu, ὁ.π., σ. 9.

130. Βλ. τή διαθήκη τῆς Στάνκας στόν Licăroiu, ὁ.π., σσ. 12-13, μέ ἡμερομηνία 15 Δεκεμβρίου 1748. Ἄλλες δωρεές πραγματοποίησε τό 1760.

131. Ἴσως λίγο νωρίτερα ἢ λίγο ἀργότερα.

132. Ἐξάλλου ἡ ἴδια ἡ Στάνκα εἶχε δωρίσει στή μονή Ἰβήρων τρία μαγαζιά μέ τό οἰκόπεδόν τους καί ἕνα ἀπέτελλε στήν ἔκταση τῆς μονῆς Ράδου Βόδα, ἐνώ τήν ἐνίσχυε ὅπως φαίνεται ἀπό μεταγενέστερο ἔγγραφο, μέ τό ποσό τῶν 50 ταλήρων ἐτησίως. Λεπτομέρειες στό κείμενο τοῦ Licăroiu, σ. 18 καί ἐξῆς.

πει στή μονή Ἰβήρων, ὅπου κατέθεσε ἔγγραφα σχετικά μέ τήν ἐπιτροπή τῆς ἐκκλησίας Σιλβέστρου. Ἀκολούθησε δεύτερο ταξίδι τό 1799, μέ τό ὁποῖο λάμβανε ἐκ νέου τή διαχείριση τῆς ἐκκλησίας. Τό 1813 μία συνονόματη συγγενής τῆς Στάνκας, ζήτησε καί πέτυχε ὄχι μόνο τή διαχείριση, ἀλλά, ἀφοῦ ἐπισκεύασε τήν ἐκκλησία, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ ἡγεμόνα, θά λάμβανε καί τό ποσό πού εἶχε ξοδέψει¹³³.

γ) **Ἡ ἐκκλησία Φοῖσόρ (Foișor)** τοῦ Βουκουρεστίου¹³⁴. Τιμᾶται στή μνήμη τῆς Γέννησης τῆς Θεοτόκου.

Σύντομο ἱστορικό. Ἀνηρέθη ἀπό τήν Σμαράγδα Μαυροκορδάτου, τρίτη σύζυγο τοῦ ἡγεμόνα Νικολάου Μαυροκορδάτου. Ἡ κατασκευή ὀλοκληρώθηκε στίς 20 Νοεμβρίου 1745¹³⁵. Πρῖν τήν ἀνέγερση ὁ ἡγεμόνας εἶχε κτίσει μερικά σπίτια μέ ὠραία θέα καί ἡ ἐκκλησία ἀποτελοῦσε παρεκκλήσι αὐτῶν. Καί ἡ ἐκκλησία καί τά σπίτια ἀφιερώθηκαν στή μονή Ράδου Βόδα, ἰδιοκτήτρια τοῦ οἰκοπέδου. Τό 1813 ὅλα ἦταν ἐρειπωμένα καί ἔγιναν ἐπισκευές. Ἄλλες ἐπισκευές στήν ἐκκλησία πραγματοποιήθηκαν τό 1849. Ἡ ἐκκλησία διατηρεῖ τήν παλαιά ἐξώπορτα τοῦ 1757. Δέν σώζεται κανένα ἔγγραφο σχετικά μέ τήν ἀφιέρωση τῆς ἐκκλησίας στή μονή Ράδου Βόδα.

δ) **Ἡ μονή (ἢ σκήτη) Ἰέζερουλ (ἢ Βορνιτσέασκα) (Iezerul ἢ Vorniceasca)** στό νομό Ἰλφοβ¹³⁶. Ἐτιμᾶτο στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου.

Σύντομο ἱστορικό. Ἰδρύθηκε ἀπό τήν βορνιτσέα Κιάζνα, σύζυγο τοῦ Τσερνίκα, πρῖν ἀπό τό 1610, ὡς γυναικεία μονή. Ἡ ἴδια τήν προίκισε μέ κτήματα, ἀμπέλια, μαγαζιά, ἐξαορτημένους χωρικούς, τσιγγάνους, ζῶα, ἄμφια. Τό ὄνομα τῆς σκήτης καταγράφεται στά ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς μεταξύ 1615¹³⁷-1625. Στό γνωστό του χρυσόβουλλο τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1648, ὁ ἡγεμόνας Ματθαῖος Μπασαράμπ ἐπικύρωνε στή σκήτη πού ἀνήγειρε ἡ Κιάζνα καί ἔπειτα ἀφιέρωσε –πρῖν ἀπό τίς 27 Ἀπριλίου 1625¹³⁸– στή μονή Ἰβήρων, τά

133. Ὁ.π., σσ. 23-27.

134. Σύντομο ἱστορικό, περιγραφή καί βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Repertoriul...*, σσ. 208-209. Βλ. καί Lucia Stoica καί συνεργάτες, ὁ.π., σσ. 144-146.

135. Ἡμερομηνία τῆς κτητορικῆς ἐπιγραφῆς.

136. Βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Bibliografia...* τόμος Α', σ. 380.

137. Στίς 3 Ὀκτωβρίου 1615 ὁ ἡγεμόνας Ράδου Μίχνεα ἐπικύρωνε στή “μονή Ἰέζερουλ” τό κτήμα Μαρατσινένι, τό ὁποῖο κατεῖχε ἡ Κιάζνα ἀπό ἀγορά καί τό ἀφιέρωσε στό μοναστήρι, βλ. *Documente privitoare la Istoria Românicii, Sec. XVII, B, Țara Românească*, τόμος Β', Βουκουρέστι 1951, ἀρ. 376, σσ. 436-437.

138. Στίς 27 Ἀπριλίου ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Κοκόνοβιτς ἐπικύρωνε τήν ἀφιέρωση

έξης: τό χωριό Μαρατσινένι, μέ λίμνη καί έξαρτημένους χωρικούς, τό μισό χωριό Μπραπέσι, μέ μυλοφράγματα καί μέ έξαρτημένους χωρικούς, τό μισό τοῦ χωριοῦ Μπερεβέσι, μέ μύλους καί μέ τμήμα βουνοῦ. Τῆς ἐπικύρωσε ἐπίσης τμήματα τῶν χωριῶν Σαρουλέσι, Μπαρζέσι, Γκλίνα, Γαιτιοάρα, Κουρέσι¹³⁹. Τό 1871 φαίνονταν ἀκόμα τά ἐρείπια τῆς σκήτης, ἀνάμεσα στά χωριά Τσερνίκα καί Καλδαράου¹⁴⁰. Ἴσως νά ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Σακουϊάνι ἢ μόνο τῆς μονῆς Ράδου Βόδα¹⁴¹. Σήμερα θεωρεῖται έξαφανισμένη¹⁴².

ε) **Ἡ σκήτη Ἰζβόρουλ (ἢ Παράουλ) Βοϊεβόζιλορ (Izvorul ἢ Pârâul Voievozilor)**, κοντά στό Τιργκόβιστε. Ἐτιμᾶτο στό ὄνομα τῆς Παναγίας.

Σύντομο ἱστορικό. Ἰδρυτής τῆς εἶναι ὁ στόλνικος Γκράμα. Στίς 12 Ἀπριλίου 1630 ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος “Κοκόνουλ” ἐπικύρωσε τήν ἀφιέρωσή τῆς στή μονή Ράδου Βόδα. Μαζί μέ τήν σκήτη ὁ ἡγεμόνας κατακύρωσε στό ἴδιο μοναστήρι ἓνα κήπο δίπλα τῆς καί ἓνα ἄλλο στό Τιργκόβιστε, κοντά στό Μπαράτζι, μία ἀποθήκη καί μία οἰκία¹⁴³. Σήμερα δέν σώζεται πιά.

τῆς μονῆς πρὸς τό μοναστήρι Ἰβήρων. Αὐτό εἶχε ὡς ἐπακόλουθο νά γίνει ἡ Ἰέξερουλ μετόχι τῆς μονῆς Ράδου Βόδα, τό πιό ἰσχυρό μετόχι τῶν ἱβηριτῶν Πατέρων, βλ. τήν ἴδια συλλογή, τόμος Δ΄, Βουκουρέστι 1954, ἀρ. 525-526, σσ. 502-505.

139. Βλ. *C.D.T.R.*, τόμος ΙΣΤ΄, ἀρ. 1183, σσ. 438-439.

140. Ἡ φθορά καί ἡ ἐρήμωση τῆς μονῆς ὀφείλεται κατὰ τήν ἀποψη τοῦ Gh. Cantacuzino σέ πυρκαγιά, σέ σεισμούς, ἀλλά καί στήν ἔλλειψη φροντίδας ἐκ μέρους τῆς μονῆς Ράδου Βόδα, βλ. *δ.π.*, σ. 384.

141. Βλ. *Documente...*, τόμος Γ΄, Βουκουρέστι 1951, ἀρ. 295, σσ. 330-333, κυρίως σ. 331. Τό ἔγγραφο φέρει τήν ἡμερομηνία 24 Μαρτίου 1619.

142. Βλ. παρουσίαση τῶν ἀνασκαφῶν πού πραγματοποιήθηκαν στήν περιοχὴ πού ὑπῆρχε ἡ σκήτη μεταξύ 1960-1962 στό ἄρθρο τοῦ Gh. Cantacuzino μέ τίτλο “Unele probleme istorice privind așezările medievale muntene în lumina cercetărilor arheologice de la Cernica” *Studii si cercetări de istorie veche*, τόμ. XIV, 1963, ἀρ. 2, σσ. 361-394, κυρίως σσ. 362-366. Βλ. ἐκεῖ καί φωτογραφία τῶν ἀνασκαφῶν μέ τά τμήματα τῆς ἐκκλησίας. Ἀπό τό ἄρθρο ἀντλήσαμε τήν πληροφορία πὼς στήν ἐκκλησία βρισκόταν ὁ τάφος τῆς κτητόρισσας τῆς σκήτης, Κιάζνας. Ἐθεωρεῖτο ἀπό τοὺς ἀρχαιολόγους παρεκκλήσι τῆς οἰκογένειας Καπτάριου καί ἔπειτα τῆς οἰκογένειας τῆς Κιάζνας. Ἀργότερα ἔγινε ἐνοριακὸς ναός, βλ. σσ. 374-375. Στή θέση τῆς σκήτης οἱ ἀρχαιολόγοι τοποθέτησαν γύρω στά 1960 ἓνα πέτρινο σταυρὸ. Τά δέ ὅσα μεταφέρθηκαν στό κοιμητήριο τῆς μονῆς Τσερνίκα, ὅπως ἀναφέρει μία ἐπιγραφή. Στό σκευοφυλάκιο τῆς μονῆς Τσερνίκα εἰς ἐντοπίσασιν πρόσφατα ἀντίγραφο τῆς Παναγίας Πορταῦτισσας.

143. Βλ. *C(atalogul) D(ocumentelor) M(oldovenești) Suplement I*, ἀρ. 464 bis, σ. 166. Στά περίχωρα τῆς πόλης Τιργκόβιστε ὑπάρχει ἡ συνοικία Βάλεα Βοϊεβόζιλορ, ἀλλὰ κανεὶς δέν μπορεῖ νά πεῖ μέ σιγουριά γιὰ τὴ θέση πού βρισκόταν ἡ σκήτη.

στ) **Ἡ σκήτη Φούνδουλ Σάκουλουί (Fundul Sacului)** στό νομό Βλάχοι¹⁴⁴.

Ἀνηρέθη πρὶν τὸ 1637 ἀπὸ τὸν βεσιτάρη Δουμητράσκο. Ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα ἔγγραφο¹⁴⁵, δὲν γνωρίζουμε ἀπολύτως τίποτα γιὰ τὴν ὑπαρξη αὐτοῦ τοῦ μετοχίου τῆς μονῆς Ράδου Βόδα.

ζ) **Ἡ μονή Σακουϊάνι (Săcuiani)** τοῦ βόρηνικου Τσερνίκα (ἀπὸ τὸ Σακουϊάνι), κοντὰ στό Βουκουρέστι, ἐτιμᾶτο στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Δὲν ἔχει διευκρινιστεῖ ἀκόμα ἡ γεωγραφικὴ τοποθέτησή της. Μελετώντας τὰ εὐρετήρια συλλογῶν ἐγγράφων, καθὼς καὶ τὸ περιεχόμενο τῶν ἴδιων τῶν ἐγγράφων, ἀναρωτιέμαι μήπως ἡ μονή αὐτή, τὴν ὁποία φαίνεται νὰ ἀνήγειρε ἡ Κιάζνα, σύζυγος τοῦ βόρηνικου Τσερνίκα, σχετίζεται μὲ τὴ γνωστὴ μονή Τσερνίκα, δίπλα στό Βουκουρέστι. Ἡ ὑπόθεση χρῆζει περισσότερης ἔρευνας. Σὲ ἔγγραφο τῆς 3ης Μαΐου 1625 ἀναφέρεται ἡ μονή [Σακουϊάνι], πού τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου¹⁴⁶. Σὲ μεταγενέστερο ἔγγραφο, τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1631, ἡ ἀναφορὰ εἶναι σαφέστατη: μονή Σακουϊάνι, τῆς βορνιτσέας (τοῦ) βόρηνικου Τσερνίκα, πού εἶναι μετόχι τῆς μονῆς Ἁγίας Τριάδος¹⁴⁷.

η) **Ἡ μονή Φλαμάνδα (Flămânda)** στόν νομό Ἰάλομιτσα. Ἐτιμᾶτο στὴν μνήμη τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. Κτήτωρ της, στὰ μέσα τοῦ ΙΖ΄ αἰώνα, ὑπέβηκε ὁ ποστέλνικος Χρανίτε ἀπὸ τὸ Μπλαγκοδέστι¹⁴⁸. Τὸ 1740 ἀφιερώθηκε στὴ μονή Ράδου Βόδα (καὶ ἔμμεσα στὴ μονή Ἰβήρων)¹⁴⁹. Τὸ 1768 ὁμως ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Μύρας, ἀφιερωμένη στὴ μονή Βατοπαιδίου¹⁵⁰.

144. Βλ. Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Α΄, σ. 320.

145. Βλ. τὸ ἔγγραφο τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1637, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ μέγας ππάνος Χριζέα διέταξε τοὺς χωρικοὺς ἀπὸ τὸ Φούνδουλ Σάκουλουί νὰ ὑπακοῦν στόν ἠγούμενο τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐνημερώνοντάς τον γιὰ ὅλα τὰ ἀγαθὰ πού παράγει. Ὁ γαμπρός του, βεσιτάρης Δουμητράσκο, εἶχε ἀφιερώσει τὴ σκήτη στὴ μονή Ράδου Βόδα, βλ. *C.D.Ț.R.*, τόμος Δ΄, ἀρ. 1082, σ. 486. Τὴν ἀφιέρωση τῆς σκήτης στὴ μονή Ράδου Βόδα ἀναφέρει καὶ ὁ Ioanichie Bălan στό βιβλίο του *Vetre de sihăstrie românească*, Βουκουρέστι 2001, σ. 543.

146. Τὸ ἔγγραφο βρῖσκεται στὰ Κ. Ἁ. Βουκουρεστίου στό corpus Radu Vodă. Βλ. *C.D.Ț.R.*, τόμος Γ΄, ἀρ. 457, σσ. 225-226.

147. Ἴδια συλλογή, ἀρ. 1157, σ. 586.

148. Βλ. Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Β΄, σ. 463.

149. Anca Păunescu, "Informații documentare privind așezămintele religioase de la Orașul de Floci", *Muzeul Național*, XIII, Βουκουρέστι 2001, σ. 16, μὲ παραπομπὴ σέ ρουμ. γφ.

θ) **Ἡ σκήτη Μανέστι (Mănești)** στό νομό Ἰλφοβ.

Ἡ βιβλιογραφία¹⁵¹ ἀναφέρει τήν ὕπαρξη ἑνός χωριοῦ ἢ κτήματος μέ τό ὄνομα αὐτό¹⁵², ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ράδου Βόδα. Μέ τή λογική αὐτή καί ἡ σκήτη, ἡ ὁποία ἀναφέρεται κατά τόν ΙΖ΄ αἰώνα, πιθανόν ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Ράδου Βόδα.

4) **Μονή Μπαλτένι (Bălteni)** (ἡ ἐκκλησία, ἡ σκήτη) στό νομό Ἰλφοβ¹⁵³. Τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί βρῖσκεται λίγο ἔξω ἀπό τό Βουκουρέστι.

Σύντομο ἱστορικό. Ἀνηγέρθη κατά τόν ΙΣΤ΄ αἰώνα ἀπό τήν μοναχή Ἀγγελίνα, κόρη τῆς ἐπίσημης μοναχῆς Καταλίνας. Τό φθινόπωρο τοῦ 1602 κατά τήν ἐπιδρομή τῶν Τατάρων στή Βλαχία, ἡ ἐκκλησία καταστράφηκε ὕστερα ἀπό πυρπόληση. Μέ τήν ἴδια αἰτία διασκορπίστηκαν γιά πολλά χρόνια καί οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ. Στήν τρίτη δεκαετία τοῦ ΙΖ΄ αἰώνα, συγκεκριμένα τό 1626¹⁵⁴, ὁ Χρίζεα ἀπό τό Μπαλτένι, ἀξιωματοῦχος μέ μακρά πολιτική δραστηριότητα (μεταξύ 1608-1641) ἀνήγειρε ἐκ νέου τήν ἐκκλησία (ἡ μονή, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἴδιος σέ ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς), τῆς ὁποίας γίνεται δεῦτερος κτήτωρ.

Περιουσία τῆς μονῆς. Ὁ κτήτωρ προίκισε τή νεοσύστατη μονή μέ τά χωριά Κοστίτσι, Βοϊνέστι, Μπουξάνι, Μπουτέστι καί Γκρέτσι, ὅλα μέ τούς ἔξαρτημένους χωρικούς πού διέμεναν ἐκεῖ, ἀγροτεμάχια στό Κρασάνι, Τζέμενιλε, Κοκάνι, Μπρομποδίτζι, Δομπρο(ο)έστι, Φουνδένι, Διντρελάκουρι, Γκλίνα, μέ ἀμπέλια στό Προτσάκα καί στό λόφο τοῦ Βουκουρεστίου, μέ ἀποθήκες, μαγαζιά, μύλους, τσιγγάνους καί ζῶα¹⁵⁵. Ἐπιπλέον, μέ χρυσόβουλλο τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1650, ὁ ἡγεμόνας Ματθαῖος Μπασαράμπ τῆς ἐπικυρώνει τά χωριά Κοστίτσιουλ, Νετζέστι, Νικολέστι τοῦ νομοῦ Ἄρτζεζ,

150. Florin Marinescu, "Metoace ale mănăstirii Vatoped în Orașul de Floci", *Muzeul Național...* σ. 13.

151. Βλ. Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Β΄, σ. 417.

152. Γιά τό χωριό Μανέστι (ἡ Μπούφτρεα) βλ. καί τή μελέτη τοῦ Ioan C. Filitti, *Regeste de documente II. Trei sate Mănești (Ilfov, Prahova și Dîmbovița). O confuzie în istoriografia noastră*, Βουκουρέστι 1938, σ. 2.

153. Βασική βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Bibliografia...*, σ. 55. Ὁ ἴδιος ὁ Χρίζεα, δεῦτερος κτήτωρ τῆς, τήν ὀνομάζει "μονή". Βλ. Popescu Băjenaru, *Schitul Bălteni*, Βουκουρέστι 1913.

154. Ὅπως ἀναφέρει ἡ κτητορική ἐπιγραφή. Τήν περίοδο πού ἔκτισε τήν ἐκκλησία ἦταν μέγας βόρνικος. Ὁ τάφος του βρισκόταν γιά ἕνα χρονικό διάστημα, ὕστερα ἀπό τήν ἐπιθυμία του, στή μονή Ράδου Βόδα.

155. Βλ. C.D.T.R., τόμος Γ΄, ἀρ. 198, σσ. 401-403, τῆς 16ης Μαΐου 1626. Τά ὀνόματα

Ούλλα, Ούντένι, Μπαλτένι, Μπόρα, τό μισό τοῦ Χερέστι, τμήμα τοῦ Κασσιολάρε καί τοῦ Γκρουέτζου¹⁵⁶. Μέ τήν περιουσία (ἡ τμήμα τῆς) πού προαναφέρθηκε, ὁ Χρίζεα ἀφείρωσε γύρω στά 1626 (τό ἀφαιρωτικό δέν σώζεται) τό Μπαλτένι στή μονή Ἰβήρων μέ τή μεσολάβηση τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος (ἡ Ράδου Βόδα), πού ἀποτελοῦσε ἡδη μετόχι τοῦ ἀγιορειτικού μοναστηριοῦ. Ὁ ἴδιος ὄρισε ὡς ἱσπράβνικο τόν ἠγούμενο τῆς μονῆς Ράδου Βόδα, Ἀθανάσιο, ὑπεύθυνο ὄλων τῶν μετοχιῶν τῆς Ἰβήρων στή Βλαχία, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καί πνευματικός του. Ἀπό τοὺς ἠγούμενους τῆς ἀναφέρουμε τόν Γαλιτιόν (= Γαλακτίων) τό 1629¹⁵⁷. Δέν γνωρίζουμε ἄλλα ἱστορικά στοιχεῖα γιά τή μονή. Σήμερα βρίσκεται σέ μέτρια κατάσταση καί ἀποτελεῖ ἐκκλησία χωριοῦ.

5) **Μονή Μπολιντίν (Bolintin)**¹⁵⁸ στό νομό Ἰλφοβ. Ἐτιμᾶτο στή μνήμη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Βρισκόταν λίγο ἔξω ἀπό τό Βουκουρέστι.

Σύντομο ἱστορικό. Ἀνηγέρθη στά τέλη τοῦ ΙΔ΄ ἢ στίς ἀρχές τοῦ ΙΕ΄ αἰῶνα, γύρω στά 1418¹⁵⁹ ἀπό τόν Ἑλληνα Φίλο ἢ Πίλα, μεγάλο λογοθέτη τοῦ ἡγεμόνα Μίρτσα τοῦ Πρεσβυτέρου (1386-1418). Βρισκόταν “στό μεγάλο λόφο”, ἀνάμεσα στά χωριά Μπολιντίνουλ, πού σήμερα δέν ὑφίσταται, καί Μπουξάνι. Λειτουργοῦσε στίς 23 Αὐγούστου 1437. Τότε, ὁ ἡγεμόνας Βλάδ Δράκουλ ἀπέλυε χρυσόβουλλο μέ τό ὁποῖο ἐπικύρωνε τήν κατοχή ἀπό τή μονή τοῦ μισοῦ ὁμώνυμο χωριοῦ¹⁶⁰. Στίς 14 Μαρτίου 1625 ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος “Κοκόνουλ”, γιός τοῦ Ράδου, ἀφείρωνε τή μονή Μπολιντίν στή μονή Ἰβήρων, μαζί μέ ὅλα τά κτήματα, ἐξασημένους χωρικούς, τσιγγάνους καί μέ ὅλο τό εἰσόδημα¹⁶¹.

Περιουσία τῆς μονῆς. Ἀναφέρουμε τά ἔξῃς χωριά, δωρεά τοῦ κτήτορα, ἡγεμόνων ἢ ἄλλων: τό χωριό Μπολιντίνουλ καί τό Πιλέστι στό νομό

αὐτά καταγράφονται καί στή διαθήκη του, τῆς 28ης Ἰουλίου 1642. Βλ. *C.D.T.R.*, τόμος Ε΄, ἀρ. 771, σσ. 339-340. Βλ. καί Alex. Lapedatu, “Biserica din Bălteni. Notițe istorice”, *Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice*, I, 1908, σ. 110.

156. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 113.

157. Βλ. *C.D.T.R.*, τόμος Γ΄, ἀρ. 960, σ. 486.

158. Βλ. τή βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Α΄, σ. 80.

159. Ἀποψη τοῦ Ion Ionașcu, στήν ἐγκυρη μελέτη του *Mănăstirea Bolintinul*, β΄ ἔκδοσι, Βουκουρέστι 1942, σσ. 9-10.

160. *Ο.π.*, σσ. 5-6. Τό χρυσόβουλλο ἐξέδωσε ὁ Constantin Bălan στόν τόμο *In honorem Paul Cernovodeanu*, Βουκουρέστι 1998, σσ. 88-91. Βλ. γιά τό θέμα καί Dumitru Năstase, “Domnul Țării Românești Vladislav II și asediul din 1453 al Constantinopolului”, *Revista istorică*, X/1-2, 1999, σσ. 85-98.

161. Τό σλαβονικό ἀφαιρωτικό χρυσόβουλλο σώζεται στά Κ. Ἀ. Βουκουρεστίου, *M-reia Radu Vodă*, X/9. Βλ. περίληψη στό *C.D.T.R.*, τόμος Γ΄, ἀρ. 429, σ. 213.

Ἰλφοβ, τὸ Ἴζβοράνι, τὸ Ἰλχοβέτζουλ, τὸ μισὸ χωριὸ Μπουξάνι (καὶ τὰ δύο στὸ νομὸ Βλάσκα), τεμάχια στὸ Δραγκομιρέστι. Εἶχε στήν κατοχή της καὶ ἀμπέλια στὸ Ραζβάδ, δωρεὰ τοῦ Πίλεα, στὸ Ἀνινοάσα, στὸ Ραστοάκα καὶ στὸ Βιφορίτα, μύλο στὸν ποταμὸ Νεαζλόβ, καθὼς καὶ τέσσερις οἰκογένειες ταιγγάνων. Ἐπιπλέον δὲν πλήρωνε δασμοὺς στὰ τελωνειακὰ σημεῖα στὴ Βραΐλα, στὸ Δρίστορ, στὸ Τζιούρτζιου, κ.λπ.

Ἀπὸ τοὺς ἡγουμένους ἀναφέρουμε τὸν Σάββα τὸ 1517, τὸν Ἀθανάσιο τὸ 1532, ἕναν ἄλλο Ἀθανάσιο τὸ 1605, τέλος τὸν Ἐφροσίν τὸ 1620¹⁶². Λίγο μετὰ τὴν ἀφιέρωση τοῦ Μπολιντίν στὴ μονὴ Ἰβήρων ἀρχίζει μία προσπάθεια τῆς μονῆς Σιμωνόπετρας καὶ τοῦ μετοχίου της, Μιχαήλ Βόδα, νὰ ἀποκτήσει τὴν περιουσία τοῦ Μπολιντίν. Τὸ ἀντλοῦμε ἀπὸ ἔγγραφο πού ἀπολύει ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριλλος Λούκαρης τὸ [1626] ἰνδικτιῶν 9η¹⁶³. Οἱ σιμωνοπετρίτες μοναχοὶ προσπαθοῦσαν νὰ ἀποκτήσουν τὴν κυριαρχία τῶν χωριῶν καὶ τῶν ταιγγάνων τῆς μονῆς Μπολιντίν. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή ὁ Πατριάρχης, ἀναγνωρίζοντας τὸ δίκαιο τῆς Ἰβήρων, τοὺς ἐπικύρωσε στὸ Μπολιντίν. Ὅμως, στὶς 2 Μαρτίου τοῦ ἴδιου ἔτους ὁ ἴδιος ἡγεμόνας ἀλλάζει στάση, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ τὴ μονὴ Ἰβήρων ἡ κυριαρχία της πάνω στὸ μετόχι τῆς Μπολιντίν, τὸ ὁποῖο καὶ ἀφιέρωσε στὸ σιμωνοπετρίτικο μετόχι Μιχαήλ Βόδα¹⁶⁴. Τὸ μοναστήρι δὲν καταγράφεται στὰ ἔγγραφα μετὰ τὶς 24 Μαΐου 1677.

6) Μονὴ Γλαβατσιόζ (Glavacioc) στὸ νομὸ Ἄρτζεζ¹⁶⁵. Τιμᾶται στὴ μνήμη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Σύντομο ἱστορικό. Ἡ ἀνέγερσή της δὲν εἶναι γνωστή. Εἶναι βέβαιο ὅτι ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἡγεμόνα Μίρτσεα τοῦ Πρεοβυτέρου. Ὅπως

162. Ionașcu, *ὁ.π.*, σ. 11, 12, 14.

163. Τὸ ἔγγραφο σώζεται στὰ Κ. Ἀ. Βουκουρεστίου, στὸ corpus Radu Vodă. Βλ. in extenso τὸ ἑλληνικὸ κείμενο καὶ τὴ ρουμανικὴ μετάφραση στὸ D.R.H., Β, *Țara Românească*, τόμος ΚΑ', ἀρ. 11, σσ. 13-16. Περίληψη στὸ C.D.T.R., τόμος Γ', ἀρ. 531, σσ. 263-264.

164. Βλ. in extenso D.R.H., τόμος ΚΑ', ἀρ. 24, σ. 36. Περίληψη στὸ C.D.T.R., τόμος Γ', ἀρ. 533, σ. 265.

165. Συντομώτατο ἱστορικὸ ἀλλὰ πλούσια βιβλιογραφία στὸν Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Α', σσ. 338-339. Βασικὴ μελέτη γιὰ τὴ μονὴ παραμένει ἐκεῖνη (ὡς διδακτορικὴ διατριβὴ) τοῦ ἱερέα Ioan Mușețeanu, *Mănăstirea Glavacioc. Monografie istorică*, Βουκουρέστι 1933. Ὁ ἐρευνητὴς πού θέλει περισσότερα στοιχεῖα πρέπει νὰ ἀνατρέξει καὶ στὰ 340 λυτὰ ἔγγραφα πού σώζονται στὰ Κ. Ἀ. Βουκουρεστίου, καθὼς καὶ στὸ Κατάστιχο τῆς μονῆς (Condica mănăstirii Glavacioc). Βλ. ἐπίσης στὸ *Indrumător...* σσ. 103-104 ὅπου καὶ ἕνα σύντομο ἱστορικὸ της.

άντλοῦμε ἀπὸ μεταγενέστερα ἔγγραφα, ὁ ἴδιος τῆς δώρισε τὸ χωριὸ Καλουγκαρένι δίπλα στὸν ποταμὸ Νεαζλόβ, καθὼς καὶ τὸ Καλουγκαρένι τοῦ νομοῦ Τέλεορμαν. Ὁ γιὸς τοῦ Μίρτσα, Βλάδ Δράκουλ τὴν ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ μὲ τὴ σειρά του τὸ 1441. Μὲ τὸν καιρὸ ὁμως ἡ μονὴ ἐφθάρη. Ξανακτίστηκε ἀπὸ τὸν Βλάδ τὸν Μοναχὸ (1481, 1482-1495). Ἐπισκευὲς πραγματοποιοῦσε ὁ Μίχνεα ὁ “Ἐκτουρκισμένος” στὰ τέλη τοῦ ἸΣΤ΄ αἰῶνα, καθὼς καὶ μεταγενέστερα, στὰ 1701-1704, μὲ τὴ φροντίδα τοῦ ἡγουμένου Στεφάνου¹⁶⁶. Τὸ 1763 ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντῖνος Μ. Τσεχάν Ράκοβιτς ἀπέδωσε τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ εἰσοδήματος τῆς μονῆς στὰ σχολεῖα, ὥστε νὰ πληρώνονται οἱ δάσκαλοι τῶν δύο σχολῶν τοῦ Βουκουρεστίου. Τὸ 1824 ἡ Ἐφορία τῶν Σχολείων, ἡ ὁποία διοικοῦσε τὴν περιουσία τῆς μονῆς, κατεδάφισε τὸν μεγάλο πύργο στὴν εἴσοδο καὶ τὸν ἀντικατέστησε μὲ ἄλλον. Τὸ 1840-1843 ἔγινε ἡ ἐκ νέου ἀνέγερση τῆς μονῆς πάνω στὰ παλαιὰ θεμέλια, ἀπὸ τὸν Κωστάκη Φακᾶ. Τὸ νέο μοναστικὸ συγκροτῆμα δὲν εἶχε τίποτα ποὺ νὰ μοιάζει στὸ παλαιὸ, ἐνῶ τὰ ὑλικά ἦταν κακῆς ποιότητος, μὲ ἀποτέλεσμα στὰ 1863 ἡ μονὴ νὰ βρισκεται σὲ ἀσχημη κατάσταση. Σήμερα ἡ κατάσταση ἔχει πολὺ βελτιωθεῖ.

Στὶς 8 Μαρτίου 1626 ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος “Κοζόνουλ”, ἐγγονὸς τοῦ νέου κτήτορα Μίχνεα τοῦ “Ἐκτουρκισμένου”, ἀφιέρωσε τὴ μονὴ Γκλαβατσιὸκ στὴ μονὴ Ἰβήρων, ἐνῶ ἐπεσήμανε πὼς ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Ράδου Βόδα¹⁶⁷. Ὁ ἡγουμένος τῆς τελευταίας, Ἀθανάσιος, ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τῆς μονῆς καὶ ὑπόλογος στὴν Ἰβήρων. Μέχρι τὸ 1639 ἡ μονὴ ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Ἰβήρων. Τὸ 1639 ὁ ἡγεμόνας Ματθαῖος Μπασαράμπ ἀκύρωσε τὴν ἀφιέρωση εἴκοσι δύο μονῶν τῆς Βλαχίας πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ πρὸς ἄλλα Προσκυνήματα¹⁶⁸. Ἀνάμεσά τους βρισκόταν καὶ τὸ Γκλαβατσιὸκ.

Ὡς πρὸς τὸς ἡγουμένους τῆς μονῆς Γκλαβατσιὸκ γνωρίζουμε ἀπὸ ἔγκυρες μελέτες¹⁶⁹ τὰ ὀνόματα 46 ἡγουμένων. Γιὰ τὴν περίοδο 1626-1639 ποὺ τὸ Γκλαβατσιὸκ ἀποτελεσε μετόχι τῆς μονῆς Ἰβήρων ἀναφέρουμε τὸν Ἰωαννῆλιο κατὰ τὸ 1635 καὶ τὸν Ἀβράμιο τὸ 1638.

166. Λεπτομέρειες γιὰ τὶς τελευταῖες ἐπισκευὲς στὸν Μυσετεανου, ὁ.π., σ. 12.

167. Τὸ χρυσοβούλλο πρωτοδημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν Grigore Nandriș στὸ *Documente slavo-române din mănăstirile Muntelui Athos*, Βουκουρέστι 1936, σλαβονικὸ κείμενο καὶ ρουμανικὴ μετάφραση, ἀρ. 24, σσ. 121-127. Ὁ Nandriș θεωρεῖ πρωτότυπο τὸ ἔγγραφο ποὺ σώζεται στὴ μονὴ Ἰβήρων (ἀρ. ἀρχείου 1821), ἐνῶ ἡ συνεργάτις μου εἰδικὴ παλαιολόγος Dalila Aramă τὸ θεωρεῖ ἀντίγραφο, παρ' ὅλο ποὺ εἶναι γραμμμένο στὰ Σλαβονικά, βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αἰξ. ἀρ. 51.

168. Βλ. *C.D.T.R.*, τόμος Δ΄, ἀρ. 1360, σσ. 592-593.

169. Μυσετεανου, ὁ.π., σσ. 23-27.

Σχετικά με την *περιουσία* της μονής επισημαίνουμε πώς ήταν αρκετά μεγάλη, περιλαμβάνοντας 32 κτήματα¹⁷⁰, μύλους, εισόδημα τελωνείου,τσιγγάνους. Δέν γνωρίζουμε όμως πόσα από τα κτήματα αυτά κατείχε το Γκλαβατσιόκ κατά την περίοδο 1626-1639¹⁷¹.

7) **Μονή Δεάλουλ (Dealul)** στο νομό Δάμποβιτσα¹⁷². Τιμάται στή μνήμη του Ἁγίου Νικολάου.

Σύντομο ιστορικό. Ἀνηγέρθη πρὶν τὸ 1431. Ἐπανακτίστηκε ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα Ράδου τὸν Μεγάλο μεταξὺ 1499-1501 καὶ ἀπὸ τὸν Βλαδούτς (1510-1512). Ἡ ἀγιογράφηση ἔγινε με χορηγία τοῦ Νεαγκόε Μπασαράμπ. Ὑπέστη ζημιές ὕστερα ἀπὸ ἐπιδρομὲς καὶ λεηλασίες στρατευμάτων τοῦ Γαβριήλ Μπάτορι τὸ 1610 καὶ τὸν Τούρκων τὸ 1738. Σημαντικὴ ὑπῆρξε ἡ ὑποστήριξη τοῦ ἡγουμένου (μελλοντικοῦ μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας) Διονυσίου Λούπου, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων ἐπισκεύασε τὴ μονὴ μετὰ τὸ σεισμὸ τοῦ 1802. Ἀκολούθησαν ἄλλες καταστροφές πού προκάλεσαν οἱ σεισμοὶ τοῦ 1829 καὶ τοῦ 1838, ἀλλὰ καὶ ἄλλες ἐπεμβάσεις ἐπισκευῆς μεταξὺ 1845-1847. Μεγάλες ἐπεμβάσεις ἄρχισαν τὸ 1953 καὶ ὁλοκληρώθηκαν τὸ 1958. Σήμερα, σέ καλὴ κατάσταση, ἀποτελεῖ γυναικεῖο μοναστήρι.

Στίς 14 Φεβρουαρίου 1630 ὁ ἡγεμόνας Λέων Τόμσα, βλέποντας τὴ φθορὰ τῆς μονῆς, τὴν ἀφιέρωσε στή μονὴ Ἰβήρων, μαζί με ὅλη τὴν περιουσία τῆς¹⁷³. Ἡ ἀφιέρωση ὁμως κράτησε λίγα χρόνια. Μὲ χρυσόβουλλο τῆς 28ης Ἰουλίου 1639 ὁ Ματθαῖος Μπασαράμπ, διαπιστώνοντας, ὅπως τουλάχιστον ἐπέσημανε, κακὴ διοίκηση, ἐπανέφερε εἴκοσι δύο μονές ὑπὸ τὴν κυριαρχία τῶν Ἀρχῶν τῆς ἡγεμονίας¹⁷⁴, ἀνάμεσά τους καὶ τὸ Δεάλουλ.

Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τῆς περιόδου 1630-1639 ἀντλήσαμε τὰ ἑξῆς ὀνόματα ἡγουμένων: Μελέτιος τὸ 1632, Ἰγνάτιος τὸ 1633 καὶ Βαζλαάμι μεταξὺ 1635-

170. Ὁ.π., σσ. 29-43.

171. Παραθέτουμε τὴν πληροφορία πὸς τὸ 1821, ὅρα ὄχι κατὰ τὴν περίοδο πού ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς Ἰβήρων, ἡ μονὴ Γκλαβατσιόκ ἔλαβε ὡς μετόχι τὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Γκαλατένι τοῦ νομοῦ Τέλεορμαν πού τιμάται στή μνήμη τῶν Ἁγίων Πάντων.

172. Βλ. Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Α΄, σσ. 269-272 καὶ τὸ φυλλάδιο *Sfânta mănăstire Dealul*, Τιγορόβιστε 2001.

173. Τὸ χρυσόβουλλο ἀφιέρωσης βρίσκεται στή μονὴ Ἰβήρων. Βλ. στὸν παρόντα τόμο τὰ ἔγγραφα με ἀῖξ. ἀρ. 2382 καὶ 2383. Δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν Grigore Nandriș στή σλαβονικὴ γλῶσσα καὶ σέ ρουμανικὴ μετάφραση, βλ. *Documente slavo-române din mănăstirile Muntelui Athos*, σσ. 146-151. Ἀναδημοσιεύθηκε στή συλλογὴ *D.R.H.*, τόμος ΚΓ΄, ἀρ. 52, σσ. 96-99.

174. Τὸ χρυσόβουλλο ἀπολύθηκε τρεῖς φορές: 1639, 1640, 1641· βλ. Ioan Moldoveanu, ὁ.π., σ. 192.

1638¹⁷⁵. Ὡς πρὸς τὴν *περιουσία* τῆς μέχρι καὶ τὸ 1639 ἀναφέρουμε ἀπὸ ἔγγραφα πού σώζονται στὰ Κ. Ἁ. Βουκουρεστίου τὰ ἐξῆς χωριά ἢ ἀγροτεμάχια, μέ χρονολογικὴ σειρὰ πού ἐμφανίζονται: Πόψα κοντὰ στὸ Τιργκόβιστε, Σολομόνουλ, Βιχορέστι, Καλουγκαρένι, Ραζβάδ, Ὁκνα Μίκα στὸ Τιργκόβιστε (ὄλα τὸ 1612), Μπαλέστι, Μπαζέστι, Δρουγκανέστι, Δριδίχουλ, Καλινέστι, Φουνδένι καὶ Μπερτσιάνι, Στροέστι, Μπραντσένι καὶ Ζαγκαλία, Πατραρέστι, Γκλοδένι, τμήματα τῶν βουνῶν Παδουκιόσουλ καὶ Μπρατέιουλ, Σάτουλ Νόου, οἰκόπεδο στὸ Τιργκόβιστε, Ἀλεξένι, μύλους στὸ Τιργκόβιστε (ὄλα τὸ 1614), τὸ μισὸ τοῦ τελωνείου στὸ Ὁκνα Μίκα (τὸ 1629), κ.λπ. Γιά πολλὰ χωριά οἱ ἡγεμόνες ἀπέλυαν κατὰ καιροὺς χρυσόβουλλα ἐλεημοσύνης, ἀπαλλάσσοντάς τα κυρίως ἀπὸ φόρους καὶ ἀγραφεῖες.

Μετόχια τῆς μονῆς Δεάλουλ. Ἡ μονὴ Δεάλουλ εἶχε στὸ Τιργκόβιστε δύο μετόχια: τὴν Ἁγία Παρασκευὴ (Sfânta Vineri)¹⁷⁶ καὶ τὴν Μπισέρικα Ρόσιε (Biserica Roşie)¹⁷⁷. Δέν γνωρίζουμε ὅμως ἐάν τὰ ἀπέκτησε πρὶν, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς περιόδου πού ἦταν μετόχι στὴ μονὴ Ἰβήρων ἢ μετὰ. Ὑπάρχει περιπτωση νὰ εἶχε καὶ ἓνα τρίτο, ἀφοῦ τὸ οἰκόπεδο πού ἦταν κτισμένη ἢ ἐκκλησία τοῦ Ραζβάδουλ δὲ Ζός ἢ ἐκεῖνη στὸ Βάλεα Βοϊβέζιλορ, ἀνῆκε μισὸ στὸν ἀξιωματοῦχο Σοκόλ Κορνατζεάνου καὶ μισὸ στὴ μονὴ Δεάλουλ. Ἡ ὑπόθεση δέν ἔχει ξεκαθαρίσει ἀκόμα.

8) **Μονὴ Βαλένι δὲ Μούντε (Vălenii de Munte)**¹⁷⁸ στὸ νομὸ Πράχοβα. Ἀνηρέθη ἀπὸ τὸν κλουτσιάρη Χατζη-Στοϊάν καὶ ἀπὸ τὴν σύζυγό του Ἰλίνκα κατὰ τὴν περίοδο πού ἡγεμόνας ὑπῆρξε ὁ Σερμπάν Καντακουζηνός (1678-1688) καὶ ἀφιερώθηκε ἀρχικὰ στὴ μονὴ Κοτροτσένι¹⁷⁹. Μετὰ τὸ σεισμό τῆς 31ης Μαΐου 1730 ἡ ἐκκλησία κατεδαφίσθηκε. Τὴ φροντίδα τῆς κατασκευῆς –ἢ ὅποια ὀλοκληρώθηκε στὰ 1742-1743– ἀνέλαβε ὁ ἱβηρίτης ἡγούμενος Ζαχαρίας Γαλιπόλης¹⁸⁰. Αὐτὸ προϋποθέτει ἡ μονὴ τοῦ Βαλένι νὰ ἔγινε κάποια στιγμὴ μετόχι τῆς μονῆς Ἰβήρων. Δὲ γνωρίζουμε ὅμως οὔτε

175. Σὲ ἔγγραφο μέ ἡμερομηνία 10 Αὐγούστου 1638 συναντᾶμε καὶ τὰ ἐξῆς ὀνόματα ἱερέων στὴ μονὴ Δεάλουλ: Ματθαῖος ἐκκλησιάρχης, Βησσαρίων δικαίος, Ἱερεμίας, Ἰωάννης, Θεόδωρος διάκος, Θεοφάνης σακελλάριος, Σπυρίδων, Λεόντιος, Κυπριανός διάκος, βλ. *C.D.T.R.*, τόμος Δ', ἀρ. 1279, σσ. 564-565.

176. Βλ. Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Β', σσ. 647-648.

177. Ὁ.π., σ. 645.

178. Σύντομη περιγραφή καὶ βιβλιογραφία στὸν Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Β', σσ. 703-704. Βασικὴ μελέτη, ἂν καὶ παλαιά, εἶναι τοῦ N. Iorga, "Mănăstirea din Vălenii de Munte", *Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice*, 1924, σσ. 99-106.

179. Βλ. στὴν εἰσαγωγή τοῦ βιβλίου μου *Ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ Ἁγίου Ὁρους*. Ἄρχεο Πρωτάτου, Ἀθήνα 2001, σ. 22.

πότε ακριβώς, ούτε για πόσο καιρό. Ἄλλος σεισμός, τοῦ ἔτους 1802, τὴν κατέστρεψε ἐκ νέου. Ὁ ἡγούμενος τοῦ Κοτρωτσένι Βησσαρίων Λαυριώτης ἀπευθύνθηκε στὸν γαιοκτήμονα Μωϋσῆ Παντσιουλέσκου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀναλαμβάνει τὰ ἔξοδα τῆς ἀνέγερσης τοῦ νέου ναοῦ, πού τελείωσε τὸ 1806. Ζωγράφος ἀνέλαβε ὁ Νικόλαος “ἐκ τῆς Θράκης πόλεως καὶ περιφήμου Αἴνου”¹⁸¹. Ὁ ἴδιος ὁ Παντσιουλέσκου, *rolconnic*, καὶ ἡ οἰκογένειά του ἐμφανίζονται ὡς νέοι κτήτορες. Σήμερα, μετὰ ἀπὸ ἀλλεπάλληλες ἐπισκευές, ἡ ἐκκλησία βρίσκεται –ὡς ἐνοριακὸς ναός– σὲ ἀρκετὰ καλὴ κατάστασι¹⁸².

*Προσπάθεια ἀφιέρωσης τῆς μονῆς Βιερός (Vieros)*¹⁸³ τοῦ νομοῦ Ἄρτζες στὴ μονὴ Ἰβήρων.

Ἴσως ὕστερα ἀπὸ προτροπὴ τῶν ἱβηριτῶν μοναχῶν, ἓνας ἀπόγονος τῶν κτητόρων τῆς, ὁ λογοθέτης Ράδου Γκολέσκου, ἀπηύθυνε αἴτημα στὸν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρο Μουρούζη νά τοῦ ἐπιτρέψει νά τὴν ἀφιερῶσει στὴν ἀγιορειτικὴ μονή. Ἐπειδὴ, ἐξηγοῦσε, ἡ κατάσταση τοῦ μοναστηριοῦ ἦταν δύσκολη, μὲ πολλὰ χρέη, ζήτησε τὴν προστασία τῆς μονῆς Ἰβήρων. Εἶχε διαπιστώσει πὼς ὅλα τὰ μοναστήρια πού ἦταν ἀφιερωμένα ἐκεῖ, βάδιζαν πρὸς οικονομικὴ εὐημερία¹⁸⁴. Στὶς 29 Δεκεμβρίου ὁ ἡγεμόνας ὑπογράφει ἀρνητικὴ ἀπάντησι στὸ αἴτημα τοῦ λογοθέτη¹⁸⁵.

180. Ὅπως τὸ ἀναφέρει καθαρά ἡ ἐπιγραφή στὴν εἴσοδο τοῦ ναοῦ, ἡ ἐκκλησία κατασκευάστηκε ἀπὸ τὸν ἡγούμενο Ζαχαρία ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος, ἀπὸ τὴν ἱερὰ Αὐτοκρατορικὴ καὶ Πατριαρχικὴ μονὴ τῶν Ἰβήρων, ἐκ Καλλιπόλης.

181. Φθαρμένη σήμερα, δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν N. Iorga στὸν τόμο *Studii și documente...*, τόμος ΙΕ΄, σ. 233.

182. Μία εἰκόνα τῆς Παναγίας, κατὰ πᾶσα πιθανότητα τῆς ἐποχῆς πού τὸ Βαλένι δὲ Μούντε ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς Ἰβήρων, φυλάσσεται σήμερα στὴ μόνιμη ἐκθεσι ἐκκλησιαστικῆς τέχνης στὸ Μουσεῖο Τέχνης τοῦ Βουκουρεστίου.

183. Γιὰ τὴ μονὴ Βιερός βλ. σύντομο ἱστορικὸ καὶ πλούσια βιβλιογραφία στὸν Stoicescu, *Bibliografia...*, τόμος Β΄, σσ. 708-710. Βλ. ἐπίσης *Indrumător...*, σσ. 201-202 καὶ τελευταία Spiridon Cristocea-Romeo Maschio, “Cercetări arheologice de la fosta mănăstire Vieros județul Argeș”, *Revista monumentelor istorice*, Βουκουρέστι, ἀρ. 1-2/1996, σσ. 16-26.

184. Ἡ διατύπωσή του εἶναι σημαντικὴ, ἐπειδὴ δείχνει τὴ σωστὴ λειτουργία τῶν ἱβηρικῶν μετοχίων στὴ Ρουμανία. Βλ. ἐπ’ αὐτοῦ V.A. Urechia, *Istoria Românilor, seria 1786-1800*, τόμος Γ΄, Βουκουρέστι 1893, σ. 48 apud Moldoveanu, ὀ.π., σ. 201.

185. Ὁ.π..

Μονές, ἐκκλησίες καί σκήπτες στή Μολδαβία

9) Ἡ ἐκκλησία **Θωμᾶς Κόζμα (Toma Cozma)**¹⁸⁶ τοῦ Ἰασίου. Τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ. Τά ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ ἀρχαίου τῆς μονῆς Ἰβήρων μᾶς ἐπιτρέπουν νά γνωρίσουμε μέ λεπτομέρειες τόσο τήν κατασκευή ὅσο καί τήν ἐξέλιξη τῆς ἐκκλησίας.

Σύντομο ἱστορικό. Κτήτορες τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία βρίσκεται στή συνοικία Πακουράρι, εἶναι ὁ πρῶν μέγας παχάρνικος Θωμᾶς Κόζμα (ἀργότερα μπάνος) καί ἡ σύζυγός του Αἰκατερίνη (μεταγενέστερα μοναχή Ἐλισάβητ). Ἀπό τήν 1η Δεκεμβρίου 1805¹⁸⁷, πού ἐκδίδουν τό πρῶτο τους ἔγγραφο, οἱ δύο σύζυγοι ἀφιερώνουν τήν ὑπό κατασκευή ἐκκλησία στή μονή Ἰβήρων, “ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὁρους”¹⁸⁸. Τό οἰκόπεδο ἀνῆκε παλαιότερα στόν πρῶν μέγιστο βεστιάρη Ἰορδάκε Ροσέτ (Θωμᾶς τῆς συζύγου του Ἀνίκας), ὁ ὁποῖος καί τό δώρισε στήν ἐκκλησία. Ἐπειδή ἡ ἀνέγερση δέν εἶχε ὀλοκληρωθεῖ, οἱ κτήτορες ὄριζαν τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Ὁκνας Μελέτιο, ὁ ὁποῖος καί τούς παρότρυνε νά τήν ἀφιερῶσουν στό ἁγιορείτικο μοναστήρι, γιά νά τήν ἐπιβλέπει. Ἡ συμφωνία αὐτή ἀκυρώθηκε μετά ἀπό λίγο¹⁸⁹. Τό 1813 στή νέα ἐκκλησία ἔγινε ἡ τοποθέτηση νέων θυρῶν, παραθύρων, ραφιών, κλειδαριῶν. Ἐπιπλέον ἔγιναν ἐπισκευές σέ πολυέλαιους, σέ ἱερά ἄμφια, κ.λπ. ἐνῶ ἀγοράστηκαν σπίτια καί ἐκκλησιαστικά κειμήλια (κανδήλια, πολυέλαιοι, σταυροί, εἰκόνες)¹⁹⁰. Τό 1819 ἡ ἀνέγερση δέν εἶχε ὀλοκλη-

186. Γι’ αὐτήν τήν ἐκκλησία βλ. τό πενιχρό ἱστορικό καί τήν ἐξίσου πενιχρή βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al localităților și monumentelor medievale din Moldova*, Βουκουρέστι 1974, σ. 476.

187. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 800. Τά ὀνόματά τους ἀναφέρονται καί σέ δύο εἰκόνες: μία στό Ἱερό (κητόρισα τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας: Αἰκατερίνη παχαρνιτέσσα, 1807, 30 Αὐγούστου) καί ἄλλη στό τέμπλο (κητόρ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας: Θωμᾶς Κόζμα μέγας παχάρνικος: 1807, 7 Μαρτίου). Οἱ σημειώσεις εἶναι στή ρουμανική γλῶσσα. βλ. N. Iorga, *Inscripții și însemnări din bisericile Iașului*, Βουκουρέστι 1907, σ. 5. Βλ. ἐκεῖ καί ἕνα κατάλογο μέ 11 τίτλους ρουμανικῶν ἐντύπων πού διέθετε ἡ ἐκκλησία τό 1907.

188. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 817. Τήν (ἐκ νέου προφανῶς) ἀφιέρωση τῆς νέας ἐκκλησίας ὡς μετόχι στίς μονές Ἰβήρων καί Πρέτσιστας ἐπικύρωσε στίς 22 Μαρτίου 1813 ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν, ὕστερα ἀπό ἐπιθυμία τοῦ μακαριότη πιά κήτορα. Στίς 7 Αὐγούστου ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης ἐπικύρωσε μέ τή σειρά του τήν ἀφιέρωση, βλ. τά ἔγγραφα μέ αὔξ. ἀρ. 934 καί 938.

189. Ὅπως ἀντιλοῦμε ἀπό ἔγγραφο λίγο μεταγενέστερο τοῦ προηγουμένου (μέ αὔξ. ἀρ. 801), ἀδιευκρίνιστοι λόγοι ὀδήγησαν στό ναυάγιο τῆς συμφωνίας, μέ ἀποτέλεσμα ὁ μπάνος νά μὴν καλέσει τόν Μελέτιο οὔτε στόν ἁγιασμό.

190. Βλ. τά ἔγγραφα μέ αὔξ. ἀρ. 925-927.

ροθεῖ. Ὁ ἴδιος ὁ Μητροπολίτης Βενιαμίν ζητοῦσε ἀπὸ τῆ μοναχῆ Ἑλισάβετ τὸ ποσό τῶν 6.000 λέι μὲ βάση τῆ διαθήκη τοῦ μακαρίτη μπάνου¹⁹¹.

Ὡς πρὸς τὴν *περιουσία* τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, αὐτὴ περιελάμβανε σπίτια, ἓνα οἶνοπωλεῖο μὲ ἀποθήκη, μερικά ποτοποιεῖα, καθὼς καὶ ὀκτὼ ἡμεκτάρια ἀμπελώνα στὸ Ρέδιουλ Τατάρουλου¹⁹². Ἀπὸ μεταγενέστερο δὲ ἔγγραφο¹⁹³ ἀντλοῦμε τὴν πληροφορία πὼς ἡ ἐκκλησία κατεῖχε ἓνα οἰκόπεδο στὸ Ἰάσι, ἀγορασμένο ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδριτῆ Μελέτιο. Ἀπὸ ἄλλο ἔγγραφο, τοῦ 1820, μαθαίνουμε πὼς γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα εἶχε στὴν κατοχὴ τῆς ἔξι ἡμεκτάρια ἀμπέλι στὸ κτῆμα Μιροσλάβα¹⁹⁴. Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης τῆς ἐπικύρωσε τὸ 1813¹⁹⁵ τὴν κατοχὴ ἔξι liude, οἱ ὁποῖοι νὰ εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ φόρους καὶ ἀγγαρεῖες¹⁹⁶.

Ιερεῖς καὶ ἱεροδίακονοι στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ. Τὸ 1814 ἱεροδιάκος ὑπῆρξε ὁ Ἰωάννης. Τὸ 1816 ἱερέας ἦταν ὁ Μιχαλάκης. Τὸ 1820 ἱερέας ἦταν ὁ Παλάδι¹⁹⁷. Τὸ ἴδιο ἔτος ὁ ἀρχιμανδριτῆς Μελέτιος ἐμφανίζεται στὰ ἔγγραφα ὡς προεστώς τῆς ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος παρενέβαινε στὰ ἐσωτερικά, τόσο στὰ οἰκονομικά τῆς ὅσο καὶ στὴν ὀμαλὴ λειτουργία τῆς¹⁹⁸, ἢ σὲ ἄλλα ἔγγραφα ὡς ἀρχιμανδριτῆς στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ¹⁹⁹.

10) **Ἡ μονὴ Πρέτσιστα (Precista)**²⁰⁰ στὸ Τάργκου Ὀκνα. Τιμᾶται στὴ μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου.

Σύντομο ἱστορικὸ. Ἀνηγέρθη μᾶλλον πρὶν τὸ 1662²⁰¹ ἀπὸ τὸν μέγα βεστιάριον Γεώργιο Οὐρσάκι ἢ Οὐρσου²⁰², γιὸ τοῦ Οὐρσάκι, ἐλληνικῆς κατα-

191. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 900.

192. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 931.

193. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 994 τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1820.

194. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 1000.

195. Γιὰ τὸ ἔτος 1813 διαθέτουμε πληρέστερη καταγραφή τῶν ἐξόδων γιὰ ἐκκλησιαστικά βιβλία καὶ ἀντικείμενα, γιὰ ἀγορῆς, κ.λπ., βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 943.

196. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 937.

197. Βλ. τὰ ἔγγραφα μὲ αὔξ. ἀρ. 944, 970 καὶ 993.

198. Βλ. τὰ ἔγγραφα μὲ αὔξ. ἀρ. 992-993.

199. Βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 1010.

200. Βασικὴ βιβλιογραφία στὸν Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al localităților și monumentelor medievale din Moldova*, σσ. 862-863. Ἐπιμέρους λεπτομέρειες στὸ βιβλίον τοῦ Corneliu Stoica, *Istoria orașului Târgu Ocna*, Ὀνίστι 1999, σσ. 164-167.

201. Τὰ ἔγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου τοποθετοῦν τὴν ἀνέγερση τῆς ἐκκλησίας τουλάχιστον 20 χρόνια νωρίτερα σὲ σχέση μὲ τίς πληροφορίες τοῦ Corneliu Stoica, βλ. συγκριτικὰ τὴ σ. 164 τοῦ βιβλίου του καὶ τὸ ἔγγραφο μὲ αὔξ. ἀρ. 250 τοῦ τόμου μας, ὅπου ἀναφέρεται ἡ ὑπαρξὴ τῆς μονῆς.

202. Βλ. μίαν σύντομη βιβλιογραφία του στὸ βιβλίον τοῦ Nicolae Stoicescu, *Dicționar al*

γαγῆς²⁰³, μεγάλο γαιοκτήμονα, μέλος τῆς οἰκογένειας Μπουχούς²⁰⁴. Ἐνα δικό του ἔγγραφο πού σώζεται στό ρουμανικό ἀρχεῖο τῆς μονῆς, μέ τό ὁποῖο ἐνημέρωνε τούς ἰβηριτες πατέρες, προσφέρει σημαντικές λεπτομέρειες γιά τήν κατασκευή τῆς²⁰⁵. Ὁ σκοπός του ἦταν νά ἀνεγείρει ἄλλου τήν ἐκκλησία, ἀλλά ἐξαιτίας τῶν ταραχῶν δέν τά κατάφερε. Εἶχε στενή συνεργασία μέ τόν ἱερέα Κοσμᾶ ἀπό τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ ὁποῖος ἦταν οἰκοδιδάσκαλος τῶν παιδιῶν του. Ὁ Κοσμᾶς ἀνέλαβε ἐπίτροπος τῆς νεόκτιστης ἐκκλησίας καί τήν μετέτρεψε σέ μονή ἡ ὁποία ἀφιερώθηκε στή μονή Ἱβήρων²⁰⁶. Ὁ ἴδιος ὑπῆρξε μᾶλλον ὁ πρῶτος ἡγούμενός της, ἀπλῶς δέν γνωρίζουμε ἐάν ἦταν ἀπό τό 1681 ἤ νωρίτερα. Ὁ Κοσμᾶς ἐπρόκειτο νά μεταβεῖ στή μονή Ἱβήρων γιά νά ὀρίσει τό ἐτήσιο ποσό πού θά ἔστελνε ἡ Πρέτσιστα. Ἀπό τό 1681, ἐάν ὄχι πιό νωρίς, μέχρι τό 1863 ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς ἀγιορείτικης μονῆς. Ἐπισκευές ἔγιναν τό 1777-1780, μέ τή βοήθεια τῆς Ἰλίνκας Ράκοβιτζα²⁰⁷, ἡ ὁποία μετά ἀπό πρόσφατο πόλεμο ἀνακαίνισε τά πυρπολημένα κελιά, πλήρωσε γιά τήν φιλοτέχνηση καινούργιου τέμπλου καί τῆς δώρισε ἱερά ὑφάσματα²⁰⁸.

Δέν ἔχει ὑποπέσει, τουλάχιστον στήν ἀντίληψή μας, ἕνα ἱστορικό τῆς μονῆς²⁰⁹, ἐκτός ἀπό τά στοιχεῖα πού παρουσιάσαμε πιό πάνω. Ὑπάρχει ὁμως μία λεπτομερέστατη περιγραφή τοῦ παλαιοῦ πύργου, τοῦ ἔτους 1852, τοῦ συγγραφέα Κωστάκη Νεγκρούτζι²¹⁰. Αὐτό πού γνωρίζουμε ὁμως ἀπό τό ρουμανικό ἀρχεῖο εἶναι ὅτι ἡ μονή ἀνηγέρθη ἐκ νέου ἀπό τό 1858²¹¹ καί μετά, μέ τήν πρωτοβουλία τοῦ ἰβηριτοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Δαμασκηνοῦ, ἡγουμένου τῆς. Στό ἀρχεῖο ὑπάρχουν λεπτομέρειες γιά τήν κατασκευή τοῦ τέμπλου, γιά τήν ἐκ νέου ἱστορία καί τήν ἐπιχρῶσσή του, γιά τήν κατα-

marilor dregători din Țara Românească și Moldova, sec. XIV-XVII, Βουκουρέστι 1971, σσ. 453-454.

203. Βλ. Nicolae Stoicescu, ὁ.π., σ. 453.

204. Ὁ Γαβριήλ Μπουχούς εἶχε τόν τάφο του στήν Πρέτσιστα, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 348.

205. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 327.

206. Τό ἀφιερωτικό ἔγγραφο δέ σώζεται οὔτε στό ἀρχεῖο τῆς μονῆς Ἱβήρων, οὔτε ἐν ρουμανικές συλλογές.

207. Ἡ Ἰλίνκα μνημονευόταν μέχρι πρὶν ἀπό μερικές δεκαετίες στή μονή Ἱβήρων.

208. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 590.

209. Αὐτό ἐξηγεῖται ἴσως καί λόγω ἔλλειψης τῶν ἐγγράφων πού σώζονται στή μονή Ἱβήρων.

210. Βλ. Stoica, ὁ.π., σελ. 165-166. Ἐκείνη τήν περίοδο καί λίγο νωρίτερα, τό 1851 ἡ κατάσταση τῆς Πρέτσιστας ἦταν πολύ δύσκολη, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 1205.

211. Ἡ κατεδάφιση τοῦ καμπαναριοῦ καί τῆς ἐκκλησίας ἀρχισε ἕνα χρόνο νωρίτερα. Λεπτομέρειες στά ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. A1472-A1500, A1509, A1523 καί ἀρκετά ἄλλα.

σκευή τοῦ ἄμβωνα, ὁμοίου μέ ἐκεῖνον τοῦ Ραδουκάνου, καθώς καί στασιδίων, γιά κατασκευή καί τοποθέτηση σιδερένιων βεργῶν στά παράθυρα τῆς ἐκκλησίας, γιά τήν πέτρα τήν ὁποία χρησιμοποιοῦσαν οἱ τεχνίτες, γιά τή μεταφορά μεγάλου ἀριθμοῦ ράβδων, γιά τά ὀνόματα αὐτῶν καί τό μισθό τῶν τεχνιτῶν, Ρουμάνων ἤ Γερμανῶν²¹².

11) **Ἡ μονή Ραδουκάνου (Răducanu)**²¹³ στό Τάργκου Ὀκνα. Τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Σύντομο ἱστορικό. Βασιζόμενοι σέ ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου μας θεωροῦμε πῶς ἡ μονή κτίστηκε γύρω στό 1664 ἀπό τόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς²¹⁴, γιό τοῦ βεστιάρη Δημητρίου, σύζυγο τῆς Ἀντίτζας, κόρης τοῦ μεγάλου Ἑλληνα κόμισου Φορτούνα καί συγγενή τῶν ἡγεμόνων Γεωργίου Δούκα, Στεφανίτζα Λούπου καί Εὐσταθίου Δαμπίτζα. Ὁ Μπουχούς ἀνέλαβε πολλά ἀξιώματα στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, ἐνῶ ἀπέκτησε, ὅπως φαίνεται καί ἀπό τά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου, μεγάλη περιουσία, τήν ὁποία καί ἀφιέρωσε στό μοναστήρι πού ἀνήγειρε. Μαζί του ὡς κήτωρ ἐμφανίζεται ὁ Παῦλος, ὅπως διαβάζουμε καί στήν ἐπιγραφή τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1710. Ὁ τελευταῖος ἐπισκεύασε τοὺς τοίχους καί ἀνήγειρε κελλιά δίπλα στήν ἐξώπορτα.

Ἡ ἀρχική ἐπιγραφή δέν σώζεται. Πρὸς τά τέλη τοῦ αἰῶνα, ἡ μονή ἐνώθηκε διοικητικά μέ τή μονή Πρέτσιστα. Καί τά δύο μοναστήρια ἀφιερώθηκαν στή μονή Ἰβήρων μέ ἔγγραφο πού προφανῶς ἔχει χαθεῖ²¹⁵. Ἀπό τότε ὀνομάζονται μαζί “ἡ μονή ἀπό τό Ὀκνα”.

212. Ὅπως ὁ Αὐγούστος Χέλμς, βλ. ἐντελῶς ἐνδεικτικά τά ἔγγραφα μέ αἰξ. ἀρ. Α1542, 1544, Α1552, Α1578, Α1580, 1601. Ἐκτός ἀπό ὀνόματα τεχνιτῶν καταγράφουμε καί τά ὀνόματα τῶν ζωγράφων Κωστάκη καί Γεωργίου Οὐγγιάν ἀπό τό Τάργκου Ὀκνα, τοῦ Γεωργίου Γκράμα ἀλλά καί τοῦ ζωγράφου ἀπό τό Ἰάσι Ἰωαννίτζη Βαρλάμ, βλ. τά ἔγγραφα μέ αἰξ. ἀρ. Α1580, Α1594, 1609, Α1614. Στήν εἴσοδο τοῦ ναοῦ μία ἑλληνική ἐπιγραφή ἀναφέρει ὅτι ἡ μονή ἀνηγόρηθ (ἐκ νέου) ὑπό τόν ἡγούμενο Δαμασκηνό Ἰβηρίτη.

213. Βασική βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Repertoriul...*, σ. 863. Βλ. καί Corneliu Stoica, ὁ.π., σσ. 137-144. Βλ. στό νέο βιβλίό τοῦ Stoica, μέ τίτλο *Istoria ilustrată a oraşului Târgu Ocna*, Ὀνέστι 2003, σ. 117. Ἀπό τήν παλαιότερη βιβλιογραφία ἐπισημαίνουμε τό φυλλάδιο τοῦ Coman Vasilescu, *Istoricul bisericii monastirea Răducanu*, Βουκουρέστι 1935, 33 σελ.

214. Σέ μεταγενέστερο ἔγγραφο τοῦ 1777, καταγράφεται ὡς κήτωρ ὁ γιός του Ἰωάννης, μέγας λογοθέτης καί ὁ ἴδιος. Μέ τήν ἐκδοχή νά εἶναι ὁ Ἰωάννης κήτωρ συμφωνεῖ καί ὁ Stoica στό πολύ πρόσφατο βιβλίό του.

215. Τό ἀναφέρει ἡ Ἰλίνα Ράκοβιτζα, ἐγγονή τοῦ κήτορα, σέ ἔγγραφο μέ αἰξ. ἀρ. 590, τῆς 9ης Αὐγούστου 1777.

Τό 1762 ό μέγας λογοθέτης Ράδου²¹⁶ Ράκοβιτζα, γιός τοῦ χατμάνου Δουμπτράσκου, θά κτίσει ἐκ νέου τή μονή, θά τήν περιμανδρώσει μέ γερούς τοίχους καί θά τήν προικίσει. Ὁ ἴδιος καί ἡ δεύτερη σύζυγός του μέ τήν κόρη τους Ἰλίγκα θεωροῦνται (νέοι) κτήτορες τῆς μονῆς, ὅπως ἀναφέρει καί ἡ ἐπιγραφή στήν εἴσοδο τῆς ἐκκλησίας²¹⁷. Ἰστορήθηκε τό 1763 καί ξανά τό 1811, αὐτή τή φορά ἀπό τόν Μιχαήλ Πανινόπουλο, ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ ἡγουμένου Μελετίου²¹⁸.

Στίς 9 Αὐγούστου 1777 ἡ Ἰλίγκα Ράκοβιτζα, κόρη τοῦ (νέου) κτήτορα Ράδου καί τῆς Μαρίας, ἀφερῶνει τή μονή Ραδουκάνου στή μονή Ἰβήρων, μαζί μέ σπίτια, κτήματα, τσιγγάνους κ.λπ.²¹⁹.

Τόν Ἰούλιο 1821 ὁ Ἰωάννης Φαρμάκης καί ὁ Ἰορδάκι Ὀλύμπιος, μαζί μέ 800 Φιλικούς κατέλαβαν τή μονή, πρὶν φύγουν γιά τή Σέκου, φοβούμενοι τουρκική ἐπίθεση, γεγονός πού συνέβη λίγο ἀργότερα. Μεταξὺ 1843 καί 1853²²⁰ ὁ ἀρχιμανδρῆτης Προκόπιος φρόντισε γιά τήν ἐπισκευή τῆς ἐκκλησίας. Τό 1864, μετά τήν ἀναγκαστική ἀπαλλοτριώση ἡ μονή ἐπρόκειτο νά φιλοξενήσει στρατιῶτες πού φύλαγαν κρατούμενους. Εὐτυχῶς τό σχέδιο αὐτό ἀκυρώθηκε. Τό 1890 ἔγινε ἐνοριακός ναός²²¹.

Θά προσθέσουμε πῶς στίς ἀρχές τοῦ Κ' αἰῶνα λειτουργοῦσε δίπλα στήν ἐκκλησία ἓνα ἑλληνικό σχολεῖο, γιά τούς ὑποψήφιους ἱερεῖς.

216. Ἀπό τό ὄνομά του προέρχεται καί ἡ ὀνομασία τῆς μονῆς Ραδουκάνου.

217. Παρουσιάζει ἐνδιαφέρον τό γεγονός ὅτι ἐκτός τοῦ κειμένου στά ρουμανικά, ἡ ἐπιγραφή περιλαμβάνει ὡς *post scriptum* δύο σειρές στά γαλλικά ("Après avoir réglé les fortunes publiques gés [j'ai] donné des leçons aux plus grands politiques"). Εἶναι ἡ μόνη ἐκκλησία στή Ρουμανία μέ κτητορική ἐπιγραφή (καί) στά γαλλικά. Ὁ Coman Vasilescu παραπέμπει στόν στρατηγὸ Ράδου Ροσέτι, τοῦ ὁποῦ οἱ δύο στίχοι του θυμίζουν κείμενο τοῦ Βολταίρου, βλ. σ. 7.

218. Ἀπό τίς δύο καμπάνες ἡ μεγάλη κατασκευάστηκε στό Ἅγιον Ὄρος, προφανῶς στή μονή Ἰβήρων, τό 1810.

219. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αἰξ. ἀρ. 590. Τήν 1η Μαρτίου 1798 ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε' ἐπικυρώνει τήν ἀφιέρωση, βλ. τό ἔγγραφο μέ αἰξ. ἀρ. 738.

220. Ἡ μεταξὺ 1853-1856, σύμφωνα μέ τά ὅσα καταγράφουν τά ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου.

221. Βλ. τήν καταγραφή τῶν ἱερῶν ἀντικειμένων τό 1935 στό φυλλάδιο τοῦ Vasilescu, ὁ.π., σσ. 11 καί 13. Μεγάλων διαστάσεων ἀντίγραφο τῆς Παναγίας Πορταϊτισσας σώζεται σήμερα στό ναό.

Ἀκίνητη περιουσία (κυρίως) τῆς μονῆς Πρέτσιστας (ἢ καί τῆς μονῆς Ραδουκάνου)²²²

Ἀπό ἀγορές, δωρεές, ἀνταλλαγές, κατασχέσεις λόγω μὴ καταβολῆς τῶν χρεῶν ὀρισμένων χωρικῶν, ἡ μονὴ Πρέτσιστα ἀπέκτησε κατὰ τὴ διάρκεια τῶν αἰῶνων σημαντικὴ περιουσία²²³. Κατ' ἀρχὴν σπουδαία ἦταν καὶ ἡ προσφορά τοῦ κτήτορα Οὐρσάκε. Καταγράψαμε ἀλφαβητικά τὰ ἐξῆς χωριά ἢ περιοχές ὅπου ἡ μονὴ εἶχε κτήματα, παλαιοχώρια, ἀγροτεμάχια, λιβάδια, οἰκόπεδα, λειμῶνες, ξέφωτα, βάλτους πού ἀποκτήθηκαν κατὰ καιρούς: Ἄλμπιλε στό νομό Μπακάου, Βάλεα Ἄλμπα, Βεμέστι, Βίϋσοάρα, Βιφορένι, Βλαδίτσινα²²⁴ στό νομό Χοτίν (δωρεά τῆς χήρας τοῦ Οὐρσάκε, Ἄλεξάνδρας, πού τὸ εἶχε ὡς προῖκα ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς), Γκαλεσέστι, Γκα(ου)λιάν(ι), Γκεργκελέου, Γκούρα Βάι στό νομό Μπακάου, Γκροζέστι, Δελέντι (ἢ Γκαρτάν) στό νομό Σουτσεάβας, Δομπρινέστι, Δραγκανέστι στό νομό Ρόμαν, Ζλατάρι στό νομό Πούτνα, Καλιμανέστι στό νομό Πούτνα, Καλινέστι, Κλισκαούτζι, Κοροτκαέστι στό νομό Σουτσεάβας, Ζέμπε, Ίεζερένι στό νομό Ὁρχέι, Ίζδελένι στό νομό Κοβουρλουί, Λαζένι, Λ(ε)ϊτένι στό νομό Μπακάου, Μιλέστι, Μπαρσανέστι, Μπασένι, Μπάχνα στο νομό Μπακάου, Μπερχέτσι, Μπετσελέστι στό νομό Τουτόβα, Μποδέστι στό νομό Τεκούτσι, Μπουμποτέστι στό νομό Ρόμαν, Μπουχάτσιουλι (τμήμα τοῦ Πραζέστι), Μπρατίλα, Ναδαμπαούτζι, Νικορέστι, Πασκάνι στό νομό Ἰασίου στή Βεσσαραβία, Πιέτρελε Τζέμενε, Πογιάνα, Πογιάνα Ζέμπι, Πόκι, Πραζέστι καὶ Παντσέστι στό νομό Πούτνα, Πρέτσιστα, Πριβάλου στό νομό Τεκού-

222. Μερικὲς φορές οἱ δύο μονές εἶχαν διένεξη μεταξύ τους γιὰ τὰ ὄρια τῶν κτημάτων, βλ. π.χ. τὸ ἔγγραφο μὲ ἀῦξ. ἀρ. 1184.

223. Σύμφωνα μὲ τὸν Corneliu Stoica ἡ κτηματικὴ περιουσία ἀριθμοῦσε πάνω ἀπὸ 56 κτήματα σὲ ἑννέα νομούς τῆς τότε Μολδαβίας, βλ. *δ.π.*, σ. 165. Στὸ ἀρχεῖο τῆς μονῆς Ἰβήρων σώθηκαν, ὅπως διαπιστώνει ὁ ἀναγνώστης, πολλὰ ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὴν περιουσία τῆς μονῆς. Ὅρισμένα ἄλλα δικαιολογητικὰ τῆς Πρέτσιστας τὰ πῆραν οἱ Τοῦρκοι τὸ 1771, ὅταν πυρπόλησαν τὴν πόλη [Τάργκου Ὀκνα], βλ. τὸ ἔγγραφο μὲ ἀῦξ. ἀρ. 534. Ἄλλα χάθηκαν σὲ ἀδιευκρίνιστες συνθήκες. Ἄλλα 622 ἔγγραφα, χρονολογημένα μεταξὺ 1489-1868, καθὼς καὶ 43 φάκελοι, μεταξὺ 1831-1869 σώζονται στὰ Κ. Ἄ. Βουκουρεστίου, βλ. *Indrumător...*, σ. 328.

224. Ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ κτήματα τῆς μονῆς ἦταν τὸ Βλαδίτσινα, στή Βεσσαραβία, τὸ ὁποῖο ἡ Πρέτσιστα διατήρησε μέχρι ἀργὰ τὸ 1873, διαθέτοντας γιὰ πολλὰ χρόνια ἕναν εἰδικὸ δικηγόρο, τὸν Ἰωάννη Ρόκα Φουῆ. (Ἀναφέρω ἐδῶ ὅτι τὸ 1843 ὁ Φουῆ ὑπέρξε καμινάρης, μηχανικὸς τοῦ νομοῦ Βασλουί-βλ. στό ρουμανικὸ ἀρχεῖο τῆς μονῆς Βατοπαϊδίου, τὸ ἔγγραφο μὲ ἀρ. ἀρχ. 9474). Ἡ μονὴ κατεῖχε τὸ συγκεκριμένον κτήμα ἀπὸ τὸ 1690. Γιὰ ὅλη τὴν περιουσία τῆς στή Βεσσαραβία, ἡ μονὴ Πρέτσιστα εἶχε ὀρίσει πληρεξούσιο τὸν Ἀγάπιο Βατοπαϊδινό.

τσι, Ραδομιρέστι στο νομό Πούτνα, Ραφλέστι στο νομό Τεκούτσι, Ριζοάτα, Σακουϊένι, Σαρσούτζι στο νομό Χοτίν, Σαράτα, Σάρμπουλ, Σάσουλ δέ Σούς και Σάσουλ δέ Ζός στο νομό Τεκούτσι, Σιμνοάτσελε στο νομό Τεκούτσι, Σιραβάτζουλ στο νομό Χοτίν, Στράζα ή Στραζίλα, Τομέστι, Τσεπανόου, Τσερένι στο νομό Τεκούτσι, Τσερετεοάνι στο νομό Χοτίν, Τσιοςάνι στο νομό Μπακάου, Τσιουμολέστι-Λαζένι, Τσιουσοάια, Φαντάνα Μπλανάρουλουϊ στο νομό Μπαρλάδ, Φούνδουλ Ζέμπι, Χαλετζίουλ, δίπλα στον ποταμό Τάζλάουλ Μάρε, Χερτιοάνα στο νομό Πούτνα, Χορζέστι στο νομό Μπακάου, Χοτίν, Χουζούνου, καθώς και στην περιοχή της σκήτης Ρούνκουλ²²⁵. Γιά πολλά από τὰ χωριά ή τεμάχια ύπῆρχαν συχνά διενέξεις, όριοθετικές μαρτυρίες, ήγεμονικές έπικυρώσεις κατοχής, κ.λπ.

Έκτός από τὰ κτήματα ή άγροτεμάχια ή μονή κατείχε οικόπεδα στο Τάργκου Όκνα και στο Τρότους, πολλά οίνοπωλεία (όπως στο Ίάσι στην όδό Τσιζμαριέι, στο Τάργκου Όκνα στην όδό Άρμενεάσκα, στο Βάλεα Μπάτσιουλουϊ ή στο Πραζέστι), άμπέλια (όπως στο Βύσοάρα, Γκούρα Βάι Πόδουλουϊ, Γκροζαβέστι, Γκροζέστι, Όδομπέτι, Τρότους, καθώς και σε σημεία που δέν καταγράφεται ή θέση), μυλοφράγματα (όλόκληρα ή μισά) πάνω στους ποταμούς Λίμπεδεα, Σιρετζέλ, Σλανίκ και Τρότους. Κατείχε επίσης οικίες στο Ίάσι (στή συνοικία Πακουράρι) Τάργκου Όκνα, άποθήκες στο Ίάσι, στο Μπακάου τίς όποιες εκμίσθωνε, αυξάνοντας τό εισόδημά της²²⁶.

Έκμεταλλευόταν επίσης μύλους, κινητές γέφυρες πάνω στον ποταμό Μπίστριτσα²²⁷ και στο Σιρέτ, έξαρτημένους χωρικούς, όρισμένοι από τούς όποιους όπως στην περίπτωση εκείνων του κτήματος Ζέμπε είχαν φύγει,

225. Πολύ χρήσιμα στοιχεία για την περιουσία των δύο μονών άποτελούν δύο κατάστιχα που σώζονται στη βιβλιοθήκη της μονής, άρ. 7 (γραμμένο τό 1793, μέ έξοδα και φροντίδα του ήγουμένου Μελετίου εκ Μυτιλήνης, 589 φύλλα, τό όποιο περιέχει και μία σημείωση του σκευοφύλακα της μονής Ίβήρων, άρχιμανδρίτη Άθανασίου, του έτους 1797) και άρ. 8 (γραμμένο τό 1810, 318 φύλλα). Και τὰ δύο περιλαμβάνουν πρώτα σύντομες περιλήψεις έγγράφων σε χρονολογική σειρά και έπειτα τὰ ίδια τὰ έγγραφα in extenso. Δέν αναφέρονται μόνο σε κτήματα, αλλά και σε μύλους, τσιγγάνους, οικόπεδα, ποτοποιεία. Μετά τό 1851 ή μονή Ίβήρων είχε προσλάβει όπως προανέφερα για τὰ κτήματά της στη Βεσσαραβία τόν δικηγόρο Ίωάννη Ρόκα-Φοΐξ. Τό όνομά του εμφανίζεται σε πολλά έγγραφα του άρχείου, βλ. τό Εύρετήριο.

226. Τό ίδιο ίσχυε στην περίπτωση υδάτων που περνούσαν από τὰ κτήματά της προς τούς μύλους των ιδιωτών.

227. Γιά τό εισόδημα μιās τέτοιας γέφυρας, στο κτήμα της Πραζέστι, ή μονή Πρέτσιστα είχε μακρά διένεξη (πάνω από όκτώ χρόνια, μεταξύ 1820-1828), μέ τόν ήγεμόνα της Μολδαβίας Μιχαήλ Στούρζα, ιδιοκτήτη του Σαουτσέστι.

καί λάμβανε τή δεκάτη ἀπό κατοίκους χωριῶν ὅπου ἡ μονή εἶχε κτήματα καί οἱ ὅποιοι τρέφονταν ἀπό δικές της ἐκτάσεις.

Ἐλεημοσύνες πρὸς τή μονή Πρέτσιστα. Ἡ μονή Πρέτσιστα ἀποτελέσῃ ἀντικείμενο ἐλεημοσυνῶν ὀρισμένων ἡγεμόνων, ὅπως ἡ ἐτήσια παραχώρηση ποσότητας ἀλατιοῦ, λαδιοῦ καί λιβανιοῦ, φοροαπαλλαγῆ γιά τήν ἐκμετάλλευση *posluznici*, γιά κυψέλες, οἶνο καί πρόβατα²²⁸.

Σχέσεις τῆς μονῆς Πρέτσιστας μέ τή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἰασίου. Ὡς γνωστόν ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὁποία κατεῖχε οἰκόπεδα στό Τάργκου Ὁκνα, ἦταν ἀφιερωμένη ἀπό τόν Βασίλειο Λούπου στό Πρωτάτο²²⁹. Οἱ δύο μονές εἶχαν ἀπό τίς ἀρχές τοῦ ΙΗ΄ αἰῶνα στενότερες σχέσεις. Ἡ πρώτη ὑποστήριζε τή δεύτερη σέ κτηματικές ὑποθέσεις της, ἐνῶ ἔγγραφα τῆς Πρέτσιστας φυλάσσονταν τό 1774 στή μονή τοῦ Ἰασίου²³⁰.

Σχετικά μέ τήν ἀκίνητη περιουσία τῆς μονῆς *Ραδουκάνου* ἀναφέρουμε δύο οἰκόπεδα στήν περιοχή Γκοργκάνα, πού κατεῖχε ἀπό τό 1684, ἐνῶ τό 1777 ἡ ἔγγραφή τοῦ κτήτορα, Ἰλίγκα Ράκοβιτς, τῆς ἀφιέρωσε τό χωριό Γκροζέστι²³¹, μαζί μέ ἐκκλησία, σπίτια, μύλους στόν ποταμό Οὔτουζ καί μέ ὄλο τό εἰσόδημα. Ὅλα ἀποτελοῦσαν προίκα τῆς μητέρας της Μαρίας. Τό 1794 ἡ μονή ἀπέκτησε κτήμα στό Νικορέστι.

Ἡγούμενοι τῆς μονῆς Πρέτσιστας (τοῦ Οὐρσάκι) καί (ἀπό τό 1685) τῆς μονῆς *Ραδουκάνου* ἢ τῆς μονῆς Ὁκνας.

Ἡ μονή ἀπό τά τέλη τοῦ ΙΖ΄ αἰῶνα ἐνώθηκε διοικητικά μέ τήν μονή *Ραδουκάνου*, πού ἀφιερώθηκε στή μονή Ἰβήρων, καί ἀπό τότε οἱ ἀναφορές εἶναι κοινές. Παρουσιάζουμε ἐν συνεχείᾳ ἓνα κατάλογο εἴκοσι ἡγουμένων καί τεσσάρων δικαίων πού προέρχονται ἀπό τό ρουμανικό ἀρχεῖο.

- Κοσμάς μεταξύ 1681-1691 καί μεταξύ 1699-1708²³²
- Παρθένιος τό 1695²³³
- Καλλίνικος μετά τό 1708²³⁴

228. Βλ. τά ἔγγραφα μέ αἰῆς. ἀρ. 520, 529, 534, Α613, 932. Ἐναφορές στή δύσκολη ἐως ἐξαιρετικά δύσκολη κατάσταση τῶν δύο μονῶν, βλ. στά ἔγγραφα μέ αἰῆς. ἀρ. 1205, 1229, Α1840, τῆς περιόδου 1851-1862.

229. Βλ. σχετικά Φλορίν Μαρινέσκου, *Ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ Ἁγίου Ὁρους*. Ἀρχεῖο Πρωτάτου, Ἀθήνα 2001, σσ. 10-18.

230. Βλ. ἐνδεικτικά τά ἔγγραφα μέ αἰῆς. ἀρ. 406 (τοῦ 1701), 551 (τοῦ 1774) καί 721 (τοῦ 1796).

231. Ἡ ἀφιέρωση θά ἴσχυε μετά τό θάνατό της, βλ. τό ἔγγραφο μέ αἰῆς. ἀρ. 590.

232. Βλ. τά ἔγγραφα μέ αἰῆς. ἀρ. 335, Α373, 398 καί 424.

233. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αἰῆς. ἀρ. 384.

234. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αἰῆς. ἀρ. 428.

- Μεθόδιος μεταξύ 1734-1736²³⁵
- Νεόφυτος τό 1737²³⁶
- Σωφρόνιος τό 1745²³⁷
- Καλλίνικος (διαφορετικός από τόν προηγούμενο) μεταξύ 1752-1756 καί τό 1765²³⁸
- Παΐσιος τό 1759²³⁹
- Νεόφυτος τό 1766²⁴⁰
- Γαβριήλ²⁴¹ καί Ξπειτα Κύριλλος²⁴² τό 1772
- Παΐσιος (διαφορετικός από τόν προηγούμενο) μεταξύ 1773-1776²⁴³ καί τό 1778²⁴⁴
- Σωφρόνιος (διαφορετικός από τόν προηγούμενο) τό 1773²⁴⁵
- Μελέτιος ἀρχιμανδρίτης τό 1777²⁴⁶
- Δημήτριος τό 1778²⁴⁷
- Μελέτιος (ὁ ἴδιος μέ τόν προηγούμενο) τό 1778²⁴⁸ καί μεταξύ 1779²⁴⁹-1783²⁵⁰, ἀλλά καί τό 1786²⁵¹, μεταξύ 1789²⁵²-1802²⁵³ καί μεταξύ

235. Βλ. τά ἔγγραφα μέ αὔξ. ἀρ. 452 καί 455.

236. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 459.

237. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 477.

238. Βλ. τά ἔγγραφα μέ αὔξ. ἀρ. 485, 488 καί 516.

239. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 499.

240. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 520. Ἀπεβίωσε ἕνα χρόνο ἀργότερα, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 523.

241. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 532.

242. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 538.

243. Βλ. τά ἔγγραφα μέ αὔξ. ἀρ. 542 καί 577.

244. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 602.

245. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 549.

246. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 584. Εἶχε ὡς ἐπιστατή τόν Παΐσιο. Βλ. τό ἴδιο ἔγγραφο. Ἐνα χρόνο ἀργότερα ἦταν ἐπίτροπος τῆς μονῆς, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 601.

247. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 592.

248. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 600.

249. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 600. Ἐκείνη τή χρονιά ἐμφανίζεται καί ὁ Ἰωάσαφ ὡς δικαίος τῆς μονῆς, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 604. Μέ τό ἴδιο ἀξίωμα ὑπογράφει καί τό 1779, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 628. Ἡ συμπεριφορά του ἀπέναντι στούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ Μπρατίλα δέ Σούς ἦταν σκληρή, προκαλώντας τή διαμαρτυρία αὐτῶν, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 690 καί ἡμερομηνία πρὶν τίς 6 Μαρτίου.

250. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 622.

251. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 656 καί ἡμερομηνία 21 Ὀκτωβρίου.

252. Στίς 15 Μαρτίου ἦταν γραφέας μέ τό ἀξίωμα τοῦ προηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἐγγράφου μέ αὔξ. ἀρ. 664, ἐνῶ στίς 15 Ἰουνίου ὑπογράφει ὡς ἡγούμενος, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 667.

253. Βλ. τά ἔγγραφα μέ αὔξ. ἀρ. 664 καί 780. Ὡς Μελέτιος Ἰβηρίτης τῆς μονῆς

1806-1814²⁵⁴, αλλά και τό 1819²⁵⁵ και τό 1820²⁵⁶

– Παΐσιος (έκ νέου) μεταξύ τό 1784²⁵⁷-1786²⁵⁸ και τό 1787²⁵⁹

– Λεόντιος τό 1805²⁶⁰

– Άγάπιος άρχιμανδρίτης,²⁶¹ μεταξύ 1815-1826²⁶² αλλά και τό Μάιο του 1829²⁶³ και τό 1831, στίς 23 Ιουλίου τουλάχιστον²⁶⁴

Όκνων ύπογράφει σέ έπιστολή της 14ης Αυγούστου 1794 πρός τούς έξάρχους της μονής Ιβήρων Μηνά και Νικηφόρο, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 696.

254. Βλ. τά έγγραφο μέ αύξ. άρ. 803 και 944. Δοσοληψίες του Μελετίου μεταξύ 1803-1814 βλ. στο έγγραφο μέ αύξ. άρ. 966. Τό 1814 εμφανίζεται ό Ουρσάκι ώς έπιστάτης, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 953.

255. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 977. Δέν είμαστε σίγουροι εάν είναι τό ίδιο πρόσωπο που έχει ενεργό δράση στη λειτουργία της εκκλησίας Θωμά Κόζμα και Άγίου Λαζάρου του Ιασίου. Εάν ερμηνεύουμε σωστά τό εγκάρδιο γράμμα του Άγαπίου πρός τόν Μελέτιο Ιβηρίτη, ίσως νά πρόκειται για συνωνυμία, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1011.

256. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1013.

257. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 626. Στο ίδιο έγγραφο, του Άπριλίου 1784, ό Μελέτιος ύπογράφει ώς προηγούμενος. Τήν ίδια χρονιά ύπογράφει και πάλι ό Ιωάσαφ ώς δικαίος, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 628.

258. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 647 μέ ήμερομηνία 26 Μαΐου.

259. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 657.

260. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 794.

261. Οί σχέσεις μεταξύ του Άγαπίου και του προκατόχου του δέν ήταν καλές. Ό Άγάπιος τόν κατηγορούσε τό 1816 πώς άρνείται νά παραδώσει τήν προΐκα της μονής, εκποιώντας μοναστηριακά άντικείμενα ή παραδίδοντάς τα σέ δικούς του ανθρώπους, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 969, της 3ης Άπριλίου 1816. Έκείνη τήν περίοδο κατείχε ακόμα παράνομος τό κτήμα της μονής Λεϊτένι.

262. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1048. Τό 1824 εμφανίζεται στα έγγραφα ώς προεστώς της μονής, ενώ από άλλο έγγραφο, μέ χρονολογία circa 1824 και αύξ. άρ. 1031 άντλούμε τήν πληροφορία πώς εξαιτίας των ταραχών που έγιναν τό 1821 βρισκόταν έξόριστος στήν Ούγγαρία. Τόν Άπρίλιο του 1826 ύπογράφει ώς έπιστάτης της μονής Όκνας, ενώ τόν Ιούνιο του ίδιου έτους ώς προεστώς, βλ. τά έγγραφα μέ αύξ. άρ. 1048 και 1052 άντίστοιχα.

263. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1081. Τό [circa 1829], ίσως ύστερα από ταξίδι στη μονή Ιβήρων ή άλλου, βρισκόταν στο Χοτίν αναμένοντας τήν έγκριση των Άρχών ώστε νά έπιστρέψει στή θέση του, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1089. Αυτό τό διάστημα, όπως προκύπτει από τό ίδιο έγγραφο, άντικαταστάτης (ή έπιστάτης) του ύπήρξε ό ήγούμενος της μονής των Τριών Ιεραρχών, Σεραφείμ [Καρακαλλινός]. Τό 1830 και τό 1831, μέχρι τουλάχιστον 23 Άπριλίου, ό Μακάριος Μπερζουντζεάνου ήταν άντικαταστάτης του ήγουμενου της μονής Πρετέιστας ό οποίος έλειπε, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1092 και 1096. Τό 1833 εμφανίζεται στα έγγραφα ώς έπίτροπος της μονής Όκνας, βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1112.

264. Βλ. τό έγγραφο μέ αύξ. άρ. 1099.

- Θεοδόσιος Ίβηρίτης, ἀρχιμανδριτής μεταξύ 1827²⁶⁵-1829²⁶⁶
- Παΐσιος Ὀκνεάνουλ, ἀρχιμανδριτής μεταξύ 1833-1852²⁶⁷
- Προκόπιος Ίβηρίτης, ἀρχιμανδριτής μεταξύ 1853 καὶ Δεκεμβρίου 1856²⁶⁸
- Δαμασκηνός Ίβηρίτης, ἀρχιμανδριτής μεταξύ 1857-1863²⁶⁹.

Ἡγούμενοι τῆς μονῆς Ραδουκάνου

Ὁ μόνος ἡγούμενος τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου δέν καταγράφεται παρὰ μόνο ὡς ἡγούμενος τῆς Ραδουκάνου εἶναι ὁ Νεόφυτος τὸ ἔτος 1707²⁷⁰.

Δικαῖοι τῆς μονῆς Πρέτσιστας (ἢ Ὀκνας)

Στὰ ρουμανικά ἐγγράφα τῆς μονῆς συναντᾶμε καὶ τοὺς ἐξῆς δικαίους:

- Ἰωάσαφ τὸ 1779 καὶ τὸ 1784²⁷¹
- Ἰώσηπος τὸ 1794 καὶ τὸ 1797²⁷²
- Λεόντιος τὸ 1783²⁷³ ἀλλὰ καὶ τὸ 1805²⁷⁴
- Ἀσούντιος τὸ 1804²⁷⁵.

265. Σύμφωνα με ἔγγραφο τῆς μονῆς Βατοπαιδίου (μέ ἀρ. ἀρχ. 8710) ἡ μονή Ἰβήρων γνωστοποιοῦσε τὸν διορισμὸ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Θεοδοσίου Ἰβηρίτη ἑξαρχο καὶ ἐπιστάτη στὰ μονιῶρια τῶν Ὀκνῶν. Τὸ 1829 ἦταν ὑπεύθυνος τῆς μονῆς Πρέτσιστα (βλ. τὸ ἔγγραφο μέ ἀρ. ἀρχ. 8729 στὸ ἴδιο ἀρχεῖο), ἐνῶ τὸ ἴδιο ἔτος, στίς 19 Μαΐου ὑπῆρξε ἡγούμενος στή μονή Ραδουκάνου (βλ. τὸ ἔγγραφο μέ ἀρ. ἀρχ. 8692 στὸ ἴδιο ἀρχεῖο).

266. Βλ. τὰ ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 1075 καὶ 1078.

267. Βλ. τὰ ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 1110 καὶ 1212.

268. Βλ. τὰ ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 1219 καὶ Α1453. Ὁ ἀρχιμανδριτής δέν γνῶριζε καθόλου τὴ ρουμανικὴ γλῶσσα. Τοῦ μετέφραζαν συνεργάτες του, ὅταν χρειάζοταν, βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. Α1451 καὶ χρονολογία 1856.

269. Βλ. τὰ ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. Α1454 καὶ Α2091. Τὸ 1855 ἐκπρόσωπός του ἦταν ὁ ἰβηρίτης ἱεροδιάκονος Ἰ. Ἀβραμίος, βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. Α1323. Μέχρι καὶ τὸ 1865 εἶχε διένεξη μέ τίς ρουμανικές Ἀρχές, οἱ ὁποῖες τοῦ ἀπαγόρευαν τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴ χώρα λόγω κάποιου ποσοῦ πού σύμφωνα μέ τὴν ἀποψὴ τους χρωστοῦσε. Ὁ ἴδιος ἀπαντοῦσε πῶς τὰ χρήματα πού τοῦ ζητοῦσαν τὰ εἶχε στείλει στή μονή Ἰβήρων. Ἐκεῖνη τὴ χρονιά ἦταν φτωχὸς καὶ ζοῦσε μόνο ἀπὸ ἐλεημοσύνες, βλ. σχετικὰ τὸ ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. Α2158.

270. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. Α419. Στὴν Πρέτσιστα μέ παρόμοιο ὄνομα ἐμφανίζεται ἡγούμενος τὸ 1737.

271. Βλ. τὰ ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 604 καὶ 628.

272. Βλ. τὰ ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 698 καὶ 728.

273. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 783.

274. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 794.

275. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 786. Τὸ 1805 ἀναλαμβάνει ἡγούμενος.

Ίερεῖς στίς μονές Πρέτσιστα καί Ραδουκάνου

Καταγράφουμε τὰ ὀνόματα τοῦ Μητροφάνη τὸ 1718²⁷⁶ καί τοῦ Ἐνάκε τὸ 1774²⁷⁷, καί οἱ δύο στήν Πρέτσιστα, καί τοῦ Ἰωσήπου στή Ραδουκάνου τὸ 1786²⁷⁸.

Ίεροψάλτες στή μονή Πρέτσιστα-Ραδουκάνου

Ἐναφέρεται στὰ ἔγγραφα τὸ ὄνομα τοῦ Γρηγορίου Ἐαναγνόστ²⁷⁹.

Ἐπιστάτες τῶν δύο μονῶν

Καταγράφουμε τὰ ἔξης ὀνόματα ἐπιστατῶν:

- Βασίλειος Πογκὸρ τὸ 1837, βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 1128
- Ἀναστάσιος Ἀντωνίου τὸ 1852, βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. Α1212
- Δημήτριος Κόρνε ποστέλνικος ἀπὸ τὸ 1854 καί μετὰ²⁸⁰
- Γεώργιος Γκρετσεάνου κόμισος τὸ 1856²⁸¹.

Μετόχια τῆς μονῆς Πρέτσιστας

Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τῆς μονῆς (σχεδὸν ἀποκλειστικά) ἀντλήσαμε πληροφορίες γιὰ μερικὰ μετόχια τῆς μονῆς Πρέτσιστας.

α) **Ἡ σκήτη Ρούνκου(λ) (Runcu(I))**, εὐρισκόμενη στό νομὸ Τεκούτσι (ἢ Πούτνα), ὁσοί Πολοτσιίν, στήν κοιλάδα Ρακατάου. Ἐτιμᾶτο στή μνήμη τῆς Ὑπαπαντῆς.

Σύντομο ἱστορικό. Κτήτορες τῆς σκήτης εἶναι ὁ ἱερέας ἀπὸ τὸ Γκούρα Ρακατάουλουϊ, Μπόσιε. Ἡ ἀνέγερσή της πραγματοποιήθηκε πρὶν τίς 28 Ἰανουαρίου 1701. Σέ ἔγγραφο μέ αὐτὴν τὴν ἡμερομηνία ὁ Μπόσιε, μαζί μέ τὰ παιδιά του Ἰωάννη, Ἀποστολάκη, Νικόλαο, Βασίλειο καί (μοναχὴ) Ἀναστασία τὴν ἀφιερώνουν στή μονή Πρέτσιστα μαζί μέ κάποια περιουσία²⁸². Ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ 1781 μαθαίνουμε γιὰ ἕναν ἀπόγονο(;) τοῦ Μπόσιε, ὀνόματι Ιορδάκε Μπόσιε²⁸³. Ἀπὸ ἄλλο ἔγγραφο, τοῦ 1840, καταγράφουμε τὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντίνου Μπόσιε²⁸⁴.

276. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 437.

277. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 551.

278. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 644 τοῦ ἔτους 1786.

279. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 1014 τοῦ ἔτους 1821.

280. Βλ. τὸ εὐρετήριο.

281. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 1431.

282. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 403.

283. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 618.

284. Βλ. τὸ ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 1146.

Τό 1786 ἡ σκήτη εἶχε φθαρεῖ καί ἡ περιουσία τῆς διασκορπίστηκε. Ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας, Παῖσιος, ἐπιθυμοῦσε νά τήν οἰκοδομήσει ἐκ νέου. Τό χρονικό περιθώριο πού εἶχε ὑπόψη του ὁ Παῖσιος ἦταν ἐνάμισυ χρόνος²⁸⁵. Στίς 6 Ὀκτωβρίου 1787 γινόταν ἐκκληση πρὸς πολιτικές καί θρησκευτικές Ἀρχές νά βοηθήσουν τήν ἐκ θεμελίων ἀνέγερση τῆς σκήτης τῆς Ὑπαπαντῆς, στό σημεῖο πού λέγεται Γκούρα Ρακατάουλου²⁸⁶. Στίς 25 Φεβρουαρίου 1789 ἡ σκήτη, μετόχι πάντα τῆς μονῆς Πρέτσιστας, ἦταν ἔτοιμη καί δεχόταν ἀφιερώσεις²⁸⁷. Οἱ πληροφορίες γιά τή σκήτη, ὑπό μορφή δωρεῶν πρὸς αὐτήν ἢ ἀγορῶν πού πραγματοποιοῦσε ὁ κατά καιροῦς ἠγούμενός τῆς, συνεχίζονταν καί μετά τό 1800. Τό 1804 π.χ. στή σκήτη γίνονταν ἔργα κατασκευῆς: δύο κελιά, δύο δωμάτια μικρά, ἀποθήκη, κ.λπ.²⁸⁸. Τό 1815 οἱ δύο καμπάνες τῆς σκήτης, προερχόμενες καί αὐτές ἀπό παλαιότερη ἐκκλησία, ἡ μία τοῦ ἔτους 1650 καί ἡ ἄλλη τοῦ ἔτους 1681 μεταφέρθηκαν μαζί μέ τό τέμπλο στή νεόκτιστη ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Μαζίλου τοῦ νομοῦ Τεκούτσι²⁸⁹. Τό 1820 ἡ σκήτη, ἡ ὁποία ἴσως ἐπισκευάστηκε ἐν τῷ μεταξῦ, ἐκμισθώθηκε (ἀπό τή μονή Πρέτσιστα) στόν ἱερομόναχο Γεώργιο²⁹⁰. Τό 1855 ἐκμισθωνόταν καί πάλι, γιά ἔξι χρόνια (1855-1861) μαζί μέ κτήματα²⁹¹. Μισθωτές αὐτή τή φορά (ἀπό κοινοῦ) ὁ ἀρχιμανδριτῆς Νικόλαος Ἰβηρίτης καί ὁ Δημήτριος Οἰκονομίδης. Ἡ τελευταία πληροφορία γιά τή σκήτη φέρει ἡμερομηνία 16 Αὐγούστου 1861²⁹².

Ἀπό τοὺς ἠγούμενους τῆς σκήτης Ρούνγκουλ καταγράφουμε τόν Κοσμᾶ Ὁράς²⁹³ (μεταξῦ 1791-1806). Τό 1814 ἀναφέρεται ὁ Κοσμᾶς Ἰβηρίτης,

285. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 649.

286. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 661.

287. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 665.

288. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 788. Καταγράφονται ἐκεῖ καί τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων τεχνιτῶν.

289. Μία νεότερη ἐπιγραφή ἀναφέρει σχετικά μέ τίς καμπάνες τῆς ἐκκλησίας πού τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία ἀνηγέρθη τό 1815 ἀπό τόν Δ. Ζδρομπίς, πὼς τόσο οἱ ἴδιες δύο καί τό τέμπλο μεταφέρθηκαν ἀπό τή σκήτη Ρούνγκου (σήμερα –1815– τό δάσος Φουρνουράκε). Γιά μία ἰδιοκτήτρια κτημάτων στήν περιοχή, Λούλα Θεμιστοκλή, τό γένος Φουρνουράκη, ἀδελφή τοῦ γραμματέα τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῖ, μέ καταγωγή ἐκ Χίου, εὐεργέτη τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν –βλ. Εὐεργέτες καί Δωρητές τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Α΄ 1837-1944, Ἀθήνα 2003, ὑπό Ἀνδρέα Ἀντωνόπουλο-Χαζίκλεια Μπαλή, σσ. 71-72.

290. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 1006.

291. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 1456.

292. Ὁ Ἰωάννης Γεωργιάδης ἐκμίσηθε ἀπό τίς μονές Πρέτσιστα καί Ραδουκάνου τό κτήμα Παντσέσι μαζί μέ τή σκήτη Ρούνγκου, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. Α1686.

293. Σέ ἔγγραφο τοῦ ἔτους 1800 διαβάζουμε πὼς ὁ ἀρχιμανδριτῆς Μελέτιος ὄρισε

πρώην *nacialnic* τῆς σκήτης Ρούνκουλ, μετόχι τῆς μονῆς Πρέτσιστας. Τό 1820 ἀναφέρεται σέ ἔγγραφο ὁ ἀρχιμανδρότης Μελέτιος ἀπό τή σκήτη Ρούνκουλ²⁹⁴. Ἐνα χρόνο ἀργότερα καταγράφουμε τό ὄνομα τοῦ ἱερομονάχου Ἄρσενιου, ὁ ὁποῖος ἐκμίσθωσε ἀπό τή μονή Ραδουκάνου τή σκήτη Ρούνκουλ²⁹⁵.

Σχετικά τώρα μέ τήν *περιουσία* τῆς σκήτης, γνωρίζουμε λίγα πράγματα. Ἐξάλλου πέρασε στή δικαιοδοσία τῆς Πρέτσιστας, ἐνῶ ὅταν εἶχε φθαρεῖ, ὀρισμένοι χωρικοί καταπατοῦσαν κάποια τεμάχια. Καταγράφουμε οἰκόπεδα στό Γκαλεσέστι καί στό Γκούρα Ρακατάουλουῖ στό νομό Τεκούτσι, ἄλλα τεμάχια στό Ζλατάρι, στό Καλιμανέστι καί στό Καλινέστι, καί τά τρία στό νομό Πούτνα, στό Ὀτέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου, ἕνα ἀμπέλι δίπλα στή σκήτη, ζῶα, κ.λπ. Τά τεμάχια προέρχονταν ἀπό ἀφιερώσεις τοῦ κτήτορα, στή ἰδιοκτήτη τῆς (τό 1800), ἢ ἄλλων γαιοκτημόνων, ἀπό παραχωρήσεις λόγῳ χρεῶν, καθῶς καί ἀπό ἀγορές.

β) **Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Γκροζέστι (Grozești)**, σήμερα Οἰτούζ (Oituz)²⁹⁶. Ἐτιμᾶτο στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου²⁹⁷.

Ἀνηγέρθη στίς ἀρχές τοῦ ΙΗ΄ αἰῶνα (1734) ἀπό τόν Ραδουκάνου Ράκοβιτζα. Ἀφιερώθηκε ἀπό τήν Ἰλίγκα Ράκοβιτζα στή μονή Πρέτσιστα μαζί μέ τό χωριό, μέ σπίτια, μέ μύλους, κ.λπ.²⁹⁸. Κατεδαφίστηκε τό 1917, κατά τή διάρκεια τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Τό 1977 στή θέση τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας τοποθετήθηκε ἕνας σταυρός πού τό ὑπενθυμίζει. Ἡ μία ἀπό τίς τρεῖς καμπάνες πού βροῖσκονται δίπλα ἀπό τή (σύγχρονη) ἐκκλησία ἀναφέρει σά ρουμανικά: Ράδου Ράκοβιτζα ἀπό τό Γκροζέστι τό ἔτος 7242 (= 1734).

γ) **Ἡ σκήτη Παντσέστι (Pâncești)** στό νομό Μπακάου²⁹⁹. Ἐτιμᾶτο στή μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων. Ἀνηγέρθη ἀπό τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ γύρω στά 1744 ξύλινη. Στά μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰῶνα κτίστηκε ἄλλη ἐκκλησία, στά θεμέλια τῆς πρώτης, πέτρινη, ἡ ὁποία σώζεται ἕως σήμερα. Τό καμπα-

τόν Κοσμᾶ –τὴν 1η Ἀπριλίου 1796– ἰδιοκτήτη τῆς σκήτης, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 772. Ὑπῆρξε πεθερός τοῦ Γρηγορίου Τζαραλούγκα, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 846.

294. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 1007.

295. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. Α1016. Ὁ ἴδιος τό 1820 εἶχε ἀλλάξει προσωρινά τήν ἐκκλησία, βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 1007.

296. Συντομώτατο ἱστορικό καί βιβλιογραφία στὸν Stoicescu, *Repertoriul...*, σ. 237.

297. Ὁ ἱστορικός Corneliu Stoica ὑποστηρίζει πῶς πιθανὸν ἡ ἐκκλησία τοῦ Γκροζέστι νά ἀποτελοῦσε μετόχι τῆς μονῆς Ραδουκάνου.

298. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 590, τῆς 9ης Αὐγούστου 1777.

299. Συντομώτατο ἱστορικό καί βιβλιογραφία στὸν Stoicescu, *Repertoriul...*, σ. 630.

ναριό κτίστηκε τό 1872. Έπισκευές έγιναν τό 1934. Σέ έγγραφο τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου, μέ χρονολογία [1853], ἀναφέρεται πώς ἡ σκήτη τοῦ Παντσέστι, τῆς μονῆς Πρέτσιουτας καί Ραδουκάνου, ἔμεινε χωρίς ἱερέα. Γίνεται ἔκκληση γιά νά καλυφθεῖ ἡ ἔλλειψη³⁰⁰. Σήμερα στή θέση τῆς βρίσκεται μία νεότερη ἐκκλησία.

δ) **Ἡ ἐκκλησία Πραζέστι (Prăjești)** στό νομό Μπακάου³⁰¹. Ἐτιμᾶτο στή μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων. Ἀνηρέθη πρὶν ἀπό τό 1809. Λόγω φθορᾶς κτίστηκε ἐκ νέου τό 1845, ἴσως ξανά τό 1853³⁰², ἐνῶ ἐπισκευές έγιναν τό 1858³⁰³ καί ἀργότερα, τό 1914-1915. Πολύ πρόσφατα ἐντοπίσαμε στό Πραζέστι τήν ἐκκλησία πού κτίστηκε στά μέσα τοῦ ἸΘ΄ αἰώνα, δίπλα στά θεμέλια παλαιότερου ναοῦ.

Αὐτά ἦταν τά μετόχια πού ἀφιερώθηκαν κατά καιρούς, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, τά περισσότερα μέχρι τό 1863, στή μονή Ἰβήρων, καί γιά τά ὅποια ὑπάρχουν στοιχεῖα τόσο στό ρουμανικό ἀρχεῖο ὅσο καί στή ρουμανική βιβλιογραφία³⁰⁴.

Ἀφιέρωση χωριοῦ στή μονή Ἰβήρων

Ἀπό έγγραφο πού ἀπολύει ὁ Ράδου ἀπό τό Ἀφουμάτζι στίς 11 Φεβρουαρίου 1525³⁰⁵, φαίνεται πώς ὁ Νεαγκόε Μπασαράμπ παραχώρησε στό μοναστήρι Κούρτεα δέ Ἀρτζες τό χωριό Τατάρι τοῦ νομοῦ Βλάκσα, τό ὅποιο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τοὺς ἱβηριτες μοναχοὺς ἔναντι 5.600 ἄσπρων. Εἶχε δοθεῖ λοιπόν (ἢ πωληθεῖ) νωρίτερα, ἴσως ἀπό τόν Ράδου τόν Μέγα ἢ ἀπό τόν πατέρα του Βλάδ τόν Μοναχό³⁰⁶.

300. Βλ. στό έγγραφο ἀρ. ἀρχείου 1820, τήν περίληψη ἀρ. 6.

301. Σύντομο ἱστορικό καί βιβλιογραφία στόν Stoicescu, *Repertoriul...*, σσ. 663-664.

302. Γιά κατασκευή μονῆς στό κτήμα Πραζέστι, βλ. τό έγγραφο μέ αἰξ. ἀρ. 1227.

303. Λεπτομέρειες γιά τήν ἐπισκευή στό έγγραφο ἀρ. ἀρχείου 1820, περίληψη ἀρ. 5, τῆς 28ης Ἰουνίου 1858. Ἀναφορές στίς ἐκκλησίες τοῦ Πραζέστι καί τοῦ Παντσέστι, βλ. στό έγγραφο μέ αἰξ. ἀρ. 1262 τοῦ ἔτους 1854.

304. Σέ ὅλα τά χωριά πού ἦταν στήν κατοχή μετοχίου τῆς μονῆς Ἰβήρων ὑπῆρχαν ἐκκλησίες, τίς ὁποῖες τό κάθε μετόχι φρόντιζε. Χαρακτηριστικό εἶναι τό παράδειγμα τῆς μονῆς Ράδου Βόδα, ἡ ὁποία φρόντιζε τίς ἐκκλησίες στό Βάλα Βαλένι, Κοτζάκι, Λάκου Τατάρου, Ὀτοπένι, Σαπουνάρι. Βλ. σχετικά τά έγγραφα μέ αἰξ. ἀρ. 1216, 1681, 1736, 1749, 1836, 2011. Αὐτές ὁμως δέν μποροῦν νά σχετίζονται ἀπαραιτήτως κατά τή γνώμη μας μέ τήν ἀγορευτική μονή. Προσθέτομε ἐδῶ πώς ὁ ἐρευνητής πού ἐνδιαφέρεται γιά τίς κατά καιρούς ἐπισκευές καί παρεμβάσεις στίς μονές, ἐκκλησίες καί σκήτες πού ἀποτέλεσαν μετόχια τῆς μονῆς Ἰβήρων, μπορεῖ νά ἐξετάσει καί τήν παλαιά ἀλληλογραφία καί ἀναφορές γιά τά ἔργα πού έγιναν σέ πολλές ἀπό αὐτές τήν περίοδο μέχρι τό 1948. Βλ. σχετικά *Buletinul monumentelor istorice*, 1-2/1999, ὅλο τό τεῦχος, ἀλφαβητικά.

305. Βλ. D.R.H., *Țara Românească*, τόμος Β΄, ἀρ. 228, σσ. 430-431.

306. Βλ. ὅλη τή συζήτηση γιά τό θέμα στόν Năsturel, ὁ.π., σ. 108.

Ὡς πρὸς τὸ μετόχι (κτῆμα) ποῦ ἐφημολογεῖτο ὅτι κατεῖχαν οἱ ἱβηριτεῖς Πατέρες στὸ λιμάνι Κωνσταντῆς τοῦ Δοβρουτζᾶ, αὐτὸ δὲν ἀποκλείεται λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ζωγράφοι τῆς πρώτης ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντῆς, τῆς ἐλληνικῆς δηλαδή, ἡ ὁποία ἀνηγέρθη τὸ 1891, εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος³⁰⁷, ἀλλὰ παρ' ὅλες τίς ἐπιτόπου προσπάθειές μου τὴν ἄνοιξη τοῦ 2003 δὲν ἔχει ἀκόμα ταυτιστεῖ, οὔτε ὡς πρὸς τὸ ὄνομα οὔτε ὡς πρὸς τὴν περιοχή.

Ζητεῖες ἱβηριτῶν μοναχῶν στὴ Μολδοβλαχία

Φαινόμενο πολὺ γνωστὸ καὶ συνηθισμένο, οἱ ζητεῖες τῶν ἱβηριτῶν μοναχῶν σώζονται ἀπ' ὅτι ξέρομε ἐμεῖς, μόνο σὲ δύο ἐνθυμίσεις. Πρόκειται γιὰ ἐνθυμίσεις πάνω σὲ ἱβηριτικὸ χειρόγραφο. Συγκεκριμένα ἀναφέρεται ζητεία καὶ στὴ Βλαχία καὶ στὴ Μολδαβία τὸ ἔτος 1775³⁰⁸. Στίς 27 Μαΐου μετέβη ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ἰωαννίκιος μαζί μὲ τὸν παπα-Νεόφυτο καὶ μὲ ἄλλους Πατέρες, ἐνῶ στίς 9 Ἰουλίου ὁ προηγούμενος τῆς μονῆς Ἰβήρων Ζαχαρίας μαζί μὲ τὸν Κύριλλο ξεκίνησαν γιὰ τὴ Μπογδανία (= Μολδαβία).

Ρουμάνοι μοναχοὶ στὴ μονὴ Ἰβήρων

Θά ξεκινήσουμε μὲ τὸν Δαμασκηνὸ Σκούρτου, πιθανόν ρουμάνο μοναχό, ὁ ὁποῖος τὸ 1672 ὑπῆρξε ἡγούμενος τῆς μονῆς Ἰβήρων³⁰⁹.

Τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ παράδειγμα μοναχοῦ ποῦ προήλθε ἀπὸ τὸ χωρὸ τῆς σημερινῆς Ρουμανίας εἶναι ἐκεῖνο τοῦ ἐκκλησιάρχη καὶ πνευματικοῦ Δαμασκηνοῦ ἀπὸ τὸ μετόχι ποῦ ἡ μονὴ Ἰβήρων εἶχε στὸ Καζαν(λάκ) σήμε-ρα Μαγκλιζ τῆς Βουλγαρίας. Σώζεται μία ἐνδιαφέρουσα ἀλληλογραφία³¹⁰ μὲ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς μονῆς τῆς μετανοίας του. Μεταξὺ 1843-1847 στέλνει ἐκεῖ συνεχῆς ἀναφορές, ἐνημερώνοντας τοὺς Πατέρες γιὰ τίς δυσκολίες ποῦ ἀντιμετωπίζει. Ὡς πρὸς τὸν λόγο ποῦ χρησιμοποιεῖ τὴ ρουμανικὴ γλῶσσα στὴν ἀλληλογραφία του, ἐξηγεῖ πὼς δὲν ἔχει λογοθέτη γιὰ νὰ τὸν βοηθήσει [στὴ μετάφραση τῶν ἐγγράφων στὰ ἑλληνικά]. Ξερεῖ νὰ διαβάζει ἑλληνικά ἀλλὰ δὲν ξερεῖ νὰ γράφει. Πρόκειται γιὰ ἓνα σεμνὸ μοναχό ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὸν προβιβασμὸ του σὲ ἀρχιμανδριτῆ μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ στέλνει χρηματικὰ ποσὰ (= 500 λεί) στὸν δεσπότη τοῦ Σούμλα. Ἀνεξήγητο γιὰ μᾶς τουλάχιστον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ του καὶ γενικά τὰ οἰκονομικὰ τὰ λογαριάζει σὲ λεί.

307. Πληροφορία ἀπὸ τὸν διδάκτορα Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Vincențiu Curelaru τὸν ὁποῖον εὐχαριστῶ.

308. Βλ. Σωτ. Ν. Καδᾶ, "Τὰ σημεῖωματα τοῦ χειρογράφου ἀριθ. 218 τῆς μονῆς Ἰβήρων (Ἅγ. Ὄρος)", Κληρονομία, 17, (1985), σ. 325.

309. Βλ. Γεδεών, ὁ.π., σ. 178 καὶ Moldoveanu, ὁ.π., σ. 196.

310. Βλ. τὰ ἔγγραφα μὲ αἶξ. ἀρ. 1154-1157, 1159-1160, 1168, 1183, 1186.

Ένας δεύτερος Ρουμάνος μοναχός πού ζούσε στή μονή Ίβήρων ταυτόχρονα μέ τόν Δαμασκηνό είναι ὁ Ίσιδώρος Βλάχουλ, ὁ ὁποῖος ὁμως δέν προσαρμόζεται εὐκόλα στούς κανόνες τῆς μονῆς, ἐπιθυμώντας νά θεωρηθεῖ γρηγόρα γέρον, χωρίς νά περάσει ἀπό προκαταρκτικά στάδια³¹¹.

Ένας τρίτος, ὁ ὁποῖος βρισκόταν στή μονή Ίβήρων τό 1814, ἦταν ὁ Γαλακτίων³¹².

Ὡς πρός τόν Διονύσιο Ίβηρίτη δέν εἴμαστε σίγουροι γιά τήν καταγωγή του, ἐάν ἦταν δηλαδή Ρουμάνος ἢ “μακεδονοβλαχιότης”³¹³. Ἰδια περίπτωσις γιά τόν Γαλακτίωνα Ίβηρίτη, γιά τόν ὁποῖον δέν ξέρουμε ἀκριβῶς ἐάν ἦταν ρουμάνος μοναχός πού ἔγραφε Ἑλληνικά (στό διάστημα 1859-1864) ἢ ἦταν Ἑλληνας ὁ ὁποῖος γνώριζε Ρουμανικά³¹⁴. Σίγουρη εἶναι ὁμως ἡ περίπτωση τοῦ Ἀρσενίου Σούτσιου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε μοναχός στή μονή Ίβήρων τό 1938, ὅπως σημειώνει ὁ ἴδιος ἐπάνω σ’ ἕνα ρουμανικό ἔντυπο τῆς μονῆς.

Ρουμάνοι μοναχοί σέ ἐξαρτήματα τῆς μονῆς Ίβήρων

Μέ βάση τά μοναχολόγια τῆς μονῆς Ίβήρων, τή ρουμανική βιβλιογραφία ἀλλά καί τή μαρτυρία ἐνθυμήσεων πάνω σέ ρουμανικά ἔντυπα τῆς συλλογῆς τοῦ μοναστηριοῦ, ἀναφέρουμε ὅτι σέ διάφορα ἐξαρτήματά της (καλύβες τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου καί Ἀναλήψεως τῆς σκήτης τοῦ Τιμίου Προδρόμου), στήν παλιά σκήτη τοῦ Μαγουλά, στό κελλί τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἢ σ’ ἐκεῖνο τῆς Γέννησης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, στή σκήτη Ίβήρων καί στό κελλί τῆς Ἁγίας Τριάδος, στήν περιοχὴ τῶν Καρυῶν κατοικοῦσαν κατά καιροῦς, μέχρι πρόσφατα, ρουμάνοι μοναχοί. Ἀνάμεσά τους ἀναφέρουμε τόν ἱερομόναχο Μανασσή (πού ὑπογράφει στό ρουμανικό χειρόγραφο ἄρ. 11, ὁ ὁποῖος διέμενε στό κελί τῆς Γέννησης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου), τόν μοναχό Ἰγνάτιο πού κατοικοῦσε στήν σκήτη Ίβήρων τό 1846 (ὅπως σημειώνει ὁ ἴδιος σέ ρουμανικό ἔγγραφο τυπωμένο τό ἴδιο ἔτος), τόν μεγαλόσχημο Ἡσαΐα Τσιουκέντε³¹⁵ πού ἐγκαταβίωσε μαζί μέ ἄλλους τέσσερις ρουμάνους μοναχοὺς τό 1907 στήν καλύβα τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου, τέλος τόν μεγαλόσχη-

311. Βλ. τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἄρ. 1159.

312. Βλ. σημείωμα στό ρουμ. γρ. 481 (σσ. 50-68) τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας στό Gabriel Ştrempel, *Catalogul manuscriselor româneşti*, τόμος Α΄, Βουκουρέστι 1978, σσ. 122-123.

313. Βλ. ὅλη τή συζήτηση γιά τό θέμα στό βιβλίο τῆς Ἀλεξανδροπούλου, ὁ.π., σσ. 19-20.

314. Γράφει ἑλληνικά καί ρουμανικά σέ ρουμανικά ἔντυπα τῆς μονῆς.

315. Γιά τόν Ἡσαΐα καί τόν Ρόμαν βλ. Gh. I. Moisescu “Contribuția românească pentru susținerea Muntelui Athos în decursul veacurilor”, *Orthodoxia*, Βουκουρέστι 1952-1953, σ. 275.

μο Ρόμαν Παπατάτου πού ἀσκειτο στήν καλύβα τῆς Ἀναλήψεως στίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰώνα³¹⁶.

Ρουμάνοι εὐεργέτες οἱ δωρητές στίς Παρρησίες (ἢ Προθέσεις) τῆς μονῆς

Στήν Παρρησία πού βρίσκεται στό Καθολικό, τό ἕνα τρίτο τοῦ ὄγκου της περιλαμβάνει στή ρωσική γλῶσσα τούς Ρώσους ἢ Γεωργιανούς οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν τή μονή, ἐνῶ τό ὑπόλοιπο περιέχει ὀνόματα ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καί μοναχῶν. Ἀντιθέτως, παρόλο πού μία σημείωση τό ἀναφέρει, δέν ἐντοπίσαμε παρὰ ἕνα-δύο “βλάχικα” ὀνόματα εὐεργετῶν τῆς μονῆς. Πρόκειται γιά τή Μαρία δόμνα τοῦ Σερμπάν Καντακουζηνοῦ καί ἴσως γιά τόν χατμάνο Ἰωάννη.

Στήν ἴδια σελίδα εἰδική σημείωση ἀναφέρει ὅτι στίς 20 Ἀπριλίου 1723 “ἔγραψε στήν Παρρησία ὁ μέγας δραγομάνος τῆς Βασιλείας, Γρηγοράσκος Γκιάκας”, συνδρομητής στήν πρόοδο τῆς μονῆς, ἀπό τόν ἴδιο τόν Μητροπολίτη Ἄρτης Νεόφυτο Μαυρομάτη, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη στή μονή τῆς Μεγίστης Λαύρας. Ὁ ἴδιος ἔγραψε καί τόν μακαριότη Μητροπολίτη Ἡρακλείας Γεννάδιο.

Ἐνα ἄλλο σημεῖωμα στήν προαναφερόμενη Παρρησία ἀναφέρει ὅτι τά περισσότερα ὀνόματα ἀντιγράφησαν σέ ἄλλη Παρρησία, τήν Μεγάλη Παρρησία τῶν Βημθύρων τοῦ Καθολικοῦ.

Στίς χωρὶς ἀρίθμηση 115 σελίδες της, μεγάλου σχήματος, ἡ μεταγενέστερη αὐτή Παρρησία περιλαμβάνει πολλά ὀνόματα³¹⁷ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν κατά κάποιον τρόπο τό μοναστήρι. Μέχρι τήν 43η σελίδα δέν ὑπάρχει χρονολογική ἔνδειξη. Ἀπό τήν ἐπόμενη σελίδα ἀρχίζει νά ἀναφέρεται τό ἔτος –ἀπό τό 1860 μέχρι καί τό 1933.

Ἀνάμεσα στούς αἰθέντες (χωρισμένους σέ δύο στήλες) ταυτίσαμε τούς ἡγεμόνες Ράδου καί Σερμπάν [Καντακουζηνό]. Ἄλλοι πιθανοὶ Ρουμάνοι εὐεργέτες δέν μποροῦν νά ταυτιστοῦν ἀπό τά βαπτιστικά τους ὀνόματα.

Τέλος δέν ἦταν ἐφικτό νά ταυτίσουμε Ρουμάνους μοναχοὺς ἢ κοσμικοὺς στήν Παρρησία τοῦ Κοιμητηρίου, κατά τά ἄλλα χρήσιμη γιά τήν ἱστορία τῆς μονῆς, κυρίως γιά τήν περίοδο πού δέν ὑπῆρχε μοναχολόγιο³¹⁸.

316. Οἱ ἐνθυμήσεις πάνω στά ρουμανικά ἔντυπα ἀναφέρουν καί ὀνόματα μοναχῶν ἀπό τήν σκήτη Προδρόμου (Ἀντύπας ἱερομόναχος τό 1903), στή σκήτη Λάκκου (Ἀθανάσιος μοναχός σέ μὴ ἀναφερόμενη χρονική περίοδο), στό κελλί τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, ἐξαρτώμενο ἀπό τήν μονή Κουτλουμουσίου, ὅπου τό 1910 δικαίως ἦταν ὁ ἱερομόναχος Ἰωακείμ Μαρίν, ἢ τέλος σέ ἀδιευκρίνιστο σημεῖο τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας (περίπτωση τοῦ Ζωσιμᾶ τό 1814).

317. Σέ κάθε σελίδα περιλαμβάνονται περίπου 100 ὀνόματα, πολλά ἀπό τά ὁποῖα ἐπαναλαμβάνονται.

318. Ὑπάρχουν πληροφορίες γιά μοναχοὺς ἀπό τό 1683.

Ἱερά κειμήλια (ύφάσματα) στή μονή Ἰβήρων, δωρεά Ρουμάνων

Ἡ Δέσποινα, σύζυγος τοῦ ἡγεμόνα Νεαγκόε Μπασαράμπ, ἔραψε μέ χρυσή κλωστή καί δώρισε στή μονή Ἰβήρων μία ποδέα γιά τήν εἰκόνα τῆς Πορταΐτισσας³¹⁹, ἡ ὁποία ἀπ' ὅτι μέ πληροφορήσαν οἱ πατέρες, δέ σώζεται πιά³²⁰. Σώζεται καί ἓνα ὄραριο, τοῦ ἔτους 1533, τό ὁποῖο ἀφιέρωσε στή μονή ὁ διάκος Ραδιβόε, μέ τή σύζυγό του Ἀνίκα καί τά παιδιά του, τό ὁποῖο ἡ Ἑλένη Βλαχοπούλου-Καραμπίνα θεωρεῖ μολδαβικό³²¹. Ἀπό τά διακοσμητικά πέπλα στίς συλλογές τῆς μονῆς φυλάσσεται μία διπλή ποδέα πού προσέφεραν στή μονή ὁ ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας Ράδου Παΐσιε (πού στή σλαβονική ἐπιγραφή ὀνομάζεται Πέτρος ἀπό τό βαπτιστικό του ὄνομα) καί ἀπό τόν γιό του Βλάδ τό ἔτος 7053 (1544-1545)³²². Δείγμα στενῶν ἐπαφῶν τῆς μονῆς μέ τό χῶρο τῆς σημερινῆς Ρουμανίας, ἡ ποδέα φυλάσσεται σέ πολύ καλή κατάσταση.

Ἐνα σλαβο-ρουμανικό χειρόγραφο στή μονή Ἰβήρων

Σύμφωνα μέ τον Dj. Trifunović³²³, ἓνα σλαβο-ρουμανικό χειρόγραφο, ἀντιγραφμένο ἀπό τόν ιερομόναχο Βασίλειο ἀπό τό Τιργκόβιστε βρίσκεται στή μονή Ἰβήρων. Δέν γνωρίζουμε μέ σιγουριά τόν τρόπο ἢ τον λόγο τῆς ἀφίξης του στή μονή, ὁ Petre S. Năsturel ἀναρωτιέται μήπως αὐτό ὀφείλεται στίς σχέσεις τῆς ἀγιορειτικῆς μονῆς μέ ἓνα ρουμάνικο μοναστήρι, ἴσως τό Στέλεα, ἀφιερωμένο ἐκεῖ³²⁴.

319. Βλ. ἐνδεικτικά Năsturel, ὁ.π., σελ. 107-108 καί Moldoveanu, ὁ.π., σ. 187.

320. Βλ. γιά τήν ξακουστή εἰκόνα, Προηγούμενος Μάξιμος Ἰβηρίτης, *Ἱστορικόν, θαύματα καί παρακλητικός κανὼν τῆς Παναγίας Πορταΐτισσης*, δ' ἔκδοσι, "Ἁγιον Ὄρος 1976.

321. Βλ. Ἑλένη Βλαχοπούλου-Καραμπίνα, ὁ.π. Στίς σσ. 87-88 ἐκτενέστατη περιγραφή, συνοδευόμενη ἀπό τή φωτογραφία (ὀλόκληρη καί λεπτομέρειες) τοῦ ὄραριου στίς εἰκ. 51, 52α, 78, 79. Τό ὄνομα Ραδιβόε ὁμως θυμίζει στόν καθηγητή τοῦ Πανεπιστημίου Ἰασίου Ștefan S. Gorovei προέλευση ἀπό τή Βλαχία καί ὄχι τή Μολδαβία.

322. Βλ. Năsturel, ὁ.π., σσ. 109-110. Βλ. καί Βλαχοπούλου-Καραμπίνα, ὁ.π., σσ. 112-113 καί εἰκ. 65-66.

323. Ὁ.π. σ. 430. Βλ. ἐπίσης I. Biliarsky, "Un manuscrit slave du temps de Jean Mihnea Vodă se trouvant au monastère hagirote d'Iviron", Association Internationale d'Etudes du Sud-Est Européen, *Bulletin* 26-27, Βουκουρέστι 1996-1997 (κυκλοφόρησε τό 1998), σσ. 237-238. Βλ. καί τό σημεῖομα τοῦ Petre Ș. Năsturel μέ τίτλο "Cu privire la un manuscris slavo-român de la Muntele Athos (1589-1590)", *Inșiruire istorice*, D Aalborg, 2000, σσ. 213-215.

324. Βλ. Cu privire ... σσ. 213-214.

Ρουμανικά χειρόγραφα στή συλλογή τῆς μονῆς

Τά ρουμανικά χειρόγραφα τῆς μονῆς εἶναι λίγα –ἐννέα. Περιήλθαν στή συλλογή τῆς εἴτε ὡς ἐπακόλουθο ἄμεσων σχέσεων μὲ τὴ σημερινή Ρουμανία εἴτε λόγω ἐνδιαφερόντων τῶν ἰδίων τῶν μοναχῶν. Γιά δύο ἀπὸ τὰ χειρόγραφα ἔγινε λόγος στό κεφάλαιο σχετικά μέ τὴν παρουσία τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου. Ἀπὸ τὰ ἄλλα ἑπτὰ, ἓνα ἀποτελεῖ Ἀκολουθία Μνημοσύνου (Παννυχίδος) ἓνα ἀκόμα εἶναι ἀντίγραφο ἀταύτιστου ἐντυπου κειμένου, δύο περιλαμβάνουν προσευχές, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα τρία εἶναι μουσικά.

Ἑλληνικά χειρόγραφα τῆς μονῆς Ἰβήρων πού σχετίζονται μέ τόν ρουμανικό χῶρο

Καταγράφουμε πρῶτα ἓνα χειρόγραφο ὑπομνημάτων στοὺς Ψαλμούς τοῦ ἔτους 1262³²⁵, στό τέλος τοῦ ὁποίου ὁ Δανιὴλ Σερωῶν γράφει τὰ ἑξῆς: “Τό παρόν ἐξήγητον Ψαλτήριον πέμπω πρὸς τόν εὐσεβέστατον καί ἐνδοξότατον καί ἐκλαμπρότατον ἅμα δέ καί χριστιανικότατον αὐθέντην πάσης Μολδοβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Βασίλειον βοεβόδα αχμγ’ μηνί Φεβρουαρίου.. Τῆς ἐκλαμπρότητος αὐτοῦ ἐλλάχιστος εὐχέτης Δανιὴλ Σερωῶν”³²⁶. Ἀναφέρουμε ἐπίσης ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Micle ἄλλα 17³²⁷ χειρόγραφα πού σχετίζονται μέ τὸ χῶρο τῆς σημερινῆς Ρουμανίας. Ἀπὸ αὐτὰ τέσσερα εἶναι γραμμένα ἀπὸ τόν γνωστό μητροπολίτη Ματθαῖο Μυρέων³²⁸ στή μονή Δεάλουλ, στενά συνδεδεμένη μέ τὴ μονή Ἰβήρων κοντά στό Τιργκόβιστε, πρῶην μετόχι τῆς μονῆς Ἰβήρων. Δύο εἶναι γραμμένα ἀπὸ τόν ἱερακὸς Κύπριο ἐπίσκοπο τοῦ Μπουζαίου (Μπουζάου), Λουκά, μετέπειτα Μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας³²⁹. Ἄλλα δύο ἀφιερώθηκαν στὸν ἡγεμόνα Κωνσταντῖνο

325. Ἑλλ. χφ. ἀρ. 556 (Εὐθύμιος Ζιγαβινός, Ὑπομνήματα στοὺς Ψαλμούς).

326. Βλ. Marcu Beza, *Biblioteci...*, σελ. 57. Βλ. ἐπίσης Arhim. Veniamin Micle, ὁ.π., σ. 34, βλ. καί φωτογραφία.

327. Βλ. καί τὰ 18 χειρόγραφα στό βιβλίο τοῦ Micle, ὁ.π., σσ. 34-35, ἐνῶ λεπτομερέστερα στό βιβλίο τοῦ Virgil Căndea, *Mărturii românești peste hotare. Mică enciclopedie*, τόμος Α΄, Βουκουρέστι 1991, σσ. 487-489.

328. Βλ. ἑλλ. χφ. ἀρ. 266, 1430, 1434, 1435. Γιά τὸ χφ. ἀρ. 1434 βλ. καί Petre Năsturel, “Melanges roumano-athonites (II), ἀρ. XI (Le manuscrit 1434 d’Ivion)” στό *Anuarul Institutului de Istorie “A. D. Xenopol”*, XXVIII, Ἰάσι 1991, σσ. 57-59. Γενικότερα γιά τόν Ματθαῖο βλ. Olga Gratziou, *Die dekorierten Handschriften des Schreibers Mathaios von Myra (1596-1624)*, Ἀθήνα 1982. Βλ. ἐπίσης πρόσφατα Vera Tchentsova, “Les documents grecs du XVIIe siècle: pièces authentiques et pièces fausses...”, *Orientalia Christiana Periodica*, Ρώμη, 1/2005, σ. 144, σμμ. 73.

329. Βλ. ἑλλ. χφ. ἀρ. 1519 (τὸ ὁποῖο καί δώρισε ὁ ἴδιος ὁ ἡγεμόνας Ράδου Μίτχεα στή μονή) καί ἀρ. 1385 (τὰ ἔξοδα τῆς ἀντιγραφῆς του ἀνέλαβε ὁ μέγας βεστιάριος Χριζέα,

Μπραγκοβεάνου³³⁰. Τέσσερα άντεγράφησαν ύστερα από αίτημα ή προτροπή ρουμάνων ήγεμόνων ή άξιοματούχων³³¹. Τά υπόλοιπα περιλαμβάνουν θέματα πού παρουσιάζουν ρουμανικό ένδιαφέρον ή είναι άφιερωμένα σέ ρουμάνους ήγεμόνες.

Ρουμανικά έντυπα στη συλλογή της μονής

Άποτέλεσμα στενών έπαφών μέ τόν ρουμανικό χώρο ή μέ μοναχούς προερχόμενους από εκεί, ή μονή διαθέτει καί 78 ρουμανικά έντυπα. Χρονολογικά καλύπτουν τήν περίοδο 1784-1968. Αυτό πού πρέπει νά τονισθεί είναι ή έκπληκτική ποικιλία τών θεμάτων πού πραγματεύονται στα βιβλία αυτά.

Άσφαλώς τά λειτουργικά βιβλία (Άπόστολοι, Καταβασίες, Λειτουργίες, Παλαιά καί Νέα Διαθήκη, Ψαλτήρια, Ωρολόγια) βρίσκονται σέ μεγάλο άριθμό, όπως καί συλλογές προσευχών ή Διδαχές τών Άγίων Πατέρων. Έν τούτοις ή ποικιλία τών θεμάτων είναι όντως έντυπωσιακή. Άνάμεσά τους: συλλογές νόμων, μουσικά βιβλία, ταξιδιωτικά (στό "Άγιον Όρος) έργα, λαϊκά μυθιστορήματα, λεξικά, άλφαβητάρια, ιατρικά βιβλία, συλλογές ποιημάτων, Ήμερολόγια, περιοδικά, βιβλία ήθικου περιεχομένου, Πρακτικά έκκλησιαστικών φορέων. Άπό τό περιεχόμενό τους προκύπτει καί τό ευρύ φάσμα τών ένδιαφερόντων τών ρουμάνων μοναχών πού διάβαζαν τά συγκεκριμένα έντυπα.

Ίβηριτες μοναχοί έφημέριοι στην Έλληνική Κομπανία του Σιμπίου

Παρ' όλο πού τά στοιχεία γιά τή δραστηριότητα Ίβηριτών μοναχών στην Τρανσυλβανία, περιοχή μέ άλλο πολιτικό καθεστώς, είναι ελάχιστα, από τή ρουμανική βιβλιογραφία άντλήσαμε τήν πληροφορία πώς ό πρώτος έφημέριος τής φημισμένης Έλληνικής Κομπανίας του Σιμπίου, τό 1640, ήταν Ίβηριτης. Ύστερα από αίτημα τής Κομπανίας προς τήν Ίερά Κοινότητα, ή

β' κτήτωρ τής μονής Μπαλτένι). Γενικότερα γιά τόν Λουκά βλ. Maria-Despina Zoumbouli, *Luc de Buzau et les centres de copie de manuscrits grecs en Moldovalachie (XVIe-XVIIe siècles)*, Άθήνα 1995. Γιά τόν ίδιο αλλά καί γιά τόν Ματθαίο, κυρίως γιά τά χειρόγραφα τους πού σώζονται στη μονή Ίβηρων, βλ. Γεώργιο Γαλάβαρη, *δ.π.*, ειδικά σσ. 96-99. Γιά τόν Λουκά βλ. τελευταία τό σχετικό λήμμα στό βιβλίο του Πασχάλη Μ. Κιτρομηλίδη, *Κεντρική Λογοσάνη 1571-1878*, Λευκωσία 2002, σσ. 197-198.

330. Βλ. έλλ. χφ. άρ. 197 καί 340 – Căndeia *δ.π.*, άρ. 1229 καί 1228.

331. Βλ. έλλ. χφ. άρ. 340 (προτροπή του γνωστού λογίου στόλνιζου Κωνσταντίνου Καντακουζηνού· Căndeia *δ.π.*, άρ. 1229), άρ. 512 (αίτημα του ήγεμόνα Ράδου του Μεγάλου· Căndeia *δ.π.*, άρ. 1214) καί άρ. 242 καί 1353 (προτροπή του ήγεμόνα Νικολάου Μαυροχορδάτου).

τελευταία την ἐνημέρωσε στις 5 Ἰουλίου 1640 πὼς ἐστάλη στή γνωστή πόλη τῆς Τρανσυλβανίας ὡς ἐφημέριος ὁ Ἰβηρίτης Σεραφεῖμ Ἰλαρό (;)³³².

Ἀπὸ πρόσφατες μελέτες ἀντλήσαμε πληροφορίες καὶ γιὰ ἄλλους ἰβηρίτες μοναχοὺς οἱ ὁποῖοι κατέλαβαν τὴ θέση τοῦ ἱερέα τῆς Κομπανίας τοῦ Σμπίου κατὰ τὸν ΙΗ΄ αἰῶνα καὶ ἀργότερα. Πρόκειται γιὰ τὸν Αὐξέντιο, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε στις 10 Ἰανουαρίου τοῦ 1752, γιὰ τὸν ἀρχιμανδριτὴ Εὐγένιο Μιχαήλ (1 Ἰουλίου 1790-15/26 Δεκεμβρίου 1796, ἡμερομηνία θανάτου του) καὶ γιὰ τὸν Κύριλλο (1/13 Ἰανουαρίου 1823-1/7/1831)³³³.

* * *

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω ὅλους ὄσους βοήθησαν στὴν πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς ἔκδοσης. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τὸν Ἅγιο Καθηγούμενο τῆς μονῆς Ἰβήρον, ἀρχιμανδριτὴ Βασίλειο καὶ ὀλοκλήρη τὴν ἀδελφότητα τῆς μονῆς, μέ τὴν ὁποία εἶχα ἄψογη συνεργασία ἀπὸ τὸ 1987, ὅταν πρωτοεπισκέφθηκα τὸ μοναστήρι καὶ μέχρι τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐργασίας. Εἰδικὴ μνεῖα θὰ κάνω γιὰ τὸν πατέρα Μάξιμο, τὸν πατέρα Χριστοφόρο καὶ τὸν πατέρα Ἀντώνιο, μέ τοὺς ὁποίους ἐπισκέφθηκα τὴ Ρουμανία ἀναζητώντας τὰ πρῶην μετόχια τῆς μονῆς³³⁴. Στὴ δευτέρη ἀποστολὴ εἶχαμε μαζί μας καὶ τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς, ἀρχιμανδριτὴ Βασίλειο. Ἡ μονὴ ἐξάλλου ἀνέλαβε νὰ καλύψει τὴ δαπάνη τῆς ἔκδοσης τοῦ βιβλίου, τόσο κατὰ τὴν προεκτυπωτικὴ φάση ὅσο καὶ κατὰ τὴν ὀλοκλήρωσή της. Εὐχαριστῶ ἐπίσης τὸν Διευθυντὴ τοῦ Κέντρου Νεοελληνικῶν Ἐρευνῶν καθηγητὴ Πασχάλη Κιτρομηλίδη γιὰ τίς πολὺτιμες συμβουλές του κατὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ βιβλίου, τὸν βυζαντινολόγο Δημήτριο Ναστάσε γιὰ τίς γόνιμες ἀνταλλαγές ἀπόψεων πού εἶχαμε, τοὺς ἐπίσης βυζαντινολόγους Νίκο Νικολοῦδη καὶ Χάρη Κουτελάκη³³⁵ γιὰ τίς φιλολογικὲς βελτιώσεις, τὸ ζεῦγος Rafailă ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι τοῦ ὁποῖου ἡ βοήθεια ὑπῆρξε πολὺτιμη. Εὐχαριστῶ ἐπίσης τὸν ἀρχαιολόγο George Trohani ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Ἱστορικὸ Μουσεῖο τοῦ Βουκουρεστίου γιὰ τίς πολὺτιμες πληροφορίες του, καθὼς καὶ τὴ συναδέλφω

332. Βλ. Olga Cicanci, *Companiile grecești din Transilvania și comerțul european în anii 1636-1746*, Βουκουρέστι 1981, σελ. 159. Βλ. ἐκεῖ καὶ τὴν παραπομπὴ σὲ ἀρχαιολογικὸ ὄλιζό.

333. Βλ. Ruxandra Moașa-Nazare, "Funcționarii companiei grecești din Sibiu (mijlocul secolului XVIII-primelne decenii ale secolului XIX)", σὲ *Anuarul Institutului de Istorie "A.D. Xenopol"*, XXXIX-XL, 2002-2003, Ἰάσι [2003], σσ. 177-194, κυρίως σσ. 191-192.

334. Βλ. τὸ "'Ὀδοιπορικὸ τῶν ταξιδιωτῶν" πού ὑπογράφει ὁ μοναχὸς Μάξιμος.

335. Ὁ τελευταῖος ἀνέλαβε καὶ τὴν τελικὴ ἐπιμέλεια τοῦ ἔργου, μαζί μέ τὴ φιλόλογο Ἄννα Στεφανάτου.

μου Κέλλυ Ἀγγελή γιά τήν τεχνική ὑποστήριξη. Τήν φωτογράφιση τῶν μετοχιῶν στή Ρουμανία πραγματοποίησε ὁ Λάμπρος Κωστάκης. Ἡ ἄρτια παρουσίαση τοῦ ἔργου ὀφείλεται στόν Ἐκδοτικό Οἶκο τῶν Ἀδελφῶν Κυριακίδη καί τούς συνεργάτες του.

* * *

Τό δίτομο ἔργο εἶχε περατωθεῖ τήν Ἐνοιξη τοῦ 2004, ὅταν Ἅγιοι Πατέρες τῆς μονῆς ἐντόπισαν σέ εἰδικό χῶρο ἔντεκα ἀκόμα περγαμηνές. Ἀπό αὐτές οἱ ἔξι ἦταν ἤδη γνωστές στόν συγγραφέα ἀπό ἀντίγραφα ἢ μεταφράσεις, ἐνῶ γιά τίς ὑπόλοιπες πέντε, ἄγνωστες, προστέθηκε στόν παρόντα τόμο *Addenda*, μέ συνεχή ἀρίθμηση (2380-2384). Τά ἀνθρωπωνύμια καί τά τοπωνύμια αὐτῶν τῶν ἐγγράφων ἐνσωματώθηκαν κανονικά στά ἀντίστοιχα Εὐρετήρια.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

1. Μονή Ίβήρων, λίθογραφία, Μόσχα 1907.
2. Βουκουρέστι, τοπογραφικό σχέδιο της πόλης από τον Rudolf Artur Boroczyn (1852). Μέ κύκλο σημειώνεται η τοποθεσία του ναού Στέλεα. Ἐπί τὸ βιβλίον τῶν Lucia Stoica καὶ συνεργατῶν, *Atlas-ghid. Istoria și arhitectura lăcașurilor de cult din București din cele mai vechi timpuri până în anul 2000*, τόμος Β΄, Βουκουρέστι 2000, σελ. 441.
3. Ὁ ναός Τουτάνα στὸν νομὸ Ἰαριζες. Ἐπί τὸ ἀπὸ νοτιοδυτικὰ. Ἐλαιογραφία τοῦ Henri Trenk. Συλλογὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τῆς Ρουμανίας. Φωτογραφία τοῦ Gheorghe Ciurea.
4. Ὁ ναός Τουτάνα. Γενικὴ ἄποψη. Ἐλαιογραφία τοῦ Henri Trenk. Συλλογὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τῆς Ρουμανίας. Φωτογραφία τοῦ Gheorghe Ciurea.
5. Ὁ ναός Τουτάνα. Γενικὴ ἄποψη. Ἐλαιογραφία τοῦ Henri Trenk. Συλλογὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Τέχνης. Φωτογραφία τοῦ Gheorghe Ciurea.
6. Ὁ ναός Τουτάνα σήμερον. Ἐπί τὸ ἀπὸ νοτιοδυτικὰ.
7. Ὁ ναός Τουτάνα σήμερον. Ἐπί τὸ ἀπὸ δυτικὰ.
8. Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης, προστάτης τῆς μονῆς Τουτάνας. Προσωπογραφία τοῦ ΙΘ΄ αἰῶνα.
9. Ὁ ναός Σκήτη τοῦ Ματέι στὸν νομὸ Ἰαριζες. Ἐπί τὸ ἀπὸ τὰ δυτικὰ.
10. Ὁ ναός Σκήτη τοῦ Ματέι. Τοιχογραφίες ἐπὶ τὴν δυτικὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰ.
11. Ἡ Σκήτη τοῦ Ματέι. Ἐπί τὸ ἀπὸ τὴ βορειοανατολικὴν πλευρὰ τοῦ ναοῦ.
12. Ὁ ποταμὸς Δάμποβιτσα ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ ναοῦ Ράδου Βόδα. Ἐπί τὸ ἀπὸ τὸ 1868 τοῦ Preziosi. Ἐπί τὸ λεύκωμα τοῦ Adrian-Silvan Ionescu, *Preziosi in România*, Βουκουρέστι 2003, εἰκ. 21.
13. Ἡ μονὴ Ράδου Βόδα. Ἐπί τὸ ἀπὸ τὸ 1868 τοῦ Carol Pop de Szathmari. Συλλογὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τῆς Ρουμανίας. Φωτογραφία τοῦ Gheorghe Ciurea.
14. Οἱ πύλες τῆς μονῆς Ράδου Βόδα. Ἐθνικὸ Μοῦσεῖο Τέχνης τῆς Ρουμανίας. Ἐπί τὸ βιβλίον τῶν Vasile Drăguș-Nicolae Săndulescu, *Arta brâncovenească*, Βουκουρέστι 1971, εἰκ. 79.

15. Μονή Ράδου Βόδα σήμερα. ΞΑποψη από τὰ νοτιοδυτικά. ΞΑπό τό λεύκωμα *România. Schituri. Mănăstiri. Biserici*, Βουκουρέστι 2001, σελ. 91.
16. ΞΟ ναός Μπούκουρ, παρεκκλήσι τῆς μονῆς Ράδου Βόδα. ΞΑποψη από τὰ βορειοδυτικά. ΞΕλαιογραφία τοῦ Henri Trenk. Ξυλλογή τοῦ ΞΕθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τῆς Ρουμανίας. ΞΦωτογραφία τοῦ Gheorghe Ciurea.
17. ΞΟ ναός Μπούκουρ. ΞΕλαιογραφία τοῦ Henri Trenk. Ξυλλογή τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ρουμανικῆς ΞΑκαδημίας.
18. ΞΗ ἐκκλησία Μπούκουρ γύρω στά 1856. Γενική ἄποψη. ΞΥδατογραφία τοῦ αὐστριακοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Ferel. ΞΑπό τό βιβλίο τοῦ Lt.-col. Dimitrie Pappasoglu, *Istoria fondării oraşului Bucureşti. Călăuza sau conducătorul Bucureştiului*, Βουκουρέστι, 2000. ΞΕξώφυλλο.
19. ΞΟ ναός Μπούκουρ σήμερα. ΞΑποψη από τὰ βορειοανατολικά. ΞΑπό τό λεύκωμα *România. Schituri. Mănăstiri. Biserici*, Βουκουρέστι 2001, σελ. 164.
20. ΞΟ ναός Σιλβέστρου σήμερα. ΞΑποψη από τὰ δυτικά.
21. ΞΟ ναός Σιλβέστρου. ΞΑποψη από τὰ βορειοδυτικά.
22. ΞΕρείπια τοῦ ἀνακτόρου τοῦ ἡγεμόνα Νικολάου Μαυροκορδάτου, δίπλα στόν ναό Φοῖσόρ στό Βουκουρέστι. ΞΕλαιογραφία τοῦ Henri Trenk. Ξυλλογή τοῦ ΞΕθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τῆς Ρουμανίας. ΞΦωτογραφία τοῦ Gheorghe Ciurea.
23. ΞΟ ναός Φοῖσόρ στό Βουκουρέστι σήμερα. ΞΑποψη από τὰ βορειοδυτικά. ΞΑπό τό λεύκωμα τῆς Lucia Stoica καί συνεργατῶν, *Atlas-ghid. Istoria și arhitectura lăcaşurilor de cult din Bucureşti din cele mai vechi timpuri până în anul 2000*, Βουκουρέστι 2000, σελ. 145.
24. ΞΠέτρινος σταυρός στή θέση πού παλαιότερα ὑπῆρχε ὁ ναός Ξέξερ στό Βουκουρέστι, δίπλα στή μονή Τσερνίκα.
25. ΞΟ ναός Μπαλτένι, στόν νομό ΞΊλφοβ σήμερα. ΞΑποψη από τὰ νοτιοδυτικά.
26. ΞΟ ναός Γκλαβατσιόκ, στόν νομό ΞΑρτζες σήμερα. ΞΑποψη από τὰ δυτικά.
27. ΞΗ μονή Δεάλουλ στόν νομό Δάμποβιτσα τό 1867. ΞΦωτογραφία τοῦ Carol Pop de Szathmari. ΞΑπό τό λεύκωμα *Uralkodok festoje, fényképsze: Szathmari Pap Karoly*, Magyar Fotografiai Muzeum, 2001, σελ. 57.
28. ΞΗ μονή Δεάλουλ σήμερα. ΞΑποψη από τὰ νοτιοδυτικά. ΞΑπό τό λεύκωμα *România. Schituri. Mănăstiri. Biserici*, Βουκουρέστι 2001, σελ. 82.
29. ΞΤά θυροφυλλά τῆς ἐκκλησίας Μπολιντίν στόν νομό ΞΊλφοβ. ΞΕθνικό Μουσείο Τέχνης τοῦ Βουκουρεστίου.
30. ΞΟ ναός Βαλένι δέ Μοῦντε στόν νομό Πράχοβα. ΞΑποψη από τὰ νότια.
31. ΞΟ ναός Βαλένι δέ Μοῦντε. ΞΑποψη από τὰ νοτιοδυτικά.

32. Ὁ ναός Βαλένι δέ Μοῦντε. Ἡ Πρόθεση τοῦ ναοῦ.
33. Ὁ ναός Βαλένι δέ Μοῦντε. Λεπτομέρεια παραθύρου.
34. Ὁ ναός Θωμᾶ Κόζμα στό Ἱάσι. Ἐποψη ἀπό τά νότια.
35. Ὁ ναός Πρέτσιστα στό Τάργκου Ὀκνα σήμερα. Ἐποψη ἀπό τά νότια.
36. Ὁ ναός Πρέτσιστα σήμερα. Ἐποψη ἀπό τά δυτικά.
37. Ἑλληνική ἐπιγραφή στήν εἴσοδο τοῦ ναοῦ Πρέτσιστα.
38. Ἡ μονή Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὀκνα. Χαρακτικό τοῦ Ștefan Popescu. Συλλογή τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τοῦ Βουκουρεστίου. Φωτογραφία τοῦ Gheorghe Ciurea.
39. Ἡ μονή Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὀκνα σήμερα. Ἀπό τό λεύκωμα *Biserici și mănăstiri ortodoxe. România*, Βουκουρέστι 1998, σελ. 141.
40. Εἰκόνα τῆς Παναγίας Πορταϊτισσας. Συλλογή τῆς μονῆς Ραδουκάνου.
41. Γαλλική ἐπιγραφή στήν εἴσοδο τοῦ Καθολικοῦ ναοῦ τῆς μονῆς Ραδουκάνου.
42. Προσωπογραφία τῶν κητόρων στό ἐσωτερικό τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς Ραδουκάνου.
43. Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Μαζίλου, ὅπου μεταφέρθηκαν τμήματα τοῦ ναοῦ Ρούνκου. Ἐποψη ἀπό τά νοτιοδυτικά.
44. Σύγχρονη ἐπιγραφή στόν ναό Μαζίλου.
45. Καμπάνα τοῦ ναοῦ Ρούνκου, τοῦ 12' αἰώνα, σήμερα στήν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Μαζίλου.
46. Σταυρός στή θέση τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ Γκροζέστι.
47. Ἡ σημερινή ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Γκροζέστι, κτισμένη στή θέση τῆς παλαιᾶς. Γενική ἄποψη.
48. Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Παντσέστι, κτισμένη στή θέση τῆς παλαιᾶς. Ἐποψη ἀπό τά νότια.
49. Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Πραζέστι, κτισμένη στή θέση τῆς παλαιᾶς. Ἐποψη ἀπό τά νοτιοανατολικά.
50. Ὁ ναός Τουτάνα τό 1933. Ἐποψη ἀπό τά δυτικά. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ N. Ghika-Budești, *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia*, τόμος Β', Βουκουρέστι 1933, εἰκ. 139.
51. Τό καμπαναριό τοῦ ναοῦ Τουτάνα τό 1933. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ N. Ghika-Budești, *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia*, τόμος Β', εἰκ. 140.
52. Ὁ ναός Μπαλτένι τό 1938. Ἐποψη ἀπό τά δυτικά. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Grigore Ionescu, *București-Ghid istoric și artistic*, Βουκουρέστι 1938, σελ. 354.
53. Ὁ ναός Ράδου Βόδα. Γενική ἄποψη. Ἀπό τόν τόμο *Bucureștii vechi. Documente iconografice, sec. XVII-XVIII-XIX*, Βουκουρέστι, χ.χ., πιν. XXXVII.

54. Ὁ ναός Μπούκουρ. Ἐποψη ἀπό τὰ νοτιοδυτικά. Χαλκογραφία τῆς Maria Radianu, ΙΘ΄ αἰώνας. Συλλογή τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας.
55. Κάρτα στήν ὁποία ἀπεικονίζεται μεταξύ ἄλλων ὁ ναός Μπούκουρ στίς ἀρχές τοῦ Κ΄ αἰώνα.
56. Ὁ ναός Μπούκουρ. Ἐποψη ἀπό τὰ δυτικά. Χαλκογραφία τοῦ Anton Kaindl. Συλλογή τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας.
57. Κάρτα, στήν ὁποία ἀπεικονίζεται μεταξύ ἄλλων ὁ ναός Ράδου Βόδα στίς ἀρχές τοῦ Κ΄ αἰώνα.
58. Ὁ ναός Ράδου Βόδα καί ὁ ναός Μπούκουρ στά 1882. Γενική ἔποψη. Χαλκογραφία τῆς Maria Radianu. Συλλογή τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας.
59. Τό καμπαναριό τῆς μονῆς Ράδου Βόδα τό 1933. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ N. Ghika-Budești, *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia*, τόμος Δ΄, Βουκουρέστι 1933, εἰκ. 964, πίν. DLXXXI.
60. Μονή Ἰβήρων, ρουμ. κώδ. 7, φ. 1^ρ.
61. Μονή Ἰβήρων, ρουμ. κώδ. 7, φ. 1^ν.
62. Μονή Ἰβήρων, ρουμ. κώδ. 8, φ. 1^ρ.
63. Ἀπεικόνιση τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Μίχνεα Β΄ καί τοῦ γιοῦ του Ράδου στό καθολικό τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς Ἰβήρων.
64. Θυρόφυλλα προερχόμενα πιθανόν ἀπό τό παλαιό Σκευοφυλάκιο τῆς μονῆς Ἰβήρων.
65. Ὁ πύργος τοῦ σκευοφυλακίου τῆς μονῆς Ἰβήρων, κτισμένος μέ χροῖματα τοῦ ἡγουμενοῦ τῆς μονῆς Ράδου Βόδα Βησσαρίωνος.
66. Κρήνη κτισμένη μέ ἔξοδα τοῦ ποστέλνικου Νικολάου τό 1619 ἀπέναντι ἀπό τήν πύλη τῆς μονῆς Ἰβήρων.
67. Ἡ θαυματουργή εἰκόνα τῆς Πορταΐτισσας στό ὁμώνυμο παρεκκλήσι τῆς μονῆς Ἰβήρων.
68. Ἀπεικόνιση τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Σερμπάν Καντακουζηνοῦ καί τῆς κόρης του Ἀναστασίας σέ τοιχογραφία τοῦ παρεκκλησίου τῆς Πορταΐτισσας.
69. Ἐπιγραφή στήν εἴσοδο τοῦ παρεκκλησίου τῆς Πορταΐτισσας.
70. Ἀπεικόνιση τοῦ μητροπολίτη Μολδαβίας Θεοφάνη Β΄ (;) σέ τοιχογραφία τοῦ νάρθηκα τοῦ παρεκκλησίου τῆς Πορταΐτισσας.
71. Ὁράριο τοῦ ἔτους 1533, βλαχικῆς (;) προελεύσεως. Συλλογή τῆς μονῆς Ἰβήρων.
72. Τμῆμα διπλῆς ποδέας, βλαχικῆς προελεύσεως. Συλλογή τῆς μονῆς Ἰβήρων.
73. Ἐγγραφο στή σλαβονική γλῶσσα, μέ ἡμερομηνία 12 Νοεμβρίου 6948 (1440).

74. Έγγραφο αφιέρωσης της μονής Ράδου Βόδα στη μονή Ίβήρων με ημερομηνία 10 Φεβρουαρίου 7121 (1613).
75. Σημείωμα του μητροπολίτη Σεργών Δανιήλ πάνω στον κώδ. Ίβήρων 556 (Ευθύμιος Ζιγαβινός, Ὑπομνήματα στους Ψαλμούς) με τό όποιο τό δωρίζει στον ήγεμόνα της Μολδαβίας Βασίλειο Λούπου (φ. 393r).
76. Ίδιόχειρο σημείωμα του επισκόπου Μπουζάου Λουκά στον κώδ. Ίβήρων 1519 (Τρεῖς Λειτουργίες), δωρεά του ήγεμόνα Ράδου Μίχνεα προς τή μονή Ίβήρων (φ. 91r).
77. Εὐαγγελιστάριο (Ίβήρων 1385) γραμμένο από τον επίσκοπο Μποζαίου Λουκά με χρήματα του μεγάλου βεστιάρη Χρίζεα (ή Ρίζου). Πινακίδα τέλους.
78. Εὐαγγελιστάριο (Ίβήρων 1385) γραμμένο από τον Λουκά τον Κύπριο, επισκόπου Μποζαίου. Ίδιόχειρο σημείωμά του στο φ. 304v.

1. Βουκουρέστι, τοπογραφικό σχέδιο του 1852. Με κύκλο ή τοποθεσία της εκκλησίας Στέλεα.

2. Ό ναός Τουτάνα. Άποψη από νοτιοδυτικά.

3. Ο ναός Τουτάνα. Γενική άποψη.

4. Ο ναός Τουτάνα. Γενική άποψη.

5. Ὁ ναός Τουτάνα σήμερα. Ἐλποψη ἀπὸ νοτιοδυτικά.

6. Ο ναός Τουτάνα σήμερα. Άποψη από δυτικά.

7. Ο άγιος Άθανάσιος ό Άθωνίτης, προστάτης της Μονής Τουτάνας.

8. Ο ναός Σκήτη του Ματέι. Άποψη από τα δυτικά.

9. Ὁ ναός Σκήτη τοῦ Ματέι. Τοιχογραφίες στή δυτική ἐξωτερική πλευρά.

10. Ἡ Σιγή τοῦ Ματέι. Ἐποψη ἀπὸ τὴ βορειοανατολική πλευρά τοῦ ναοῦ.

11. Ο ποταμός Δάμποβιτσα στο ύψος του ναού Ράδου Βόδα.

12. Ἡ μονή Ράδου Βόδα.

13. Οί πύλες τῆς μονῆς Ράδου Βόδα.

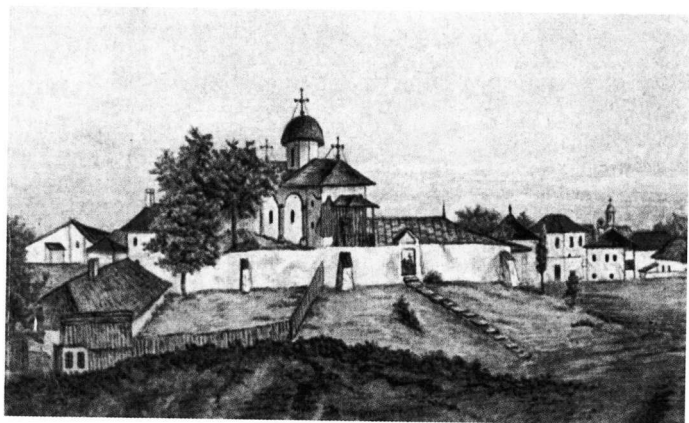
14. Ἡ μονή Ράδου Βόδα σήμερα. Ὑποψη ἀπό τὰ νοτιοδυτικά.

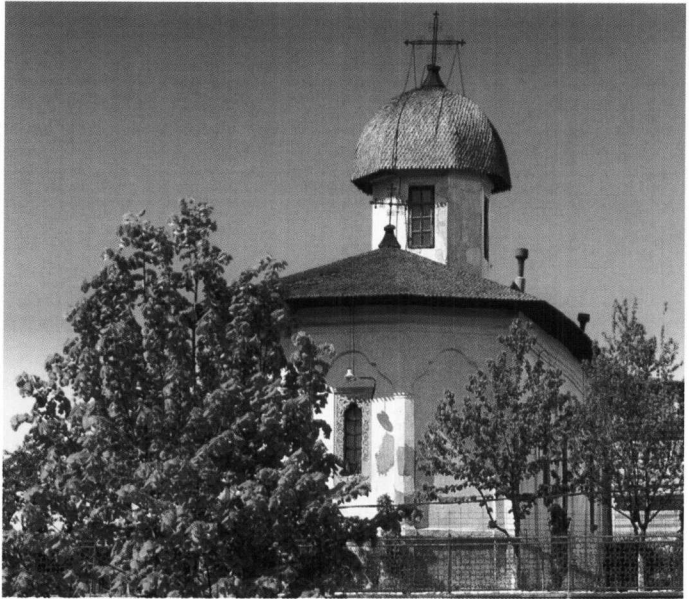
15. Ὁ ναός Μπούζου, παρεκκλήσι τῆς μονῆς Ράδου Βόδα.
Ἐκδοσις ἀπὸ τὰ βορειοδυτικά.

16. Ὁ ναός Μλούκου.

17. Η ἐκκλησία Μπούκουσ γύρω στὰ 1856. Γενική ἄποψη.

18. Ο ναός Μπούζου σήμερα. Άποψη από τα βορειοανατολικά.

19. "Ο ναός Σιλβέστρου σήμερα." Αποψη από τὰ δυτικά.

20. Ὁ ναός Σιλβέστρου. Ἐποψη ἀπό τὰ βορειοδυτικά.

21. Ήρεια τοῦ ἀνακτόρου τοῦ ἡγεμόνα Νικολάου Μαυροζορδάτου,
δίπλα στὸν ναὸ Φοῖσός στο Βουκουρέστι.

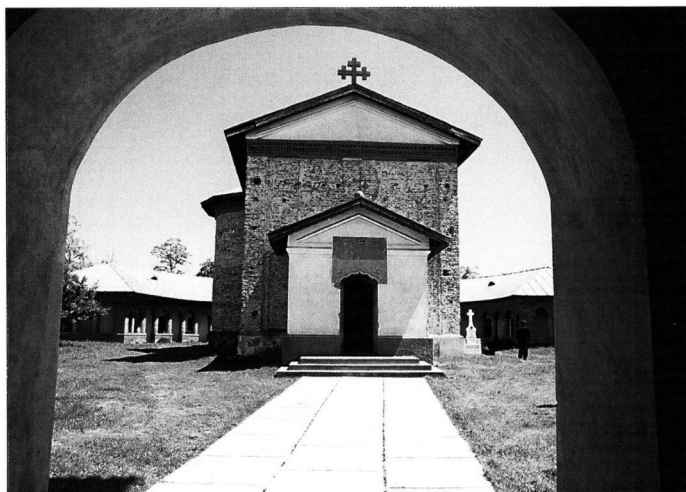
22. Ό ναός Φοῖσος σήμερα. Ἀποψη ἀπό τὰ βορειοδυτικά.

23. Πέτρινος σταυρός στη θέση του ναού Ἰέζεο στο Βουκουρέστι.

24. Ὁ ναός Μπαλτένι σήμερα. ἘΑποψη ἀπό τὰ νοτιοδυτικά.

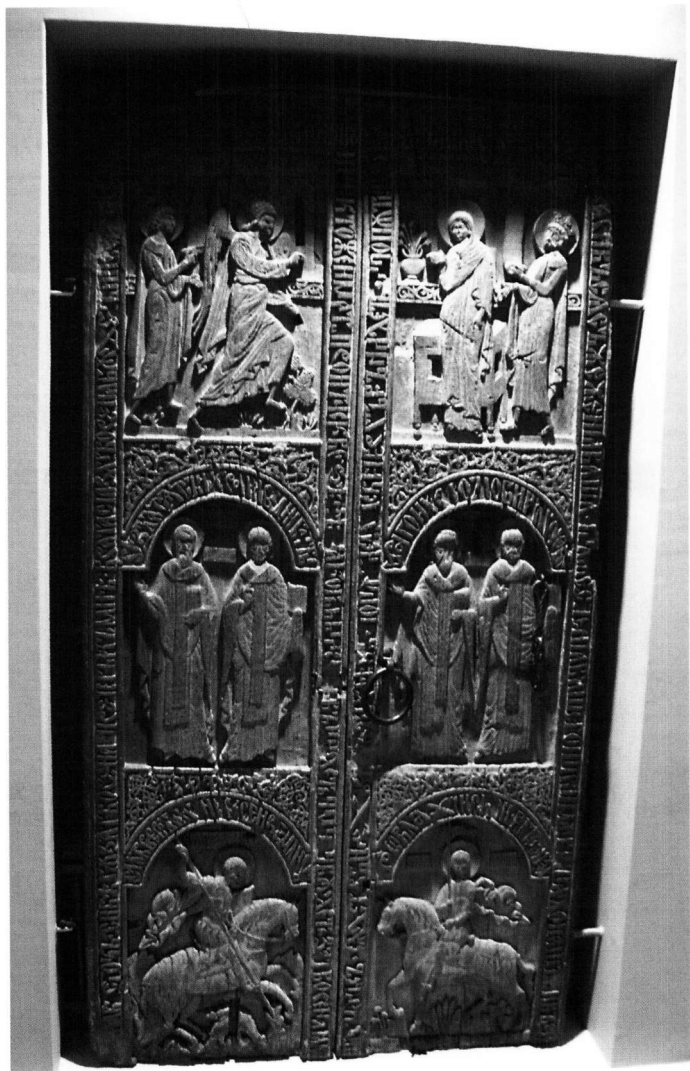
25. 'Ο ναός Γλαβατσιόκ σήμερα. *Αποψη από τά δυτικά.

26. Ἡ μονή Δεάλουλ τό 1867.

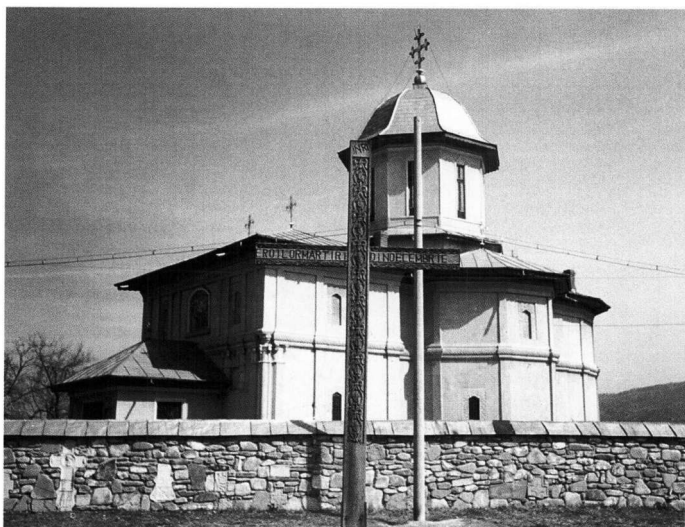
27. Ἡ μονή Δεάλου, σήμερα. Ἐποψη ἀπό τὰ νοτιοδυτικά.

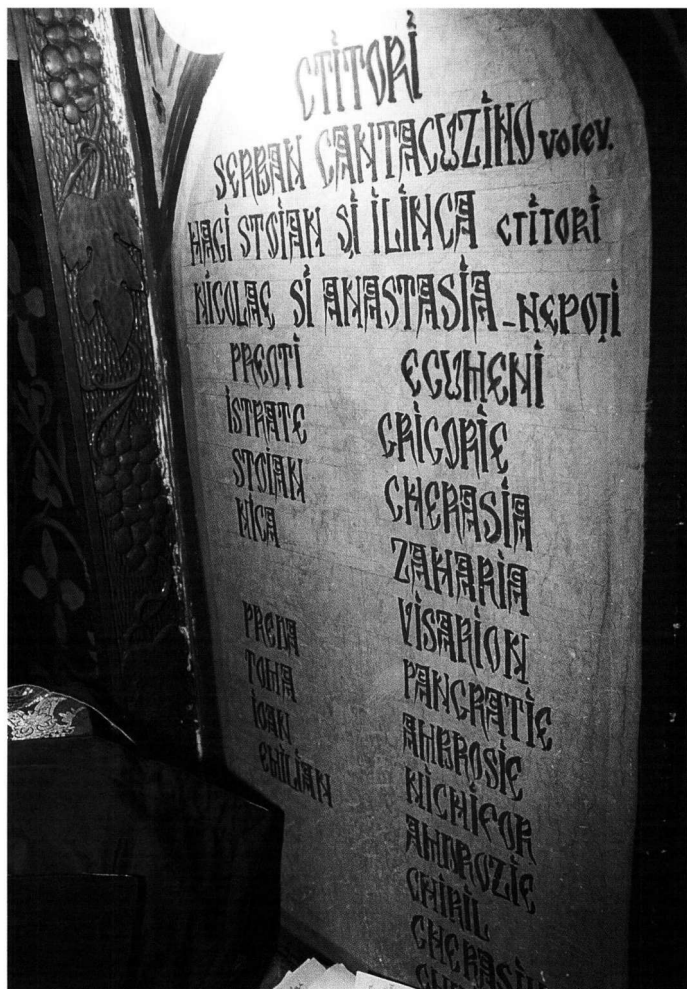
28. Τά θυρόφυλλα τῆς ἐκκλησίας Μπολιντίν.

29. Ὁ ναός Βαλένι δέ Μοῦντε. Ἐποψη ἀπό τά νότια.

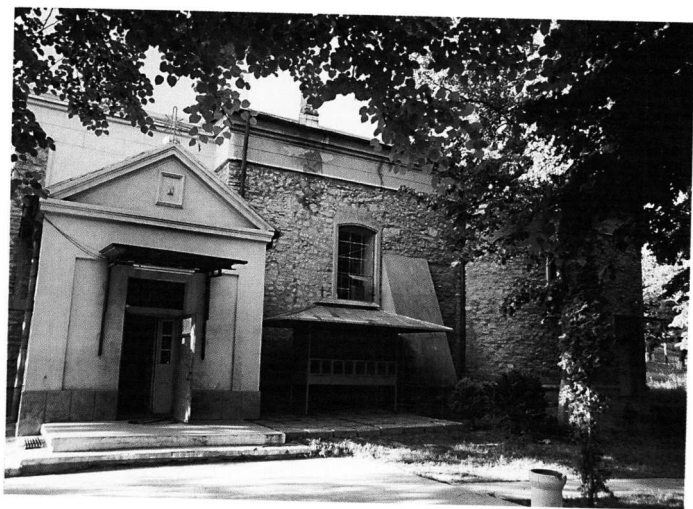
30. "Ο ναός Βαλένι δέ Μοῦντε." Αποψη από τά νοτιοδυτικά.

31. 'Ο ναός Βαλένι δέ Μοϋντε. 'Η Πρόθεση τοῦ ναοῦ.

32. Ο ναός Βαλένι δέ Μοϋντε. Λεπτομέρεια παραθύρου.

33. Ο ναός Θωμά Κόζμα σήμερα. Ήλιοψη από τὰ νότια.

34. ʼΟ ναός Πρέτσιστα στό ʼΆργκου ʼΟκνα σήμερα. ʼΑποψη από τά νότια.

35. 'Ο ναός Πρέτσιστα σήμερα. *Αποψη από τὰ δυτικά.

36. Ἑλληνική ἐπιγραφή στὴν εἴσοδο τοῦ ναοῦ Πρέτσιστα.

37. Η μονή Ραδουγάνου του Τάφρου "Όκνα.

38. Ἡ μονή Ραδουκάνου τοῦ Τάργου Ὕζνα σήμερα.

39. Εικόνα της Παναγίας Πορταϊτισσας στη μονή Ραδουκάνου.

40. Γαλλική επιγραφή στην είσοδο του ναού.

41. Προσωπογραφία τῶν κητόρων στό ἐσωτερικό τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς Ραδουζάνου.

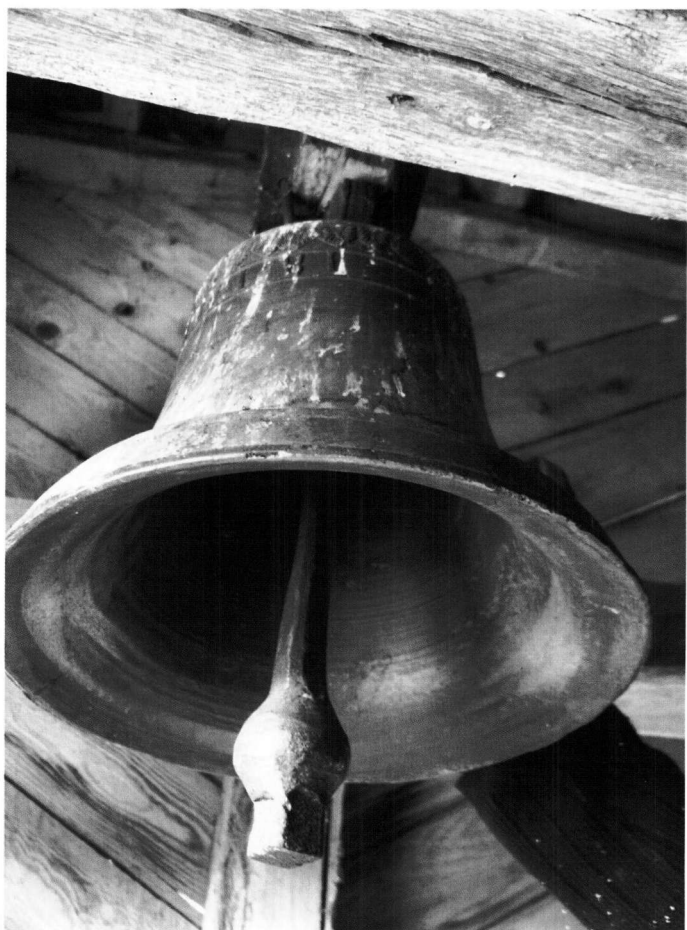

42. Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Μαζίλου, πού μεταφέρθηκαν τμήματα τοῦ ναοῦ Ρούνζου. Ἄποψη ἀπό τά νοτιοδυτικά.

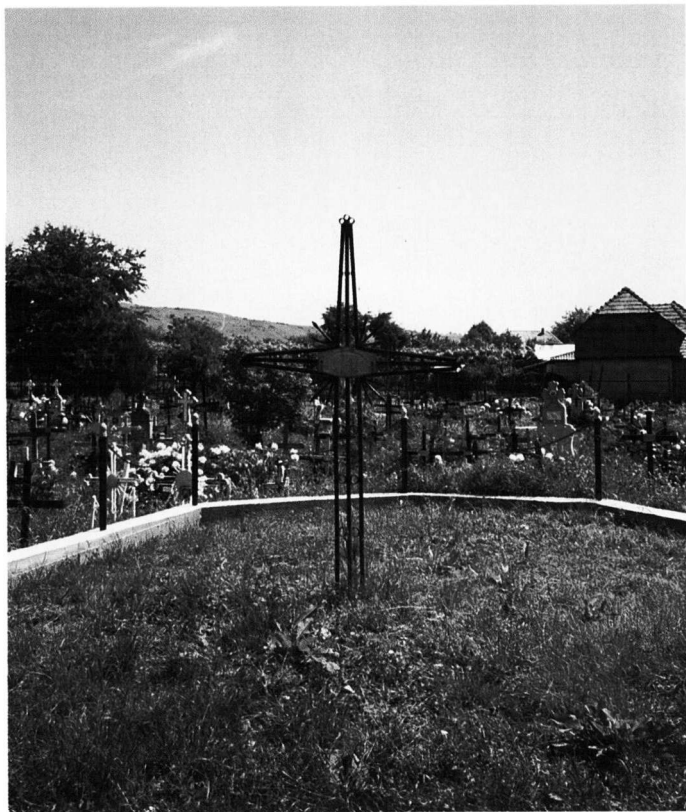

PISANIE
ACEASTĂ SFANTĂ BISERICĂ CU
HRAMUL ADORMIREA M^{CI} DOMNULUI
SA FĂCUT de D.ZDROBIS după TRADIȚIE
ANUL 1915
(ELE DOUĂ CLOPOTE: UNUL din
ANUL 1650, ALTUL din ANUL 1681
ȘI CATAPITEASMA AU FOST ADUSE DE LA
SCHITUL DE CĂLUGĂRI de pe RUNK ASTĂZI
PĂDUREA FURNURAKE
SA REPARAT ȘI PICTAT din NOU
CU CONTRIBUȚIA ENORIASILOR din
SATELE MĂZILI ȘI BAZGA
PAROHIA RĂCĂTAU JUD. BACĂU
IN ANUL 1935
PAROH FIIND PREOT N. ADAM

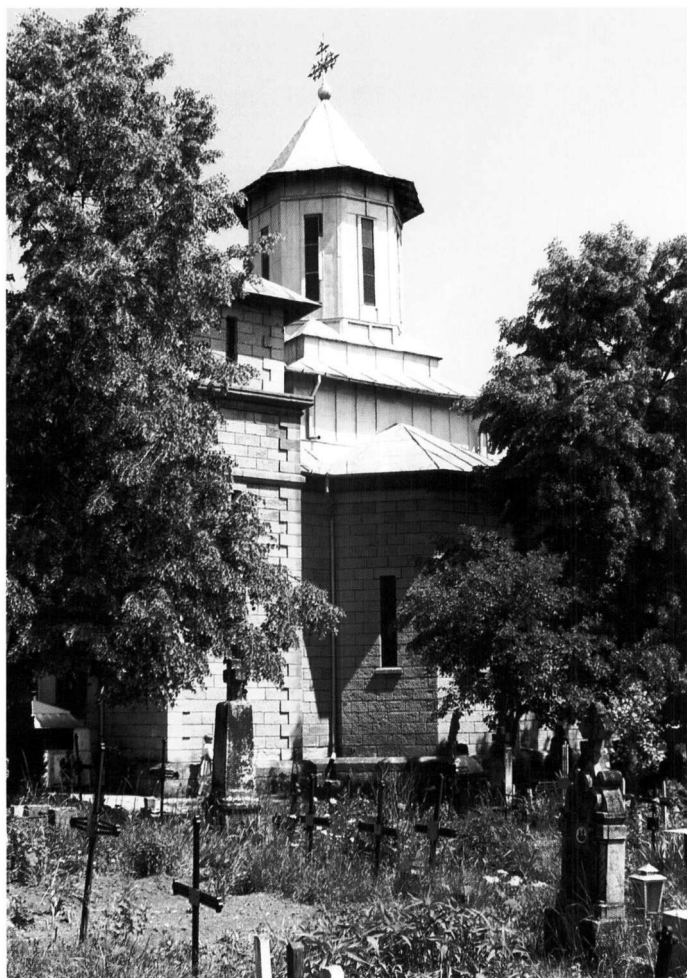
43. Σύγχρονη επιγραφή στο ναό Μαζύλου.

44. Καμπάνα τοῦ ναοῦ Ροῦνζου, τοῦ 13- αἰώνα, σήμερα στήν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Μαζίλου.

45. Σταυρός στή θέση της παλαιᾶς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ Γκροζέστι.

46. Ἡ σημερινή ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Γκροζέστι. Γενική ἄποψη.

47. Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Παντσέστι. Ἐποψη ἀπό τὰ νότια.

48. Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ Πραζέστι. Ἐποψη ἀπό τὰ νοτιοανατολικά.

ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

Τό ρουμανικό άρχείο τής μονής Ίβήρων άποτελείτο άρχικά από φακέλους, πού λίγοι από αυτούς έχουν άριθμό. Σ' αυτούς προστέθηκε ένας άκόμα πού περιλαμβάνει έγγραφα πού άφαιρέθηκαν από τό ελληνικό άρχείο καί άφορούν σέ ρουμανικές ύποθέσεις.

Ο φάκελος άρ. 1 περιλαμβάνει τά έγγραφα 1-39, κυρίως ελληνικά, καί φέρει τόν τίτλο «Ρουμανίας κατάστιχα έτών 1629-1870». Πρόκειται για κατάστιχα έξόδων-εσόδων μετοχίων τής μονής Ίβήρων στή Μολδαβία καί στή Βλαχία.

Ο φάκελος άρ. 1 [Α] περιλαμβάνει τά έγγραφα 40-119, ρουμανικά άλλά καί ελληνικά καί πολύ λίγα ρωσικά, ποικίλου περιεχομένου. Φέρει τόν τίτλο «Ρουμανίας άμπελώνων».

Χρονολογούνται κατά τόν ΙΖ' έως ΙΘ' αιώνα.

Ο φάκελος 4Α περιλαμβάνει, όπως άναγράφεται καί στόν τίτλο «Ρουμανικές ύποθέσεις». Περιλαμβάνει τά έγγραφα άρ. 120-196, γραμμένα στά Ρουμανικά, στά Έλληνικά καί πολύ λίγα στά Γαλλικά. Χρονολογούνται στή μεγάλη τους πλειοψηφία στά μέσα τοϋ ΙΘ' αιώνα καί άφορούν κυρίως σχέσεις τών ίβηριτικών μετοχίων μέ τίσ ρουμανικές καί μέ τίσ άγιορείτικες άρχές.

Ο φάκελος 3 περιλαμβάνει τά έγγραφα 197-278, πού χρονολογούνται μεταξύ 1774-1845. Φέρει τόν τίτλο «Μετόχια Βεσσαραβίας». Πρόκειται για έγγραφα ρουμανικά, ελληνικά καί μερικά ρωσικά, τά όποια άναφέρονται σέ κτήματα πού όρισμένα ρουμανικά μετόχια τής μονής Ίβήρων είχαν στή Βεσσαραβία.

Ο (χωρίς άρίθμηση) φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «Ρουμανίας κατάστιχα» περιλαμβάνει τά έγγραφα άρ. 279-325. Πρόκειται για ρουμανικά (καί πολύ λίγα ελληνικά) έγγραφα, πού ή πλειοψηφία τους είναι κατάλογοι περιλήψεων εγγράφων πού άναφέρονται σέ κτήματα τών μονών Ραδουκάνου καί Τάοργου Όκνα. Χρονολογούνται μεταξύ 1795-1862.

Ο (χωρίς άρίθμηση) φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «Ρουμανίας-Σακουλένι-Σεμεντότζιλε» περιλαμβάνει τά έγγραφα άρ. 326-371. Πρόκειται για παλαιά κυρίως έγγραφα, άλλά σέ αντίγραφο ή μετάφραση, χρονολογημένα (σάν άρχαιακές μονάδες) μεταξύ τοϋ τέλους τοϋ ΙΣΤ' αιώνα καί 1743, όλα

ρουμανικά. Ἄφοροῦν στά δύο προαναφερόμενα κτήματα τῶν μονῶν τοῦ Τάργκου Ὕωνα, Σακουλένι καί Σεμενότηλιε.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* πού φέρει τόν τίτλο «Σεμενότηλιε» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 372-399, ὀρισμένα ἡγεμονικά, ὅλα ὁμως ρουμανικά. Ἄφοροῦν βασικά στό προαναφερόμενο κτήμα. Χρονολογοῦνται μεταξύ 1643-1810.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* «Δελενῶν» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα ἀρ. 400-442 καί ἀφοροῦν ὅλα ὑποθέσεις τοῦ κτήματος Δελένι. Γραμμένα ὅλα στά Ρουμανικά, χρονολογοῦνται μεταξύ 1675-1828.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* πού φέρει τόν τίτλο «Δραγκανέστι» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 443-471. Χρονολογοῦνται μεταξύ 1644-1848. Τά περισσότερα ἀφοροῦν στό κτήμα Δραγκανέστι, εἶναι γραμμένα στά Ρουμανικά καί εἶναι πιστοποιητικά καί σύμβολα ἀγοραπωλησίας.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* πού φέρει τόν τίτλο «Ρουμανίας-Λεϊτένι» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 472-515. Τά περισσότερα ἔγγραφα, ἀρκετά ἡγεμονικά, καθώς καί ἓνα πού ἀπολύει πρῶν πατριάρχης, ὅλα στά Ρουμανικά, ἀναφέρονται στό προαναφερόμενο κτήμα. Χρονολογοῦνται μεταξύ 1560-1848.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* πού φέρει τόν τίτλο «Ρουμανίας Λαζένι-Κιμπένι-Γκαλιάν-Βιφορενίου» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 516-571. Ὅλα ἀφοροῦν στά προαναφερόμενα κτήματα. Χρονολογικά καλύπτουν τήν περίοδο 1581-1774 καί ἀποτελοῦν πιστοποιητικά, ὁμολογίες καί ἀναφορές ἀξιωματοῦχων.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* πού φέρει τόν τίτλο «Φάκ. Ρουμανίας. Μπρατίλα-Μύλοι» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 572-631. Καλύπτει χρονολογικά τήν περίοδο 1696-1841. Ὅλα τά ἔγγραφα ἀφοροῦν στό κτήμα Μπρατίλα καί στούς μύλους πού κατεῖχαν μετόχια τῆς μονῆς Ἰβήρων. Πρόκειται γιά ἡγεμονικά ἔγγραφα, πιστοποιητικά καί ἀναφορές Αὐλικῶν πρὸς τόν ἡγεμόνα.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* πού φέρει τόν τίτλο «Φάκ. Ρουμανίας. Τόμα Κόσμα» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 632-677. Χρονολογημένα μεταξύ 1645-1826 τά ἔγγραφα ἀναφέρονται σχεδόν ἀποκλειστικά στήν ἐκκλησία τοῦ Ἰασίου, ἰβηρίτικο μετόχι, καί στήν ἀκίνητη περιουσία τῆς.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* πού φέρει τόν τίτλο «Φάκ. Ρουμανίας. Σκέγια-Τσεσμαρία-Τζερταϊάνε» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 678-727. Χρονολογοῦνται μεταξύ τοῦ τέλους τοῦ ΙΣΤ΄ αἰῶνα καί τοῦ 1846. Πρόκειται γιά δικαιολογητικά τῶν δύο κτημάτων, πού ἀποτελοῦσαν περιουσία ἰβηρικῶν μετοχίων.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) *φάκελος* πού φέρει τόν τίτλο «Φάκ. Ρουμανίας-Πραζέστι» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα ἀρ. 728-792, πού σχετίζονται μέ ἀγο-

ραπωλησίες, δίκες για τμήματα του κτήματος Πραζέστι, ιδιοκτησία της μονής Πρέτσιστας του Τάργκου Όκνα. Χρονολογούνται μεταξύ 1460-1784.

Ο (χωρίς αρίθμηση) φάκελος που φέρει τον τίτλο «Ρουμανίας Νικορέστι και Συμβόλαια» περιλαμβάνει τὰ έγγραφα με αρ. 793-853. Χρονολογούνται μεταξύ 1685-1861 και αναφέρονται από μία πλευρά για αγοραπωλησίες και διενέξεις για τμήματα του κτήματος Νικορέστι και από την άλλη πλευρά για κατά καιρούς συμβόλαια εκμίσθωσης του κτήματος.

Ο (χωρίς αρίθμηση) φάκελος που φέρει τον τίτλο «Ρουμανίας Πουντζέστι» περιλαμβάνει τὰ έγγραφα με αρ. 854-893. Χρονολογούνται μεταξύ 1657-1854 και σχετίζονται με αγοραπωλησίες και εκμίσθώσεις τεμαχίων του προαναφερόμενου κτήματος.

Ο (χωρίς αρίθμηση) φάκελος που φέρει τον τίτλο «Ρουμανίας. Έπισημα βλάχικα έγγραφα σχετικά προς τὰ μετόχια» περιλαμβάνει τὰ έγγραφα με αρ. 894-935. Περιλαμβάνει τόσο πρωτότυπα (όρισμένα χρυσόβουλλα), όσο και αντίγραφα και ελληνικές μεταφράσεις επίσημων ρουμανικών εγγράφων τόσο σε σχέση με ιβηρικά μετόχια όσο και σε σχέση με αγιορείτικες υποθέσεις γενικότερα. Καλύπτουν χρονολογικά την περίοδο 1689-1806.

Ο (χωρίς αρίθμηση) φάκελος που φέρει τον τίτλο «Ρουμανίας. Έπισημα βλαχικά έγγραφα σχετικά με τὰ μετόχια» περιλαμβάνει τὰ έγγραφα με αρ. 936-950 και αποτελούνται κυρίως από αντίγραφα λίγα πρωτότυπα, αντίγραφα και μεταφράσεις πρωτοτύπων σχετικά με δωρεές προς τὰ ιβηρικά μετόχια, καθώς και μερικές αναφορές του Ντιβανίου της Μολδαβίας. Χρονολογούνται μεταξύ 1689-1806.

Ο (χωρίς αρίθμηση) φάκελος που φέρει τον τίτλο «Φάκ. Ρουμανίας. Γκαλασέστι-Ζλατάριν-Ζέμπτε» περιλαμβάνει τὰ έγγραφα με αρ. 951-1041. Χρονολογούνται μεταξύ 1703-1811 και η πλειοψηφία τους αναφέρονται σε υποθέσεις των τριών κτημάτων (πιστοποιητικά, αγοραπωλησίες, διενέξεις, όριοθετικές μαρτυρίες).

Ο (χωρίς αρίθμηση) φάκελος που φέρει τον τίτλο «Ρουτζιόρι-Μπουδέστι-Δουμπραβίτσα» περιλαμβάνει τὰ έγγραφα με αρ. 1042-1128. Πρόκειται για αρκετά χρυσόβουλλα, πρωτότυπα ή αντίγραφα, μερικά πατριαρχικά έγγραφα άφορισμού, αλλά και δικαιολογητικά που άφορούν στα τρία κτήματα. Χρονολογούνται μεταξύ 1432-1688.

Ο (χωρίς αρίθμηση) φάκελος που φέρει τον τίτλο «Ρουμανίας. Μπογκδανέστι-Μοβίλα» περιλαμβάνει τὰ έγγραφα με αρ. 1129-1203. Πρόκειται κυρίως για δικαιολογητικά που άφορούν στα δύο αυτά κτήματα. Χρονολογούνται μεταξύ 1668-1847.

Ο (χωρίς αρίθμηση) φάκελος που φέρει τον τίτλο «Ρουμανίας Άμπελώνων» περιλαμβάνει τὰ έγγραφα με αρ. 1204-1236 που άφορούν στα άμπελία που βρίσκονταν στην κατοχή (κυρίως) της μονής Πρέτσιστας του Τάργκου

Όκνα καί σέ δίκες γιά τήν κατοχή τους. Χρονολογούνται μεταξύ 1762-1853.

Ὁ φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Φάκ. 1. Ρουμανίας. Έγγραφα κτημάτων Μονῆς Ράδουλ Βόδα: Δελένι, Βρατίλα, Παντζέστι, Ρουστζιόρι, Τζιμουλέστι, Ράδουλ Βόδα, Πρεζέστι*» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 1237-1245. Πρόκειται γιά ὀκτώ κατάστιχα πού περιλαμβάνουν περιλήψεις (στά Ρουμανικά, Ἑλληνικά ἢ Γαλλικά) ἐγγράφων ἀνά κτήμα καί γιά ἕνα κώδικα μέ μεταφράσεις στά Γαλλικά πολλῶν ρουμανικῶν ἐγγράφων. Ἀφοροῦν κυρίως στήν περιουσία τῆς μονῆς Ράδου Βόδα. Ὅλα χρονολογούνται στά μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Φάκ. κυρόβουλλα βοεβόδων*» περιλαμβάνει τέσσερα παλαιά ἔγγραφα, ὅλα πρωτότυπα, ἀριθμημένα μεταξύ 1246-1249 καί χρονολογημένα μεταξύ 1432-1502.

Ὁ φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Φάκ. 3. Ρουμανίας. Έγγραφα κτημάτων μονῆς Ράδουλ Βόδα*» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 1250-1262. Στήν οὐσία πρόκειται γιά κατάστιχα περιλήψεων ρουμανικῶν ἐγγράφων ἀνά κτήμα. Ὅλα χρονολογούνται στά μέσα τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Φάκ. Ρουμανίας. Πρεζέστι καί Σέλιστε*» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 1263-1311. Ἀφοροῦν σέ ὑποθέσεις τῶν δύο κτημάτων καί ἐπιπλέον ἐκείνες πού σχετίζονται μέ τή γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Σιερέτ. Χρονολογούνται μεταξύ 1616-1855.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Ρουμανίας. Τζιουμουλέστι*» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 1312-1350. Πρόκειται γιά παλαιά δικαιολογητικά, ὀρισμένα Σλαβονικά, πού χρονολογούνται μεταξύ 1665-1666 καί ἀφοροῦν σέ ὑποθέσεις τοῦ προαναφερόμενου κτήματος.

Ὁ φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Φάκ. 4. Ρουμανίας. Έγγραφα διάφορα*» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 1351-1414 μέ ποικίλο περιεχόμενο, γύρω ἀπό διαφορετικά ἰβηρίτικα μετόχια κυρίως τῆς Μολδαβίας. Πολύ λίγα ἀπό αὐτά εἶναι ἠγεμονικά. Καλύπτουν τήν περίοδο 1556-1848.

Ὁ φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Φάκ. 5. Ρουμανίας. Έγγραφα διάφορα*». Πρόκειται γιά τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 1415-1509. Καλύπτουν χρονολογικά τήν περίοδο 1623-1863 καί ἀποτελοῦν κυρίως συμβόλαια ἐκμίσθωσης κτημάτων. Ὅρισμένα ἔχουν ἀπολυθεῖ ἀπό Μητροπολίτες τῆς Μολδαβίας (κατά τόν ΙΗ΄ αἰώνα) καί ἀποτελοῦν ἔγγραφα ἀφορισμῶν.

Ὁ φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Φάκ. 1. Ρουμανίας ἔγγραφα διάφορα*» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 1510-1517. Χρονολογικά καλύπτουν τήν περίοδο 1851-1856 καί ἀναφέρονται σέ ὑποθέσεις τῆς μονῆς Ράδου Βόδα.

Ὁ φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «*Φάκ. 2. Ρουμανίας ἔγγραφα διάφορα*» περιλαμβάνει τά ἔγγραφα μέ ἀρ. 1518-1538. Ἀναφέρονται κυρίως σέ ὑποθέ-

σεις τῶν κτημάτων τῶν μονῶν Πρέτσιστας καὶ Ραδουκάνου. Χρονολογοῦνται μεταξύ 1857-1863.

Ὁ φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «Φάκ. 3. Ρουμανίας ἔγγραφα διάφορα» περιλαμβάνει τὰ ἔγγραφα ἀρ. 1539-1710, πού ἀναφέρονται σέ μεγάλη ποικιλία θεμάτων. Ὅρισμένα εἶναι ἡγεμονικά χρυσόβουλλα, πολλά εἶναι πιστοποιητικά, ὀριοθετικές μαρτυρίες ἢ τοπογραφικά σχέδια γιά τὰ κτήματα τῶν μετοχιῶν, ἄλλα εἶναι ἀποδείξεις. Ἄρκετά, μεταγενέστερα, εἶναι γραμμένα στὰ Ἑλληνικά. Χρονολογοῦνται μεταξύ 1556-1863.

Ὁ φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «Ἐγγραφα Βεσσαραβίας 1», περιλαμβάνει τὰ ἔγγραφα μέ ἀρ. 1711-1765. Γραμμένα στὰ Ρουμανικά, ἄλλα καί στὰ Ρωσικά, πραγματεύονται ὑποθέσεις τῶν κτημάτων πού οἱ μονές Πρέτσιστα καὶ Ραδουκάνου εἶχαν στή Βεσσαραβία. Χρονολογοῦνται μεταξύ 1724-1859.

Ὁ (χωρίς ἀρίθμηση) φάκελος πού φέρει τόν τίτλο «Φάκ. Βεσσαραβίας» περιλαμβάνει τὰ ἔγγραφα μέ ἀρ. 1766-1785, τὰ ὁποῖα πραγματεύονται ὑποθέσεις τῶν κτημάτων στή Βεσσαραβία, ἄλλα καί ὑποθέσεις ἑνός ἰβηριτικοῦ μετοχίου στό Καζάν (λάκ) τῆς Βουλγαρίας.

Ὁ ἀριθμός 1786 ἀποτελεῖ τό χρυσόβουλλο ἀφιέρωσης τῆς μονῆς Ράδου Βόδα στή μονή Ἰβήρων μέ ἡμερομηνία 10 Φεβρουαρίου 1613.

Τέλος, ὁ τελευταῖος (χωρίς ἀρίθμηση καί τίτλο) φάκελος περιλαμβάνει τὰ ἔγγραφα ἀρ. 1787-1826. Πρόκειται γιά ἔγγραφα κυρίως ἑλληνικά πού ἀφοροῦν ρουμανικές ὑποθέσεις ἢ μεταφράσεις στὰ Ἑλληνικά ρουμανικῶν ἐγγράφων.

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

Τό ρουμανικό ἀρχεῖο τῆς μονῆς περιλαμβάνει μετὰ καί τίς τελευταῖες ἀνακαλύψεις 1837 ἀρχεῖακές μονάδες. Συμπεριλαμβάνονται σ' αὐτόν τόν ἀριθμό πρωτότυπα (τά περισσότερα), ἀντίγραφα, πρόχειρα, μεταφράσεις στά ἑλληνικά ἢ στά γαλλικά σλαβονικῶν ἢ ρουμανικῶν ἐγγράφων.

Ἀπό τό σύνολο τῶν ἐγγράφων πέντε εἶναι περιγαμινά (τό ἓνα ἀμφίβολο ὡς πρός τή γνησιότητά του) καί τά ὑπόλοιπα χάρτινα.

Διαχωρισμός τῶν ἐγγράφων κατὰ γλῶσσα

Ὅπως εἶναι φυσικό, τά περισσότερα ἔγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου εἶναι γραμμένα στή ρουμανική γλῶσσα. Σαράντα ὀκτώ ἔγγραφα (συμπεριλαμβανομένου καί ἐκείνου πού εἶναι ἀμφίβολο) εἶναι γραμμένα στά σλαβονικά, ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ κράτους καί τῆς ἐκκλησίας στά Ρουμανικά Πριγκηπάτα μέχρι τά μέσα τοῦ ΙΖ' αἰῶνα περίπου. Πολλά ἔγγραφα, 294, εἶναι ἑλληνικά. Ἀπό τίς ἄλλες γλῶσσες στίς ὁποῖες εἶναι γραμμένα τά ἔγγραφα σημειώνουμε τά ρωσικά (28) καί τά γαλλικά (9). Στά ἑλληνικά εἶναι γραμμένα ἔγγραφα κυρίως οἰκονομικοῦ χαρακτήρα (κατάστιχα ἐσόδων-ἐξόδων μονῶν ἢ ἐκκλησιῶν, καταγραφές περιουσίας τῆς μονῆς Ἰβήρων ἢ μετοχιῶν στή Ρουμανία) ἀλλά καί ἀλληλογραφία ἡγουμένων μετοχιῶν μέ τό ἀγιορείτικο μοναστήρι ἢ ἔγγραφα πού σχετίζονται μέ τό μοναστηριακό ζήτημα. Στά ρωσικά εἶναι γραμμένα ἔγγραφα πού σχετίζονται μέ τήν περίοδο (μετά τό 1812) τῆς ρωσικῆς διοίκησης στή Βεσσαραβία, ὅπου ἡ μονή Ἰβήρων εἶχε οἰκονομικά συμφέροντα. Στά γαλλικά εἶναι γραμμένα ἔγγραφα μεταγενέστερα (μετά τό 1863) ἑλληνικῶν Ἀρχῶν πρός ξένες, ἀλλά καί κατάλογοι πού περιλαμβάνουν σύντομες περιλήψεις ρουμανικῶν ἐγγράφων πού ἐνδιέφεραν κάποια στιγμή τή μονή Ἰβήρων. Ὅρισμένα ἔγγραφα εἶναι δίγλωσσα, ἑλληνικά (π.χ. αἰτήματα ἢ διαμαρτυρίες ἡγουμένων) καί ρουμανικά (ἀποφάσεις ἡγεμόνων). Ἄλλα κατάστιχα ἢ λίστες, περιλαμβάνουν τόσο περιλήψεις στά ρουμανικά, ὅσο καί στά ἑλληνικά ἢ γαλλικά.

Χρονολογικός διαχωρισμός τῶν ἐγγράφων

Ἀπό τό σύνολο τῶν ἐγγράφων ὁκτώ χρονολογοῦνται στόν ΙΕ΄ αἰώνα, 41 στόν ΙΣΤ΄, 426 στόν ΙΖ΄, 376 στόν ΙΗ΄, ἐνῶ τά ὑπόλοιπα ἀνήκουν στόν ΙΘ΄ αἰώνα μέ ἐξαίρεση ἑνός, τοῦ Κ΄ αἰώνα. Τό πιό παλαιό (πρωτότυπο) φέρει τήν ἡμερομηνία 7 Αὐγούστου 1432, ἐνῶ τό πιό πρόσφατο χρονολογεῖται στίς 21 Μαρτίου 1910. Τό πρῶτο ἔγγραφο (πρωτότυπο) πού σχετίζεται ἄμεσα μέ τή μονή Ἰβήρων εἶναι τό χρυσόβουλλο ἀφιέρωσης τῆς μονῆς Ράδου Βόδα μέ ἡμερομηνία 10 Φεβρουαρίου 1613. Μερικές δεκάδες ἔγγραφα δέ φέρουν ἡμερομηνία. Ἡ τοποθέτησή τους ἔγινε μέ βάση τήν περίοδο ἡγεμονίας ἢ ἡγουμενίας κάποιου ἀποστολέα, ἢ τήν περίοδο πού κάποιος ἀξιωματοῦχος ἔφερε ἕνα συγκεκριμένο ἀξίωμα στό Ντιβάνι (μέγας στόλνικος, μέγας ποστέλνικος, κ.λπ.). Ἐκεῖ πού δέν ἦταν καθόλου ἐφικτή ἡ χρονολόγησις μέ αὐτόν τόν τρόπο, ὁ συγγραφέας ἀναγκάστηκε νά τοποθετήσει τά ἔγγραφα σύμφωνα μέ τό γραφικό τους χαρακτήρα.

Διαχωρισμός τῶν ἐγγράφων κατά ἀποστολέα

Διακρίνονται ἀνάμεσα στούς ἀποστολεῖς ὑψηλόβαθμοι κληρικοί: ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἰάκωβος (1679-1688 μέ διαλείμματα), Καλλίνικος Β΄ (1688-1702) μέ διαλείμματα), οἱ Μητροπολίτες Μολδαβίας Ἀντώνιος τό 1733-1735, Γαβριήλ τό 1765, ἡγούμενοι ἄλλων μονῶν τῆς Μολδαβίας, μετόχια μοναστηριῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπως ἡ Βυζάντεια καί τό Μπερζοῦντζι ἢ μή ἱερεῖς ἢ ἀπλοί μοναχοί, εἴτε τῶν ρουμανικῶν μετοχιῶν τῆς μονῆς Ἰβήρων εἴτε ἄλλων.

Μιά μεγάλη κατηγορία ἐγγράφων ἀποτελεῖται ἀπό ἔγγραφα πού ἀπέλυσαν ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας ἢ τῆς Βλαχίας. Πρόκειται γιά 163 ἔγγραφα πού ἀπέλυσαν 48 ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας καί γιά ἄλλα ὁκτώ πού ἀπέλυσαν ἰσαρίθμιοι ἡγεμόνες τῆς Βλαχίας¹. Ἀνάμεσά τους ξεχωρίζουν ὡς πρός τόν ἀριθμό τῶν ἐγγράφων (πρωτότυπα, ἀντίγραφα ἢ μεταφράσεις) πού σώζονται στό ἀρχεῖο, ὁ Βασίλειος Λούπου, παρῶν μέ 23 ἔγγραφα, ἀκολουθούμενος ἀπό τόν Κωνσταντῖνο Καντεμίρ μέ 11 καί Εὐδοτράτιο Δαμιπίζα μέ ὁκτώ ἔγγραφα.

Ἀνάμεσα στούς κληρικούς συναντᾶμε ἰβηριτες Πατέρες: ἡγουμένους ὅπως ὁ Ἀμάσιος Πελοποννήσιος τό 1815, προηγούμενους ὅπως ὁ Φιλᾶρε-

1. Βλ. τόν κατάλογό τους στό ἄρθρο μου "Τά ρουμανικά ἔγγραφα τοῦ Πρωτάτου καί τῶν μονῶν Ξηροποτάμου, Κουτλουμουσιού, Διονυσίου καί Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Πρόδρομη παρουσίασις", στό *Τετράδια Ἐργασίας* 11 (1987), σελ. 211-222, κυρίως ἀπό τή σελίδα 216 καί μετά.

τος τό 1764 ἢ ὁ Κύριλλος τό 1794, ἐξάρχους τῆς, ὅπως ὁ Μηνᾶς διδάσκαλος καί ὁ Νικηφόρος χαρτοφύλακας, ἢ ὁ Γερμανός τό 1832, ἢ ὁ συνονόματός του ἐξάρχος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος στά μέσα τοῦ 10^{ου} αἰώνα, ὁ Νεκτάριος σκευοφύλακας τό 1794, Ἀβέρκιος Ἰβηρίτης καί Διονύσιος ἀρχιμανδρίτης τό 1861, Σεραφεῖμ καί Δανιήλ ἀρχιμανδρίτης ἐπίτροποι τῆς μονῆς Ἰβήρων τήν ἴδια χρονιά, ὁ Γαλακτίων Ἰβηρίτης τό 1863, ὁ Συνέσιος (Ἰβηρίτης;) πληρεξούσιος τῆς μονῆς στή Βεσσαραβία τό 1868, ἄλλους Ἕλληνες, ἠγούμενοι τῶν μετοχίων τῆς μονῆς Ἰβήρων², τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπως ὁ Κοσμάς τό 1701 ἢ ὁ Νεόφυτος ὁ Κύπριος τό 1774, ἐκπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος στή Μολδαβία, ὅπως ὁ Μελέτιος τό 1854, ἢ οἱ ἀρχιμανδρίτες Ἀνανίας Γκολιάτης, Ναθαναήλ Δαγκίτης, Ἀγάπιος Μπαρμπόιου, Κορνήλιος Ἀγιοπαυλίτης, ἄλλους Ἀγιορίτες, ὅπως ὁ Νεῖλος Φλορέοτι τό 1862-1863, ἀξιωματοῦχος, ὅπως ὁ Γιαννάκης Χρυσοβέργης καμαράσης τῶν ἀλατωρυχείων ἢ ὁ Δημήτριος Μακρῆς πρῶην staroste τοῦ Τσερναουτζι, γαιοκτήμονες, ὅπως ὁ Μανώλης τό 1652, ὁ Μανώλης Ἰωάννου, ἐκμισθωτής ὅπως ὁ Πετράκης Μάντος, ὁ Δημήτριος Οἰκονομίδης, ὁ Δημήτριος Ἰωαννίδης, ὁ Ἀντώνης Γρηγορίου, ὁ Λουκάκης Βενιέρης, ὁ Γεώργιος Παπαδόπουλος, ὁ Ἀντώνης Πρωτογερίδης, ἢ ἄνευ ἀξιώματος, ἀπλοί μάρτυρες, πολλοὺς ρουμάνους ἀξιωματοῦχος κυρίως τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας, χωρομέτρες, ἔπειτα τεχνίτες, κατοίκους πόλεων, χωρικούς ἢ συζύγους αὐτῶν³, Οὐγγρους ἢ Γερμανοὺς κατοίκους πόλεων ἢ χωριῶν, κ.λπ. Πολλὰ ἔγγραφα ὑπογράφουν ἐκκλησιαστικές, πολιτικές (τό Ντιβάνι π.χ.) διοικητικές ἢ δικαστικές Ἀρχές τῶν δύο Πριγκηπάτων, νομῶν ἢ πόλεων (ὁ *șoltuz*, οἱ *pârgari*) καί καιμοπόλεων.

Κατηγορίες ἐγγράφων

Στά ἔγγραφα τοῦ ρουμανικοῦ ἀρχείου ὁ ἐρευνητής συναντᾷ τίς ἐξῆς κατηγορίες ἐγγράφων: χρυσοβούλλα (ἐπίσημα ἔγγραφα) ἠγεμόνων πού ἀφοροῦν εἴτε στή μονή Ἰβήρων εἴτε σέ μετόχια τῆς στή Ρουμανία, ρυθμίσεις γιά τή λειτουργία τῶν μετοχίων, ἀναφορές μελῶν τοῦ Ντιβανίου ἢ αἰτήματα ἠγούμενων μέ ἠγεμονικές ἀποφάσεις. Ἀρχετὰ ἔγγραφα ἔχουν ὡς θέμα τίς σχέσεις τῆς μονῆς Ἰβήρων ἢ τῶν μετοχίων τῆς μέ τίς ρουμανικές Ἀρχές, μέ ἀφετηρία τό ἔτος 1855, γύρω ἀπό τό μοναστηριακό ζήτημα⁴. Πολλὰ εἶναι τά

2. Βλ. ἐκεῖ πού ἦταν ἐμφικτό τή λίστα τους στήν Εἰσαγωγή τοῦ βιβλίου. Πολλοί ἐξ αὐτῶν ὑπογράφουν ἑλληνικά.

3. Πολλές φορές ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες.

4. Σύσταση ἐπιτροπῶν, διορισμός (Ρουμάνων) δασοπόνων στά δάση τῶν μετοχίων, ἀναδιοργάνωση τῶν ὑπηρεσιῶν πού ἀσχολοῦνται μέ τίς περιουσίες τῶν ἑλλη-

ἔγγραφα οἰκονομικῆς φύσεως: δωρεές πρὸς τὴ μονὴ Ἰβήρων ἢ πρὸς τὰ μετόχια τους, κυρίως τῆς μονῆς Ράδου Βόδα, ἀγοραπωλησίες, δωρεές πρὸς γαιοκτημόνες πού κάποια δεδομένη στιγμή θά ἀφιερῶσουν τὴν περιουσία τους στὴν ἐκκλησία-μετόχι⁵, ἢ ἀνταλλαγές κτημάτων, ὄριοθεσίες, δίκες γιὰ τὰ σύνορα αὐτῶν, ἐπικυρώσεις κατοχῆς ἀπὸ ἰδιῶτες ἢ ἐκκλησίες καὶ μονές κτημάτων, τεμαχίων, ἐπικυρώσεις εἰσπράξης τῆς δεκάτης ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ πού παράγονται ἐκεῖ, ἐπικυρώσεις κατοχῆς οἰκοπέδων, ποτοποιείων, ἀποθηκῶν, μύλων, λιμνῶν, συμβόλαια ἐκμίσθωσης αὐτῶν.

νικῶν μονῶν, ἀνάμειξη τῆς μολδαβικῆς ἐξουσίας στὴν ἐσωτερικὴ διεύθυνση τῶν μοναστηριῶν, συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν δύο πλευρῶν.

5. Τὸ ἀρχεῖο περιλαμβάνει πολὺ πλούσιο ὕλικό γιὰ πολλὰ χωριά τῆς Ρουμανίας κατὰ τὴ μεσαιωνικὴ ἐποχὴ. Ἀναφέρω ἐνδεικτικὰ τὰ δεκάδες ἔγγραφα πού ἀφοροῦν σὲ πολλὰ κτήματα ἢ τεμάχια πού ἐφθασαν –ὕστερα ἀπὸ ἀγορές ἢ δωρεές– στὴν ἰδιοκτησία τοῦ σημαντικοῦ ἀξιωματοῦχου τῆς Μολδαβίας Νικολάου Μπουχούς.

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

- Θησαυροί του Ἁγίου Ὁρους= *Θησαυροί του Ἁγίου Ὁρους*, Θεσσαλονίκη 1997
- Catalog de documente din Arhivele Statului Iași= *Catalog de documente din Arhivele Statului Iași. Moldova, τόμος Α΄ 1398-1595*, Βουκουρέστι 1989
- C.D.M., τόμος Α΄ = *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva Istorică Centrală a Statului, vol. I, 1387-1620*, Βουκουρέστι 1959
- C.D.M., τόμος Β΄ = *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva Istorică Centrală a Statului, vol. II, 1621-1652*, Βουκουρέστι 1959
- C.D.M., τόμος Γ΄ = *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva Istorică Centrală a Statului, vol. III, 1653-1675*, Βουκουρέστι 1968
- C.D.M., τόμος Δ΄ = *Catalogul documentelor moldovenești din Direcția Arhivelor Centrale, vol. IV, 1676-1700*, Βουκουρέστι 1970
- C.D.Ț.R., τόμος Β΄ = *Catalogul documentelor Țării Românești, vol. II 1601-1620*, Βουκουρέστι 1974
- C.D.Ț.R., τόμος Γ΄ = *Catalogul documentelor Țării Românești, vol. III 1621-1632*, Βουκουρέστι 1977
- D.I.R., τόμος Δ΄ = *Documente privind istoria României, XVII, vol. IV*, Βουκουρέστι 1954
- D.R.H., Α, τόμος Γ΄ = *Documenta Romaniae Historica, A. Moldova. Vol. III*, Βουκουρέστι 1980
- D.R.H., Α, τόμος XXIII= *Documenta Romaniae Historica, A. Moldova. Vol. XXIII*, Βουκουρέστι 1996

ΤΟΜΟΣ Α΄

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ
ΑΠΟ ΤΟ 1428 ΕΩΣ ΤΟ 1830

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

1

1432 (6940), 7 Αυγούστου, Σιρέτ

Ὁ Ἡλίας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Ἰβανίς τὸ τεμάχιο ποῦ κατέχει σέ (μὴ κατονομαζόμενο) χωριὸ καὶ τὸ ὅποιο βρῖσκεται δίπλα στὸν ποταμὸ Ταζλάου. Τὸ ἄλλο μέρος τοῦ χωριοῦ νά ἀνήκει στὸν Κόστεα.

Ὡς πρὸς τὰ σύνορά του ἰσχύουν τὰ παλαιά.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα, τοῦ γιοῦ του Ρόμαν, τοῦ ἀδελφοῦ του Μποργδάν καὶ ὄλων τῶν βογιάρων τῆς Μολδαβίας.

Γραφέας ὁ διακ τοῦ ἡγεμόνα, Βλάδ ἀπὸ τὸ Σιρέτ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1246**. Περγαμινὴ (26,4X16,2). Διατηρεῖται ἡ κόκκινη καὶ καφέ χρώματος μύρινθος. Ἡ ἐκτυπη κόκκινη κέρικη σφραγίδα ἔχει ἐκπέσει. Μελάνι καστανό. Ροιμ. μτφρ. ἀρ. **1048**, τῆς 12ης Ἰουλίου 1810, ἡ ὁποία ἔγινε ἀπὸ τὸν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε. Ἄλλη μτφρ. ποῦ ἔκανε ὁ ἱεροψάλτης Γεώργιος Εὐλόγαιε στίς 23 Ἰουνίου 1765, ἀρ. **1055 verso**. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1239.

Ἐξδ. Ἑλληνικὴ περιλήψη στὸν τόμο *Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους*, σελ. 490, ἀρ. 16.1.

2

1440 (6948), 12 Νοεμβρίου, Βασιλοῦ.

Οἱ ἡγεμόνες τῆς Μολδαβίας Ἡλίας καὶ Στέφανος ἐπικυρώνουν στὸν Δραγκομίρ ἓνα χωριὸ ὀνόματι Τσερετιάνι, τὸ ὅποιο εἶχε ἀγοράσει μὲ 40 galbeni ἀπὸ τὴν Τσιουμαλεάσα, καθὼς καὶ ἓνα ἄλλο, τὸ Καλιανέστι, ὅπου βρῖσκεται καὶ τὸ σπίτι του. Καὶ τὰ δύο χωριά βρῖσκονται στὴ λοφώδη περιοχὴ Κομπάλε. Ἀκολουθεῖ λεπτομερὴς περιγραφή τῶν ὁρίων τοῦ πρώτου χωριοῦ.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Νεαγκόε λογοθέτης, Κάροστε βόρηνικος, Χοῦδιτσι βόρηνικος, Νεγκρίλα, Δούμα Νέγκρου, Δούμα Δουλτσέσκου καὶ ὁ ἀδελφός του Μίρτσεα, Συμεών Τούγκου, Πέτρος σπαθάρης, Λάξορ καὶ ὁ ἀδελφός του Στάντιου ποστέλνικος, Κόστια ποστέλνικος, Ὅανα Οὐρέακε, Στέφουλ

Ζουματάτε καί ὁ ἀδελφός του Μάνδρε, Μπάντσιου καί ὁ ἀδελφός του Στέφου, Μπαλός ceasnic, [...] στόλνικος, Ίβάν Μπαλτσεάν ceasnic, Ράδου στόλνικος, Στάντσιου Πόνιτσι, Διενίς σπαθάρης, Μπούγκα κόμισος, Συμεών λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Χριστόδουλος.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1247**. Περγαμνή (27,2X33,8). Διατηρεῖται ἡ κόκκινη καί μπλε χρώματος μύρινθος. Ἡ ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἔχει ἐκπέσει. Μελάνη καστανό. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1387**, πού ἔγινε στίς 30 Σεπτεμβρίου 1809 ἀπό τόν cãrîpan Γαβριήλ Κασάβοκα στό Ἰάσι. Ἄλλη μτφρ., τοῦ ἔτους 1844, ἀρ. **1496**. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1257, μέ ἡμερομηνία 31 Νοεμβρίου (!). Φωτοτυπία τοῦ σλαβονικοῦ πρωτοτύπου στά Κρατικά Ἀρχεῖα (ἐν συνεχείᾳ Κ.Ἀ.), Ἰασιού, *Colecția Documente*, 1038/40.

Ἔκδ. Περίληψη στόν τόμο *Catalog de documente din Arhivele Statului Iași...* ἀρ. 91, σελ. 52, ὅπου καί ἄλλες ἐκδόσεις.

3

1449 (6957), 23 Μαΐου.

Ὁ Ἀλέξανδρος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Θεόδωρο Φάρτζεα, ἀδελφό τοῦ Ματέλ (;) καί στίς ἀδελφές του Ἄνουσκα καί Στάνκα, τήν μοιρασιά τῶν χωριῶν Ρουστσιόρι καί Δουμπραβίτζα.

Γραφέας ὁ Λουπάσκο.

Ρουμ. μτφρ. ἀπό τά Σλαβονικά, ἀρ. **1089**, πού ἔγινε ἀπό τόν vicar Πέτρο Κέσκο καί τήν ἐπικύρωσε ὁ βόρνικος de roagă Βασίλειος Στούρζα. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1239.

4

1491 (6999), 6 Νοεμβρίου, Σουτσεάβα.

Ὁ Στέφανος ὁ Μέγας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Μίχου Ποζάο, στήν ἀδελφή του Νάστεα καί σέ ἄλλους συγγενεῖς του τά χωριά: Σακουιέι, Μπογκδανέστι, Νανέστι, Ρουστσιόρι, Δουμπραβίτζα, Μπουχαῖτσέστι.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτική περιγραφή τῶν ὀρίων τοῦ κάθε χωριοῦ.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν γιῶν του Ἀλεξάνδρου καί Μπογκδάν-Βλάδ.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Δούμα, Γκάγκουρ, Μπολδούρ, Χάριμαν, Χουδιτσι, Δαζμπόγκ, Μουσάτ παρκαλάμπος τοῦ Χοτίν, Μίκοτα, Ρεάτες παρκα-

λ'ιμπος του Νεάμιτζ, Σεκάρα παρχαλάμπος της Τσετάτα Νόουα, Τσιορτο-
ρόβσκι, Δίγκα, Κλανάου σπαθάρης, Ίσαάκ βεστιάρης, Ίερεμίας ποστέλνι-
κος, Μοχίλα σεαζνικ, Φρούντες στόλνικος, Σάνδρου κόμισος.

Γραφέας ὁ Ματιάς διάκ.

Ρουμ. μτφρ. ἀπό τὰ Σλαβονικά, ἀρ. 777. Τό πρωτότυπο σώζεται στό Κ.΄Α. Βουκου-
ρεστίο·

΄Εκδ. *D.R.H.*, Α., τόμος Γ΄, ἀρ. 105, σελ. 208-211.

5

1502 (7010), 10 Μαρτίου, Βασιλούι.

Ὁ Στέφανος ὁ Μέγας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Ίβάν
ἕνα ἀγορτεμάχιο στό χωριό Σακουιένι, στή λοφώδη περιοχή Κομπάλε, τό
ὅποιο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Κάρστεα καί τήν ἀδελφή του Ἀνούσκα, παι-
διά τῆς Μαρένας, ἔναντι 100 ταταρικῶν ζλομί. Σ' αὐτό ὁ Ίβάν ἀποκτᾶ τό
δικαίωμα νά δημιουργήσῃ καινούργιο χωριό.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τοῦ γιοῦ του Μπογκδάν.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Δούμα, Μπολδούρ βόννικος, Στέφουλ, Δούμα
Μπρουδούρ, Θεόδωρος καί Νεγκρίλα ὄλοι παρχαλάμποι τοῦ Χοτίν, Ίερε-
μίας καί Δράγκος παρχαλάμποι τοῦ Νεάμιτζ, Σάνδρου παρχαλάμπος τῆς
Τσετάτα Νόουα, Λουκάς Ἄρμπορε πορταρ τῆς Σουτσεάβας, Κλανάου σπα-
θάρης, Ίσαάκ βεστιάρης, Κοσμᾶς Σάοπε ποστέλνικος, [...] Μογκίλα σεαζνικ,
Φρούντες στόλνικος, ... ρείκα κόμισος, Ταούτου λογοθέτης.

Γραφέας ὁ Βασκάν, γιός τοῦ Βλαδίτσι.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 1248. Περγαμνή (31,5X33,5). Διατηρεῖται ἡ κόκκινη
μύριθος μὴ σωζόμενης κέρηνος σφραγίδα. Μελάني καστανό. Μικρές ὀπές μέ ἐλλείψεις
στό κείμενο. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. 329, πού ἔγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάν-
νη Σταμάτε στό Ἰάσι. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1250.

6

1542 (7050), 27 Μαΐου, Χούσι.

Ὁ Πέτρος Ράρες, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Γκεδεοά-
νου καί τήν ἀδελφή του Μαρία τό ἕνα τρίτο ἀπό τό ἕνα ἔνατο τοῦ χωριοῦ
Τσιουμαλέστι, πού ἀγοράστηκε ἀπό τόν Θεόδωρο καί τήν ἀδελφή του Κύρα,

παιδιά τῆς Ρούσας, ἔναντι 120 ταταρικῶν ζλοῖ. Ἦ γιαγιά του, Στάνα, κατεῖχε ἐπικυρωτικό χρυσόβουλλο τοῦ Στεφάνου τοῦ Μεγάλου.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καὶ τῶν γιῶν του Ἡλία, Στεφάνου καὶ Κωνσταντίνου.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά ἄρ. **A10**. Περγαμηνή (24X44). Μελάني καστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρινη σφραγίδα, διαμέτρου 11,5 ἑκατ. σέ καλή κατάσταση, ἡ ὁποία κρεμεῖται ἀπὸ τὸ ἔγγραφο μὲ κόκκινη μύρινθο.

Ρουμ. μτφρ. ἀπὸ τὰ Σλαβονικά, πού ἔγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπὸ τὸν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε, ἄρ. **1314**.

7

1546 (7054), 20 Ἀπριλίου, [Χούσι].

Ὁ Πέτρος Ράρες, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὰ παιδιά τοῦ Ἰάνα Χούρουλ τὰ κτήματα πού κληρονόμησαν.

Συγκεκριμένα ὁ Ἐφραῖμ Χούρουλ, μέγας βόρνικος, λαμβάνει τὸ χωριὸ Λαργκασέν, δίπλα στὸν ποταμὸ Μπερχέτσι. Ὁ Δάντσιου, παρκαλάμπος τοῦ Νεάμτζ, καὶ ἡ Μαρία τὸ ἕνα τέταρτο τοῦ χωριοῦ Γκαλασέστι [τοῦ νομοῦ Τεκούτσι], μαζί μὲ δύο οἰκόπεδα προορισμένα γιὰ κατασκευὴ μύλου. Ἡ Μαρούσα παίρνει τὸ μισὸ τοῦ χωριοῦ Ὁκένι, ἐνῶ ὁ Μιχότσι καὶ ἡ Στάνκα τὸ Παντσέστι.

Τὰ ἀδελφία κατεῖχαν παλαιὰ δικαιολογητικά: Ἀπὸ τὸν παππού τους Πέτρο Χουχούλε, στὸν ὁποῖο εἶχε παραχωρήσει χρυσόβουλλο ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος, [ὁ Καλός], ἀπὸ τὸν πατέρα τους Ἰωάννη, τοῦ ὁποῖου τίς ἀγορές ἐπικύρωσε ὁ ἀδελφός τοῦ Πέτρου Ράρες, Μπογκδάν.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καὶ τῶν γιῶν του Στεφάνου, Κωνσταντίνου καὶ Ἡλία.

Γραφῆας ὁ Λουκάς Ἀπόπέϊ.

Ρουμ. μτφρ. ἀπὸ τὰ Σλαβονικά, ἡ ὁποία ἔγινε στίς 5 Ἰουνίου 1776 ἀπὸ τὸν ἱεροψάλτη Γεώργιο Εὐλόγχιε, ἄρ. **1373**. Ἀντίγραφο τῆς μετάφρασης ἄρ. **1584**. Ἄλλο ἀντίγραφο στὰ Κ.Ἁ. Ἰασιου, Colecția Documente, ἄρ. 406/3.

Ἔξδ. Περίληψη στὸ *Catalog de documente din Arhivele Statului Iași...*, ἄρ. 670, σελ. 271-272, ὅπου καὶ προηγούμενες ἐκδόσεις.

8

1546 (7054), 6 Ἰουλίου.

Ὁ Πέτρος Ράρες, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Ζούρζα, στόν Φίλιππο, στόν Γαβριήλ, στόν Δραγκίτσι, στόν Νάστεα καί στή Σωφρονία, ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τοῦ Θωμᾶ, τό μισό τοῦ μισοῦ τοῦ χωριοῦ Γκαλεσέστι, τό ἐπάνω μέρος τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται στό στόμο τοῦ Ρακατάου, καί τήν ἴδια ἔκταση ἀπό τό Μαναστίρε καί ἀπό τό Πογιάνα. Αὐτά ἦλθαν στήν ἰδιοκτησία τους ὕστερα ἀπό μοιρασιά μέ τούς συγγενεῖς τους Μάρτα καί Νεάγκα. Ὁ Θωμᾶς κατεῖχε καί σχετικό χρυσόβουλλο τοῦ πατέρα τοῦ Πέτρου, βοεβόδα Στεφάνου.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν γιῶν του Ἡλία, Στεφάνου καί Κωνσταντίνου.

Ὡς μάρτυρες ἀναφέρονται μόνο ὁ Ἐφραίμ Χούρου βόρnikov καί ὁ Πλάχα κόμισος.

Ρουμ. μτφρ. ἀπό τά Σλαβονικά ἀρ. **1039**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 9 Δεκεμβρίου 1720 ἀπό τόν Ἄξιντιε Οὐρικόρ καί θεωρήθηκε ἀπό τόν Μελέτιο, ἀρχιμανδρίτη τῆς μονῆς Ὁκνας. (=Πρέτσιστα-Ραδουκάνου). Ἀντίγραφο τῆς μτφρ. πού ἐγινε στίς 8 Ἰουνίου 1789 ἀπό τόν Βαρθολομαῖο, ἱεροδιάκονο στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου-Ὁκνα, ἀρ. **1040**. Ἄλλο ἀντίγραφο τῆς μτφρ. στά Κ. Ἀ. Ἰασίου, Colecția Documente 248/30.

***Εκδ.** Περιλήψη στό *Catalog de documente din Arhivele Statului Iași...*, ἀρ. 713, σελ. 287, ὅπου καί ἄλλες ἐκδόσεις.

9

1560 (7068), 9 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Λαπουσενάου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στόν ἀρμάση Μιχαήλ, στόν γιό του Τζιούρτζιου καί στόν ἀδελφό του Πέτρο ἕνα δασῶδες οἰκόπεδο, ἀπό τό Ἄπα Ἰμπουτζίτα μέχρι τόν λόφο Σουρουτζί, στόν νομό Μπακάου. Ἀκολουθεῖ ἡ περιγραφή τῶν συνόρων.

Στό τέλος τοῦ ἐγγράφου ὑπάρχει σημείωση τοῦ Ἰουλίου 1786 ὅπου ἀναφέρεται πῶς κατά τή δίκη πού ἐγινε ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου γιά τό κτήμα Λεϊτένι τῆς μονῆς Πρέτσιστας στό Τάργκου-Ὁκνα διαπιστώθηκε πῶς τό ἐγγράφο αὐτό εἶναι πλαστό καί γι' αὐτό τό κατέστρεψαν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **497**. Μνεῖα στό *Catalog de documente din Arhivele Statului Iași...*, ἀρ. 864, σελ. 238.

10

1565 (7073), 6 Ιουνίου, Ίασι.

Ὁ [Ἀλέξανδρος Λαπουσνεάνου], ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν ἱερέα Ἰόνας τὸ ἕνα τρίτο τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι, ἀγορασμένο ἀπὸ τὸν Συμεών, γιὸ τῆς Ἀλμπας, ἔναντι 130 ταταρικῶν zloji.

Μνεῖες γιὰ παλαιότερα ἔγγραφα.

Γραφέας ὁ Μπερχέτσι.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1315**. Χαρτί. Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ ἔγγραφου. Μελάνι ααστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, διαμέτρου 3,5 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ὁποία σώζονται μόνο ἴχνη. Λεῖπει τὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ ἔγγραφου ἀπὸ πάνω μέχρι κάτω. Ρουμ. μτφρ. ἡ ὁποία ἔγινε στὶς 20 Ἰουνίου 1810 ἀπὸ τὸν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε, ἀρ. **1316**. Ὁ μεταφραστὴς ἀναφέρει τὴν κακὴ κατάσταση –καὶ τότε– τοῦ ἔγγραφου.

11

1568 (7076), 17 Ἰουνίου.

Ὁ Μπογκδάν Λαπουσνεάνου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Γκέρμαν τὴν κατοχὴ τμήματος τοῦ χωριοῦ Μοβίλα, στὴ λοφώδη περιοχὴ Κομπάλε, τὸ ὁποῖο ἀγόρασε ἀπὸ τὸν συγγενὴ του Κρατσιούν, γιὸ τῆς Βάσκας, ἔγγονό τοῦ Θωμᾶ, ἔναντι 120 ταταρικῶν zloji.

Μνεῖες γιὰ παλαιότερα δικαιολογητικά.

Γραφέας ὁ Χάμζα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1134**. Χαρτί (33,1X21,2). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, ἡ ὁποία σώζεται σὲ κακὴ κατάσταση (διαμέτρου 3,5 ἑκατ.). Μικρὲς ὀπές στὸ χαρτί μέ ἑλλείψεις στὸ κείμενο. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1135**, ἡ ὁποία ἔγινε ἀπὸ τὸν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στὶς 26 Ἰουνίου 1820. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1251.

12

1574 (7082), 17 Φεβρουαρίου Ἰάσι.

Ὁ Ἰωάννης [ὁ Γενναῖος], ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν ἐπιστάτη Γεράσιμο νὰ προβεῖ στὶς ἀπαραίτητες ἐνέργειες ὥστε νὰ κατοχυρωθεῖ

ἡ ἔξουσία τοῦ ἐπιστάτη Ἄνδρεια ἐπάνω στό τεμάχιο πού κατέχει ἤδη στό χωριό Τσιουμαλέστι, μέ ἀγορά ἀπό τόν Συμεών, κάτοικο τοῦ Γκλιγκοέστι.

Παρ' ὄλο πού ὁ Ἄνδρεια κατέχει νόμιμα τό τεμάχιο αὐτό, οἱ συγγενεῖς τοῦ Συμεών τόν ἐμποδίζουν νά σπέρνει καί νά κόβει τό χόρτο καί προσπάθησαν νά τόν σκοτώσουν μέ πέτρες.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1319**. Χαρτί (16X18,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἐπάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα καλυμμένη μέ βαμβάκι. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1320**, ἡ ὁποία ἔγινε ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στίς 3 Μαΐου 1820.

13

1581 (7089), 25 Μαΐου, Μπακάου.

ἌΟ Γιάγκος Σάσουλ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Θεόδωρο τήν ἀγορά πού πραγματοποίησε, τό ἕνα πέμπτο τοῦ χωριοῦ Λαζέني, ἔναντι 60 ταταρικῶν ζλοῖ. Αὐτό τό εἶχε ἀγοράσει ἀπό τά ἀδελφία Θεόδωρο καί Ἰωάννη, παιδιά τοῦ Μάρκο.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **524**. Χαρτί (28,6X17). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, διαμέτρου 3,3 ἑκατ., ἀπό τήν ὁποία σώζονται ἴχνη. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **525**, ἡ ὁποία ἔγινε τό 1810.

14

1581 (7089), 25 Μαΐου, Μπακάου.

ἌΟ Γιάγκος Σάσουλ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Λουκά Γκάργκαριτζα, γιό τοῦ Πέτρου, τό ἕνα τέταρτο τοῦ ἑνός τρίτου τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι καί ἕνα φράγμα γιά κατασκευή μύλου ἐπάνω στόν ποταμό Κομπάλεα, ἔναντι 150 ταταρικῶν ζλοῖ, τά ὁποία εἶχε ἀγοράσει ἀπό τά ἀνίψια του Οὐρζίκα καί τόν ἀδελφό του Σάββα, παιδιά τοῦ Σαμουήλ, καθὼς καί ἀπό τόν ἐγγονό(;) του Ἄνδρεια.

Γραφείας ὁ Στάτσεα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1317**. Χαρτί (16,5X20,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, διαμέτρου 3,3 ἑκατ., ἀπό τήν ὁποία σώζονται ἴχνη. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1318**, ἡ ὁποία ἔγινε στίς 20 Ἰουλίου 1820 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἴασι. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1254.

15

1581 (7090), 5 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Γιάγκος Σάσουλ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Ἰωακείμ καὶ στὴ σύζυγό του Εἰρήνη ἓνα μελισσότοπο στὸ Στραμτούρα, στὴν ἔκταση τῶν χωριῶν Ρουτσιόρι καὶ Δουμπραβίτζα, ἀγορασμένο ἀπὸ τὸν ἱερέα Ἰωάννη ἔναντι 80 ταταρικών ζλοϊ.

Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1055** recto, ἡ ὁποία ἔγινε στίς 23 Ἰουνίου 1765 ἀπὸ τὸν ἱεροψάλτη Γεώργιο Εὐλόγχιε.

16

1583 (7091), 28 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Πέτρος ὁ Χωλός, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στὸν Ἰωάννη Σακουιάνου ἐγγραφο μὲ τὸ ὁποῖο τοῦ ἐπικυρώνει τὴν κατοχὴ τεμαχίου ποῦ ἀνῆκε στὸν ἀδελφὸ του μοναχὸ Δανιήλ, καὶ εὐρίσκετο στὸ χωριὸ Σακουιέني.

Γι' αὐτὸ ὁ Ἰωάννης εἶχε πληρώσει 60 ζλοϊ στὴ Γκόια ὡς pãpastã, ἐνῶ στὸν ἀδελφὸ του 40 ζλοϊ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **365**. Χαρτί (32X20,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦθο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρικη σφραγίδα, καλὰ διατηρημένη, σκεπασμένη μὲ βαμβάκι. Σχισίματα στὸ χαρτί χωρὶς ἑλλείψεις στὸ κείμενο. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **326**, ἡ ὁποία ἔγινε στίς 9 Μαΐου 1820 ἀπὸ τὸν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στὸ Ἰάσι.

A 17

1586 (7094), 9 Ἰανουαρίου.

Ὁ Πέτρος ὁ Χωλός, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὴ μονὴ Ταζλάου τὸ χωριὸ Μπουνέστι, δίπλα στὸν ποταμὸ Σιρέτ.

Αὐτὸ ἀποτελοῦσε δωρεὰ τοῦ ἡγεμόνα Στεφάνου τοῦ Μεγάλου, ἐνῶ μεταγενέστερα εἰσῆλθε στὴν ἰδιοκτησία τῆς Ἡγεμονικῆς Αὐλῆς τοῦ Μπακάου ἐπειδὴ οἱ μοναχοὶ ἔχασαν τὰ δικαιολογητικά τους ποῦ ἀφοροῦσαν τὸ χωριὸ. Τὰ ἐντόπισαν τελευταῖα, καὶ ἔτσι ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει ἐκ νέου τὸ χωριὸ στὴ μονή.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1364. Ἄλλο ἀντίγραφο στά Κ.Ἄ. Ἰασιού, *Colecția Documente*, 1077/1.

Ἔδ. Περίληψη στό *Catalog de documente din Arhivele Statului Iași...*, ἀρ. 1260, σελ. 468.

A 18

1589 (7097), 16 Ἰουλίου.

Ὁ Πέτρος ὁ Χωλός, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Ταζλάου τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Μπουνέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου, ὅστερα ἀπό τήν ὀριοθεσία πού πραγματοποιοῖσε ὁ μέγας ἐπιστάτης Οὐρσοῦλ.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1364. Ἄλλο ἀντίγραφο στά Κ.Ἄ. Ἰασιού, *Colecția Documente*, 1077/3.

Ἔδ. Περίληψη στό *Catalog de documente din Arhivele Statului Iași...*, ἀρ. 1391, σελ. 511.

19

1591 (7099), 22 Ἰουνίου, Γκαλάτα.

Ὁ Πέτρος ὁ Χωλός, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Βασίλειο καί στά ἀδέλφια του Δραγκίτσι, Συμεών, Θωμά, καθώς καί στήν ἀδελφή του Σωφρονία, τό ἕνα τέταρτο τοῦ ἑνός τρίτου τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι, τό ὁποῖο εἶχαν ἀγοράσει ἀπό τόν Ἐφραΐμ, γιό τοῦ Λουκά, ἔναντι 190 ταταρικῶν *zloji*.

Γραφείας ὁ Δαμανός.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. 1312. Χαρτί (32,2X19,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἡ ὁποία ἐξέπεσε. Ἐγγραφο σχισμένο. Λεῖπει ἡ κάτω ἀριστερή γωνία του. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. 1313, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 19 Ἰουνίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἰάσι.

20

1591 (7100), Νοέμβριος.

Ὁ Βασίλειος, πρῶην *hotnog*, πωλεῖ στόν κόμισο Φορτούνα ἕνα τεμάχιο γῆς καί ἕνα μελισσότοπο [στό Ρουστσιόρι] ἔναντι 18 *galbeni*, τόν ὁποῖο εἶχε

ἀγοράσει ἀπὸ τὸν uigara Φάτσεα καὶ τὴ σύζυγό του Μαρίκα, ἐγγονή τῆς Δραγκαϊλέσας.

Μάρτυρες οἱ: Τοδερίτζα ἀπὸ τὸ Μουσετέστι, Σάβου ἀπὸ τὸ Μουσετέστι, Τιοκαρλάν ἀπὸ τὸ Κατζελέστι, Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Κατζελέστι, Μπέκεια ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι καὶ Γκαβρίτζα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι.

Γραφέας ὁ ἱερέας Κύριλλος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1098**. Χαρτί (31,2X20,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

A 21

1591 (7100), 29 Δεκεμβρίου.

Ὁ Ἄαρων, βοεβόδας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὴ μονὴ Ταζλάου τὸ χωριὸ Μπουνέστι, δίπλα στὸν ποταμὸ Σιρέτ, τὸ ὁποῖο ἀνήκε παλαιότερα στὴν Ἡγεμονικὴ Αὐλὴ τοῦ Μπακάου, καθὼς καὶ ἓνα μελισσότοπο δίπλα στὸν ἴδιο ποταμὸ στὴ θέση ποῦ ὀνομάζεται Μαναστίρεα, μαζί μὲ βάλτους, μὲ ἐνυδρεῖο, μὲ μύλους καὶ μὲ λειμῶνες.

Περίληψη, Ρουμανικά, στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1364.

22

1592 (7100), 21 Μαΐου, Ἰάσι.

Οἱ βόρνικοι de roartă Γαβριήλ Μίρκα, Στάβαρ, Δουμητράσκο καὶ Βασίλειος Ρόσκα μαρτυροῦν πὼς ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Θεόδωρος, γιοὶ τοῦ Κόνδρεα ἀπὸ τὸ Γκανέστι, πώλησαν στὸν κόμισο Φορτούνα τὸ τεμάχιο ποῦ εἶχαν στὸ χωριὸ Ρουσαιόρι τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι ἀρχικὰ δύο galbeni. Ὅταν τὸ τεμάχιο αὐτὸ θὰ ὀριοθετηθεῖ, ὁ κόμισος θὰ τοὺς πληρώσει καὶ τὰ ὑπόλοιπα χρήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1088**. Χαρτί (30X20,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

23

[1591, 1 Σεπτεμβρίου-1592, 31 Αυγούστου] (7100), Ρουστσιόρι.

Ἡ Ἰλεάνα, σύζυγος τοῦ Πατράσκο Ἄλμποτα, μέ τήν κόρη της Μαγδαληνή καί μέ ἄλλους τρεῖς συγγενεῖς, πωλοῦν στόν Κωνσταντῖνο Μπάντας τό τεμάχι πού εἶχε ὁ Πατράσκο στό Ρουστσιόρι ἔναντι πέντε ζλοῖ “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Γκλιγκοράς γιός τοῦ Ἰσαάκ ἀπό τό Ρουστσιόρι, Κωνσταντῖνος γιός ἀγᾶ ἀπό τό Ρουστσιόρι, Γεώργιος Μοτόκουλ ἀπό τό Σαουτσέστι, Ἀρχίπ γιός τοῦ Πατσινάτ, Λονίλ γιός τοῦ Μητροφάνη, Γαβριήλ Πέρικι, Βασίλειος γιός τοῦ Ρόσκα, Μισάρ βόρνικος ἀπό τό Πραζέστι καί Ἀθανάσιος τῆς Τζάρα.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Μπέκκα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1090.

A 24

1593 (7101), 20 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἀαρόν, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει [ἐκ νέου] στή μονή Ταζλάου τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Μπουνέστι, δίπλα στόν ποταμό Σιερέτ, τό ὁποῖο παλαιότερα ἀνήκε στήν Ἡγεμονική Αὐλή τοῦ Μπακάου, καθώς καί ἕνα μελισσότοπο δίπλα στόν ἴδιο ποταμό, στή θέση πού ὀνομάζεται Μαναστίρεα, μαζί μέ βάλτους, μέ ἐνυδρεῖο, μέ μύλο καί μέ λειμῶνες.

Περίληψη, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1364. Ἀντίγραφο (Σλαβονικά) στά Κ.Ἀ. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 629 (Condica Asachi), φ. 136.

Ἐκδ. Ρουμ. μτφρ. στό *D.I.R.*, τόμος Δ΄, ἀρ. 98, σελ. 79-80. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Α΄, ἀρ. 922, σελ. 224-225.

A25

1596 (7104), 8 Ἀπριλίου. (Sic)

Ὁ Μάρες ἀπό τό Μοσοτέστι (ὡς μοναχός Σιλουανός) πωλεῖ στόν κόμισο Μιχαήλ Φουρτούνα, πεθερό τοῦ μεδελνιτσαῖο Νικολάου Μπουχούς, τό ἕνα πέμπτο τοῦ χωριοῦ Δραγκανέστι.

Περίληψη, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 444.

1599 (7108), 23 Σεπτεμβρίου, Μποτοσάνι.

Ὁ Ἱερεμίας Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν *răhărnicele* Βασίλειο τό τεμάχιο πού κατέχει στό χωριό Τσιουμαλέστι, ἀγορασμένο ἀπό τόν Γκάργκαριτζα ἀπό τό Σκέι. Κανείς νά μήν τόν ἐνοχλεῖ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1323**. Χαρτί (19X21,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρση σφραγίδα, ὀκταγωνική, ἀπό τήν ὁποία διατηρεῖται ἡ μισή. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Σέ μερικά σημεῖα κείμενο δυσανάγνωστο. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1324**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 18 Ἰουνίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἴασι.

A 27

1602 (7110), 20 Ἰουλίου.

Ὁ Τρανδαφίρ Γκρέκουλ πωλεῖ στόν ἱερέα Θωμᾶ, γιό τοῦ Ἄλμποτα, τό τεμάχιο πού ἔχει στό κτήμα Οὐγγιουλ ἔναντι 21 (;) ταλήρων “*χτυπημένων*”.

Μάρτυρες: Μάρκος ἀπό τό Ρουστσιόρι, Ἡλίας, Γεώργιος γιός τοῦ ἱερέα, Μπαλεάρε (;) γιός τοῦ Ἄλμποτα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1362.

28

1604 (7112), 6 Ἰουνίου (;), Ρομανέστι.

Ὁ Ἱερεμίας Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν ἱερέα Ἰωάννη ἀπό τό Ρουστσιόρι τά τεμάχια πού ἔχει στό Ρουστσιόρι καί στό Δουμπραβίτζα γιά τά ὁποῖα εἶχε ἔλθει σέ διένεξη μέ τά ἀδέλφια Ταμπούτσι καί Θεόδωρο. Αὐτά τά εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Ἰονάσκο καί τόν ἀδελφό του Δουμητράσκου, παιδιά τοῦ Ἰσαάκ.

Μνεῖες γιά χρυσόβουλλα τοῦ Πέτρου Ράρες, τοῦ Γιάγκου Σάσουλ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Λαπουσενάνου καί τοῦ γιοῦ του Μπογδάν.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1049**. Χαρτί (31,3X20,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐγγραφο σέ κακή κατάσταση, σχισμένο σέ μερικά σημεῖα καί μέ ἑλλείψεις στό κείμενο. Ἰχνη ἐκτυπῆς κόκκινης κέρσης σφραγίδας, ὀκταγωνικῆς, ἡ ὁποία ἐξέτεσε. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1050**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε.

29

1607 (7115), 5 Μαΐου, Ίασι.

Ὁ Συμεών Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐλεεῖ τὸν προεσβύτερο Ἰωάννη ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Μπακάου μὲ ἓνα ἡγεμονικό οἰκόπεδο ὀνόματι Λεϊτένι, στὸ χωρὸ τῆς πόλης Μπακάου.

Σὲ δύσκολη γιὰ τὴν Μολδαβία περίοδο ὁ Ἰωάννης εἶχε δώσει ἓνα ἄλογο, τὸ ὁποῖο ἐκτιμήθηκε σὲ 30 ughi galbeni. Τὸ οἰκόπεδο ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ τεμάχιο τῶν Μπάρα μέχρι τὸ σημεῖο πού ἐνώνονται τὰ ποτάμια Λίμπεδεα καὶ Μπίστριτσα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **510**. Χαρτί (32,4X21). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, ὀκταγωνική. Στὸ verso τοῦ α' φύλλου ρουμ. μτφρ., τοῦ ἴδιου αἵωνα, ἡ ὁποία ἐγινε ἀπὸ τὸν ἱερέα Νεκουλτσέσκου. Γαλλ. μτφρ. στὰ ἐγγράφα ἀρ. 1236 καὶ 1244. Περιλήψεις στὰ ἐγγράφα ἀρ. 481 (μὲ ἡμερομηνία 15 Μαΐου) καὶ ἀρ. 495.

30

1608 (7116), 20 Αὐγούστου.

Ὁ Ζαπουλέτζι hotnog, ὁ Μπογκδάν hotnog ἀπὸ τὸ Σαλαβέστρι, ὁ Πέτρος σπαθάρης ἀπὸ τὸ Σεκουτένι, ὁ Νεάγκου ἀπὸ τὸ Τσερετεάνι, ὁ Ἰγνάτιος ἀπὸ τὸ Κατζαλέστι καὶ ἄλλοι μαρτυροῦν ὅτι ἡ Ζάρα, κόρη τοῦ Κόνδρεα Καμπαλεάνου ἀπὸ τὸ Κορνιέτε, πώλησε στὸν βόρηνικο Βασίλειο Πραξέσκου τὸ τεμάχιο πού εἶχε στὸ δάσος, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει παλαιότερα, ἔναντι τριάντα ταλήρων.

Παράλληλα, ὁ Ἰώσηπος καὶ ὁ ἀδελφός του Στέφανος, παιδιά τοῦ Ἀνδρέα, πωλοῦν στὸν Πραξέσκου δύο rământuri στὸ ἴδιο δάσος ἔναντι ἑννέα ταλήρων.

Τὸ δάσος βρῖσκεται μεταξύ τοῦ Σακουιένι καὶ τῆς κοιλάδας Μοβιλένι.

Ρουμ. μτφρ. ἀπὸ τὰ Σλαβονικά ἀρ. **1131**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 11 Ἰανουαρίου 1804 ἀπὸ τὸν ποικονίσι Παῦλο Δέμπριτσι ἀπὸ τὴ Μητρόπολη.

1609 (7117), 30 Μαΐου, Ίασι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μοβίλα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν διάκ Δουμηπράσκο τήν κατοχή τεμαχίων πού κατέχει στά χωριά Ρουστοϊόρι καί Δουμπραβίτζα, τά ὁποῖα εἶχε ἀγοράσει ἀπό τήν Κανδάκια, κόρη τῆς Δραγκίνιας, ἔναντι 130 ταταρικῶν ζλοji.

Γραφείας ὁ Μάρμουρε.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1053**. Χαρτί (32,5X18,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Ἐκτυπη κόκκινη κέρικη σφραγίδα, δικταγωνική χαρτοπερίκλιση. Ἐγγραφο σέ κακή κατάσταση, τοποθετημένο ἐπάνω σέ ἄλλο χαρτί. Σχισίματα μέ ἐλλείψεις στό κείμενο. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1054**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ίασι. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1239.

1610 (7118), 22 Ἀπριλίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μοβίλα (στό κείμενο Ἰερεμίας!), ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στόν Τζιούρτζιου, γιό τοῦ ἀρμάση Μιχαήλ, ἕνα χέροσο οἰκόπεδο στό χωριό Καλούγκαρα τοῦ νομοῦ Μπακάου.

Στό τέλος τοῦ ἐγγράφου σημείωση τοῦ Ἰουλίου 1788 ὅπου ἀναφέρεται πῶς ὕστερα ἀπό τή δίκη ἐνώπιον τοῦ ἡγεμονικοῦ Ντιβανίου γιά τό κτήμα Λεϊτένι τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπό τό Τάργκου Ὁκνα, διαπιστώθηκε πῶς τό χρυσόβουλλο αὐτό εἶναι πλαστό καί γι' αὐτό τό κατέστρεψαν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **496**.

1610 (7118), 16 Ἰουλίου, Μπογδανέστι

Ὁ Λούπου Πλές, κάτοικος τοῦ χωριοῦ Μπογδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαρτυρεῖ πῶς κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Πέτρου τοῦ Χωλοῦ ἔδωσε στόν Ἰωάννη Τζιούγκουλ ἕνα ἄλογο, γιά τό ὁποῖο ἔλαβε τό τεμάχιο πού εἶχε ὁ τελευταῖος στό Μπογδανέστι. Ὄταν ἀνέλαβε τήν ἡγεμονία ὁ Κωνσταντῖνος Μοβίλα, οἱ γιοί του ἔδωσαν στόν Πλές γιά τό ἄλογο μία ποσότητα σιταριοῦ (ἕκτασης ἐνός pământ) καί ἐπτά τάληρα.

Μάρτυρες οί: [...] γιός τοῦ Ἰγκνάτ ἀπό τό Μπογκδανέστι, Βασκάν, Δρούμεα, Ἄνδρόνικος Μπέκλεα (:), Θεόδωρος Ρόσκα, Ἄνδρόνικος γιός τοῦ Ἰγκνάτ ἀπό τό Μπογκδανέστι, Τούνσουλ ἀπό τό Μπογκδανέστι, Πέτρος Ποζάρ πρωθιερέας ἀπό τό Ρουστσιόρι, Γκαβριλιτζοαῖα κόρη τοῦ Ζαπαλέτζ καί ὁ ιερέας Χουλούπ ἀπό τό Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1202**. Χαρτί (25,6X18). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἔγγραφο μέ αὔξ. ἀρ. 93.

34

1610 (7119), 4 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Γρηγόριος καί τά ἀδέλφια του Στέφανος καί Ἰονάσκο Μοβιλάνου, παραχωροῦν στήν ἀδελφή τους Σωφρονία τό τεμάχιό τους στό κτήμα Σκεί ἐπειδή ἐξαγόρασε τήν ποινή τους γιά μία κλοπή πού ἔκαναν (ἔκλεψαν ἔννεα κυψέλες ἀπό τόν Πέτρο).

Μάρτυρες: Κωνσταντῖνος, Πέτρος καί Κόνδρεα ἀπό τό Μοβίλα, Βασίλειος Χαγκογκάς, Θωμάς ἀπό τό Σκεί, Γκλιγκούτζα καί Ἰονάσκο ἀπό τό Ρασάστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **705**. Χαρτί (32,3X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐξι ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ αἰθάλη.

35

[1612], 15 Μαρτίου, Μπακάου.

Ὁ Βασίλειος Ὁράς, μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, πιστοποιεῖ πώς στή διένεξη μεταξὺ τῆς Ἰφτίνκας, κατοίκου τοῦ Μοβίλα, καί τῆς Εὐθυμίας μαζί μέ τήν Ἰλεάνα, οἱ ὁποῖες καταπατοῦν τό τεμάχιο τῆς πρώτης, ὄρισε δικάσιμο μετά ἀπό δύο ἑβδομάδες ὥστε νά ἐμφανισθοῦν ἐνώπιόν του μέ τά δικαιολογητικά πού κατέχουν.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1129**. Χαρτί (17,2X21,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, ὀκταγωνική. Ἐγγραφο σχισμένο μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο καί ἐπίδραση ἰγροσείας. Ροιμητφ. ἀρ. **1130**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 17 Ἰουνίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε.

1612 (7121), 1 Δεκεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Στέφανος Β΄ Τόμσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στήν Ἰατίγκα ἀπό τό χωριό Μοβίλα, κόρη τοῦ Κρατσιούν, τήν κατοχή τοῦ ἀγροτεμαχίου πού ἔχει ἐκεῖ.

Γραφάς ὁ Μάρμουρε.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1136**. Χαρτί (16X20,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό. Ἐκτυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα μέ κόκκινη σινική μελάνη. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1137** ἡ ὁποία ἐγινε στίς 17 Ἰουνίου 1820 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1251.

1613 (7121), 10 Φεβρουαρίου, Τιργκόβιστε.

Ὁ Ράδου, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Μίχνεα, ἀφιερώνει τή μονή τῆς Ἁγίας Τριάδος, τήν ὁποία ἀνήγειρε ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος, στή μονή Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Μίχνεα ἡ μονή ἔφθασε σέ μεγάλη ἔνδεια, ἐνῶ ἔπαθε καί πολλές ζημιές. Τά χωριά καί διάφορα ἀντικείμενα τά ὁποία τῆς δώρισε σκορπίστηκαν καταλήγοντας στήν ἰδιοκτησία ἄλλων μονῶν.

Ὅταν ἀνέλαβε τήν ἡγεμονία ὁ Ράδου τήν ἐπισκεύασε, τήν προίτισε καί τώρα τήν ἀφιερώνει στή μονή Ἰβήρων. Οἱ ἐκεῖ μοναχοί πρέπει νά στέλνουν στήν Ἁγία Τριάδα, ὡς ἱερεῖς, καλοῦς καί σοφοῦς ἀνθρώπους γιά νά φροντίζουν τίς ὑποθέσεις τῆς μονῆς. Ἀκολουθοῦν ἄλλες ρυθμίσεις σχετικά μέ τίς ὑποχρεώσεις τῶν Ἰβηριτῶν μοναχῶν γιά τήν φιλοξενία τῶν ξένων προσκυνητῶν.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Πάνα βεστιάρης, Βεντίλα μέγας βόρnikov, Νίκα μέγας λογοθέτης, Δέδιου μέγας βεστιάρης, Κάροστεα μέγας σπαθάρης, Παναγιώτης μέγας στόλνικος, Μπράτου μέγας κόμισος, Λούπου μέγας παχάρνικος, Φότε μέγας ποστέλνικος. Ἰσπράβνικος ὁ Νίκα μέγας λογοθέτης.

Γραφάς ὁ Ἱερεμίας λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1786**. Περγαμινή (58,7X42,7). Μελάني μαῦρο. Μέ τό ίδιο χροῦμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο τό πρωτόγραμμα τοῦ κείμενου καί ἡ ἐπανάληψή του. Ἐκτυπη κόκκινη κέρνη σφραγίδα, διαμέτρου 10,1 ἐκατ. σέ ἄριστη κατάσταση.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1824**, θεωρημένο τό 1857. Ἄλλο ἀντίγραφο ἀρ. **908**. Ἄλλες δύο ἑλλ. μτφρ., μία γαλλικὴ καὶ ἓνα ρουμανικό ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 1243. Ἄλλα ἀντίγραφα στά Κ.᾿Α. Βουκουρεστίου, ρουμ. χρ. 256, φ. 36-37 καὶ στή συλλογὴ *M-reu Radu-Vodă*, XXV/7.

Ἔξδ. Ἑλληνικὴ περίληψη στὸν τόμο *Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους*, σελ. 495, ἀρ. 16.8. Ρουμανικὴ περίληψη στὸν τόμο *C.D.T.R.*, τόμος Β΄, ἀρ. 516, σελ. 261-262. Βλ. ἐκεῖ καὶ ἄλλες ἐκδόσεις (περιλήψεις, μνεῖες).

38

1616 (7115), 29 Νοεμβρίου, Ἰάσι.

Ἐνώπιον τοῦ Γκιάγκκα, μεγάλου λογοθέτη, τοῦ Δημητρίου Γκόια, μεγάλου βόρηνικου τῆς Κάτω Χώρας, τοῦ Νικοάρα, μεγάλου βόρηνικου τῆς Ἄνω Χώρας, τοῦ Βίτολτ, β΄ λογοθέτη, τοῦ Παρβάν, μεγάλου ἀρμάση, καὶ πολλῶν ἄλλων μαρτύρων (γειτόνων) ὁ Δουμητράσκο, γιὸς τοῦ Πατράσκο Πραζέσκου, ἐγγονὸς τοῦ Ἰονάσκο Πραζέσκου τοῦ Πρεσβυτέρου, πρῶην τελώνη, πωλεῖ στὸν μεγάλο σπαθάρη Βασίλειο Πραζέσκου τό ἓνα τρίτο τοῦ ἐνός τετάρτου τοῦ χωριοῦ Σελίστα, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαζί μὲ ἀμπελώνα, μὲ λιβάδια, μὲ θέση γιὰ ἀνέγερση μύλου κ.λπ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1266**. Χαρτί (33X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Ἐγγραφο φθαρμένο μὲ μικρὲς ἐλλείψεις στό κείμενο. Πέντε ἐντυπες ὀκταγωνικὲς σφραγίδες. Τό ἓνα τρίτο τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσε. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1267** ποῦ ἔγινε τό 1810 ἀπὸ τὸν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1245, μὲ ἡμερομηνία 29 Δεκεμβρίου.

39

1617 (7125), 18 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Ράδου Μίχνα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Βασίλειο Πραζέσκου τό ἓνα τρίτο τοῦ ἐνός τετάρτου τοῦ χωριοῦ Σελίστα τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαζί μὲ ἐκτάσεις γιὰ κατασκευὴ μύλου καὶ ἐνυδρείου, μὲ ἀμπέλια καὶ λιβάδια.

Αὐτό τό εἶχε ἀγοράσει ἔναντι 100 ἀργυρῶν ταλήρων ἀπὸ τὸν Δουμητράσκο, γιὸ τοῦ Πατράσκο Πραζέσκου, ἐγγονοῦ τοῦ Ἰονάσκο Πραζέσκου, πρῶην τελώνη.

Γραφείας ὁ Μπασεάνου.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1264**. Χαρτί (33,7X21,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ ἐγγράφου. Μελάνι καστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρινη σφραγίδα, διαμέτρου 3,9 ἑκατ. σκεπασμένη μέ βαμβάκι. Ἐγγραφο σέ κακή κατάσταση, μέ μικρές ὀπές στό κείμενο, δυσανάγνωστο σέ ὀρισμένα σημεῖα. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1265** ἢ ὁποῖα ἔγινε τό 1820 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε. Γαλλ. μτφρ. στό ἐγγραφο ἀρ. 1245.

40

1621 (7129), 5 Ἰουνίου, στό στρατόπεδο.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν ἀξιωματοῦχο του Δανίλα ἀπό τό Καμπένι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, νά εἰσπράξει ἀπό τούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι τό ἀντίτιμο ἑνός βοδιοῦ τοῦ Θεοδώρου ἀπό τό Φουνδένι, τό ὁποῖο οἱ χωρικοὶ ἔχασαν.

Ἐάν ἀρνηθοῦν, νά τούς ὀρίσει δικάσιμο ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1326**. Χαρτί (15,2X20,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ ἐγγράφου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησμένη μερικῶς, διαμέτρου 4,3 ἑκατ. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1563**, ἢ ὁποῖα ἔγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 στό Ἰάσι ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε.

41

1621 (7129), 14 Ἰουνίου, Τιργκόβιστε.

Ὁ Ράδου Μίχνεα, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῆς Ἁγίας Τριάδος ἢ ὁποῖα βρίσκεται νότια τοῦ Βουκουρεστίου (ἡγούμενός της ὁ Γρηγόριος) τό μετόχι της, τή μονή Τουτάνα, μαζί μέ τά χωριά, τούς τοιγάνους, τά ἀμπέλια, τούς μύλους.

Τήν Τουτάνα ἀνήγειρε ὁ παππούς τοῦ ἡγεμόνα, Ἀλέξανδρος βοεβόδας, καί ὁ πατέρας του Μίχνεα, ὅπως καί τήν Ἁγία Τριάδα. Κατά τήν πρώτη του ἡγεμονία, ὁ Ράδου Μίχνεα τήν ἔκτισε, ἐκ νέου, ἐκ θεμελίων καί τήν ἀφιέρωσε στή μονή Ἰβήρων. Παραχωρώντας της τώρα ὡς μετόχι τήν Τουτάνα, ὁ ἡγεμόνας ἀφιερώνει καί τίς δύο μαζί στή μονή Ἰβήρων.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Βεντίλα μέγας βόρνικος, Πάπα μέγας λογοθέτης, Ἀσλάνης βεσιάρης, Νεκούλα μέγας σπαθάρης, Βαρθολομαῖος στόλνικος, Γκόγκα κόμισος, Ἰωάννης παχάρνικος, Τρουφραντάς μέγας ποστέλνικος.

Γραφέας ὁ Λεπαδάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **A3**. Περγαμινή (44X36) σε άριστη κατάσταση. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο τό μεγάλων διαστάσεων πρωτόγραμμα του κειμένου, ή επανάληψη του τίτλου του ήγεμόνα στο κάτω μέρος του φύλλου και διακριτικά σύμβολα. Ήκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα διαμέτρου 13,5 εκατ. σε καλή κατάσταση, ή όποία κρεμείται από τό έγγραφο μέ πολύχρωμη μύρινθο.

Ήντίγραφο, Ρουμανικά, αρ. **1826**, επικυρωμένο τό 1857. Έλλ. μτφρ. αρ. **909**. Ήλλες δύο έλλ. καθώς καί μία γαλλ. μτφρ. στο έγγραφο αρ. 1243. Περίληψη στο έγγραφο αρ. 1243.

42

Μετά τό 1621.

Ή Γαβριήλ, γαμπρός του Νεάγκου από τό Τσερετεοάνι, ό Μοζίλα από τό Πραζέστι, ό Γρηγόριος Μπόκας από τό Σκέι, ό Ζαπαλέτζ από τό Τσερετεο-άνι, ό Ήλμπουλ από τό Τσερετεοάνι, ό Τοδερίτζα από τό Σακουιένι, ό Γκλι-γκόρτσσα από τό Σακουιένι καί ό Ήνδρέικα από τό Φουνδέι μαρτυροϋν πώς ό Δαναΐλα από τό Σακουιένι έβαλε ένέχυρο ένα κτήμα του στο Σκέι στον Νεάγκου από τό Τσερετεοάνι έναντι 6 ταλήρων, τό όποιο τά παιδιά του τελευταίου κατείχαν έως τώρα ανενόχλητα.

Τελευταία, ένας γιός του Δαναΐλα ένοχλεί τά έγγόνια του Νεάγκου, ύποστηρίζοντας πώς επέστρεψε τά χρήματα στον γιό του τελευταίου, Γκρά-πα.

Οί προαναφερόμενοι χωρικοί μαρτυροϋν πώς οϋδέποτε κατά τή διάρ-κεια τής ήγεμονίας του Ήλεξάνδρου, γιου του Ράδου, έπιστράφηκαν τά χρήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **674**. Χαρτί (31,4X20,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο κατα-λαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάνι καστανό.

43

1622 (7130), 1 Ήπριλίου, Ήάσι.

Ή Στέφανος Β΄ Τόμσα, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, δωρίζει στον κόμισο Κορούιου τό χωριό Πραζέστι, του νομού Ρόμαν, δίπλα στον ποταμό Σιρέτ, για τήν πιστή του ύπηρεσία. Του τό δίνει μαζί μέ φράγματα για άνέγερση μύλου, μέ βάλτους μέ ψάρια, μέ λιβάδια.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, αρ. **A6**. Περγαμινή (33,2X53,5). Μελάني καστανό σβησμένο μερικώς. Ξετυπη κόκκινη κέρινη σφραγίδα διαμέτρου 12 εκατ., η οποία κρεμείται από το έγγραφο με κόκκινη μύρινθο.

Ρουμ. μτφρ. από τὰ Σλαβονικά, αρ. **509**, η οποία έγινε στις 21 Ιανουαρίου 1804 από τον ρολονις Παῦλο Δέμπρτσι. Γαλλ. μτφρ. στο έγγραφο αρ. 1245 με ἡμερομηνία 2 Ἀπριλίου.

44

1622 (7130), 4 Ἰουνίου.

Ὁ μοναχός Στέφανος μαρτυρεῖ ὅτι συμφώνησε με τόν ἐγγονό (ἢ ἀνιψιό) του Θεόδωρο νά κατέχει τὰ τεμάχια πού ἔχει στό Ρουτσιόρι καί στό Δουμπραβίτσα ἔναντι ἐνός ἄλλου τεμαχίου τοῦ πατέρα του μοναχοῦ στό Λεουκουσένι, τό ὅποιο ὁ Θεόδωρος πώλησε.

Μάρτυρες οἱ: Σανσόν Τελεάργα, Ἰωάννης Ἀλμπτοτα, Μπλάργα ἀπό τό Ρουτσιόρι, Ἀνδρεϊάς γιός τοῦ Μπλάργα, Θεόδωρος καί Ἰουράσκο ἀπό τό Χοδορένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1104**. Χαρτί (22X11,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Πέντε ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ αἰθάλη.

45

1623 (7131), 13 Ἰουνίου.

Ὁ μοναχός Παῦλος ἀπό τή μονή Σόλκα καί τὰ ἀδέλφια του Σανσόν καί Μπαλάν, γιοί τοῦ ἱερέα Χουλουμπέι ἀπό τό χωριό Πραζέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, δωρίζουν στή μονή Παγκρατάτσι ἕνα περιφραγμένο ἀμπέλι στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ ἴδιου νομοῦ γιά τό μνημόσυνο τοῦ πατέρα τους.

Γραφείας ὁ Στέφανος.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, αρ. **1180**. Χαρτί (32,2X20,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα πέντε ἔντυπες κυκλικές σφραγίδες. Ἀνάμεσά τους ἡ μία εἶναι τῆς μονῆς Παγκρατάτσι καί ἄλλη τῆς κοινόπολης Ρόμαν. Ρουμ. μτφρ. αρ. **1167** ἡ ὁποία έγινε στις 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιάθη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἰάσι.

46

1623 (7131), 20 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Στέφανος Β΄ Τόμσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Παγκρατίτζι ἕναν ἀμπελώνα στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαζί μέ σπίτια, ἀποθήκες καί λιβάδια.

Αὐτό τό εἶχαν δωρίσει ὁ μοναχός Παῦλος καί ὁ ἀδελφός του Μπαλάν, παιδιά τοῦ ἱερέα Χουλουμπέι ἀπό τό Πραζέστι, γιά τό μνημόσυνο τοῦ τελευταίου.

Ὑπογράφει (ὡς μάρτυρας) ὁ Γκιάργκα, μέγας λογοθέτης.
Γραφείας ὁ Λούκασι.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1182**. Χαρτί (33,3X20,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, διαμέτρου 4,8 ἐκατ., ἡ ὁποία διατηρεῖται κατά τά 4/5. Ἀποτύπωση τῆς ἀριστερά καί δεξιά ἐξ αἰτίας τῶν διπλώσεων. Ρομ. μτφρ. ἀρ. **1183** ἡ ὁποία ἐγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε.

47

1623 (7131), 9 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Στέφανος Β΄ Τόμσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν hănsărel Βασίλειο, γιό τοῦ Ἰωαννίτζη ἀπό τό Μουσετέστι, ἕνα μελισσότοπο στό κτήμα Δουμπραβίτζεϊ, στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Σιρέτ, τόν ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἔναντι 19 “χτυπημένων” ταλήρων ἀπό τόν Παντελεί, γιό τοῦ Ταμπούτσι ἀπό τό Μπουδέστι.

Γραφείας ὁ Θεόδωρος.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1448**. Χαρτί (32X19,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἡ ὁποία ἐξέπεσε.

48

[1624], 25 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰονάσκο Μπουτσελέσκου μαρτυρεῖ ὅτι δανείστηκε ἀπό τόν ποστέλνικο Φορτούνα 30 galbeni γιά τά ὁποῖα ἔβαλε ἐνέχυρο τό τεμάχιο πού εἶχε ὁ ἴδιος καί τά ἀδέλφια του στό χωριό Μοβίλα μέχρι τίς 8 Σεπτεμβρίου. Σημει-

ώνει ότι εάν δέν μπορέσει νά τά επιστρέψει εγκαίρως, νά αναπροσαρμοσθεῖ τό ποσό.

Μάρτυρες: Δουμητράσκο Μπαντσέσκου καί Μεραούτζα Μάρες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1139 A**. Χαρτί (20X15,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἐπόμενο ἔγγραφο.

49

[1624], 28 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος, ἀδελφός τοῦ Ἰονάσκο Μπουτσελέσκου, μαρτυρεῖ πώς εἶναι ἐγγυητής στή συμφωνία μέ τόν κόμισο Φορτούνα στόν ὁποῖο ἔβαλε ἐνέχυρο τό τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Μοβίλα ἔναντι 30 galbeni. Ὑποχρεωνόταν νά τοῦ επιστρέψει τό ποσό μέ τόκο (11 galbeni ἀντί γιά 10).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1139 B**. Χαρτί (20X15,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό verso τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό προηγούμενο ἔγγραφο.

50

1624 (7132), 21 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰονάσκο Μπουτσελέσκου καί ἡ σύζυγός του Τοφάνα μαρτυροῦν πώς ἤλθαν σέ συμφωνία μέ τόν ποστέλνικο Φορτούνα στόν ὁποῖο καί πώλησαν τό μισό χωριό Μοβίλα τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι 70 galbeni. Ἡ τελική τιμή θά ὀρισθεῖ μετά τήν ὀριοθέτηση τοῦ κτήματος.

Μάρτυρες: Θεόδωρος Μπελδιμάν, Δουμητράσκο Μπαντσέσκου, ἕνας ἀδελφός τοῦ Ἰονάσκο, Δράγκ (;) καί Νικηφόρος κάτοικος Ἰασιού.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1141**. Χαρτί (26,3X19,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

51

1626 (7134), 8 Μαρτίου, Βουκουρέστι.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κοκόνουλ, βοεβόδας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ ἡγεμόνα Ράδου, ἀφιερώνει στή μονή Ἰβήρων τό μοναστήρι Γκλαβατσιόκ, τό ὁποῖο

τιμάται στην μνήμη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μαζί μέ ὅλα τά χωριά, τοὺς τοιγγάνους, τοὺς μύλους, τά ἀμπέλια καί τά εἰσοδήματά του.

Τό Γκλαβατσιόκ ὑπῆρξε ἡγεμονικό μοναστήρι, μεγάλη λαύρα. Ὁ παππούς τοῦ Ἀλεξάνδρου, βοεβόδας Μίχνεα, ἔκτισε τά κελλιά γύρω του. Ἀργότερα βρέθηκε σέ μεγάλη ἔνδεια, τά δέ χωριά, οἱ τοιγγάνοι καί τά ἀγαθά σκορπίστηκαν.

Διαπιστώνοντας τήν κατάσταση τῆς μονῆς ὁ ἡγεμόνας ἀποφασίζει νά τήν ἀφιερώσει –μαζί μέ τή μονή τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς ὁποίας ὑπῆρξε μετόχι– στή μονή Ἰβήρων. Τήν περιουσία τοῦ Γκλαβατσιόκ νά τήν διαχειρίζεται ὁ ἡγούμενος τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικιοί: Πάνος μέγας βόρνικος, Φιέρες μέγας λογοθέτης καί ἰσπράβνικος, Μπουζίνκα μέγας βεστιάρης, Μῆχος μέγας σπαθάρης, Βαρθολομαῖος μέγας στόλνικος, Μπράδουλ μέγας κόμισος, Ἀπόστολος μέγας παχάρνικος, Κωνσταντῖνος μέγας ποστέλνικος.

Γραφεῖς: Ὁ ἰσπράβνικος καί μέγας λογοθέτης Φιέρες καί ὁ λογοθέτης Αμποδάτης.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **A9**. Περγαμινή (47X59). Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο τό πρωτόγραμμα τοῦ κειμένου, τό ὄνομα τοῦ ἡγεμόνα καί ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου του στό κάτω μέρος τοῦ φύλλου. Μέ μαῦρο ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή του. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, φθαρμένη.

Ἀντίγραφο, Σλαβονικά, ἀρ. **1821**. Ἄλλο ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. **897**. Ἄλλη ἑλλ. μτφρ. καί μία γαλλ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1243.

1626 (7134), 13 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Μύρων Μπαρνόβσκι, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Παῦλο Ζάμα, γιό τοῦ Ρούσου ἀπό τό Μουσετέστι, τήν κατοχή ἑνός μελισσοτόπου στό Ρουστοϊόρι, ἐπάνω ἀπό τό λιβάδι μέ τίς μηλιές, πού ἀγοράστηκε ἀπό τόν ἱερέα Θωμᾶ καί τόν ἀδελφό του Μπαλάν, παιδιά τοῦ Ἄλμποτα, ἐγγόνια τοῦ Ἀντώνη, ἔναντι 16 (;) κόκκινων galbeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1093**. Χαρτί (30X20,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἡ ὁποία ἔχει ἐκπέσει. Ἐγγραφο σέ κακή κατάσταση, μέ σχισίματα στίς διπλώσεις καί μικρές ὀπές. Ἐλλείψεις στό κείμενο ἐξ αἰτίας τῶν σκώρων.

1627 (7136), 9 Σεπτεμβρίου, Μουσετέστι.

Ὁ Πιντελέι, γιός τοῦ Ταμπούτσι ἀπὸ τὸ Μποδέστι, πωλεῖ στὸν Παῦλο Δζάμα τὸ τεμάχιο ποῦ ἔχει στὸ Δουμπραβίτζα, ἔναντι 15 “χτυπημένων” ζλοῖ καὶ μιᾶς ποσότητας κεριοῦ, ἢ ὁποῖα ἐκτιμήθηκε σὲ 9 ζλοῖ.

Μάρτυρες οἱ: Μαγκλάν ἀπὸ τὸ Μουσετέστι, Νάσκου, Σάβου καὶ Βασίλειος, ἀδελφός τοῦ Νάσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1094. Χαρτί (31,5X19). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Τέσσερις ἔντυπες ὀκταγωνικὲς σφραγίδες.

1628 (7137), 30 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Οἱ μεγάλοι βογιάροι τῆς Μολδαβίας (Δουμητράσκο Στεφάν μέγας λογοθέτης, Γκιάρκα μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Νικοάρα χατμάνος καὶ παρκαλάμπος τῆς Σουτσεάβας, Νικόλαος Καταρτζίου μέγας βεσιτιάρης, Γεώργιος Κοστεάνου μέγας σλουτζιάρης, Πατράσκο Μπάσοτα λογοθέτης, [Δούκας] μέγας ἀρμάσης, [...] μέγας βεσιτιάρης, Γεώργιος Μπάσοτα βεσιτιάρης, Συμεών Γκεούκα μέγας μεδελνιτσιάρης, Λούπου Πραζέσκου ποστέλνικος, Βασίλειος Νεαγκόε ποστέλνικος, Ἰονάσκο Μπάσοτα βόρνικος) ἐπικυρώνουν στὸν πρώην μεγάλο βόρνικο Λούπου τίς ἀγορὲς ποῦ πραγματοποιήσε τελευταῖα, δηλαδή:

– Τὸ ἕνα τρίτο τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μέ χωρὸ γιὰ ἐνυδρεῖο καὶ γιὰ μύλο, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸν Σαβίν καὶ ἄλλους συγγενεῖς του ἔναντι 50 οὔγγαρέζικων galbeni.

– Ἄλλο ἕνα τρίτο τοῦ ἴδιου χωριοῦ, ποῦ ἀγοράστηκε ἀπὸ τὰ ἀδελφία Δημήτριο, Βασίλειο καὶ Ζαμφίρα καὶ ἀπὸ ἄλλους χωρικοὺς ἔναντι 50 οὔγγαρέζικων galbeni.

– Ἄλλο ἕνα τρίτο τοῦ ἴδιου χωριοῦ ποῦ ἀγοράστηκε ἀπὸ τὰ ἀδελφία Κρατσιούν, Ἰσαάκ, Ἰερεμία καὶ Μαρία καὶ ἀπὸ ἄλλους χωρικοὺς ἔναντι 50 οὔγγαρέζικων galbeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1321. Χαρτί (41,9X27,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό. Ἑπτὰ ἔντυπες σφραγίδες μέ μαῦρο μελάνι, κυκλικὲς καὶ ὀκταγωνικὲς. Ἀντίγραφο ἀρ. 1322.

55

1628 (7137), 30 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Μύρων Μπαρνόβσκι, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν βόρικο Λούπου τήν κατοχή τριῶν τεμαχίων τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τά ὅποια εἶχε ἀγοράσει ἀπό τά ἐγγόνια καί δισέγγονα τοῦ Γεδεών ἔναντι 150 οὐγγαρέζικων galbeni, καθώς καί τριῶν falci ἀμπέλι στό Χαρλάου πού εἶχε ἀγοράσει ἀπό τήν Τοφάνα, σύζυγο τοῦ χατμάνου Βασιλείου Σεπτιλίτσι, καί ἀπό τά παιδιά τῆς ἔναντι 50 οὐγγαρέζικων galbeni.

Μνεῖες γιά ἔγγραφα πού ἀπέλυσαν ὁ Στέφανος ὁ Μέγας καί ὁ Πέτρος Ράρες.

Γραφείας ὁ uricar Μποραλεάνου.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1348**. Χαρτί (41,4X20,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἡ ὅποια ἔχει ἐκπέσει. Ἀποτύπωση τῆς ἀριστερά καί δεξιά ἐξ αἰτίας τῶν πτυχώσεων. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1349**, ἡ ὅποια ἐγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἰάσι. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1238.

56

1629 (7137), 24 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Μύρων Μπαρνόβσκι, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στούς φοροεισπράκτορες κάθε κατηγορίας τοῦ νομοῦ Ρόμαν νά μὴ ἐνοχλοῦν τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ Προσέστι, ἰδιοκτησία τοῦ μεγάλου κόμισου Φορτούνα, σέ περίπτωση πού θά πληρώνουν τακτικά τή dabila πού τοὺς ἀντιστοιχεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1274**. Χαρτί (16X20,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἡ ὅποια ἔχει ἐκπέσει. Ἐπίδραση ἰγροσσίας.

A 57

1630, 7 Ἀπριλίου, Βουκουρέστι.

Ὁ Λέων Τόμσα, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, γιός τοῦ βοεβόδα Στεφάνου, ἐπικυρώνει τόν ἐπίσημο κανονισμό πού ἀπέλυσε ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἰερεμίας.

Μέ αὐτόν ἀποφασίζει πῶς κανεῖς ἠγούμενος, οὔτε ἀπό τή μονή Κόζια οὔτε ἀπό ἄλλες μονές τῆς χώρας μπορεῖ νά ἀντικατασταθεῖ ἀπό ὅποιονδήποτε ἀρχιερέα, ἀλλά μόνο ἀπό τή Σύναξη τῆς μονῆς. Ἐπίσης οἱ μοναχοὶ δέν μποροῦν νά ἐγκαταλείψουν τή μονή ὅπου ἔχουν βάλει τή μετανουιά τους γιά νά πάνε σέ ἄλλη μέ μονή ἐξαίρεση ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀγαποῦν τήν ἐρημιά. Αὐτοὶ μποροῦν νά φύγουν, ἐάν ἔχουν τήν εὐλογία.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Χρίζεα μέγας βόρnikovος, Βλάδ μέγας λογοθέτης, Γιαννάκης μέγας βεσιτιάρης, Μιχέι μέγας σπαθάρης, Μουσάτ μέγας στόλνικος, Μπουζίνκα μέγας κόμισος, Βασίλειος μέγας παχάρnikovος, Ἀλέξανδρος μέγας ποστέλνικος.

Γραφῆας ὁ Οὐδρίστε Ναστουρέλ ἀπό τό Φιερέστι.

Ρουμ. μτφρ. ἀπό τά Σλαβονικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1767. Τό πρωτότυπο σώζεται στά Κ.Ἀ. Βουκουρεστίου, συλλογή M-rea Cozia, L1/2.

***Εκδ.** Περίληψη στό *C.D.Ț.R.*, τόμος Γ', ἀρ. 1082, σελ. 548-549. Βλ. ἐκεῖ καί ἄλλα ἀντίγραφα, μεταφράσεις, ἐκδόσεις.

A 58

1630 (7139), 30 Νοεμβρίου.

Ὁ Μωυσῆς Μοβίλα, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν γραμματέα Στέφανο καί στόν ἀδελφό του ἱερέα Γεώργιο ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Μπακάου, τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Λεϊτένι, διευκρινίζοντας καί τά σύνορά του.

Περίληψη, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλη περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

59

1631 (7139), 14 Ἰουλίου.

Ἡ Ἰωάννα, κόρη τοῦ Θεοδώρου, ἐγγονή τοῦ ἱερέα Ἰωάννη, παραχωρεῖ στόν Σάβου, γιό τοῦ Μογλάν ἀπό τό Μουσετέστι, τήν ἔκταση ὀνόματι Μπάλτα Στραμτούρα ὡς ἀποζημίωση ἐπειδή ὁ σύζυγός της Νεάγκου ἔκλεψε 35 κυψέλες.

Μάρτυρες οἱ: Στέφανος θεῖος της, Σόρα θεία της, ἄλλος θεῖος Γεώργιος, γιός τοῦ ἱερέα Ἰωάννη, Θεόδωρος ἀπό τό Μουσετέστι, Βασίλειος, Παῦλος Δζάμα, Γκλιγκοράς γιός τοῦ Μπάρζου, Βασίλειος γιός τοῦ Ἰονάσκο, Ἐφραϊμ Ὀπίγκα, Πρεκούπ, Νάσκου, Γρηγόριος Ἰονάσκο Χαρομούγκ, Βασίλειος ἀδελφός τοῦ Ἰονάσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1092**. Χαρτί (30,1X19). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Τέσσερις ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

60

1632 (7141), 19 Σεπτεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰλιάς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν μεγάλο σπαθάρη Δουμητράσκο Σολδάν τήν κατοχή τῶν χωριῶν Νεδεμπαουτζι καί Βλαδιτσένι τοῦ νομοῦ Χοτίν, τά ὁποῖα προηγουμένως ἔξαρτάντο διοικητικά ἀπό τήν περιοχή τοῦ Χοτίν.

Αὐτά τά εἶχε ἀγοράσει ἔναντι 500 galbeni ἀπό τόν πρῶν βεστιάρη Νικόλαο Καταρτζίου, ὁ ὁποῖος κατεῖχε χρυσόβουλλα ἐλεημοσύνης τοῦ Μύρωνα Μπαρνόβσι, τοῦ Ἀλεξάνδρου γιοῦ τοῦ Ράδου καί τοῦ Μωυση Μοβίλα.

Ρουμ. μῆτρ. ἀπό τά Σλαβονικά, άρ. **923** ἡ ὁποῖα ἔγινε τό 1781 ἀπό τόν ἱεροψάλτη Γεώργιο Εὐλόγκε.

61

1633 (7142), 4 Σεπτεμβρίου, Ίασι.

Ἡ μοναχή Δραγκούνα, κόρη τοῦ Μιχότσι, παραχωρεῖ τό τεμάχιο πού κατέχει στό χωριό Παντσέστι, δίπλα στόν ποταμό Διενέτζ, κληρονομιά ἀπό τόν πατέρα της, στόν μεγάλο ποστέλνικο Φορτούνα καί στή σύζυγό του Καστίνα, ἀνιψιά (ἢ ἔγγονή) τῆς μοναχῆς.

Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες οἱ: Γαβριήλ βόρνικος de roartă, Ἰονάσκο Ἀβραάμ βόρνικος, Λεπαδάτ βόρνικος, Βασίλειος βόρνικος, Γεώργιος ἡγεμονικός ἱερέας στό Μπακάου, Στέφανος ἀδελφός του, Βασίλειος ἱερέας στό Ίασι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **881**. Χαρτί (32,4X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μικρές ὁπές μέ ἑλλείψεις στό κείμενο. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

62

1633 (7142), 20 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Πάσκου, γιός τῆς Μαρίνας, ἀνιψιός τοῦ Ἰχνάτ ἀπό τό Μπογκδανέ-

στι, πωλεί στόν Μπέκεα παρκαλάμπο από τό Μπογκδανέστι τό ένα τρίτο του ενός τετάρτου του χωριού Μπογκδανέστι, έναντι 16 galbeni.

Μάρτυρες οί: Ίωάννης vistiernicel, Άνδρόνικος γιός του, ό ιερέας Άρβίντιε, Θεόδωρος γιός του, Γκαβριλίτζα διάκ και Νικαόρα Καρλίγκ, όλοι από τό Μπογκδανέστι.

Παράλληλα ή άνιψιά (ή έγγονή) τής Μπαλασοόιας πωλεί στόν παρκαλάμπο Μπέκεα τό μισό τεμάχιο του πατέρα της Ίωάννη έναντι 18 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες οί: Ίερέας Άρβίντιε, Ίωάννης vistiernicel, Γκαβριλίτζα vistiernicel, όλοι από τό Μπογκδανέστι, ό ιερέας Κύριλλος από τό Πραζέεστι, Ίωάννης πιτάρης, Γκούριε και Μάρκος, όλοι από τό Ρουστσιόρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1189**. Χαρτί (31,3X19,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει όλο τό έγγραφο. Μελάني μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα έξι έντυπες όκταγωνικές σφραγίδες. Έπίδραση σκώρων μέ έλλείψεις στο κείμενο.

63

1633 (7142), 20 Δεκεμβρίου, Πραζέεστι.

Ό Σαβίν Πραζέσκου, πρόην χατιάνος, δωρίζει στόν έγγονό (ή άνιψιό) του Δουμητρέσκο Μπουχούς ένα τεμάχιο στο Πραζέεστι, τό μισό χωριό Όνέστι και τό ένα τρίτο πάλι του Πραζέεστι, τά όποια είχε αγοράσει από τον Βασίλειο, γιό του Στέφουλ από τό Μπροστένι.

Όποιος είναι δυσαρεστημένος μέ τή δωρεά, νά συνεννοηθεί μέ τή σύζυγό του Μαρία.

Μετά τό θάνατό του τά μισά ζωα νά δοθοϋν στή Μαρία και τά μισά νά χρησιμοποιοϋνται γιά μνημόσυνα. Στά άνίψια του Στέφανο λογοθέτη, Γκιουργκίτζα και Ίωάννη, καθώς και στόν Σεακίλ curar νά δοθοϋν όσα θά μείνουν μετά τά μνημόσυνα, ενω στους φτωχούς συγγενείς τά υπόλοιπα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1273**. Χαρτί (32X19,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο και τό recto του β΄. Μελάني μαύρο.

64

[1634], 15 Ίανουαρίου.

Ό Βασιάν και ό Ίστράτιε, παιδιά του Ίωάννη Καμπάν από τό Σακουιένι, πωλοϋν στόν κόμισο Φορτούνα 10 rământuri στο Σακουιένι, που αποτελοϋσε τό τεμάχιο του πατέρα τους.

Μάρτυρες: Μπέκκα, Γκράπα από τό Τσερετεάνι καί Ίωάννης από τό Μπογζδανέστι.

Γραφέας ὁ ἱερέας Κιο ...

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **350**. Χαρτί (31,2X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

65

1634 (7142), 1 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει σ' ἓνα ἀξιωματοῦχο του νά εἰσπράξει ἀπό τόν πρόων ἄρμάση Τόφλεα 600 μετρε ψωμί πού εἶχε πάρει ἀπό ἓνα μύλο τοῦ Χριζέα εὐρισκόμενο ἐπάνω στόν ποταμό Σιρετζέλ, στόν νομό Τεκούτσι, καθώς καί 30 galbeni τά ὁποῖα εἶχε πάρει ἀπό μία ριβᾶ.

Γραφέας ὁ Ἀπόστολος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **392**. Χαρτί (30,3X18,81). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἢ έντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5 ἑκατ. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο. Ἐπίδραση ἰγρᾶσις.

66

1634 (7142), 17 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Βλάσκα, στόν Μπεζάν Ραγκουλέτζ καί στόν Μπεζάν, ἀνίψια (ἢ ἐγγόνια) τοῦ Δόμσα καί τοῦ Ράγκου τήν κατοχή τεμαχίων στό Ρουτσιόρι καί στή Δουμπραβίτζα, ὕστερα ἀπό τή δίκη μέ τούς γιούς τοῦ ἱερέα, τοῦ Ἄλμποτα καί τοῦ Τελεάγκα, καθώς καί μέ ἄλλους ἐλεύθερους χωρικούς.

Γραφέας ὁ Γιαννάκης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1091**. Χαρτί (30,3X18,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐγγραφο σέ κακή κατάσταση, τοποθετημένο σέ ἄλλο χαρτί. Ἐντυπη κόκκινη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 4,9 ἑκατ.

[1634], 22 Ιουλίου, Ίασι.

Ἐνώπιον τοῦ Πατράσκου Μπάσοτα μεγάλου λογοθέτη, τοῦ Σαβίν μεγάλου βόρνικου τῆς Κάτω Χώρας, τοῦ Δουμητράσκο Σολδάν μεγάλου βόρνικου τῆς Ἄνω Χώρας, τοῦ Γαβριήλ χατιμάνου, τοῦ Γκιουργιτζα μεγάλου ceasnic, τοῦ Δημητρίου Μπουχούς μεγάλου βεσιτιάρη, τοῦ Συμεών Μαλάι μεγάλου κόμισου, τοῦ Συμεών Γκεούκα μεγάλου μεδελνιτσιάρη, τοῦ Κίκος μεγάλου σετράρη, τοῦ Ράκοβιτζα β' λογοθέτη, τοῦ Οὔρσου Βαρτίκ βόρνικου, τοῦ Δουμητράσκο Γκεούκα βόρνικου de gloatã, τοῦ Ναβραπάσκου, βόρνικου de gloatã, ὁ κόμισος Κορούι πωλεῖ στὸν ποστέλνικο Φορτούνα τὸ χωριὸ Πραξέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαζί με φράγματα γιὰ κατασκευὴ μύλου στὸν ποταμὸ Σιρέτ καὶ με ἀμπέλια.

Παλαιὰ τὸ χωριὸ τὸ εἶχε ἀγοράσει ὁ πρῶν χατιμάνος Μπαλίκα. Μετὰ ὁ βοεβόδας Στέφανος τὸ παραχώρησε στὸν Κορούι, ἐνῶ ὁ ἡγεμόνας Μύρων Μπαρνόβσκι τὸ ἔδωσε στὸν ποστέλνικο Φορτούνα ὁ ὁποῖος καὶ ξόδεψε ἐκεῖ 60 galbeni. Τώρα ὁ τελευταῖος πλήρωσε στὸν Κορούι ὄλο τὸ ποσὸ πού ζητοῦσε, ἐνῶ ἔλαβε καὶ τὰ σχετικὰ μετὰ τὸ χωριὸ χρυσόβουλλα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1282. Χαρτί (40,8X27,31). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα ἑπτὰ ἐντυπες ὀκταγωνικὲς σφραγιδές.

[1633, 1 Σεπτεμβρίου-1634, 31 Αὐγούστου] (7142).

Ὁ Βασιάν καὶ ὁ Ἰστράτιε, παιδιά τοῦ Ἰωάννη Καμπάν ἀπὸ τὸ Σακουιέني, πωλοῦν στὸν κόμισο Φορτούνα τὸ τεμάχιο πού ἔχει ὁ τελευταῖος στὸ Σακουιέني, ἐναντι 10 ughi.

Μάρτυρες: Μπέκκα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Γκράπα ἀπὸ τὸ Τσερετεοάνι, Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι καὶ Γκαβριλιτζα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 368. Χαρτί (30,7X20). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

69

1635 (7143), 1 'Ιουλίου, Μπογκδανέστι.

Ὁ Νικοάρα Καρλίγκ μαρτυρεῖ ὅτι πωλεῖ στόν Μπέκε, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀγοράσει νωρίτερα τό ἕνα τρίτο ἑνός τεμαχίου τό ὁποῖο κατεῖχε ὁ θεῖος του Ἰγνάτιος στό χωριό Μπογκδανέστι, ἄλλα δύο τεμάχια στό ἴδιο χωριό.

Μάρτυρες οἱ: Ἀρβέντιε Ιερέας ἀπό τό Μπογκδανέστι, Ἰωάννης vistier-pice, Ἀγάπιος γιός τοῦ Ἰωάννη, Γκούριε, Δημήτριος γιός τοῦ Ιερέα, ὄλοι ἀπό τό Μπογκδανέστι.

Γραφέας ὁ Ἰονάσκο, γιός τοῦ Γκαβριλίτζα Χουλουπόι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1188**. Χαρτί (32X20,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Πέντε ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

70

1635 (7143), 8 'Ιουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Ἰονάσκο Ράγκο καί στά ἀδέλφια του, παιδιά τῆς Θεοδοσίας καθῶς καί σέ ἄλλους συγγενεῖς του, τήν κατοχή ἑνός τρίτου τοῦ μισοῦ ἀπό τά χωριά Ρουστσιόρι καί Δουμπραβίτζα, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ὕστερα ἀπό τή δίκη μέ τόν Ιερέα Θωμᾶ, μέ τόν Ἀβραάμ, μέ τούς γιούς τοῦ Τελεάγκα καί μέ ἄλλους.

Γραφέας ὁ Δημήτριος.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1046**. Χαρτί (31,3X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτύπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, ἡ ὁποία διατηρεῖται σέ σχετικά καλή κατάσταση. Ἀποτύπωσή της ἀριστερά καί δεξιᾶ ἐξ αἰτίας τῶν διπλώσεων. Ρουμ. μ.φρ. ἀρ. **1047**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 10 'Ιουλίου 1810 ἀπό τόν Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἰάσι.

71

1635 (7143), 20 'Ιουλίου.

Ὁ Θεόδωρος ἀπό τό Μουσετέστι συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία –ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα– γιά τά τεμάχια πού ὁ Μάρζεα καί τά ἀδέλφια του κατέχουν στά χωριά Δουμπραβίτζα, Ρουστσιόρι καί Μποδέστι.

Μάρτυρες οί: Πεντελεί Ταμπούτσι, Ἰωάννης καί Ἀνδρεΐας, καί οἱ τρεῖς ἀπό τό Ρουσιόρι, Τούνσουλ νάτσαρ ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Θεόδωρος Μάντζουλ ἀπό τό ἴδιο χωριό, Στέφανος Μπέκα πρόην παρχαλάμπος τοῦ Μπογκδανέστι καί Σαβίν ἀπό τό Σμολέστι.

Γραφέας ὁ Βασίλειος, πρόην παρχαλάμπος τοῦ Ρόμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1051**. Χαρτί (32X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα μία ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

72

1635 (7143), 26 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Μάρζα καί στά ἀδέλφια του Στέφανο καί Στεφάνια, παιδιά τοῦ Βασιλείου Βαρζάρ, τήν κατοχή τῶν τεμαχίων πού κατέχουν στά χωριά Ρουσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ὕστερα ἀπό τή δίκη μέ τόν ἱερέα Ἰονάσκο καί τόν ἀδελφό τοῦ Γεωργίου.

Γραφέας ὁ Φότσα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **1078**. Χαρτί (27X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,2 ἑκατ. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **1052**, ἡ ὁποία ἔγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἰάσι. Γαλλ. μτφρ., μέ ἡμερομηνία 27 Ἰουλίου, στό ἔγγραφο ἀρ. 1239.

73

1635 (7143), 29 Αὐγούστου.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπολύει δικαστικό ἔγγραφο ὅπου ἀναφέρει πώς ὁ Γεώργιος Ἀράπουλ δήλωσε ἐνώπιον τῆς Ἡγεμονικῆς Αὐλῆς ὅτι δέν ἔχει καμία ἀπαίτηση στά χωριά Ρουσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, τά ὁποία ἀνήρουν στόν Στέφανο, στόν Μάρζα καί στόν Θεόδωρο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1075**. Χαρτί (31X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,2 ἑκατ., σβησμένη μερικῶς.

74

[1634, 1 Σεπτεμβρίου-1635, 31 Αυγούστου] (7143), Μουσετέστι.

Ὁ Στέφανος μοναχός, γιός τοῦ ἱερέα Ἰωάννη ἀπό τό Ρουστσιόρι, πῆρε ἀπό τόν Τοδερίτζα ἕνα ἄλογο μέ τήν ἵπποσκευή του γιά τό κτῆμα του στό Ρουστσιόρι καί στό Δουμπραβίτζα. Παράλληλα ὁ Γεώργιος, ἀδελφός τοῦ μοναχοῦ Στεφάνου, καί ὁ Θεόδωρος, γιός τοῦ Ζαχαρία, ἔβαλαν ἐνέχυρο στόν Τοδερίτζα τό τεμάχιο πού ἔχουν ἀπό τόν παρχαλάμπο Κόνδρεα ἕναντι 10 zloti “χτυπημένων”.

Μάρτυρες ὁ Ἰονάσκο ἀπό τό Μουσετέστι, ὁ Ἰβάσκου καί ὁ ἀδελφός του Βασίλειος ἀπό τό ἴδιο μέρος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1095**. Χαρτί (17,5X21). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐπίδραση σκώρου. Δύο ἔντυπες ὀγκωτικές σφραγίδες μέ αἰθάλη.

75

1635 (7144), 22 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Στέφανος, ὁ ἀδελφός του Μάρζα καί ἡ ἀδελφή τους Στεφανία πωλοῦν στόν ποστέλνικο Φορτούνα τά τεμάχια πού ἔχουν στό Ρουστσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα ἕναντι 70 λέι.

Μάρτυρες οἱ: Πατράσκο Μπάσοτα μέγας λογοθέτης, Σαβίν μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Δουμητράσκο Σολδάν μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Στρατουλάτ βόρνικος de roartă, Ἱερεμίας Βινκουλέτζ, Βασίλειος Ρόσκα βόρνικος de roartă, Ἰωάννης Δάμπιζε, Νεάνιου βόρνικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1077**. Χαρτί (30,4X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα τρεῖς ἔντυπες ὀγκωτικές σφραγίδες.

76

1636 (7145), 2 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Γεώργιο, γιό τοῦ ἱερέα Ἰωάννη, καί στόν ἐγγονό (ἢ ἀνιψιό) του Θεόδωρο

τήν κατοχή ενός ὄγδου τοῦ μισοῦ τοῦ χωριοῦ Ρουσιόρι καί τοῦ Δουμπραβίτζα, ὅτετρα ἀπό τή δίκη μέ τόν ιερέα Ἰονάσκο καί τόν ἀδελφό του Γκιοργιτζα.

Μνεῖες γιά χρυσόβουλλα τοῦ Πέτρου Ράρες, τοῦ Γιάγκου Σάσουλ καί τοῦ Ἱερεμία Μοβίλα.

Γραφέας ὁ Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἄρ. **1044**. Χαρτί (30,9X20,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις, μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρικη σφραγίδα, ἡ ὁποία διατηρεῖται κατά 4/5, σκεπασμένη μέ βαμβάκι. Ἀποτύπωση τῆς ἀριστερά καί δεξιά ἐξ αἰτίας τῶν διπλώσεων. Ρουμ. μτφρ. ἄρ. **1045**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἰάσι. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἄρ. 1239.

77

1636 (7145), 5 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Φότσα, πρῶνη uicar, μαζί μέ τή σύζυγό του Μαρίκα, ἐγγονή τῆς Δραγκιέσας, δισέγγονη τῆς Γκάνε, πωλοῦν στόν Βασίλειο cãritan ἀπό τό Μουσετέστι καί στή σύζυγό του Γκαφτοάνα τό τεμάχιο πού ἔχουν σά χωριά Ρουσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ἔναντι 10 galbeni.

Μάρτυρες οἱ: Τοδερίτζα ἀπό τό Μουσετέστι, Βασίλειος καί ὁ ἀδελφός του Νάσκουλ ἀπό τό ἴδιο χωριό, Παῦλος Ζάμα, Σάβουλ Μογκλάν, Χριστόφορος, Βασίλειος γιός τοῦ Νάσκουλ καί Ἄνδρεϊάς Μπλάγκα ἀπό τό Ρουσιόρι.

Γραφέας ὁ Ἰωάννης Φότσα uicar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1074**. Χαρτί (32X19,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι, μαῦρο. Πέντε ἔντυπες σφραγίδες, κυκλικές καί ὀκταγωνικές, μέ αἰθάλη.

78

1636 (7145), 18 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Ἡ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν πρῶνη ποστέλνικο Φουρτούνα τήν κατοχή τμήματος τοῦ χωριοῦ Δραγκανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Σχετικά μ' αυτό ὁ ποστέλνικος εἶχε διένεξη μέ τόν Μύρωνα καί τόν Ἄνδρόνικο Γκρόσουλ, τόν Κιριγκίτσι, τόν Ἰσράτιε καί ἄλλους χωρικούς, οἱ ὅποιοι ὑποστήριξαν ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνα ὅτι δέν ἤξεραν τίποτα γιά τήν ἀγορά αὐτή. Ὁ ἡγεμόνας τοὺς ὄρισε ἡμερομηνία στήν ὁποία οἱ χωρικοί ἔπρεπε νά δώσουν στόν ποστέλνικο 68 (·) νομίσματα (ἀδιευκρίνιστα) γιά τήν ἀξία τοῦ τεμαχίου καί τά ἔξοδα πού ἔκανε ἐκεῖ.

Ἐπίδη τά ἀδέλφια Γκρόσουλ καί οἱ ὑπόλοιποι δέν τοῦ ἔδωσαν τά χρήματα, ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρώνει στόν Φορτούνα τό προαναφερόμενο τεμάχιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 467. Χαρτί (31,4X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,7 ἐκατ. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 444. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1252. Ἀντίγραφο στά Κ. Ἀ. Βουκουρεστίου, Συλλογή M-rea Bistrița, X1/2.

***Εκδ.** Μεταγραφή στό *D.R.H.*, Α., τόμος XXIII, ἀρ. 543, σελ. 592-593. Περίληψη στό *C.D.M.*, τόμος Β', ἀρ. 1181, σελ. 248.

79

[1635–1637]*, 20 Φεβρουαρίου.

Ὁ Σαβίν μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, ὁ Δουμητράσκο Σολδάν μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, ὁ Μπουχούς βεσιάρης, ὁ Λούπου Πραζέσκου μέγας κλουτσιάρης, ὁ Τσιογκόλεα λογοθέτης, ὁ Ἴονασκούτς Πραζέσκου γ' ποστέλνικος γράφουν στόν ἀξιωματοῦχο, ὁ ὁποῖος θά κατέσχε τά χωριά τοῦ χατμάνου Μπαλίκα, νά μὴν ἐνοχλεῖται ὁ πρῶν ποστέλνικος Φορτούνα, ἰδιοκτήτης τοῦ χωριοῦ Πραζέστι, τοῦ ὁποῖου τά δικαιολογητικά (προερχόμενα ἀπό τόν Μωυση Μοβίλα) εἶναι ἐντάξει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1272. Χαρτί (32X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

* Ἡ ἡμερομηνία σύμφωνα μέ τά χρόνια πού ὁ Σαβίν Πραζέσκου ὑπῆρξε μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας.

80

1637 (7145), 7 Αὐγούστου.

Ἡ Μαρία, σύζυγος τοῦ Σαβίν, πωλεῖ στόν κόμισο Φορτούνα ἀπό τό Πραζέστι τό τεμάχιο πού ἔχει ὁ Σαβίν στό Σέλιστε, ἔναντι 40 λέι. Τό ποσό

αυτό έπρεπε νά δώσει στον Ούγγρο Μποσίου, κάτοικο τοῦ Μπακάου, ὁ ὁποῖος ἔξαγόρασε τήν ποινή πού εἶχε ἐπιβληθεῖ στον Σαβῖν (εἶχε κλέψει μερικά ἀντικείμενα στό Μενέσι).

Μάρτυρες: Στέφανος Μπέκα πρῶην παρκάλαμπος ἀπό τό Μπογκδανέστι, Γαβριήλ καί Θεόδωρος βεσιτιάριδες ἀπό τό Μπογκδανέστι, Ἄνδρεϊάς πιτάρης ἀπό τό Ρουστοϊορι, Γκράπα βεσιτιάρης ἀπό τό Τσερετεοάνι, Ἰωάννης ἀπό τό Ρουστοϊορι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1142**. Χαρτί (31X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό.

81

1638 (7147), 5 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἰσαάκ, γιός τῆς Βασιλικῆς, ἔγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Ἰρτίνκας ἀπό τό Σακουιέني, πωλεῖ στον Φορτούνα τό τεμάχιο πού ἔχει ἡ μητέρα του στό Σακουιέني, στή λοφώδη περιοχή Κομπάλε, τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Μπέκα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Τσιομαρτάν ἀπό τό Κατζαλέστι καί ὁ γιός του Ἰωάννης, Ἰονάσκο Μπέκα ἀπό τό Σαουτσέστι, Μπάνουλ ἀπό τό Σακουιέني, Γκλιγκόρτσα γιός ιερέα ἀπό τό Σακουιέني καί Βασίλειος Ναταργάτουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **367**. Χαρτί (31,5X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό.

82

1638 (7147), 12 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἰωαννίτζης, γιός τῆς Μαρίκας Μπαντασοάε, πωλεῖ στον κόμισο Φορτούνα ἀπό τά τεμάχια πού εἶχε ἡ μητέρα του στά χωριά Ρουστοϊορι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, τό ἕνα ὄγδοο, ἔναντι 30 λέι. Ἐνα πιστοποιητικό τοῦ Ἰωάννη Μπάντα πού βρίσκεται στον Βασίλειο cāritan νά μήν ληφθεῖ ὑπ' ὄψη.

Μάρτυρες: Βασίλειος Ρόσκα βόρνικος de poartă, Κωνσταντίνος, Στεζεράνου, Μοτζόκ καί Μπαρσάν, ὄλοι βόρνικοι καί ἄλλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1757**. Χαρτί (32X19,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ τό ἴδιο χροῖμα.

83

1639 (7147), 22 Ιουλίου, Ίασι.

Ὁ Ἰονάσκο ἀπὸ τὸ Ρόμαν, γιὸς τοῦ Στεφάνου Ζουγκράβουλ, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ ἱερέα Νεάρδες, πωλεῖ στὸν μεγάλο κόμισο Φορτούνα τὸ ἕνα ὄγδοο τῶν χωριῶν Ρουσιόρι, Μποδέστι καὶ Δουμπραβίτζα, ἔναντι 40 “χτυπημένων” zloti.

Μάρτυρες: Βασίλειος Ρόσκα, Ἱερεμίας, Κωνσταντῖνος καὶ Τρανδαφίρ, βόρνικοι de roartă.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1076. Χαρτί (31,6X19,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

84

1639 (7147), 25 Αὐγούστου, Ίασι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν πρώην μεγάλο βόρνικο Σαβίν Πραζέσκου ἕνα μελισσότοπο στὸ χωριὸ Ὀμπάρσια τοῦ νομοῦ Τεκουτσι, τὸν ὁποῖο τοῦ εἶχε παραχωρήσει ὁ Ἰωάννης γιὸς τοῦ Δάντσιου.

Τοῦ ἐπικυρώνει ἐπίσης ἕνα τσιγγάνο, τὸν Κύριλλο, γιὸ τοῦ Παλαμόν, μαζί μέ τὸν γιὸ του, τοὺς ὁποίους εἶχε βάλει ἐνέχυρο ὁ Ἀρχίπ καὶ ἡ ἀδελφή του Ἀντίμα, παιδιὰ τοῦ Πατρασκάν, γιὰ τεσσεράμισο galbeni τὰ ὁποῖα δὲν μπόρεσαν νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 523. Χαρτί (31,5X20). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ ἐγγράφου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρικη σφραγίδα, διαμέτρου 4,8 ἐκατ. ἀπὸ τὴν ὁποία διατηροῦνται τὰ δύο τρίτα. Ἐπίδραση σκώρων καὶ ὑγρασίας μέ μικρὲς ἐλλείψεις στὸ κείμενο.

85

1639 (7148), 1 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ζαχαρίας, κάτοικος τοῦ Βιφορένι, γαμπρός τῆς Θέκλας, πωλεῖ στὸν μεγάλο κόμισο Φορτούνα τὸ τεμάχιο πού κατέχει στὸ χωριὸ Δραγκανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι 30 “χτυπημένων” zloti.

Μάρτυρες: Βασίλειος Ρόσκα βόρνικος de gloatã, Νένιου βόρνικος, Κωνσταντίνος βόρνικος και Τρανδαφίρ βόρνικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 465. Χαρτί (32,3X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαύρο. Περιήληψη στο Έγγραφο αρ. 444. Αντίγραφο στά Κ.Α. Βουκουρεστίου, συλλογή M-rea Bistrița, X1/3.

Έκδ. Περιήληψη στο C.D.M., τόμος Β', αρ. 1391, σελ. 288.

86

1640 (7148), 9 Μαΐου, Ίάσι.

Ό Βασίλειος Λούπου, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, αναγγέλλει τήν άνοικοδόμηση μονής στο Ίάσι άπερωμένης στους Τρεις Ίεράρχες και καλεϊ τόν Μητροπολίτη Κιέβου Πέτρο Μογίλα νά διορίσει εκεί πεπαιδευμένους μοναχούς από τή Πετζερική (Σπηλαιωτική) Μεγάλη Λαύρα μέ σκοπό τήν κατάρτιση μικρών και μεγάλων. Επίσης ύπόσχεται τήν παραχώρηση ύποστατικών στή μονή μέ σκοπό τήν δωρεάν σίτιση και ένδυμασία των άπόρων μαθητών, καθώς και τριών χωριών (Ρακετένι, Ταμεσένι, Γιουγάνι) του νομού Σουτσεάβας, μέ μύλους και ιχθυοφόρες λίμνες, τά οποια άγοράστηκαν από τόν Δημητράκη Σουλτάνο μεγάλο αϊλάρχη τής Κάτω Χώρας.

Διαφορετικά έστω άνάθεμα.

Πιστοποίηση του ίδιου του ήγεμόνα και του γιου του Ίωάννη.

Μάρτυρες οί Αϊλικοί: Δημήτριος Σουλτάνος μέγας αϊλάρχης τής Κάτω Χώρας, Γαβριήλ χατμάνος, νομάρχης τής Σουτσεάβας, Κωνσταντίνος Στουρτζας, Ποπέσκουλ νομάρχης του Χοτίν, Πετράσκος νομάρχης τής Νέμτζας, Γεωργάκης νομάρχης τής Ρωμάνας, Άπόστολος θαλαμηπόλος, Γεώργιος οινόχοος, Γεωργάκης ιματιοφύλακας, Θωμάς τραπέζοκόμος, Μπαλάνος κόμισος.

Γραφείας ό Γρηγόριος Σιαϊτίε.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, αρ. A8. Περιγαμνή (49X70). Μελάني μαύρο. Μέ χρυσό οί πρώτες δύο άράδες, όρισμένες λέξεις και διακριτικά σύμβολα και ή αϊτόγραφη ύπογραφή του ήγεμόνα. Έκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα φθαμμένη, ή οποια κρεμείται από τό έγγραφο μέ κόκκινη και μπλε μύρινθο.

Έλλ. μτφρ. από τά Ρουμανικά, αρ. 907.

87

1640 (7148), 4 Ίουνίου, Ίάσι.

Οί μεγάλοι βογιάροι του Ντιβανίου μαρτυροϋν ότι ό Γαβριήλ, ό άδελφός

του Σαβίν και ἡ ἀδελφή του Ναστάσκα, παιδιά τοῦ διακ Δουμπηράσκο, πώλησαν στὸν πρῶην ποστέλνικο Φορτούνα τὸ τεμάχιο πού ἔχουν στὸ Ρουτσιόρι καὶ στὸ Δουμπραβίτζα, ἔναντι 185 zloi "χτυπημένων".

ἽΥπογράφουν οἱ: Γκαβριλάς μέγας λογοθέτης, Τοδεράσκα μέγας βόρνικος τῆς Κάτω Χώρας, Πετριτσέικο μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1101**. Χαρτί (31,6X19,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

88

[1639, 1 Σεπτεμβρίου-1640, 31 Αὐγούστου] (7148).

Ὁ Χριστόφορος, ὁ Βασίλειος, ἡ Ἄγκαθόνα, ὁ Δούνα, ἡ Λένα καὶ ἡ Μάρθα, ὅλοι παιδιά τοῦ Ἰονάσκου Χοτνόγκουλ ἀπὸ τὸ χωριὸ Μουσετέστι, μαρτυροῦν πὼς ὁ πατέρας τους πώλησε ἕνα τεμάχιο πού εἶχε στὸ Δραγκα-νέστι ἔναντι 30 ταλήρων.

Ἐπειδὴ αὐτὸς ἀπεβίωσε πρὶν προλάβει νὰ συντάξει τὸ σχετικὸ πιστοποιητικὸ τὸ πράττουν τώρα τὰ παιδιά του.

Μάρτυρες: Τοδιρίτζα ἀπὸ τὸ Μουσετέστι, Μπάλκου Στέφανος ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι.

Γραφεάς ὁ ἱερέας Κύριλλος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **466**. Χαρτί (31X19,5). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Περίληψη στὸ ἔγγραφο ἀρ. 444.

89

1640 (7149), 6 Νοεμβρίου.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στοὺς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ Ρουτσιόρι τὸ δικαίωμα νὰ κατέχουν τὰ τεμάχιά τους. Ὁ ἱερέας ἀπὸ τὸ Δουμέστι νὰ σταματήσει νὰ τοὺς ἐνοχλεῖ, ἐνῶ ὁ ἱερέας Ἄθανάσιος νὰ συνεχίσει νὰ κατέχει τὸ δικὸ του ἀγροτεμάχιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1103**. Χαρτί (14,1X19,4). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντυπὴ κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα μὲ κόκκινο. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

90

1641 (7149), 28 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν πρῶτον παρακάλαμπο Μπέδρεα νά μεταβεῖ στό Ρουσαιόρι καί στό Δουμπραβίτζα ὥστε νά ὀριοθετηθεῖ τὸ τεμάχιο τοῦ Ἰωάννη καί τοῦ Θεοδώρου, συντάσσοντας καί σχετική μαρτυρία.

Γραφέας ὁ Ἰωάννης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1100**. Χαρτί (31,3X18,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 4,8 ἑκατ. Ἐγγραφο σέ κακή κατάσταση. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ ἐλλείψεις στό κείμενο.

91

1641 (7149), 30 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν ποστέλνικο Φορτουά τὰ τεμάχια πού ἔχει στό Ρουσαιόρι καί στό Δουμπραβίτζα, μετά ἀπὸ ἀγορὰ ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ διακ Δημητρίου γιὰ 100 λέι “χτυπημένα”.

Γραφέας ὁ Ἰονάσκο.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἄρ. **1042**. Χαρτί (31,8X20). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ ἐγγράφου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρση σφραγίδα, διαμέτρου 4,8 ἑκατ., ἀπὸ τὴν ὁποία σώζεται τὸ ἓνα πέμπτο. Ρουμ. μτρφ. ἄρ. **1043**, ἡ ὁποία ἔγινε στίς 10 Ἰουλίου ἀπὸ τὸν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε.

92

1642 (7150), 24 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Σαβῖν Πραζέσκου, μέγας βρόνικος ὁ ὁποῖος δέν ἔχει παιδιά, παραχωρεῖ στὸν ἀνιψιὸ του Δημήτριο Μπουχούς τὸ μισὸ χωριὸ Ὀνέστι, πού λέγεται Πραζέστι, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μισὸ τοῦ δίνει ὅσα τεμάχια εἶχε ἀγοράσει. Τέλος, τοῦ δωρίζει τὰ χωριά Πιροσσένι καί Μπουτζένι, τοῦ νομοῦ Σορόκα καί πέντε fârtaiε ἄμπέλι στό Κοτνάρι.

Μάρτυρας καί ἐπικυρωτῆς τοῦ ἐγγράφου ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βαρλαάμ.

Γραφέας ὁ μέγας σετράρης Πατράσκο Τσιογκόλε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1278**. Χαρτί (31,5X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο. Μέ αἰθάλη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς Μητροπόλεως Μολδαβίας. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1245.

93

1642 (7150), 29 Μαΐου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει ὅλους τοὺς φοροεισπράκτορες νά μὴν ἐνοχλοῦν τόν Ἰσράτιε Γκαλούσσα ἀπὸ τό Μπογκδανέστι, ἄνθρωπο ἡλικιωμένο καί φτωχό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπ' ὅλους τοὺς φόρους καί τίς ἀγγραφεῖς.

Γραφέας ὁ Μπράτουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1202**. Χαρτί (25,6X18). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό verso τοῦ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἔγγραφο μέ αἰξ. ἀρ. 33.

94

1642 (7150), 24 Ἰουλίου.

Πιστοποιητικό μέ τό ὅποιο ὁ Νικηφόρος Κόσνιτζα καί ἡ ἀδελφή του Βαρθάρα, ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τῆς Πρέζας, μαζί μέ ἄλλους συγγενεῖς τους πωλοῦν στόν κόμισο Φουρτούνα ἀπὸ τό χωριό Πραζέστι τά μισά ἀπὸ τά δικά τους τεμάχια ἔναντι 50 λέι.

Μάρτυρες: Κωνσταντῖνος ἀπὸ τό Μαρτζινένι, Τοδερίτζα ἀπὸ τό Μουσετέστι, Σάβου, Ἰονάσκου Μπάλκου ἀπὸ τό Μπογκδανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **464**. Χαρτί (32,3X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο.

95

1642 (7150), Ἰούλιος.

Ἡ Ἀναστασία καί ἡ Βασιῦκα, κόρες τῆς Δοκίας, ἐγγονές (ἢ ἀνιψιές) τῆς Πράζας, καθὼς καί ἡ Δαχίνα, ἡ Κοστάνδα καί ἡ Μπούσκα, κόρες τῆς Μαγδαληνῆς (ἡ ὁποία εἶναι ἐγγονή τῆς Δοκίας καί δισέγγονη τῆς Πράζας),

πωλούν στον κόμισο Φουρτούνα τό τεμάχιο πού ἔχουν κληρονομιά ἀπό τούς γονεῖς τους, τό ἕνα τέταρτο τοῦ ἑνός τρίτου τοῦ χωριοῦ Πραζέστι.

Μάρτυρες: Μπεάκεσα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Γρηγόριος γιός τῆς Μπεάκεα, Γκαβρίτζα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Θεόδωρος κάτοικος τοῦ Μπογκδανέστι, Γκράπα ἀπό τό Τσεραταοάνι, Ἀνδρεΐάς ἀπό τό Ρουστιόρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1275**. Χαρτί (31,6X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα μέ τό ἴδιο χροῖμα.

96

1643 (7151), 5 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Χορίζα καί στή σύζυγό του Βάμβα, ἀδελφή τοῦ ποστέλνικου Ἐνάκε, τήν κατοχή ἑνός τεμαχίου τοῦ χωριοῦ Μποδέστι, τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ὁ πρῶτος ἀπό τόν Ἰωάννη Μεκένα καί ἀπό τή Μαργίτα.

Τό τεμάχιο αὐτό τό εἶχε ὀριοθετήσει ὁ cāpitan Στέφανος ὕστερα ἀπό τή δίκη μέ τόν Τέλουλ ἀπό τό Μποδέστι καί τήν ἀδελφή του.

Γραφῆας ὁ Σαΐδιδ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **394**. Χαρτί (42,5X28,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἡ ἔκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἐξέπεσε ἐντελῶς.

97

1643 (7151), 2 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν πρόην μεγάλο κόμισο Φορτούνα τήν κατοχή δύο ἀγροτεμαχίων: Τοῦ Βασιλείου Φέσκι καί τοῦ Βασιλείου, γιοῦ τῆς Στάντσεα, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἔχουν κλέψει ἀπό ἕνα ἄλογο καί ἔπειτα ἔφυγαν γιά τή Βλαχία.

Γραφῆας ὁ Γιαννάκης (:)

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1099**. Χαρτί (31,4X21,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μικρές ὁπές χωρίς ἐλλείψεις στό κείμενο. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα μέ κόκκινο μελάني, διαμέτρου 4,8 ἑκατ.

98

1644 (7152), 31 Αυγούστου, Ίασι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Μάρκο, γαμπρό τῆς Ἰφτίγκας ἀπὸ τὸ Πραζέστι, τὴν κατοχὴ ἑνὸς λιβαδιοῦ μὲ ξερό χόρτο στὸ Μοβίλα. Γύ' αὐτὸ εἶχε δίκη μὲ τὸν Ἰγνάτιο, γιὸ τῆς Ἰριονέσσας, ὁ ὁποῖος ὁμῶς δὲν παρουσιάστηκε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1143**. Χαρτί (30,3X20,8). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Μελάني μαῦρο. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 4,8 ἐκατ., σβησμένη μερικῶς.

99

1644 (7153), 24 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν πρῶην κόμισο Μιχαήλ Φορτούνα τίς ἀγορές πού πραγματοποίησε σὰ χωριά Δραγκανέστι, Τσιουμαλέστι, Δαμπέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς κατάλογος ἀγορῶν – οἱ πωλητῆς (11), οἱ περιοχές, οἱ τιμές.

Γραφέας ὁ Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **463**. Χαρτί (31,4X20). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρικη σφραγίδα, ἀπὸ τὴν ὁποία διατηρεῖται τὸ ἓνα τρίτο. Ἀποτύπωσή της ἄριστερὰ καὶ δεξιὰ ἐξ αἰτίας τῶν διπλώσεων. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **455**, ἡ ὁποία ἐγινε στίς 8 Ἀπριλίου 1801 ἀπὸ τὸν ροικονις Παῦλο Δομπροδημίτη. Ἄλλη μτφρ. ἀρ. **446**, ἡ ὁποία ἐγινε ἀπὸ τὸν Γαβριήλ Κοσόβσκι στίς 18 Μαρτίου 1810 στὸ Ἰάσι. Περίληψη στὸ ἔγγραφο ἀρ. 444. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1252.

100

1645 (7153), 22 Μαρτίου.

Ὁ Μιχαήλα, ὁ Κωνσταντῖνος Δάντσιου, ὁ Συμεών, ὁ Ἰονάσκο γιὸς τοῦ Ρόσκα καὶ ἄλλοι κάτοικοι, οἱ ὁποῖοι ἦταν παρόντες ὅταν ἀπεβίωσε ὁ Λάζορ, ἀδελφὸς τοῦ Μοῦσεί, μαρτυροῦν πῶς ὁ μακαρίτης παραχώρησε –λίγο πρὶν τὸ θάνατό του– τὸ τεμάχιο πού εἶχε στὸ Ὁμπάρσιε, μαζί μὲ ἀντί-

στοιχα τεμάχια από την καλλιεργημένη έκταση, από τό δάσος, από τόν κάμπο κ.λπ., στους γιούς του Μοΐσεί για νά τόν φροντίσουν στό θάνατό του, ὅπως ἔπραξαν καί ὄσο ἦταν στή ζωή. Ἐνάθεμα σε ὅποιον δέν σεβαστεῖ τήν ἐπιθυμία του Λάζορ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 522. Χαρτί (29,8X20,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

101

1645 (7153), 1 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Μαρτυρία του Γρηγορίου Οὐρέκε, μεγάλου βόρνικου τῆς Κάτω Χώρας, καί του Θωμά μεγάλου βόρνικου τῆς Ἄνω Χώρας, για τή διένεξη μεταξύ του κόμισου Φορτούνα καί συγγενῶν του Ἰσαάκ Μπαλίκα για τό χωριό Πραζέστι του νομού Ρόμαν.

Τό χωριό αὐτό τό εἶχε παραχωρήσει στον κόμισο ὁ συγγενής του, ἡγεμόνας Μωυσῆς Μοβίλα, ἀλλά τό εἶχε δώσει παράλληλα καί ὁ Βασίλειος Λούπου – ὕστερα ἀπό προτροπή του Μητροπολίτη Κιέβου Πέτρου Μοβίλα – στις ἀνήλικες κόρες του ἡγεμόνα Ἰωάννη [του Τρομερού].

Ἐπειδή δέν εἶχε ἕνα κατάλληλο χωριό νά δώσει στους συγγενεῖς του Μπαλίκα ὡς ἀντάλλαγμα, ὁ Φορτούνα παρέδωσε στους δύο μεγάλους βόρνικους 500 λεί για νά τά δώσουν μέ τή σειρά τους μέ τόκο. Οἱ κόρες του ἡγεμόνα νά χρησιμοποιοῦν τους τόκους για τή διατροφή τους, ἐνῶ ὁ Φορτούνα νά κρατήσει τό χωριό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1281. Χαρτί (44,1X29,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

102

1645 (7154), 22 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στον σπαθάρη Μπουχούς καί στους ἀνθρώπους του τό δικαίωμα νά κρατήσουν καί τά κτήματα καί τά ἀγαθά του Ἄρσενιου ἐπειδή σκότωσε ἕναν ἄνθρωπο στό κτήμα Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 790. Χαρτί (30,4X19,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα του ἡγεμόνα, σβησμένη μερικῶς, διαμέτρου 4,8 ἐκ.

Ειχ. 50: Ἡ ἐκκλησία Τουτάνα τὸ 1933. Ἐποψη ἀπὸ τὰ δυτικὰ.

1645 (7154), 8 Δεκεμβρίου.

Οἱ τρεῖς κόρες τῆς Ἄννας Λαζαροάε ἀπὸ τὸ Σακουιέني (Κέλσια, Ἰλίνα καὶ Μαρικουτζα) πωλοῦν στὸν κόμισο Φορτούνα τὸ τεμάχιο ποῦ ἔχει ἢ μητέρα τους στὸ Σακουιέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι 12 λέι.

Ἐπίσης ὁ γιὸς τοῦ Βασιλείου Καμπάν τοῦ πωλεῖ τὸ τεμάχιο τοῦ πατέρα του (καὶ τῆς θείας του Δοκία ἀπὸ τὸ Σακουιέني) ἔναντι 15 λέι.

Μάρτυρες: Μπέκκα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Τσιομαρτάν ἀπὸ τὸ Κατζαλέστι, καὶ ὁ γιὸς του Ἰωάννης, Μπάνου ἀπὸ τὸ Σακουιέني, Γλιγκρότσα γιὸς τοῦ ἱερέα ἀπὸ τὸ Σακουιέني, ὁ ἱερέας Κύριλλος ἀπὸ τὸ Πραζέστι καὶ Ἰονάσκο Μπέκκα ἀπὸ τὸ Σαουσεέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 366. Χαρτί (31,4X21,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Πέντε ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μὲ αἰθάλη.

1645 (7154), 15 Δεκεμβρίου.

Ὁ Κοσμάς, γιὸς τοῦ Σάββα ἀπὸ τὸ Μοβίλα, ἔγγονός τοῦ Πατράσκο Πραζέσκου, πωλεῖ στὸν κόμισο Φορτούνα τὸ τεμάχιο τοῦ πατέρα του στὸ χωριὸ Μοβίλα τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαζί μὲ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπὸ τὸ παλαιόχωρι, τὴν καλλιεργημένη ἔκταση, τὸ δάσος, ἔναντι 30 λέι.

Μάρτυρες: Τσιομαρτάν ἀπὸ τὸ Κατζελέστι, Σίργκιε cǎritan ἀπὸ τὸ Μπατρανέστι, Ἰωάννης ἀπὸ τὸ Κατζελέστι, Τοδερίτζα καὶ Σάβου, καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὸ Μουσετέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1144. Χαρτί (31,5X21,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα τέσσερις ὀκταγωνικές σφραγίδες, ἐνῶ μία ἄλλη μὲ αἰθάλη.

1646 (7154), 20 Μαΐου, Ἰάσι.

Ὁ Ἀρχίπ γιὸς τοῦ Πατρασάν, ἔγγονός τοῦ Σάββα, δισέγγονος τοῦ Σαμοῦλα, πωλεῖ στὸν κόμισο Φορτούνα τὸ μισό τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ χωριοῦ Πραζέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι 40 λέι.

Μάρτυρες: Βασίλειος Ρόσκα βόρνικος de gloatã, Νεάνιου βόρνικος, Μπαρσάν βόρνικος, Πιλιπόβσκι βόρνικος, Ούρσου βόρνικος, κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1276**. Χαρτί (31,4X19,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει όλο τό έγγραφο. Μελάνι μαύρο. Δύο έντυπες κυκλικές καί δύο όκταγωνικές σφραγίδες.

106

1647 (7155), 10 Μαρτίου, μονή Παγκαράτζι.

Ό Νείλος, ήγούμενος τής μονής Παγκαράτζι, μαζί μέ όλη τή Σύναξη, πωλούν στόν κόμισο Φορτούνα τό τεμάχιό τους, ένα μελισσοτόπι στό χωριό Μπογκδανέστι έναντι δύο βουβαλιών θηλυκών.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1191**. Χαρτί (31,9X19,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ αϊθάλη δύο έντυπες κυκλικές σφραγίδες, ή μία από τίς όποίες ανήκει στή μονή.

107

1647 (7155), 20 Μαρτίου, Ίάσι.

Ό Βασίλειος Λούπου, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, επικυρώνει στόν Φορτούνα, πρόην μεγάλο κόμισο, τήν κατοχή τών τεμαχίων πού άγόρασε στά χωριά Δαμπέστι, Τσιουμαλέστι, Μοβίλα καί Σακουιένι, όλα στό νομό Ρόμαν.

Γραφείας ό Κόρλατ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **341**. Χαρτί (42,9X28,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Έκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, διαμέτρου 5,7 έκατ., σέ πολὺ καλή κατάσταση. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές έλλείψεις στό κείμενο. Γαλλ. μτφρ. στό έγγραφο άρ. 1250.

108

1647 (7155), 30 Μαρτίου, Ίάσι.

Ό Βασίλειος Λούπου, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, διατάζει τόν Βασίλειο

καί τόν Δίγκα από τό Καουτεσένι νά ἐρευνήσουν μαζί μέ ἄλλους κατοίκους τή διένεξη μεταξύ τοῦ πρώην κόμισου Φορτουά καί τοῦ Συμεών ἀπό τό Μεσεχανέστι γιά δύο μύλους στούς ὁποίους μετέβη ὁ Συμεών νά ἀλέσει τή νύχτα.

Ἐπειδή δέν βρῆκε τόν μυλωνά, ἀλλά μόνο ἕνα παιδί ἑπτὰ ἐτῶν, ἄναψε φωτιά, ἀπό τήν ὁποία κήκηκαν καί οἱ μύλοι. Ὁ Συμεών ὑποστηρίζει πῶς οἱ γιοί τοῦ μυλωνᾶ ἦταν ἐκείνοι πού ἔκαψαν τούς μύλους.

Ἐάν ἐπρόκειτο γιά τόν μεγάλο γιό τοῦ μυλωνᾶ, τή ζημιὰ πρέπει νά πληρώσει ὁ ἴδιος καί ὁ πατέρας του, ἐνῶ ἐάν ἦταν ὁ μικρός, ὁ Συμεών θά πρέπει νά πληρώσει τήν ἀποζημίωση.

Γραφέας ὁ Λαριόν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 675. Χαρτί (30,6X19,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניκή μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,9 ἑκατ. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1250.

109

1647 (7155), 20 Μαΐου.

Ὁ Τοδερίτζα καί ἡ σύζυγός του Ἄννα μαρτυροῦν πῶς ὁ Θεόδωρος καί τά ἀδελφία του Ἱερεμίας, Κωνσταντίνος καί Ὀνάσια, ἐπέστρεψαν σέ (μὴ κατονομαζόμενο ἄτομο) τό ποσό τῶν ἔξι galbeni γιά τό ὅποιο εἶχαν βάλει ἐνέχυρο τό ἕνα τμήμα τοῦ χωριοῦ Ροστσιόρι καί ἐπανέκτησαν τήν κατοχή αὐτοῦ.

Μάρτυρες: Βασίλειος, Ἰωάννης Ἄλμποτα, Σάργαιε, Στράουλ καί Δημήτριος.
Γραφέας ὁ Ἐφραίμ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1102. Χαρτί (27,7X21,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐγγραφο σχισμένο μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο. Πέντε ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

110

1649 (7157), 21 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Μιχαῖλα ἀπό τό Ὁμπρασένι νά ὀριοθετήσῃ τά τεμάχια πού ἔχει στό Τσιουμαλέστι καί στό Λαζένι ὁ χωρικός Μιραούτζα ἀπό τό Λαζένι.

Γι' αὐτά τά τεμάχια εἶχε διένεξη μέ τόν πρώην κόμισο Φορτουά.

Γραφέας ὁ Φρούντες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1328**. Χαρτί (31,6X19,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,8 ἑκατ. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

111

1649 (7157), 30 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ἡ Μαρία, σύζυγος τοῦ μακαρίτη βόρνικου Λούπου Χαμπασέσκου, μαζί μέ τούς γιούς της Γκλιγκοράσκο καί Ἰωαννίτζη, πωλοῦν στόν βεσιτιάρη Στάτιε τρία τεμάχια γῆς στό χωριό Τσιουμαλέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν (ἀφοῦ πρῶτα ρώτησαν τούς συγγενεῖς του) ἔναντι 300 galbeni γιά νά ξεχρεώσει ἓνα ποσό τό ὁποῖο δανείστηκε ἀπό τούς Τούρκους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1330**. Χαρτί (32X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ αἰθάλη.

112

1649 (7158), 9 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν βεσιτιάρη Στάτιε τρία τεμάχια στό χωριό Τσιουμουλέστι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαζί μέ χῶρο κατάλληλο γιά ἐνυδρεῖο καί γιά μύλο, τά ὁποῖα εἶχε ἀγοράσει ἀπό τούς προγόνους τῆς Μαρίας καί τοῦ Γεδεών (ἐγγόνια καί δισέγγονα).

Γραφέας ὁ Δημήτριος.

Ρουμ. μτφρ. ἀπό τά Σλαβονικά, ἀρ. **1564**, πού ἔγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Ἰωάννη Σταμάτε στό Ἰάσι.

113

1649 (recte 1650) (7158), **16** (;) Ἰανουαρίου, Τιργκόβιστε.

Ὁ Ματθαῖος Μπασαράμπ, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει στή μονή Τουτάνα, τήν ὁποία ἀνήγειραν οἱ ἡγεμόνες Μίγχεα ("ὁ Κακός"), Μίρτσεα καί Ράδου τά ἐξῆς χωριά: Βαλένι, μαζί μέ ἔξαρτημένους χωρικούς καί τό

εισόδημα τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου, Μπρατέστι, μέ τούς ἐκεῖ ἐξαρτημένους χωρικούς, Μπαϊλένι, παρομοίως, Ἄλμποτένι, μέ δάση, βάλτους καί ἐξαρτημένους χωρικούς, Ματουνέστι (τοῦ νομοῦ Ἄρτζες) καί Ὀμπισαβέστι, καί τὰ δύο μέ τούς προαναφερόμενους χωρικούς, τὰ ὁποῖα ὅλα δόθηκαν ἀπό τόν Μίχνεα τόν Πρεσβύτερο, πατέρα τοῦ Μίρσεα.

Ἐπικυρώνει ἐπίσης στή μονή Μπαλτένι, ἡ ὁποία τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τὰ ἐξῆς χωριά: Τό μισό τοῦ Μογκοσέστι τοῦ νομοῦ Ἄρτζες, ὁλόκληρα τὰ χωριά Νικολέστι (τοῦ ἴδιου νομοῦ), Οὐντένι, Μπαλτένι, Μπόρα, τό μισό τοῦ Χερέστι, τὰ Οὔλεα, Νετζέστι, Κοστίτσιουλ, Δομπροέστι, τμήμα τοῦ Κασσιοάρε, τοῦ Φουνδένι, τοῦ Τζέμενελε, τοῦ Βοϊνέστι (τοῦ νομοῦ Δάμποβιτσα), τό μισό τοῦ Μπουξάνι, τοῦ Γκρουέτζου, ἕνα κατάστημα κοντά στή μονή τοῦ Μιχαήλ Βόδα, ἐλεύθερους χωρικούς, τσιγγάνους. Ὅλα αὐτά τὰ ἀγόρασε ὁ κτήτορας Χορίζεα βόρνικος καί ἔπειτα τὰ παραχώρησε στή μονή τοῦ Μπαλτένι, μετόχι τῆς μονῆς Ἰβήρων.

Ἐπικυρώνει ἐπίσης στή μονή Ἰέξερουλ, ἡ ὁποία τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου, πού ἔκτισε ἡ Κιάζνα, σύζυγος τοῦ βόρνικου Τσερνίκα, τεμάχια τοῦ Μαριτζινένι, μέ ἐξαρτημένους χωρικούς καί τό βάλο πού λέγεται Ἰέξερουλ, τό μισό τοῦ Μπρανέστι, τό Μπεριβοέστι, τμήμα ἀπό τό Σαρουλέστι καί Μπαρζέστι, ἐξαρτημένους χωρικούς, οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση καταστήματος στό Βουκουρέστι.

Ἐπικυρώνει καί στή μονή Στέλεα τοῦ Βουκουρεστίου, πού τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου, ἕνα μύλο στόν ποταμό Κολεντίνα μαζί μέ τόν γύρω χώρο, τό χωριό Ρατσένι στό Δούναβη, ἐξαρτημένους χωρικούς, κατάστημα στό Βουκουρέστι, ὅλα δωρεά τοῦ σπαθάρη Στέλεα.

Ὅλα αὐτά τὰ χωριά, ὁ ἡγεμόνας τὰ ἀφιερώνει στή μονή Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους μαζί μέ τήν περιουσία τους.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Γκιόρμα μέγας μπάνος τῆς Κραγιόβας, Δραγκομίρ μέγας βόρνικος, Ράδου μέγας λογοθέτης, Στροέ μέγας βεστιάρης, Διῦκου μέγας σπαθάρης, Προδάν μέγας κλουτσιάρης, Μπάριμπου μέγας στόλνικος, Ράδου μέγας κόμισος, Δραγκουσίν μέγας παχάρνικος, Κωνσταντίνος μέγας ποστέλνικος.

Γραφῆας ὁ Ράδου Σάριμπουλ.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἄρ. **A2**. Εἰλητήριο (112X52), τό ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπό δύο τεμάχια. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο τό πρωτόγραμμα τοῦ κεμένου σέ πλέγμα ἀνθέων καί ἡ ἐπανάληψη τοῦ τίτλου τοῦ ἡγεμόνα στό κάτω μέρος τοῦ φύλλου.

Ἀντίγραφο, Σλαβονικά, ἄρ. **1822**. Ἑλλ. μτφρ. ἀπό τὰ Σλαβονικά, ἄρ. **906**. Ἄλλες δύο ἑλλ. μτφρ. καί δύο γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἄρ. 1243, μέ ἡμερομηνία 16 Ἰανουαρίου.

114

1650 (7158), 1 Φεβρουαρίου, Ίάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν πρό-
ην κόμισο Φορτούνα τήν κατοχή ἑνός μελισσοτόπου στό χωριό Σκέι, τό
ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Μαρίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 706. Χαρτί (31,1X20,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα
τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5 ἑκατ. Γαλλ. μτφρ. ἀρ. 1256.

115

1650 (7158), 20 Αὐγούστου.

Ἡ Ἄννα Τοδεριτζοάε ἀπό τό Μουσετέστι, ἡ ὁποία μετά τό θάνατο τοῦ
συζύγου της εἶχε πολλά χρέη, πωλεῖ στή Δόνα Ζαμοάε ἀπό τό ἴδιο χωριό τά
τεμάχια πού ἔχει στό Ρουτσιόρι, στό Δουμπραβίτζα καί στό Ποένι.

Μέ τά χρήματα πού ἔλαβε, πλήρωσε στόν τσιγγάνο Οὐρσου τό ποσό πού
τοῦ χρωστοῦσε καί ἔκανε καί μνημόσυνα στόν μακαρίτη σύζυγό της Τοδε-
ρίτζα.

Μάρτυρες: Σάβουλ, Βασίλειος, γιός τοῦ Χοτνόγκ, Τοδεράσκου γιός τοῦ
Πάσκου, Θεόδωρος vătămari ἀπό τό Σαουτσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1764. Χαρτί (22,6X19,8). Μονόφυλλο. Τό
κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐγγραφο πολύ φθαρμένο,
λόγω σκώρων. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 440.

116

1651 (7159), 20 Ἰουνίου, Ίάσι.

Ὁ Βασίλειος Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν πρό-
ην μεγάλο κόμισο Φορτούνα τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι τοῦ
νομοῦ Ρόμαν, ὕστερα ἀπό τή δίκη μέ τόν β' βεσιτάρη Στάτιε, ὁ ὁποῖος τό
εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Γκλιγοράσκο, γιό τοῦ Λούπου Χαμπασέσκου,
γαμπρό τοῦ Φορτούνα, χωρίς νά ρωτήσῃ τόν τελευταῖο.

Ἀποφασίζει ὁ ἡγεμόνας νά ἐπιστρέψῃ ὁ Φορτούνας στόν Στάτιε τά 350
“χτυπημένα” λέι καί νά μείνει μόνος ἰδιοκτήτης τοῦ χωριοῦ.

Γραφέας ὁ Ἰονάσκο Σολομών.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1350**. Χαρτί (43,3X28,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, σέ πολύ καλή κατάσταση, χαρτοπεριέλιεστη.

117

1652 (7160), 24 Φεβρουαρίου.

Ἡ Μαρία Ρατοάε μέ τόν γιό της Οὔρσου παραχωρεῖ στόν Ἑλληνα Μανώλη ἕνα οἰκόπεδο γιά νά κτίσει ἕνα σπίτι καί ὡς ἀντάλλαγμα ὁ ἴδιος νά μεταφέρει μέ δικά του χρήματα μιὰ δική της οἰκία σέ ἄλλο σημεῖο.

Μάρτυρες οἱ: Ἱερέας Σάββας ἀπό τό Τάργκου Ὅκνα, Θεόδωρος Μπελόιου, Σάββας Ὀμπρέζε, Συμεών Κουτσιοῦιου, Δουμητράσκο Μοῦσέιου, Ρακατάου, Δραγκομίρ Μουντεάνου, Γρηγόριος Καλιδίτ, Ἰωάννης Δέδιου καί Ἰάκωβος Τελέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **87**. Χαρτί (32,1X21,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

118

1653 (7161), 15 Ἀπριλίου.

Ὁ Γρηγόριος, γιός τοῦ Βασιλείου Ζρίμεα, μαζί μέ ὄλους τούς γιούς του καί τή μητέρα του, πωλοῦν τό τεμάχιο πού ἔχουν στό Λαζέني ἔναντι τεσσάρων λέι (τά ὅποια χρωστοῦσε στόν Δαναῖλα ἀπό τό Ὀμπάρσιε) μέ τεμάχια ἀπό τό δάσος, μέ μυλοφράγματα, μέ τμήμα ἀπό τό παλαιοχώρι, κ.λπ.

Μάρτυρες οἱ: Μιχαήλα Ναφόρ<νι>τζα ἀπό τό Τσιουμαλέστι μέ τή σύζυγό του, Ἀδάμ ἀπό τό Σαουτσέστι, Στέφανος, Νικηφόρος καί Δουμητράσκο ἀπό τό ἴδιο μέρος, Μαρία, σύζυγος τοῦ Μητροφάνη ἀπό τό ἴδιο μέρος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **530**. Χαρτί (19,4X15,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

119

1654 (7162), 2 Μαΐου, Πραζέστι.

Ὁ Κάροστε, γιός τοῦ Πάρτζε, μαρτυρεῖ πὼς ἡ ἑξαδέλφη του Ἄννα, μαζί μέ τόν ἄνδρα της Μιχαήλ τοῦ ἐπέστρεψαν τό ποσό τῶν ἐπτὰ λεί, πού ἀντιπροσώπευε τό ἀντίτιμο ἑνός ἐνέχυρου στόν πατέρα του (τιμῆμα τοῦ χωριοῦ Λαζένι).

Μάρτυρες: Μοζίλα ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Στέφανος, Γκέρμαν, Μισαήλ καί Γεώργιος Ἀβραάμι, ὄλοι ἀπό τό Πραζέστι.

Γραφάας ὁ Δανιήλ ἀπό τό Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1179. Χαρτί (30,2X19). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

A 120

1654 (7162), 4 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Γεώργιος Στεφάν, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Ἰονάσκο ἀπό τό Μπογκδανέστι νά μεταβεῖ στό χωριό Σαουτσέστι [ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ραδουκάνου], ὅπου νά μεταφέρει ἕνα dubas τῆς γέφυρας στό Ρουτσιόρι, ἰδιοκτησία τοῦ γ' λογοθέτη Νικολάου Μπουχοῦς. Ἡ γέφυρα ἐνώνει τά δύο κτήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1452. Χαρτί (28,3X18,1). Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניκή μελάνη ἡ ἐντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

121

1654 (7163), 24 Δεκεμβρίου, Μουσετέστι.

Ὁ Στέφανος, μοναχός ἀπό τό Ρουτσιόρι, πωλεῖ στόν Τοδερίτζα τά τεμάχια πού ἔχει στό Ρουτσιόρι καί στό Δουμπραβίτζα, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό δάσος τοῦ παλαιοχωριοῦ, τήν καλλιεργημένη γῆ, κ.λπ. ἕναντι ἑνός ἀλόγου (ἡ ἀξία του 12 ughi).

Μάρτυρες: Ἰονάσκο hotnog ἀπό τό Μουσετέστι, ὁ Νάσκου καί ὁ Μογκλάν, ἀπό τό ἴδιο μέρος, Βασίλειος ἀδελφός τοῦ Νάσκου, Σάββας Μογκλάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1756**. Χαρτί (31,5X20,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

122

1655 (7163), 30 Ἀπριλίου.

Ἐξι ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τό Παντσέστι μαρτυροῦν πὼς συνέταξαν ἔγγραφο γιὰ τόν Πλάτωνα, ἐξάδελφο τοῦ μακαρίτη Γεοργίου, γιὰ νά κρατήσῃ τό κτήμα τοῦ τελευταίου, ἐπειδὴ ὁ Πλάτων πλήρωσε ἕξι galbeni στόν Κρατσιόν, κάτοικο τοῦ Ρακατσιόνι γιὰ μία ἀγέλαδα ἡ ὁποία ἔπεσε σέ ἓνα λάκκο πού βρισκόταν στό κτήμα τοῦ μακαρίτη.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **789**.

123

[1654, 1 Σεπτεμβρίου – 1655, 31 Αὐγούστου] (7163).

Ὁ Γεώργιος Στεφάν, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν πρόην μεγάλο κόμισο Μιχαήλ Φορτούνα τήν κατοχή μερικῶν τεμαχίων ἀπὸ τό χωριό Πραζέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **750**.

124

1655 (7164), 18 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Γαβριήλ Μπαραγκίνουλ μαρτυρεῖ γιὰ τήν ὀριοθεσία τῶν τεμαχίων πού ἔχει ἀγοράσει ὁ κόμισος Φορτούνας, πεθερός τοῦ λογοθέτη Νικολάου Μπουχούς στό χωριό Ρουστσιόρι.

Μάρτυρες οἱ: Θεόδωρος, Ἱερεμίας, Γαβριήλ γιός τοῦ Ἄλμποτα, Σέργιος, Ἀριόν, Δανιήλ ἱερέας ἀπὸ τό Πραζέστι, Ἰσαάκ ἀπὸ τό Ρουστσιόρι, Ἄγγα ἀπὸ τό Ρουστσιόρι, Πάν ἀπὸ τό Μεσεχανέστι, Ἰονάσκο Μπαρκάν.

Γραφέας ὁ Συμεών ἀπὸ τό Ἰουργκισέني.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1096**. Χαρτί (30X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Δύο ἔντυπες σφραγίδες – μία κυκλική καί μία ὀκταγωνική. Γαλλ. μτρ., μέ ἡμερομηνία 18 Ἰανουαρίου 1656 (7164) στό ἔγγραφο ἀρ. 1239.

1656 (7164), 17 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

ἽΟ Ἀπόστολος, πρῶν μέγας σλουτζιάρης, καί ἡ σύζυγός του Ναζαρία, κόρη τοῦ πρῶν σλουτζιάρη Ἀράπουλ, ἀνταλλάσσουν κτήματα μέ τόν γ' λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς καί τή σύζυγό του Ἀνίτζα, κόρη τοῦ κόμισου Φορτούνα.

ἽΟ Ἀπόστολος τούς παραχώρησε τό παλαιοχώρι Μαρτζινένι τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ καί ὄλα τά τεμάχια τοῦ Ἀράπουλ στά χωριά Ρουστσιόρι, Δουμπραβέστι, Μποδέστι καί Πραξέστι, μαζί μέ ἰχθυοτροφεῖο, μυλοφράγματα, κ.λπ. Ὡς ἀντάλλαγμα πήρε ὄλα τά τεμάχια πού εἶχε ὁ Μπουχούς στά χωριά Πριμπέστι καί Χαρμανέστι τοῦ νομοῦ Βασλούι, τά ὅποια εἶχε ἀγοράσει ὁ κόμισος Φορτούνας, καθῶς καί δύο καλά ἄλογα.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Μπόουλ μέγας βόρnikov τῆς Κάτω Χώρας, Δαμπίτζα βόρnikov τῆς Ἄνω Χώρας, Γκλιγκοράσκο Ρούσουλ μέγας σπαθάρης, Κόστε Μοτζόκ μέγας σλουτζιάρης, Γρηγόριος πρῶν κόμισος, Ἰωαννίτζης Πραξέσκου βεσιάρης, Ἠλίας Στουόρζα παχάρnikov, Δουμητράσκου Μπόουλ ζιτνιτσιάρης, Νικόλαος Ράκοβιτζα ποστέλnikov, Πελίν βεσιάρης, Γκίκας κόμισος, Ἠλίας Ἀράπουλ πρῶν βόρnikov, Ἀλέξα Ἀράπουλ cāritan, Κωνσταντίνος Ἀράπουλ, Σαβίν μέγας soimar, Ρόσκα Μιεραουτζα καί Ρουτζίνα βόρnikovs de roatã.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Κόρλατ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1269. Χαρτί (33,9X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

A 126

1656 (7164), 18 Ἰανουαρίου.

ἽΟ Γαβριήλ Μπαραγκίνα –ὑστερα ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα– συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά ὄρια τῶν τεμαχίων πού ἀγόρασε ὁ κόμισος Φορτούνας, γαμπρός τοῦ Μπουχούς, στό χωριό Ρουστσιόρι (ἢ Δροσένι). ἽΑκολουθεῖ λεπτομερής περιγραφή.

Γαλλ. μτφρ. ἀπό τά Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1239.

127

1656 (7164), 11 Φεβρουαρίου, Ίασι.

Ὁ Γεώργιος Στεφάν, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν γ' λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς καί στή σύζυγό του Ἀνίτζα τήν κατοχή τοῦ παλαιοχωρίου Μαρτζινένι τοῦ νομοῦ Νεάμτζ καί τῶν τεμαχίων τῆς οἰκογένειας Ἀράπουλ στά χωριά Ρουσαιόρι, Δουμπραβέστι, Μποδέστι καί Πραζέστι, μέ ἰχθυοτροφεῖο καί μυλοφράγματα.

Ρουμ. μτφρ. ἀπό τά Σλαβονικά, ἀρ. **738**, πού ἐγινε στίς 10 Ἰουλίου 1810 ἀπό τόν πιτάρη Δουμητράσκο.

128

1656 (7164), 24 Ἀπριλίου, Μουσετέστι.

Ὁ Ἰονάσκο Τελεάγκα, γιός τοῦ Μάρκο, μαζί μέ τόν ἐγγονό (ἢ ἀνιψιό) του Στέφανο, ἀπό τό Ρουσαιόρι, πωλοῦν στήν Ζαμοόια τά τεμάχια πού ἔχουν στό Δουμπραβίτζα: Τό ἕνα ἔναντι 20 λεί καί τό ἄλλο ἔναντι 9 λεί.

Μάρτυρες οἱ: Ἀδάμ, Βασίλειος, γιός του Ἀνδρέας, Μητροφάνης, Θεόδωρος, Νάσκουλ, Γκλιγκοράσκο, γιός του Δουμητράσκο καί Ἰονάσκο, καί οἱ δύο παιδιά τοῦ Σάβου Μογκλάν, Κωνσταντῖνος Χόλτου καί Βασίλειος ιιζβασα, ὄλοι ἀπό τό Μουσετέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1117**. Χαρτί (29,8X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Τρεῖς ἔντυπες κυκλικές σφραγίδες μέ αἰθάλη.

129

1656 (7165), 14 Δεκεμβρίου, Μουσετέστι.

Ὁ Ἀριόν, γιός τοῦ Παντελέι, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Ταμπούτσι, ἀπό τό Μποδέστι, ἄκληρος, ἄρρωστος, ἀφήνει στή θεία του Δόνα Ζαμοόια (ὡς μόνη πού τόν φροντίζει) τό τεμάχιο πού ἔχει, ἀπό τό Στραμτούρι μέχρι τό Τσερετεοάνι, μέ τήν προϋπόθεση νά φροντίσει γιά τήν κηδεῖα του καί νά πληρώσει τό χρέος πού ἔχει σ' ἕναν Ἀρμένιο ἀπό τό Ρόμαν, γιό τοῦ Κάροστε (μισό ρολοβος μέλι).

Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες οἱ: Ἱερέας Ζαχαρίας ἀπό τό Σαουτσέστι, πνευματικός τοῦ Ἄριόν, Βασίλειος ἀπό τό Μουσετέστι, Δουμητράσκο Μογκλάν, Ἰονάσκο, Θεόδωρος γιός τοῦ Χόλτου, Βασίλειος ἀπό τό Μπογκδανέστι, Τοδεράσκο ἀπό τό Μουσετέστι.

ἘΥπογράφουν ἐπίσης ὁ πνευματικός Ἰστράτιε καί ὁ Βάσιε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1765**. Χαρτί (31,3X20,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Τρεῖς ἐντυπες ὀκαγωνικές σφραγίδες.

130

1657 (7165), 4 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Γεώργιος Στεφάν, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Ἰονάσκο, στόν Νουόρ καί στόν Σάββα, παιδιά τῆς Γκαβροίτζας ἀπό τό Μπογκδανέστι, τήν κατοχή τῶν τεμαχίων πού ἔχει στό χωριό αὐτό τοῦ νομοῦ Ρόμαν. Αὐτά τά εἶχε ἀγοράσει ἡ μητέρα τους ἀπό τούς γιούς τοῦ Μπέκκα ἀπό τό ἴδιο μέρος.

Μνεῖες γιά χρυσόβουλλα τοῦ ἡγεμόνα Βασιλείου Λούπτου.

Γραφέας ὁ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1192**. Χαρτί (40,4X27,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, χαρτοπερίκλειστη, διαμέτρου 5,2 ἑκατ. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ ἑλλείψεις στό κείμενο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἄρ. 1262.

131

1657 (7165), 18 Μαΐου.

Ἡ Μαρίκα καί ἡ Μαρία, κόρες τῆς Δραγκούνας ἀπό τό Παντσέστι, μαζί μέ τούς γιούς τους Μπεζάν καί Ἰωάννη, μαρτυροῦν γιά τό ἕνα τέταρτο τοῦ χωριοῦ Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Αὐτό τό εἶχε δωρίσει ἡ μητέρα τους Δραγκούνα στόν πρόην κόμισο Φορτούνα, ὁ ὁποῖος ξόδεψε κίολας ἐκεῖ ἕνα μεγάλο χρηματικό ποσό. Ἐπειτα, χωρίς νά ὑπολογίσουν τή δωρεά, οἱ κόρες τῆς πώλησαν τό ἀγροτεμάχιο στόν Κοκάλεα ἀπό τό Πετρέστι. Ὁ λογοθέτης Μπουχούς ὁμως κατήγγειλε τόν τελευταῖο ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου καί ἡ ἀπόφαση τοῦ ἡγεμόνα ἦταν νά

δώσει στον Κοκάλεα τή χρηματική αξία του τεμαχίου, πράγμα που έγινε. Ο Μπουχούς έδωσε επιπλέον και στη Δραγκούνα χρήματα, τρία βόδια και μία αγελάδα και έμεινε μόνος ιδιοκτήτης.

Μάρτυρες οί: Ίερέας Ίονάσκο από τό Γκαδίντζι, Γκιουργκίτζα Χαμπασέσκου, Νεάνεα από τό Παντσέστι, Σκαντέιε από τό Γκάλμπενι, Κυριάκος από τό Πλοτουνέστι, Τεμελίε από τό Μπατρανέστι, Άμπρόζιε, Ούρσου από τό Παντσέστι.

Γραφές ό Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 871. Χαρτί (29X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο. Δύο έντυπες όκταγωνικές σφραγίδες.

132

1657 (7165), 15 Ίουνίου, Σουτσεάβα.

Ο Γεώργιος Στεφάν, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, μέ βάση τίς μαρτυρίες όρισμένων ήλικιωμένων ανθρώπων, επικυρώνει στον Νικόλαο Μπουχούς κλουτσιάρη, γαμπρό του κόμισου Φορτούνα, τό ένα τέταρτο του χωριού Παντσέστι του νομού Πούτνα. Τό είχε δώσει ή Δραγκούνα από τό Παντσέστι στον κόμισο. Μετά τό θάνατό της οί κόρες της, Μαρίκα και Μαρία, μαζί μέ τούς γιούς τους Μπεζάν και Ίωάννη, τό πώλησαν στον Κοκάλεα από τό Πετρέστι.

Ένώπιον του Ντιβανίου και του ήγεμόνα ό Μπουχούς επέστρεψε τά χρήματα στον γιο του Κοκάλεα και επιπλέον έδωσε στίς δύο κόρες και στους δύο γιούς τους ένα (άδιευκρίνιστο) χρηματικό ποσό, τρία βόδια και μία αγελάδα.

Γραφές ό Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 880. Χαρτί (43,4X28,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάني μαύρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Έκτυπη κόκκινη κέρινη σφραγίδα, σε άριστη κατάσταση, διαμέτρου 5,3 εκατ., χαρτοπερίγλειστη. Γαλλ. μτφρ. στο έγγραφο αρ. 1240.

133

1657 (7165), 1 Αύγούστου, Ίάσι.

Ο Γεώργιος Στεφάν, ήγεμόνας τής Μολδαβίας, διατάζει τον γ΄ λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς και τον εκπρόσωπό του από τό χωριό Παντσέστι του

νομοῦ Πούτνα νά καλέσουν ξένους (ἀπό τήν Τουρκία, τή Βλαχία, τήν Πολωνία καί ἀπό ἄλλοῦ) νά ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ, ὅπου γιά δύο χρόνια θά εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπό φόρους καί ἀγγραφεῖς (ἐννέα ἀπό τούς ὁποίους καταγράφονται ἀναλυτικά).

Οἱ διάφοροι ἀξιωματοῦχοι καί φοροεισπράκτορες τοῦ νομοῦ Πούτνα νά μὴν τούς ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **872**. Χαρτί (29,1X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐκτυπη κόκκινη κέρινη σφραγίδα, διαμέτρου 3 ἐκατ., σκεπασμένη μέ βαμβάκι.

134

1657 (7166), 29 Νοεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰονάσκο Μπαρκάν μέ τή σύζυγό του Μάγδα, κόρη τῆς Μίκας, πωλοῦν στόν μεγάλο κλουτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς καί στή σύζυγό του Ἀνίτζα τό τεμάχιο πού ἔχουν στό Ρουσιόρι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι 14 ughi.

Μάρτυρες οἱ: Ἱερέας Δανιήλ ἀπό τό Πραζέστι, Σκαντέι ἀπό τό Γκάλμπενι, Μπόρτσα ἀπό τό Ματσικαούτζι, Ἰονάσκο Μπέεκα ἀπό τό Μπογδανέστι, Χουλούμπα Νονός καί Σέργκιε, ὅλοι ἀπό τό ἴδιο μέρος, Μουζίλα vătămari, Δημήτριος vătămari ἀπό τό Πραζέστι, Μάρκο Φέσκεκα ἀπό τό Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1105**. Χαρτί (30,7X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μία ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

135

1658 (7166), 29 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Γεώργιος Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στόν κλουτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, στόν ἀντιπρόσωπό του καί στόν vătămari τοῦ Παντσέστι (τοῦ νομοῦ Πούτνα) νά καλέσει ξένους ἀπό τήν Βλαχία, τήν Οὐγγαρία ἢ ἀπό ἄλλοῦ γιά νά ἐγκατασταθοῦν σ' ἐκεῖνο τό χωριό. Ἐκεῖ θά ἔχουν ἀπαλλαγῆ ἀπό φόρους καί ἀγγραφεῖς.

Οἱ παρχαλάμποι τοῦ νομοῦ καί οἱ διάφορων κατηγοριῶν φοροεισπράκτορες νά μὴν τούς ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **891**. Χαρτί (30,6X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρχνη σφραγίδα, ὀκταγωνική, σκεπασμένη μέ βαμβάκι. Αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ μαῦρο μελάνι.

136

1658 (7166), 8 Μαΐου, Τρότους.

Ἵοῖσηπιτος καί ἡ σύζυγός του Μαρικουτζα πωλοῦν στόν Γεώργιο, γιό τῆς Τοφάνας, ἕναν ἀμπελώνα ἔναντι 10 ughi, ἀφοῦ ρώτησε πρῶτα τά πέντε ἀδέλφια του.

Μάρτυρες ὁ șoltuz καί οἱ 12 rãrgari (ὑπογράφουν ὁ Θεόδωρος Κοτσιόρνεϊ, ὁ Τσιουλούκ Τζιουρτζιου, ὁ Στέφανος Πλέσε, ὁ Μιχαήλα, ὁ Ἰάκωβος, ὁ Σάββας γιός τοῦ ἱερέα, ὁ Πέτρος, ὁ Βασίλειος) καί οἱ κάτοικοι τῆς κωμόπολης Δουμητράσκο, Ὅπρε, Πακουράο, Λούπουλ, Δημήτριος Καρστέι καί Θεόδωρος ἀδελφός τοῦ Γαβριήλ.

Γραφέας ὁ [...] στό σπίτι τοῦ Γεωργίου Στοϊάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **58**. Χαρτί (29,4X20,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς κωμόπολης Τρότους.

137

1658 (7166), 14 Ἰουνίου.

Ἵο Κωνσταντῖνος καί οἱ ἀδελφές του Ἄγγελίνα καί Μαρία, παιδιά τοῦ Ἴ�ποστόλου Πογκάν, ἐγγόνια τοῦ Μαφτέι Πογκάν, πωλοῦν γιά ...* λέι “χτυπημένα” τό τεμάχιο πού ἔχουν κληρονομιά ἀπό τόν πατέρα τους στό χωριό Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, δηλαδή τό ἕνα δωδέκατο, στόν κλουτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς καί στή σύζυγό του Ἄνιτζα.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικιοί: Ράκοβιτζα Τσεχάν μέγας λογοθέτης, Ἰλίας Σεπιλίτσι μέγας βόρνικος, Δαμπίτζα μέγας βόρνικος, Ἰωαννίτζης Πραζέσκου μέγας ποστέλνικος, Σολομών Μπαρλαδεάνου μέγας βεστιάρης, Γρηγόριος Ρούσουλ μέγας σπαθάρης, Δάριε μέγας κόμισος, Νικόλαος β΄ ποστέλνικος, Νεάνιουλ β΄ λογοθέτης, Σαβίν πρῶην λογοθέτης, Νικόλαος β΄ ποστέλνικος, Σολδάν ζιτνιτσιάρης, Κωνσταντῖνος Καρακάς ποστέλνικος, Ἰωάννης Χαμπασέσκου καί Μπεζάν βόρνικοι de roartă, Δουμητράσκο Ρόσκα βόρνικος, Σιλιόν βόρνικος, Γκιοργκίτζα Χαμπασέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **890A**. Χαρτί (32,4X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

138

1658 (7166), 15 Ἰουνίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος καί οἱ ἀδελφές του Ἰλεάνα καί Μαρία, παιδιά τοῦ Ἀποστόλου Πογκάν, ἐγγόνια τοῦ Μαφτέι Πογκάν, πωλοῦν στόν κλουτσαίρη Νικόλαο Μπουχούς καί στή σύζυγό του Ἀνίτζα τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Παντσέστι, τοῦ νομοῦ Πούτνα, δηλαδή τό ἕνα δωδέκατο μέ σπίτι, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό καλλιεργημένη γῆ, χορτάρι, μελισσότοπο κ.λπ. ἔναντι 180 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Σταμάτης μέγας στόλνικος (ὑπογράφει Ἑλληνικά), Δάριε μέγας κόμισος, Μύρων Τσιογκόλεα μέγας μεδελνιτσιάρης, Οὔρσουλ μέγας ἀρμάσης, Παναγιώτης μέγας οὐσάρης (ὑπογράφει Ἑλληνικά), Νεάνιουλ β΄ λογοθέτης, Σαβίν πρόην λογοθέτης, Νικόλαος β΄ ποστέλνικος, Σολδάν ζιτνιτσιάρης, Τοδεράσκο Πραζέσκου κλουτσαίρης, Ἰωάννης Χαμπασέσκου, Κωνσταντῖνος Καρακάς ποστέλνικος, Μπεζάν βόρνικος de roartă, Δουμητράσκο Ρόσκα βόρνικος, Σιλιοάν βόρνικος, Γκιουργίτζα Χαμπασέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **890**. Χαρτί (32,4X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο.

139

1659 (7167), 17 Φεβρουαρίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Μαξίν Μπαχνάσου μέ τούς γιούς του Σαβεριάν, Φρούντζα, Θεόδωρο, Βασίλειο καί Ἰάκωβο ἀνταλλάσσουν κτήματα μέ τόν πρόην κλουτσαίρη Νικόλαο Μπουχούς: Τοῦ παραχωροῦν 60 rãpãnturi στό χωριό Σακουιέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν καί λαμβάνουν ἀπ’ αὐτόν ἕναν μελισσότοπο στό Σκέι, καθώς καί ἕνα τεμάχιο σέ ἄλλο (μῆ ὀνομαζόμενο) χωριό, τοῦ ἴδιου νομοῦ, καθώς καί 65 λέι.

Μάρτυρες οἱ: Σάββας ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν, Δανήλ ἱερέας ἀπό τό Πραζέστι, Ἰονάσκο ἱερέας ἀπό τό Γκαδίντζι, Γκιουργίτζα Χαμπασέσκου, Ἰσαάκ ἀπό τό Πραζέστι, Μπόρος vătãman ἀπό τό Πραζέστι, Μουζίλα, Μάρκο,

Γκούριε καί Ἀποστολάκης, ὄλοι ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος, Λουικιάν ἀπὸ τὸ Ρου-
στσιόρι καί Βλάσιε ἀπὸ τὸ Πρωτοποπέστι.

Γραφείας ὁ *diac* Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 343. Χαρτί (29,6X20,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμ-
βάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικὲς σφραγίδες. Μὲ παρό-
μοιο περιεχόμενο καὶ ἡμερομηνία τὸ ἔγγραφο, πρωτότυπο, ἄρ. 364. Γαλλ. μτφρ. στὸ
ἔγγραφο ἄρ. 1250.

140

1659 (7167), 23 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Γεώργιος Καπτάριου, μὲ τὴ σύζυγό του Μαρία καί τοὺς γιούς του
Σάββα καί Γεώργιο πωλοῦν στὸν πρῶνν μεγάλο κλουτσιάρη Νικόλαο
Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού ἔχουν στὸ Σακουιένι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι
16 λεί καί μιᾶς ποσότητος κεραιοῦ.

Μάρτυρες οἱ: Βασίλειος Σολδάν πρῶνν ζιτνιτσιάρης, Τοδεράσκο Μπα-
τσιόκ β΄ σλουτζιάρης, Κωνσταντίνος Καρακᾶς ποστέλνικος, Γκαβριλάς
Ζόρεα πρῶνν σλουτζιάρης, Κωνσταντίνος Ζόρεα ἀγᾶς, Δουμητρᾶσκο
Ρόσκα, Σιλιόν, Γκούριε καί Δουμητρᾶσκο βόρνοικι de gloatǎ, Δουμητρᾶσκο,
Κορλάτ καί Ποϊάνα uicari.

Γραφείας ὁ *diac* Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 363. Χαρτί (31,6X19,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμ-
βάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

141

1659 (7167), 25 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Γεώργιος Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν πρῶνν
κλουτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, γαμπρό τοῦ κόμισου Φορτούνα, τὴν κατο-
χὴ ἑνός μελισσοτόπου στὸ χωριὸ Δραγκανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 462. Χαρτί (15X19,2). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο κατα-
λαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα,
διαμέτρου 4,9 ἑκατ. σβησμένη μερικῶς. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἄρ. 1252 μὲ ἡμερομη-
νία 25 Μαῖου. Περίληψη στὸ ἔγγραφο ἄρ. 444. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Ἀ. Βουκουρεστίου,
συλλογὴ M-rea Bistrița, X1/2 (ἄρ. 2), πού ἔγινε στίς 16 Ἰουλίου 1800.

***Ἐκδ.** Περίληψη στὸ *C.D.M.*, τόμος Γ΄, ἄρ. 400, σελ. 104.

142

1659 (7167), 20 Ἀπριλίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Ἄλμπουλ ἀπὸ τὸ Ὁμπάρσιε καὶ ἄλλοι συγγενεῖς τοῦ πωλοῦν τὸ τεμάχιο ποῦ ἔχουν στὸ Λαζένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, με ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπὸ τὴν καλλιεργημένη γῆ, τὸ δάσος, τὸ χορτάρι, κ.λπ. στὸν πρῶην κλουτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι πέντε λεί, τοῖς μετρητοῖς, ποσὸ ποῦ ἔλαβε πρὶν γίνει ἡ ὀριοθέτηση.

Μάρτυρες οἱ: Πάντεα ἀπὸ τὸ Ὁμπάρσιε, Θωμᾶς ἀπὸ τὸ Δοκολίνα, Στέφανος Τζεαλέπουλ ἀπὸ τὸ Τσιουμαλέστι, Σάββας ἀπὸ τὸ Πελετίτσι, Ἄνδρόχιε ἀπὸ τὸ Μποχοτίν, Δημήτριος ὁ Οὔγγρος, Τιρόν, Ζαχαρίας.

Γραφέας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 529. Χαρτί (29,8X20,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικὲς σφραγίδες μετὸ τὸ ἴδιο χρῶμα.

143

1660 (7168), 13 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Στεφανίτζα Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Νικόλαο Μπουχούς (ἢ στὸν ἀντιπρόσωπό του) τὸ ἕνα τέταρτο τοῦ χωριοῦ Παντσέστι, τοῦ νομοῦ Πούτνα, τὸ ὁποῖο προηγουμένως ἀνῆκε στὸν Φορτούνα, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐξαγοράσει τὴν ποινὴ κάποιου ποῦ κατηγορήθηκε γιὰ φόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 889. Χαρτί (22,9X19,9). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Με κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,2 ἑκατ. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1240.

144

1660 (7168), 21 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰωαννίτζης, γιὸς τοῦ Σανσόν Τελεάγκα, πωλεῖ στὸν Κρατσιούν ἀπὸ τὸ Ρουσαιόρι καὶ στοὺς γιούς του Στρατουλάτ καὶ Τοχίν μετὸν τὴν τιμὴ τῶν δύο λεί, ἐξ αἰτίας τῆς πείνας ἕνα ἀγροτεμάχιο σὲ μὴ ὀνομαζόμενη περιοχὴ.

Μάρτυρες οἱ: Δουλισίν ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Θεόδωρος ἀδελφός του, Κωνσταντίνος ἑγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Πελίν, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1116**. Χαρτί (31X20,11). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῖρο. Τρεῖς ἔντυπες ὀκταγωνικὲς σφραγίδες μὲ αἰθάλη.

145

1660 (7169), 5 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Χούλπε ἀπὸ τῆ Λίτοβα πωλεῖ στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς 18 răbânturi στὸ χωριὸ Σακουιέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μὲ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπὸ τὸ δάσος, τὴν καλλιεργημένη γῆ, τὸ χορτάρι κ.λπ., μὲ μελισσότοπο, ἔναντι 26 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες οἱ: Μοτζόκ πρῶην σλουτζιάρης, Δουμητράσκο Δραγκουτζέσκου πρῶην porțar, Δουμητράσκο Ρόσκα, Ρουτζίνα, Κόνδρεα, Δουμητράσκο, Χλαπάσκου βόρνικος de gloată, Κόρλατ uricar, Ἀπόστολος uricar, Ἰωάννης uricar.

Γραφῆας ὁ diaș Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **327**. Χαρτί (31,9X19,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Στό recto τοῦ β΄ φύλλου ἡ ἐπανάληψή του. Μελάني καστανό.

146

1660 (7169), 28 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Στεφανίτζα Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὴν κατοχὴ ὄλων τῶν τεμαχίων ποῦ ἔχει στὸ χωριὸ Σακουιέني, τὰ ὁποῖα εἶχε ἀγοράσει τόσο ὁ ἴδιος ὅσο καὶ ὁ πεθερὸς του Μιχαήλ Φορτούνα, πρῶην μέγας κόμισος.

Γραφῆας ὁ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **334**. Χαρτί (42,8X28,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό. Ἡ ἔκτυπη κόκκινη κέρικη σφραγίδα ἔχει ἐκπέσει. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο αρ. 1250.

147

1660 (7169), 5 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Στεφανίτζα Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Ζαπαλέ-

τζ νά μεταβεί στό Τσιουμουλέστι, ὅπου νά παραδώσει ἕνα μελισσότοπο μέ κυψέλες στόν Μάκε, γιό τοῦ Μπαχγάσουλ τόν ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς. Γι' αὐτόν εἶχε διένεξη μέ τόν κόμισο Φορτούνα.

Μνεῖες γιά ἔγγραφο πού ἀπέλυσε ὁ Βασίλειος Λούπου.
Γραφείας ὁ Τιρόν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1327**. Χαρτί (30,7X19,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησμένη μερικῶς, διαμέτρου 5,2 ἑκατ.

148

1660 (7169), 21 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Στεφανίτζα Λούπου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει ἕναν ἀξιωματοῦχο (ὁ ὁποῖος δέν κατονομάζεται) νά ὀριοθετήσει ὄλα τά τεμάχια πού ἀγόρασαν τόσο ὁ μεδελνιτσιάρης Νικόλαος Μπουχούς, ὅσο καί ὁ πεθερός του κόμισος Φορτούνας στά χωριά Σακουιέني, Τσιουμαλέστι, Ρουστιόρι, Τσερετεοάνι καί ἄλλοῦ, ἐτοιμάζοντας καί μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **328**. Χαρτί (30,8X21,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησμένη μερικῶς, διαμέτρου 5,2 ἑκατ.

149

1660 (7169), 5 Νοεμβρίου.

Ὁ Θεόδωρος καί ἡ Μαρία, παιδιά τοῦ Γαβριήλ Τζιούλ, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχια πού εἶχαν ἀπό τόν παπποῦ τους Μπόδεα καί ἀπό τόν πατέρα τους, 11 pământuri συνολικά, ἔναντι ...* ταλήρων “χτυπημένων”.

Μάρτυρες οἱ: Δαναῖλα ἱερέας ἀπό τό Πραζέστι, Χουλούμπα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Νονόε ἀπό τό ἴδιο μέρος, Ἄλμπουλ ἀπό τό Τσερετεοάνι, Γεώργιος Ναφορόνιτζα ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Νικοάρα ἱερέας ἀπό τή Σκέια, Ἀξάντιε ἱερέας ἀπό τό ἴδιο μέρος, Οὔρσουλ ἔμπορος ἀπό τό Ρόμαν, Δημήτριος Μπόρος vătăman ἀπό τό Πραζέστι, Μοζίλα ἀπό τό ἴδιο μέρος, Στέφανος Σουβέιου, Γαβριήλ ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Τοφάν Μάτας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 544. Χαρτί (31,5X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι καστανό.

* Κενό στό ἔγγραφο.

150

1660 (7169), 15 Νοεμβρίου, Ίασι.

ἽΟ Σκαντιέ, γιός τῆς Δοκίας, ἔγγονός τῆς Μαρίκας Γκολαιάσας (=συζύγου τοῦ Γκόλια), δωρίζει στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχια γῆς πού ἔχει στά χωριά Ρουσιτόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ἐπειδή τόν βοήθησε στά γεράματά του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 1073. Χαρτί (32,2X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα μία ἔντυπη κυκλική σφραγίδα.

151

1660 (7169), 28 Νοεμβρίου, Ίασι.

ἽΟ Δουμητράσκο, γαμπρός τοῦ Μόσκου, καί ἡ σύζυγός του Ἰόβα, μέ τά ἀδέλφια τῆς, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό Σκέια, λόγω τῆς μεγάλης πείνας.

Μάρτυρες: Δαμασσηνός μέγας πιτάρης, Μύρων Μπουτσιόκ πρόην σλουτζιάρης, Κόνδρε βόρnikov de roartă, Χλαπάσκου βόρnikov de roartă, καί ἄλλοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 719. Χαρτί (31,2X21,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

152

1660 (7169), Νοέμβριος.

ἽΟ Θεόδωρος, γιός τοῦ Γρηγορίου Μπόκος, μαρτυρεῖ πώς πώλησε τό τεμάχιο πού κατέχει στό χωριό Σκέια, πέντε pământuri, στόν Νικόλαο Μπουχούς, ἔναντι ...*

Μάρτυρες οἱ: Δαναῖλα ἱερέας ἀπό τό Πραζέστι, Κάροστε, Γκούρε καί Δημήτριος νăitapan ἀπό τό ἴδιο μέρος, Δανιήλ ἱερέας ἀπό τή Σκέια, Ἰξίντι ἱερέας ἀπό τή Σκέια, Οὔρσου ἐμπορος ἀπό τό Ρόμαν.

Ὑπογράφουν ἐπίσης ὁ ἱεροψάλτης Σελεβέστρου ἀπὸ τὸ Σκέι, ὁ ἱερέας Νεκοῦρα ἀπὸ τὸ Σκέι, Μάρκου Φέσκου, Μουζίλ, Στέφανος Σουβέιου, Κάρστεα, Γκουρίε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **717**. Χαρτί (31,8X20). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό.

* Κενὸ στὸ ἔγγραφο.

153

1660 (7169), 13 Δεκεμβρίου.

Ὁ Ὕλμπουλ γιὸς τοῦ Γεωργίου ἀπὸ τὸ Τσερετεοάνι, ἔγγονός τοῦ Ζαπαλέτζ, πωλεῖ στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἓνα bătrân καὶ 17 răpânturi ἀπὸ τὸ χωριὸ Σκέια τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες οἱ: Ἰωάννης Πραζέσκου μέγας βόρνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Μύρων Μπουτσιόκ πρῶην σλουτζιάρης, Νικόλαος παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, Ἰωάννης παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, Μπελδιμάν καὶ Ἰωάννης, ὑπηρέτες τοῦ Πραζέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **720**. Χαρτί (31,5X21,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό.

154

[1661 μετὰ τὸν Ἰανουάριο]

Ὁ Πέτρος Ταμπάν (;) πρῶην παρκαλάμπος τοῦ νομοῦ Πούτνα, μαζί με ἄλλους ἀξιωματούχους καὶ γείτονες ὀριοθετοῦν τὰ τεμάχια πού ἀγόρασαν ὁ μεδελνιτσιάρης Νικόλαος Μπουχούς καὶ ὁ πεθερός του Φορτούνας ἀπὸ τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ Λαζένι. Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν ὀρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **771**. Χαρτί (31,2X21). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τὸ ἔγγραφο. Μελάνι μαῦρο.

155

[1661 μετά τόν Ἰανουάριο]

Περιγραφή τῶν ὁρίων τῶν τεμαχίων πού ἀγόρασε ὁ [μεδελνιτσιάρης Μπουχούς] ἀπό τούς ἐλεύθερους χωρικούς, οἱ ὁποῖοι διαμένουν σέ χωριά τοῦ νομοῦ Ρόμαν: Μποδέστι, Δουμπραβίτζα, Μουσετέστι, Ρουστσιόρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **773**. Χαρτί (20,7X15,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο. Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **772**.

156

[1661 μετά τόν Ἰανουάριο]

Ὄριοθετική μαρτυρία γιά τά τεμάχια πού ἀγόρασε ὁ μεδελνιτσιάρης Νικόλαος Μπουχούς ἀπό τούς ἐλεύθερους χωρικούς, οἱ ὁποῖοι διαμένουν στό Ρουστσιόρι τοῦ νομοῦ Ρόμαν. Τά ὄρια τους ἀκολουθοῦν.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **774**.

157

[1661 μετά τόν Ἰανουάριο]

Ὁ Πέτρος Ταμπάν (;), πρῶην παρκαλάμπος τοῦ νομοῦ Πούτνα, μαζί μέ ἄλλους βογιάρους καί γείτονες, ὀριοθετοῦν τά τεμάχια τά ὁποῖα ὁ μεδελνιτσιάρης Μπουχούς ἀγόρασε στό Τσιουμουλέστι ἀπό τούς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ Λαζέني.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **768**. Χαρτί (32,1X20,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο.

158

1661 (7169), 12 Φεβρουαρίου, Πραζέστι.

Ὁ Κάροστε Πούρτζε καί ἡ Ἄννα, κόρη τοῦ Νικηφόρου, πωλοῦν τό τεμάχιο πού εἶχαν οἱ γονεῖς του στό Λαζέني, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, 15 pământuri συνολικά, μέ τμήματα τοῦ δάσους, τοῦ λειμώνα, τοῦ κάμπου, μέ μελισσό-

τοπο και ἀμπέλια στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι ...* τοῖς μετροητοῖς.

Τὰ χρήματα θὰ τὰ εἰσπράξουν μετὰ τὴν ὀριοθεσία τους.

Μάρτυρες οἱ: Δανιὴλ ἱερέας ἀπὸ τὸ Πραζέστι, Μάρκος Φεάσκα και Ἰσαάκ ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος, Πιντελεὶ Μπράνζα, Γκουριέ, Βιτζέλ, Στέφανος Γκάτκα, Σουβέι, Νουὸρ ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Ἄλμπουλ Κάρτσιουλ ἀπὸ τὸ Τσερετεοάνι, Παῦλος γιὸς τοῦ Μόσκου.

Γραφέας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 528. Χαρτί (31,1X19,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου και τὸ recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

* Κενὸ στὸ ἔγγραφο.

159

1661 (7169), 22 Φεβρουαρίου.

Ὁ Γρηγόριος Μπόκος και ἡ ἀδελφή του Δεδεάκα πωλοῦν τὸ τεμάχιό τους στὸ χωριὸ Σκέι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μὲ ὄλο τὸ εἰσόδημα, στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι 12 λέι.

Μάρτυρες οἱ: Ἰονάσκο ἱερέας ἀπὸ τὸ Γκαδινίντζι, Ἰχνάτ, Θεόδωρος seraschier ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος, Κωνσταντίνος και Μαξίν Γκάλ[μα], Μιχαήλ και Ἰονάσκο Μπεστελίτ, Θεόδωρος Τζιόκας, Ἰορδάκε, Γρηγόριος Μπουτνάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 708. Χαρτί (31,3X19,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

160

1661 (7169), 22 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἄλμπουλ και ὁ Γαβριήλ, παιδιὰ τοῦ Γεωργίου ἀπὸ τὸ Τσερετεοάνι, πωλοῦν στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ὄλο τὸ τεμάχιο ποῦ ἔχουν στὸ χωριὸ Σκέι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο ἱερέας ἀπὸ τὸ Γκαδινίντζι, Ἰονάσκο Μπάλογκ, θεῖος τῶν Ἄλμπουλ και Γαβριήλ, Ζαπαλέτζ, Γκιουργκίτζα ἀπὸ τὸ Πραζέστι, Στέφανος, Τζόγκρε, Παῦλος Μόσκου, Ἰσαάκ chelar, Πάρτζα.

Γραφείας ὁ διακ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **709**. Χαρτί (32,7X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

161

1661 (7169), 22 Φεβρουαρίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Γαβριήλ, γιός τοῦ Γεωργίου ἀπό τό Σκέι, πωλεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Σκέι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, συνολικῆς ἔκτασης 17 pământuri.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος Μπουχουσέλ, Ἰονάσκο ἱερέας ἀπό τό Γκαδίντζι, Ζαπαλέτζ ἀπό τό Τσερετεοάνι, Ἐνάκι κουρέας ἀπό τό Ρόμαν, Ἰσαάκ chelar, Παῦλος γιός τοῦ Μόσκου, Ἰονάσκο Μπαλίτσι.

Γραφείας ὁ διακ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **710**. Χαρτί (31,4X19,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

162

1661 (7169), 23 Φεβρουαρίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Στέφανος Ζαπαλέτζ καί ὁ ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) του Ἄλμπουλ πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἑννέα pământuri στό χωριό Σκέια, πού εἶχαν ἀγοραστεῖ ἀπό τόν Ἰωάννη καί τά δύο του ἀδέλφια.

Παράλληλα ὁ Παῦλος καί ἡ σύζυγός του Ἀγγελίνα, μαζί μέ ἄλλους συγγενεῖς, πωλοῦν στόν ἴδιο μεδελνιτσιάρη τό τεμάχιο τους στό Σκέια.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Ἰονάσκο ἀπό τό Γκαδίντζι, Ἰονάσκο Μπαλίτσι, Στέφανος Τζογκός, Παρασκευάς, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Μπαλίτσι, Θεόδωρος καί Κωνσταντίνος Σαραμάτ, Ἰχνάτ, Μαζίν ὁ Πρεσβύτερος, Μιχαήλα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **711**. Χαρτί (32,2X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό.

163

1661 (7169), 12 Μαρτίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος καί ἡ σύζυγός του Δοκίτζα, κόρη τοῦ Μογκλάν, δωρίζουν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό colas τοῦ βάλτου Στραμτόρι (στό Ρουστοϊόρι), μαζί μέ μελισσότοπο, μέ ἀλσύλλιο καί ἰχθυοτροφεῖο, ἐπειδή τοὺς εἶχε βοηθήσει παλαιότερα. Ὁ Μπουχούς τοὺς ἔδωσε 43 λέι.

Μάρτυρες: Ὀνίκα ἀπό τό Ρόμαν, Στάν ἀπό τό Ἰουξέστι, Λοχάν ὁ Ἄρμενιος, Βασίλειος πρῶην παρκαλάμπτος τοῦ Νεάμτζ.

Γραφέας ὁ Πατράσκο Μπουζνού.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1097. Χαρτί (30,7X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ ἀ΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα μία ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

164

1661 (7169), 15 Μαρτίου.

Ὁ Νίστορ, γιός τοῦ Μπάνου ἀπό τό Φουνδέι, πωλεῖ στόν Ἰωάννη γιό τῆς Τοδερεάσας ἀπό τό Καμπέι τό τεμάχιο πού ἔχει στό Σακουιέι, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τόν κάμπο, ἀπό τό δάσος, μέ μυλόφραγμα καί μελισσότοπο, ἔναντι ὀκτώ λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ἀνδρέας γιός τῆς Γκερμανέσας, Γκλιγκρότσα γιός τοῦ ἱερέα Στεφάνου ἀπό τό Σακουιέι, Μπάροουλ ὁ τσιγγάνος, κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 570. Χαρτί (31,6X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἀ΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Σχιοίματα στίς διπλώσεις.

165

1661 (7169), 17 Μαρτίου, Πραξέστι.

Ἡ Προχίρα, κόρη τοῦ Θεοδώρου Χυλιοξάνου, πωλεῖ στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Μοβίλα καί σέ περίπτωση πού τά χρήματα πού λάβει εἶναι περισσότερα ἀπό τήν ἀξία τοῦ τεμαχίου αὐτοῦ, θά τοῦ παραχωρήσει καί ἓνα ἄλλο στό χωριό Τσιουμαλέστι.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκε, Γεώργιος Γκλούγκα γιός τοῦ Πασκάλ, Θεόδωρος ἀπὸ τὸ Σακουιένι καὶ Ἰονάσκο Χουλούμπα.

Γραφέας ὁ Δάριε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1146**. Χαρτί (30,7X19,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Στὸ ἴδιο χαρτί μὲ τὸ ἐπόμενο ἔγγραφο.

166

1661 (7169), 17 Μαρτίου, Πραξέστι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ρογκόζ πωλεῖ στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο ποῦ ἔχει ἀπὸ τὸν πατέρα του Βασίλειο, κάτοικο τοῦ χωριοῦ Λαζέني, ἔναντι δύο ughi.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1146**. Χαρτί (30,7X19,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ verso τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Στὸ ἴδιο χαρτί μὲ τὸ προηγούμενο ἔγγραφο.

167

1661 (7169), 17 Μαρτίου, Πραξέστι.

Ἡ Μαρία, κόρη τῆς Ἀναστασίας, ἀνιψιά τοῦ Κωνσταντίνου, πωλεῖ στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, πέντε rământuri στοῦ χωριό Σκέια. Παράλληλα ὁ Τοφάν καὶ ὁ Θεόδωρος πωλοῦν στὸν Μπουχούς τὸ δικό τους τεμάχιο στοῦ ἴδιου χωριό.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκε πρῶην căpitan στήν Αὐλή, Τοδερίτσα ἀπὸ τὸ Σακουιένι, Γεώργιος ὑπηρέτης τοῦ βεστιάρη Πασκάλ καὶ Ἰονάσκο Χουλούμπα.

Γραφέας ὁ Δάριε, ὑπηρέτης τοῦ βόρηνικου Πραξέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **712**. Χαρτί (30X20,8). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μὲ αἰθάλη μία ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

168

1661 (7169), 17 Μαρτίου, Πραξέστι.

Ἡ Ἰστίνα, ὁ Ἰονάσκο καὶ ἡ Μαρία, παιδιά τοῦ Ἰβάν, πωλοῦν στὸν μεγά-

λο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, τά τεμάχια πού ἔχουν ἀγοράσει οἱ γονεῖς τους, ἀπό τόν Κόνδρε Μποτέσκου, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό παλαιοχώρι, τόν λειμών, τό δάσος, κ.λπ. ἔναντι 30 λέι.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκε cäpitan, Ἰονάσκο Χουλούμπα, Γεώργιος, ὑπηρέτης τοῦ βεσιτιάρη Πασκάλ, Τοδερίτζα ἀπό τό Σακουιέني.

Γραφᾶς ὁ Δάριε, ὑπηρέτης τοῦ βόρηνικου Πραζέσκιου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 362. Χαρτί (29,4X20,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

169

1661 (7169), 18 Μαρτίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος, γιός τοῦ Νικοάρα Καρλίγκ, καί ἡ ἀδελφή του Ἄνουσκα, ὁ Ἰωάννης καί ὁ Πέτρεα, γιοί τοῦ Παύλου Καρλίγκ, πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο τῶν γονέων τους, δύο τμήματα, ἔναντι ...*

Παράλληλα ἡ Ἰλεάνα, κόρη τοῦ Γαβριήλ Καρλίγκ, καί τά ἀδέλφια της Ἰωάννης καί Ἄνδρέας, πωλοῦν στόν Μπουχούς τό τεμάχιο τοῦ πατέρα τους, 15 pämpături, ἔναντι ...*

Μάρτυρες οἱ: Δανιήλ ἱερέας ἀπό τό Πραζέστι, Γεώργιος Ναφόρνιτζα, Νίστορ ἀπό τό Σακουιέني, Νικόλαος ἀπό τό Σακουιέني, Γκιγκόρτσεα, κάτοικος τοῦ Σακουιέني, Γεώργιος ἀπό τό Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 551. Χαρτί (30,9X20,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

170

1661 (7169), 18 Μαρτίου.

Ὁ Νικηφόρος καί ἡ Μαρία μαζί μέ τούς γιούς τους Βασίλειο καί Γκροζάβα, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει ἡ Μαρία στό Μοβίλα.

Παράλληλα, ἡ Μαρία, κόρη τοῦ Ναταργάτουλ, πωλεῖ στόν ἴδιο ἀξιωματοῦχο τό τεμάχιο πού ἔχει στό Μοβίλα.

Μάρτυρες οί: [...] ιερέας από τό Πραζέστι, Γεώργιος Ναφόρνιτσα, Γαβριήλ Τζιούλ, Παῦλος Μόσκουλ, Κωνσταντίνος Γκαρλίγκα, ὄλοι από τό Τσιουμαλέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1145**. Χαρτί (19,8X15,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

171

1661 (7169), 18 Μαρτίου.

Ἡ Στεφανάνα, κόρη τοῦ Σάββα, ἐγγονή (ἢ ἀνιψιά) τοῦ Γκάργκαριτσα, πωλεῖ στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο τῆς μητέρας τῆς Χιμίας, στό χωριό Σακουιέني ἔναντι 20 λεί.

Μάρτυρες: Δανιήλ ιερέας από τό Πραζέστι, Γεώργιος Ναφόρνιτσα από τό Τσιουμαλέστι, Γκλιγκόρτσα από τό Σακουιέني, Γαβριήλ από τό Τσιουμαλέστι, Νίστορ από τό Σακουιέني, Νεκούλτσε από τό Σακουιέني.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **333**. Χαρτί (30,7X20,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό.

172

1661 (7169), 22 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ἵσασάκ γιός τοῦ Νικηφόρου, ἐγγονός τοῦ Βλάσιν, δωρίζει στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, στή σύζυγό του Ἰανίτσα καί στά παιδιά του τό ἕνα ἔκτο τοῦ χωριοῦ Μοβίλα τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Παράλληλα ὁ Θεόδωρος, γιός τοῦ Ἰωάννη, ἀνιψιός τοῦ Ἰσασάκ, πωλεῖ στόν ἴδιο ἀξιωματοῦχο τό μισό τοῦ ἑνός ἔκτου τοῦ χωριοῦ Μοβίλα.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο ιερέας από τό Γκαδίντζι, Ἰονάσκο Μπαλίτσι, Συμεών Ἰουργιτσεάνου, Βασίλειος Χαδάμπουλ από τό Μαζινέστι, Ἰφτίμει από τό Μπαρόλέστι, Βράμπιε ράπτῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1147**. Χαρτί (29,2X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό.

173

1661 (7169), 23 Μαρτίου, Ρόμαν.

Ἵ Γκλιγκόρτσα Μπαχνάσουλ, γιός τῆς Ἰανασασίας, ἐγγονός τοῦ Λού-

που, πωλεί στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό ξνα ὄγδοο ἀπό τό τεμάχιο τοῦ παπποῦ του στό χωριό Σακουιένη, ἔναντι 20 λεί τοῖς μετροποῖς.

Μάρτυρες: Ὀνίκα κάτοικος τοῦ Ρόμαν, Γεώργιος ἀπό τό Τσερναούτζι, Δάριε, ὑπηρέτης τοῦ βόρnikov Πραζέσκου, Δημήτριος ἀπό τό Κριβέστι, Κωνσταντῖνος ἀπό τό Γκαδίντζι.

Γραφέας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 361. Χαρτί (29,6X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη τέσσερις ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

174

1661 (7169), 25 Μαρτίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Γεράσιμος Μπογκίουλ πωλεῖ τό τεμάχιο πού ἔχει στό Λαζένη, στόν Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι ...*

Παράλληλα καί ἡ Παράσκα, σύζυγος τοῦ Μπογκίουλ, πωλεῖ στόν ἴδιο ἀξιωματοῦχο τό τεμάχιο πού ἔχει στό Λαζένη. Καί τά δύο τεμάχια περιλαμβάνουν τμήματα ἀπό τό παλαιοχώρη, ἀπό τό δάσος, μελισσότοπος, κ.λπ.

Μάρτυρες: Ἰσαάκ cāritan, Ἰονάσκο ιερέας ἀπό τό Γκαδίντζι, Νουόρ ἀπό τό Μπογδανέστι, Βασίλειος, Γρηγόριος ἀπό τό Καουτσιάνι, Ἰονάσκο Μπαλίτσι, Στέφανος Δόπ ἀπό τό Πραζέστι, Μαφτέι, Ἰωακείμ, Ρογκός cιπροιάς, κ.λπ.

Γραφέας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 550. Χαρτί (31,1X19,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Μία ἔντυπη κυκλική σφραγίδα μέ μαῦρο μελάνι.

* Κενό στό ἔγγραφο.

175

1661 (7169), 25 Μαρτίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Ἰωακείμ καί ἡ σύζυγός του Μαρία, κόρη τοῦ Θωμᾶ ἀπό τό Σκέια, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο ἔκτασης ἐνός bātṛan πού ἔχουν στό Σκέια, τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Ίσαάκ cāpitan, Ίονάσκο ιερέας από τό Γκαδίντζι, Νουόρ από τό Μπογκδανέστι, Γρηγόριος από τό Καουτεσέني, Στέφανος Δόπ, Νίστορ από τό Καμπέني, Ίονάσκο Μπαλίτσι.

Γραφέας ό diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 713. Χαρτί (29,9X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό.

176

1661 (7169), 26 Μαρτίου, Γκαδίντζι.

Ό Κωνσταντίνος Ρογκόζ, γιός του Βασιλείου από τό Λαζέني, πωλεῖ όλο τό τεμάχιο πού έχει στό χωριό αυτό ό πατέρας του, μέ αντίστοιχα τμήματα από τό παλαιοχώρι, τήν καλλιεργημένη γή, τό χορτάρι, στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, έναντι ...* λεί τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Ίσαάκ cāpitan, ό ιερέας Ίονάσκο από τό Γκαδίντζι, Νουόρ από τό Μπογκδανέστι, Γρηγόριος από τό Καουτισέني, Μαφτέι από τό Χοτίν, Ίονάσκο Μπαλίτσι, Βράμπιε, κ.λπ.

Γραφέας ό Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 549. Χαρτί (31,1X18,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάني μαύρο.

* Κενό στό έγγραφο.

177

1661 (7169), 26 Μαρτίου, Γκαδίντζι.

Ό Κωνσταντίνος καί ή σύζυγός του Στάνκα, κόρη τής Σάβας, πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς όλο τό τεμάχιο πού έχει ή Σάβα στό Λαζέني, μέ αντίστοιχα τεμάχια από τό παλαιοχώρι, τό χορτάρι, τό δάσος κ.λπ., έναντι ...* λεί τοῖς μετρητοῖς. Στοῦ έξης οὔτε οἱ ἴδιοι, οὔτε οἱ συγγενεῖς τους νά μήν ἀνακατεῦνται στή διαχείριση αὐτοῦ του τεμαχίου.

Μάρτυρες: Ίσαάκ cāpitan, Ίονάσκο ιερέας από τό Γκαδίντζι, Νουόρ από τό Μπογκδανέστι, Βασίλειος από τό Καουτισέني, Μαφτέι από τό Χοτίν, Ίωακείμ από τό Μπακού, Στέφανος από τό Τσιουμαλέστι, Ίονάσκο Μπαλίτσι, Στέφανος Δόπ από τό Πραζέστι, Κωνσταντίνος Ρογκόζ, κ.λπ.

Γραφέας ὁ diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 548. Χαρτί (31,5X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Τρεῖς ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ τό ἴδιο χροῶμα.

* Κενό στό ἔγγραφο.

178

1661 (7169), 29 Μαρτίου.

Ὁ Ἰονάσκο καί οἱ ἀδελφές του Θεοδοσία καί Οὐλιάννα, παιδιά τοῦ Θωμᾶ Μοβιλεάνου καί ἄλλοι συγγενεῖς τους πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό Μοβίλα, ἔκτασης ἑνός bātŕan.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο ἱερέας ἀπό τό Γκαδίντζι, Γρηγόριος Τσιοκαρλίε, Ἰονάσκο Μπαλίτσι, Βασίλειος παρχαλάμπτος τοῦ Νεάμτζ, Κάρστεα aprod, Τοφάν ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Βίκολ ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Ἰσαάκ chelar.

Γραφέας ὁ diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1132. Χαρτί (27X19). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα μία ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

179

1661 (7169), 30 Μαρτίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Ἰωάννης, γιός τῆς Μαρίκας, ἐγγονός τοῦ Κιρβάσιε ἀπό τό Παντσέστι, πωλεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό ἕνα ὄγδοο τοῦ χωριοῦ Παντσέστι, τοῦ νομοῦ Πούτνα μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό παλαιοχώρι, τό χορτάρι, τήν καλλιεργημένη γῆ, μέ μελισσότοπους κ.λπ., ἔναντι 80 λέι.

Παράλληλα ὁ Οὐρσου ἀπό τό Παντσέστι καί ὁ θεῖος του Ἰγνάτιος πωλοῦν στόν ἴδιο ἀξιωματοῦχο καί μέ τό ἴδιο ποσό τό τεμάχιο πού ὁ συγγενής τους Ἰωάννης ἔχει στό Παντσέστι.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο ἱερέας ἀπό τό Γκαδίντζι, Ἰονάσκο Μπαλίτσι καί Κωνσταντίνος ἀπό τό Γκαδίντζι, Κωνσταντίνος Κοβουρλουιάνουλ, Βράμπιε ράπτης.

Γραφέας ὁ diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **888**. Χαρτί (31X19,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

180

1661 (7169), 31 Μαρτίου, Ρόμαν.

Ἡ Δαχίνα, κόρη τοῦ Γκλίγκορ, ἔγγονή τοῦ Ἀλέξα, πωλεῖ στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς 10 răpânturi στό χωριό Σκεία τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τεμάχιο πού ἀνήκε προηγουμένως στόν Μαξίν Μπαχνάσουλ.

Μάρτυρες: Δραγκάν καί Βασίλειος Γάλκα παρκαλάμπτοι τοῦ Νεάμτζ, Δαναῖλα ἱερέας ἀπό τό Πραζεστί, Θεόδωρος ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Θεόδωρος vătăman ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Πιντελέι Μπράντζα ἀπό τό Πραζεστί, Ἰάκωβος ἀπό τό Τσιουμαλέστι.

Γραφέας ὁ diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **714**. Χαρτί (31,7X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني καστανό.

181

1661 (7169), 2 Ἀπριλίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Ἰωάννης, γιός τῆς Μπορδοάιας, ἔγγονός τοῦ Ἰγνατίου Τάικα ἀπό τό Ἀραμέστι, πωλεῖ τό τεμάχιο τοῦ παπποῦ του ἀπό τό Λαζέني, μέ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπό τό παλαιοχώρι, τό χορτάρι, τήν καλλιεργημένη γῆ, τό δάσος, μέ μελισσότοπο, στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι ...* λεί τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Ματθαῖος παρκαλάμπτος τοῦ Ρόμαν, Στέφανος πιτάρης, Ἰονάσκο Μπαλίτσι, Δραγκάν, Βασίλειος Γάλκα.

Γραφέας ὁ diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **547**. Χαρτί (30,9X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ μαῦρο τρεῖς ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

* Κενό στό ἔγγραφο.

182

1661 (7169), 2 Ἀπριλίου, Ρόμαν.

Ἡ Μαρικούτζα, κόρη τοῦ Ἀβραάμ, ἐγγονή τῆς Ὄνασίας ἀπὸ τὸ Ἰουζέστι, πωλεῖ στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὰ τεμάχια πού ἔχει στὸ Ρουσαιόρι, Μποδέστι καὶ Δουμπραβίτζα, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι 48 λεί τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Μαροδάριε ἀπὸ τὸ Ἰουζέστι, ὁ Ἰονάσκο Μπέδρεα cāritan ἀπὸ τὸ Μπογιδανέστι, Θεοδόσιος ἀπὸ τὸ Καραουλέστι, Δραγκάν, Βασίλειος Γγάλκα, Τεμελίε cāritan.

Γραφέας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1072. Χαρτί (30X20,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ μαύρη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

183

1661 (7169), 16 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ἡ Ἰωάννα, κόρη τῆς Σόρας, ἐγγονή τοῦ Λούπου καὶ ἡ Ἰστίνα μὲ τὰ ἀδέλφια τῆς Μαρία καὶ Ἰερεμία, παιδιὰ τῆς Δραγκουτζας, ἐγγόνια τοῦ Λούπου ἀπὸ τὸ Σακουιένι, πωλοῦν στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ ἓνα τρίτο ἀπὸ τὸ τεμάχιο πού ἔχει ἡ Σόρα στὸ χωριὸ Σακουιένι, ἔναντι 12 λεί.

Μάρτυρες: Νίστορ ἀπὸ τὸ Φουνδέني, Ρογκόζ, Στέφανος ἀπὸ τὸ Μπαϊάνι καὶ Ἀνδρόνικος ἀπὸ τὸ Σακουιένι.

Γραφέας ὁ Δάριε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 360. Χαρτί (31,4X18,6). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐπίδραση ἰγρασίας. Ἐγγραφο φθαμένο στὶς ἄκρες.

184

1661 (7169), 20 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰωάννης, γιὸς τῆς Σωφρονίας, ἐγγονός τοῦ Βλάσιν καὶ ἡ Σαλόγκα, κόρη τῆς Μαρίας, ἐγγονή τοῦ Βλάσιν, πωλοῦν στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τρία τεμάχια στὸ χωριὸ Μοβίλα τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Νίστορ από τό Καμπέني, Κωνσταντίνος Ρογκόζ από τό Σακουιέني, Δουμητροάσκο γιός του Γκλιγκόρτσεα από τό Σακουιέني, Βλάσιε από τό Πρωτοποπέστι, Γρηγόριος Καφέιου.

Γραφέας ό Δραγκάν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1148.

185

1661 (7169), 22 Ἀπριλίου, Ρόμαν.

Ὁ Πέτρεα, γιός τῆς Θέελας από τό Λαζέني, πωλεῖ στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει ἡ μητέρα του στό Λαζέني, ἔναντι πέντε λεί τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Δουμητροάσκο Ὀνέκα από τό Ρόμαν, Ἰονάσκο Μπαλίτσι, Κωνσταντίνος, Συμεών Μπουκουλέιου, Ζαχαρόσκι, Βασίλειος Μπαλίτσι.

Γραφέας ό διάκ Ἀποστολάκης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 545. Χαρτί (30,8X20,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

186

1661 (7169), 24 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἀξίντιε καί ἡ ἀδελφή του Γκαφτόνα, παιδιά τῆς Κέλσιας, ἐγγόνια τοῦ Σκαντέιε, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο τῆς μητέρας τους στό χωριό Μοβίλα τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Μαφτέιου, Βλάσιε από τό Πρωτοποπέστι, Ἰωάννης από τό Μποχοτίν, Πέτρεα από τό Λαζέني, Ἰωάννης από τό Παντσέστι, Οὔρσουλ από τό Παντσέστι.

Γραφέας ό Δραγκάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1149. Χαρτί (31,2X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

187

1661 (7169), 14 Μαΐου, Ίασι.

Ὁ Ἰστροάτιε Τρίλε, γιὸς τῆς Παλαγκίας, ἐγγονὸς τοῦ Γκέριμαν ἀπὸ τὸ Μοβίλα, πωλεῖ στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο ποῦ ἔχει ὁ ἀνιψιὸς του Γαβριήλ στὸ χωριὸ Μοβίλα, μὲ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπὸ τὴν καλλιεργημένη γῆ, τὸ παλαιοχώρι, τὸ χορτάρι κ.λπ. Θὰ τοῦ ἐπιστρέψει ἓνα μέρος ἀπὸ τὸ δικό του ἀγρόκτημα στὸ χωριὸ Κατζελέστι.

Μάρτυρες: Τεμελίε cāritan, Πασκάλο γιὸς του, Νίστορ ἀπὸ τὸ Καμπέني, Βασίλειος Μπάνουλ ἀπὸ τὸ Φουνδέني, Θεόδωρος Μπάνουλ ἀπὸ τὸ Τσιου-μαλέστι, Θεόδωρος Μπόκας ἀπὸ τὸ Πραζέστι, Ἐφραίμ γιὸς τοῦ Ναταγκά-τουλ ἀπὸ τὸ Μοβίλα, Γεώργιος ἀπὸ τὸ Πραζέστι, Βασίλειος ἀπὸ τὸ Πραζέ-στι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1150. Χαρτί (31,1X20). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

188

1661 (7169), 15 Μαΐου, Ίασι.

Ὁ Σάββας μὲ τὴ σύζυγό του Ἀναστασία, κόρη τῆς Μαρίας, ὁ Γεώργιος μὲ τὴ σύζυγό του Κινδία, κόρη τῆς Μαρίας, καὶ ἡ Ἰωάννα κόρη τῆς Μαρίας, πωλοῦν στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς δύο ἀγροτεμάχια στὸ χωριὸ Μοβίλα τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μὲ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπὸ τὸ χορτάρι, μὲ ἐνυδρεῖα, μὲ μελισσότοποιους κ.λπ.

Μάρτυρες: ὁ Ἀνμπρόχιε ἀπὸ τὸ Μποχοτίν, ὁ γιὸς του Ἰωάννης, ὁ Συμεὼν ἀπὸ τὸ Ἰουργιτσιέني, ὁ Μπουκουλέι ἀπὸ τὸ Μαδαρζάτσι, ὁ Δραγκάν, ὁ Ἰωάννης κουνιάδος τοῦ Κυριάκου καὶ ὁ διάκ ἀποστολάκης.

Γραφείας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1151. Χαρτί (29,6X20,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

189

1661 (7169), 3 Ἰουνίου, Ίασι.

Ὁ Βασίλειος Ταπλάουλ, γιὸς τοῦ Δαναῖλα, ἐγγονὸς τοῦ Μπόκα, καὶ ἡ

ἀδελφή του Ἄναστασία πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Σκέια.

Μάρτυρες: Ἰσαάκ cǎritan, Γκιοργκίτζα Μίχουλ ἀπό τό Μπούτσιουμι, Στρατουλάτ diac, Ἄνμπρόχιε, Πάρβουλ.

Γραφείας ὁ diac Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 715. Χαρτί (30,4X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

190

1661 (7169), 5 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Πέτρος καί ἡ σύζυγός του Μαρικούτζα, κόρη τῆς Πιλάνδρας, ἐγγονή τοῦ Νεάγκου, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἑπτὰ rǎmântuḡi ἀπό τό χωριό Σκέια τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Τοδερίτζα ἀπό τό Σακουιέني, Δουμητράσκο, Γαβριήλ Τζιουλ, Ἄνμπρόε, Νάκουλ, Στρατουλάτ diac, Κωνσταντίνος Πογκάν ἀπό τό Δαμενέσι, Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 716. Χαρτί (31,4X20,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

191

1661 (7169), 12 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Γρηγόριος καί ὁ ἀδελφός του Καμαρζάν, παιδιά τοῦ ἱεροψάλτη Γαβριήλ, ἐγγόνια τοῦ ἱερέα Ἄνδρέα, πωλοῦν πέντε rǎmântuḡi στό χωριό Λαζέني, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό καλλιεργημένη γῆ καί ἀπό τό παλαιό χωριό, καθώς καί μέ μελισσότοπο ἔναντι ...* λέι “χτυπημένων” στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς.

Μάρτυρες: Ἄμπρόζιε ἀπό τό Μποχοτίν, Μουζίλα ἀπό τό Πραζέσι, Στρατουλάτ diac, Νάκιε, Ματθαῖος, Στέφανος ἀδελφός τοῦ Στρατουλάτ, Συμεών γιός τοῦ cǎritan Βασιλείου, Πάρβου, κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 546. Χαρτί (30,6X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα μία ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

* Κενό στό ἔγγραφο.

192

1661 (7169), 4 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ὁ Γκλιγκόρτσα πωλεῖ στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού ἀνῆκε πρὶν στὴν Ἀντίμα, κόρη τοῦ Κόνδρεα ἀπὸ τὸ Σακουιέني, ἔναντι ἐνὸς λεί καὶ μισοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 349. Χαρτί (15,7X10). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό.

193

[1660, 1 Σεπτεμβρίου–1661, 31 Αὐγούστου] (7169), Πραζέστι.

Ὁ Βασίλειος, γιὸς τοῦ Βασιλείου Οὔτζα, ἐγγονὸς τοῦ Ἐφραῖμ, πωλεῖ στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς 10 pământuri στό χωριὸ Σκέια, ἔναντι πέντε λεί καὶ ἐνὸς ban.

Μάρτυρες: Ἕνας ἱερέας ἀπὸ τὸ Πραζέστι, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπὸ τὸ Μπογντανέστι, Γκλιγκόρτσα ἀπὸ τὸ Σακουιέني, Ἀλμπουλ ἀπὸ τὸ Τσερετεοάνι, Γεώργιος Ναφόρνιτσα ἀπὸ τὸ Τσιουμαλέστι, Ἰσαάκ ἀπὸ τὸ Ρουτσιόρι, Ἱερεμίας ἀπὸ τὸ Ρουτσιόρι, Μάρκος καὶ Δημήτριος Μπόρος ἀπὸ τὸ Πραζέστι, Θεόδωρος Μπόκος ἀπὸ τὸ Σκέια, Γαβριήλ Τζιουλ ἀπὸ τὸ Τσιουμαλέστι, Μπεζάν vătăman ἀπὸ τὸ Πελετίντσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 718. Χαρτί (31,5X20,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό.

194

1661 (7170), 8 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Μάρες ἀπὸ τὸ Μοσετέστι (πού ὡς μοναχὸς ὀνομαζόταν Σιλιόν) βεβαιώνει πῶς εἶχε πωλήσει στὸν μακαρίτη κόμισο Φορτούνα, πεθερὸ τοῦ Νικολάου Μπουχούς, μεδελνιτσιάρη, τὸ ἕνα πέμπτο τοῦ χωριοῦ Δραγκανέστι. Ἐπειδὴ δὲν τοῦ ὑπέγραψε κανένα ἔγγραφο, τὸ πράττει τώρα, ὅταν ὁ μεδελνιτσιάρης τοῦ ἔδωσε τὰ ὑπόλοιπα χρήματα.

Μάρτυρες: Μύρων Μπουτσιόκ πρῶην σλοντζιάρης, Θεόδωρος Παλάδι ζιτνιτσιάρης, Ἐνάκι βόρνικος τῆς πόλης, Ἀμπρόζιε ἀπὸ τὸ Μποχοτίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 458. Χαρτί (32X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στά Κ.Ἄ. Βουκουρεστίου, συλλογή M-rea Bistrița, ἐπικυρωμένο στίς 16 Ἰουλίου 1800.

***Εξδ.** Περίληψη στό *C.D.M.*, τόμος Γ΄, ἀρ. 715, σελ. 165.

195

1661 (7170), 8 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ μοναχός Σιλίων (κατά κόσμον Μάρεζ), μαζί μέ δλους τούς γιούς του καί μέ τόν συγγενή του Θεόδωρο πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι ... * λέί τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Πραζέστι, τό ἕνα πέμπτο ἑνός τρίτου, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τήν καλλιεργημένη γῆ, ἀπό τό παλαιοχώρι, κ.λπ. Παράλληλα τοῦ παραδίδουν τά παλαιά δικαιολογητικά.

Μάρτυρες: Μύρων Μπουτσιόκ πρόην παρχαλάμπτος, Θεόδωρος Παλάδι ζιτνιτσιάρης, Ἐνάκε βόρνικος τῆς πόλης, Βασίλειος ἀπό τό Δαμιενέστι, Ἄμπροζιε ἀπό τό Μποχοτίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1277. Χαρτί (31,6X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

196

1661 (7170), 1 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Ὁ πρόην παρχαλάμπτος Ταμπάν συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία ὕστερα ἀπό τήν ὀριοθέτηση –κατά τήν ἐντολή τοῦ ἡγεμόνα Στεφανίτζα Λούπτων ἀγορῶν τοῦ μακαρίτη Φορτούνα, καί ἔπειτα τοῦ μεδελνιτσιάρη Νικόλαου Μπουχούς, στήν περιοχή Κομπάλε τοῦ νομοῦ Ρόμαν, πρὸς τήν πλευρά τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν. Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφὴ τῶν ὀρίων, τῶν τεμαχίων πού βρισκονται στά χωριά Λαζένι καί Τσιουμαλέστι.

Ὁ Ταμπάν πραγματοποιεῖ τήν ὀριοθεσία μετά τό θάνατο τοῦ ἡγεμόνα ἐπειδὴ εἶχε ἄλλη ἀπασχόληση, ὅταν ἐκεῖνος τόν διέταξε.

Μάρτυρες ὁ Παῦλος ἀπό τό Καουτεσάνι καί ὁ Μπέεα.

Γραφῆας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 527. Χαρτί (31,8X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1254.

197

1661 (7170), 1 Νοεμβρίου, Πραξέστι.

Ὁ Ταμπάν πρῶν παρχαλάμπος, ὁ Κωνσταντῖνος Μπάντας, ὁ Βασίλειος σάριταν τοῦ Νεάμτζ, ὁ Ἰονάσκο Μπέκεα σάριταν τοῦ Ρόμαν, ὁ Παῦλος ἀπό τό Καουτεσένι, ὁ Γρηγόριος Μπέκεα καί ἄλλοι μαρτυροῦν γιά τά ὄρια τῶν ἀγροτεμαχίων πού κατέχει ὁ μεδελνιτσιάρης Νικόλαος Μπουχούς στά χωριά Ρουστιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ὕστερα ἀπό τήν ὀριοθεσία πού πραγματοποιοῖσε ὁ Μπαραγκίν.

Γραφείας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1123**. Χαρτί (32X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μεγάλη ἐπίδραση σκόρου μέ ἐλλείψεις στό κείμενο.

198

1661 (7170), 18 Νοεμβρίου, Πραξέστι.

Ὁ Ἰωάννης Παράζιε, πρῶν rîssecar παραχωρεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, ἓνα ἀγρόκτημα στό Ρουστιόρι ἐπειδή ὁ τελευταῖος τοῦ πώλησε μερικῆς κυψέλες.

Μάρτυρες: Ἐνας ιερέας ἀπό τό Πραξέστι, ὁ Ἱερεμίας ἀπό τό Ρουστιόρι, ὁ Ἄλμπουλ ἀπό τό Τσερετεοάνι, ὁ Στέφανος Σουβιέιου, ὁ Τοδερίτζα ἀπό τό Σακουιένι, ὁ Στέφανος Γκάτκα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1124**. Χαρτί (29,8X20,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

199

1661 (7170), 19 Νοεμβρίου, Πραξέστι.

Ἡ Μαρία, κόρη τῆς Ἀγκίνιας, ἐγγονή τοῦ Λούπε, μέ τά ἀδελφία τῆς Ἰωάννα, Ἰφτίνκα καί Στέφανο καί τήν ἐξαδέλφη τῆς Μαρία, πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ὀκτώ pământuri στό χωριό Τσιουμάλέστι ἔναντι 12 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ταμπάν παρχαλάμπος, Παῦλος ἀπό τό Καουσένι, Ἰονάσκο Μπέκεα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Γρηγόριος ἀδελφός του, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Ἰωάννης Μουζίλα ἀπό τό Πραξέστι, Μάρκος, ὁ πρεσβύτερος ἀπό τό Πραξέστι.

Γραφέας ὁ Παῦλος ἀπό τό Καουτεσέني.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1341**. Χαρτί (32X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

200

1661 (7170), 21 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Ὁ Ταμπάν πρῶην παρχαλάμπος, ὁ Κωνσταντίνος Μπάντας, ὁ Βασίλειος cārītan τοῦ Νεάμτζ, ὁ Ἰονάσκο Μπέκεα cārītan τοῦ Ρόμαν, ὁ Παῦλος ἀπό τό Καουτεσέني, ὁ Γρηγόριος Μπέκεα, ὁ Ἱερεμίας, ὁ Ἄγκα, ὁ Ἰωάννης Γκούτζα, ὁ Ἰσαάκ καί ὁ Κωνσταντίνος, ὅλοι ἀπό τό Ρουστσιόρι, συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τή μοιρασιά 27 rământuri σέ τρία τεμάχια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1342**. Χαρτί (31,8X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα μία ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1238.

201

1661 (7170), 22 Νοεμβρίου.

Ὁ Τοφάν καί ὁ Δουμητράσκο, παιδιά τῆς Μαρίκας ἀπό τό Τσιουμαλέστι, πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς δύο rământuri καί μισό στό χωριό Τσιουμαλέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Ὁ γέρος Ἀμπρόχιε, Γκιουργίτζα βόρνικος, Μουζίλα, Σουβέιου, Γαβριήλ Τζιουλ, Μάρκος Φέσκα, Ἀβραάμ, Μπάλεα, Στέφανος vonpīcel.

Γραφέας ὁ diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1343**. Χαρτί (31,7X19,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη μία ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

202

1661 (7170), 23 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Ἡ Σωφρονία, κόρη τοῦ Πακουράριου, μέ τά ἕξι παιδιά τῆς, πωλοῦν

στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς δύο *rāmānturi* στο χωριό Τσιουμαλέστι του νομού Ρόμαν.

Μάρτυρες: Ὁ γέρος Ἀμπρόχιε, Ματθαῖος ἀπό τό Ταλματσέου, Γκιουργίτζα βόρνικος, Στέφανος βόρνικος, Τοδερίτζα, Ἀλμπουλ, Στέφανος Σουβέιου, Στέφανος Γγάτκα, Μουζίλα, Μάρκος.

Γραφέας ὁ *diac* Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1344. Χαρτί (31,7X19,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐπίδραση ὑγρασίας μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο.

203

1661 (7170), 23 Νοεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Στέφανος Σουβέιου, γιός τοῦ Συμεών, πωλεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό δικό του τεμάχιο, καθώς καί ἐκεῖνο τῶν θεῶν του, Κανδάκιας καί Μίκας, πού ἔχουν στό χωριό Τσιουμαλέστι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, καθώς καί ἓνα τεμάχιο τοῦ ἴδιου χωριοῦ τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Ἱερεμία.

Παράλληλα ὁ Μουζίλα τοῦ παραχωρεῖ τό ἓνα ἔβδομο τοῦ ἴδιου χωριοῦ, ἔναντι παλαιότερων *chreῶn*.

Μάρτυρες: Ὁ γέρος Ἀμπρόχιε, Μάρκος Φέσκα, Γκιουργίτζα βόρνικος, Μαπτέιου κάτοικος τοῦ Ταλματσέου, Ἀνδρόνικος *vătămăn*, Βασίλειος ἀπό τό Δαμιενέστι, Στέφανος βόρνικος, Γαβριήλ Τζιουλ, Μπάλεα ἀπό τό Κριβέστι.

Γραφέας ὁ *diac* Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1333. Χαρτί (31,5X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

204

1661 (7170), 24 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Ὁ ἱερέας Στέφανος ἀπό τό Σακουιέني, μαζί μέ τούς γιούς του Γκλιγκόρ-τσα καί Θεόδωρο, δωρίζουν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό παλαιοχώρι τοῦ Σακουιέني.

Μάρτυρες: Παῦλος ἀπό τό Καουτεσέني, Χουλούμπα ἀπό τό Μπογχανενέστι, Νουόρ ἀπό τό Μπογχανενέστι, Βασίλειος Ταπλάου ἀπό τό Σακουιέني καί Ἱερεμίας ἀπό τό Ρουσαιόρι.

Γραφέας ὁ ἱερέας Δανιήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **354**. Χαρτί (31,7X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

205

1661 (7170), 25 Νοεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Τοφάν καί ἡ σύζυγός του Ἰωάννα, κόρη τοῦ Χαγκάς, πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Σκέια.

Μάρτυρες: Ὁ γέρος Ἄμπρόχιε, Γεώργιος νογνίσελ, Μαφτέι ἀπό τό Ταλματσέου, Στέφανος νογνίσελ, Μουζίλα ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Μάρκος Φέσκα ἀπό τό Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **725**. Χαρτί (31,7X19,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

206

1661 (7170), 25 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Τά ἀδελφια Κωνσταντίνος, Ἄνουσκα καί Ἀχίμια, καθώς καί ἄλλοι συγγενεῖς, πωλοῦν στόν Ἰονάσκο Χουλούμπα, στόν Νουόρ καί στόν Σάββα τό τεμάχιο τῶν γονέων τους ἀπό τό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι 20 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκα cāpitan ἀπό τό Μπογκδανέστι, Γρηγόριος Μπέκα, Τοφάν Μάτζα, Θεόδωρος Μποτνάριου ἀπό τό Τσιουμαλέστι, ὁ γιός του Μιχαήλα, Ἰάκωβος ὁ ἀδελφός του, Παχώμιος ἀπό τό Πραζέστι, Στέφανος Γκάτκα ἀπό τό Πραζέστι, Ἄνδρέιου ἀπό τό Μπογκδανέστι, Θεόδωρος ...* ἀπό τό Μπογκδανέστι, Ἀλμπουλ ἀπό τό Τσερετεοάνι.

Γραφέας ὁ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1178**. Χαρτί (32X20,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

207

1661 (7170), 25 Νοεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Σάνσον καί ἡ Σαβερίγκα, παιδιά τῆς Ἰφτίγκας καί ὁ ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τους Πάσκου πωλοῦν στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τρία τεμάχια στὸ χωριὸ Μοβίλα, τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Ὁ γέρος Ἀμπρόχιε, Ματθαῖος ἀπὸ τὸ Ταλματσέου, Γκιουργίτζα νοπnicel, Στέφανος νοπnicel, Μουζίλα ἀπὸ τὸ Τσιουμαλέστι, Ἰσαάκ ἀπὸ τὸ Ρουσισιόρι, Μπράντζεα ἀπὸ τὸ Πραζέστι.

Γραφείας ὁ διακ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1154**. Χαρτί (30,6X19,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

208

1661 (7170), 25 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Ἡ Ἀλέξα, ὁ Γκαβριλάς γιός τοῦ Θεοδώρου Μποδίν καί ὁ Ἀϊοάνει, ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τοῦ Βλάσιν ἀπὸ τὸ Μοβίλα, πωλοῦν στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, τὸ τεμάχιό τους στὸ χωριὸ Μοβίλα.

Μάρτυρες: Ὁ γέρος Ἀμπρόχιε, Ματθαῖος ἀπὸ τὸ Ταλματσέου, Γεώργιος νοπnicel, Στέφανος νοπnicel, Μουζίλα, Μάρκος Φέσκαε, Τοφάν, Ἀθανάσιος ἀπὸ τὸ Μπακάου.

Γραφείας ὁ διακ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1153**. Χαρτί (31,4X19,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

209

1661 (7170), 25 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Ὁ Τοδερίτζα πωλεῖ στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο ποῦ ἀνήκε στὸν Κρατσιούν ἀπὸ τῆ Σκέια σέ μὴ ὀνομαζόμενη περιοχὴ.

Μάρτυρες: Ὁ γέρος Ἀμπρόχιε, Ματθαῖος ἀπὸ τὸ Ταλματσέου, Γεώργιος νοπnicel, Ἀλμπουλ, Μουζίλα, Στέφανος Σουβέιου, Στέφανος Γκάτκα, Μάρκος Φέσκαε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **723**. Χαρτί (31,8X19,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

210

1661 (7170), 26 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Ἡ Εἰρήνη μέ τούς γιούς της Δουμητράσκο καί Τουδοσία παραχωροῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Ρουσαιόρι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἐπειδή, ὅταν φρόντιζαν τόν μελισσότοπό του, ἔκλεψαν μερικές κηφέλες καί τίς πώλησαν.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Δανήλ ἀπό τό Πραζέστι, ὁ Ἄνμπρόχιε ὁ γέρος, ὁ Θεόδωρος ἀπό τό Ρουσαιόρι, ὁ Τοδερίτζα ἀπό τό Σακουιέني, ὁ Ἄλμπουλ ἀπό τό Τσερετεοάνι, ὁ Γεώργιος Ναφόρνιτζα ἀπό τό Τσιουμαλέστι, ὁ Γεώργιος βόρνικος, ὁ Στέφανος βόρνικος, ὁ Ἰριμίκα ἀπό τό Ρουσαιόρι, ὁ Θεοδόσιος ἀπό τό Καραουλέστι, ὁ Στέφανος Σουβέιου, ὁ Μπράντζα, ὁ Στέφανος Γκότκα καί ὁ Μουζίλα.

Γραφέας ὁ διακ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1081**. Χαρτί (30,5X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

211

1661 (7170), 26 Νοεμβρίου, Πραζέστι.

Ὁ Μάρκος Φέσκα καί ἡ σύζυγός του Φλοάρεα, κόρη τῆς Ἰφτίνας, ἐγγονή τῆς Κρατσιούνας, δωρίζουν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό ἕνα τρίτο τοῦ ἑνός λέμπτου τοῦ χωριοῦ Μοβίλα, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τό ὁποῖο ἀνήκε προηγουμένως στήν Κρατσιούνα.

Μάρτυρες: Ὁ γέρος Ἄνμπρόχιε, Τοδερίτζα ἀπό τό Σακουιέني, Ἄλμπουλ ἀπό τό Τσερετεοάνι, Στέφανος Σουβέιου, Στέφανος Γκότκα καί Μουζίλα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1155**. Χαρτί (31,6X19,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό.

212

1661 (7170), 14 Δεκεμβρίου, Μουσετέστι.

Ὁ Σαριάν, γιός τοῦ Πιντελέι ἀπό τό Ρουσαιόρι, δωρίζει στή θεία του Δζαμοάε ἀπό τό Μουσετέστι τά τεμάχια πού ἔχει στά χωριά Μουσετέστι,

Δουμπραβίτζα, Ρουσιούρι, Τσερετεοάνι γιά νά πληρώσει τά ἔξοδα τῆς κηδείας του καθώς καί τά χρέη του.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Ἰσράτιε, ὁ Βασίλειος, ὁ Μπάρζου, ὁ Μαγκλάν, ὁ Ἰονάσκο, ὁ Κωνσταντίνος καί ὁ Θεόδωρος, ὅλοι ἀπό τό Μουσετέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 1120. Χαρτί (31,1X21,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐγγραφο σέ πολύ κακή κατάσταση. Μεγάλη ἐπίδραση σκόρου, μέ ἑλλείψεις στό κείμενο.

213

[Circa 1661].

Ὁ Νενιούτζα, γιός τοῦ Ρούσου, ἐγγονός τῆς Μαλίνας κάτοικος τοῦ Λαζένι, πωλεῖ στόν λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τό κτήμα πού ἔχει ὁ πατέρας του ἐκεῖ, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό παλαιοχώρι, ἀπό τόν κάμπο, μέ μελισσότοπο, μέ λιβάδια, ἔναντι ...*.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπεάκα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Γρηγόριος Μπεάκα ἀδελφός τοῦ Ἰονάσκο, Ἰονάσκο Χουλούμπα, Ἰσαάκ ἀπό τό Ρουσιούρι, Ἄγκα ἀπό τό Ρουσιούρι, Ζαπαλέτζ καί Ἄλμπουλ ἀπό τό Τσερετεοάνι, Νουόρ ἀπό τό Μπογκδανέστι, ἀδελφός τοῦ Χουλούμπα, Ἀλέξα, ἱερέας Δαναῖλα ἀπό τό Πραζέστι, Μάρκος Φεάσκα ἀπό τό Πραζέστι, Δημήτριος ἐπιστάτης, Μάνου, Μουζίλα νάϊταμπα ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Γκλιγκοράσκο Τιοκαρλίε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 533. Χαρτί (31X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τό ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

214

[Circa 1661].

Ὁ Μπεζάν, γιός τῆς Καρσάνας, ἐγγονός τῆς Ἄννας, πωλεῖ τό τεμάχιο τῆς γαιῆς του καί ἐκεῖνο τῶν ἀδελφῶν του, στό χωριό Λαζένι, στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι ...*.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Δαναῖλα, ὁ Μάρκος Φεάσκα, ὁ Κάρστεα Πάρτζε, ὁ Μουζίλα, ὁ Δημήτριος Μπόρος, ὁ Δημήτριος Βίτζουλ, ὅλοι ἀπό τό Πραζέστι, ὁ Σκαντέε ἀπό τό Γκάλμπενι, ὁ Θεόδωρος γιός τοῦ Μπόκα κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 539. Χαρτί (31,6X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Στό recto τοῦ β΄ φύλλου κείμενο μέ παρόμοιο περιεχόμενο, μέ χρονολογία 7169 (=1660-1661).

* Κενό στό ἔγγραφο.

215

[Circa 1661].

Ἐπιγράμματα, μετὰ τὴν ἀδελφή του Ἰωάννα, παιδιὰ τοῦ Γαβριήλ Καρλίγκ, ἐγγόνια τοῦ γέροντος Καρλίγκ, πωλοῦν τὰ τεμάχια τοῦ πατέρα τους καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τους Ἀνδρέα πού βρίσκονται στό χωριό Λαζέι, στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι ...* λέει “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Δαναΐλα ἀπὸ τό Πραξέστι, Μπεάκε ἀπὸ τό Μπογκδανέστι, Χουλούμπα καὶ Νουόρ ἀπὸ τό ἴδιο μέρος, Δημήτριος ἀπὸ τό Πραξέστι, Ζαπαλέτζ ἀπὸ τό Τσερετεοάνι, Ἀλμπουλ ἀπὸ τό ἴδιο μέρος, Στέφανος Σουβέιου καὶ Στέφανος Γκότκα ἀπὸ τό Πραξέστι, Ἰσαάκ ἀπὸ τό Ρουσιούρι, Ἰερεμίας ἀπὸ τό ἴδιο μέρος, Νίκα ἐπιστάτης τοῦ κόμισου Μπάκα, Βασίλειος πρῶην ἐπιστάτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 540. Χαρτί (31,9X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

216

1662 (7170), 2 Ἰανουαρίου.

Ἐπιγράμματα, γιὸς τοῦ Ἀβραάμ, ἀνιψιὸς τῆς Τασίας, μετὰ τὴ σύζυγό του Αἰκατερίνη καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ τους καὶ ἄλλους συγγενεῖς του πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιό τους στό Λαζέι ἔναντι ἔξι λέει “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Τοδερίτσι ἀπὸ τό Φουνδέι, Μουζίλα ἀπὸ τό Τσιουμαλέστι, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπὸ τό Μπογκδανέστι, Νουόρ ἀπὸ τό ἴδιο μέρος, Ἐνάικε βόρνικος τοῦ Ἰασίου, Ἀμβρόσιος ἀπὸ τό Μποτέι, Στέφανος ἀπὸ τό Ρόμαν, Πάρβου διάκ ἀπὸ τό Ταλχαρέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 543. Χαρτί (31X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐγγραφο ἀφαιρούμενο στό κάτω μέρος.

217

1662 (7170), 12 Ιανουαρίου.

Ὁ Κύριλλος μέ τή σύζυγό του Πιέτρα, κόρη τοῦ Βασιλείου ἀπό τό Τσιουμαλέστι, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό Λαζέτι, ἔναντι δέκα λεί τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Μοζίλα ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Νουόρ ἀπό τό ἴδιο μέρος, Ὀμπράτζιε ἀπό τό Μποτένι, Στέφανος ἀπό τό Ρόμαν, Πάρβουλ ἀπό τό Ταλχαρέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 542. Χαρτί (31,3X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐγγράφο φθαρισμένο στό κάτω μέρος.

218

1662 (7170), 12 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Γλιγκόρτσα καί ὁ ἀδελφός του Θεόδωρος, παιδιά τοῦ ἱερέα Στεφάνου ἀπό τό Σακουιέτι, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἕνα ἐνυδρεῖο μαζί μέ μία λιμνούλα στό χωριό Σακουιέτι, νότια τῆς ἐκκλησίας, ἔναντι 10 λεί.

Μάρτυρες: Μοζίλα ἀπό τό Πραζέστι, Γρηγόριος γιός τοῦ ἱερέα ἀπό τό Ζλατάρι, Δουμητράσκο ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Δάντσιου ἀπό τό Ὀμπράτσια, Δραγκάν πρώην παρκαλάμπος στό Νεάμτζ, Πάρβουλ ἀπό τό Ταλχαρέστι καί Βασίλειος γιός τοῦ Μπέκα ἀπό τό Μπογκδανέστι.

Γραφέας ὁ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 359. Χαρτί (31,5X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι καστανό.

219

1662 (7170), 13 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰωάννης Μοζίλα μέ ὄλους τούς γιούς του (Φλόρεα, Θεόδωρο, Πατράσκο καί Σάββα) πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχια πού ἔχουν στά χωριά Πραζέστι καί Δραγκανέστι, ἔναντι ...* λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Γκλιγκόρτσα από τό Σακουιένη, Βασίλειος νάτμαν από τό ίδιο μέρος, Βασίλειος γιός τοῦ Μπέκεα από τό Μποργιδανέστι, Δραγκάν πρόην παρκαλάμπος στό Νεάμιτζ, Κόνδρε από τό Πραζέστι, Ἄρχιπ από τό Πραζέστι, Πάρβου από τό Ταλχαρέστι, Θωμάς καί Βλάσης καί οἱ δύο από τό Πρωτοποπέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1271**. Χαρτί (31,9X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνη μαῦρο. Τρεῖς ἐντυπες ὀρθογωνικές σφραγίδες.

* Κενό στό ἔγγραφο.

220

1662 (7170), 15 Μαρτίου, Ἰάσι.

ἽΟ Κύριλλος, γιός τῆς Μαγδαληνῆς, πωλεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού εἶχε ἠ μητέρα του στό χωριό Τσιουμαλέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: ἂΑλμπουλ από τό Τσερετεοάνι, Γκαβρίλα από τό Μοβίλα, Γρηγόριος ἀδελφός τοῦ Παβαλάσκο από τό Καουτεσένη, Στέφανος από τό Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1346**. Χαρτί (30,8X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνη μαῦρο. Στό ίδιο χαρτί μέ τό ἐπόμενο ἔγγραφο.

221

1662 (7170), 15 Μαρτίου, Ἰάσι.

ἽΟ Γρηγόριος Μπάκας από τό Τσιουμουλέστι, γιός τοῦ Μπάκας, ἐγγονός τοῦ Μουσατ, πωλεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει στό Τσιουμαλέστι.

Μάρτυρες: ἂΑλμπουλ από τό Τσερετεοάνι, Γκαβρίλα από τό Μοβίλα, Γρηγόριος ἀδελφός τοῦ Παβαλάσκο από τό Καουτεσένη, Στέφανος από τό Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1346**. Χαρτί (30,8X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ ἔγγραφου. Μελάνη μαῦρο. Στό ίδιο χαρτί μέ τό προηγούμενο ἔγγραφο.

222

1662 (7170), 15 Μαρτίου, Πραξέστι.

Ὁ Ἰωάννης, γιὸς τοῦ Θεοδώρου Φουνδεάνου ἀπὸ τὸ Φουνδένι, πωλεῖ στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού κατέχει στὸ Τσιουμαλέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Μουζίλα ἀπὸ τὸ Πραξέστι, Ἄλμπουλ ἀπὸ τὸ Τσερετεοάνι, Οὐρσουλ Χάγκουλ ἀπὸ τὸ Τσιουμαλέστι, Νενίτζα ἀπὸ τὸ Μπακάου, Γκάλλκα παρχαλάμπος τοῦ Νεάμπτζ, Στέφανος βόρηνικος ἀπὸ τὸ Πραξέστι.

Γραφῆας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1335. Χαρτί (30,4X20,3). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

223

1662 (7170), 15 Μαρτίου, Πραξέστι.

Ἡ Ἀναστασία, κόρη τοῦ Ἰγλισιίτζα ἀπὸ τὸ Τσιουμαλέστι, μαζί μέ τὸν ἀνιψιὸ τῆς Σάββα, γιὸ τοῦ Κόνδρεα, πωλοῦν στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς δυόμισον rāpānturi στὸ Τσιουμαλέστι, τὸ τεμάχιο τοῦ πατέρα τῆς.

Μάρτυρες: Γρηγόριος καὶ Ἰονάσκο Μπέκεα ἀπὸ τὸ Μπογζδανέστι, Γκι-οργκίνα Φάρονιτζα ἀπὸ τὸ Τσιουμαλέστι, Κωνσταντίνος ἀπὸ τὸ Μποτέστι καὶ Γκλιγκόρτσεα γιὸς τοῦ Μπάνου ἀπὸ τὸ Φουνδένι.

Γραφῆας ὁ διάκ Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1334. Χαρτί (30,4X19,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

224

1662 (7170), 15 Μαρτίου, Πραξέστι.

Ὁ Σάββας, γιὸς τῆς Θεοδοσίας (κόρης τῆς Κιρίλιας ἀπὸ τὸ Φουνδένι), πωλεῖ στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὸ χωριὸ Τσιουμαλέστι, στὴ λοφώδη περιοχή Κομπάλε, στὸν νομὸ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκεα καὶ Γρηγόριος Μπέκεα ἀπὸ τὸ Μπογζδανέστι, Γρηγόριος ἀδελφὸς τοῦ Παβαλάσκο, Μουζίλα, Μπόκας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1345. Χαρτί (30,8X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

225

1662 (7170), 17 Μαρτίου, Πραζέστι.

Ὁ Γαβριήλ Τζιούλ, γιός τοῦ Πέτρου ἀπό τό Λαζένι, πωλεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, δύο ἀγροτεμάχια: Τό ἕνα τέταρτο τοῦ ἑνός τετάρτου τοῦ χωριοῦ Λαζένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν (δύο rământuri) καί τό ἕνα πέμπτο (un rământ) τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι, ἔναντι ...* λεί.

Παράλληλα ὁ Παῦλος, γιός τοῦ Πακουράριου, πωλεῖ ἕνα rământ στό Τσιουμαλέστι ἔναντι ...* στόν ἴδιο μεδελνιτσιάρη.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπεάκκα, Δανιήλ ἱερέας ἀπό τό Πραζέστι, Γρηγόριος Μπεάκκα, Μουζίλα ἀπό τό Πραζέστι, Γεώργιος Ναφόρνιτσα, Δουμητράσκου Ρούσουλ ἀπό τό Ρουσιτιόρι, Θεόδωρος vătăman ἀπό τό Τσιουμαλέστι.

Γραφέας ὁ diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 536. Χαρτί (31,1X20,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

226

1662 (7170), 17 Μαρτίου, Πραζέστι.

Ἡ Πασκαλίνα, κόρη τῆς Βαρβάρας, ἐγγονή τοῦ Βασιλείου Νάπουλ, πωλεῖ τό τεμάχιο που εἶχε ἡ μητέρα τῆς στό Λαζένι, μέ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπό τό παλαιχώρι, τό δάσος, μέ μελισσότοπο καί ἀμπέλι, συνολικῆς ἔκτασης δύο rământuri, στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, ἔναντι ...* λεί.

Μάρτυρες οἱ: Δανιήλ ἱερέας ἀπό τό Πραζέστι, Ἰονάσκο Μπεάκκα căritan ἀπό τό Μπογκδανέστι, Γρηγόριος Μπεάκκα, Βασίλειος Γγάλα παρχαλάμπος τοῦ Νεάμπτζ, Γκεορκίτσα vornicel ἀπό τό Πραζέστι, Γκούριε ἀπό τό Πραζέστι, Μουζίλα ἀπό τό Πραζέστι, Μπράντσα ἀπό τό Πραζέστι.

Γραφέας ὁ diae Στρατουλάτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 537. Χαρτί (30,4X19,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

* Κενό στο έγγραφο.

227

1662 (7170), 17 Μαρτίου, Πραζέστι.

Ἡ Μαρία, ὁ Στέφανος, ἡ Σιμοάνα, ὁ Γκλιγκοράσκο καὶ ἡ Εἰρήνη, παιδιὰ τοῦ Ἰωάννη Καρακλίτς, πωλοῦν στὸν Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού εἶχε ὁ πατέρας του στὸ χωριὸ Τσιουμαλέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μὲ τμήματα ἀπὸ τὸ παλαιοχώρι, τὴν καλλιεργημένη γῆ, τὸ χορτάρι καὶ μελισσότοπο.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκα σαρίταν, Γρηγόριος Μπέκα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Βασίλειος Γάλα παρκάλαμπος, Δανιὴλ ἱερέας ἀπὸ τὸ Πραζέστι, Μουζίλα, Γκούριε, Μπράντζεα καὶ Μάρκο Φάσκα, ὅλοι ἀπὸ τὸ Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1336. Χαρτί (31X20,3). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μικρὲς ὀπές στὸ χαρτί.

228

1662 (7170), 22 Μαρτίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Τοδερίτσα ἀπὸ τὸ Σακουιένι καὶ οἱ γιοὶ του πωλοῦν στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ὀκτώ ράμπαντιρ στὸ Σακουιένι, καθὼς καὶ τὸ τεμάχιο πού ἔχουν στὸ Φουνδέني, ἔναντι 20 λέι.

Μάρτυρες: Θεόδωρος Τσιοκαρλίε ἐπιστάτης, Στάν ἀπὸ τὸ Ἰουζέστι, Ἰονάσκο Μπαλίτσι καὶ Γεώργιος ἀπὸ τὸ Γκανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 339. Χαρτί (31X19,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι καστανό.

229

1662 (7170), 26 Μαρτίου, Γκαδίντζι.

Ὁ Ἰονάσκο Ρούσουλ, γιὸς τοῦ Γαβριήλ, παραχωρεῖ στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὸ χωριὸ Σακουιένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι ἀδιευκρίνιστου χρέους.

Μάρτυρες: Ζαπαλέτζ από τό Τσερετεοάνι, Στάν από τό Ίουζέστι, Κρατσιούν, Άποστολάκης από τό Δοκολίνα, Άμπρόχιε από τό Μποχοτίν, Στάτσε και Βασίλειος Ταπλάου από τό Σακουιένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 358. Χαρτί (32,3X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μεάνι μαύρο.

230

1662 (7170), 7 Άπριλίου, Ίασι.

Ή Ίωάννα, κόρη του Κωστάκη, έγγινή (ή άνιψιά) του Κόνδρεα από τό Σακουιένι, πωλεί στον μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τεσσεράμισυ rãmpãnturi στο Σακουιένι, έναντι έννέα λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ίονάσκο Μπέκα από τό Μπογκδανέστι, Στέφανος Ζαπαλέτζου από τό Ρουτσιόρι, Ένάκι βόρνικος του Ίασιού, Άμπρόχιε από τό Μποχοτίν, Άλμπουλ chihae.

Γραφάς ο Πάβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 357. Χαρτί (30,6X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μεάνι μαύρο.

231

[1662], 7 Άπριλίου, Γκαδίντζι.

Ό Ίωάννης Τσιολάν, γιός του Δραγκσάν, έγγονός του Μιραούτζα από τό Λαζένι, πωλεί στον μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς δύο τεμάχια: Τό ένα δικό του στο Λαζένι, μέ τμήματα από τό χορτάρι, τήν καλλιεργημένη γή, τό παλαιοχώρι και μέ μελισσότοπο, έναντι ...* λεί, και ένα άλλο στο Σκέια, του πατέρα του.

Μάρτυρες: Ό ίερέας Ίονάσκο από τό Γκαδίντζι, Τοδορίτσι από τό Σακουιένι, Βασίλειος Ταπλάου από τό Σακουιένι, Άλμπουλ από τό Τσερετεοάνι, Άνδρόνικος Χιλπάν από τό Τσιουμαλέστι, Θεόδωρος vătãman από τό Τσιουμαλέστι, Παύλος Καρπάτσιουλ από τό Τσιουμαλέστι, Πάνα πρώην παρκάλάμπος, Στάν cãlãraș από τό Ίασι. Ύπογράφει επίσης ο Στάν από τό Γαλάτζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 538. Χαρτί (31,5X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μεάνι μαύρο.

* Κενό στο έγγραφο.

232

1662 (7170), 18 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Μαρθάρι, γιός τοῦ Χίλιπ, ἐγγονός τοῦ Πέτρεα ἀπό τό Τσιουμαλέστι, πωλεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχια τοῦ πατέρα του, καθὼς καί ἐκεῖνα τοῦ Ἰονάσκο, γιοῦ τοῦ Δαραμπάν, στά χωριά Τσιουμαλέστι καί Λαζέني, συνολικῆς ἐκτασης 3,5 pământuri.

Στό ἴδιο ἔγγραφο ὁ Μαρθάρι ἀναφέρει πὼς ὁ Ἰονάσκο θά συνεχίσει νά κατέχει τό τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Σπινέني.

Μάρτυρες: Νέστωρ ἀπό τό Καμπέني, Κρατσιούν ἀπό τό Μοβίλα, Ἄθανάσιος ἀπό τό Χαρολιτσέστι, Πέτρος ἀπό τή Σκέια, Βασίλειος γιός τοῦ Μπαχνάσουλ, Ἄλμπουλ καί Νικόλαος ἀπό τό Καμπέني.

Γραφείας ὁ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1337**. Χαρτί (33X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Στό recto τοῦ β΄ φύλλου ὑπάρχει ἡ ἐπανάληψη τοῦ κειμένου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

233

1662 (7170), 20 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Πέτρο τό δικαίωμα νά κατέχει ἕνα ἀγρόκτημα στό Σκέι τό ὅποιο εἶχε δοθεῖ ὡς ἐνέχυρο στόν Νεάγκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **702**. Χαρτί (30,5X19,5). Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,5 ἐκ.

234

1662 (7170), 20 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ἡ Φρασίνα, κόρη τοῦ Πέτρεα, καί οἱ γιοί της πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχια πού ἔχουν στά χωριά Τσιουμαλέστι καί Λαζέني καί ἕνα σπίτι στό Τσιουμαλέστι.

Μάρτυρες: Πέτρος ἀπό τή Σκέια, Ἐφραίμ Κουριτζιός ἀπό τό Νεάμτζ, Τσεπουράκο (;) ἐπιστάτης ἀπό τό Πελετιούτσι, Κρατσιούν ἀπό τή Σκέια, Ἰσαάκ cãritan, Θεόδωρος γιός τοῦ Μασίο (;)

Γραφείας ὁ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1338**. Χαρτί (33,6X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα μία ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

235

1662 (7170), 21 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ἐ Πέτρος καί ἡ σύζυγός του Μαρία, κόρη τοῦ Πιλανδρόι, ἐγγονή τοῦ Νεάγκου, πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἕξι *pământuri* στό χωριό Σκέια, τά ὁποῖα τέθηκαν ἐνέχυρο στόν Νεάγκου ἐναντι ἕξι “χτυπημένων” ταλήρων.

Μάρτυρες: Δουμητράσκο Ρόσκα βόρνικος *de roață*, Ἐνάκιε βόρνικος τῆς πόλης, Κρατσιούν ἀπό τή Σκέια, Γεώργιος Ναφόρνιτσα, Νέστωρ ἀπό τό Καμπένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **721**. Χαρτί (33,5X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό.

236

1662 (7170), 21 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ἐ Κρατσιούν, γιός τῆς Σωφρονίας, ἀνιψιός τοῦ Νέγκρου ἀπό τή Σκέια, πωλεῖ στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχια τοῦ ἴδιου καί τοῦ θείου του ἀπό τό χωριό Φουνδένι.

Μάρτυρες: Κόντας β΄ λογοθέτης, Δουμητράσκο Ρόσκα βόρνικος *de roață*, Ἐνάκιε βόρνικος τῆς πόλης, Γεώργιος Ναφόρνιτσα ἀπό τό Τσιουμαλέστι καί Νέστωρ ἀπό τό Καμπένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **722**. Χαρτί (33,3X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Στό recto τοῦ β΄ φύλλου ἕνα σχέδιο τοῦ ἐγγράφου, μέ τήν ἴδια ἡμερομηνία καί μέ τήν σημείωση πώς δόθηκαν [ἀπό τόν Μπουχούς] τρία *galbeni* καί μισό.

237

1662 (7170), 21 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ἐ Ὁμπρέζιε, γιός τοῦ Ἰσράτιε ἀπό τό Κατζελέστι, παραχωρεῖ στόν

μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό δικό του τεμάχιο σέ ένα μή κατονομαζόμενο χωριό, έπειδή τόν έσωσε από τή φυλακή όταν έκλεψε μερικά άλλα.

Μάρτυρες: Ίσαάκ cāritan στήν Τούτοβα, Άλμπουλ από τό Χιλιπέστι, Νεκούλα Παμπήροκου από τό Ρόμαν, Παῦλος από τό Λιτιτσένι, Πάντεα από τό Όμπάρσιε.

Γραφάς ό Παῦλος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1108**. Χαρτί (33,5X19,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό. Μικρές όπές στό κείμενο. Δύο έντυπες όκταγωνικές σφραγίδες μέ αϊθάλη.

238

1662 (7170), 29 Άπριλίου, Ίάσι.

Ό Γεώργιος καί τά αδέλφια του, γιοί τής Φρασίνας, πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς όλα τά τεμάχιά τους από τά χωριά Τσιουμαλέστι καί Λαζένι, μέ τή σύμφωνη γνώμη όλων τών αδελφών.

Μάρτυρες: Στέφανος Ζαπαλέτζ από τό Τσερετεοάνι, Ίονάσκο Μπέκεα, Χουλούμπα από τό Μπογκδανέστι, Ίερεμίας από τό Ρουστσιόρι καί Μουζίλα από τό Τσιουμαλέστι.

Γραφάς ό Πάρβου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1339**. Χαρτί (29,4X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

239

1662 (7170), 3 Μαΐου, Ίάσι.

Ό Θεόδωρος, ή Άνίτζα καί ή Μαρία, παιδιά τοῦ Γρηγορίου Κοzáλα, έγγόνια τοῦ Γρηγορίου Δέμπτσε, πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού έχουν στό χωριό Παντσέστι, δίπλα στόν ποταμό Διενέτζ τοῦ νομοῦ Πούτνα, καί τά αντίστοιχα τεμάχια από τόν κάμπο, τήν καλλιεργημένη γή, μέ ένα μυλόφραγμα, μέ όλο τό εισόδημα.

Μάρτυρες: Τοδεράσκο Πραζέσκου μέγας κλουτσιάρης, Κόντας β' λογοθέτης, Δουμητροάσκο Ρόσκα, βόρνικος de poartă, Ένάκιε γιός τοῦ Κάροστεα, βόρνικος τής πόλης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 887. Χαρτί (29,4X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα μία ἔντυπη διταγωνική σφραγίδα.

240

1662 (7170), 3 Μαΐου, Ίασι.

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίτσα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν μεγάλο λογοθέτη Τσεχάν Ράκοβιτσα νά στείλει ἕναν ἀξιωματοῦχο γιά νά ὑποχρεώσει τόν ἱερέα Στέφανο ἀπό τό Σακουιέι, τόν γιό του Γκλιγκόρτσα καί τόν Παῦλο νά παραχωρήσουν τά δικαιολογητικά πού κατέχουν γιά τό χωριό Μοβίλα.

Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ, ὁ Πατράσκο καί ἄλλοι συγγενεῖς τοῦ κόμισου Φουρτούνα, πωλοῦν μερικά τεμάχια.

Γραφέας ὁ Στράτουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 1152. Χαρτί (32X19,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,2 ἑκατ.

241

1662 (7170), 11 Ἰουνίου, [Τάργουιλ Ὕκνα].

Ὁ Γεώργιος Μπλένδεα μέ τή σύζυγό του Ἀγγελίνα καί μέ ὄλους τούς γιούς της πωλοῦν στόν Σερμπάν birău καί στόν γαμπρό του Παῦλο ἕνα σπίτι μισοτελειωμένο, μέ ἀποθήκη καί μέ μία ἔκταση μέ δένδρα, ἔναντι 14 ughi.

Μάρτυρες: Λόγκιν πρῶην birău, Δημήτριος Τεκουτσεάνουλ, Θεόδωρος Μπελίου, Καρσιάν Μπράντζα, Κωνσταντίνος Ἄγγελ, Ἄνδρεας βόρνικος, Νεκούλα Μπαζίου, Οὔρσουλ Τομορζάικα, Δουμητράσκου Ρόμαν, Δέδιου, Νίκα γραμματικός.

Γραφέας ὁ ἱερέας Σάββας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 56. Χαρτί (32X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

242

1662 (7170), 13 Ἰουνίου, Ίασι.

Ὁ Ἄνδρόνικος Μπουξδούγκ, γιός τῆς Παράσκας ἀπό τό Σαλαβέστρι,

πωλεῖ στόν Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει σ' ἓνα *bätträn* στό χωριό Καμπένη ἔναντι 10 λέι.

Μάρτυρες: Μπεάκκα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπό τό ἴδιο χωριό, Ζαπαλέτζ ἀπό τό Τσερετεοάνι, Γκλιγκόρτσα ἀπό τό Σακουιένι, Κωνσταντίνος ἀπό τό Ρουστοϊόρι, Κωνσταντίνος Βλάσιε, Ἰώσηπιος Ἄμπρόσιε.

Γραφέας ὁ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 567. Χαρτί (31,9X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α' φύλλου. Μελάνη μαῦρο.

243

1662 (7170), 17 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος γιός τοῦ Ἰονάσκου Χοτνόγκουλ, ἀπό τό Μουσετέστι, πωλεῖ στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς ἓνα μελισσότοπο μαζί μέ μία ἔκταση καλλιεργημένης γῆς στό χωριό Δραγκανέστι, τό ὁποῖο εἶχε ἀπό τούς γονεῖς του, ἔναντι ...*

Μάρτυρες: Τοδιράσκου, μέγας κόμισος, Τοδεράσκου Πραζέσκου μέγας κλουτσιάρης, Ἐνάκιε βόρηνικος τοῦ Ἰασιού, Θεόδωρος Τσιοκαρλίε, Ἄμπρόζιε, Συμεών.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 461. Χαρτί (31,3X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α' φύλλου. Μελάνη μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες. Ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 444.

* Κενό στό ἔγγραφο.

244

1662 (7170), 19 Ἰουνίου.

Ὁ Τοφάν, γιός τοῦ Παύλου, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Σιμονέσας ἀπό τό Λαζένι, πωλεῖ ἀπό τό τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Λαζένι (14 *pământuri*) τά τριάμισι, στόν Νικόλαο Μπουχούς μεδελνιτσιάρη, ἔναντι ...* λέι “*χτυπημένων*”.

Μάρτυρες: Ἀμβρόσιος ἀπό τό Μποχοτίν, Βλάσης ἀπό τό Πρωτοποπέστι, Θεόδωρος vătăman ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Βίκολ καί Γκαφτάν ἀπό τό ἴδιο μέρος, Σιλιονεάσα, Κρατσιούν.

Γραφέας ὁ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 535. Χαρτί (32,3X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

245

1662 (7170), 20 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ἡ Μαρίκα καί ἡ Ἀναστασία, κόρες τοῦ Γκροζάβ ἀπό τό Παντσέστι, πωλοῦν τό τεμάχιο τοῦ πατέρα τους ἀπό τό χωριό Παντσέστι στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς.

Μάρτυρες: Νικοάρα, Δουπνίτζα πρώην παρκαλάμπος, ἐπιστάτης τοῦ ποστέλνικου Δοῦκα, Ἱερεμίας Τσιουκαρλίε, Ἐνάκιε βόρνικος τῆς πόλεως, Κοσμάς ἀπό τό Παντσέστι, Γκιουγκίτζα ἀπό τό Παντσέστι, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῶν πωλητριῶν, Οὔρσου ἀπό τό Παντσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 886. Χαρτί (32X19,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

246

1662 (7170), 5 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος Χελτζιουλ καί ὁ ἀδελφός του Γρηγόριος, παιδιά τοῦ ἱερέα Γεωργίου ἀπό τό Σακουιέني, μαζί μέ τή σύζυγο τοῦ πρώτου καί τά παιδιά του, πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς δέκα rământuri στό χωριό Σακουιέني ἔναντι 25 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκα ἀπό τό Μπογδανέστι, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπό τό Μπογδανέστι, Ἀμπρόχιε ἀπό τό Μποχοτίν, Γεώργιος ἀπό τό Κακαούτζι, Νουόρο ἀπό τό Μπογδανέστι, Ἀπόστολος ἀπό τό Τούτοβα.

Γραφέας ὁ Παῦλος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 355. Χαρτί (29,7X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό. Μέ αἰθάλη τρεῖς ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

247

1662 (7170), 8 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ἡ Σιμοάνα, σύζυγος τοῦ Βασιλείου Χελτζιούλ, πωλεῖ στὸν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς, ἀφοῦ ρώτησε ὄλους τοὺς συγγενεῖς της, τὸ τεμάχιο τοῦ συζύγου της καὶ ἐκεῖνο τοῦ ἀδελφοῦ του Γρηγορίου, δέκα rāpānturi στό Σακουιέني, ἔναντι 20 λεί.

Μάρτυρες: Δουμητράσκο Ρόσκα βόρνικος de roartă, Ρουτζίνα βόρνικος, Οὔρσουλ βόρνικος, Ἐνάκιε βόρνικος de roartă, Ἀπόστολος βόρνικος de roartă, Ἐνάκιε βόρνικος τῆς πόλεως, Μπέκκα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Λοχάν ἀπὸ τὸ Ρόμαν, Ἀρμένης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 356. Χαρτί (30,7X21,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ αἰθάλη ἔξι ἐντυπες ὀκταγωνικῆς σφραγίδες.

248

1662 (7170), 11 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος, γιὸς τοῦ Ἰωάννη Πραβαλίτσι, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Τάμπας ἀπὸ τὸ Δρατζέστι, πωλεῖ στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὰ τεμάχια πού ἔχει στὰ χωριά Τσιουμαλέστι καὶ Λαζένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Μοζίλα ἀπὸ τὸ Τσιουμαλέστι, Ἰουράσκο ἀπὸ τὸ Δουπαδεάλ, Κωνσταντῖνος ἀπὸ τὸ Ρουστσιόρι, Βασίλειος γιὸς τοῦ Μπέκκα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Ἀμπρόχιε ἀπὸ τὸ Μποχοτίν καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Κοχουρλουιάνουλ.

Γραφῆας ὁ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1340. Χαρτί (31X19,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

249

1662 (7170), 12 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος, γιὸς τοῦ Σάνσου, ἐγγονός τοῦ Τελεάργκα, πωλεῖ στὸν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού ἔχει στό Ρουστσιόρι, ἔναντι 30 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος από τό Δραγκέστι, Στράτουλ γιός του Εύθυμίου από τό Δαμιενέστι, Γρηγόριος γιός της Ίριμίκας από τό Ρουτσιόρι, Ταπλάου από τό Σακουένι, Βασίλειος γιός του Μπέκε από τό Μποργκδανέστι.

Γραφείας ό Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 1121. Χαρτί (31,1X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα μία έντυπη όκταγωνική σφραγίδα. Μεγάλη επίδραση σκόρου μέ έλλείψεις στό κείμενο.

250

1662 (7170), 15 Ίουλίου.

Κατάστιχο όλων των δικαιολογητικών που είχε στην κατοχή του ό μακαρίτης πρώην μέγας βεσιτιάρης Γεώργιος Ουρσάκι και άφορούν σε όλα τά κτήματά του, προερχόμενα από δωρεές, αγορές και κληρονομιά από τίς συζύγους του.

Στό κατάστιχο αυτό, τό όποιο κατέχει τώρα ό πρώην μέγας λογοθέτης Λούπου Μπάλς, συμπεριλαμβάνονται και τά κτήματα που ό μακαρίτης δώρισε άργότερα στη μονή Όκνα: Κοροτκαέστι του νομού Σουτσεάβα, Λεϊτένι, Σάσουλ δέ Σούς και Σάσουλ δέ Ζός του νομού Τεκούτσι, Σιμινοάτσελε δίπλα στό Σάσουλ, Μπουμποτέστι του νομού Ίασιου.

Άντίγραφο, Ρουμανικά, άρ. 499, του έτους 1777.

251

[circa 1662], 22 Ίουλίου.

Ό Βίκολ και ό Λέουλ, παιδιά της Πράζας από τό Λαζένι, πουλούν τό τεμάχιο που έχουν στό Λαζένι στον Λάζορ Κιχάε έναντι ενός βοδιού, δύο galbeni, δύο κριαριών και ενός χαλιού. Έπειτα ό Ταμάς από τό Λαζένι και ή σύζυγός του Μαρίκα εξαγόρασαν τό τεμάχιο των αδελφών του, δίνοντας του Κιχάε τά ίδια.

Μάρτυρες: Συμεών Τζάρμουρε από τό Λαζένι, Ίχνάτ Τζιούλ από τό Τσιουμαλέστι, Βασίλειος Μιέρτζα από τό ίδιο μέρος, Παύλος γιός του ιερέα Μπέρτσα, Φλόρεα, Νεκοάρα, Κοσιμάς, Ίωάννης Τσιολάν, όλοι από τό Λαζένι, Γκλίγκα από τό Ρασέστι, Ίονάσκο από τό ίδιο μέρος, Βασκάν Μπόκας από τό Σκέι, Μερουτζα και Παύλος από τό Λαζένι.

Γραφείας ό Άντώνιος διάκ από τό Τσιουμαλέστι.

Είχ. 51: Τό καμπαναριό τῆς ἐκκλησίας Τουτάνα τό 1933.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **541**. Χαρτί (30,9X20,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα μία ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

252

1662 (7170), 22 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Γκαβριλίτζα τήν κατοχή τῶν τεμαχίων –πού ἀνήκαν παλαιότερα στόν Πλές καί στόν Δρόπιε– εὐρισκόμενα στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ὕστερα ἀπό δίκη μέ τά παιδιά τοῦ Μπέκεα.

Τά παιδιά τοῦ Γκαβριλίτζα προσκόμισαν στή δίκη ἔγγραφα πού ἀπέλυσαν οἱ ἡγεμόνες Βασίλειος Λούπου καί Γεώργιος Στεφάν, ἐνώ οἱ ἀντίδικοί τους παρουσίασαν πλαστά ἔγγραφα.

Γραφέας ὁ Στράτουλ Ρουζίνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1190**. Χαρτί (21X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניκή μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5 ἑκατ. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1262.

253

1662 (7170), 20 Αὐγούστου, Τάργκουλ-Όκνα.

Ὁ Γαβριήλ καί ἡ σύζυγός του Ἰωάννα πωλοῦν στή μονή Ὕκνα (ἡγουμένος τῆς ὁ Κοσμᾶς) μία curătuță, μαζί μέ κορμούς δένδρων, στό χωριό Δελέني.

Μάρτυρες: Λόγκιν ἀπό τό Δραγκουτζέστι, Ἀνδρόνικος ἀπό τό Δελέني.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **434**. Χαρτί (15,5X19,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό πάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς ἄκρες τοῦ ἐγγράφου. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. **1242**.

254

1662 (7171), 28 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Παῦλος, γιός τοῦ Λούπου, μαζί μέ τά παιδιά του Ἀγκίνια, Δοκία, Γεώργιο καί Βαρνάβα, δωρίζουν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπονχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Σακουιέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν

ἐπειδή παλαιότερα τούς βοήθησε νά ἐκπληρώσουν τίς ὑποχρεώσεις τους ἀπέναντι στό ἡγεμονικό θησαυροφυλάκιο.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκε cāritan, Ἰονάσκο Χουλούμπα, Γρηγόριος Μπέκε, ὁ ἱερέας Στέφανος ἀπό τό Σακουιέني, Γκλιγκόρτσα ὁ γιός του, Βασίλειος Ταπλάου ἀπό τό Σακουιέني, Ἀνδόνιε ἀπό τό Καμπέني.

Γραφέας ὁ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **351**. Χαρτί (32,2X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό. Πέντε ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ αἰθάλη.

255

1662 (7171), 18 Νοεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Στέφανος, γιός τῆς Ἀναστασίας, ἐγγονός τοῦ Μπάκας ἀπό τή Σκέια, πωλεῖ στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει στή Σκέια.

Μάρτυρες: Μάρκο Σβέσκι ἀπό τό Πραξέστι, Θεόδωρος Τζανπάου, Κρατσιούν, Πέτρος ἀπό τό Μοβίλα, Θεόδωρος Μπουκουλιέου ἀπό τό Μαδαρζάτσι, Θεόδωρος Γκανέσκου, Βλάσης ἀπό τό Πρωτοποπέστι.

Γραφέας ὁ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **724**. Χαρτί (31,2X18,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

256

1662 (7171), 24 Νοεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Δαναῖλα, γιός τοῦ Οὔρσου Μπεάνεα, ἐγγονός τοῦ γέρου Μπεάνεα, δωρίζει τό ἀγρόκτημα πού ἔχει στό χωριό Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα (13 pământuri καί 17 săpături) στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς.

Μάρτυρες: Κοσμάς Κομπούζ ἀπό τό Παντσέστι, Οὔρσουλ ἐργάτης (ἢ πωλητής) ἀσφάλτου ἀπό τό Παντσέστι, Γεώργιος Σάβου ἀπό τό Παντσέστι, Ἰγνάτιος ἀπό τό Διενέτζου, Μπαρκάν ἀπό τό Διενέτζου, Βασίλειος Γκάλακα ἀπό τό Ρομανέστι, Θεόδωρος Μπουκουλιέου, Θεόδωρος Γκανέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **873**. Χαρτί (31,3X18,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα τρεῖς ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

257

1662 (7171), 29 Νοεμβρίου, Ίασι.

Ἡ Σωφρονία, κόρη τοῦ Μαξίν Μπαχνάσουλ, μαζί μέ τούς γιούς της Θεόδωρο, Ἰάκωβο, Βασίλειο, Βαρνάβα καί τήν Ἀγγελίνα πωλοῦν στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο, πού ἔχουν στό χωριό Σκέια, ἐπειδή πλήρωσε ὅταν οἱ προαναφερόμενοι ἔκλεψαν δύο ἄλογα καί μία ἄμαξα.

Μάρτυρες: Μάρκο Σβέσκι, Μουζίλα, Τζανπάν, ὄλοι ἀπό τό Πραζέστι, Ἐνάκιε ἀπό τό Γκανέστι, Γεώργιος νοmicel ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Βλάσης ἀπό τό Πρωτοποπέστι, Βασίλειος Γγάλκα καί Θεόδωρος Μπουκουλέι.

Γραφέας ὁ διάκ Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 726. Χαρτί (31X19). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

258

1662 (7171), 11 Δεκεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Μάρκο Σβετίκιε τήν κατοχή τοῦ ἑνός τρίτου τοῦ ἑνός πέμπτου τοῦ χωριοῦ Μοβίλα, τό τεμάχιο τῆς πεθεράς του, ὕστερα ἀπό δίκη μέ τή μοναχὴ Ἐπουροάε καί μέ τόν Ἰσαάκ Δέζουλ.

Μνεῖες γιά ἔγγραφα πού ἀπέλυσαν ὁ βόρνικος Ὅρας, ὁ Στέφανος Τόμισα (Α' ἢ Β');, ὁ Βασίλειος Λούπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 1163. Χαρτί (31X18,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα μέ κόκκινη μελάνη, διαμέτρου 5,3 ἐκ., σβησμένη μερικῶς.

259

1662 (7171), 20 Δεκεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν στόλνικο Πατράσκο, τόν Ἰονάσκο Χουλούμπα καί τόν Ἰονάσκο Μπέκα νά κατοχυρώσουν τήν κατοχή τοῦ Μάρκου Σβετίκιε ἀπό τό Πραζέστι ἐπάνω σέ ἕνα τεμάχιο τοῦ χωριοῦ Μοβίλα.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1162**. Χαρτί (31X18,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη μελάνη ἢ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησμένη μερικῶς.

260

[Circa 1662].

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **571**. Χαρτί (30,4X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

261

1663 (7171), 20 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Ἐπιπέδωσε ἐπέδειξε ἔγγραφα τοῦ βόρηνικου Ὁράς, τοῦ Στέφανου Τόμας (Α΄ ἢ Β΄), τοῦ Βασιλείου Λούπου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **353**. Χαρτί (30,9X18,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη ἢ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,3 ἑκατ.

262

1663 (7171), 22 Μαΐου, Ίασι.

Ὁ Εὐστράτιος Δαμπίτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν μεγάλο στόλνικο Νικόλαο Μπουχούς 13 răpânturi καλλιερημένης γῆς καί 17 sărănturi στό χωριό Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό παλαιοχώρι, τόν κάμπο, μέ κήπους κ.λπ. ἔναντι ...* λέι.

Τήν ἔκταση αὐτή ὁ Μπουχούς τήν εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Δαναῖλλα, γιό τοῦ Οὐρσον Μπένεα.

Πρωτότυπο, Σλαβονικά, ἀρ. **884**. Χαρτί (31,3X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, χαρτοπερίγλειστη, διαμέτρου 5,3 ἐκατ., σέ ἄριστη κατάσταση. Ρουμ. μτφρ. ἀρ. **885**, ἡ ὁποία ἐγινε ἀπό τόν ἱεροψάλτη Προκόπιε. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1240.

* Κενό στό ἔγγραφο.

263

1663 (7172), 18 Νοεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Γρηγόριος καί ἡ Ἰωάννα, παιδιά τοῦ Θεοδώρου Βλασίν, καί ἄλλοι συγγενεῖς πωλοῦν στόν μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό Τσιουμαλέστι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν μέ ἀντίστοιχο τμήμα ἀπό σκύβαλο καί μέ λειμώνα.

Μάρτυρες: Μάρκο Σβετζίκιε, ἀπό τό Πραζέστι, Κρατσιούν ἀπό τή Σκία, Θεόδωρος Μπόάκας, Θεόδωρος Τζανπάου, Πέτρος γιός τοῦ Τζανπάου, Ἱερεμίας Ποζάγκα, Θεόδωρος Τσιοκαρλιε ἐπιστάτης, Θεόδωρος Μπουκουλέιου, Θεόδωρος Γκανέσκου.

Γραφάς ὁ Πάβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1332**. Χαρτί (31,3X18,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ αἰθάλη δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες.

264

1664 (7172), 10 Μαΐου, Πραζέστι.

Ὁ Στέφανος, γιός τοῦ Βασιλείου Λάμα, πωλεῖ στόν μεγάλο στόλνικο Νικόλαο Μπουχούς ἕξι rāpānturi στό χωριό Σκία.

Μάρτυρες: Δουμητράσκο Πελέν ἀπό τό Μπακάου, Ἰονάσκο γιός τῆς Βασιλοαία ἀπό τό Ἰουζέστι, Κωνσταντῖνος ἀνιψιός (ἢ ἐγγονός) τῆς Πελινεάσας, Βασίλειος ἀπό τό Δαμινέστι, Ζαπαλέτζ ἀπό τό Τσερετεοάνι, Ράζ-μεριτζα ἀπό τό Κραέστι.

Γραφέας ὁ Στράτουλ, γιός τοῦ Ἰουράσκο ἀπό τό Πελετίντζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 727. Χαρτί (29,6X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

265

1665 (7173), 4 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ἡ Δόνα Ζαμοαία, μαζί μέ τόν Βασίλειο καί τόν Χοτνόγκ, δωρίζουν στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς –γιά τή βοήθεια πού τοὺς προσέφερε– τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Πραζέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, καθώς καί ἓνα μελισσότοπο στό Φαρτσέστι.

Μάρτυρες: Ἐνάκιε βόρνικος τῆς πόλεως, Ποϊάνα uricariul, Βασίλειος Μπρασοβεάνουλ, Στρατουλάτ uricariul, Ἰάκωβος πρόην ἀρμάσης, Ἰορδάκε Μαλάι ἀπό τό Σιρέτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1279. Χαρτί (29,8X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

266

1665 (7173), 22 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ἡ Μαρία, κόρη τοῦ Γκλιγκόρτσα, ἐγγονή (ἢ ἀνιψιά) τῆς Ἀναστασίας ἀπό τό Σακουιέني, μαζί μέ τόν σύζυγό της Εὐθύμιο, πωλοῦν στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Σακουιέني ἔναντι 12 λέι.

Μάρτυρες: Ἐνάκιε βόρnikovος τοῦ Ἰασίου, Παῦλος ἀπό τό Καουτεσέني, Πάρβουλ, Δραγκάν, Ἰσαάκ ὁ γέρος, Λοχάν ὁ Ἀρμένιος ἀπό τό Ρόμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **348**. Χαρτί (31,4X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό.

267

1665 (7173), 22 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ἡ μοναχή Δονόσια πωλεῖ στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχια πού ἔχει στά χωριά Τσιουμαλέστι, Λαζέني καί Μοβίλα τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μέ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπό τό παλαιοχώρι, τήν καλλιεργημένη γῆ καί τόν κάμπο.

Μάρτυρες: Ἐνάκιε βόρnikovος, Στράτουλ uricar, Παῦλος ἀπό τό Καουτεσέني, Πάρβουλ ἐπιστάτης καί Δραγκάν.

Γραφέας ὁ Ἐνάκιε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1325**. Χαρτί (32X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

268

1665 (7173), 22 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ἡ Δόνα Ζαμοάε, μαζί μέ τούς γιούς της καί τόν ἀδελφό της Βασίλειο δωρίζουν στόν λογοθέτη Μπουχούς ἓνα μελισσότοπο, μαζί μέ τά τεμάχια πού ἔχουν στά χωριά Πραζέστι καί Δραγκανέστι, ἐπειδή τούς βοήθησε παλαιότερα. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες: Ἐνάκιε βόρnikovος τοῦ Ἰασίου, Μπεάκε cǎritan τοῦ νομοῦ Ρόμαν, Κωνσταντίνος ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Μπάντας, Στρατουλάτ uricariu, Βασίλειος γιός τῆς Λαζαροάε ἀπό τό Τρότους.

Γραφέας ὁ Βασίλειος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **460**. Χαρτί (32X19,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου, ἐνῶ στό recto τοῦ β΄ φύλλου ὑπάρχει ἡ ἐπανάληψη τοῦ κειμένου τοῦ ἐγγράφου. Μελάني μαῦρο. Μία ἐντυπη διταγωνική σφραγίδα μέ τό ἴδιο χροῖμα. Ἄντιγραφο στό ἐγγράφο ἀρ. 444.

269

1665 (7173), Μάιος, Ίασι.

Ἡ Νασκοαία μαζί με τούς γιούς της Τοδεράσκου καί Γκλιγκοράς, δωρίζουν στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς ἕνα μελισσότοπο, καθώς καί τεμάχια ἀπό τό παλαιοχώρι, τόν λειμώνα κ.λπ.

Μάρτυρες: Πάρβουλ ἐπιστάτης, Πατράσκου Μπούζνεα, Κωνσταντῖνος πρόην παρακάμπος, Γκεοργκίτζα ἀπό τό Μπακάου, Κωνσταντῖνος Μπελδιμάν, Μάρες, Ἀποστολάκης diac, Κωνσταντῖνος Πελίν ἀπό τό Ρουστσιόρι, Δουμητρόσκο Πελίν, Γιαννάκης diac.

Γραφείας ὁ Βασίλειος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1125. Χαρτί (31,1X19,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

270

1665 (7171), 3 Ἰουλίου, Φωξάνι.

ἽΟ Εὐστράτιος Δαμπίζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει μὴ ὀνομαζόμενο ἀξιωματοῦχο του νά ὀριοθετήσει ὅλα τά τεμάχια πού κατέχει ὁ μέγας στόλνικος Νικόλαος Μπουχούς στά χωριά Σακουιέني, Μοβίλα, Σκέια, Ρασάστι καί Πραζέστι καί ὕστερα νά συντάξει καί τή σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 352. Χαρτί (30,8X18,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,3 ἑκατ.

271

1665 (7183), 23 Ἰουλίου, Τρότους.

ἽΟ Τιρόν diac, γιός τοῦ Κοστίν ἀπό τήν κωμόπολη Τρότους, μαζί με τή σύζυγό του Ἰωάννα, δωρίζουν στόν βεστιάρη Ἀναστάσιο τό μισό ἑνός μελισσότοπου, ξέφωτα, ἀμπέλια, εὐρισκόμενα βόρεια τοῦ ποταμοῦ Τρότους, στό ὕψος τῆς κωμόπολης, ἐνῶ τό ἄλλο μισό τοῦ τό πωλεῖ ἔναντι 40 λεί τοῖς μετροητοῖς.

Μάρτυρες: Δόνιτσι κλουτσιάρης, Ένάκιε παρακάμπος του Τρότους, Φολόσου ζοιτuz, Παῦλος κάτοικος του Τρότους και πολλοί άλλοι, βογιάρου, έμποροι, κάτοικοι της κομόπολης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 46. Χαρτί (32,5X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ αϊθάλη ή έντυπη κυκλική σφραγίδα της κομόπολης Τρότους. Μέ μαῦρο μία έντυπη όκταγωνική σφραγίδα.

272

1665 (7174), 9 Δεκεμβρίου, Ίάσι.

Ό Κύριλλος Δούρικε και ή σύζυγός του Μαρίκα δωρίζουν στον μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο που έχουν στο χωριό Λαζένι, μέ τμήματα από τό παλαιοχώρι, την καλλιεργημένη γη, από χορτάρι.

Μάρτυρες: Στάρτσα βόρνικος de gloată, Ένάκιε βόρνικος της πόλης, Γκεοργκίτσα Μανόλε, Δάσκο, Πάρβου έπιστάτης, Βασίλειος Γκάλκα, Κωνσταντίνος Πελίν.

Γραφέας ό Στράτουλ γιός του Ίουράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 531. Χαρτί (31X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Γαλλ. μετρ. στο έγγραφο άρ. 1254.

273

[Circa 1665].

Ό Κύριλλος Δούρικε από τό Βιβορένι μέ τη σύζυγό του Μαρίκα, κόρη του Μερσουίτσα από τό Λαζένι, παραχωρούν στον λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο που έχει ό Κύριλλος στο Λαζένι από τον πεθερό του.

Μάρτυρες: Γκλιγκόρτσα από τό Βιβορένι, Σπυριδων από τό Βιβορένι, Ποζόγκα από τό Σακουιένι, Γαβριήλ από τό Τσιουμαλέστι, Γεώργιος, Τοφάν, Ράζμιριτσα και οι τρεις από τό Τσιουμαλέστι, Τοφάν από τό Βιβορένι.

ΊΑντίγραφο, Ρουμανικά, άρ. 534.

274

1666 (7174), 2 Ίανουαρίου, Ίάσι.

Ό Δαναΐλα, γιός του Βασιλείου Γκροζάβ από τό Πετρέστι, δωρίζει στον

μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τό ἀγρόκτημα πού ἔχει στό Παντσέστι, τοῦ νομοῦ Πούτνα, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό παλαιοχώρι, τόν κάμπο, τόν λεμιώνα, μέ ὄλο τό εἰσόδημα, ἐπειδή τόν εἶχε βοηθήσει παλαιότερα.

Μάρτυρες: Ταμπάν μέγας σετράρης, Βασίλειος Στάρτσσα, Θεόδωρος Βεάτρης, Γκλιγκοράσκο Γκέριμαν, Γκιουργίτσα καί Δουμητροάσκο νοπνίσει de roaită, Ἐνάκιε βόρνικος τῆς πόλεως, Βασίλειος Γγάλκα, Πάρβουλ, Πατράσκο Μπούζνε.

Γραφέας ὁ Ἐνάκιε diae.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 875. Χαρτί (29,9X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Τέσσερις ἐντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ τό ἴδιο χροῦμα.

275

1666 (7174), 10 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Κύριλλος Δούρι καί ἡ σύζυγός του Μαρίκα, κόρη τοῦ Μιραούτσα ἀπό τό Λαζέني, παραχωροῦν στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς ἕνα τεμάχιο πού ἔχουν ἀπό τόν Μιραούτσα στό χωριό Λαζέني, ὥστε νά τοὺς βοηθάει σέ περίπτωση ἀνάγκης.

Μάρτυρες: Γκεοργκίτσα cāpitan τοῦ Πούτνα, Ἰονάσκο Μπεάκεα cāpitan τοῦ Ρόμαν, Πάρβουλ καί Βασίλειος Γγάλκα πρῶην βόρνικοι, Δραγκάν καί Γκλιγκόρτσσα ἀπό τό Βιβορένι, Σπυρίδων ἀπό τό Βιβορένι, Ἰονάσκο Κοροτοζάνουλ, Ποζόκα ἀπό τό Σακουιένι, Γαβριήλ ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Γκεοργκίτσα καί Τοφάν ἀπό τό ἴδιο μέρος, Ράζμυριτσα ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Τοφάν ἀπό τό Βιβορένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 532. Χαρτί (29,8X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

276

1666 (7174), 12 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Βασίλειος, μαζί μέ τή σύζυγό του Βασιλική, κόρη τοῦ Ἰερεμία, ἐγγονή τοῦ Σπυρίδωνα ἀπό τό Καμπέني, πωλεῖ στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς ἕνα ἀγροτεμάχιο στό Καμπέني ἔναντι πέντε λεί. Σέ περίπτωση πού τό ποσό ὑπερβαίνει τήν ἀξία τοῦ τεμαχίου, θά τοῦ δώσει ἀλλοῦ ἀκόμα ἕνα κομμάτι γῆς.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Κορτοζάνουλ, Κωνσταντῖνος ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Πελινεάσα ἀπὸ τὸ Ρουστσοῖρι, Κύριλλος ἀπὸ τὸ Βιβορένι, Βασίλειος γιὸς τοῦ Μπεάκεια ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Ἰονάσκο γιὸς τῆς Ζαμοάια, Ἰωάννης ἀδελφός τῆς Βασιλικῆς, Βασίλειος ἀπὸ τὸ Δαμιενέστι.

Γραφέας ὁ Δραγκάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 569. Χαρτί (31,4X20). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό.

277

1666 (7174), 23 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ἡ Ρωξάνδρα, κόρη τοῦ Ἀριόν, ἐγγονή τοῦ Κάρστεα ἀπὸ τὸ Παντσέστι, πωλεῖ τὸ τεμάχιο ποῦ ἔχει στὸ Παντσέστι, τοῦ νομοῦ Πούτνα, δίπλα στὸ ρυάκι Διενέτζ, μὲ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπὸ τὸν λειμῶνα, τὸ παλαιοχώρι, τὸ δάσος κ.λπ. στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς ἔναντι 50 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Κόντας γ΄ λογοθέτης, Βασίλειος Στάρτσεα, Γκλιγκοράς Γζέρμαν, Θεόδωρος Βεάτρεις, Δουμητράσκο καὶ Γκεοργκίτζα βόρνικοι de roață, Στρατουλάτ uicariul, Πάρβουλ, Βασίλειος Γκάλκα, Σέβερι ἀπὸ τὸ Πετρέστι, Δαναῖλα γιὸς τοῦ Γκροζάβ ἀπὸ τὸ Πετρέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 883. Χαρτί (31,6X21,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

278

1666 (7174), 6 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰλαρίων, γιὸς τοῦ ἱερέα ἀπὸ τὸ Δαμιενέστι, μαζί μὲ τὴ σύζυγό του Ἀναστασία πωλοῦν στὸν λογοθέτη Μπουχούς ἓνα σπιτί, μὲ χῶρο γιὰ κῆπο καὶ μὲ τέσσερα rământuri, στὸ χωριὸ Δραγκανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Γραφέας ὁ Δραγκάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 459. Χαρτί (29,2X20,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό.

279

1666 (7174), 13 Μαρτίου, Ίασι.

Ὁ cāripitan Ἰονάσκο Μπέκα πωλεῖ στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὸ χωριό Μπογκδανέστι, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 20 galbeni καὶ ἑνὸς ἀμπελιοῦ.

Μάρτυρες: Πάρβουλ, Βασίλειος Γκάλκα, Στάν, Στράτουλ uricar, Βασίλειος Λαπουσνεάνου, Δάριε ἀπὸ τὸ Δαλζάστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1175. Χαρτί (30,5X19,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

280

1666 (7174), 23 Μαρτίου, Ίασι.

Ὁ Κάροστεα Οὐγγουρεάνουλ, γιὸς τοῦ Κόνδρεα Γκάργκαριτζα ἀπὸ τὸ Σακουιέني, δωρίζει στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὸ χωριό Σακουιέني.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Μπέκα cāripitan, Πάρβουλ, Βασίλειος Γκάλκα, Δάριε ἀπὸ τὸ Δολζέστι, Στέφανος Ρομασκάνουλ καὶ Νικόλαος Μπουζδρέγκ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 347. Χαρτί (29,5X20,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

281

1666 (7174), 25 Μαρτίου, Ίασι.

Ὁ Βασίλειος γιὸς τοῦ Νικόαρα ἀπὸ τὸ Μπρατίλα, ἑγγονὸς τοῦ Ἰακώβου, δωρίζει στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς, στὴ σύζυγο του καὶ στὰ παιδιά του, ἓνα μελισσότοπο μαζί μέ τέσσερις κυψέλες στὸ χωριό Μπρατίλα δέ Σούς τοῦ νομοῦ Τρότους, ἐπειδὴ μέ τὴ μεσολάβησή του πληρώνει λιγότερους φόρους.

Μάρτυρες: Συμεών Πάρβουλ ἀπὸ τὸ Ταλχαρέστι, Βασίλειος Γκάλκα ἀπὸ τὸ Μπαρλάδ, Δάριε ἀπὸ τὸ Δολζέστι, Ἰονάσκο καμαράσης τῶν φάτων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 627. Χαρτί (30,8X19,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1241.

282

1666 (7174), 25 Ἀπριλίου.

Ὁ Γκλιγκοράσκο μαρτυρεῖ πὼς ἐνῶ ἦταν ὑπηρετῆς στὸν ἱερέα Ἰωαννίτζη ἀπὸ τὸ Ζλατάρι, πέθανε ἐξ αἰτίας του μίᾳ ἀγγελάδα μαζί μὲ τὸ μοσχάρι της.

Ἀποφασίζει νὰ τοῦ πληρώσει τὴ ζημιὰ πού τοῦ προκάλεσε. Ἐάν δέν τὸ καταφέρει, ὁ ἱερέας νὰ κατέχει τὸ τεμάχιο πού ἔχει ἡ μητέρα του Ἀγγίγια στὸ Μπογκδανέστι.

Μάρτυρες: Ἰερεμίας Πάος ἀπὸ τὸ Ζλατάρι, Στέφανος καὶ Γκαβριλάς ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό, Ἐφραΐμ ἀπὸ τὸ Οὐγγουρένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1194. Χαρτί (25,9X17,9). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

A 283

1666 (7174), 6 Μαΐου.

Ὁ Ἰλαρίων, γιὸς τοῦ ἱερέα ἀπὸ τὸ Δαμιενέστι, καὶ ἡ σύζυγός του Ἀναστασία, πωλοῦν στὸν λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς μίᾳ οἰκία, μὲ κῆπο καὶ οἰκόπεδο, καθὼς καὶ τέσσερα rãpãnturi στὸν λεμιώνα τοῦ χωριοῦ Δραγκανέστι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στὸ ἔγγραφο ἀρ. 444.

284

1666 (7174), 17 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Δουμητράσκο ἀπὸ τὸ Σεκατούρα δωρίζει στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς ἓνα μελισσότοπο στὸ Σεκατούρα, χωριὸ τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο ἀπὸ τὸ Ἰουζέστι, Κωνσταντῖνος Πελίν ἀπὸ τὸ Ρουστοϊόρι, Συμεὼν Τατάρουλ ἀπὸ τὴ Σορόκα, Πάρβουλ, Πατράσκο καὶ Βασίλειος Γκάλακα ἐπιστάτες τοῦ λογοθέτη Μπουχούς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1126. Χαρτί (30,3X20,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

285

1666 (7175), 2 Σεπτεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν παχάρνικο Κωνσταντῖνο νὰ μεταβεῖ στοῦ χωριό Παντοσέστι, γιὰ νὰ ὀριοθετήσῃ τὰ τεμάχια πού ἀνήκουν στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς.

Ἀπὸ τὴν ὅλη ἔκταση ὁ τελευταῖος κατέχει τὸ μισό, πού ἀγόρασε ἀπὸ τὴ Μπενοαία καὶ τὴ Δραγκούνα, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μισό ἔχει τὰ τρία πέμπτα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὀριοθεσίας ὁ παχάρνικος νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ τὴ σχετικὴ μαρτυρία.

Ἀπὸ τὰ δημητριακὰ πού θὰ καλλιεργοῦνται ἐκεῖ καὶ τὸ χόρτο ὁ Μπουχούς δικαιούται νὰ λαμβάνει τὴ δεκάτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **878**. Χαρτί (28X20). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινη σινικὴ μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,2 ἑκατ. Ἐγγραφο σὲ κακὴ κατάσταση, σχισμένο καὶ μὲ ἐλλείψεις στοῦ κείμενο.

286

1666 (7175), 4 Σεπτεμβρίου, Ίασι.

Ἡ Ἀναστασία, σύζυγος τοῦ Θεοδώρου Σκαουιάρου, πωλεῖ στὸν ἀρχὸ Δημητρίου, γιὸ τοῦ Κυριάκου, καὶ στὴ σύζυγό του Κέλσια ἓνα οἰκόπεδο στοῦ Ίασι, κοντὰ στὴ μονὴ Μπαρνόβσκι, ἔναντι 30 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Κάρστεα γιὸς τοῦ Μπαρόν, Ἰβάν Ἀρμένιος γραφέας, Θεόδωρος Ἀρμένιος ἔμπορος, Ἀθανάσιος ἔμπορος, Μιχαήλακης γουναράς, Ἐνάκιε γιὸς τοῦ ἐμπόρου Δούμα, Ἀνδρέας făclier, Γαβριήλ făclier, Ἰωάννης γιὸς τοῦ Τρανδαφίε, Καλοδίν ψηγματοσυλλέκτης.

Γραφέας ὁ διάκ Τυρόν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **698**. Χαρτί (30,9X21). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χροῖμα τέσσερις ἔντυπες ὀκταγωνικὲς σφραγίδες, ἐνῶ ἡ πέμπτη εἶναι μὲ αἰθάλη. Ἐπίδραση ἰγρασίας.

287

1666 (7175), 30 Σεπτεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Ἰσαάκ καὶ ὁ γιὸς του Γκλιγκοράσκο δωρίζουν στὸν μεγάλο λογοθέτη

Νικόλαο Μπουχούς ένα μελισσότοπο στο κτήμα Δουμπραβίτζα του νομού Ρόμαν.

Μάρτυρες: Πάρβουλ έπιστάτης, Κωνσταντίνος πρώην παρχαλάμπτος, Μπούζνιε, Λάνμπτα πρώην παρχαλάμπτος.

Γραφέας ό Βασίλειος Μπέεα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1115**. Χαρτί (29,2X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάνι μαύρο.

288

1666 (7175), 14 Όκτωβρίου, Ίάσι.

Ό Δημήτριος καί ό αδελφός του Θεόδωρος, γιοί της Γερβάσιας, άνίψια του Ίωσήπου από τό Μπογχανέστι, πωλούν στον Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχια του θείου τους καί της θείας τους Δραγκίνας στο Μπογχανέστι: 20 răpânturi, μέ τμήματα από την καλλιεργημένη γή, μέ τό παλιοχώρι καί μέ μελισσότοπο.

Μάρτυρες: Πατρασκάν γιός του Ταούτουλ λογοθέτη, Άνδρεϊάς Τζίκα, Ίορδάκε από τό Σιρετζέλ, Κωνσταντίνος παρχαλάμπτος, Βασίλειος Μπόγκζεα, Μπαρμπάσκουλι από τό Ίουζέστι, Γεώργιος γιός του Παύλου από τό Σακουιένι, Θεόδωρος Τεμελίε από τό Μπατρανέστι, Άλμπουλι από τό Πελετίντσι.

Γραφέας ό Οΰρσουλι (;).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1203**. Χαρτί (29,3X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαύρο.

289

1666 (7175), 14 Όκτωβρίου, Ίάσι.

Ό Δημήτριος καί ό Θεόδωρος, γιοί της Γερβάσιας, άνίψια του Ίωσήπου, πωλούν στον μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς 20 răpânturi στο χωριό Μπογχανέστι του νομού Ρόμαν, που άνήκαν πριν στον θείο τους καί στη σύζυγό του Δραγκίνα, μέ αντίστοιχα τεμάχια από τό χορτάρι, τον λειμώνα καί μέ μελισσότοπο.

Μάρτυρες: Βασιλάσκο πρώην μέγας βόρνικος, Πατρασκάν γιός του λογοθέτη Ταούτουλ, Ίορδάκε από τό Σιρετζέλ, Άνδρεϊάν Τζίκα, Βασίλειος

Μπλόγκζεα, Γκεοργκίτζα από τό Χρεάσκα, Μπαρμπάσκουλ από τό Ίουζέστι, Γεώργιος γιός τοῦ Παύλου από τό Σακουιέني.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1201**. Χαρτί (28,8X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

290

1666 (7175), 25 Ὀκτωβρίου, Ίάσι.

Ἡ Μαρίκα Σαϊοάια καί ἡ Ἀναστασία, κόρη τοῦ Θεοδώρου Γκρεμπέντσεα, καί οἱ δύο κόρες τοῦ Γκροζάβ από τό Πετρέστι, καθώς καί ὁ Νικόλαος, γιός τοῦ Θεοδώρου από τό Παντσέστι, τοῦ νομοῦ Ἀδξιούδ, δίπλα στόν ποταμό Ρακατάου, πωλοῦν στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τά τεμάχιά τους στό Παντσέστι, ἀπό ἑπτὰ *rământuri* ὁ καθένας, ἔναντι 105 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Σέβερι ἀπό τό Πετρέστι, Πατρασκάν Ταούτουλ, Ἀνδρεϊάν Τζίκα, Γκεοργκίτζα ἀπό τό Χρεάσκα, Πάρβουλ ἐπιστάτης, Βασίλειος Γκάγκα, Πατράσκο Μπούζνιε.

Γραφείας ὁ *diac* Ἐνάκιε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **876**. Χαρτί (29,5X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

291

1666 (7175), 10 Δεκεμβρίου, Ίάσι.

Ὁ Ἰονάσκο Χουλούμπα, κάτοικος τοῦ χωριοῦ Μπογκδανέστι, πωλεῖ στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει ἐκεῖ, ἑπτὰ *rământuri*, ἔναντι ἑπτὰ λεί “χτυπημένων”. Αὐτό τό εἶχε ἀγοράσει παλαιότερα ἀπό τή Πουρκαρία, κόρη τῆς Ἀνδραΐνας.

Μάρτυρες: Σαβίν Σοϊμάρουλ ἀπό τό Βορονταρέστι, Πάρβουλ ἀπό τό Ταλχαρέστι, Παῦλος ἀπό τό Καουτεσέني.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1196**. Χαρτί (31,4X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό *recto* τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

292

1666 (7175), 12 Δεκεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Δίγκια, κάτοικος τοῦ χωριοῦ Καουτεσένι, πωλεῖ στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὸ χωριό Μπογκδανέστι.

Μάρτυρες: Σαβίν Σοϊμάρουλ ἀπὸ τὸ Βορονταρέστι, Πάρβουλ ἀπὸ τὸ Ταλχαρέστι, Βασίλειος Γγάλκα, Παῦλος ἀπὸ τὸ Καουτεσένι, Βασίλειος γιὸς τοῦ Μπέκκα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Ἀποστολάκης διακ, Στράτουλ γιὸς τοῦ Ἰουράσκο ἐπιστάτη ἀπὸ τὸ Πελετίντσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1198**. Χαρτί (31,8X19,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

293

[Circa 1666, Δεκέμβριος].

Ὁ ἱερέας Δημήτριος, γιὸς τοῦ Ἐνεα, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Λουκά Ρατίλα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, πωλεῖ στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς, τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὸ Μπογκδανέστι, 15 rământuri, μέ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπὸ τὸ παλαιοχώρι, τὴν καλλιεργημένη γῆ, τὸν λειμώνα, τὸ δάσος καὶ μέ μυλόφραγμα στὸν ποταμὸ Σιρέτ.

Μάρτυρες: Δουμητράσκο Ρόσκα, Θεόδωρος Τσιοκαρλίε καὶ Δουμητράσκο, βόρνικος de roartă, Βασίλειος Γγάλκα καὶ Πάρβουλ ἐπιστάτες, Ἰονάσκο ἀπὸ τὸ Ἰουζέστι, Θεόδωρος Τζιούνκουλ, Ἀνδρέας Τσιοκαρλίε, Στέφανος Ρομασκάνουλ, Ζαμέντιε, Ἀλέξα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1195**. Χαρτί (31X20,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

294

1667 (7175), 21 Ἰανουαρίου, Ίασι.

Ὁ Βασίλειος, ὁ Ἰωάννης, ὁ Θεόδωρος καὶ ἡ Μαρία, παιδιὰ τῆς Τοφάνας, ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τοῦ Γκροζάβ, πωλοῦν στὸν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς, τὸ τεμάχιο πού ἔχουν στὸ χωριὸ Παντσέστι τοῦ νομοῦ

Πούτνα, δίπλα στον ποταμό Ρακατάου, που άνηκε πριν στη μητέρα του, έναντι ...* λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Κοσμάς Κομπούζ από τό Παντσέστι, Θεόδωρος Γκρεμπέντσα από τό Ρακατάου, Ούρσουλ, Δαναΐλα καί Σέβερι καί οί τρεις από τό Πετρέστι, Γκαβριλάς γιός του Γκιουργκίτζα Χαμπασέσκουλ.

Γραφέας ό Ένάκιε, γιός του Στάντσιου από τό Παντσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 874. Χαρτί (29,3X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α΄ φύλλου. Μελάني μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα τρεις έντυπες όκταγωνικές σφραγίδες.

* Κενό στό έγγραφο.

295

1667 (7175), 21 Ίανουαρίου.

Ό Ούρσουλ, ή Ίωάννα καί ή Άνίτζα, παιδιά του Δουμητράσκο Πέτκο, έγγόνια (ή ανίψια) του Γκροζάβ από τό Πετρέστι, πωλούν τό τεμάχιο που έχουν από τον πατέρα τους στο Παντσέστι, χωριό του νομού Πούτνα, δίπλα στον ποταμό Ρακατάου, στον μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς έναντι 100 λεί “χτυπημένων”.

Παράλληλα, ό Νοχίτ καί ό Μιχαΐλα, γιοί του Γρηγορίου Τσιουλέιου, έγγόνια (ή ανίψια) του Γκροζάβ από τό Πετρέστι, πωλούν στον ίδιο αξιωματούχο τό τεμάχιο που έχουν από τον πατέρα τους στο Παντσέστι έναντι 150 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Κοσμάς Κομπούζ από τό Παντσέστι, Θεόδωρος Γκρεμπέντσα από τό Ρακατάου, Δαναΐλα καί Σέβερ από τό Πετρέστι, Ούρσουλ από τό Παντσέστι, Γκαβριλάς γιός του Γκιουργκίτζα Χαμπασέσκουλ, Γκιουργκίτζα καί Θεόδωρος, γιοί της Σαβοάιας από τό Παντσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 882. Χαρτί (29,3X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο. Μέ τό ίδιο χρώμα πέντε έντυπες όκταγωνικές σφραγίδες.

296

1667 (7175), 14 Φεβρουαρίου, Ίάσι.

Ό Γκεοργκίτζα, γιός του Νικόλαου Ποταρνίκε, πωλεί στον μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς, τό τεμάχιο που έχει στο Ρουσιτοϊόρι, έναντι 46 λεί.

Μάρτυρες: Ίονάσκο Μπέδρεα cǎritan τοῦ Ρόμαν, Στρατουλάτ uricar, Στόπτιε πρόων cǎritan, Κωνσταντίνος Πελίν ἀπό τό Ρουστοϊόρι, Κωνσταντίνος ἀπό τό Ποπισκάνι.

Γραφείας ὁ Δραγκάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1127**. Χαρτί (31X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

297

1667 (7175), 1 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰωάννης Λόγκος καί ὁ ἀδελφός του Ἀνδρέας, παιδιά τοῦ Γαβριήλ Καρλίγκ, δωρίζουν στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς τό τεμάχιο τοῦ πατέρα τους στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἐπειδή τόν πάντρεψε δύο φορές καί τόν φρόντισε.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος παρχαλάμπος ἀπό τό Ποπισκάνι, Ίονάσκο ἀπό τό Ίουζέστι, Ἰορδάκε ἀπό τό Σιρετζέλ, Ἰλε ἀπό τό Πραζέστι, Θωμάς ἀπό τό Τσιουμαλέστι, Θεόδωρος Τζίουλ ἀπό τό Τσιουμουλέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1187**. Χαρτί (30,6X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό.

298

1667 (7175), 6 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Κοσμάς Ζρόμπες δωρίζει στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς, ἕνα μελισσότοπο μαζί μέ ὀπωροφόρα δέντρα καί ἕνα σπίτι στό χωριό Γκαλεασάστι, στήν κοιλάδα τοῦ Σιρέτ.

Μάρτυρες: Γκεοργκίτζα γιός τοῦ Σάββα ἀπό τό Παντσέστι, Σέβερι, chihae στό Πετρέστι, Θεόδωρος poslușnic ἀπό τό Μαναστίρε, Ἀρσένιος ἀπό τό Μαναστίρε, Οὔρσου răcurar, Ἀρσένιος γιός τοῦ Ρούσου ἀπό τό Παντσέστι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἄρ. **1037**. Γαλλ. μτφρ. μέ ἡμερομηνία 7 Μαρτίου, στό ἔγγραφο ἄρ. 1261.

299

1667 (7175), 20 Μαρτίου.

Ὁ Δημήτριος, μαζί μέ τή σύζυγό του Ἄνγκίνια, κόρη τοῦ Ἰγκνάτ, καί ἡ Γκαφίτζα, ἡ ἄλλη κόρη τοῦ Ἰγκνάτ, ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τῆς Ὅάνας ἀπό τό Παντσέστι, πωλοῦν τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, δίπλα στόν ποταμό Διενέτζ, τό ἕνα ἔβδομο σὺν δύο τεμάχια δύο ἀτεκνων ἀδελφῶν, στόν Νικόλαο Μπουχούς, ἔναντι 30 λεί “χτυπημένων”.

Ἐπίσης τά ἴδια παιδιά τοῦ Ἰγκνάτ τοῦ πωλοῦν τό τεμάχιο ἐνός ἀπό τά δύο ἄτεκνα ἀδελφία ἔναντι 30 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Πατράσκο Μποτέζ, Ἰορδάκιε ἀπό τό Σιρετζέλ, Ἰονάσκο ἀπό τό Ἰουζέστι, Στρατόυλ γιός τοῦ Ἰουράσκο ἀπό τό Πελετούτσι, Βασίλειος ἀπό τό Δαμιενέστι, Πάρβουλ ἐπιστάτης, Βασίλειος Γκούλκα, Στάν ὁ Γέρος, Στρατουλάτ uricar, Σέβερι ἀπό τό Πετρέστι.

Γραφείας ὁ Ἐνάκιε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **877**. Χαρτί (30,8X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

300

1667 (7175), 2 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἡλίας Ἀλεξάνδρου, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν παχάρνικο Κωνσταντίνο νά ὀριοθετήσῃ τά τεμάχια πού ἀγόρασε ὁ μέγας λογοθέτης Νικόλαος Μπουχούς στό χωριό Παντσέστι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **760**, τῆς 22ας Ἰουνίου 1786.

301

1668 (7178), 10 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἰωάννης, γαμπρός τοῦ Θεοδώρου ἀπό τό Ρουσιόρι, μέ τή σύζυγό του Μαρίτζα πωλοῦν στόν μεγάλο λογοθέτη Νικόλαο Μπουχούς ἕνα μελισσότοπο μαζί μέ ἀσύλλιο, ὀνόματι Φαντάνα Ρόσιε, τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ὁ πεθερός του ἀπό τόν Δαδαιάς, κάτοικο τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο Καρταζάνουλ, Κωνσταντίνος ἔγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Περίνας, Κύριλλος ἀπό τό Βιφορένι, Νεκουίλτσα ἀπό τό Χανρεϊούς, Γαβριήλ ἀπό τό Μουσετέστι, Ἰονάσκο γιός τῆς Δζαμοιάς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1331**. Χαρτί (29X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

302

1668 (7176), 19 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Δουμητράσκο Μπάλιντ, γιός τοῦ hotnog Μπάλιντ, μαζί μέ τόν ἀδελφό του Πατράσκο, πωλοῦν στόν Δημήτριο αρrod τῆς πόλεως ἓνα ἀγροτεμάχιο στήν περιοχή Τσέρσια τσεά Μπατράνα, ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνο τοῦ Ἀρμένιου Μπαρόν καί σ' ἐκεῖνο τῆς μονῆς Μπαρνόβσκι, ἔναντι 20 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Κυριάκος γιός τοῦ Ἀρμένιου Θεοδώρου, Ἰωάννης ἱεροψάλτης, Ἀνδρέας κηροποιός, Ἀνδρέας γιός τοῦ Μπαρόν, Ἀθανάσιος ἔμπορος, Γαβριήλ ψηγματοσυλλέκτης, Γαβριήλ κηροποιός, Δημήτριος Σκιόπουλ, Ἐνάκιε γιός τοῦ Δίμα ἔμπορου, Μιχαλάκης γουναράς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **697**. Χαρτί (29,4X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني καστανό. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

303

1668, 15 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ὁ καμινάρης Ἰωάννης βεβαιώνει ὅτι πώλησε στόν Νικόλαο Κομόρουλ καί στή σύζυγό του Παρασκευή τά ἀμπέλια πού ἔχει στό χωριό Τεκούτσι (;) καί εὐχεται στό μέλλον νά μήν τά διεκδικεῖ κανεῖς.

Μάρτυρες: Δουμητράς Κόνδρε, Θεόδωρος [...], Ἀπόστολος ἱερέας, Ἰωάννης γιός τοῦ Μιχαλάκη, Μιχαλάκης ἱερέας ἀπό τό Τρότους, Παῦλος soltuz μαζί μέ τούς 12 pârgari, Κωνσταντίνος Μπουχούς.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1794**. Χαρτί (31,2X21,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

304

1669 (7177), 6 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Ἰερεμία καί στόν Βασίλειο, παιδιά τοῦ Μπάνου, τό δικαίωμα νά λαμβάνουν τή δεκάτη ἀπό τά προϊόντα τῶν κτημάτων τους πού βρίσκονται στά χωριά Σακουιέني, Καμπέني καί Βιβορένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 338. Χαρτί (20,5X20,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,1 ἑκατ. Ἐγγραφο φθαρμένο στίς ἄκρες, μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο.

305

1671 (7179), 17 Μαρτίου, Πραζέστι.

Ὁ Δουμητράσκο Νενούτζα, γιός τοῦ Ρούσου, πωλεῖ στόν μεγάλο μεδελνιτσιάρη Νικόλαο Μπουχούς τό ἕνα πέμπτο τοῦ κτήματος πού ἔχει στό Λαζέني ἔναντι ...*.

Μάρτυρες: Μπέτε cǎpitan, Τοδερίτζα ἀπό τό Σακουιέني, Γεώργιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 526. Χαρτί (30,3X10). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

* Κενό στό ἔγγραφο.

306

1671 (7179), 28 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Γρηγόριος Χαμπασέσκου πρῶην μέγας βόρονικος καί ἡ σύζυγός του Σάφτα πωλοῦν στόν πρῶην μεγάλο ποστέλνικο Δουμητράσκο Πραζέσκου τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Δελέني, δίπλα στόν ποταμό Ταζλάου καί ἕνα τμήμα τοῦ χωριοῦ Χελετζίου μαζί μέ μυλοφράγματα στόν ποταμό Ταζλάου καί μέ μελισσοτόπια, ἔναντι 460 λέι “χτυπημένων”.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 424. Χαρτί (22,4X16,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Ἀντίγραφο στά

Κ.Α. Βουκουρεστίου, συλλογή M-rea Precista-Raducanu, I bis/56 (άρ. 1) και περίληψη στην ίδια συλλογή, I/3 (άρ. 1).

Έκδ. Περίληψη στο *C.D.M.*, τόμος Γ', άρ. 2055, σελ. 430.

307

1671 (7179), 14 Μαΐου, Ρουσσιόρι.

Ο Στράτουλ με τή σύζυγό του Ίωάννα πωλοῦν στή Δοκίτζα Πελινεάσα, σύζυγο τοῦ Μπάντας, τά τεμάχια πού ἔχουν στό Ρουσσιόρι, στό Μποδέστι και στή Δουμπραβίτζα, ἔναντι 10 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ἀγκά ὁ γέρος ἀπό τό Ρουσσιόρι, Ἱερεμίας, Κωνσταντῖνος ἔγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Πελινεάσας, Γρηγόριος, γιός τοῦ Ἱερεμιά, Ἀπόστολος, ὄλοι ἀπό τό Ρουσσιόρι, Δουλίτζα, Γκλιγκόρτσα, Κωνσταντῖνος γιός τῆς Πλιτσιτεάσας ἀπό τό Σαουάστι, Γρηγόριος Μάρτζινε.

Γραφῆας ὁ Στράτουλ *diac de cămară*.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 1128. Χαρτί (31,5X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάι μαῦρο.

308

1672 (7180), 25 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ο Γκλιγκοράς, γιός τοῦ Ἰονάσκο Χουλούμπα ἀπό τό Μπογκδανέστι, πωλεῖ στόν Μανωλάκη κόμισο, γαμπρό τῆς λογοθέτισας Μπουχούς, τό τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μέ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπό τό παλαιοχώρι, τόν κάμπο, τήν καλλιεργημένη γῆ, τόν λειμώνα, κ.λπ. Ἡ Μπουχούς τοῦ εἶχε πληρώσει νωρίτερα ἕνα χρηματικό ποσό.

Μάρτυρες: Δουμητράσκο Ρόσκα βόρνικος, Τσιοκαρλίε βόρνικος, Ἀμπάτζα, Δουμητράσκο βόρνικος *de roartă*, Κωνσταντῖνος Πελίν ἀπό τό Ρουσσιόρι, Βασίλειος γιός τοῦ Μπέκα ἀπό τό Μπογκδανέστι.

Γραφῆας ὁ Παῦλος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 1197. Χαρτί (31,7X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλο. Μελάι μαῦρο.

309

1674 (7182), 8 Αὐγούστου.

Ὁ Βασίλειος γιός τοῦ Παλαμίδα, πωλεῖ στόν Μιεραούτζα καί στή σύζυγό του Μαρικούτζα δύο ἡμεκτάρια ἀμπελώνα, μαζί μέ δένδρα καί μέ ἔκταση γιά ἰνέγερση ἀποθήκης, ἔναντι 180 λέι “χτυπημένων”. “Ὅλα τά εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Μπαλίκα, γιό τοῦ Γλαβανέσκου.

Μάρτυρες: Θεόδωρος Στρέδζα, Ἰωάννης Φράγκου, Λούπουλ γαμπρός τοῦ ἱερέα Πανχίλιε, Στρατουλάτ, Ἀθανάσιος Ρογκοδάν, Στάντσιου Μάναε, Θεόδωρος Γκαλίτζι, Τούρλεα, Γκιουργιτζα γιός τοῦ Ἰσαάκ.

Γραφέας ὁ ἱερέας Οὔρσουλ.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1541. Ἄλλο ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 40.

310

1675 (7183), 26 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Δουμητράσκο Πραζέσκου, γιός τοῦ Γκλιγκοράσκο, πωλεῖ στόν πιτάρη Δουμητράσκο τμήμα τοῦ χωριοῦ Δελένι τοῦ νομοῦ Μπακάου, μαζί μέ ἔξαορτημένους χωρικούς, μέ οἰκία καί μέ μυλόφραγμα στόν ποταμό Ταζλάου, ἔναντι 460 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Σολομών πρόην λογοθέτης, Ἰονάσκο Μπάλς μέγας βρόνικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 423. Χαρτί (30,3X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Γαλλ. μτφρ., μέ ἡμερομηνία 27 Ἰανουαρίου, στό ἔγγραφο ἀρ. 1242. Ἀντίγραφο στά Κ.Ἀ. Βουκουρεστίου, συλλογή M-rea Precista-Răducanu, I/3 (ἀρ. 3). Περίληψη στήν ἴδια συλλογή, I bis/56 (ἀρ. 2).

Ἐκδ. Περίληψη στό *C.D.M.*, τόμος Γ΄, ἀρ. 2415, σελ. 502.

311

1675 (7183), 19 Ἀπριλίου, Τρότους.

Ὁ Μίχουλ, ὑπρέτης τοῦ Βασιλείου Σιμιντισεάνουλ παχάρνικου τοῦ Μπακάου καί τοῦ Τρότους, μαζί μέ τόν ζοltuz καί κατοίκους τοῦ Τρότους, δικαιώνει τόν Βίκολ, γαμπρό τοῦ Μπουχάτσι στή διένεξη πού ὁ ἴδιος καί ὁ Μπουχάτσι ἔχουν μέ τόν διάκ Τζιούρτζιου γιά τά ὄρια τῶν ἀμπελιῶν τους.

Μάρτυρες οἱ ἱερεῖς Μιχαλάκης καὶ Ἀπόστολος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **44**. Χαρτί (28X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἢ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς κομόπολης Τρότους.

312

1675 (7183), 12 Μαΐου.

Ἐκ τῶν πρώτων ποστέλνικος Δουμητράσκο Πραξέσκου πωλεῖ στὸν ζιτνιτσιά-ρη Κυριάκο Στούρζα τό τεμάχιο πού κατέχει στὸ χωριὸ Δελέني τοῦ νομοῦ Τρότους, καὶ εἶχε ἀγοράσει ὁ πεθερὸς του πρώην χατμάνος Γρηγόριος Χαμπασέσκου, ἔναντι 250 λέι “χτυπημένων”.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **433**. Χαρτί (30X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Τά δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου σχισμένα. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Ἀ. Βουκουρεστίου, συλλογὴ M-rea Precista-Răducanu, I bis/56 (ἀρ. 3). Περιλήψη στὴν ἴδια συλλογὴ, I/3 (ἀρ. 2).

Ἐκδ. Περιλήψη στὸ *C.D.M.*, τόμος Γ΄, ἀρ. 2445, σελ. 507.

313

1675 (7183), 15 Μαΐου.

Ἐκ τῶν παρακάμπος Σάργκε καὶ ἡ σύζυγός του Ἀναστασία, κόρη τοῦ μακαροῖτη ποστέλνικου Δουμητράσκο, μαρτυροῦν πὼς ὁ Γκεοργκίτζα, γιὸς τοῦ Ὅανεα ἀπὸ τό Καλιμανέστι ἐξαγόρασε ἀπ’ αὐτοὺς ἓνα τμήμα τοῦ κτήματος Μπαλκουλέστι μέ ἓνα ἄλλογο, ἀξίας 20 λέι.

Μάρτυρες: Γαβριήλ Γκαλγκάτζα καὶ Ἀλέξανδρος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1544**. Χαρτί (25,2X21,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

314

1675 (7184), 16 Ὀκτωβρίου, Πραξέστι.

Ἐκ τῶν κόμισος Μανωλάκης, γαμπρὸς τοῦ λογοθέτη Μπουχούς, παραχωρεῖ στὴν Ἀνίτζα Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχει στὸ χωριὸ Μποργκιδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν καὶ λαμβάνει ὡς ἀντάλλαγμα ἄλλα τεμάχια στὸ χωριὸ Μανδρέστι τοῦ ἴδιου νομοῦ.

Γραφείας ὁ διάκ Νικόλας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1176**. Χαρτί (34X20,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

315

1676 (7184), 31 Μαρτίου, Ίάσι.

Ὁ Ἀντώνιος Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς παρχαλάμπους τοῦ Ρόμαν νά ἐξετάσουν τή διένεξη μεταξύ τοῦ υπίσαρ Παύλου καί τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν τοῦ Ρουστσιόρι. Οἱ τελευταῖοι ἔκτισαν στό Μποδέστι μύλο καί ἀρνοῦνται νά τόν ἐξυπηρετοῦν.

Γραφείας ὁ μέγας βόρηνικος Ἡλίας Στούρδεα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1071**. Χαρτί (33X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,3 ἑκατ., σβησμένη μερικῶς.

316

1676 (7184), Μάιος, Τρότους.

Ὁ *șoltuz* Ὁάντσα, οἱ *rârgari* καί οἱ κτώ κάτοικοι τοῦ Τρότους μαρτυροῦν πῶς ὁ Βασίλειος, γιός τοῦ Τιρόν, ἀφοῦ συγκέντρωσε ὡς διάκ τά ποσά πού προέρχονται ἀπό τοὺς φόρους τῶν κατοίκων, ἐπειδὴ χρωστοῦσε πέντε λέι, ἐγκατέλειψε τήν κωμόπολη. Οἱ κάτοικοι ἀναγκάστηκαν νά δανειθοῦν τό ποσό ἀπό τόν καμαράση Ἡλία, στόν ὅποιο παραχώρησαν τό ἀμπέλι τοῦ Βασιλείου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **92**. Χαρτί (30X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἢ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ Τρότους. Ἐγγραφο φθαρμένο στίς ἄκρες. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Ἐπίδραση σκώρων καί ὑγρασίας.

317

1676 (7184), 12 Ἰουλίου.

Ὁ Ἀντώνιος Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ὑπογράφει ἔγγραφο

σχετικά με τὰ ὄρια τοῦ χωριοῦ Δελένι. Τὰ ὄρια αὐτὰ παρουσιάζονται περιληπτικά ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Οὐρσουιάνου καὶ ζητήθηκαν ἀπὸ τὸν προηγούμενο Παῖσιο, γ' λογοθέτη, ἐπιστᾶτη τῆς μονῆς Ὕκνας γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν στὴν ἐκ νέου ὀριοθεσία τοῦ χωριοῦ Δελένι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 414, τῆς 14ης Νοεμβρίου 1778. Περίληψη στὰ Κ.Ἄ. Βουκουρεστίου, συλλογὴ M-rea Precista-Răducanu, I bis/59 (ἀρ. 5).

Ἐκδ. Περίληψη στὸ *C.D.M.*, τόμος Δ', ἀρ. 68, σελ. 40.

318

1676 (7184), 24 Ἰουλίου, [Ὕκνα].

Ὁ Δουμητράσκο Λάτζκο μετὰ τὴ σύζυγό του Τσέρνα δωρίζουν στὴ μονὴ Πρέτσιστα – Ραδουκάνου τὴν ὁποία ἀνήγειρε ὁ βεστιάρης Οὐρσάκιε ὅλον τὸν λειμῶνα τοῦ χωριοῦ Πιέτρελε Τζέμενι καθὼς καὶ ἓνα λιβάδι μετὰ δένδρα. Ὁ ἱερέας θὰ τοὺς μνημονεύει σὲ τακτὰ διαστήματα. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες: Ἡλίας καμαράσης, Ρούσου, Δουμητράς Μπέτσε vătăman, ὁ ἱερέας Δημήτριος ἀπὸ τὴν Ἡγεμονικὴ Ἐκκλησία, ὁ ἱερέας Σάββας ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος, Λόγκιν πρόων digău, Γκλιγκοράς Πόπι, Σαλαβάστρου, Πατράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 552. Χαρτί (33,6X20,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μετὰ αἰθάλη ἢ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ χωριοῦ Ὕκνα. Περίληψη στὰ Κ.Ἄ. Βουκουρεστίου, ρουμ. χφ. ἀρ. 657, φ. 90.

Ἐκδ. Περίληψη (σύντομη) στὸ *C.D.M.*, τόμος Δ', ἀρ. 71, σελ. 40.

319

1677 (7185), 26 Ἀπριλίου, Τρότους.

Ὁ Τζιούρτζιου καὶ ὁ Ἰωνᾶς, παιδιά τοῦ Ραστάς Ἰστιοάν ἀπὸ τὴν κωμόπολη Τρότους, πωλοῦν στὸν Νεκούλα καμαράση ἀπὸ τὸ Ἰλιέστι τὸ ἀμπέλι τῶν γονέων τους ἔναντι 30 λεί τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Ὁάντσεα șoltuz, Παῦλος πρόων șoltuz, κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 45. Χαρτί (31,3X21,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μετὰ αἰθάλη ἢ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τῆς κωμόπολης Τρότους.

Είκ. 52: Ἡ ἐκκλησία Μπαλτένι τὸ 1933. ᾠλοψη ἀπὸ τὰ δυτικά.

320

1677 (7185), 10 Μαΐου, Ίασι.

Ὁ Ἀντώνιος Ρουσέτ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν πρῶην παρκαλάμπο Θεόδωρο Οὐγγουριάνου καὶ τὸν υἱοῦν Λέκα νά ὀριοθετήσουν τὸ τεμάχιο πού ὁ μέγας παχάρνικος Κυριάκος Στούρτζα εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸν πρῶην β' ποστέλνικο Δουμητράσκο Πραξέσκου, γαμπρὸ τοῦ χατμάνου Γρηγορίου Χαμπασέσκου, στὸ χωριὸ Δελένι, καθὼς καὶ ἐκεῖνο τὸ τεμάχιο τὸ ὁποῖο πῆρε στὸ χωριὸ Ποϊάνα Ἰλισείου, πού ἀνήκε στὸν Στέφανο Πραξέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 438. Χαρτί (30,7X20,9). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Μελάني μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,1 ἐκατ., ὀησμένη κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος.

321

1677 (7185), 11 Μαΐου, [Ἰσκνα].

Ὁ Μπεζάν Κόστε, ἡ σύζυγός του Πανχία καὶ τὰ παιδιά τους πωλοῦν ἓνα οἰκόπεδο κοντὰ στῆ γέφυρα Τομέστι, στὸν Παῦλο καὶ στῆ σύζυγό του Μαρίκα ἔναντι ὀκτώ λεί "χτυπημένων".

Μάρτυρες: Ταμαρζεάικα bigău, Παντελέι Ὅσοιάνουλ, Θεόδωρος νătă-man τοῦ χωριοῦ, Μαρία Ἰορδακιοάια, κ.λπ.

Γραφέας ὁ ἱερέας Σάββας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 553. Χαρτί (33,2X20,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις μὲ μικρὲς ἐλλείψεις στὸ κείμενο. Τὰ δύο τρίτα τοῦ β' φύλλου ἔχουν ἐκπέσει.

322

1678 (7186), 20 Ἰανουαρίου, Ίασι.

Ὁ Γκιουργιτζα, γιὸς τοῦ Μαφτέι, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Σάφτας Δουμποσοάε ἀπὸ τὸ χωριὸ Δελένι τοῦ νομοῦ Τρότουζ, πωλεῖ στὸν μεγάλο παχάρνικο Κυριάκο Στούρτζα τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὸ χωριὸ Δελένι στήν τιμὴ τῶν δύο ὀρῆ τὸ κάθε pământ, δηλαδή πέντε λεί γιὰ 10 pământuri.

Μάρτυρες: Θεόδωρος Ούγγουρεάνου από τό Πατρασκάνι, Δουμητροάσκου από τό Μοτασέσι, Βασίλειος Ράξνιτσα cāripitan της Αύλης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 432. Χαρτί (32,4X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Ἐπίδραση ὕγρασίας. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἑλλείψεις στό κείμενο. Ἀντίγραφο στά Κ.Ἄ. Βουκουρεστίου, συλλογή Mirea Precista-Răducanu, I bis /56 (άρ. 4). Περίληψη στήν ἴδια συλλογή, I bis/59 (άρ. 6).

Ἐξδ. Περίληψη στό C.D.M., τόμος Δ΄, άρ. 236, σελ. 73.

323

1679 (7187), 25 Μαΐου.

Ὁ Γεώργιος Τουλέι, κάτοικος τοῦ Καλιμανέστι, μαζί μέ τή σύζυγό του καί τούς γιούς του, πωλοῦν στόν Γκιουργκίτζα τά τεμάχια πού εἶχε ἡ Σαλάχια καί ὁ Πατράσκο στό Καλιμανέστι, μαζί μέ δένδρα, ἔναντι 14 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Λόγκιν, Βιδράσκου, Βασίλειος, Ἐνάκιε ὄλοι από τό Καλιμανέστι, Κωνσταντίνος Ὁάντζα από τό Ἰονασέντι, Ἀποστολάκης γιός τοῦ Λόγκιν καί Νικήτας καί οἱ δύο από τό Καλιμανέστι.

Γραφείας ὁ Γκίνε, γιός τοῦ Ὄνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 1545. Χαρτί (31,1X21,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἑλλείψεις στό κείμενο.

324

1679 (7188), 20 Νοεμβρίου, Τρότους.

Ὁ Δουμητροάσκο Κόνδρεα, ὁ Θεόδωρος Κοτσιορβέι, ὁ Μικλαούς, ὁ Νικόλαος Μαῖρι, ὁ Σίμον Ἰάνας, ὁ Σίμον Τζιούρτζιου, ὁ Μαρτάν Ταμάς καί ὁ Τοδεράσκο, ὄλοι κάτοικοι τοῦ Τρότους, μαρτυροῦν πώς ἔναντι ἑνός χρέους πού εἶχε ὁ διάκ της κωμόπολης (ἔξι λέι), ὁ ζοltuz της Παῦλος πώλησε ἕνα ἀμπέλι στόν καμαράση Πλέσσα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 90. Χαρτί (29,5X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἑλλείψεις στό κείμενο.

325

1680 (7188), 9 Μαΐου, Δελέني.

Ἡ Δήμητρα Ἀργκιροάε ἀπὸ τῆ Μπογιδάνα, κόρη τῆς Δρόντζας, ἐγγονή (ἢ ἀνιψιά) τοῦ Ἀδάμ τοῦ γέρου, πωλεῖ στὸν παχάρνικο Κυριάκο Στουρτζα τὰ τεμάχια πού ἔχει στὰ χωριά Ποένι καὶ Χελετζίου ἕως τὸ παλαιοχώρι Δελέني, ἔναντι 40 λέι.

Γραφέας ὁ Λέκα uigac ἀπὸ τῆ Μπρατίλα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 437. Χαρτί (30,6X20,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χροῶμα μία ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα. Ἀντίγραφο στὰ Κ.Α. Βουκουρεστίου, συλλογὴ M-rea Precista-Răducanu, I bis /56 (ἀρ. 5). Περιλήψη στὴν ἴδια συλλογὴ, I bis ἀρ. 7.

*Ἐκδ. Περιλήψη στὸ C.D.M., τόμος Δ΄, ἀρ. 489, σελ. 124.

326

1680 (7189), 27 Νοεμβρίου.

Ὁ Νουόρ, γιὸς τοῦ Γκαβρολίτζα ἀπὸ τὸ Μπογιδανέστι, μὲ τὴ σύζυγό του καὶ τοὺς γιούς του, πωλοῦν στὸν μεγάλο καμινάρη Κωνσταντῖνο, γαμπρὸ τοῦ λογοθέτη Μπουχούς, καὶ στὴν οἰκογένειά του τὸ τεμάχιο πού ἔχουν στὸ χωριὸ Μπογιδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μὲ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπὸ τὸ παλαιοχώρι, τὸ λειμώνα, τὸ δάσος, μὲ μελισσότοπους, κ.λπ., ἔναντι ἑξὶ λέι.

Μάρτυρες: Ἰωάννης ἱερέας ἀπὸ τὸ Γκαδίντζι, Πάρβουλ παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, Ποτλόγκ παρκαλάμπος τοῦ Ρόμαν, Σταφίε ἱερέας στὴν Ἐπισκοπή, Θεόδωρος Γκάνδουλ ἀπὸ τὸ Ρόμαν.

Γραφέας ὁ διακ Νικόλαος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1185. Χαρτί (32,2X20). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

327

1681 (7189), 4 Ἀπριλίου.

Ὁ πρῶν βεστιάρης Γεώργιος Οὐρσάκε ἐνημερώνει ὄλους τοὺς ἱβηριτες Πατέρες γιὰ τὴν ἐκκλησία τοῦ Τάργκου Ὅκνα πού ἀνήγειρε. Ὁ σκοπὸς του ἦταν νὰ κτίσει ἄλλοῦ μονῆ ἀλλὰ ἐξ αἰτίας τῶν ταραχῶν δὲν τὸ κατάφερε.

Όταν ήλθε ὁ ἱερέας Κοσμάς στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἦταν καί οἰκοδιδάσκαλος τῶν παιδιῶν του. Τόν παρακάλεσε νά γίνει ἐπίτροπος καί νά τόν βοηθήσει νά μετατρέψει τήν ἐκκλησία σέ μονή καί αὐτό ἔγινε. ἤθελε νά τῆς κάνει καί ἀφιερώσεις ἀλλά ἦταν πολιτικός ἀντίπαλος τοῦ ἡγεμόνα Γεωργίου Δούκα. Τελικά κατάφερε νά τήν ἐνισχύσει μέ ὀλόκληρο τό χωριό Λεϊτένι τοῦ νομοῦ Μπακάου, μέ μυλόφραγμα στόν ποταμό Λίμπενδα, καθῶς καί τό χωριό Σιμινοάτσε, τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, καί αὐτό μέ μυλόφραγμα. Τῆς παρεχώρησε ἐπίσης ὀκτώ φοράδες καί πουλάρι, δύο ἄλογα, δέκα ἀγελάδες μέ μοσχάρια, ἕνα βόδι, 50 πρόβατα, 50 κυνέλες καί 30 λεί γιά ἀγορά βοδιῶν.

Ὁ Κοσμάς ἐπρόκειτο νά ἐνισχύσει καί ὁ ἴδιος τή μονή καί νά γίνει ἡγούμενος στή νέα μονή καί ἔπειτα νά μεταβεῖ στή μονή Ἰβήρων, προκειμένου νά ὀρίσει τήν καταβολή ἐτήσιου ποσοῦ 100 ταλήρων καί ἔπειτα νά γίνει ἡγούμενος γιά ὅλη τήν ὑπόλοιπη ζωή του. Οἱ ἰβηριτες μοναχοί θά τόν ἀντικαταστοῦσαν μόνο σέ περίπτωση πού δέν θά ἦταν καλός νοικοκύρης. Ὁ προηγούμενος Παῖσιος καί ὅλη ἡ Σύναξη [τῆς μονῆς Ἰβήρων] ἐγκρίνουν τά ὄσα ἀναγράφονται.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 934. Χαρτί (30X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό. Μέ τήν ἐπικύρωση τοῦ Παῖσιου, προηγουμένου τῆς μονῆς Ἰβήρων. Ἀντίγραφο ἀρ. 932. Γαλλ. μτφρ. ἀρ. 898. Ἄλλη γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1236. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 1253.

328

1681 (7189), 3 Μαΐου.

Ἡ Ἀλεξάνδρα, κόρη τοῦ Σανσόν ἀπό τό Καλιμανέστι, πωλεῖ στόν Γκιουργιτζά, γιό τῆς Ὁάνας, ἕνα γάζογ κοντά στό χωριό Σπαριέτζι, ἕναντι πέντε λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος Ὁάντζα ἀπό τό Ἰονασέστι, Βασίλειος γιός τοῦ ἱερέα Μακοβέι ἀπό τό Καλιμανέστι, Γαβριήλ γιός τοῦ Ποτόσκι ἀπό τό Καλιμανέστι, Ἀλέξιος γιός τοῦ Μπουφίσι, Συμεών Δαμασκίν ἀπό τό Ἰονασέστι, Ἀνδρόνικος γιός τοῦ Κοσμά καί Βασίλειος γιός τῆς Δράγκας καί οἱ δύο ἀπό τό Καλιμανέστι.

Γραφάς ὁ Τσερκέζ γιός τοῦ Ὁάντζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1543. Χαρτί (21,4X15,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο.

329

1681 (7189), 7 Μαΐου, [Μπακάου].

Ἡ Ἀζάνα, κόρη τοῦ Γαβριήλ Πελίν, σύζυγος τοῦ Θεοδώρου, μαζί μέ τούς γιούς της, πωλοῦν στή μονή [Πρέτσιστα] τοῦ Τάργκου Ὅκνα ἓνα σπίτι μαζί μέ πέντε οἰνοπωλεῖα στήν κωμόπολη Μπακάου ἔναντι 40 λεί.

Μάρτυρες: Κωνσταντῖνος Παχάρνικος, Γκεοργκίτσα βόρνικος, Ἴανε παρακαλάμπος, γαμπρός τῆς Θεοδώρας, Ρόζνιτσα cāritan, Μπουλαί βόρνικος ἀπό τό Γκάλμπενι, Πετίρι șoltuz τοῦ Μπακάου καί οἱ 12 pârgari, Δουμητράσκο καί Ἰσαάκ Πελίν, Γκεοργκίτσα γιός τοῦ Γαβριήλ Πελίν, Μπεζάν, ὑπηρετής τοῦ portar τοῦ Ὅκνα, Θεόδωρος ὑπηρετής τοῦ ἀρμάση Ἀνδρόνικου καί ὁ Σάββας ἀπό τό Μπασένι.

Μάρτυρας ὁ Παρθένιος μοναχός στή μονή Σόλκα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 51. Χαρτί (31,7X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς κωμόπολης Μπακάου.

330

1682 (7190), 10 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Γεώργιος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας καί τῆς Οὐκρανίας, διατάζει τόν παχάρνικο Κωνσταντῖνο νά μεταβεῖ στό χωριό Λεϊτένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὅκνας καί νά ὀριοθετήσῃ τό μυλόφραγμα [τῆς μονῆς] πού βρίσκεται ἐπάνω στόν ποταμό Λίμπεδε, πρὸς τήν πλευρά ἑνός ἄλλου, τοῦ ἀγῶ Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 508. Χαρτί (31,4X21,4). Μονόφυλλο. (Τό ἔγγραφο τοποθετημένο σέ ἄλλο χαρτί). Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5 ἐκ., σχεδόν σβησμένη. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ ἐλλείψεις στό κείμενο. Περιλήψη στό ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλες δύο περιλήψεις στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

331

1683 (7191), 15 Ἰανουαρίου.

Ὁ Οὐρσάκι, πρῶν μέγας βεσιτάρης, ἐπικυρώνει στή μονή Ὅκνα τό χωριό Λεϊτένι, δίπλα στόν ποταμό Μπίστριτσα, μαζί μέ ἐλεύθερους χωρικούς καί μέ μία οἰκογένεια τσιγγάνων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 507. Χαρτί (32X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα τρεῖς ἔντυπες σφραγίδες: Δύο ὀκταγωνικές καί μία κυκλική. Περιλήψη στό ἔγγραφο ἄρ. 495. Ἄλλες δύο περιλήψεις στό ἔγγραφο ἄρ. 481. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο, ἄρ. 1244.

332

1684 (7192), 10 Μαΐου, Ὕκνα.

Ὁ μοναχός Διονύσιος, μαζί μέ τήν πρώτην σύζυγό του Ζαβερίτζα, δωρίζουν στή μονή ἀπό τήν Ὕκνα (=Ραδουκάνου) δύο θερισμένους ἀγρούς στή Γκοργκάννα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 300. Χαρτί (20,8X15,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

333

1684 (7192), 28 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Γρηγόριος Χαδάμπ καί τά παιδιά του μαρτυροῦν ὅτι πώλησαν στόν ἐπιστάτη Παῦλο ἓνα τεμάχιο στό Τισατζέι.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Ἄρὸν, Γρηγόριος Πράβιλα, Συμεών, Ἰορδάκε κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 827. Χαρτί (21,5X17,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

334

1685 (7193), 4 Μαρτίου.

Ὁ ἱερέας Βιδράσκου ἀπό τό Χιλιπέστι μαζί μέ τά παιδιά του Ἰωάννη, Βασίλειο καί Μαρία, πωλοῦν στή μονή [Ραδουκάνου] ἀπό τό Τάργκου Ὕκνα ἓνα ἀγροτεμάχιο ἔναντι 10 λέι.

Μάρτυρες: Ἀσλάν καμαράσης, Δρακάκης, Νίκος, Δεάδου γραμματικός, Βασίλειος Μπαράου γιός τοῦ Μπλάνδα, Βασίλειος vătămari, Δήμας μπογιατζής, Βασίλειος Γκερασίμ (;), Ἰσάο γιός τοῦ Ὁάνε, Ὁραδάκι ἀπό τό Τρότους, Βασίλειος Ράπτσε ἀπό τό ἴδιο μέρος, Βασίλειος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 829. Χαρτί (32,2X21,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

335

1685 (7193), 1 Μαΐου, Τάργκου Ὕοκνα.

Ὁ Κοστίν γιός τοῦ Φοδουρμάν ἀπό τό Τρότους, μέ τή σύζυγό του Ἰωάννα καί τά παιδιά τους πωλοῦν στόν Βασίλειο Μποτεζάτου, ἔμπορο ἀπό τό Τάργκου Ὕοκνα ἕναν ἀμπελώνα μέ δένδρα ἔναντι 12 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ὁ ἠγούμενος Κοσμᾶς ἀπό τή μονή Πρέτσιστα, Βασίλειος birău τοῦ Ὕοκνα, Στέφανος Μπογδάν ἀπό τό Τρότους, Γεώργιος γιός τοῦ Παύλου ἀπό τό Τρότους, Ἰορδάκε, Ἀθανάσιος γιός τῆς Δραγκαλίνας, Ἰωάννης ἱερέας ἀπό τό Τάργκου Ὕοκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 61. Χαρτί (32,1X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἢ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς κομόπολης Τάργκου Ὕοκνα.

336

1685 (7193), 8 Ἰουλίου, Ὕοκνα.

Ἡ Ἄννα Μπόγκι, ἡ Ἰωάννα κόρη τῆς Ζαμφίρας, ὁ Ροδοπάν γιός τῆς Γκαφτόνας, ὁ Κυριάκος γιός τοῦ Ὀνοφρέι, ὁ Γκλιγκοράς γιός τῆς Σκουμποάιε καί ὁ Ρόμας γιός τῆς Ἰεσάνκας πωλοῦν στή μονή Οὐσπένια (=Πρέτσιστα) τοῦ Τάργκου Ὕοκνα (ἠγούμενός τῆς ὁ Κοσμᾶς) τό σπίτι τοῦ θείου τους Ρούσου Ρόμαν ἔναντι 30 λεί, γιά νά ξεχρεώσουν τά χρήματα πού χρωστοῦσαν.

Μάρτυρες: Βασίλειος Μπλένδεα birău, Βασίλειος Φρέντζε νătăman, Ταμαρζοάκα Οὔρσου, Ἀρσένιος Μπόρδε, Μέδρε Μιεραούτζα, Βασίλειος Ράπτσε, Ἰωάννης μπακάλης, Στόικα, Γκλίγκορ, Ἰορδάκε γιός τοῦ Γκλιγκόρτσα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 88. Χαρτί (32,3X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐγγραφο φθαγμένο στά ἄκρα. Ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ χωριοῦ Ὕοκνα.

337

1685 (7194), 13 Ὀκτωβρίου, Ὁκνα.

Ὁ Δουμητράσκο Μπόγκε ἀπὸ τὸ Ὁκνα πωλεῖ στή μονή Ὁκνα τὴν πεδιάδα πού βρίσκεται κοντὰ στή γέφυρα Τομέστι καὶ ἓνα τεμάχιο στό Γκαουλιάνι, ἔναντι 8 λέι. Ἐπίσης τῆς δωρίζει τὸ μισό τοῦ χωριοῦ Ριζοάτα. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες: Προδάν birău, Βασίλειος Μπλένδεα, Παῦλος ἐπιστάτης, Βασίλειος Φρέντζε vătămă, Βασίλειος Μπράντζα, Εὐθύμιος γουναράς.

Γραφέας ὁ ἱερέας Ἰωάννης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 555. Χαρτί (31,7X21,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ αἰθάλη ἢ ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ χωριοῦ.

338

1686 (7194), 18 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμιρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τῆς Ὁκνα ἓνα μυλόφραγμα στὸν ποταμὸ Σλανίκ γιὰ τὴν ἀνέγερση μύλου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 588. Χαρτί (30,4X21). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χροῶμα ἢ αὐτογράφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μὲ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα του.

339

1686 (7194), 3 Φεβρουαρίου, Ὁκνα.

Ὁ Κοστίν γιὸς τοῦ Φαδαρμάν, κάτοικος τοῦ Τρότους, πωλεῖ στή μονή τῆς Ὁκνα (ἡγουμένος τῆς ὁ Κοσμάς) ἓνα σκίβαλο, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ὁ πατέρας του ἔναντι τεσσάρων galbeni.

Μάρτυρες: Κόνδρε ἀπὸ τὸ Τρότους, Παῦλος ἐπιστάτης ἀπὸ τὸ Ὁκνα, Βασίλειος birău, Βασίλειος Φρέντζε vătămă.

Γραφέας ὁ Ἰωάννης ἱεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 559. Χαρτί (21,4X16,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

340

1686 (7194), 27 Φεβρουαρίου, Ὕκνα.

Ὁ Νεκούλα Πεντελέι πωλεῖ δύο τεμάχια γῆς στή γέφυρα Τομέστι στή μονή τῆς Ὕκνα (ἠγούμενός τῆς ὁ Κοσμᾶς) ἔναντι δύο λέι.

Μάρτυρες: Προδάν birău, Οὔρσου Ταμαρξέικα, Βασίλειος Μπλένδεα, Ἰγνάτιος Μάτζου, Παῦλος ὑπηρέτης.

Γραφέας ὁ ἱερέας Ἰωάννης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 554. Χαρτί (31,6X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

341

1686 (7194), 15 Μαρτίου.

Ὁ Γκλιγοράσκο γιός τοῦ Γκόντζουλ, μέ τή σύζυγό του Γκιοργκίτζα, πωλοῦν στόν Κωνσταντῖνο Μπάντας ἀπό τό Ρουστσιόρι τά τεμάχια πού ἔχουν στό Μποδέστι καί στό Ρουστσιόρι, ἔναντι 15 ταλήρων.

Μάρτυρες: Κωνσταντῖνος Καϊνάροουλ, Γκαβριλίτζα γαμπρός τοῦ Ἄλμποτα ἀπό τό Ρουστσιόρι, Γκλιγοράσκο γιός τοῦ Ἰσαάκ ἀπό τό Ρουστσιόρι, Σάνδον γιός τῆς Τζιροάια καί Γρηγόριος γιός τοῦ Ἀριμίκα ἀπό τό Ρουστσιόρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 1113. Χαρτί (31,7X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Τά δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἔχουν ἐκπέσει.

342

1686 (7194), 18 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Γκιοργκίτζα ἀπό τό Καλιμανέστι τήν κατοχή τριῶν ἡμεκταριῶν ἀμπελώνα στό Νικορέστι, τά ὁποῖα εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Δουμητράσκο Φουρτσιλα ἀπό τό Στροάμπι.

Γραφέας ὁ Θεόδωρος Μπελδιμάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1546**. Χαρτί (31X21). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό. Μέ κόκκινο ἢ έντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,6 ἑκατ.

343

1686 (7194), 20 Μαΐου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Ἡλία Δραγκουτζέσκου πρῶην σερδάρη, staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα, νά εἰσπράττει τή cîsla ἀπό τοὺς κατοίκους οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ἀπό τό Καλιμανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1553**. Χαρτί (30,7X20,6). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα ἢ ὁποῖα ἔχει ἐκπέσει. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Σχιοίματα στίς διπλώσεις μέ ἐλλείψεις στό κείμενο.

344

1686 (7194), 29 Μαΐου, Τρότους.

Ὁ Ἀνδρόνικος, γιός τοῦ ἱερέα Μιχαλάκη ἀπό τό Τρότους, μαρτυρεῖ πῶς ὕστερα ἀπό δίκη μέ τή σύζυγο τοῦ ζιτνιτσιάρη Πλέσκα, ἀποφασίστηκε νά κατέχει ἢ τελευταία ἓνα ἀμπέλι τοῦ ἀδελφοῦ του Γιάννη.

Μάρτυρες: Ἰορδάκι, Ἰάνας Φόλος, Μιχαλάκης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **81**. Χαρτί (22X16,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

345

1686 (7194), 29 Μαΐου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν πρῶην κόμισο Ἰωάννη Μπουχούς καί στόν ἀδελφό του Γαβριήλ, παιδιά τοῦ λογοθέτη Νικολάου Μπουχούς, τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, καθώς καί μερικῶν ἄλλων κτημάτων στίς γύρω περιοχές.

Τό χωριό καί τά τεμάχια τά εἶχε δωρίσει ἡ μητέρα τους στόν γαμπρό της, καμινάρε Κωνσταντίνο, ἀλλά ἐπειδή ἡ συμπεριφορά τοῦ τελευταίου ἦταν ἀνάρμοστη, τοῦ τά πῆρε πίσω καί τά ἔδωσε στά παιδιά της.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1347**. Χαρτί (28,9X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα του, διαμέτρου 1,2 ἑκατ. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1238.

346

1686 (7194), 29 Μαΐου, Ἰάσι.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας (ἀναφέρονται τά ὀνόματα 31 μελῶν του) ἐπικυρώνει στόν πρόην κόμισο Ἰωάννη Μπουχούς καί στόν ἀδελφό του Γαβριήλ, παιδιά τοῦ λογοθέτη Νικολάου, τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Τσιουμαλέστι καί ἄλλων κτημάτων γύρω του, ὄλων στόν νομό Ρόμαν, τά ὁποῖα ἀποτελοῦσαν δωρεά τῆς μητέρας τους.

Ἡ τελευταία τά εἶχε παραχωρήσει ἀρχικά στόν γαμπρό της καμινάρε Κωνσταντίνο ἀλλά ἐπειδή ἦλθαν σέ ρίζη τοῦ πῆρε πίσω τή δωρεά.

Μνεία γιά χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα Κωνσταντίνου (Καντεμίρ;).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1329**. Χαρτί (42,2X28). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Τά δύο τρίτα τοῦ β' φύλλου ἔχουν ἐκπέσει. Μελάني μαῦρο. Μέ αἰθάλη τέσσερις ὀκταγωνικές σφραγίδες. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1238.

347

1686 (7194), 14 Ἰουνίου.

Ἡ Οὔρσου Σαβίν cǎlǎraș δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Τάργκου Ὁκνα μία ἀποθήκη στό Στραζίλα γιά τό μνημόσυνο τῶν γονέων του.

Μάρτυρες: Ἀνδρέας Μοτζόκ, Μιχαλάκης στόλνικος, Δουμητράσκο Σαβίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1412**. Χαρτί (19,5X15,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο.

348

1687 (7195), 28 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρόων σλουτζιάρης Μανωλάκης καί ὁ κόμισος Ἰωάννης Μπουχούς δωρίζουν στή μονή Ὕκνα τό χωριό Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, δίπλα στόν ποταμό Σιετέ, κοντά στή μονή Διενέτζου γιά τό μνημόσυνο τοῦ ἀδελφοῦ του Γαβριήλ Μπουχούς, ὁ ὁποῖος εἶναι θαμμένος στή μονή Ὕκνα.

Μάρτυρες: Δουμητράσκο κλουτσιάρης γιός τοῦ πρόων μεγάλου λογοθέτη, Βασίλειος παχάρνικος γιός τοῦ πρόων μεγάλου βεστιάρη Θεοδώρου, Ἰωάννης Στούρζα ποστέλνικος γιός τοῦ Κυριάκου, Σάνδου cupar, γιός τοῦ Κυριάκου Στούρζα, ὁ ἱερέας Ἀπόστολος ἀπό τό Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 933. Χαρτί (32X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1258.

349

1687 (7195), 9 Ἀπριλίου.

Ὁ Γεώργιος, γιός τῆς Σιμοάνας ἀπό τό Μπασέني, τοῦ νομοῦ Νεάμτζ, πωλεῖ στή μονή Ὕκνα (ἠγούμενός τῆς ὁ Κοσμάς) μισό μυλόφραγμα πάνω στόν ποταμό Λίμπεδε, ἔναντι 15 λεί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 506. Χαρτί (29,5X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

A 350

1687 (7196), 5 Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἱερέας Βασίλειος ἀπό τό Φαντανέλε μαρτυρεῖ πώς ὑπῆρξε πνευματικός τοῦ Νικολάου. Λίγο πρὶν τό θάνατό του ὁ τελευταῖος τοῦ ὁμολόγησε πώς ἔδωσε τά ἀμπέλια στό Μπούλγκαρι στόν γιό του Μιχαήλα, ἐκεῖνα στό Γκροζέστι στόν ἄλλο γιό του Ἰωάννη ἐνῶ τῆ cǎsoaia στόν ἀνιψιό (ἡ ἔγγονο) του Λούπουλ.

Στό σπίτι του βρέθηκαν μόνο ἐννέα λεί “χτυπημένα” καί τρία ughi χρυσά.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235.

A 351

1687 (7196), 1 Ὀκτωβρίου.

Ὁ πρόωγν μέγας λογοθέτης Μύρων Κοστίν ἀποφασίζει –ἄστερα ἀπό σχετική δίξη– πῶς τὰ ἀμπέλια καί τό μεγάλο σπίτι πού ἄφησε ὁ Νικόλαος πρὶν πεθάνει ἀνήκουν στοὺς γιούς του καί στὸν ἀνιψιό (ἢ ἐγγονό) του Λούπουλ, ὅπως εἶχε ἀποφασίσει παρουσία τοῦ πνευματικοῦ του, ἱερέα Βασιλείου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235.

352

1687 (7196), 25 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Βίκολ καί ἡ σύζυγός του Ἰωάννα μέ τούς γιούς τους δωρίζουν στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Τάργκου Ὁκνα ἓνα ἀμπέλι στό Τρότους.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Ἀνδρόνικος, ὁ Κωνσταντίνος, ὁ Βασίλειος, ὁ Λούπουλ Σιλιοάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 77. Χαρτί (22,5X16,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

353

1688 (7196), 2 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντίνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Γεοργκίτζα ἀπό τό Καλιμανέστι τό δικαίωμα νά κατέχει τό τεμάχιο πού βρίσκεται στό χωριό Δραγκιτσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, μέ ἀντίστοιχα τεμάχια ἀπό τό παλαιοχώρι, τό δάσος, τὴν πεδιάδα, τὸν λειμῶνα.

Κανεὶς νά μὴν τολμᾷ νά κόβει ξύλα ἢ νά σπέρνει χωρὶς τὴν ἄδειά του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1542. Χαρτί (29,5X20,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἢ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,6 ἑκατ. Σχισίματα στὶς διπλώσεις μέ μικρὲς ἐλλείψεις στό κείμενο. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

354

1688 (7196), 4 Ἀπριλίου.

Ὁ Γαβριήλ Σπέρκεα μέ τῆ σύζυγό του Παρασκευή πολοῦν στήν Ναζαρία, σύζυγο τοῦ πρώην ζιτνισιάρη Ἰονάσκο Τζίρεα, τά τεμάχια πού ἔχουν στά χωριά Ρουστοϊόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ἔναντι 14 ταλήρων ἀφγυρῶν.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος Μπόντας ἀπό τό Ρουστοϊόρι, Γκλιγκοράσκο γιός τοῦ Ἰσαάκ, Γρηγόριος γιός τοῦ Ἰρμιότσεα, καί οἱ δύο ἀπό τό Ρουστοϊόρι, Ἰονάσκο Πετσινάτ ἀπό τό Σαουτσέστι, Λουνίλα γιός τοῦ Μητροφάνη ἀπό τό Σαουτσέστι, Γκιοργκίτζα Πελίν ἀπό τό Ρουστοϊόρι, Κωνσταντίνος, ἀνιμῖος (ἢ ἐγγονός) τοῦ Μπάντας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1070. Χαρτί (30,4X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

355

1688 (7196), 29 Ἀπριλίου.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ πρώην Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου Β΄ (;)* ἔναντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν καί δέν θά μαρτυροῦν τά πραγματικά ὄρια τοῦ κτήματος πού κατέχει ἡ μονή Ὕκνα στό χωριό Λεϊτένι, δίπλα στήν κωμόπολη Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 505. Χαρτί (21,1X30,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό πάνω μέρος. Μελάني μαῦρο. Ἐγγραφο σέ κακή κατάσταση. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλη περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

* Σχισμένο στό ὄνομα τοῦ Πατριάρχη.

356

1688 (7196), 29 Μαΐου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντίνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή Μαρίκα, σύζυγο τοῦ Ἰάντσιου ἀπό τό Τρότους, τήν κατοχή ἑνός ἀμπελιοῦ

στό Τρότους, πού είχε αγοράσει ὁ πατέρας της καί γιά τό ὁποῖο είχε διένεξη μέ τή μονή ὙΟκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **91**. Χαρτί (30,5X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

357

1688 (7196), 10 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ἡ Ναζαρία, κόρη τοῦ πρώην σλουτζιάρη Γεωργίου Ἀράπουλ, χήρα τοῦ πρώην σετράρη Ἰονάσκο Τζίρα, μαζί μέ τόν γιό της Σάνδουλ, πωλοῦν στά ἀνίψια (ἐγγόνια) τους μερικά τεμάχια στά χωριά Ρουτσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ὅλα στόν νομό Ρόμαν, ἔναντι 44 zloji “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Στέφανος Σιλιόν μέγας σετράρης, Πατράσκο μέγας ζιτνιτσιάρης, Στράτουλ Ἰονάσκο πρώην παρκαλάμπος, Ἰονάσκο κλουτσιάρης, Καλίστρου ἀπό τό Δουρνέστι, Γκιουργκίτζα Στρεξέσκουλ κλουτσιάρης, Ἀνδρόνικος λογοθέτης στό θησαυροφυλάκιο, Λούπου λογοθέτης στό θησαυροφυλάκιο, Οὔρσουλ ἀπό τό Πετρέστι, Θεόδωρος γιός τοῦ Ἀράπουλ ἐπιστάτη τῶν rãhãrniceî, Κωνσταντῖνος Μπάντας ἀπό τό Ρουτσιόρι, Γκιουργκίτζα Πελίν.

Γραφάς ὁ Βασίλειος γιός τοῦ κλουτσιάρη Γκιουργκίτζα Στρεξέσκουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1069**. Χαρτί (30,5X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη μία ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

358

1688 (7196), 12 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ἡ Ναζαρία, χήρα τοῦ Ἰονάσκο Τζάρα, πρώην μεγάλου ζιτνιτσιάρη, πωλεῖ στά ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) της Ἀνδρέα Μπάντας κλουτσιάρη καί στόν ἀδελφό του Μιχαλάκη, τά τεμάχια πού ἔχει στά χωριά Ρουτσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ἔναντι 120 λεί.

Μάρτυρες: Γεώργιος Στρελέσκου κλουτσιάρης, Ἰονάσκο γαμπρός του, Στράτουλ Ἰουράσκο παρκαλάμπος, Λούπου ὑπάλληλος στό θησαυροφυλάκιο, Στέφανος ὑπάλληλος στό θησαυροφυλάκιο, Δουμητράσκο Κόντας, Κωνσταντῖνος Μπάντας ἀπό τό Ρουτσιόρι, Καλίστρου ἀπό τό Δουρνέστι, Γκιουργκίτζα Πελίν ἀπό τό Ρουτσιόρι.

Γραφέας ὁ Δουμητροάσκο Γκαφένκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1068**. Χαρτί (31,2X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

359

1688 (7196), 3 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντίνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐκδικάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπό τό Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός της ὁ Κοσμάς), καί τῆς Μαρίκας, κόρης τοῦ Γεωργίου, συζύγου τοῦ Ἰάντσιουλ ἀπό τό Τρότους, γιά τήν κατοχή ἑνός ἀμπελώνα καί μιᾶς οἰκίας, δικαιώνοντάς τή μονή.

Γραφέας ὁ Γρηγόριος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **68**. Χαρτί (41,7X28,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα ὁ σταυρός ἐπάνω ἀριστερά. Ἐκτυπη κόκκινη κέρση σφραγίδα, κυκλική, ἡ ὁποία ἔχει χαθεῖ. Τά δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἔχουν ἐκπέσει.

360

1688 (7196), 29 Αὐγούστου, Τρότους.

Ἡ Αἰκατερίνη Πισαροάε (=σύζυγος τοῦ Πισάρ) μαζί μέ τούς γιούς της Μαρίν καί Ἰλίνκα, πωλοῦν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός της ὁ Κοσμάς) ἕνα ἀμπέλι μαζί μέ τό γύρω οἰκόπεδο, στό Γκούρα Βάι Πόδουλουι, ἔναντι 10 λέι.

Μάρτυρες: Γκαβριήλ Μπραέσκου μέγας στόλνικος, Ἰράλι παρκαλάμπος, Κρέτζουλ σοltuz τοῦ Τρότους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **53**. Χαρτί (30X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς κωμόπολης Τρότους.

361

1688 (7197), 3 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Λούπου, γιός τοῦ Ἰσαάκ, ἔγγονός τοῦ Νικολάου ἀπό τό Μοσετέστι,

πωλεί στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Τάργκου Όκνα (ἠγούμενός της ὁ Κοσμάς) δύο ἡμεκτάρια ἀμπελώννα, τά ὁποῖα εἶχε ὡς δωρεά ἀπό τόν θεῖο του, ἔναντι 65 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Κωνσταντῖνος γαμπρός τοῦ Ραγκουδάν, Βασίλειος Σαλάου, Ἰωάννης Φράγκου, Μιχαήλ, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Νικολάου, Ἀβραάμ, Κάροστεα γιός τοῦ Λάμπλουκ, Δουμητροάσκου Μαράντ, Στέφανος Βαρτζάο. Γραφέας ὁ Στέφανος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1582. Χαρτί (29,6X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

362

1689 (7197), Μάρτιος.

Ὁ μέγας κλουτσιάρης Ἰωαννίτζης Μπουχούς καί ἡ σύζυγός του Μαρία πωλοῦν στή μονή [Πρέτσιστα] ἀπό τό Όκνα (ἠγούμενός της ὁ Κοσμάς) τό μισό χωριό Δελέني τοῦ νομοῦ Μπακάου ἔναντι 150 πιάστρων, ἐνῶ τό ἄλλο μισό τῆς τό δωρίζουν. Τό χωριό ὁ Ἰωαννίτζης τό εἶχε ἀποκτήσει ἀπό τόν πεθερό του Κυριάκο Στούρζα. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες: Μανωλάκης σλουτζιάρης, κουνιάδος τοῦ Μπουχούς, Δουμητροάσκο μέγας στόλνικος, Ἰωάννης Στούρζα κουνιάδος τοῦ Μπουχούς, Σάνδου curar κουνιάδος τοῦ Μπουχούς, Ἀσλάν καμαράσης τῶν ἀλατωρυχείων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 436. Χαρτί (31,4X17,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα μία ἐντυπη κυκλική σφραγίδα. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1242.

363

1689 (7197), 10 Ἰουλίου.

Ἡ Ναζάρια, κόρη τοῦ Ἀράπουλ, σύζυγος τοῦ μακαοῖτη Τζάρα ζιτιντοιαρή, θέτει ἐνέχυρο στά ἀνίψια της Ἀνδρεϊάς καί Μιχαλάκη Μπάντας τό τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Ρουσιτοῖρι τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι πέντε ἀργυρῶν λεί, μέχρι τῆ Μεγάλη Παρασκευή [τοῦ ἐπόμενου ἔτους].

Μάρτυρες: Ίονάσκο κλουτσιάρης, Κονδουράτου ποστέλνικος, καί οἱ δύο γαμπροὶ τῆς.

Γραφέας ὁ κλουτσιάρης Ίονάσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1114**. Χαρτί (29,3X20,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

364

1689 (7197), 22 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό ὄκνα τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Λεϊτένι τοῦ νομοῦ Μπακάου, γιά τό ὁποῖο κατεῖχαν καί ὀριοθετική μαρτυρία τοῦ πρώην μεγάλου παχάρνικου Ἄνδρονίκου.

Τήν ὀριοθεσία αὐτή οἱ μοναχοὶ τήν ἔδειξαν στόν ἡγεμόνα, συνοδευόμενη ἀπό ἔγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη Διονυσίου.

Μάρτυρες: Πλάτων, Θεόδωρος ἱερέας ἀπό τό Σαουτσέστι.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Ρουτζίνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **936**. Χαρτί (43,7X29,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρση σφραγίδα, κυκλική, ἡ ὁποία ἔχει ἐκπέσει. Σχισίματα στίς διπλώσεις χωρὶς ἐλλείψεις στό κείμενο. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλη περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

365

1689 (7198), 26 Δεκεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Γκιοργκίτζα, γιός τοῦ Μπικίουλ, πωλεῖ στόν Ἄνδρεϊάς Μπόντας, στή σύζυγό του Ἄγγελουσα καί στόν ἀδελφό του Μιχαηλάκη τά τεμάχια ποῦ κατέχει στά χωριά Ρουσαιόρι καί Μποδέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι 7 galbeni.

Μάρτυρες: Λούπουλ Δζάμα ἀπό τό Μουσετέστι, Βασίλειος Μπέδρεα ἀπό τό Μπογκδανέστι, Ίονάσκο γιός τοῦ ιγicar Παύλου ἀπό τό Καουτεσέ-νι, Θεόδωρος ἱερέας ἀπό τό Σαουτσέστι, Στέφανος γιός τοῦ Μητροφάνη ἀπό τό Σαουτσέστι, Κωνσταντῖνος Μπάντας ἀπό τό Ρουσαιόρι, Γκιοργκί-τζα Πελίν, Τοχίν γιός τοῦ Γκιοργκίουλ καί οἱ δύο ἀπό τό Ρουσαιόρι.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Ρουτζίνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1080**. Χαρτί (30,5X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

366

1690 (7198), 9 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Ὅκνα τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Λεϊτένι τοῦ νομοῦ Μπακάου, πού εἰρίζεται δίπλα στούς ποταμούς Μπίστριτσα καί Λίμπεδεα, μαζί μέ ἐξαρτημένους χωρικούς καί μέ μυλόφραγμα στό Λίμπεδεα. Τῆς ἐπικυρώνει ἐπίσης μερικά τεμάχια ἀπό τό Σιμινοάτσελε, μέ μυλόφραγμα στόν ποταμό Σιρετζέλ τοῦ νομοῦ Τεκούτσι. Ὅλα αὐτά τά εἶχε δωρίσει στή μονή ὁ βεστιάρος Οὐρσάκε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **937**. Χαρτί (41,7X30). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα, κυκλική, ἡ ὁποία ἔχει ἐκπέσει. Ἐπίδραση σκώρων καί ὑγρασίας. Σέ ὀρισμένα σημεῖα τό κείμενο εἶναι δυσανάγνωστο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1244.

367

1690 (7198), 15 Ἰανουαρίου.

Ἐγγραφο τῆς Ἀλεξάνδρας Βιστιερνιτζέσας, χήρας τοῦ βεστιάρη Οὐρσάκε, πού συμμαρτυροῦν καί οἱ ποστέλνικος Δημητράκης καί Σπυρίδων υἱός τοῦ Στεφάνου καί μέ τό ὁποῖο ἡ πρώτη δωρίζει στή μονή [Πρέτσιστα] τῶν Ὅκνων, τό κτήμα Βλαδίτζινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, τό ὁποῖο ἀποτελοῦσε προῖκα τῶν γονέων τῆς. Προηγουμένως εἶχε συμβουλευθεῖ τά παιδιὰ τῆς Δημητράκη καί Σάφτα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **930**, τό ὁποῖο ἐγινε ἀπό τόν Σπυρίδωνα, γιό τοῦ Στεφάνου. Ἄλλο ἀντίγραφο, πού ἐγινε ἀπό τόν Στέφανο γιό τοῦ προθιερέα τοῦ Ρόμαν, ἀρ. **1750**. Ἄλλο, καί πάλι τοῦ Σπυρίδωνα, ἀρ. **1763**. Ἐνα ἄλλο, τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1808, πού ἐγινε ἀπό τόν ἱεροψάλτη Μιχάλε στό "Κατάστιχο τῶν δικαιολογητικῶν τοῦ κτήματος Βλαδίτζινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας" στό ἔγγραφο ἀρ. 1749. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **931**.

368

1690 (7199), 14 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Ἀντιούτζα πωλεῖ στή μονή “τοῦ Οὐρσάκε” ἀπό τό Τάργκου Ὅκνα τό μισό ἡμικτάριο χέρσου ἀμπελώνα ἔναντι 9 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Δούναρε, ἄγγελος Βασίλειος Μπουρουιάνα, Ἄβραάμ, Μαρία Σλανινοάια.

Γραφέας ὁ Ἡλίας Τσεχάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1580**. Χαρτί (30,4X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 1235 μέ ἡμερομηνία 14 Ὀκτωβρίου 1689. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

A 369

1691 (7199), 14 Φεβρουαρίου.

Ὁ Δημητράκης, ὁ ἀδελφός του Γκριγκοράς καί ἡ ἀδελφή του Θεοδοσία, παιδιά τοῦ Σαρεάν, ἐγγόνια τοῦ ἱερέα Θωμᾶ ἀπό τό Ρουστσιόρι, πωλοῦν στόν Λούπου Ζάμα ἓνα ξέφωτο πού εἶχε ἀγορασθεῖ ἀπό τόν Τρανδαφίρ Γκρέκουλ (ὄνοματι Πογιάννα τοῦ Τρανδαφίρ), ἀφοῦ ρώτησαν τοὺς ἄλλους ἐλευθεροὺς χωρικοὺς, ἔναντι 10 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Παρθένιος ἡγούμενος τῆς μονῆς Ποπὸρ (;) ἀπό τό Μπακάου, Μανωλάκης σλουτζιάρης, Κωνσταντίνος παχάρνικος ἀπό τό Ταμάς, Δουμητράσκου Γκέργκελ ἀπό τό Ρούς, Παῦλος Καρπέντιε (;), Γεώργιος Πελίν, Ἰονάσκου γιὸς τοῦ uicar Παύλου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1362.

370

1691 (7199), 14 Μαρτίου.

Ὁ Κυριάκος ἀπό τό Χιλιάστα(;) βεβαιώνει πῶς ἔθεσε ἐνέχυρο στόν Οὔγγρο Στολούς Πέτερ ἀπό τό Ὁσορχέι τό ἀγροτεμάχιο πού ἔχει στό χωριὸ [Νικορέστι] ἔναντι 20 λέι “χτυπημένων”.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **828**. Χαρτί (22,1X16,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

371

1691 (7199), 1 Αυγούστου, Ίασι.

Ὁ Σαβίν, γιὸς τοῦ Τζεάγκουλ ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, πωλεῖ στὸν Ἰσθρά-
τιε Σαβίν ἀπὸ τὸ Σεριπέστι τὸ τεμάχιο πού κατέχει μαζί μέ τίς ἀδελφές του
Ἄναστασία καί Μαρία στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι
ἑνός λέι γιά κάθε rământ.

Μάρτυρες: Λούπου Ζάμα ἀπὸ τὸ Μοσετέστι, Κωνσταντίνος Μπάντας
ἀπὸ τὸ Ρουσαιόρι, Δούλι ἀπὸ τὸ Μπογκδανέστι, Κοσμάς Πούτινα ἀπὸ τὸ
Μπογκδανέστι, Βασίλειος ἀδελφός τοῦ Κοσμά, Βασίλειος Μπέγκεα ἀπὸ τὸ
Μπογκδανέστι, Σάνδουλ γιὸς τοῦ Τουδουρίσι ἀπὸ τὸ Λουνκάνι, Μπρέξε.

Γραφέας ὁ διάκ Γρηγόριος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1193. Χαρτί (28,7X20,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο κατα-
λαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

372

1691 (7198), 28 Αὐγούστου, Ίασι.

Ὁ Κύριλλος, γιὸς τοῦ Ρέπεδε, ἔγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Ἰωάννη Μπό-
τζουλ ἀπὸ τὸ χωριό Ποϊάνα, παραχωρεῖ στὸν κλουτσιάρη Ἰωάννη Μπου-
χούς τὸ τεμάχιο πού κατέχει στό χωριό Δελένι ἐπειδὴ μεσολάβησε ὥστε νά
βγεῖ ἀπὸ τὴ φυλακὴ, ὅπου παρῆμεινε γιά ἕξι ἐβδομάδες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 422. Χαρτί (30,3X21,1). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο κατα-
λαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη μία ἔντυπη ὀσειδῆς σφραγι-
δα. Ἐγγραφο φθαρμένο μέ ἑλλείψεις στό κείμενο.

A 373

1691 (7200), 14 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Μαριζούτζα, σύζυγος τοῦ Μερεούτζα cǎldăraiu, μαζί μέ τοὺς γιούς
της Βασίλειο, Ἄναστάσιο, Γεώργιο καί Τοδεράσκου καί τοὺς γαμπρούς της
πωλοῦν στή μονή τοῦ Οὐρσάκε ἀπὸ τὸ Τάργκου Ὅσνα (ἠγούμενός της ὁ
Κοσμάς) δυόμιση ἡμεκτάρια ἀμπελιοῦ στό Γκροζέστι, μαζί μέ μία οἰκία
καί οἰκόπεδο πού τὸ περιβάλλει, ἔναντι 120 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Μανωλάκης σλουτζιάρης, staroste τοῦ Ποῦτνα, Βασίλειος Μπουρουιάνα ἀπό τό Γκροζέστι, Θεόδωρος stânjer ἀπό τό Γκροζέστι, Μαρίκα Νεοάιε, Ἀντόχι ἀπό τό Γκροζέστι, Ἐνάιιε Ἀράπου ποστέλνικος, Βασιλάκης Κόσκούλ.

Γραφέας ὁ diae Βασίλειος ἀπό τό Ὀδομπέστι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

374

1691 (7200), 10 Νοεμβρίου.

Ὁ Βρέμες ἀπό τό Δραγκουτζέστι, γιός τοῦ Δαναΐλα ἀπό τό Μπορζέστι, πωλεῖ στή μονή Ὁκνα (ἡγούμενός της ὁ Κοσμᾶς) τέσσερα rāmânturi στό Δελένι ἔναντι τριῶν λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Λόγκιν, Θεόδωρος Γκοράμπα, Μποσταντζίου.

Γραφέας ὁ Ἰωάννης Μπουχότσι ἀπό τό Ὁκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 431. Χαρτί (29X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. μέ ἡμερομηνία Νοέμβριος 1691 στό ἔγγραφο ἀρ. 1242.

375

1692 (7200), 9 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν καμινάρη Κωνσταντῖνο νά ἐρευνήσῃ τή διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα καί τοῦ Ἀγγελούτζα.

Ἡ διένεξη ἀφοροῦσε ἓνα μυλόφραγμα στόν ποταμό Σιρετζέλ, στό κτήμα Σιμινοάτσελε τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, καί τό ξύλο (γιά τήν κατασκευή) τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ, τό ὁποῖο εἶχε πάρει ὁ Ἀγγελούτζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 388. Χαρτί (28,2X19,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἢ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,5 ἐκ., σβησμένη μερικῶς. Τά δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἔχουν ἐκπέσει.

376

1692 (7200), Μάρτιος.

Ἡ Δοκίτζα Πελινεάσα καί ὁ γιός της Γεώργιος πωλοῦν στόν Λούπουλ Δζάμα ἓνα μελισσότοπο στό κτήμα Ρουσαιόρι ἔναντι 26 λεί τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Γρηγόριος καί Παῦλος Στιούκα, Ἰονάσκο γιός τοῦ uricar Παύλου, Βασίλειος Χόλτου, Ἰονάσκο γιός τῆς Τζιγκάνκας ἀπό τό Ρουσαιόρι, Γκαβριλάς, κ.λπ.

Γραφέας ὁ Θεόδωρος diac de cămară.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1112. Χαρτί (30,7X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

377

1692 (7200), 14 Ἰουνίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς παραλάμπους τοῦ Μπακάου νά ὑποχρεώσουν τοὺς κατοίκους τοῦ Μπακάου νά μεταφέρουν τήν κινητή γέφυρα ἐπάνω στόν ποταμό Μπίστριτζα ἢ ὅποια συνδέει τή μία ἄκρη τοῦ κτήματος Λεϊτένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς [Πρέτσιστας] τοῦ Ὁκνα μέ τήν ἄλλη, πού κατέχουν οἱ κάτοικοι τῆς κομόπολης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 504. Χαρτί (31,1X21,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι καστανό. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5 ἐκατ., σβησμένη μερικῶς. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλη περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

378

1692 (7200), 25 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ἡ Σάφτα, σύζυγος τοῦ Γκιουργίτζα, γιοῦ τοῦ Μπέκα, μέ τόν γιό της Κωνσταντῖνο, πωλοῦν στόν κλουτσιόρη Μιχαλάκη Μπάντας τά τεμάχια πού ἔχουν στά χωριά Ρουσαιόρι καί Μποδέστι, τά ὅποια εἶχαν τεθεῖ ἐνέχυρο στόν Λούπουλ Τζάμα ἔναντι 7 λεί.

Μάρτυρες: Κωνσταντῖνος Μπόντας βόρnikov, Λούπουλ Δζάμα, Γκιουργίτζα Δζάμα, Ἰονάσκο γιός τοῦ uricar Παύλου ἀπό τό Καουτεσένι, Κωνσταντῖνος γιός τοῦ Νίκα ἀπό τό Ρουσαιόρι.

Γραφείας ὁ Γκιουργκίτζα Πελίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1065**. Χαρτί (29,6X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ αἰθάλη μία έντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα.

379

1693 (7201), 15 Φεβρουαρίου, Ίάσι.

Ὁ Γεώργιος Πελίν πωλεῖ στόν Λούπουλ Δζάμα καί στά παιδιά του τά τεμάχια πού κατέχει στά χωριά Ρουστσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα ἔναντι 10 λέι.

Μάρτυρες: Στράτουλ Ίουράσκο μεδελνιτσιάρης, Νικόλαος Ίουράσκο ζιτινιτσιάρης, Ίωάννης Ταμπάρτζα, Ίορδάκι Μπολδέσκουλ, Θεόδωρος Κοζρίς cāritan, Ίονάσκο γιός τοῦ uicar Παύλου, Βασίλειος Χολτάι.

Γραφείας ὁ Γεώργιος Πελίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1066**. Χαρτί (32,5X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἔλλειψεις στό κείμενο. Μελάني μαῦρο.

380

1693 (7201), 10 Μαρτίου, Ίάσι.

Ἡ Δοκίτζα Πελινέασα καί ὁ γιός της Γκιουργκίτζα Πελίν θέτουν ἐνέχυρο στόν κλουτσιάρη Μιχαλάκη Μπάντας τά τεμάχια πού κατέχουν στά χωριά Ρουστσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, γιά ἓνα χρόνο, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 7 λέι.

Ἐάν δέν ἐπιστρέψουν τό ποσό στήν ἡμερομηνία πού ὄρισαν, τά τεμάχια νά γίνουν ἰδιοκτησία του.

Μάρτυρες: Καζιμίρ σλουτζιάρης, Ίωάννης Σεπτιλίτσι ἐπιστάτης τῶν stolnicei, Λουπάσκου Ἀράπουλ.

Γραφείας ὁ Γεώργιος Πελίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1064**. Χαρτί (32,2X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

381

1694 (7202), 20 Φεβρουαρίου, Ίάσι.

Ὁ Ἀρχίπ, γιὸς τοῦ Ἰονάσκο Πετσινάτ καί τῆς Μαρίας, ἐγγονός τῆς Ἀβράμιας, πωλεῖ στὸν κλουτσιάρη Μιχαηλάκη Μπάντας τὰ τεμάχια πού κατέχει στὰ χωριά Ρουστσιόρι, Μποδέστι καὶ Δουμπραβίτζα, ἔναντι 10 λέι τοῖς μετρητοῖς.

Μάρτυρες: Κωνσταντῖνος Μπάντας βόρnikov, Λούπουλ Δζάμα, Θεόδωρος Κοκρίζ cāritan τῶν Αὐλικῶν, Γαβριήλ vătămari τοῦ Σαουτσέστι, Ἰονάσκο ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Ἰομίνκα, Εὐθύμιος γιὸς τοῦ Μητροφάνη.

Γραφείας ὁ Γεώργιος Πελίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1067. Χαρτί (31,4X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ αἰθάλη μία ἔντυπη κυκλική σφραγίδα.

382

1695 (7203), 7 Ἰανουαρίου, Ίάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Ὁκνα τήν εἰσπραξή ἀπ' ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ Λεϊτένι τοῦ νομοῦ Μπακάου τῆς δεκάτης ἀπ' ὅλα τὰ προϊόντα τὰ ὁποῖα θά παράγονται στό χωριό, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τοῦ μοναστηριοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 503. Χαρτί (29X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀρθογώνια σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Σχισίματα στίς διπλώσεις χωρὶς ἐλλείψεις στό κείμενο. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλη περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

383

1695 (7203), 7 Ἀπριλίου, Ίάσι.

Ὁ Σαβίν, γιὸς τοῦ Τζεάγκουλ, μέ τὴ σύζυγό του Μαρία καί τὸν κουνιάδο του Στέφανο, πωλοῦν στὸν Ἰστροάτιε καί στή σύζυγό του Τουδόσκα τὰ τεμάχια πού κατέχουν στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι 10 λέι.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τῆς Φεσκίρας ἀπό τό Μπογκδανέστι καί Κωνσταντίνος, γιός τοῦ Γκραζδάν ἀπό τό Πολέστι.

Γραφείας ὁ Σάνδου γιός τοῦ Τοδερίτζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1200**. Χαρτί (29,5X21). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

384

1695 (7203), 24 Ἰουνίου.

Ὁ Δουμητράσκο Μπόρδεα πωλεῖ στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἠγούμενός της ὁ Παρθένιος) τό τεμάχιο πού λέγεται Πογιάννα Ζέμπι ἔναντι μιᾶς φοράδας καί ἑνός πουλαριοῦ ἀξίας 12 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Τοχίλ μοναχός ἀπό τό Βοϊτσέστι, Ὁμπρέζιε ἀπό τό Μπρατέστι, Ὁμπρέζιε, Ἀπόστολος ἀπό τό Μπρατέστι, Παῦλος γιός τοῦ Ἀποστόλου. Γραφείας ὁ τεχνίτης Γκραζδάν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **981**. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1259.

385

1695 (7204), 15 Σεπτεμβρίου, Πραζέστι.

Ὁ Μιχαήλα Τοχατίν μέ τή σύζυγό του Παλαγκία καί τούς γιούς τους πωλοῦν στόν μεγάλο παχάρνικο Ἰωάννη Μπουχούς τό τεμάχιο πού κατέχουν στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μέ ἀντίστοιχα τμήματα ἀπό τόν κάμπο, τό δάσος, τήν καλλιεργημένη γῆ, ἔναντι 12 λεί τοῖς μετροποῖς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1184**. Χαρτί (20,6X15,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Δύο ἔντυπες ὀκταγωνικές σφραγίδες μέ τό ἴδιο χροῖμα.

386

1696 (7204), 14 Μαΐου, Μποτοσάνι.

Ὁ Νίκα, γιός τοῦ Μαρτέι Νεγκρίλα, μαζί μέ τήν ἑξαδέλφη του Μαριούτζα, κόρη τοῦ Θεοδώρου Νεγκρίλα ἀπό τό Μποτέστι, πωλεῖ στόν κλουτσιάρη Μιχαηλάκη Μπάντας τά τεμάχια πού ἔχουν στά χωριά Ρουσοισόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ἔναντι 90 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Στράτουλ Ίουράσκο λογοθέτης, Στέφανος Ούρεκιάνουλ αρροδ, Θεόδωρος Λούπες, Στέφανος Κοκρίς.

Γραφέας ὁ cāripitan Θεόδωρος Κοκρίς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1062**. Χαρτί (32,2X22,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

387

1696 (7204), 5 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Ἄντιοχος Καντεμιό, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στόν μεγάλο παχάρνικο Ἰωάννη Μπουχούς καί στή σύζυγό του Μαρία γιά τήν πιστή του ὑπηρεσία ἓνα μυλόφραγμα, μαζί μέ τό μύλο, πού εὑρίσκεται σέ ἡγεμονική ἔκταση τοῦ Ὀκνα, ἐπάνω στόν ποταμό Σλανίκ, στόν νομό Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **580**. Χαρτί (42,5X29,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἐπίδραση ἡγρασίας.

388

1696 (7204), 23 Ἰουνίου, Ρουσαιόρι.

Ὁ Ἐφραίμ, γιός τοῦ Ἀνδρόνικου Μοτόκουλ καί ἡ Μαρία, κόρη τοῦ Γεωργίου Μοτόκουλ, πωλοῦν στόν κλουτσιάρη Μιχαλάκη Μπάντας τά τεμάχια πού εἶχαν οἱ γονεῖς τους στά χωριά Ρουσαιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι ἑπτὰ λέι.

Μάρτυρες: Τοχίν ἀπό τό Ρουσαιόρι, Γεώργιος Πελίν, Ἰονάσκο γιός τῆς Τζιγκάνκας, Βασίλειος Ἀρόσκαϊ.

Γραφέας ὁ Θεόδωρος Κοκρίς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1063**. Χαρτί (32,2X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

389

1697 (7205), 27 Μαρτίου.

Ὁ Γκλιγκοράσκο Ὀπίνκα, γιός τοῦ Ἰσαάκ, μαζί μέ τά ἀνίψια του,

Γ·βριήλ καί Βασιλάκη, παλοῦν στὸν κλουτσιάρη Μιχαλάκη Μπάντας τὰ τεμάχια πού ἔχουν στὰ χωριά Ρουτσιόρι, Μποδέσι καί Δουμπραβίτζα, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι 9 λεί “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Λούπουλ Δζάμα, Παῦλος Πούιουλ, Μαξίν ἀπὸ τὸ Ρουτσιόρι, Ἄπόστολος γαμπρός τοῦ Ὀπίνακα.

Γραφέας ὁ πρῶν σπαθάρης Στέφανος Παναῖτε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1061**. Χαρτί (31,5X21,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

390

1697 (7205), 18 Ἀπριλίου.

Ὁ Οὔρσουλ, γιὸς τοῦ Ἰφτόδι, πρῶν βόρnikov στοῦ Σαουτσέσι, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ βεσιτιάρη Σιλιόν, παλεῖ στὸν κλουτσιάρη Μιχαλάκη Μπάντας ἕνα μελισσότοπο στὸ κτήμα Ρουτσιόρι, δίπλα στὸν ποταμὸ Σιρέτ, ἔναντι 15 ἀργυρῶν ταλήρων.

Μάρτυρες: Λούπουλ Δζάμα ἀπὸ τὸ Μουσετέσι, Κοκρίς cāritan, Ταχίν γιὸς τοῦ Γκιρβάσιε ἀπὸ τὸ Ρουτσιόρι, Ἰωαννίτζης γιὸς τοῦ uricar Παύλου ἀπὸ τὸ Καουτεσένι.

Γραφέας ὁ Στέφανος Κοκρίς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1111**. Χαρτί (30,1X20,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

391

1698 (7206), 8 Μαΐου, Ὁκνα.

Ὁ Γκραζδιάν βόρnikov μέ τὴ σύζυγό του Σάφτα καί ἡ Πασκαλίνα, κόρη τοῦ Ἰονάσκο Ζερκίλα, δωρίζουν στὴ μονή ἀπὸ τὸ Ὁκνα, τὴν ὁποία ἀνήγειρε ὁ Ἰωάννης Μπουχούς, πρῶν μέγας παχάρnikov, ἕνα λειμῶνα στὸ Γκαλιάν.

Μάρτυρες: Βασίλειος Μπλένδε, Πρεδάν, Συμεών, Ζμπέρεα κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **556**. Χαρτί (30,2X20,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι καστανό. Ἐντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα μέ αἰθάλη.

392

1698 (7206), 7 Ιουνίου, Τάργκου Όκνα.

Ο Νάκουλ, ο Γαβριήλ, ο Θεόδωρος και η Ειρήνη, παιδιά του Σιντζιόρτζου από τη Σουτσεάβα, δωρίζουν στη μονή Πρέτσιστα από το Τάργκου Όκνα μισό ημεκτάριο άμπελώνα στο Παντσέστι (έκει που της είχε δωρίσει νορίτερα άλλο έναμση) για την ψυχή των γονέων τους και του αδελφού τους Ένάκιε.

Μάρτυρες: Ιωάννης Μπουχούς πρώην μέγας παχάρνικος, Ένάκι Ράδουλ παρχαλάμπος, Ράδου παρχαλάμπος, οί ιερείς από το Όκνα, Βασίλειος Μπλένδε bigău, Ήλίας πρώην bigău, Θεόδωρος Μπουστάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1581**. Χαρτί (29,5X20,5). Δίφυλλο. Το κείμενο καταλαμβάνει το α' φύλλο. Μελάνι μαύρο. Έγγραφο σε κακή κατάσταση.

393

1698 (7206), 20 Αυγούστου, Ίάσι.

Ο Ίακωβος, πρώην Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, απολύει έγγραφο άφορισμού για εκείνους τους χωρικούς οί όποιοι γνωρίζουν τά πραγματικά όρια των τεμαχίων που κατέχει ο μέγας σερβάρης Μιχαλάκης Μπάντας στά χωριά Ρουτσιόρι, Δουμπραβίτζα και Μποδέστι και δέν θά τό μαρτυρήσουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1060**. Χαρτί (19,5X29). Μονόφυλλο. Το κείμενο καταλαμβάνει τό άνω μέρος του φύλλου. Μελάνι μαύρο. Αιτόγραφή ύπογραφή του πρώην Πατριάρχη.

394

1698 (7207), 5 Σεπτεμβρίου, Τάργκου Όκνα.

Ο Μπεζάν Κόστε, η σύζυγός του Πάνχια και οί γιοί τους Θεόδωρος, Βασίλειος, Γαβριήλ και Γρηγόριος, πωλούν στον παχάρνικο Ιωάννη Μπουχούς μία οίκια, μαζί μέ τό οικόπεδό της, στίς όχθες του Τρότους, δίπλα στη μονή Πρέτσιστα, έναντι πέντε λεί.

Ο τελευταίος τη δώρισε στη μονή την όποία άνήγειρε μαζί μέ τη σύζυγό του Μαρία.

Μάρτυρες: Προδάν, Βασίλειος Μπράντζα, Μέδρε, Βασίλειος Ταμαρζάκα, οί δύο ιερείς, ό birău από τό Τάργκου Όκνα.

Γραφέας ό Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άφ. 67. Χαρτί (29,3X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάni μαῦρο.

395

1698 (7207), 7 Σεπτεμβρίου, Όκνα.

Ό Δουμάκι καί ή αδελφή του Χριστίνα, παιδιά τοῦ Γκλιγκοράς Πόπα, πωλοῦν τό τεμάχιο πού ἔχουν στό Γκαλιάν, στό σημείο Πιέτρελε Τζέμενε, στόν παχάρνικο Ιωάννη Μπουχούς καί στή σύζυγό του Μαρία, ἔναντι τριῶν λεί τοῖς μετροητοῖς.

Ό Μπουχούς μέ τή σειρά του δωρίζει τό τεμάχιο στή μονή του (Πρέτσιστα).

Μάρτυρες: Οί δύο ιερείς από τό Όκνα, ό birău, Βασίλειος Τζαμαρτζέικο, Ρούσουλ, Βασίλειος Τεκουτσεάνουλ, Ιωάννης Χάιδα.

Γραφέας ό Δουμητράσκο Μούστε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άφ. 557. Χαρτί (29,7X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάni μαῦρο.

396

1698 (7206), Ιάσι.

Ό Άντίοχος Καντεμίρ, ήγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δωρίζει στόν πρώην μεγάλο παχάρνικο Ιωάννη Μπουχούς, γιά τήν πιστή του υπηρεσία πρὸς τόν πατέρα του Κωνσταντίνο καί πρὸς τόν ἴδιο, ένα μυλόφραγμα μαζί μέ μύλο, στήν ήγεμονική ἔκταση τοῦ Όκνα, δίπλα στόν ποταμό Σλανίκ, τοῦ νομοῦ Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άφ. 582. Χαρτί (44X30). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάni μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניζή μελάni ή έντυπη οκταγωνική σφραγίδα τοῦ ήγεμόνα. Μέ μαῦρο ή αὐτόγραφε ὑπογραφή του. Σχισίματα στίς διπλώσεις χωρίς ἔλλειψεις στό κείμενο.

397

1699 (7208), 24 Σεπτεμβρίου, Όκνα.

Ὁ Συμεὼν Σάρμπουλ μετὰ τὴ σύζυγόν του Ἀναστασία, ἠλικιωμένοι καὶ χωρὶς παιδιά, δωρίζουν στὴ μονὴ [Πρέτσιστα] δύο λειμῶνες στὸ Γκαλιάν, ἕναν στὸ Γκεργκελέου καὶ τὸν τέταρτο κοντὰ στὴ θέση Πιέτρελε Τζέμενε, καθὼς καὶ μισὸ οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνάγευρη οἰκίας. Τὸ ἄλλο μισὸ ὁ Σάρμπουλ τὸ πωλεῖ στὸν παχάρνικο Ἰωάννη Μπουχούς ἔναντι 20 λέι.

Ὁ τελευταῖος τὸ δωρίζει στὴ μονὴ τὴν ὁποία ἀνήγειρε [Πρέτσιστα] τοῦ Ὁκνα. Διαφορετικὰ ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρες: Οἱ δύο ἱερεῖς ἀπὸ τὸ Ὁκνα, Νίστορ birău, Μπλένδεα καὶ Ἡλίας πρώην birăi, Θεόδωρος Μπόρδεα, Παντελέι.

Γραφέας ὁ ἀρχιμανδριτὴς Γκαλακτίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 558. Χαρτί (29,4X20,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Τὸ ἕνα τρίτο τοῦ β΄ φύλλου ἐξέπεσε, ἄλλο χάθηκε ἐντελῶς.

398

1699 (7208), 24 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Μαρία, σύζυγος τοῦ Συμεὼν Σλανίνα, μετὰ τὰ παιδιά της Ἰωάννη καὶ Σάρφα καὶ τὸν γαμπρὸ της Ἰωάννη Μάτκα ἀνταλλάσσουν ἀμπέλια μετὰ τὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα (ἡγουμένός της ὁ Κοσμάς): Τῆς παραχωροῦν πέντε μικρὰ τεμάχια ἀμπελώνων καὶ ἕνα μικρὸ ἀγρόκτημα στὸ Γκροζαβέστι καὶ λαμβάνουν δύο ἡμεκτάρια ἀμπελώνων στὸ Παντσέστι καὶ μία ἀγελάδα.

Μάρτυρες: Θωμᾶς τοῦ Ἀλιβρᾶ, Πάνα γιὸς τοῦ Ἀλιβρᾶ, Γκιουργιτζα γιὸς τοῦ Περαουτζάσκουλ Δαράριου, Βασίλειος γιὸς τοῦ Ἀβραάμ, Βασίλειος Μπουρουιάννα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1578. Χαρτί (29,2X20,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στὰ ἔγγραφα ἀρ. 40 καὶ 41.

399

1700 (7208), 8 Μαρτίου.

Ὁ Ἰωάννης, γιὸς τοῦ Σανσόν Τελεάγκα, μαζί μετὰ τὴν ἀνιψιὰ του Μπου-

νίτζα, πωλούν στον Λούπουλ Δζάμα τὰ τεμάχια τοῦ πατέρα του στά χωριά Ρουστσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἔναντι 12 λέι τοῖς μετροητοῖς.

Μάρτυρες: Ἰονάσκο γιός τοῦ Παύλου πρώην *uicar* ἀπό τό Καουτεσέني, Γεώργιος Πελίν ἀπό τό Ρουστσιόρι, Ἰονάσκο καί ὁ ἀδελφός του Θεόδωρος, παιδιά τῆς Τζιγκάνκας ἀπό τό Ρουστσιόρι, Τόρχε ἀπό τό Ρουστσιόρι, Ἰονίκα σετράρης ἀπό τό Μουσετέστι, Οὔρσουλ ἀδελφός τοῦ Ἰονάσκο ἀπό τό Καουτεσέني, Βασίλειος Ἄρπέντιε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1059. Χαρτί (32,4X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

400

1700 (7208), 9 Ἰουνίου.

Ὁ Πινοφρέιου, μοναχός ἀπό τό Βάλεα Ἄλμπα, δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Τάργκου Ὅκνα τὰ ξέφωτα πού βρίσκονται στό Βάλεα Ἄλμπα, καί στό Πογιένιλε Ὅτρι.

Μάρτυρες: Ἰωακείμ, ἠγούμενος τοῦ Μπερζούντζιου, Ἰωάννης Μπουχότσι ιερέας ἀπό τό Ὅκνα, Ἰωάννης Σόρκα ιερέας ἀπό τό Ὅκνα, Νίστορ *birău*, Μπάριμπουλ, Θεοδόσιος μοναχός ἀπό τό Μπερζούντζι, Θεοφάνης καί Θεόφιλος μοναχοί.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 993. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1259.

401

1700 (7208), 13 Αὐγούστου.

Ὁ Πινοφρέι, ιερομόναχος ἀπό τό Βάλεα Ἄλμπα, μαρτυρεῖ πώς δώρισε στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Τάργκουλ Ὅκνα, τήν ὁποία ἀνήγειρε ὁ μέγας παχάρνικος Ἰωάννης Μπουχούς, τὰ ξέφωτα ἀπό τό Βάλεα Ἄλμπα καί ἀπό τό Πογιένιλε Ὅμπρεϊ.

Μάρτυρες: Ἰωακείμ ἠγούμενος τῆς μονῆς Μπερζούντζι, Ἰωάννης Μπουχότσι ιερέας ἀπό τό Ὅκνα, Ἰωάννης Σόρκα ιερέας ἀπό τό Ὅκνα, Νίστορ *birău*, Μπάριμπουλ, Θεοδόσιος μοναχός ἀπό τό Μπερζούντζι, Θεοφάνης καί Θεόφιλος μοναχοί.

Παράλληλα ὁ μοναχός Θεοφάνης ἀπό τό Μπερζούντζι δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα ἕνα ξέφωτο στό Βάλεα Ἄλμπα.

Μάρτυρες: Δοσίθεος ἡγούμενος τῆς μονῆς Μπερζούντζι, Βαολάν ἱερομόναχος στήν ἴδια μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **992**. Χαρτί (30,1X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς ἄκρες.

402

1701 (7209), 2 Ἰανουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν πρόην μεγάλο παχάρνικο Ἰωάννη Μπουχούς ἕνα μύλο, μαζί μέ μυλόφραγμα, τό ὁποῖο ἔκτισε ἐπάνω σέ ἡγεμονική ἔκταση κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ἀντιόχου Καντεμίρ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **581**. Χαρτί (46X31,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἐκτυπη κόκκινη κέρση σφραγίδα, διαμέτρου 5,5 ἐκ., χαρτοπερίκλειστη. Ἐπίδραση σκώρων καί ὑγρασίας. Σχισίματα στίς διπλώσεις μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο.

403

1701 (7209), 28 Ἰανουαρίου.

Ὁ Μπόσιε, ἱερέας ἀπό τό Γκούρα Ρακατάουλου, μαζί μέ τά παιδιά του Ἰωάννη, Ἀποστολάκη, Νιόλαο, Βασίλειο καί μοναχή Ἀναστασία, ἀφιερώνουν τή σκήτη Ρούνκου πού βρισκεται ἐκεῖ, τήν ὁποία ἀνήγειρε ὁ ἴδιος, στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα. Τῆς παραχωρεῖ καί τό γύρω οἰκόπεδο, ἕνα ἀμπέλι καί ἕνα μυλόφραγμα στό Ρακατάου.

Παράλληλα ὁ Βασίλειος, γιός τοῦ Μπόσιε, δωρίζει στή μονή τό τεμάχιό του, πέντε firme χέρσου ἀμπελώνα, γιά μνημόσυνο του.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Γκορτσέι πρόην ἀρμάσης καί Σάνδουλ πρόην ἀρμάσης.

Γραφέας ὁ ἱεροψάλτης Βασίλειος Ρουτζίνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1035**. Χαρτί (34,2X23). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Τά δύο τρίτα τοῦ β΄ φύλλου ἔχουν ἐκπέσει. Ἀντίγραφο ἀρ. **1033**, πού ἔγινε στίς 8 Ἰουνίου 1787 ἀπό τόν ἱεροδιάκονο Βαρθολομαῖο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1261.

A 404

1701 (7209), 12 Ἰουνίου.

Ὁ Ἰονάσκου, γαμπρός τῆς Τσιοκανέλας, μέ τῆ σύζυγό του Ἄναστασία, πωλοῦν στή μονή τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἠγούμενός τῆς ὁ Κοσμάς) μισό ἡμεκτάριο ἀμπελιοῦ στό χωριό Γκροζέστι, ἔναντι 20 λέι.

Μάρτυρες: Φιλόθεος ἠγούμενος ἀπό τό Φωξάνι, Οὐρσάκε τελώνης, Ἄβραάμ γιός τοῦ Ἐνάκιε, Ἰωάννης Κόρνε ἀπό τό Ὀδομπέστι, Πέτρος γιός τῆς Τσιοκανέλας, γαμπρός τοῦ Ἰονάσκου, Ἰωάννης Ποϊάνα γιός τῆς Τσιοκανέλας, Εὐθύμιος νιερ, Πατράσκο γιός τοῦ Σάνδουλ.

Γραφάς ὁ Κούρτ ὑπηρέτης τοῦ βόρηνικου Βασιλείου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

405

1701 (7209), 27 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στούς καμαράσηδες τοῦ Ὅκνα νά φροντίσουν ὥστε ὁποῖος μεταβεῖ στό μύλο πού βρίσκεται ἐπάνω στόν ποταμό Σλανίκ (ιδιοκτησία τοῦ μεγάλου λογοθέτη Ἰωάννη Μπουχούς) γιά νά ἀλέσει, νά πληρώνει στή μονή Ὅκνα (=Πρέτσιστα), στήν ὁποία παραχώρησε, τό υἱμ, φόρο τοῦ μύλου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 586. Χαρτί (37,4X25,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό γέστο τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἠγεμόνα.

406

1701 (7210), 23 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στόν Ἰωάννη Μπάλς σχετικά μέ τή διαμαρτυρία τοῦ ἠγούμενου Κοσμά τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐναντίον του. Τόν κατηγορεῖ πώς λαμβάνει τή δεκάτη ἀπό τό κτήμα Βλαδίτζινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, τό ὁποῖο εἶχε δωρίσει ἡ Ἄλεξάνδρα, σύζυγος τοῦ βεστιάρη Οὐρσάκε, στή μονή Ὅκνα.

Τοῦ συνιστᾶ νά σταματήσει νά λαμβάνει τή δεκάτη καί νά ἐπιστρέψει στή μονή τά ποσά πού εἰσέπραξε τά τελευταῖα δύο χρόνια.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, τοῦ 1772, τό ὁποῖο ἔγινε ἀπό τόν Σάνδου Χερμεζίου, ἀρ. **928**.

407

1703 (7211), 1 Μαΐου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Ραδουκάνου τήν ὁποία ἀνήγειρε ὁ λογοθέτης Ἰωάννης Μπουχούς, τήν κατοχή τῶν ξέφωτων Πογιένιλε Ὁμπρεϊ πού βρίσκονται στήν περιοχή Βάλεα Ἀλμπα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **991**. Χαρτί (32X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,4 ἐκατ., οβησμένη μερικῶς.

408

1703 (7211), 7 Ἰουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Γαβριήλ, γαμπρός τοῦ Οὔρσου abăgier, μέ τή σύζυγό του Ἀζίνια, πωλοῦν στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Ὅκνα ἕνα οἰκόπεδο ὅπου βρισκόταν μία ἀποθήκη, στήν ὁδὸ Οὔλιτσα Τσιζμαριεϊ, στό Ἰάσι, ἔναντι 70 λέι "χτυπημένων".

Μάρτυρες: Σάνδου Στάρτσε, Δουμητράσκο στόλνικος, Ἰωάννης Στούρτζα, Κωνσταντῖνος τελώνης, Μαροδάρε ὑποδηματοποιοῦς, Σάββας ὁ Ἀρμένιος, ἡγεμονικός ὑποδηματοποιός.

Γραφέας ὁ Νικόλαος Τσερκεζ diac de cămară.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **696**. Χαρτί (31,9X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

A 409

1703 (7212), 4 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἰωάννης γιός τοῦ Συμεών, ἡ Ποσταλία σύζυγός του, ὁ γαμπρός του Ἰωάννης Μάτκα καί ἡ σύζυγος τοῦ τελευταίου πωλοῦν στή μονή τοῦ Τάγκου Ὅκνα μιά cioznăță χέρσο οἰκόπεδο στό παλαιοχώρι Γκροζέστι, πού

εύρίσκεται δίπλα στα σπίτια τοῦ Ἄλευρᾶ καί τοῦ cāldārariu Μερεούτζα, ἔναντι 20 λέι. Τήν ἄλλη cioznãtã δωρίζουν στή μονή γιά τό μνημόσυνο τῶν γονέων τους.

Μάρτυρες: Νικόλαος Μπάσοτα πρόην μέγας μεδελνιτσιάρης, staroste τοῦ Πούτνα, Ἰωάννης γιός τοῦ μεδελνιτσιάρη Σιλιόν, staroste τοῦ Πούτνα, Κωνσταντίνος Ζμπέρα κλουτσιάρης, Βασίλειος Μπάλς πρόην β' λογοθέτης, Κρασιάν, Βασίλειος Μπουρουιάνα, Πιντιλιέ, Γκριγκοράς, Βασίλειος, Βασίλειος γιός τοῦ Ἄβραάμ, Στάντσιου γιός τοῦ Μιλιός.

Γραφέας ὁ diac Ἐνάκιε.

Ἄντιγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

410

1703 (7212), 25 Νοεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἀπαλλάσσει μία ἀποθήκη τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπό τό Ὕοκνα, πού βρίσκεται στό Ἰάσι στήν ὁδὸ Τσιζμαριέι, ἀπό διαφόρους φόρους: camãã, bezpãn, cerãgie, καί ἀπαγορεύει στούς ἡγεμονικούς ἀξιωματούχους νά τούς εἰσπράττουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 695. Χαρτί (32X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα του. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Σχισίματα στίς διπλώσεις.

A 411

1704 (7213), 30 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Δημήτριος, γιός τοῦ Ρογκουδενέστ, μέ τή σύζυγό του Μαρίκα, πωλοῦν στή μονή ἀπό τό Τάογκου Ὕοκνα (ἡγούμενός της ὁ Κοσμᾶς) ἕνα ἡμεκτᾶριο ἀμπελιοῦ καί μισή cioznãtã στό χωριό Γκροζέστι ἔναντι 47 λέι.

Μάρτυρες: Νικόλαος Μπάσοτα μεδελνιτσιάρης, staroste τοῦ Πούτνα, Βασίλειος Μπάλς πρόην β' λογοθέτης, Βασίλειος, Εἰρήνη Ἄβραμοάς, Θεόδωρος Δήμας ἔμπορος abãgie, Μιχαλάς, Βασίλειος Δραγκούνα, Στέφανος καί Ἰωάννης Γκαβάν.

Ἄντιγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

412

1705 (7213), 10 Φεβρουαρίου.

Ὁ Κοσμᾶς, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπὸ τὸ Ὕκνα, πωλεῖ, μαζί με ὅλη τὴ σύναξη τῆς μονῆς, στὸν Σάνδου Στούρζα, ἔναντι 130 κυψελῶν, ὅλο τὸ τεμάχιο ποῦ ἔχει ἡ μονὴ στὸ χωριὸ Μπουσκατένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τὸ ὁποῖο ἀποτελοῦσε δωρεὰ πρὸς αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνο Οὐρσακέλ, γιὸ τοῦ Στάβαρ.

Ἡ πώληση ἔγινε μετὴν ἔγκριση –ὡς κτήτορα– τοῦ στόλνικου Δουμητράσκου Οὐρσάκε καὶ ἄλλων συγγενῶν του. Ἐάν κάποιος ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς θελήσει νὰ ἀκυρώσει τὴ συμφωνία πώλησης, θὰ πρέπει νὰ δώσει πίσω στὸν Στούρζα τίς κυψέλες γιὰ τὰ χρόνια ποῦ ἐπρόκειτο νὰ περάσουν.

Μάρτυρες: Οὐρσάκε στόλνικος, Γεώργιος πρῶην σερχάρης, Δημητράκης μέγας ἀρμάσης, Στέφανος Χᾶς πρῶην ρολκονις, Στέφανος Λούκα β' βεστιάρης.

Γραφέας ὁ ἱεροψάλτης Παῦλος.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1441**, ἀπὸ ἄλλο ἀντίγραφο ποῦ ὑπογράφει τὸ 1776 ὁ λογοθέτης Ἰωάννης Γκουλιάνο.

413

1705 (7213), 30 Ἰουλίου, Φωξάνι.

Ὁ Δημήτριος, γιὸς τῆς Μπογκδανέσας, γαμπρὸς τῆς Δραγκούνας, μετὴ σύζυγό του Μαρίκα, πωλοῦν στὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα (ἡγούμενός της ὁ Κοσμᾶς) ἐνάμισον ἡμικτᾶριο ἀμπελώνα, τὸ ὁποῖο εἶχε προῖκα ἀπὸ τὴν πεθερὰ του, στὸ χωριὸ Γκροζέστι, δίπλα στὰ ἀμπέλια τῆς μονῆς, ἔναντι 47 λέι.

Μάρτυρες: [...] staroste τοῦ Πούτνα, Βασίλειος Μπάλς λογοθέτης, Βασίλειος, Βασίλειος Ἀβραμοάε, Θεόδωρος Μάου(;) ἔμπορος, Βασίλειος Δραγκάν, Στέφανος Γκαβάν, Ἰωάννα Γκαβάν, Βασίλειος Μποτένα, Γκλιγκοράς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **66**. Χαρτί (32,8X22,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐγγραφο φθαμμένο στὰ ἄκρα, μετ' ἐπίδραση ὑγρασίας.

414

1705 (7214), 8 Σεπτεμβρίου, Ίασι.

Ὁ Ἀντίοχος Καντεμίρ, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή ἀπό τό Τάργκου Ὅκνα ἐνάμισυ ἡμεκτάριο ἀμπελώνα στό Γκροζέστι, τό ὁποῖο εἶχε βάλει ἐνέχυρο ὁ Γκιουργκίτζα, γιός τοῦ Μιεραούτζα cǎldǎrarul, ἔναντι 20 λεί “χτυπημένων” καί 30 vedre κρασί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1579. Χαρτί (31,4X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σιλική μελάνη ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5.6 ἐκ. Ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 1235.

A 415

1705, μετά τίς 8 Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρῶν μέγας μεδελνιτσιάρης Νικόλαος Μπάσοτα καί ὁ πρῶν τελώνης Τοδεράσκο staroste τοῦ Πούτνα, μαρτυροῦν πῶς στή διένεξη μεταξύ τοῦ Γεωργίου, γιοῦ τοῦ Μεραούτζα cǎldǎrarul καί τῆς μονῆς Ὅκνας γιά ἕνα ἀμπέλι στό χωριό Γκροζέστι, ὁ ἡγεμόνας τό ἐπικύρωσε στή μονή.

Ὁ Γεώργιος εἶχε βάλει ἐνέχυρο τό ἀμπέλι στόν ἡγούμενο Κοσμᾶ ἔναντι 20 λεί καί 30 vedre κρασί, τά ὁποῖα ὁμως δέν μπόρεσε νά πληρώσει ἐγκαίρως.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις μέ ἡμερομηνία 8 Σεπτεμβρίου, στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

A 416

1705 (7214), 2 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Γκεουργκίτζα Μεραούτζα cǎldǎrar πωλεῖ στή μονή ἀπό τό Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός της ὁ Κοσμᾶς) δυόμισυ ἡμεκτάρια ἀμπελιῶν πού εὑρίσκονται μπροστά στήν οἰκία [τοῦ ἡγουμένου] τῆς μονῆς, ἔναντι 50 λεί τό κάθε ἡμεκτάριο, καθώς ἐπίσης καί τό οικόπεδο δίπλα στό ἀμπέλι.

Τό ἄλλο μισό ἀμπέλι καί τό μισό σπίτι τά δωρίζει στή μονή γιά τό μνημόσυνο τοῦ ἀδελφοῦ του Θεοδώρου ὁ ὁποῖος ἀπεβίωσε στή Πολωνία.

Μάρτυρες: Στέφανος Σιλιόν πρῶν μέγας μεδελνιτσιάρης, staroste τοῦ Πούτνα, Θεόδωρος Καταρτζίουλ ποστέλνικος, staroste τοῦ Πούτνα, Θεόδωρος κουρέας, Ἀθανάσιος, Ἀλέξανδρος, Στέφανος Ἀλευράς, Γκριγκοράς.

Γραφέας ὁ Ἰωαννίτζης Μπανάνιουλ ἐπιστάτης τῶν stolnicei.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

A 417

1706 (7215), 27 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Βασίλειος Μπουρουάνα μέ τή σύζυγό του Μαρία καί τόν γιό τους Γκριγκοράς πωλοῦν στή μονή τοῦ Τάργκου Ὁκνα (ἠγούμενός της ὁ Κοσμᾶς) ἓνα λιβάδι μαζί μέ δένδρα, ἔναντι 25 λέι.

Μάρτυρες: Λούπουλ ἱερέας ἀπό τό Γροζέστι, Θεόδωρος abăgier, Ἄθανάσιος ἔμπορος, Στέφανος Ἄλευρᾶς, Πάνος Ἄλευρᾶς, Θωμᾶς Ἄλευρᾶς, Ἐνάκιε Ἄλευρᾶς, Δάριε ὑπηρέτης τοῦ ἱερέα τοῦ Ρόμαν, Στέφανος Φλόνδορ, Γκριγκοράς ὑποδηματοποιός.

Γραφέας ὁ diae Νικόλαος ἀπό τό Ρόμαν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

418

1707 (7215), 2 Μαΐου.

Ἡ Παράσκα, σύζυγος τοῦ παχάρνικου Νικολάου ἀπό τό Ἰλιέστι, μαζί μέ τούς γιούς τους Ἰωάννη, Κωνσταντῖνο καί Ἰόργκα, δωρίζουν στή μονή Πρέτσιστα (ἠγούμενός της ὁ Κοσμᾶς) τά μισά ἀπό τά ἀμπέλια πού βρίσκονται στό Τρότους, γιά τό μνημόσυνό του. Τά ἄλλα μισά τῆς τά πωλοῦν ἔναντι 15 λέι “χτυπημένων”.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 62. Χαρτί (30,7X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐπίδραση σκώρων μέ πολύ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο.

A 419

1707 (7215), 22 Μαΐου.

Ὁ Ἰωάννης Μπίνδεα μέ τή σύζυγό του Μαρίκα καί τά παιδιά τους Συμεών, Ἥλια, Παριούτζα, Ἐνε, Μιχαήλ καί Ἐλένη παραχωροῦν στή μονή

Ἵκνα (ἠγούμενός της ὁ Νεόφυτος) τό τεμάχιο πού ἔχουν στό Πογιάνα Ζέμπει καί λαμβάνουν ὡς ἀντάλλαγμα ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰκίας.

Γαλλικά, μτφρ. ἀπό τά Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1259.

420

1707 (7215), 25 Ἰουλίου, Φωξάνι.

Ἵο τελώνης Ἰάνε Μεταξά δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ἵκνα (ἠγούμενός της ὁ Κοσμᾶς) ἕνα ἡμικτάριο ἀμπελώνα στό Γκροζέστι, τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ἀπό τόν Ἰωάννη Κόρνεα, ἀπό τό Ἵδομπέστι. Διαφορετικά ἔστω ἀνάθεμα.

Μάρτυρας ὁ Γεώργιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 65. Χαρτί (21,9X16,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Ἐπίδραση ὑγρασίας. Ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

421

1707 (7215), 1 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ἵο Βασιλάκης καί ὁ ἀδελφός του Οὔρσουλ, γιοί τῆς Κουνούνας, κόρης τῆς Πογκανέσας, πωλοῦν στόν σετράρη Μιχαλάκη Μπάντας καί στή σύζυγό του Ἀνίτζα τά τεμάχια πού ἔχουν στά χωριά Ρουστσιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβέστι ἔναντι 15 λέι.

Μάρτυρες: Παῦλος Πογκάν θεῖος τῶν πωλητῶν, Βασίλειος Ρόσκα, Ἰοάσκο γιός τῆς Τζιγκάνκας.

Γραφείας ὁ Γκεοργκίτζα Πελίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1058. Χαρτί (31,3X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

422

1707 (7216), 14 Σεπτεμβρίου.

Ἵο Παῦλος Πούιουλ μέ τή σύζυγό του Δοκίτζα πωλοῦν στόν καμαράση

Μιχαλάκη Μπάντας τό ἕνα τέταρτο τῶν τεμαχίων πού ἔχουν στά χωριά Ρουστιόρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1056**. Χαρτί (18,4X15,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

423

1707 (7216), 11 Νοεμβρίου, Ίάσι.

Ὁ Ἰσράτιε ἀπό τό Σεριπέστι καί ἡ σύζυγός του Τοδόσκα πωλοῦν στόν λογοθέτη Ἰωάννη Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Μπογκδανέστι, τό ὁποῖο εἶχαν ἀγοράσει ἀπό τόν Σαβίν, γιό τοῦ Τζιάγκουλ, καί ἀπό τόν κουνιάδο του Στέφανο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1177**. Χαρτί (20,1X16). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

424

1708 (7217), 7 Ὀκτωβρίου, Βάλεα Μπογκζάτουλ.

Ὁ Στέφανος Μάρανα Ἀλευράς πωλεῖ στή μονή [Πρέτσιστα] τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός της ὁ Κοσμάς) ἕνα χέρσο τεμάχιο, σέ μή κατονομαζόμενη περιοχή, ἔναντι 7 λέι “χτυπημένων”.

Μάρτυρες: Θωμάς, Πέτρος, Ἐνάκιε, ἀδέλφια τοῦ Στεφάνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1574**. Χαρτί (20,6X14,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

425

1708 (7217), 17 Ὀκτωβρίου, Ὀδομπέστι.

Οἱ cālărași τοῦ Ὀδομπέστι, Γκλιγκοράσκο Κιχάε, Ἰωαννίτζης Μπιρτόκ, Στρατουλάι Μοτζόκ, Δημήτριος Μπογκδάν καί Γαβριήλ Μπιρτόκ πωλοῦν στόν Τίμους, ἐγγονό (ἢ ἀνιψιό) τοῦ Κογκαλνιτσεάνου τρεῖς firme ἀμπέλι στό χωριό Γροζέστι, εὐρισκόμενες μεταξύ ἐκείνων τῆς μονῆς [Πρέτσιστας] τοῦ

Τάργκου Όκνα (ήγούμενός της ό Κοσμᾶς) ἔναντι 21 λεί. Τό τεμάχιο αὐτό ἀνήκε πρίν στόν Βασίλειο, ό όποιος ἔφυγε γιά τή Βλαχία.

Μάρτυρες: Ό ήγούμενος τῆς μονῆς [Πρέτσιστας], Κοσμᾶς, ό ιερέας Μακρῆς ἀπό τό Φωξάνι, ό ιεροψάλτης Ένάκιε.

Γραφέας ό ιεροψάλτης Βασίλειος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 1548. Χαρτί (29X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

426

1708 (7217), 19 Όκτωβρίου.

Ό Βασίλειος καί ό ἀδελφός του Ίστράτιε, παιδιά τῆς Δραγκούνας, πωλοῦν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Όκνα (ήγούμενός της ό Κοσμᾶς) –ἀφού ρώτησαν πρῶτα τούς συγγενεῖς τους– τρεῖς fipte ἀμπέλι στό Γκροζέστι, εὐρισκόμενες μεταξύ τῶν ἀμπελώνων τῆς μονῆς, ἔναντι 30 λεί.

Μάρτυρες: Γκριγκοράς Κιχάε, Ίωαννίτζης, Στρατουλάτ, Δημήτριος Ρογκοζίνα, Γαβριήλ, ιερέας Μακρῆς ἀπό τό Φωξάνι, Ένάκιε ιεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 64. Χαρτί (32,5X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Αντίγραφο στό ἔγγραφο ἄρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἄρ. 40 καί 41.

427

1709 (7218), 13 Όκτωβρίου.

Ό Νικηφόρος, γιός τοῦ Ίερεμία ἀπό τό Καμπέني πωλεῖ στόν λογοθέτη Μπουχούς τό ἕνα τέταρτο τοῦ ἑνός bătrân, δίπλα σέ κτήμα τοῦ τελευταίου. Ό Μπουχούς τοῦ ἔδωσε ἕξι λεί μέχρι νά ἐρωτηθοῦν καί οἱ ἄλλοι ἐλευθεροχωρικοί καί νά όριοθετηθεῖ.

Έάν τό τεμάχιο αὐτό ἀξιζει περισσότερο, θά τοῦ δώσει τά ὑπόλοιπα χρήματα. Μέχρι τότε τοῦ βάζει ἐνέχυρο δύο πιστοποιητικά ιδιοκτησίας τεμαχίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 566. Χαρτί (20,2X15,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

428

Μετά τό 1709.

Περισσότεροι χωρικοί μαρτυροῦν γιά τό οἰκόπεδο πού κατέχει στό Γκροζέστι ὁ Παῦλος Ἰαλειρᾶς καί διεκδικεῖ ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα (ἠγούμενός της ὁ Καλλίνικος). Ὁ ἠγούμενος ἔστειλε ἐπί τόπου τόν ἱερέα Νικοάρα μέ ἓνα ἔγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ καί ἓνα πιστοποιητικό τοῦ ἔτους 7217 (1708-1709).

Οἱ μαρτυρίες ὁμως τῶν χωρικῶν δέν δικαιώνουν τή μονή.

Ἐπογράφουν οἱ: Ἰάκωβος ἱερέας ἀπό τό Γκροζέστι, Βασίλειος ἀπό τό Γκροζέστι, Βασίλειος Πρέδα, Δαμιανός Μπερχέτσι, Κρατσιούν Πραζινά, Ἄγγελος ἱεροψάλτης, Στέφανος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **80**. Χαρτί (30,9X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου καί τοῦ β΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

429

1710 (7219), 14 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Νικόλαος Ἄλ. Μαυροκορδάτος, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γνωστοποιεῖ στούς παρχαλάμπους τοῦ Μπακάου τή διαμαρτυρία τοῦ καμαράση Βασιλάκη Κρουπένσκι γιά ἓναν ἐξαοτημένο χωρικό, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἐλεύθερο.

Διατάζει νά ἐμφανισθοῦν καί οἱ δύο πλευρές στό Ντιβάνι, ὅπου θά λυθεῖ τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **621**. Χαρτί (28,1X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα, διαμέτρου 5,2 ἐκατ., σβησμένη μερικῶς.

430

1712 (7220), 11 Μαΐου, Ἰάσι.

Ἡ Γκροζάβα καί ὁ ἀδελφός της Ἰωάννης, παιδιά τοῦ Θεοδώρου Πατσινίτσι, πωλοῦν στόν χατμάνο Ἰωάννη Μπουχούς τό τεμάχιο πού ἔχουν στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1199**. Χαρτί (32,6X21,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

431

1712 (7221), 6 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Δουμητράσκο, γιός τοῦ Κοστσιούγκ, μέ τὰ ἀδελφία του Ἰωάννη καί Ἀπόστολο, πωλοῦν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα 14 ἡμεκτάρια ἀμπελώνα στό Γκροζέστι, δίπλα στόν ἀμπελώνα τῆς μονῆς, ἔναντι 10 λέι, ἀφοῦ ρώτησαν πρώτα ὄλους τοὺς συγγενεῖς καί τοὺς ἐλειθέρους χωρικούς.

Μάρτυρες: Νικοῦλα Σοῖρουλ, Σάφτα, σύζυγος τοῦ Κοστσιούγκ, Γεώργιος Ζμπίγκε.

Γραφείας ὁ ἱερέας Ἰωάννης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 63. Χαρτί (22,5X17,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 1235. Περιλήψεις στά ἔγγραφα ἀρ. 40 καί 41.

432

1713 (7221), 14 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαλάκης Μπάντας, πρόην μέγας σετράρης, πωλεῖ στόν χατμάνο Ἰωάννη Μπουχούς τὰ τεμάχια πού ἔχει στά χωριά Ρουστσιοῦρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα τοῦ νομοῦ Ρόμαν, μαζί μέ σπίτια, μύλους καί γέφυρα ἔτοιμη στόν ποταμό Σιρέτ, ἔναντι 300 λέι "χτυπημένων".

Μάρτυρες: Ἀντιόχιε Ζόρα μέγας λογοθέτης, Στούρτζα βόρνικος, Ἰωάννης Παλάδε μέγας σπαθάρης, Γεώργιος Ἀπόστολ (;) μέγας παχάρνικος, [...] Μπάλης μέγας μπάνος, Λούπουλ (;) Στούρτζα πρόην μέγας στόλνικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1079. Χαρτί (31,9X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1239.

433

1713 (7221), 26 Ἀπριλίου.

Ὁ Μιχαλάκης Μπάντας πωλεῖ στόν χατμάνο Μπουχούς τεμάχια πού ἔχει στά χωριά Ρουστσιοῦρι, Μποδέστι καί Δουμπραβίτζα, ἐκτός ἀπό ἐκεῖνα τοῦ παρχαλάμπου Κωνσταντίνου Μπάντας, τῆς Μαριούτζας καί τῆς Ἀλεξάνδρας.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 687.

434

1713 (7221), 18 Ιουνίου.

Κατάλογος περιλήψεων δικαιολογητικῶν (γιά τὰ τεμάχια πού ἔχει ὁ χατιμάνος Ἰωάννης Μπουχούς στά χωριά Ρουστσιόρι καί Μποδέστι), συνολικά 29 ἐγγράφων, χωρίς ὁμως ἡμερομηνία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **763**. Χαρτί (44,2X16,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο.

435

1713 (7221), 18 Ιουνίου.

Πίνακας χωρικῶν τοῦ γένους Ποπέσκου, οἱ ὁποιοὶ πώλησαν σέ μή κατονομαζόμενο ἄτομο τό μισό χωριό Ρουστσιόρι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **764**. Χαρτί (41,2X15,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

436

1716 (7224), 19 Ιουνίου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκουλ Ὅκνα τήν κατοχή τοῦ κτήματος Σιμινοάτσελε τοῦ νομοῦ Τεκουτσι, τό ὁποῖο ἀποτελοῦσε δωρεά τοῦ κτήτορά της Οὐρσάκε. Τῆς ἐπικυρώνει ἐπίσης τό δικαίωμα νά λαμβάνει τή δεκάτη ἀπ' ὄλα τὰ προϊόντα πού θά παράγονται ἐκεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **390**. Χαρτί (29X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,7 ἐκ.

437

1718 (7226), 16 Μαρτίου.

Ὁ κουρέας Σάνδου καί ἡ σύζυγός του Μαριούτζα πωλοῦν στόν ἱερέα Μητροφάνη ἀπό τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα μία οἰκία στήν κομόπολη αὐτή ἔναντι ἑξῆ λεί.

Γραφέας ὁ Ἔνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **72**. Χαρτί (20,3X14,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Τό β΄ φύλλο φθαρμένο.

438

1718 (7226), 27 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στήν Ἰλεάνα, χήρα τοῦ πρώην χατμάνου Ἰωάννη Μπουχούς, τό δικαίωμα νά κατέχει ἓνα βάλτο μέ ψάρια στό Πραζέστι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, πρὸς τήν πλευρά τοῦ κτήματος τοῦ Βασιλείου, γιου τοῦ μεδελνιτσιάρη Σάνδου Στούρζεα.

Γραφέας ὁ Ἀξίντιε uricar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1270**. Χαρτί (16,1X22,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניζή μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

439

1718 (7226), 6 Μαΐου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα τό δικαίωμα νά εἰσπράττει τή δεκάτη ἀπ' ὅλα τά προϊόντα πού θά παράγονται στό κτήμα τῆς Σιμινοάτσελε, καθώς καί τό δασμό ἀπό τό μύλο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **389**. Χαρτί (15,7X21,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

440

1718 (7226), 11 Αὐγούστου.

Πίνακας χωρικῶν ἀπό τό Σερμανέστι καί Μπρουστουράτα, οἱ ὅποιοι θά πληρώνουν γιά τίς κυψέλες τοῦ Χατζη-Ἀλῆ καί τοῦ Γκλιγκοράσχο Ζάμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1764**. Χαρτί (22,6X19,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό verso τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντονη ἐπίδραση σκόρων. Συσταχωμένο μέ τό ἔγγραφο μέ αὐξ. ἀρ. 115.

A 441

1719 (7227), 7 Μαΐου.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Ὅκνας τό δικαίωμα νά λαμβάνει τήν δεκάτη ἀπ' ὅλα τά ἀγαθά πού θά παράγονται στό κτήμα Σιμινοάτσελε.

Γαλλικά, μτφρ. ἀπό τά Ρουμανικά στό ἔγγραφο ἀρ. 1260.

442

1721 (7229), 3 Μαΐου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτζα, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Ὅκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ Σωφρόνιος) τήν κατοχή τοῦ κτήματος Δελένι τοῦ νομοῦ Μπακάου, γιά τό ὅποιο εἶχε διένεξη μέ τόν μεγάλο βόρνικο Ἰωάννη Στούρτζα καί τόν γιό του, μεγάλο μπάνο Σάνδου.

Οἱ μοναχοί ἀπέδειξαν πώς τό μισό κτήμα κατέχουν ὡς ἀποζημίωση ἐκ μέρους τοῦ μακαρίτη Ἰωάννη Μπουχούς, τότε μεγάλου κλουτσιάρη, καί τῆς συζύγου του Μαρίας, ἀδελφῆς τοῦ βόρνικου Στούρτζα. Τό ἄλλο μισό τό εἶχαν ἀγοράσει ἀπό τήν ἴδια ἔναντι 150 λεί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **435**. Χαρτί (32,7X22,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο καί μαῦρο τό πλέγμα ἀνθέων ἐπάνω ἀριστερά καί ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα. Ἰχνη ἔκτυπης κόκκινης κέρυνης σφραγίδας. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1242.

443

1721 (7229), 7 Ἰουνίου.

Ὁ Δημήτριος Μακρῆς, πρόην μέγας staroste τοῦ Τσερναούτσι, δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα τό κτήμα Μποδέστι, μαζί μέ τό Σιμινοάτσελε, μέ μυλόφραγμα στόν ποταμό Σιρετζέλ τοῦ νομοῦ Τεκούτσι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **384**, τῆς 27ης Μαρτίου 1779.

444

1721 (7229), 5 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή [Πρέτσιστα] τοῦ Τάργκου ὙΟκνα, τὴν ὁποία ἀνήγειρε ὁ μέγας βεστιάρης Οὐρ-σάκε, τὴν κατοχὴ ἐνὸς μύλου στό κτῆμα Σιμινοάτσελε τοῦ νομοῦ Τεκούτσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **379**. Χαρτί (31,8X18,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ ἀ΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

445

1721 (7230), 7 Ὀκτωβρίου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου ὙΟκνα τὴν ἰδιοκτησία τοῦ κτήματος Σιμινοάτσελε, καθὼς καί τοῦ Μποδέστι, καί τὰ δύο στὸν νομὸ Τεκούτσι, μέ μύλους στὸν ποταμὸ Σιρετζέλ, γιὰ τὰ ὁποῖα εἶχε διένεξη μέ τὸν πρῶην μεγάλο μπάνο Μακροῦ, staroste τοῦ Τσερναούτςι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **387**. Χαρτί (46,2X31,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἀ΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφε ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα μέ ἐκζητημένη μορφή. Μέ κόκκινο καί μαῦρο ὁ σταυρὸς καί τό πρωτόγραμμα ἐπάνω ἀριστερά. Μέ κόκκινο μερικά κεφαλαῖα γράμματα καί διακριτικὰ σύμβολα. Ἐκτυπη κόκκινη κέρμη σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, φθαρμένη. Μεγάλη ἐπίδραση σκώρων πού προκάλεσαν ἐλλείψεις στό κείμενο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1260.

446

1724 (7232), 3 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ὁ Μιχαήλ Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στήν Ἰλεάνα, χήρα τοῦ πρῶην χατμάνου Μπουχούς, ἡ στὸν ἀντιπρόσωπό της τό δικαίωμα νά εἰσπράττει τό εἰσόδημα ἀπ' ὄλα τὰ προϊόντα πού θά παράγονται στὰ κτῆματα Τσερετεοάνι, Ρουστοϊόρι καί Καμπένι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Ἐάν κάποιος γείτονας νιώθει δυσαρεστημένος νά ἔλθει στό Ντιβάνι μέ ὄλα τά δικαιολογητικά γιά τά τεμάχια πού συνορεύουν μ' αὐτά τῆς Ἰλεάνας.

Γραφέας ὁ Γκλιγκοράς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1758**. Χαρτί (31,5X19,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἄρ. 1257.

447

1731 (7239), 30 Μαρτίου, [Γιάσι].

Ὁ Γρηγόριος Β' Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐνημερώνει τόν Τοδεράσκο Καντακουζηνό, πρῶην μεγάλο μεδελντσιάρη, πὼς ὁ μέγας κλουτσιάρης Μιχαλάκης Στούρζα ἔφερε μία μαρτυρία τοῦ cǎritan Οὔρσου Ἰονάσκο καί τοῦ Σάνδου Βελισάο οἱ ὁποῖοι ὀριοθέτησαν ὀρισμένα τεμάχια ἀπὸ τά κτήματα πού τοῦ εἶχε χαρίσει ὁ λογοθέτης Ἰωάννης Μπουχούς: Τσε-ρετεοάνι, Μπογνδανέστι καί Ρουστσιόρι.

Ἐπειδὴ ὁμως ἄλλα τεμάχια δέν ὀριοθετήθηκαν, ὁ ἡγεμόνας διέταξε τοὺς δύο ἀξιωματούχους του νά τό πράξουν, συντάσσοντας καί σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1082**. Χαρτί (30X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἢ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

448

1731, 25 Νοεμβρίου.

Ὁ Μιχαήλ, ὁ Ἀντώνιος, ὁ Μπράτουλ καί ὁ Ἀθανάσιος, κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Γκροπσάνι τοῦ νομοῦ Ράμνικ, συμφωνοῦν μέ τόν ἱερέα Παῖσιο νά τοῦ φτιάξουν μέσα σέ τρεῖς μῆνες ἓνα πηγάδι στήν Κραγιόβα, δίπλα στήν αὐλή του, ἐκεῖ πού θά τοὺς ὑποδείξει, πληρώνοντάς τους ἀπὸ τρία florinji (=δύο λεί καινούργια) γιά κάθε stânjen πού θά σκάψουν μέχρι νά βροῦν νερό.

Ἀκολουθοῦν τεχνικές λεπτομέρειες.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος Ρουσανέσκουλ ἰσπράβνικος, Θεόδωρος Μπραῖλεάνουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1416**. Χαρτί (22X16,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

449

1733 (7241), 27 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρόην μέγας κλουτσιάρης Ράδου Ράκοβιτza συντάσσει ἀναφορά πρὸς τὸν ἡγεμόνα μετὰ τὴν ἐκδίκαση τῆς κτηματικῆς διένεξης μεταξὺ τοῦ Κωνσταντίνου Καποτίτσι καὶ τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν τοῦ Μηρατίλα δέ Σούς. Τὸ κτήμα αὐτὸ ὁ Καποτίτσι τὸ κατεῖχε ἀπὸ τῆς γαίας του ἢ ὅποια μὲ τῆς σειρᾶς τῆς τὸ εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἐκείνων τῶν χωρικῶν.

Ἐνώπιόν του ὀρισμένοι ἀπ' αὐτοὺς δήλωσαν πὼς κατεῖχαν τὰ τεμάχιά τους μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς τοῦ Καποτίτσι. Ἄλλοι ὁμως, ἀφοῦ διάβασαν πρῶτα ἓνα ἔγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη τῆς Μολδαβίας, δὲν ἀναγνώρισαν τὴν ἰδιοκτησίαν τους. Ὁ Ράκοβιτza δικαιώνει τὸν Καποτίτσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 625. Χαρτί (33,9X22). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

450

1733 (7241), 6 Ἰουλίου.

Ὁ Κωνσταντίνος Ν. Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Ράδου Ράκοβιτza, πρόην μεγάλο ζιτνιτσιάρη, νὰ ἐρευνήσῃ, μὲ τὴ βοήθεια ἡλικιωμένων χωρικῶν, τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς [Πρέτσιστας] τοῦ Ὁκνα καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Δελένι γιὰ τὴν καταπάτησιν τοῦ ὁμώνυμου κτήματος, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Ὁ Ράκοβιτza νὰ συντάξῃ καὶ σχετικὴ ἀναφορά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 442. Χαρτί (29X20,1). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἢ ἐντυπῆ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

451

1733 (7242), 1 Σεπτεμβρίου, Ἰάσι.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Ἀντωνίου ἐναντίον ἐκείνων τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν τοῦ Δελένι, δίπλα στὸν ποταμὸ Ταζλάου, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν τὰ πραγματικὰ ὄρια τοῦ ὁμώνυμου κτήματος, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς [Πρέτσιστα] τοῦ Ὁκνα καὶ δὲν θὰ μαρτυρήσουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **440**. Χαρτί (30,2X41,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἐπάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Αὐτογράφη ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη μέ τό ἴδιο χροῖμα.

452

1734 (7242), 19 Ἰανουαρίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρῶνν μέγало ζιτνιτσιάρη Ράδου Ράκοβιτζα καί τόν Γεδεών Μικιούλ, ἡγούμενο τῆς μονῆς Μπερζούντζι, νά ἐρευνήσουν μέ τή βοήθεια ντόπιων χωρικῶν, τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς [Πρέτσιστας] τοῦ Ὀκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ Μεθόδιος) καί μερικῶν χωρικῶν ἀπό τό Πογιάνα, τοῦ νομοῦ Μπακάου, γιά ὀρισμένα κτήματα πού εὐρίσκονται στά χωριά Πογιάνα καί Δελέ-νι, καθῶς καί γιά ἓνα τεμάχιο πέρα ἀπό τόν ποταμό Ταζλάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **441**. Χαρτί (30,9X18,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,1 ἐκατ. Σχισίματα στίς διπλώσεις χωρῆς ἐλλείψεις στό κείμενο.

453

1734 (7242), 16 Ἰουλίου.

Ὁ πρῶνν ζιτνιτσιάρης Ράδου Ράκοβιτζα συντάσσει ἀναφορά πρὸς τόν ἡγεμόνα τῆς Μολδαβίας Κωνσταντῖνο Μαυροκορδάτο γιά τό ὅτι ἔξι ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Πογιάνα καί τό Δελέني δέν ἤθελαν νά ὀρισθοῦν πῶς ἓνα ἀγροτεμάχιο στό κτήμα Δελέني ἀνήκει στή μονή Ὀκνα.

Ἐρωτηθεῖς ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς [Πρέτσιστα] τοῦ Ὀκνα, Μεθόδιος, σχετικά μέ ἓνα πιστοποιητικό τῆς Δήμητρας Ἀργκιροαία σύμφωνα μέ τό ὅποιο πώλησε ἓνα τεμάχιο πού εἶχε κληρονομήσει ἀπό τή μητέρα τῆς Δοκίτζα στόν Κυριακό Στούρζα καί ὁ τελευταῖος τό δώρισε στή μονή, ὁ ἡγούμενος ἀπάντησε πῶς πολλὰ δικαιολογητικά ἔνεκα τῶν ταραχῶν ἔχουν διασκορπισθεῖ στή χώρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **415**. Χαρτί (29,3X20,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

454

1735 (7243), 7 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας Ἀντώνιος ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν Νικολάου Ρουσέτ, Κωνσταντίνου Μπάρνα, Ἰωαννίτζη Μπούφτα, Στεφάνου νᾶtaman, Γκεοργκίτζα Ποπέσκουλ καὶ ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἀμφισβητοῦν τὴν κατοχὴ τοῦ κτήματος Μπρατίλα δέ Σούς τοῦ νομοῦ Μπακάου ἀπὸ τόν Κωνσταντῖνο Καποτίτσι.

Ὁ λόγος ποῦ τὴν ἀμφισβητοῦν εἶναι ὅτι τὰ τεμάχιά τους ἐκεῖ δέν ἔχουν πωληθεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 622. Χαρτί (19,3X31,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἐπάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα.

455

1736 (7244), 23 Φεβρουαρίου.

Ὁ Ἰωάννης Μπράντζα μέ τή σύζυγό του Σωφρονία καὶ τὰ παιδιά τους πωλοῦν στή μονή [Πρέτσιστα] τοῦ Ὕκνα (ἡγούμενος τῆς μονῆς ὁ Μεθόδιος) ἕναν λειμῶνα δίπλα σ' αὐτόν τοῦ Βασιλείου Μπεζάν στήν περιοχὴ Πιέτρελε Τζέμενε, ἔναντι 250 bani.

Μάρτυρες: Βασίλειος Μπεζάν, Ἰωάννης Μπλεάνδεα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 560. Χαρτί (20,4X12,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

456

1736 (7244), 11 Μαρτίου.

Ὁ Βασίλειος Μπεζάν μαζί μέ τή σύζυγό του καὶ τὰ παιδιά τους πωλοῦν στή μονή [Πρέτσιστα] τοῦ Τάργκου Ὕκνα (ἡγούμενός της, ὁ Μεθόδιος) ἕναν λειμῶνα νότια τῆς περιοχῆς Πιέτρελε λούι Τζέμινε, ἔναντι 10 λέι.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Χαράπουλ birău, Θεόδωρος primicheriul, Βασίλειος, Γραφέας ὁ ἱερέας Δημήτριος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 561. Χαρτί (20,8X15,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

457

1736 (7245), 22 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Θεόδωρο Στούρζα βόρνικο de roartă, τὸν Ἰωαννίτζη Μπουζορεάνουλ, τὸν Ἰωαννίτζη Γκόε καὶ τὸν Ἀπόστουλ Μπελδιμάν νά μεταβούν στο κτῆμα Πραζέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιοκτησία τοῦ Μιχαλάκη Στούρζεα, τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς προῖκα ἀπὸ τὸν πεθερὸ του Μπουχούς.

Μερικοὶ δικοὶ τοῦ ἐλεύθεροὶ χωρικοὶ τοποθέτησαν δέκα κυψέλες στὸ κτῆμα τοῦ καὶ λαμβάνουν ἀπὸ ἐκεῖ τὴ δεκάτη.

Κατὰ τὴν προηγούμενη ἡγεμονία, ὅταν ὁ Στούρζεα ἀπευθύνθηκε στὴ Δικαιοσύνη, οἱ ἐλεύθεροὶ χωρικοὶ δέν παρουσιάσθηκαν. Οἱ τέσσερις ἀξιωματοῦχοι νά ὀριοθετήσουν τὸ κτῆμα τοῦ Στούρζεα μὲ βάση τὰ ὅσα δικαιολογητικά κατέχει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1280. Χαρτί (32,5X21,7). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινη σιניκὴ μελάνη ἡ ἐντυπὴ κυκλικὴ σφραγίδα, διαμέτρου 5,2 ἑκατ.

458

1737 (7245), 17 Μαρτίου.

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν Κωνσταντῖνο Καποτίτσι τὴν κατοχὴ τῶν τεμαχίων τοῦ χωριοῦ Μπρατίλα δέ Σούς, γιὰ τὰ ὁποῖα εἶχε διένεξη μὲ τὸν Γεώργιο Ποπέσκουλ καὶ μὲ ἄλλους ἐλεύθερους χωρικοὺς. Τὰ ὅρια τῶν τεμαχίων ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 628. Χαρτί (32,2X21,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἐντυπὴ ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,7 ἑκατ. Σχιοίματα στίς διπλώσεις μὲ μικρὲς ἐλλείψεις στὸ κείμενο. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1241.

459

1737 (7245), 22 Μαΐου.

Ὁ Ἰωάννης Μπλένδε, ἡ σύζυγός του Μαρίκα καὶ τὰ ἔξι παιδιὰ τους ἀνταλλάσσουν κτῆματα μὲ τὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅσκα (ἡγούμενός της ὁ Νεόφυτος): Τῆς παραχωροῦν ἓνα ξέφωτο στὸ κτῆμα Ζεμπέι καὶ

λαμβάνουν ένα οικόπεδο προορισμένο για ανέγερση οικίας στο Τάργκου Όκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 996. Χαρτί (21,2X15). Δίφυλλο. Το κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαύρο.

460

1737 (7245), 6 Ιουνίου, Όκνα.

Η Μαριούτσα, κόρη της Ειρήνης, με τά πέντε παιδιά της, πωλοῦν στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Όκνα (ηγούμενός της ὁ Νεόφυτος) ἕνα ἀγρόκτημα, ἔκτασης 23 stânjeni, ἔναντι 16 λεί σὺν τήν προκαταβολή.

Μάρτυρες: Βασιλάκης, Κωνσταντίνος, Σίπερ (;)

Γραφείας ὁ diac Ξενι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 89. Χαρτί (24,5X16,5). Δίφυλλο. Το κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ αἰθάλη ἢ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τῆς πόλης Τάργκου Όκνα.

A 461

1739 (7247), 14 Ιανουαρίου.

Η Σάφτα, κόρη τοῦ Λούπουλ Τζάμα, πωλεῖ στόν Τριαντάφυλλο τό τεμάχιο πού εἶχε ἀγοράσει ὁ πατέρας της στό κτήμα Οὔγγιουλ, ἔναντι ὀκτώ λεί, καινούργιο νόμισμα, γιά νά πληρώσει ἕνα χρέος τῶν ἀδελφῶν της, τά ὁποῖα εἶχαν ἀποβιώσει ἐνῶ βρισκόταν στήν Τουρκία.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο αρ. 1362.

462

1740 (7249), 25 Νοεμβρίου, Ίασι.

Ο Γρηγόριος Β' Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Στέφανο Ξενι, πρῶν β' λογοθέτη, καί τόν Στέφανο Μποτάνουλ νά μεταβοῦν στό χωριό Πραζέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν ὅπου νά ὀριοθετήσουν τά τεμάχια πού ἔχει ὁ μέγας παχάρνικος Ράδου Ράκοβιτσα στά παλαιοχώρια Τσερτεοάνα,

Φουνδένι, Μπογκδανέστι, Δουμπραβίτσα, Ροστσιόρι, Καμπένι καί Μπατρανέστι τοῦ ἴδιου νομοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1268**. Χαρτί (32X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό γέστο τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινικὴ μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,7 ἐκ.

463

1741 (7249), 8 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, δικαιώνει τὸν πρόην μεγάλο παχάρνικο Ράδου Ράκοβιτσα στήν διένεξή του μέ τὸν Μιραούτσα, γιό τοῦ Ναστουράς, ὁ ὁποῖος καταπατεῖ τὰ τεμάχια πού κατέχει στό Ροστσιόρι καί στό Δουμπραβίτσα, χωριά στὸν νομὸ Ρόμαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1109**. Χαρτί (31,1X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό γέστο τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη κυκλικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σβησμένη μερικῶς, διαμέτρου 4 ἐκ. Γαλλ. μταρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1239.

464

1742 (7250), πρὶν ἀπὸ τίς 29 Ἰανουαρίου.

Ὁ Εὐθύμιος Κιριλά παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα τῆς Μολδαβίας νά τοῦ ἐπικυρώσει τὴν ἐξουσία ἐπάνω σ' ἓνα ξέφωτο τοῦ χωριοῦ Τρανδαφίρ, ὄνοματι Τρανδαφίρουλ, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει καί γιὰ τό ὁποῖο εἶχε διένεξή μέ γείτονες.

Στίς 29 Ἰανουαρίου ὁ ἡγεμόνας Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος τοῦ ἐπικυρώνει τὴν κατοχή τοῦ ξέφωτου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **429**. Χαρτί (19,4X15,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

465

1742 (7250), 13 Ἰουνίου, [Ἰάσι].

Ὁ Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Μιχαλάκη Στούρζα πρόην μεγάλο κλουτσιάρη, ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ

Ρόμαν, καί τόν Στέφανο Ίάνε, πρώην β' λογοθέτη, νά ὀριοθετήσουν τά κτήματα Φουνδέσι, Μπογκδανέσι, Ρουσαιόρι, Δουμπραβίτζα, Μποδέσι, Τιοιουμαλέσι, Σκία, Μοβιλένι, Τσερετεοάνι, Σακουιένι καί Ρασέσι, ὅλα στόν νομό Ρόμαν, πού εὐρίσκονται πλησίον τοῦ κτήματος Πραζέσι, ἰδιοκτησία τοῦ πρώην μεγάλου παχάρνικου Ράδου Ράκοβιτζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1181**. Χαρτί (28,6X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

466

1742 (7250), 7 Αὐγούστου.

Ὁ Στέφανος Ίάνε, πρώην β' λογοθέτης, γνωστοποιεῖ στόν ἡγεμόνα ὅτι ὀριοθετήσε τά τεμάχια πού κατέχει ὁ μέγας σπαθάρης Ράδου Ράκοβιτζα στό χωριό Μοβίλια τοῦ νομοῦ Ρόμαν πρὸς τήν πλευρά τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1164**. Χαρτί (31,9X22,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

467

1742 (7250), 7 Αὐγούστου.

Ὁ πρώην β' λογοθέτης Στέφανος Ἐνι συντάσσει μαρτυρία μετά τήν ὀριοθέτηση τριῶν χωριῶν τοῦ μεγάλου σπαθάρη Ράδου Ράκοβιτζα (Ρουσαιόρι, Δουμπραβίτζα καί Μποδέσι) ἀφοῦ πρώτα προσπάθησε νά ἐλέγξει καί τά δικαιολογητικά τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν καί τῶν γειτόνων.

Οἱ τελευταῖοι ὁμως δέν κατεῖχαν τέτοια ἔγγραφα, ἀλλά μόνο κάποια κατάστιχα ἀπ' ὅπου δέν φαινόταν ἡ ἰδιοκτησία τους.

Ἄκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν συνόρων.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1445**, τοῦ ἔτους 1786.

468

1742 (7250), 7 Αὐγούστου.

Ὁ Ράδου Ράκοβιτζα, πρώην μέγας βόρνικος, γνωστοποιεῖ στούς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ Μπογκδανέσι (ἀναφέρονται τά ὀνόματα ἑννέα ἀπό

αυτούς), τὴν ὀριοθεσίαν τῶν τεμαχίων πού κατέχει ἡ κάθε πλευρά στό προαναφερόμενο χωριό, πού πραγματοποιήσε ὁ πρῶν β' λογοθέτης Στέφανος Ἐνι.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1170**, τό ὁποῖο ἔγινε στίς 30 Αὐγούστου 1807 καί ἐπικυρώθηκε ἀπό τόν μπάνο Θεόδωρο Μπάιζ, Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1262. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 1363.

469

1742 (7250), 7 Αὐγούστου.

Ὁ β' λογοθέτης Στέφανος Ἐνι γνωστοποιεῖ στόν ἡγεμόνα τὴν ὀριοθεσίαν τῶν τεμαχίων πού κατέχει ὁ μέγας σπαθάρης Ράδου Ράκοβιτσα στό χωριό Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν πρὸς τὴν πλευρά τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν. Ἀκολουθεῖ ἡ περιγραφή τῶν ὀρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1174**. Χαρτί (30,5X19,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

470

1742 (7250), 7 Αὐγούστου.

Ὁ πρῶν β' παχάρνικος Στέφανος Ἐνι συντάσσει μαρτυρία πρὸς τόν ἡγεμόνα ὕστερα ἀπό τὴν ὀριοθέτηση τῶν συνόρων τοῦ τεμαχίου πού κατέχει στό χωριό Καμπένη ὁ μέγας σπαθάρης Ράδου Ράκοβιτσα.

Παρόντες στήν ὀριοθέτηση ἦταν οἱ χωρικοί: Ροάτα πρῶν cãritan, Κόνδρε, Χριστόφορος, Κυριάκος, Γκερμάτζου, Ἰσράτε, Βασίλειος Μπουζέσκι, ὁ ἱερέας Παλάδε, Στέφανος Ἐπουρε, Ἰωάννης Ἐπουρε, Βασίλειος Πιेत्रιάρου, Στέφανος Μπάνουλ, Βασίλειος Μπάνουλ, Κυριάκος Τάμπλα, Ἄνδρονάκης, Τσιούτα, Γαβριήλ, Λούπας, Στέφουλ, Ἰσράτιε καί ἄλλοι.

Ἡ συνολική ἔκταση τοῦ τεμαχίου ἦταν 32 pãrãnturi, στό ὁποῖο τοποθέτησε ὀριοθετικά σημάδια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **568**. Χαρτί (31,9X22,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1243.

471

1743 (7251), 20 Ἰουνίου.

Οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τὸ Σακουιέني, Φουνδέني, Μοβίλα, Ρασάστι, Σκέι, ὄλα στὸ νομὸ Ρόμαν, συμφωνοῦν –ἐνώπιον τῶν μελῶν τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας– μέ τὸν μεγάλο βόρνικο Ράδου Ράκοβιτζα, γαμπρὸ τοῦ χατμάνου Ἰωάννη Μπουχούς, γιὰ τὰ τεμάχια ποὺ τοὺς ἀναλογοῦν στὰ προαναφερόμενα χωριά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1156**. Χαρτί (33,7X21,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἄρ. 1251.

472

1743 (7251), 3 Ἰουλίου.

Ὁ Στούρτζα, μέγας λογοθέτης, ὁ Κόστε Ράζουλ, μέγας βόρνικος, καὶ ὁ Κωστάκης, μέγας σπαθάρης, διακάζουν ὕστερα ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ ἡγεμόνα τῆ διένεξη μετὰ τοῦ Ἰσράτε, γιοῦ τοῦ Ἰωάννη, ἀδελφοῦ τοῦ Ζαχαρία καὶ τοῦ μεγάλου βόρνικου Ράδου Ράκοβιτζα, γιὰ ἓνα τεμάχιο στὸ χωριὸ Καμπέ-νι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, τὸ ὁποῖο διεκδικοῦν καὶ οἱ δύο πλευρές.

Οἱ τρεῖς ἀξιωματοῦχοι ἀποφασίζουν πὼς τὸ τεμάχιο πρέπει νὰ ἀνήκει στὸν Ράκοβιτζα, ἐπειδὴ τὸ εἶχε ἀγοράσει ὁ λογοθέτης Νικόλαος Μπουχούς, πεθερὸς του, πατέρας τοῦ χατμάνου Ἰωάννη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **565**. Χαρτί (31,2X18,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἄρ. 1255.

473

1743 (7251), 27 Ἰουλίου, [Γιάσι].

Οἱ καΐμακάμηδες Σάνδουλ Στούρτζα, λογοθέτης, Κωστάκης Ράζουλ, βόρ-νικος, Ἰορδάκι Παλάδι, βεστιάρης, καὶ Ἀρίσταρχος, σπαθάρης, ὀρίζουν τὸν παρακάλαμπο Νικόλαο Τοιούτα νὰ ὀριοθετήσῃ τὸ μισὸ χωριὸ Σακουιέني τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιοκτησία τοῦ Ράδου Ράκοβιτζα, ὕστερα ἀπὸ τὴ συμφωνία του μέ τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς καὶ νὰ συντάξῃ καὶ σχετικὴ μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **332**. Χαρτί (20,8X15,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

474

1743 (7251), 21 Αὐγούστου.

Ὁ ἱερομόναχος Βαρλαάμι, γιός τοῦ Παλάδι, ὁ Στέφανος Βασίλει, ὁ Λούπουλ Μπάνουιλ καί ἄλλοι συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τό μισό χωριό Σακουιέني, ἰδιοκτησία τοῦ μεγάλου βόρνικου Ράδουλ Ράκοβιτζα.

Τήν ὀριοθεσία διέταξαν οἱ καϊμακάμηδες Σάνδουλ Στούρξα, μέγας λογοθέτης, Κωστάκης, μέγας βόρνικος καί Ἀρίσταρχος, μέγας σπαθάρης. Ἀκολουθοῦν τά ὄρια τοῦ κτήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **342**. Χαρτί (31,1X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἄρ. 1250.

475

1744 (7253), 28 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἰωάννης Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν ἱσπράβνικο τοῦ νομοῦ Μπακάου καί τόν πρόην μεγάλο μεδελνιτσιάρη Ἰορδάκε Ρουσέτ, νά ἐρευνήσουν ἐπί τόπου τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὁκνα καί τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν ἀπό τό Ποϊέني.

Ἡ διένεξη ἀφορᾷ τό ποτοπωλεῖο ἀπό τό Βάλεα Μπάτσιουλουι, τό ὁποῖο οἱ χωρικοί ἔκτισαν δίπλα σ' ἐκεῖνο τῆς μονῆς, τό ὁποῖο λειτουργεῖ ἐδῶ καί 50 χρόνια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **439**. Χαρτί (32,3X19,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 5,8 ἐκ.

476

1744 (7253), 16 Νοεμβρίου.

Μαρτυρία τοῦ ἱσπράβνικου τοῦ νομοῦ Μπακάου καί τοῦ πρόην μεγάλου μεδελνιτσιάρη Ἰορδάκε Ρουσέτ, μέ τήν ὁποία διατάζουν τοὺς ἐλευθέρους χωρικούς, οἱ ὁποῖοι διαμένουν στό κτήμα Ποϊέني, νά γκρεμίσουν τό

οἶνοπωλείο τους πού βρῖσκεται δίπλα σ' ἐκεῖνο τῆς μονῆς Ὕκνα, τό ὁποῖο λειτουργεῖ ἐδῶ καί 50 χροῖνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **428**. Χαρτί (21,8X16,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

477

1745 (7253), 21 Ἰουλίου.

Δικαστικό ἔγγραφο τῶν βογιάρων τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας στή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὕκνα (ἡγουμένός της ὁ Σωφρονίος) καί τῆς Μαρίας Ἀρνεάσας γιά δύο λειμῶνες στό Γκαλιάν, ἕναν στό Γκεργκελέου καί ἄλλον στό Πιέτρολε Τζέμενε, τούς ὁποίους ἡ μονή κατέχει ὡς δωρεά ἀπό τόν Συμεών Σάρομπουλ καί τή σύζυγό του Ἀναστασία. Ἡ Μαρία δέν μπόρεσε νά προσκομίσει κανένα δικαιολογητικό.

Ἡ ἀπόφαση δικαιώνει τή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **563**. Χαρτί (21X16,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

478

1746 (7255), 15 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἰωάννης Μαυροκορδάτος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα, ὕστερα ἀπό διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου της Σωφρονίου, τήν κατοχή 12 ἡμεκταρίων ἀμπελώνων στό Ὀδομπέστι.

Αὐτά τά κατεῖχε ἀδίκως ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μέ πράξη τοῦ πρώην ἡγουμένου της Ἱεζεκιήλ. Τώρα τά διεκδικεῖ ὁ ἔξαρχος τῆς μονῆς Ἰβήρων, στήν ὁποία εἶναι ἀφιερωμένο τό μοναστήρι Πρέτσιστα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1549**. Χαρτί (29,3X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

479

1746 (7255), 19 Δεκεμβρίου.

Σημείωμα πού ὑπογράφει ὁ βόρnikovs de poartă Θεόδωρος Μότσεα

–ύστερα από τήν όριοθεσία τοῦ Νικολάου Τσιούτε καί τοῦ λογοθέτη Ζαχαρίας Βίκολ τῆς 6ης Δεκεμβρίου– στό ὁποῖο ἀναφέρει πῶς όριοθετήθηκαν 60 stânjeni τῆς μονῆς Ὡκνα πρὸς τήν πλευρά τῶν Γχοραμπέστι.

Ἄντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 426. Χαρτί (25X12,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

480

1747 (7255), 29 Ἰανουαρίου.

Ὁ Ζαχαρίας Βίκολ uricariul μαρτυρεῖ πῶς ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα τῆς Μολδαβίας Ἰωάννη Μαυροκορδάτου όριοθετήσε τό χωριό Ποϊάνα (ἢ Χελετζίου) τοῦ νομοῦ Μπακάου, τό ὁποῖο περιλαμβάνει τρία κτήματα: Δραγκούνα, Καζάν καί Ποϊάνα. Τά όριά του ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 427. Χαρτί (20,5X14,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Σχισίματα στίς διπλώσεις, μέ μικρές ἐλλείψεις στό κείμενο.

481

1747 (7255), 25 Ἰουλίου.

Ὁ Γρηγόριος Β΄ Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στόν Νικόλαο καμαράση τῶν ἀλατωρυχείων καί στόν Γρηγόριο Κρουπένσκι νά ἐρευνησουν τά ὄσα ἀναφέρει στή διαμαρτυρία του ὁ σλουτζιάρης Κόστε Ζουγκράβουλ.

Ὁ τελευταῖος κατέχει μαζί μέ τόν ἱερέα Εὐθύμιο τό μισό χωριό Μπρατίλα δέ Σούς τοῦ νομοῦ Μπακάου. Τό ἄλλο μισό ἀνήκε στήν Ἰλέανα Καποτιτσιοάια καί σέ ἄλλους ἐλεύθερους χωρικούς οἱ ὁποῖοι ἐντελῶς ἀδίκως ἔκοψαν τό χορτάρι ἀπό τό τεμάχιο τῶν πρώτων καί ὅσο δέν ἔκοψαν τό πώλησαν.

Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι νά συντάξουν καί σχετική ἀναφορά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 629. Χαρτί (33,4X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, διαμέτρου 4,7 ἐκ. Στό β΄ φύλλο ἑλληνική ἐπιστολή δυσανάγνωστη.

482

1748 (7256), 3 Αὐγούστου.

Πίνακας τῆς ἔκτασης (σέ stâhjeni) τοῦ κτήματος Ζλατάρι τοῦ νομοῦ Πούτνα πού κατέχει ὁ λογοθέτης Κωνσταντίνος, ὕστερα ἀπό τήν ὀριοθεσία τοῦ uigiar Συμεών Κέσκο.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **954 B**. Στό ἴδιο χαρτί μέ τό ἔγγραφο μέ ἡμερομηνία 16 Μαρτίου 1789. Μέ παρόμοιο περιεχόμενο τό ἔγγραφο ἀρ. **959**.

483

1748 (7256), 3 Αὐγούστου.

Ὁ uigiar Συμεών Κέσκο συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά τεμάχια πού ἔχει ὁ Πέτρεα στό χωριό Ζλατάρι, δίπλα στόν ποταμό Ρακατάου, τοῦ νομοῦ Πούτνα καί τά ὁποῖα περιγράφονται ἀναλυτικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **958**. Χαρτί (31,7X10,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό ἔγγραφο.

484

1749 (7258), 17 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἰορδάκε Καντακουζηνός λογοθέτης, ὁ Σάνδου Στούρζα λογοθέτης, ὁ Κωστάκης Ράζουλ βόρνικος, ὁ Ράδου Ράκοβιτza βόρνικος καί ὁ καίμακάμης Φωτάκος ὀλουτζιάρης ἐπικυρώνουν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα τήν κατοχή 12 ἡμεκεταρίων ἀμπελώνα στό Ὅδομπέστι. Γιά ἕνα χρονικό διάστημα, ὅταν ἡ μονή δέν εἶχε δυνατότητες, τά φρόντισε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἱεζεκιήλ Ἰβηρίτης καί ὁ ἴδιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **74**. Χαρτί (33X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάκι μαῦρο.

485

1752 (7261), 29 Νοεμβρίου.

Ὁ Συμεών Μπαλάν ἀπό τήν Ποϊάνα, γιός τοῦ Παύλου, πωλεῖ στή μονή

“τοῦ Οὐρσάκε” (=Πρέτσιστα) ἀπό τό Τάργκου Ὅκνα (ἠγούμενός της ὁ Καλ-
λίνικος) ἕνα ἀγροτεμάχιο στό κτήμα Χαλετζιουλ, δίπλα στόν ποταμό Ταζ-
λάουλ Μάρε, ἔναντι 6 λεί. Τά ὄρια του ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρες: Οὔρσουλ Στάν, Οὔρσουλ Μπότζουλ, Συμεών Προάξε, Νικό-
λαος Κιριζούτζα, Συμεών Λεόντε.

Γραφέας ὁ Ἀνδρέας Ποϊενάρου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1006**. Χαρτί (23,4X14,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Ἀντίγραφο ἀρ. **1007**. Γαλλ.
μπαρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1260. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 1253.

486

1755 (7263), 15 Ἀπριλίου.

Ὁ Βασίλειος Μπουζανόβσκιε μέ τή σύζυγό του Ἀνγκελούτζα καί τήν
κόρη του Φλοάρεα πωλοῦν στόν ἀπαῦτ Θεόδωρο καί στή σύζυγό του Σάφτα
ἕνα κτήμα μέ τά ἀγαθά του, πού βρῖσκεται πέρα ἀπό τόν ποταμό Τρότους,
ἔναντι 9 λεί.

Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν ὀρίων.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Χαράπ, Πέτρος cāritan, Γρηγόριος Μπουσάν,
Ἰωαννίτζης κουρέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **831**. Χαρτί (32X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμ-
βάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

487

1756 (7264), 5 Μαρτίου.

Ὁ Γαβριήλ, ἀδελφός τοῦ Σακουιάνουλ, μαρτυρεῖ πῶς ἐπιστρέφοντας
ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη ὅπου εἶχε μεταφέρει “αὐτοκρατορικά” ἄλογα,
τοῦ ἐπιτέθηκαν Τοῦρκοι κακοποιοί, οἱ ὁποῖοι τόν λήστεψαν, καί τόν τραυ-
μάτισαν, κόβοντάς του τό δεξιό χέρι. Ἐπιπλέον ὅταν ἔφθασε σπῆτι ἡ σύζυγός
του τόν ἐγκατέλειψε. Τόν φρόντισε ἡ κουνιάδα του Σακουιενίτζα, ὁ γιός της
Ἰονάσκο καί ἡ σύζυγός του Θεοδοσία. Γι’ αὐτό τόν λόγο τοὺς δωρίζει τό
τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Σακουιένι.

Μάρτυρες: Λούπουλ ὁ πρεσβύτερος ἀπό τό Σακουιένι, Γκάργκαριτζα
ἀπό τό Σακουιένι, Ἀνδρόινα ἀπό τό Φουνδένι.

Γραφέας ὁ ἱερέας Γκλίγκα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **346**. Χαρτί (20,5X15,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

488

1756 (7264), 17 Ἰουνίου.

Δικαστικό ἔγγραφο σχετικά μέ τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα (ἠγούμενός της ὁ Καλλίνικος) μέ τόν Δουμακιούτζα, ȝangău τοῦ Ὕκνα, γιά μία οἰκία στό Τάργκου Ὕκνα, ὅπου δικαιοῦνται ἡ μονή. Ἐναφορές σέ παλαιότερα δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **60**. Χαρτί (31,4X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني καστανό.

489

1756 (7264), 17 Ἰουνίου.

Κατάλογος περιλήψεων 14 ἐγγράφων τά ὅποια ἐπέδειξαν ὁ Θεόδωρος Καλιμανέσκουλ καί ὁ διάκ Κωνσταντίνος γιά τά τεμάχια πού εἶχαν στό χωριό Καλιμανέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Χρονολογοῦνται μεταξύ τῶν ἐτῶν 1660-1728.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1388**. Χαρτί (39,4X15,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Στό recto τοῦ β΄ φύλλου, περιγραφή τῶν τεμαχίων πού ἔχει στό Καλιμανέστι ὁ ἱερέας Δουμπιτράσκου καί στό verso του κατάλογος τεσσάρων δικαιολογητικῶν πού ἐπέδειξε ὁ ἱερέας σχετικά μέ τεμάχια στό ἴδιο χωριό καί τά ὅποια χρονολογοῦνται μεταξύ 1640-1733.

490

1756 (7264), 19 Ἰουνίου.

Ὁ Κωνσταντίνος Μιχαήλ Τσεχάν Ράκοβιτζα, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στόν Κωνσταντίνο, γαμπρό τοῦ Γαβριήλ Καρσιάν, τό δικαίωμα νά κατέχει τό τεμάχιο πού ἔχει στό χωριό Καλιμανέστι, καί νά εἰσπράττει τή δεκάτη ἀπ' ὅλη τήν περιουσία τῆς μονῆς (λιβάδια, μελισσοτόπια, λειμῶνες, κ.λπ.).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1547**. Χαρτί (30,9X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניκή μελάνη ἡ ἔντυπη ὀταγωνική σφραγίδα τοῦ ἠγεμόνα.

491

1756 (7264), 22 Ἰουνίου.

Ὁ ἱερέας Δουμητράσκο Χαρέτζι ἀπὸ τὸ Καλιμανέστι ἀνταλλάσσει ἀγροτεμάχια μὲ τὸν λογοθέτη Κωνσταντῖνο. Τοῦ παραχωρεῖ τρία răzoare (τὸ κάθε răzor ἀποτελεῖται ἀπὸ 10 βήματα) στὸ Ταμπέστι καὶ λαμβάνει τρία στὸ Χουιουπέστι.

Μάρτυρες: Ἀπόστουλ (;) σπαθάρης καὶ Εὐθύμιος γιὸς τοῦ Θεοδώρου, Ἰφρίμι, ἐλεύθερος χωρικός.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1386**. Χαρτί (32,9X22,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

492

1757 (7265), 1 Μαρτίου.

Ὁ Ἐβραῖος Μωυσῆς, γιὸς τοῦ Χάιμ, μὲ τὴ σύζυγό του Μαρία, πωλοῦν στὸν Γεώργιο Κουρτεάν ἀπὸ τὸ Τάργκου Ὄκνα μία οἰκία, εὐρισκόμενη στὴν ἔκταση τῆς μονῆς Πρέτσισας, ἔναντι 30 λέι.

Μάρτυρες: Ἐνάκιε ἱερέας, Ἰωάννης vătămăan, Τοδεράσκο, γαμπρός τῆς Ἰλέανας, Δαβίδ Ἐβραῖος, Νάκουλ ὁ Ἐβραῖος, ἔμπορος.

Γραφέας ὁ Αὐλάρχης Ἡλίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1411**. Χαρτί (33,3X21,4). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ ἐγγράφου. Μελάνι μαῦρο.

493

1758 (7266), 10 Ἰανουαρίου.

Ὁ Ἰωαννίτζης, γιὸς τοῦ Ἰωάννη Μπάρμπουλ, șangău στὸ Ὄκνα, μὲ τὴ σύζυγό του Κίτζα, πωλοῦν στὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὄκνα δύο λεμῶνες στὸ κτῆμα Ζέμπε ἔναντι 20 λέι.

Μάρτυρες: Ἰωαννίτζης Μπάρμπουλ καὶ Γεώργιος Μαρτίν birău.

Γραφέας ὁ Γκράμπι (;).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **995**. Χαρτί (21,3X16,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἐντυπὴ κυκλικὴ σφραγίδα τῆς πόλης Τάργκου Ὄκνα μὲ αἰθάλη.

494

1758 (7266), 24 Ἰουνίου.

Ὁ ἱερέας Δουμητράσκου συντάσσει ἀναλυτικό πίνακα γιά τήν εἰσπραξή τῆς δεκάτης ἀπό τά τεμάχια πού κατέχει στό Καλιμανέστι καί Ταμπέστι ὁ λογοθέτης Κωνσταντῖνος, γαμπρός τοῦ Γαβριήλ Κριστιάν. Σ' αὐτήν περιλαμβάνονται ὀκτώ κάρα μέ χορτάρι, τεσσεράμισυ μετρε καλαμπόκι, ἐνῶ ἀπό τό τεμάχιο στό Ταμπέστι (τρία răzoare) μία μετῆ σιτάρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1378**. Χαρτί (31,7X11,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο.

495

1758 (7266), 24 Ἰουνίου.

Ὁ (ὑπογράφων Ἑλληνικά) Θεόδωρος γράφει στόν ἡγεμόνα γιά τήν ἔρευνα πού πραγματοποιήσε σχετικά μέ τή διένεξη μεταξῦ τοῦ Ἡλίου Τράσνες καί τῆς mazil Ἰλεάνας Καποτιτσιόαα. Ἡ διένεξη ἀφοροῦσε τό κτήμα Μπρατίλα δέ Σούς, τό ὅποιο οἱ δύο κατεῖχαν ἀπό κοινοῦ.

Ἡ Ἰλεάνα ἐπέδειξε δικαστικό ἔγγραφο τοῦ πρῶην μεγάλου κλουτσιάρη Ράδου Ράκοβιτζα καί τοῦ ἡγεμόνα Γρηγορίου Καλλιμάχη. Ἀπό τοὺς ἠλικιωμένους χωρικούς κανεῖς δέν ἀναγνώρισε ὡς ἰδιοκτήτη τόν Τράσνες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **626**. Χαρτί (35,5X28,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

496

1758 (7266), 24 Ἰουλίου.

Ὁ Ἰωαννίτζης [...] μαρτυρεῖ πὼς ὕστερα ἀπό ἐπιτόπια ἔρευνα, διαπίστωσε ὅτι γιά τήν μὴ εἰσπραξή τῆς δεκάτης ἀπό τά τεμάχια πού ἔχει ὁ λογοθέτης Κωνσταντῖνος στά χωριά Καλιμανέστι καί Ταμπέστι καί εἶναι ἐκμισθωμένα, δέν εὐθύνεται ὁ Ἐνάκιε Σατάκι. Παρόμοιο ἔγγραφο εἶχε συντάξει καί ὁ ἱερέας Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1385**. Χαρτί (21,9X16,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάني μαῦρο.

497

1759 (7267), 10 Μαρτίου.

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Κωστάκη Κονάκι, πρῶην μεγάλο στόλνικο, νά ἐρευνήσῃ τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, ἰδιοκτητρίας τοῦ κτήματος Σιμινοάτσελε τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, καί τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν, οἱ ὅποιοι –ὅπως ὑποστηρίζει ἡ μονή– τό καταπατοῦν, καί νά συντάξῃ σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 398. Χαρτί (29X20,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

498

1759 (7267), 12 Μαρτίου.

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Γρηγόριο Κρουπένσκι, πρῶην μεγάλο μεδελνιτσιάρη, καί τόν Βασίλειο Μπάντας νά ὀριοθετήσουν τό τεμάχιο πού κατέχει ἡ μονή Ὕκνα στό κτήμα Λεϊτένι τοῦ νομοῦ Μπακάου καί τό ὅποιο καταπατεῖται ἀπό γείτονες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 514. Χαρτί (29,9X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

499

1759, 23 Μαρτίου.

Ὁ Παῖσιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Ὕκνα, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα Ἰωάννη Καλλιμάχη νά στείλῃ ἕναν ἀξιωματοῦχο στό κτήμα Λεϊτένι τοῦ νομοῦ Μπακάου ὁ ὅποιος νά ἐρευνήσῃ τήν καταπάτησή του ἀπό κατοίκους τοῦ Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 513. Χαρτί (29,9X20,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

500

1759 (7267), 10 Μαΐου.

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Σάνδου Στούρζα, πρῶην μεγάλο στόλνικο, τόν Βασίλειο Μπάλς, μεδελνιτσιάρη, τόν Ἰωαννίτζη Τσιούτε, ποστέλνικο, καί τόν Βασίλειο Μπροστεάνου, mazil, νά ὀριοθετήσουν τό χωριό Λεϊτένι τοῦ νομοῦ Μπακάου, πού εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν ποταμῶν Μπίστριτζα καί Λίμπεδε, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὕοκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 502. Χαρτί (30,6X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλη περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

501

1759 (7268), 4 Δεκεμβρίου.

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν Σάνδου Στούρζα πρῶην μέγα στόλνικο, νά δώσει στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Ὕοκνας τό μισό τῶν ἐσόδων πού προκύπτουν ἀπό τή λειτουργία τῆς πλωτῆς γέφυρας πάνω στόν ποταμό Μπίστριτζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 501. Χαρτί (32,7X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

502

1759 (7268), 7 Δεκεμβρίου.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Ἰακώβου μέ τό ὁποῖο ζητεῖ ἀπό τόν στόλνικο Σάνδου καί ἀπό τούς γεφυροποιούς νά μαρτυρήσουν γιά τό εἰσόδημα πού προκύπτει ἀπό τήν κινητή γέφυρα ἐπάνω στόν ποταμό Μπίστριτζα. Ἡ συγκεκριμένη γέφυρα ἐνώνει τό κτήμα Σαουτσέστι, τοῦ στόλνικου Σάνδου, μέ τό Λεϊτένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὕοκνα.

Οἱ γεφυροποιοί νά ἀναφέρουν τό ποσό πού δικαιούται ἡ μονή ἀπό τό εἰσόδημα τῆς γέφυρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 512. Χαρτί (21,3X33,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἐπάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐπίδραση ὑγρασίας.

503

1760 (7268), 4 Φεβρουαρίου.

Ἡ Σάνδα, πρώην σύζυγος τοῦ μακαρίτη Στάντσιουλ ἀπὸ τῆ Βιῦσοάρα, μαζί με τὰ παιδιά της, δωρίζουν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα μία οἰκία μαζί με τὸ γύρω οἰκόπεδο γιὰ μνημόσυνό του.

Μάρτυρες: Γιαννάκης πρώην μέγας μεδελντσιάρης, Ἰωάννης Σταμάτης καὶ ὁ Ράλι Iogofeiel.

Γραφείας ὁ Ράλι Iogofeiel.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 57. Χαρτί (30,2X20,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

504

1760 (7268), 20 Ἰουνίου.

Μαρτυρία μετὰ τὴν ὁποία ὁ πρώην μέγας μεδελντσιάρης, Βασίλειος Μπάλς, ὁ ποστέλνικος Ἰωαννίτζης Τσιούτε καὶ ὁ mazil Βασίλειος Μπροστεάνου, ἰσπράβνικοι τοῦ νομοῦ Μπακάου, ὀριοθετοῦν τὸ κτήμα Λεϊτένι, δίπλα στὸ Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 500. Χαρτί (31,9X21,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Περίληψη στὸ ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλη περίληψη στὸ ἔγγραφο ἀρ. 481.

505

1760 (7268), 27 Ἰουνίου.

Ὁ Ἰωάννης Καντακουζηνός, πρώην μέγας σπαθάρης, ὀριοθετεῖ ἓνα οἰκόπεδο τῆς κωμόπολης Τρότους, πρώην ἡγεμονικό, παρουσία κατοίκων του. Παράλληλα ὀριοθετεῖ καὶ τὸ παλαιοχώρι του.

Δέν τοποθετήθηκαν ὀριοθετικά σημάδια.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 584.

506

1761 (7269), 10 Ιανουαρίου.

Ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Ὁκνα τό χωριό Λεϊτένι κοντά στό Μπακάου, πού εὑρίσκεται ἀνάμεσα στους ποταμούς Μπίστριτσα καί Λίμπενδα, δίπλα στό Γκριαέστι. Μνεῖες γιά παλαιότερα δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 938. Χαρτί (52,7X37,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 495. Ἄλλη περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

507

1761 (7269), 22 Ἰουνίου.

Ὁ Δουμητράσκο Χαρέτζι, ἱερέας ἀπό τό Καλιμανέστι, μαρτυρεῖ γιά τά ἔγγραφα πού τοῦ παραχώρησε ὁ λογοθέτης Κωνσταντίνος, γαμπρός τοῦ Γαβριήλ Καροσιάν, καί τά ὅποια ἀφοροῦν τά ἀγροτεμάχια τοῦ χωριοῦ Καλιμανέστι καί τά τεμάχια ἀμπελώνα πού βρῖσκονται στὸν νομό Πούτνα.

Πρόκειται γιά ἓνα ἔγγραφο παλιό καί ἄλλα τέσσερα μεταξὺ 1680-1756.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1383. Χαρτί (34X11,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τό ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο.

508

1761 (7270), 13 Δεκεμβρίου.

Ὁ Γρηγόριος Ἴ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα ἓνα ἡγεμονικό οἰκόπεδο στήν κωμόπολη Τρότους.

Τό μισό ἀπὸ αὐτό τό εἶχε δωρίσει στή μονή γιά τό μνημόσυνό του ὁ πρῶην μέγας κόμισος Στέφανος Μπουχαέσκου, ἐνῶ τό ἄλλο ἀποτελέσει δωρεά τοῦ κτήτορα Ράδου Ράκοβιτσα, ὁ ὅποιος τό εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸν Μπουχαέσκου ἐναντι 600 λέι.

Μνεῖες γιά παλαιότερα δικαιολογητικά.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Γκάνε διακ στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **914**. Χαρτί (51,8X38,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτόγραφο ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένες λέξεις καί κεφαλαία γράμματα καί ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Τό α΄ φύλλο κολλημένο ἐπάνω σέ ἄλλο χαρτί. Ἀντίγραφο ἀρ. **1400**, τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1833. Γαλλ. μτφρ. ἀρ. **900**.

509

1762 (7270), 19 Μαρτίου.

Ὁ Ἀξίντιε, γιός τοῦ Ἰγκνάτ, μέ τή σύζυγό του Ἀντίμα τή μητέρα του Παρασκευή καί τόν γιό τους Βασίλειο πωλοῦν στόν ἱερέα Βασίλειο καί τή σύζυγό του Παρασκευή ἕνα ἡμεκτάριο ἀμπέλι μέ δένδρα καί αὐλή στό Βιῦσοάρα, τοῦ νομοῦ Μπαζάου, ἔναντι ἑβδομήντα λέι.

Μάρτυρες: Ἰωάννης Τιτικάω, Γεώργιος Κουῖμπάω, Θεόδωρος Κόντρε, Κρίστεα, Ἰωάννης, ἐγγονός (ἢ ἀνιψιός) τοῦ Ἀξίντιε, [...] Κιτικάρου, Μιχαήλα ἀπό τό Βιῦσοάρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1233**. Χαρτί (32X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

510

1762 (7270), 1 Μαΐου.

Ὁ ζιτνιτσιάρης Βασίλειος Τανάσε, καμαράσης τῶν ἀλατωρυχείων, συντάσσει ὀριοθετική μαρτυρία γιά ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιά ἀνέγερση οἰνοπωλείων στό Τάργκου Ὦκνα, τό ὁποῖο εἶχε ἀγοράσει ὁ Κωνσταντίνος suiulgiu ἀπό τόν Στέφανο Κουτσιούρ καί τόν Ἰωάννη Δογκάρουλ, ἠλικιωμένο șapșău.

Ἀκολουθοῦν τά ὄρια τοῦ οἰκοπέδου καί τά ὀνόματα τῶν γειτόνων.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1227**, πού ἔγινε στίς 13 Ἰουνίου 1808 ἀπό τόν ἱεροψάλτη Μιχαήλ.

511

1763 (7271), 12 Ἰανουαρίου.

Ὁ Γρηγόριος Ἰ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν

staroste του Πούτνα Νικόλαο Βεντούρα, πρώην μεγάλο καμαράση και τον Κωστάκη Βατάσε (;) πρώην μεγάλο μεδελντσιάρη, ισπράβνικο του νομού Τεκούτσι, να στείλουν mazili για να όριοθετήσουν τό κτήμα Σιμινοάτσελε, ιδιοκτησία της μονής Πρέτσιστας, συντάσσοντας και σχετική μαρτυρία.

Ό ήγούμενος της μονής είχε διαμαρτυρηθεί προηγουμένως πώς τό κτήμα αυτό καταπατείτο από τά γειτονικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 378. Χαρτί (31,4X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ή έντυπη ώσειδής σφραγίδα του ήγεμόνα.

512

1764, 30 Μαΐου.

Ό Άπόστολος Σένδρε, πρώην μέγας ζιτνιτσιάρης, συντάσσει όριοθετική μαρτυρία – ύστερα από παράκληση του άγᾶ Μανωλάκη Μπογκδάν– για τά σύνορα του κήματος Γκροζέστι, ιδιοκτησία του ποστέλνικου Άντόχι Ζόρα.

Ό όριοθεσία έγινε παρουσία των ελεύθερων χωρικών.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 79. Χαρτί (31,4X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Επίδραση σκώρων μέ μικρές έλλείψεις στο κείμενο.

513

1764, 30 Μαΐου.

Ό ζιτνιτσιάρης Σένδρε συντάσσει όριοθετική μαρτυρία για ένα τεμάχιο πού κατέχει ό ποστέλνικος Άντόχιε Ζόρα στο παλαιοχώρι Γκροζέστι του νομού Πούτνα, δίπλα στον ποταμό Μίλκοβ. Τό τεμάχιο τό είχε αγοράσει ό θεϊός του Άντίοχος Ζόρα από τον Πάνα Άλευρά. Άκολουθούν τά όρια του τεμαχίου.

Μνείες για έγγραφο πού ύπογράφει ό Μητροπολίτης Γεδεών και οι μεγάλοι βογιάροι και επικυρώνεται από τον ήγεμόνα.

Άντίγραφο, Ρουμανικά, αρ. 42, τό όποιο έγινε από τον cǎpitan Κούρτ, βεβαίωσε ό άγᾶς Μανωλάκης Μπογκδάν και επικύρωσε στις 20 Όκτωβρίου 1786 ό Άναστάσιος, staroste του Πούτνα.

514

1764, 5 Ιουλίου, Βουκουρέστι.

Ὁ Στέφανος Μ. Ράκοβιτς, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐλεεῖ τὴ μονὴ τῆς Πορταΐτισσας (= Ἰβήρων) μὲ τὸ ἐτήσιο ποσὸ τῶν 300 ...* προερχόμενων ἀπὸ τὴν Cămărășia τῶν ἀλατωρυχείων καὶ ἄλλων 300 ...* πού προέρχονται ἀπὸ τὸ τελωνεῖο.

Ὁ προηγούμενος Φιλάρετος τὸν ἐνημέρωσε γιὰ τὴν δύσκολη οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς μονῆς, καὶ παράλληλα τοῦ ἐπέδειξε χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα Ράδου, μὲ τὸ ὅποιο ἐνίσχυε τὴ μονὴ μὲ τὸ ποσὸ τῶν 16.000 ἄσπρων κάθε χρόνο.

Μάρτυρες: Θωμᾶς Κρετζουλέσκου μέγας μπάνος, Ράδου Βακαρέσκου μέγας βόρνικος, Ἀθανάσιος Ὑψηλάντης σπαθάρης, Θωμᾶς Ραφαήλ μέγας ποστέλνικος, Ἰωαννίτζης Γκουλιάνο μέγας κλουτσιάρης, Δημήτριος Φωτάκης μέγας παχάρνικος, Ἰορδάκι Καρατζᾶς μέγας στόλνικος, Ἐνακάκης Ροσέτ μέγας κόμισος, Μιχαλάκης μέγας πιτάρης, Ἰσπράβνικος ὁ Σερμπάν Μπαλασάκης μέγας λογοθέτης.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1823, πού ἐπικυρώθηκε τὸ 1857. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. 1769, ὅπου ἀναφέρονται τὰ ποσὰ τῶν 200 γροσίων ἀπὸ τοὺς καμαράσηδες καὶ 100 γροσίων ἀπὸ τὸ Καραβανσαρά.

* Κενὸ στό ἔγγραφο.

515

1764 (7273), 14 Νοεμβρίου, [Γκροζέστι].

Ὁ ἱερέας Ἱερεμίας Μπομπάν, ὁ Βασίλειος Σαχάστρου καὶ πολλοὶ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τὸ Γκροζέστι μαρτυροῦν πῶς ὁ μέγας σετράρης Ἀντίοχος Ζόρα κατέχει ἓνα ἀγροτεμάχιο στό Ὀδομπέστι, τὸ ὅποιο εἶχαν ὀριοθετήσει ὁ πρῶν μέγας στόλνικος Ἰωάννης Καταρτζίουλ καὶ ὁ πρῶν μέγας ζιτιντσιάρης Ἀπόστολος Σένδρε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 75. Χαρτί (33,6X21,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάνι μαῖθο.

516

1765, 11 Ἰανουαρίου.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ, τὸ ὅποιο

ἀπέλυσε ὕστερα ἀπὸ τὴν παράκληση τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὕκνας, Καλλίνικου.

Ὁ ἡγούμενος εἶχε ἀγοράσει γιὰ λογαριασμό τῆς μονῆς ἓνα ἡμικτάριο καὶ τρεῖς fite χέρσου ἀμπελώνα ἀπὸ τὸν Στέφανο Μπάρινα Ἀλευρᾶ, ἀλλὰ οἱ ἐκεῖ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἐμποδίζουν τὴν κατοχὴ τοῦ τεμαχίου ἀπὸ τὴ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1444**. Χαρτί (21,4X31,2). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ ἄνω μέρος. Μελάνι μαῦρο.

517

1765 (7273), 20 Ἰανουαρίου.

Ὁ Μανωλάκης Χοτνόγκουλ συμφωνεῖ μὲ τὸν Καλλίνικο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Ὕκνας, γιὰ τὴ μοιρασιά τοῦ εισοδήματος πού προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση μιᾶς κινητῆς γέφυρας ἐπάνω στὸν ποταμὸ Μπίστριτζα, ἢ ὅποια ἐνώνει τὰ χωριά Λεϊτένι καὶ Γκεραϊέστι, καθὼς καὶ γιὰ τὴν κατασκευὴ ἀπὸ κοινοῦ μιᾶς νέας γέφυρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **511**. Χαρτί (21,5X15,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

518

1765, 26 Μαΐου.

Περισσότεροι ἀξιωματοῦχοι τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας μαρτυροῦν γιὰ τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπὸ τὸ Ὕκνα καὶ τοῦ Ἑλληνα Δημητρίου γιὰ ἓνα ἀμπέλι στὸ Βιῦσοάρα. Ὁ ἡγούμενός της Καλλίνικος ὑποστήριξε πὼς τὸ εἶχε λάβει ὡς δωρεὰ πρὶν ἀπὸ 12 χρόνια. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα εἶχε ἀντικαταστήσει τὸ ἓνα τμήμα του. Ἀντιθέτως ὁ Δημήτριος ἔλεγε πὼς τοῦ παραχώρησε μόνον τὸ τεμάχιο γιὰ ἐκμετάλλευση.

Ἡ ἀπόφαση δίδεται ὑπὲρ τοῦ Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ὁμως πρέπει νὰ δώσει στὴ μονὴ τὰ χρήματα πού ξόδεψε μὲ τὴν ἀντικατάσταση τοῦ παλαιοῦ τμήματος τοῦ ἀμπελιοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **59**. Χαρτί (21,3X15,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

519

1766, 8 Μαρτίου.

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στὸν πρόην μεγάλο σετράρη Ἀντόχι Ζόρα τὴν κατοχὴ τοῦ τεμαχίου ποῦ ἔχει στὸ Γκροζέστι, στή θέση ποῦ λέγεται Ὀδομπέστι, μαζί με μυλόφραγμα, μέ salhana καί μέ μία hrubă. Νά λαμβάνει παράλληλα καί τὴ δεκάτη ἀπ' ὅλα τὰ τμήματα τοῦ ἀγροκλήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **76**. Χαρτί (33,2X20.). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἐντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα, σθησμένη μερικῶς. Τὸ β' φύλλο ἔχει ἐκπέσει.

520

1766.

Ὑστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου Νεοφύτου, ὁ ὁποῖος ἐπέδειξε παρόμοια ἔγγραφα ἐλεημοσύνης τοῦ Σκαρλάτου Γκίκα καί τοῦ Ἰωάννου Θ. Καλλιμάχη, ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, παραχωρεῖ στή μονὴ Ὁκνα, ἢ ὁποῖα τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου, 24 ocale λάδι καί τρεῖς ocale λιβάνι κάθε χρόνο (δηλαδὴ δύο ocale λάδι καί 100 dramuri λιβάνι), συνολικῆς ἀξίας 20 λέι τὸ χρόνο.

Ὁ ἡγούμενος νά λαμβάνει ἀνά 10 λέι δύο φορές τὸ χρόνο, στίς γιορτές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1751**. Χαρτί (31X20,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Συσταχωμένο μέ δύο ἔγγραφα μέ ἡμερομηνία 11 Αὐγούστου 1779. Μελάني μαῦρο.

521

1767, 27 Ἰανουαρίου.

Ὁ Μητροπολίτης Γαβριήλ ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ Νεοφύτου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὁκνας, ἐναντίον τῶν ἐλευθερῶν χωρικῶν καί ἄλλων γειτόνων οἱ ὁποῖοι καταπατοῦν τὰ τεμάχια ποῦ κατέχει στὰ χωριά Τομτσέστι, Ραφλέστι, Πόπι, Ποπένι, Τζερένι, Ἴζδελένι, μαζί με μυλοφράγματα στὸν ποταμὸ Μπαρλάδ, ὅλα στὸν νομὸ Τεκούτσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1443**. Χαρτί (21,4X31). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος. Μελάني μαῦρο.

522

1767, 27 Ἰανουαρίου.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ μέ τό ὄποιο ζητεῖ ἀπό τούς ἐλευθέρους χωρικούς, οἱ ὅποιοι διαμένουν στά χωριά Πογιάνα, Χελετζίου καί Δελένι, νά μαρτυρήσουν γιά τά ὄρια τοῦ κτήματος Δελένι, τοῦ νομοῦ Μπακάου, δίπλα στόν ποταμό Ταζλάου, καθώς καί γιά ἐκεῖνα ἐνός τεμαχίου (53 stânjeni) πού πρόκειται νά πάρει ἡ μονή Ὅκνα ἀπό τό κτήμα τοῦ Καζάν, Ποῦάνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **421**. Χαρτί (22X31,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος. Μελάني μαῦρο.

523

1767, μετά τίς 2 Μαρτίου.

Ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα ἀπευθύνεται στούς μεγάλους βογιάρους τῆς Μολδαβίας στή διένεξη πού ἔχει μέ τόν σπαθάρη Σάνδου Στουρζα γιά τό κτήμα Μπομποτέστι.

Τό κτήμα αὐτό τό εἶχε δώσει στή μονή ἡ βιστιερνιτσέσα Ἀλεξάνδρα Οὐρσάκε σέ ἀντάλλαγμα γιά τό Βλαδίτσινα. Τά δικαιολογητικά γιά τό Μπομποτέστι παρέμεναν γιά πενήντα χρόνια σ' ἓνα μπαουλο στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τά εἶχε ἐρευνήσει ἐκεῖ ὁ μακαρίτης ἠγούμενος Νεόφυτος. Τά παλαιότερα εἶχαν μεταφρασθεῖ ἀπό τά Σλαβονικά στά Ρουμανικά ἀπό τόν ἱεροψάλτη Προκόπιο.

Μνεῖες γιά ἔγγραφα τῆς 10ης Ἰουλίου 1610, 28ης Ἰανουαρίου 1663, 2ας Μαρτίου 1767.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **86**. Χαρτί (31X21,5). Τετράφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τίς πρῶτες πέντε σελίδες. Μεγάλη επίδραση σκώρων καί ὑγρασίας.

524

1767, 17 Ἰουνίου.

Ὁ Γρηγόριος Ἰ. Καλλιμάχης, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν

πρώην μεγάλο κόμισο Θεοδωράκη, staroste τοῦ Πούτνα, νά μεταβεῖ προσωπικά ἢ νά ὀρίσει mazili ὥστε νά ἐρευνηθεῖ ἡ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα καί τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν ἀπό τό κτῆμα τῆς Σιμνοάτσελε τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, τοὺς ὁποίους κατηγορεῖ γιά καταπάτηση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **396**. Χαρτί (29,5X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἢ έντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

525

1771, 16 Μαρτίου, Γενικό Στρατόπεδο Ἰασίου.

Οἱ ρωσικὲς Ἀρχεὲς παραχωροῦν στή μονή Κοίμησης Θεοτόκου ἀπό τό Ὕκνα ἔγγραφο μὲ τό ὁποῖο κανεῖς δέν μπορεῖ νά λαμβάνει κάτι ἀπό τό μοναστήρι χωρὶς χροῖματα καί χωρὶς τὴν ἄδεια τοῦ ἡγουμένου τῆς.

Ἀντίγραφο, Ρωσικά, ἀρ. **1761**.

526

1771, 9 Ἰουνίου.

Ὁ Στέφανος Κιτικάρο, μὲ τὴ σύζυγό του Φλοάρεα καί τὰ παιδιά τους Ἰεάνα, Γρηγόριο καί Ἰωαννίτση, πωλοῦν στὸν Ἰωάννη Στρατί μία fită ἀμπέλι στό Βιύσοάρα ἔναντι ὀκτώ λεί, ἀφοῦ πρῶτα ρώτησαν τοὺς συγγενεῖς τους καί τοὺς ἐλεύθερους χωρικοὺς τῆς περιοχῆς.

Μάρτυρες: Γεώργιος, ἀδελφός τοῦ Στεφάνου Κιτικάρο, Μιχαήλα, Ἰωάννης Κρατσιούν καί Ἀλέκος Iătuṛas.

Γραφῆας ὁ Ὁάντσε Μπλανάρουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **69**. Χαρτί (31,7X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

527

1771, 28 Ἰουνίου.

Ὁ ἱερέας Πέτρος, γιός τοῦ ἱερέα Ἰωάσαφ, ἐπικυρώνει τὴ δωρεά τοῦ πατέρα του πρὸς τὴ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα: Δύο μισά ἡμεκτάρια ἀμπελιοῦ στό Στράζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 47. Χαρτί (21X16). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

528

1771, 25 Ἰουλίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας παραχωρεῖ στόν Παῖσιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Μπακάου, τό δικαίωμα νά ἐμποδίζει ὄλους τοὺς κατοίκους νά ἀνεγείρουν οἰκίες, οἰνοπωλεῖα κ.λπ. στήν ἔκταση τῆς μονῆς, χωρίς νά συνεννοηθοῦν πρῶτα γιά τό ἐνοίκιο πού πρέπει νά πληρώνουν. Νά ἐνημερώνουν σχετικά τόν ἱσπράβνικο τοῦ Μπακάου καί τόν καμαράση τῶν ἀλατωρυχείων.

Ἐπογράφουν ὁ Μπάλς λογοθέτης, ὁ [...]μπάνος καί ὁ Ἀλέξανδρος λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 55. Χαρτί (27,6X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

529

1771, 28 Ἰουλίου.

Ἐπὶ τῆς καμαράσης de izvoade Νικόλαος μαρτυρεῖ πὺς κατά τῆ διαρκεία τῆς ὑπηρεσίας του ἡ μονή τοῦ Τάργκου Ὑοκνα πού τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου, κατεῖχε χρυσόβουλλα ἐλεημοσύνης γιά 120 stejii ἀλατιοῦ τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 929. Χαρτί (28,6X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό verso τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Στό ἴδιο χαρτί μέ τὰ ἔγγραφα μέ αἰξ. ἀρ. 530 καί 534.

530

[Circa 1771].

Ἐπὶ τῆς στολνίκης Γιαννάκης Χρυσοβέργης, πρῶτη καμαράση τῶν ἀλατωρυχείων, ἐνημερώνει τόν λογοθέτη Ἰορδάκε πὺς ἡ μονή [Πρέτσιστα] ἀπὸ τό Ὑοκνα ζήτησε χρυσόβουλλο κατοχύρωσης γιά 120 stejii ἀλατιοῦ ἐτησίως.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 929. Χαρτί (28,6X20,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό verso τοῦ α΄ φύλλου καί τό recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Στό ἴδιο χαρτί μέ τὰ ἔγγραφα μέ αἰξ. ἀρ. 530 καί 534.

531

1772, 13 Μαρτίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας παραχωρεῖ στή μονή [Πρέτσιστα] τοῦ Ὁκνα τό δικαίωμα νά εἰσπράττει τή δεκάτη ἀπό τά ἀγαθὰ τῶν κατοίκων οἱ ὁποῖοι τρέφονται ἀπό ἓνα ἀγροτεμάχιο πού κατέχει ἀπό ἀγορά ἢ μονή (μισό bătăn), καθὼς καί ἄλλων πέντε, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνεγείρει ἐκεῖ οἰκίες.

Ὅλοι νά ἐργάζονται, εἴτε θέλουν εἴτε ὄχι, τίς ἡμέρες πού ὑποχρεώνονται σύμφωνα μέ τό ἐθιμικό δίκαιο.

Ὁ ἡγούμενος εἶχε διαμαρτυρηθεῖ πὼς οἱ κάτοικοι ἀροῦνται νά πληρῶνουν στή μονή τό adet τῆς γῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **826**. Χαρτί (28,1X23,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

532

1772, 17 Μαρτίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γαβριήλ, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου Γαβριήλ, ἀπολύει ἐγγραφο ἀφορισμοῦ, ἐναντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι ἐν γνώσει τους καταπατοῦν κτήματα ἢ οἰκόπεδα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὁκνας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1436**. Χαρτί (21,2X30,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῶμα ἢ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη.

533

1772, 21 Μαρτίου, Γενικό Στρατόπεδο Ἰασιού.

Ὁ Σαμουήλ Μοκόβσκι μεταφέρει στόν συνταγματάρχη διοικητή τοῦ Χοτίν τή διαταγή τοῦ Ρουμεάντζοβ σχετικά μέ τή διαμαρτυρία τῆς μονῆς Ὁκνας καί τοῦ mazil Κωνσταντίνου Μπρατσιτza γιά τίς καταχρήσεις τῶν Τούρκων στόν νομό Χοτίν. Νά ἐφαρμοσθοῦν οἱ διαταγές τοῦ ὑποδιοικητῆ, τῆς 14ης Μαΐου 1771.

Ἀντίγραφο, Ρωσικά, ἀρ. **1755**.

534

1772, 23 Μαρτίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας, ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ Πέτρου Ἰ. Ρομιτςόβ νά γίνονται σεβαστές οἱ προηγουμένες ἐλεημοσύνες πρὸς τὴ μονὴ Ὕκνα, ἐπικυρώνει τὸ δικαίωμά της νά λαμβάνει 120 stejii ἀλατιοῦ τὸ χρονο ἀπὸ τὸ ἀλατωρυχεῖο, ὅπως συνέβαινε μέχρι πέρουςι.

Τότε οἱ Τοῦρκοι εἰσέβαλαν στὸ Ὕκνα, ἔκαψαν καὶ τὴν κωμόπολη καὶ τὴ μονὴ καὶ πῆραν καὶ τὰ δικαιολογητικά της. Σύμφωνα μέ τὴ μαρτυρία τοῦ στόλνικου Ἐνάκε Χρυσοβέργη καὶ τοῦ καμαράση de izvoade Νικολάου, διαπιστώθηκε πὼς παλαιότερα ἡ μονὴ κατεῖχε δικαιολογητικά γιὰ τὴν εἰσπραξη τῶν stejii κάθε χρονο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 929. Χαρτί (28,6X20,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ β' φύλλου. Στὸ ἴδιο χαρτί μέ τὰ ἔγγραφα μέ αὐξ. ἀρ. 529 καὶ 530.

535

1772, 25 Μαρτίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀναφέρει πὼς ἐπειδὴ λόγω τῶν ταραχῶν ἀρκετοὶ κάτοικοι ποῦ διαμένουν στὸ κτῆμα Ζέμπε ἔχουν φύγει, ἡ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα δικαιούται νά φέρει ἀνθρώπους ἀπὸ ἄλλα μέρη, οἱ ὁποῖοι θά χαίρουν ἀπαλλαγῶν γιὰ ὀκτώ μῆνες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 994. Χαρτί (28,4X20). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

536

1772, 16 Μαΐου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου, ὕστερα ἀπὸ τὸ αἴτημα τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς [Πρέτσιστας] τοῦ Τάργκου Ὕκνα, νά στείλουν δύο mazili οἱ ὁποῖοι νά ὀριοθετήσουν τὸ κτῆμα τῆς Νικορέστι. Νά ἐτοιμάσουν ἔπειτα καὶ ὀριοθετικὴ μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 824. Χαρτί (22,2X17,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

537

1772, 23 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Νικόλαος Μπελέαεβ πωλεῖ στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα τρία ἡμεκτάρια ἀμπελιοῦ στό χωριό Βιῦσοάρα.

Πρωτότυπο, Ρωσικά, ἀρ. **54**. Χαρτί (19,7X14,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

538

1772, 14 Δεκεμβρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας παραχωρεῖ στή μονή Ὅκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ Κύριλλος) τό δικαίωμα νά ἐπαναφέρει στήν ἐξουσία τῆς τό τεμάχιο τοῦ κτήματος Νικορέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου τό ὅποιο καταπατοῦσαν ἐλευθεροὶ χωρικοὶ ἀπό τό Φιλιπέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **823**. Χαρτί (27,8X20). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

539

1772, 14 Δεκεμβρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γνωστοποιεῖ πῶς ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς ἀπὸ τό Ὅκνα, Κύριλλος, ἔστειλε διαμαρτυρία στό Δικαστικό Τμήμα σχετικά μέ μερικά οἰνοπωλεῖα καί μία ἀποθήκη στό Ἰάσι, τά ὅποια καταπατοῦν ἄλλοι κάτοικοι. Ὑστερα ἀπ' αὐτό τό γράμμα του, τό Ντιβάνι δικαιώνει τή μονή νά τά ἐπαναφέρει στήν ἰδιοκτησία τῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **699**. Χαρτί (27,9X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

540

1772, 14 Δεκεμβρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐπικυρώνει στή μονή ἀπὸ τό Τάργκου Ὅκνα

(ηγούμενός της ὁ Κύριλλος) τό δικαίωμα νά κατέχει τό κτήμα Σιμιτζοάια (=Σιμινοάτσελε) τοῦ νομοῦ Πούτνα γιά τό ὅποιο εἶχε δίκη μέ τόν ρογοζνίτ Γαβριήλ Σταματίν.

Ἐπίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **381**.

541

1773, 1 Ἰουνίου.

Ἐπίγραφο τῆς Αἰκατερίνης Γιοβάνοβας, συζύγου τοῦ πλατζίμαγιώρου Φιλίππου Σίμμου Μπελέιου ἀπό τό Ἰάσι, τό ὅποιο συντάξε κατόπιν ἐντολῆς τῆς ὁ διδάσκαλος πατήρ Παρθένιος καί συμμαρτυρεῖ ὁ ἱεροδιάκονος Κωνσταντῖνος καί μέ τό ὅποιο ἡ πρώτη:

– Βεβαιώνει ὅτι ἀφείρωσε μαζί μέ τόν σύζυγό της στή μονή τῆς Ὁκνας ἕνα παλαιό οἰκόπεδο κοντά στήν Πρέτσιστα στό χωριό Βιῦσοάρα. Μετά ἀπό δίκη τῆς ἄδεια ἡ μονή φύτεψε ἀμπέλι.

– Ἐκφράζει τήν ἐπιθυμία νά μήν μπορεῖ κανεῖς στό ἐξῆς νά ἀποξενώσει τό κτήμα ἀπό τήν μονή καί νά μείνει πάντα ἰδιοκτησία της. Ἡ ἴδια καί ὁ σύζυγός της νά μνημονεύονται ὡς νέοι κτήτορες.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1792**. Δίφυλλο (30X20). Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

542

1773 (7281), 20 Ἰουνίου.

Μαρτυρία τῶν χωρομετρῶν Σάνδου cāritan καί Μιχαλάκη βόρνικου μετά τήν ἔρευνα πού πραγματοποιήσαν στή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὁκνας (ηγούμενός της ὁ Παῖσιος) καί τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν γιά μισό bătăn τὸ ὅποιο ὁ ἱερέας Βιδράσκου ἔδωσε στή μονή μέ ἔγγραφο καί ἡμερομηνία 4 Μαρτίου 1685.

Παρουσία τῶν χωρικῶν οἱ δύο ἐξέτασαν τά δικαιολογητικά τῶν δύο πλευρῶν καί ἐπειδή δέν συμφώνησαν, τοὺς ὄρισε ἡμερομηνία παρουσίας τους ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **817**. Χαρτί (30X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

543

[1773], 27 Ἰουνίου, Ὕκνα.

Ὁ παχάρνικος [...] γράφει στὸν μεγάλο λογοθέτη γιὰ τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς ἀπὸ τὸ Ὕκνα καὶ τοῦ Παναγιώτη Ζάχου γιὰ ἓνα μύλο τὸν ὁποῖο ἔκτισε ἓνας şangău ἐπάνω σέ ἡγεμονικό οἰκόπεδο πού δόθηκε στοὺς şangăi καὶ ἔπειτα τὸν πώλησε στὸν Ζάχου.

Σέ ὅλες τὶς προηγούμενες δίκες ὁ Ζάχου εἶχε κερδίσει. Ὅμως ἐπειδὴ ἦταν ἠλικιωμένος καὶ χωρὶς τέκνα, πώλησε τὸ μύλο σέ μερικοὺς şangăi. Στὴν τελευταία δίκη δέν θά μπορέσει νά εἶναι παρὼν. Θά σεβασθεῖ ὁμως τὴν ὅποια ἀπόφαση. Ἔστειλε στὸν βόρνικο Γρηγόριο Κρουπένσκι καὶ ἀντίγραφο τῆς ὀριοθετικῆς μαρτυρίας τοῦ παχάρνικου Ἰορδάκε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **613**. Χαρτί (31,4X21,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

544

1773, 29 Ἰουνίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γαβριήλ ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι θά καταπατήσουν τὸ κτήμα Σιμινότζα τοῦ νομοῦ Πούτνα καὶ τμῆμα τοῦ Νικορέστι (=μισό bătrân), τοῦ νομοῦ Μπακάου γιὰ τὰ ὁποῖα ἡ μονὴ Ὕκνα (ἡγούμενός της ὁ Παῖσιος) εἶχε χάσει τὰ δικαιολογητικά της. Ὁ ἀφορισμός στρέφεται καὶ ἐναντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι θά γνωρίζουν πὼς τὰ δύο κτήματα ἀνῆκαν στὴ μονὴ καὶ δέν θά τὸ μαρτυροῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **818**. Χαρτί (21,8X31). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτογράφη ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη.

545

1773, 25 Ἰουλίου.

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας παραχωρεῖ στὴ μονὴ Ὕκνα (ἡγούμενός της ὁ Παῖσιος) τὸ δικαίωμα νά ἐπισκευάσει τοὺς δύο μύλους ἐπάνω στὸν ποταμὸ Σλανίκ τοῦ νομοῦ Μπακάου γιὰ τοὺς ὁποίους ἔχουν δικαιολογητικά τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1686 καὶ 27ης Αὐγούστου 1701.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 591.

546

1773, 29 Ἰουλίου.

Στή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὕκνας καί ἐλευθέρων χωρικῶν γιά τό κτῆμα Νικορέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου, τό Ντιβάνι ἐπικυρώνει στή μονή τό δικαίωμα κατοχῆς τοῦ μισοῦ ἀπό αὐτό.

Τήν ἡμέρα πού εἶχε ὀρισθεῖ γιά τή δίκη, οἱ χωρικοί δέν ἔστειλαν κανένα ἐμπρόσωπο μέ δικαιολογητικά τους. Τό κτῆμα εἶχαν ὀριοθετηθεῖ ὁ cãrpan Σάνδου ἀπό τό Κομανέστι καί ὁ βόρνικος Μιχαλάκης ἀπό τό Φιλιπέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 825. Χαρτί (36,8X23,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

547

1773, 12 Αὐγούστου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀποφασίζει νά στείλει ἕναν vornicel ὁ ὁποῖος νά ἐξετάσει τή διένεξη μεταξύ τοῦ μεγάλου λογοθέτη Λούπου Μπάλς, ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Βλαδιτσένι πρὶν πέσει τό Χοτίν στά χέρια τῶν Τούρκων, καί τοῦ βόρνικου Μιχαλάκη, ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Σιρασούτζι πού καταπατεῖ τό πρῶτο.

Ἀνάλογα μέ τίς μαρτυρίες τῶν προεσβυτέρων τοῦ χωριοῦ νά ληφθεῖ καί ἡ τελική ἀπόφαση.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1754.

548

1773, 6 Νοεμβρίου, Φωξάνι.

Οἱ starostii τοῦ νομοῦ Πούτνα συντάσσουν μαρτυρία ὕστερα ἀπό τήν ἔρευνα γιά τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς “τοῦ Οὐρσάκε” ἀπό τό Τάργκου Ὕκνα (ἠγούμενός της ὁ Παῖσιος) μέ τόν ποροσνιc Γαβριήλ Σταματίου γιά τό κτῆμα Σιμινοάτσελε. Ἀναφέρουν τή δήλωση τοῦ Στρατίν πῶς δέν θά σεβαστεῖ τά ὅσα ἀποφασίσθηκαν στή δίκη.

Μνείες για παλαιότερα δικαιολογητικά της 9ης Ίανουαρίου 7198 (1690) και 14ης Δεκεμβρίου 1772.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **382**. Χαρτί (33X22,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο και τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

549

1773, 25 Νοεμβρίου.

Ἡ Σάνδα, σύζυγος τοῦ Θεοδώρου primecher, μαρτυρεῖ γιά τόν μύλο ποῦ κατασκεύασε ὁ Θεόδωρος καί τόν ὁποῖο τώρα ἐκμεταλλεῖται ὁ Παναγιώτης Ζάχουλ. Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας, Σωφρόνιος, δέν ἄφηνε τόν Θεόδωρο νά κατασκευάσει μύλο μέ τή δικαιολογία πώς θά ζημιώσει ἐκείνους τῆς μονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ λογοθέτη Ραδουκάνου ὁ Θεόδωρος συμφώνησε τελικά μέ τή μονή νά κτίσει μέ ὅσο νερό θά ἐπιτρέψει ἡ τελευταία νά κυλάει ἀπό τό ιαζ.

Μάρτυρες: Κωνσταντῖνος ἱερέας γιός τοῦ primecher, Νικόλαος Μπόρδε γιός τοῦ Θεοδώρου, Ἐνάκε Πόπα ἱερέας, Μελέτιος ἱερομόναχος, Κωνσταντῖνος Ἱεροσολυμιτάνουλ (ὑπογράφει Ἑλληνικά), Νίκος Παναγιώτης (ὑπογράφει Ἑλληνικά).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **583**. Χαρτί (15X9,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τό ἔγγραφο. Μελάνι μαῦρο.

550

1774, 4 Φεβρουαρίου.

Ὁ κλουτσαίρης Πατράσκου μαρτυρεῖ πώς γνωρίζει ὅτι ὁ ἡγούμενος Παῖσιος τῆς μονῆς Ὅκνας ρώτησε τόν γουναρά Σάνδου, ἐγγονό (ἢ ἀνιψιό) τοῦ ἱερέα Βιδράσκου ἐάν ὁ ἴδιος κατέχει κτῆμα στό Νικορέστι ἢ τό πώλησε στή μονή. Ἡ ἀπάντηση τοῦ γουναρά ἦταν πώς δέν τό γνωρίζει, ἐπειδή τά τελευταία χρόνια ζεῖ μακριά ἀπό τόν τόπο, στό νομό Πούτνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **814**. Χαρτί (21,8X15,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

Είχ. 53: Ἡ ἐκκλησία Ρόδου Βόδα. Γενική ἄποψη.

551

1774, 6 Φεβρουαρίου.

Ὁ Ἐνάκε ἱερέας (;) ἀπό τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα μαρτυρεῖ πῶς κατά τήν ἐποχή πού ἠγούμενος στή μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἦταν ὁ Νεόφυτος ὁ Κύπριος, ὁ ἴδιος μετέβη στό Ἴασι γιά δουλειές τῆς μονῆς του. Ἐκεῖ ἐντόπισε στό ἀρχεῖο 13 ἐγγράφα πού ἀφοροῦσαν τή μονή Πρέτσιστα, τά ὅποια καί πῆγε ἐκεῖ. Μέ βάση αὐτά ἤθελε νά γίνει δίκη στή Stăroștia τοῦ νομοῦ Πούτνα μέ τόν Γαβριήλ Σταματίου γιά τό κτήμα Σιμνοάτσελε.

Ὁ τελευταῖος ὁμως ἀρνήθηκε, προτιμώντας νά δικασθεῖ ἡ ὑπόθεση στό Ντιβάνι.

Μάρτυρας ὁ ὑπογράφων Ἑλληνικά Δῆμος Γαλήτζης χαμαμτζῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 397. Χαρτί (30,9X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

552

1774, 7 Φεβρουαρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐπικυρώνει στή μονή [Πρέτσιστα] τοῦ βεσιτιά-ρη Οὐρσάκε τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Σιμνοάτσελε, τό ὅποιο εἶχε δωρίσει ὁ κτήτωρ τῆς, ὕστερα ἀπό τή δίκη μέ τόν ποροșnic Γαβριήλ Σταματίου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 380.

553

1774, 11 Φεβρουαρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τούς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσουν τή διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Ὅκνας καί τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν γιά ἓνα ἀγροτεμάχιο, ὕστερα ἀπό διαμαρτυρία τοῦ ἠγουμένου τῆς Παϊσίου.

Ὁ ἱερέας Βιδράσκου εἶχε πωλήσει στή μονή (στίς 4 Μαρτίου 7193 (1685) τό μισό bătrân ἀπό τό Νικορέστι. Οἱ χωρικοί τό ἀμφισβήτησαν ἀλλά δέν ἔφεραν κανένα δικαιολογητικό. Ζήτησαν ἀπό κάποιον ὀνόματι Σάνδου, ἐγγονό (ἢ ἀνιψιό) του νά ὀρκισθεῖ πῶς ὁ Βιδράσκου δέν κατεῖχε κανένα κτήμα. Ὁ Σάνδου ὁμως ἀνέφερε πῶς δέν γνωρίζει τίποτα σχετικά.

Τό Ντιβάνι διατάζει τούς Ισπράβνικους νά φέρουν ἐνώπιόν του τούς χωρικούς ἀπό τό Νικορέστι μέ δικαιολογητικά στά ὅποια νά ἀναφέρεται πώς ὁ Βιδράσκου δέν εἶχε κανένα κτήμα ἐκεῖ, ἢ νά βροῦν τρεῖς ἡλικιωμένους ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι νά ὀρκισθοῦν σχετικά. Μέχρι τότε ἡ μονή θά κατέχει τό μισό bätŕan.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **820**. Χαρτί (21,8X17,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο.

554

1774, 12 Φεβρουαρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας (ὑπογράφουν ὁ Λούπουλ Μπάλς λογοθέτης, ὁ Ἀργύρης ποστέλνικος, ὁ Κωνσταντῖνος Μπάλς στόλνικος, ὁ Κρουπένσκι βόρνικος, ὁ Ἀλέξανδρος Νεκούλτσε παχάρνικος καί ὁ Ἰορδάκι β΄ λογοθέτης) ἐπικυρώνει στή μονή τοῦ Ὁκνα τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Βλαδίσινα, δωρεά τῆς μακαρίτισσας Ἀλεξάνδρας βιστιερνιτσέσας μέ ἡμερομηνία 15 Ἰανουαρίου 7198 (1690) καί μέ τήν ὑπογραφή τῶν παιδιῶν τῆς, Δουμητράσκου ποστέλνικου καί Σάφτας.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **927**. Ἄλλο ἀντίγραφο γραμμένο ἀπό τόν Στέφανο, γιό τοῦ πρωθιερέα τοῦ Ρόμαν, θεωρημένο τήν 1η Σεπτεμβρίου 1808, ἀρ. **273**. Ἄλλα ἀντίγραφα ἀρ. **1752**, **1753** καί ἄλλο στό ἔγγραφο ἀρ. 1749.

555

1774, 21 Φεβρουαρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γράφει στόν Γιάγκο Ράζ καί στόν πιτάρη Νικόλαο Βόρτσε (;) πού εἶναι καί οἱ δύο staroști τοῦ νομοῦ Πούτνα, νά ἐπικυρώσουν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα τήν κατοχή τοῦ κτήματος Σιμινοάσελε.

Γι' αὐτό ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Παῖσιος, εἶχε δίκη μέ τόν ροιζνίσι Γαβριήλ Σταμάτε.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **393**.

556

1774, 1 Μαρτίου, Ίασι.

Ὁ ἱερέας Μιχαήλ Στριλμπίτζκι, ἐπίτροπος στοῦ κτήμα Βλαδίσινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὑοκνας, ὑπόσχεται στόν ἡγούμενό της Παῖσιο νά εἶναι σωστός καί νά παραδίδει στή μονή ὅσα θά εἰσπράττει ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τοῦ κτήματος.

Ἀντίγραφο τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1808, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1749. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **1809**.

557

1774, 21 Μαρτίου, Γενικό Στρατόπεδο Ἰασίου.

Ὑστερα ἀπό αὐτοκρατορική διαταγή ἐπικυρώνονται στή μονή Ὑοκνα τά ἔγγραφα που ἀπέλυσαν ὑπέρ της ὁ Ἰωάννης Θ. Καλλιμάχης (τὴν 1η Μαΐου 7266) (=1758), ὁ Σκαρλάτος Γρ. Γκίκας (τῆς 4ης Ἰουλίου 7267 (=1759) καί ὁ Γρηγόριος Καλλιμάχης (τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1767).

Ἀντίγραφο, Ρωσικά, ἀρ. **1762**.

558

1774, 26 Μαρτίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τόν πρόην μεγάλο παχάρνικο καί τόν καμαράση τῶν ἀλατωρυχείων νά καλέσουν ἐνώπιόν του τόν Παναγιώτη Ζάχουλ καί νά θέσουν ὑπ' ὄψη του νά μὴν πειράξει τοὺς μύλους ποὺ βρίσκονται ἐπάνω στόν ποταμὸ Σλανίκ καί ἀποτελοῦν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς [Πρέτσιστας].

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **590**.

559

1774, 26 Ἀπριλίου.

Μαρτυρία τοῦ [...] πὼς τόν κάλεσε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς ἀπὸ τὸ Ὑοκνα,

Παῖσιος, στό Φιλιπέστι γιά νά ὀριοθετήσουν μαζί τό κτῆμα της Νικορέστι. Ἐκολουθοῦν τεχνικές λεπτομέρειες.

Μάρτυρας ὁ Ἐνάκε ποστέλνικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **815**. Χαρτί (23,8X17,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

560

1774, 28 Ἀπριλίου.

Ὁ γουναράς Σάνδου μαρτυρεῖ πῶς γιά τή δίκη σχετικά μέ τό κτῆμα Νικορέστι πού εἶχε μέ τή μονή Ὁκνα μετέβη μαζί μέ τόν ἡγούμενο Παῖσιο στό Φιλιπέστι. Ἐπειδή δέν συμφώνησαν, ὀρίσθηκε ἡμερομηνία παρουσίας τους ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου. Ἐάν δέν μπορέσει νά πάει, θά πληρώσει ὅλα τά ἔξοδα μετάβασης τοῦ ἡγουμένου.

Μάρτυρες: Θεόδωρος Δαμπίζα, Ἰκίμ Νεγκαρουσόι.

Γραφέας ὁ ποστέλνικος Πόπτα Ἐνάκε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **816**. Χαρτί (17,1X12). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό verso τοῦ β΄ φύλλου, τό recto καί τό verso τοῦ α΄. Μελάνι μαῦρο.

561

1774, 16 Μαΐου.

Ὁ παχάρνικος Ἰορδάκε Δάριε καί ὁ κόμισος Νικόλαος Μπουχούς ἐπικυρώνουν στή μονή Ὁκνα (ἡγούμενός της ὁ Παῖσιος) τό μισό bătăn πού τῆς εἶχε πωλήσει ὁ ἱερέας Βιδράσκου στίς 4 Μαρτίου 1687.

Τήν ἀπόφαση λαμβάνουν ὕστερα ἀπό τήν ἄρνηση τῶν τεσσάρων ἐλευθέρων χωρικῶν πού κάλεσαν νά ὀρκισθοῦν πῶς ὁ ἱερέας δέν κατεῖχε ἐκεῖ κανένα ἀγροτεμάχιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **834**. Χαρτί (24,2X17). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

562

1774, 16 Μαΐου.

Ὁ Παῦλος Γκιολδούμ καί ἄλλοι πέντε χωρικοί γνωρίζοντας ὅτι οἱ

ισπράβνικοι δίκασαν σωστά υπογράφουν τή βεβαίωση αὐτή ὥστε ἡ μονή Ὁκνα (ἠγουμένος της ὁ Παῖσιος) νά κατέχει τό μισό bătărâ από τό κτῆμα Νικορέστι, ἀγορασμένο ἀπό τόν ἱερέα Βιδράσκου.

Μάρτυρες: Ὁ διάκονος Ἀλέξανδρος καί ὁ διάκονος Ἀνδρονάκης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **564**. Χαρτί (23,9X16,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

563

1774, 1 Ἰουνίου.

Ὁ διάκονος Ράδου πωλεῖ στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα (ἠγουμένος της ὁ Παῖσιος) μισό ἡμεκτάριο ἀμπελιού καί τρεῖς pǎjini από οἰκόπεδο, πού βρισκονται δίπλα σέ ἄλλο ἀμπελι τῆς μονῆς, στό χωριό Βυῖσοάρα, ἔναντι 63 λέι.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Πέτρος καί ἄλλοι μέ δυσανάγνωστες υπογραφές. Γραφέας ὁ Ἀνδρέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **48**. Χαρτί (21,4X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

564

1774, 14 Ἰουνίου.

Ἡ λογοθέτισα Μαρία Παλάδε χήρα τοῦ Μανωλάκη Κωστάκη, παραχωρεῖ στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα, ἀφιερωμένη στή μονή Ἰβήρων, τό κτῆμα Μπάχνα τοῦ νομοῦ Μπακάου, κοντά στό Ὁκνα, ἐπειδή βρίσκεται σέ μεγάλη ἔνδεια.

Μάρτυρες: Γρηγόριος Μητροπολίτης Μολδαβίας, Ἰώσηππος μοναχός, Ἄ. Μπάλς λογοθέτης, Ἰωάννης Στούρζα.

Γραφέας ὁ Ἰορδάκε γ' λογοθέτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **631**. Χαρτί (33,5X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο ἀρ. **813**.

565

1774, 18 Ιουνίου.

Ὁ ἱερομόναχος Κάλλιστος γράφει στὸν Μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ γιὰ τὸ αἴτημα τοῦ Παΐσιου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὑοκνας, νὰ τοῦ ὑπογράψει μαρτυρία γιὰ ἓνα ξέφωτο πού βρίσκεται κοντά στὸν ποταμὸ Σλανίκ, στὸ Ὑοκνα. Πρόκειται γιὰ ξέφωτο εὐρισκόμενο κοντά στὸν μύλο τῆς σκήτης πού ἔκτισε ὁ Κάλλιστος στὰ πέντε χρόνια ὅσο ἦταν παcialnic ἐκεῖ κοντά στὸ Ὑοκνα.

Στὸ ξέφωτο ἔμεινε ἓνας μοναχὸς ὀνόματι Τοφάν Νέγκρου ὅταν ἦταν κοσμικὸς, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀνεγείρει καὶ οἰκία, γιὰ τὴν ὁποία πλήρωνε τὴ δεκάτη στή μονή.

Ὁ μύλος πού ἐφτιαξε ὁ Κάλλιστος ἦταν καὶ αὐτὸς στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 585. Χαρτί (33,2X20,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

566

1774, 23 Ιουνίου.

Ἐναφορὰ μὴ ὀνομαζομένων ἀξιωματούχων πρὸς τὸ Δικαστικὸ Τμῆμα τοῦ Ντιβανίου σχετικά μὲ τὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς ἀπὸ τὸ Τάργκου Ὑοκνα καὶ τοῦ roguznic Γαβριήλ Σταματίου γιὰ τὸ κτῆμα Μποδέστι.

Προτείνουν νὰ σταλεῖ ἓνας “αὐτοκρατορικός” ἐμπρόσωπος ὁ ὁποῖος νὰ τὸν φέρει ἐνώπιόν του ἐπειδὴ ὑπηρετεῖ στὸ στρατό.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 395.

567

1774, 26 Ιουνίου.

Ὁ biräu Βασίλειος γράφει στὸν ἡγούμενο Παῖσιο τῆς μονῆς [Πρέτσι-στας] ἀπὸ τὸ Ὑοκνα σχετικά μὲ τὸν μύλο πού ἀγόρασε ὁ Παναγιώτης Ζάχουλ ἀπὸ τὸν biräu Θεόδωρο grimicher. Ὁ μύλος κτίστηκε ἐπάνω σὲ

οικόπεδο τῶν ʒangăi καὶ ὁ Ζάχουλ τὰ κατεῖχε χωρὶς καμμία ἀπαίτηση τῆς μονῆς γιὰ 15 χρόνια.

Μετά τὸ θάνατο τοῦ primicher τὸ ἀγόρασε ὁ Βασίλειος ἀπὸ τῆ χήρα του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 620. Χαρτί (23,8X17,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

568

1774, 7 Ἰουλίου, Κορζεούτζι.

Ὁ πρωθιερέας Μιχαήλ Στριλμπίτζκι, ἔξαρχος τῆς Μητροπόλεως Ἰασίου, γράφει στὸν βόρνικο, στὸν ιερέα καὶ στὸν ἐκμισθωτὴ τοῦ χωριοῦ Βλαδίσινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, πὼς τὸ χωριὸ αὐτὸ τὸ κατέχει ἀπὸ παλαιά, ὀριοθετημένο μὲ χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα Δούκα, μαζί μὲ τὸν βόρνικο Ἡλία ἀπὸ τὸ Κορζεούτζι, τόπος καταγωγῆς τοῦ πρωθιερέα. Οἱ τρεῖς νὰ βροῦν κάποιον νὰ τοῦ πωλήσουν (ἐκμισθώσουν) τὴ δεκάτη ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 197. Χαρτί (21,4X17). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό.

A 569

1774, 5 Αὐγούστου.

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀποφασίζει στὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὕκνας καὶ τοῦ Προδάν, ἀδελφοῦ τοῦ βόρνικου Μιχαήλ ἀπὸ τὸ Σαραουτζι, γιὰ ἓνα μύλο ἐπάνω στό κτήμα Βλαδίτσινα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς. Ὁ Προδάν ὑποστήριζε πὼς τὸν ἔκτισε ὁ ἴδιος μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν Τούρκων ἀπὸ τὸν νομὸ Χοτίν.

Ὁ ἡγούμενος νὰ δώσει στὸν Προδάν 10 ρούβλια γιὰ τὸν κόπο του καὶ ὁ μύλος νὰ παραμείνει ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1749, ποῦ ἐγινε στὶς 20 Ἀπριλίου 1808 ἀπὸ τὸν ἱεροψάλτη Μιχάλη.

570

1774, 12 Αὐγούστου.

Τὰ μέλη τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας ἀποφασίζουν νὰ κατέχει ἡ μονή

ἽΟκνα τὰ δύο μυλοφράγματα ἐπάνω στόν ποταμό Σλανίκ, πού ἀποτελοῦσαν δωρεά ἡγεμόνων καί, ἐπειδή εἶχαν χαλάσει, ξινακτίστηκαν.

Οἱ ʃanǵai νά μήν πλησιάζουν πλέον τοὺς μύλους τῆς μονῆς, ἀλλοῶς θά τιμωρηθοῦν.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 589.

571

1774, 14 Αὐγούστου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐπικυρώνει στή μονή ἽΟκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ Παῖσιος) τήν κατοχή μισοῦ bǎtrǎn τοῦ κτήματος Νικορέστι, πού εἶχε ἀγοράσει στίς 4 Μαρτίου 1685 ὁ ἱερέας Βιδράσκου. Τήν ἀγορά αὐτή ἀμφισβητοῦσαν οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί γειτονικῶν κτημάτων. Ἡ ἀπόφαση τοῦ Ντιβανίου ἐγινε μέ βάση μία μαρτυρία τῶν ἱσπράβνικων τοῦ νομοῦ Μπακάου, παχάρνικου Ἰορδάκι Δάριε καί κόμισου Νικολάου Μπουχούς, τῆς 15ης Μαΐου 1774.

Γιά ἕνα χρονικό διάστημα οἱ χωρικοί δέχθηκαν τήν μαρτυρία τῶν ἱσπράβνικων. Τώρα ξεσηκώθηκαν ἐκ νέου, γεγονός πού προκάλεσε τήν παρέμβαση τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 821. Χαρτί (34,4X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

572

1774, 24 Αὐγούστου.

Ἡ Isprǎnǐcia τοῦ νομοῦ Μπακάου γνωστοποιεῖ στόν ἡγούμενο Παῖσιο τῆς μονῆς ἀπό τό ἽΟκνα πώς ἔφερε ἔγγραφο μέ τό ὁποῖο ἐπικυρώνεται ἡ κατοχή μισοῦ bǎtrǎn ἀπό τό κτήμα Νικορέστι, πού ἀγοράστηκε ἀπό τόν ἱερέα Βιδράσκου.

Ἐπιπλέον ἐπικυρώνει στόν ἐπιστάτη τῆς μονῆς τό δικαίωμα νά λαμβάνει τή δεκάτη ἀπ' ὅλα τὰ σπαρτά τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἐκεῖνοι πού δέν θά σεβαστοῦν τήν ἀπόφαση νά τιμωρηθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 833. Χαρτί (20,1X14,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

573

1774, 10 Σεπτεμβρίου.

Όριοθετική μαρτυρία για τό τεμάχιο (μισό bătŕân), πού ἔχει ἡ μονή Ὕκνα (ἠγούμενός της ὁ Παῖσιος) στό κτήμα Νικορέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου (οἱ χωρομέτρεις δέν ἀναφέρονται ὀνομαστικά). Τά ὄρια τοῦ τεμαχίου ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **805**. Χαρτί (27,6X19,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

A 574

1774, 1 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἀλέξιος Ἰοσιπόβ, ἔμπορος ἀπό τό Κολαχίσκο (Ρωσία), βεβαιώνει πώς ἐκμισθώσε ἀπό τή μονή Ὕκνα (ἠγούμενός της ὁ Παῖσιος) τό εισόδημα τοῦ κτήματος Βλαδιτσένι τοῦ νομοῦ Χοτίν γιά τρία χρόνια, ἐκτός ἀπό ἐκεῖνο πού προκύπτει ἀπό τρία λιβάδια – τοῦ ἱερέα, τοῦ ἱεροψάλτη καί τῆς μονῆς.

Γιά κάθε χρόνο θά πληρώνει στή μονή 140 ρούβλια. Μετά ἀπό τρία χρόνια νά ἐκμισθώσει ὁ ἴδιος τό εισόδημα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, πού ἔγινε στίς 20 Ἀπριλίου 1808 ἀπό τόν ἱεροψάλτη Μιχάλη, στό ἔγγραφο ἀρ. 1749.

A 575

[1774].

Ὁ [ἠγούμενος τῆς μονῆς Ὕκνα] γράφει στόν βόρνικο, στόν ἱερέα καί στόν ἐκμισθωτή τοῦ χωριοῦ Βλαδίσα τοῦ νομοῦ Χοτίν ὅπου εἶναι ὀριοθετημένο μέ βάση χρυσόβουλλο τοῦ [Γεωργίου] Δούκα. Μ' αὐτό τό πνεῦμα καί ὁ feldmaresal καί τό Ντιβάνι ἔδωσαν μέ τή σειρά τους τίς σχετικές ἐντολές.

Ζητεῖ ἀπό τόν βόρνικο καί τόν ἱερέα νά τόν ἐνημερώσουν ποιός συγκέντρωσε τό εισόδημα τοῦ τελευταίου ἔτους καί μέ τί ποσό ἐκμισθώθηκε τό φετινό εισόδημα. Ἐάν αὐτό δέν ἔγινε, νά ἀσχοληθεῖ ὁ βόρνικος.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1808, στό ἔγγραφο ἀρ. 1749.

576

1775, 11 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκα Ὅκνα τήν εἰσπραξή ὄλου τοῦ εἰσοδήματος τοῦ κτήματος Σιμινοάτζα, πού εὐρίσκεται στά σύνορα μεταξύ τῶν νομῶν Πούτνα καί Τεκούτσι. Παράλληλα διατάζει τόν σετράρη Γαβριήλ Σταμάτε νά μήν ἐμποδίζει τόν ἡγούμενο νά τό εἰσπράττει. Ἐάν εἶναι δυσσαρεστημένος ὁ staroste τοῦ Πούτνα, νά τοῦ ὀρίσει ἡμέρα νά ἐμφανισθεῖ στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 377. Χαρτί (28,4X20,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα μέ κόκκινο μελάνι.

577

1776, 3 Ἰανουαρίου.

Ὁ μπάνος Νικόλαος Ροσέτ ὁ ὁποῖος ἐξέτασε τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὅκνας (ἡγούμενός της ὁ Παῖσιος) καί τῶν χωρικῶν Λούπου καί Βασιλείου ἀπό τό Φιλιπέστι, ἀναφέρει πώς στή δίκη πού ἔγινε στό Ἰάσι, τόσο οἱ ἐλευθεροί χωρικοί ὅσο καί οἱ γείτονες, τούς εἶπαν πώς ἡ μονή κατεῖχε ἕνα τεμάχιο στό κτήμα Νικορέστι, ἀλλά ὑποχρεώθηκαν ἀπό τόν κόμισο Νικόλαο Μπουχούς νά ὀρκισθοῦν διαφορετικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 812. Χαρτί (21,4X15,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

578

1776, 12 Ἰανουαρίου.

Ὁ λογοθέτης [...] ἀναφέρεται στή δίκη τῆς μονῆς Ὅκνας (ἡγούμενός της ὁ Παῖσιος) μέ μερικούς ἐλευθερούς χωρικούς ἀπό τό Φιλιπέστι, ἐνώπιον τοῦ κόμισου Νικόλαου Μπουχούς, τότε ἰσπράβνικου, γιά ἕνα ἀγροτεμάχιο στό Νικορέστι.

Οἱ χωρικοί δήλωσαν πώς ἀρνήθηκαν νά ὀρκισθοῦν ὅτι ἡ μονή δέν κατεῖχε κανένα τεμάχιο ἐκεῖ, ἐνώ τώρα, ὕστερα ἀπό παράκληση τοῦ ἡγουμένου, μαρτυροῦν σχετικῶς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **811**, Χαρτί (20,7X14,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

579

1776, 12 Μαΐου.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ –ὕστερα ἀπό αἴτηση τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὕκνας Παΐσιου– ἐναντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν οἱ ὅποιοι καταπατοῦν τά κτήματα τῆς μονῆς, Πασκάνι καί Μπομποτέστι τοῦ νομοῦ Ἰασίου (καί τά δύο πέρα ἀπό τόν Προῦθο).

Ὁ ἀφορισμός ἰσχύει καί ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὅποιοι ξέρον τά πραγματικά σύνορά τους καί δέν θά τό μαρτυρήσουν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1437**. Χαρτί (21,5X31,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος. Μελάνι μαῦρο.

580

1776, 23 Ἰουνίου.

Ὁ Γρηγόριος Ἄλ. Γκίκας, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρόην μεγάλο μπάνο Νικόλαο Ροσέτ καί τόν παχάρνικο Ἐνάκε, καί οἱ δύο ἰσπράβνικοι τοῦ νομοῦ Μπακάου, νά ὀριοθετήσουν τό ἕνα τμήμα τοῦ κτήματος πού ἔχει ἡ μονή Ὕκνα στό Νικορέστι, πρὸς τήν πλευρά τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, Παΐσιος, εἶχε διαμαρτυρηθεῖ πὼς ἡ προηγούμενη ὀριοθεσία ἦταν ἄδικη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **810**. Χαρτί (31,3X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

581

1776, 25 Ἰουνίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γαβριήλ ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον ἐκείνων τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν ἢ γειτόνων τῶν κτημάτων Σιμινοά-

τσελε καί Μποδέστι, τοῦ ἐνός τετάρτου τοῦ Χουζούν καί τοῦ Ἴζδελένι τοῦ νομοῦ Κοβουρλού, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τά σύνορά τους καί δέν θά τά ὑποδείξουν στούς χωρομέτρους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1439**. Χαρτί (20,9X31). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χρώμα ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη.

582

[1776], 21 Σεπτεμβρίου.

Ὁ [...] ἀπευθύνεται στόν σετράρη Γεώργιο Ἀσλάν, ἐνημερώνοντάς τον πώς τοῦ ἔφερε ὁ ἠγουμένος τῆς μονῆς Ὅκνας Παῖσιος ἔγγραφο ἐκ μέρους τοῦ ἠγεμόνα πρὸς τόν ἴδιο, τόν μπάνο Νικόλαο Ροσέτ καί πρὸς τόν βόρνικο Μιχαλάκη γιά νά ὀριοθετήσῃ ἓνα τεμάχιο πού ἔχει ἡ μονή στό Νικορέστι.

Ἐπειδή ὁ ἴδιος δέν μπορεῖ νά μεταβεῖ, παρακαλεῖ τόν σετράρη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **830**. Χαρτί (32,1X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

583

1776, 30 Σεπτεμβρίου.

Ἡ Παρασκευή, σύζυγος τοῦ ἱερέα Βασιλείου Ἰτιγκάνουλ ἀπό τό Τρότους, πωλεῖ στή μονή Πρέτσιστα (ἠγουμένος τῆς ὁ Παῖσιος) τό ἀμπέλι στό Βιῦσοάρα, μαζί μέ οἰκόπεδο καί σπίτι, ἔναντι 200 λέι.

Μάρτυρες: Γρηγόριος, Κωνσταντῖνος ἱερέας, Κοστῖν ἱερέας, Θεόδωρος Μπλανάρουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **49**. Χαρτί (28,6X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

584

1777, 17 Μαρτίου.

Κατάλογος σύντομων περιλήψεων ἐγγράφων πού παρουσίασε σέ μία

δίκη ὁ Παῖσιος, πρόην ἠγούμενος τῆς μονῆς Ὕκνας, ἐπιστάτης τοῦ νῦν ἠγούμενου Μελετίου.

Ἐναφέρονται στά ἐξῆς κτήματα: Σιμιονοάβα καί Μποδέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, Ἐξαρέι τοῦ νομοῦ Ὁρχέι, Πασκάνι, Μπουμπέστι τοῦ νομοῦ Ἰασίου, Ἀρανέστι. Ἀριθμοῦνται 27 ἔγγραφα καί χρονολογοῦνται μεταξύ 1607-1777.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1790**. Χαρτί (30,5X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

585

1777, 7 Ἀπριλίου.

Ἐπτά ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Φιλιπέστι, οἱ ὅποιοι ἔχουν τεμάχιο στό Νικορέστι, δίπλα σ' ἐκεῖνο τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπό τό Τάργκου Ὕκνα καί τό ὁποῖο διεκδικοῦσαν, διαπιστώνοντας ὅτι δέν ἔχουν δικαιολογητικά γιά νά στηρίξουν τήν ἐπιθυμία τους, δηλώνουν στόν ἠγούμενο Παῖσιο ὅτι ἀποχωροῦν ἀπό τήν διεκδίκηση τοῦ κτήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **822**. Χαρτί (29,5X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

586

1777, 27 Ἀπριλίου.

Ἡ Μαρία, κόρη τοῦ Πέτρου Μπαμπάν, μέ τόν σύζυγό της Γρηγόριο, πωλοῦν στόν ἱερέα Ἀγγελάκη, πρωθιερέα τοῦ Φωξανίου, ἓνα γάζοι καί δύο βήματα στό Γκροζέστι, δίπλα στά τεμάχια τοῦ σετράρη Ἀντόχιε Ζόρα, ἔναντι 13 λέι.

Γραφείας ὁ ἱερέας Στέφανος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **84**. Χαρτί (21,5X16,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Ἐπίδραση σκώρων.

587

1777, 29 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἰωάννης Ἀβραάμ cāritan μαρτυρεῖ πὺς ἐκτίμησε μία hhubā πού ἔχει ὁ ζιτνιτσιάρης Ἀντόχιε Ζόρα στὸ παλαιοχώρι Γκροζαβέστι σέ 70 λέι.

Μάρτυρες: Ἰάνε Μπερχέτσι, Νικόλαος Ὀκνεάνουλ, Ἰωάννης Βραντζεάνουλ καὶ Λαριόν γιὸς τοῦ Θεοδώρου Μπόουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 85. Χαρτί (21,5X15,8). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

588

1777, 17 Μαΐου.

Ὁ ἐπιστάτης (;) Γεώργιος συντάσσει ἀναφορά πρὸς τὸν ἡγεμόνα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔρευνα τῆς διένεξης μεταξὺ τοῦ ζιτνιτσιάρη Ἀντόχιε Ζόρα καὶ τοῦ πρωθιερέα Ἀγγελάκη ἀπὸ τὸ Φωξάνι γιὰ μία hhubā στὸ Ὀδομπέστι.

Ὅριστηκε νέα ἡμερομηνία δίκης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 50. Χαρτί (31,5X21,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Τὸ β' φύλλο σχισμένο.

589

1777, 25 Ἰουλίου, Ἰάσι.

Ἐγγραφο στὸ ὁποῖο περιέχονται περιληπτικά 17 συμφωνητικά ἀγοραπωλησίας ἀμπελιῶν, στὸ Γκροτζέστι τοῦ Δομπεστίου, ἀπὸ ἰδιῶτες πρὸς τὴν μονή Πρέτσιστας τῶν Ὀκνῶν.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 1793. Χαρτί (30X20,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τὸ ἔγγραφο. Χρονολογοῦνται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 7182 (1673-1674) καὶ 7258 (1749-1750).

590

1777, 9 Αὐγούστου.

Ἡ Ἰλίγκα Ράκοβιτζα παχαρνιτσέσα, κληρονόμος, δωρίζει στὴν μονή Εὐαγγελισμοῦ (Ραδουκάνου) τὴν ὁποία ἀνήγειραν, ἐκ νέου, ὁ πατέρας της

μέγας λογοθέτης Ράδου Ράκοβιτσα και ἡ ἴδια (ἐνῶ νωρίτερα τὴν ἔκτισε ὁ παππὸς τῆς μέγας λογοθέτης Ἰωάννης Μπουχὺς καὶ τὴν ἀφιέρωσε στὴ μονὴ Ἰβήρων) τὸ χωριὸ Γκροζέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου, μαζί με ἐκκλησία, σπίτια, μύλους στὸν ποταμὸ Οὔτοϋζ καὶ ὄλο τὸ εἰσόδημα. Ὅλα ἀποτελοῦν προῖκα τῆς μητέρας τῆς Μαρίας, κόρης τοῦ πρώην μεγάλου λογοθέτη Ἰωάννη Μπουχὺς.

Γιὰ νὰ ἀνακατασκευασθεῖ ἡ ἐκκλησία ξοδεύτηκαν 56 πουργιὰ χρημάτων. Ἡ Ἰλίγκα τῆς παραχωρεῖ καὶ ἓνα μέρος τοῦ Τρότους. Ὅσο ἦταν στὴ ζωὴ ὁ λογοθέτης Ράδου Ράκοβιτσα ἀγόρασε ἀπὸ τὸν πρώην μεγάλο κόμισο Στέφανο Μπουχαέσκου μισὸ τεμάχιο ἀπὸ τὸ ἡγεμονικὸ τμήμα τῆς κομὸπολης Τρότους, τὸ ὁποῖο καὶ δώρισε στὴ μονή. Ὁ ἴδιος ὁ Μπουχαέσκου εἶχε δωρίσει στὸ μοναστήρι τὸ ἄλλο μισό. Ὁ ἡγεμόνας Γρηγόριος Γ΄ Γκίκας πῆρε ὁμοῦ τὴν ἔκταση ἀπὸ τὴ μονή καὶ τὴν παραχώρησε στοὺς κατοίκους τοῦ Τρότους καὶ στοὺς *șanșăi* τοῦ Ὀκνα.

Ὡς πρὸς τὸ Γκροζέστι θὰ τὸ κατέχει ὅσο θὰ ζεῖ ἡ Ἰλίγκα, ἐνῶ ἡ μονὴ θὰ τὸ ἔχει μετὰ.

Μάρτυρες: Μητροπολίτης Εἰρηνοπόλεως Σωφρόνιος, Ἀμφιλόχιος ἐπίσκοπος τοῦ Χοτίν, Βασίλειος Ράζουλ λογοθέτης, Ἰωαννίτζης Καταρτζίου λογοθέτης, Δουμητράσκο Στούρζα μέγας βρόνικος, Λούπουλ Γαβριήλ μέγας βρόνικος, Μανωλάκης Μπογκδάν πρώην μέγας σπαθάρης, Σερμπάν Μπουχὺς μέγας παχάρνικος.

Βεβαιώνει ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γαβριήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 940. Χαρτί (32,5X19,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφη ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφα ἀρ. 905, 910, 925 (μὲ ἡμερομηνία 27 Σεπτεμβρίου 1780), 939, ἐπικυρωμένο στίς 25 Σεπτεμβρίου 1784), 941, γραμμμένο ἀπὸ τὸν μοναχὸ Γρηγόριο Μολδοβεάνου ἀπὸ τὸ χωριὸ Μπουζέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου στίς 3 Δεκεμβρίου 1793, 942, ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Γαβριήλ, 943, ποὺ ἔγινε στίς 25 Ὀκτωβρίου 1783 ὕστερα ἀπὸ αἴτημα μοναχῶν τῆς μονῆς Ἰβήρων. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. 896, 924, 926. Περιλήψη στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1253. Γαλλ. μτφρ. ἀρ. 899 καὶ ἄλλη στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1236.

1777, 8 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἰωάννης Μπάρμπου καὶ ἡ σύζυγός του Μαρία, μαζί με τὰ παιδιά τῆς Ἰωαννίτζα, Βασίλειο καὶ Ἰωάννα, δωρίζουν στὴ μονὴ Πθρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὀκνα ἓνα ξέφωτο στὸ κτήμα Ζέμπτε, ζητώντας νὰ ἀναγραφῶνται τὰ ὀνόματά τους στὸ μεγάλο Συνοδικό.

Μάρτυρες: Νικόλαος bigău, Θεόδωρος Ἀλεξοάε, Στέφανος Μπρεχούιου, Βασίλειος ἀδελφός τοῦ Νικολάου, Μουσατ (;) Κούρτε, Βασίλειος Κασκαβάλ, Βασιλάκης Τζοϊνές, Σαβίν Κασκαβάλ, Ἰωαννίτζης Σπραντζαρόιου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **990**. Χαρτί (21,7X15,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1259.

592

1778, 21 Μαρτίου.

Πιστοποιητικό μέ τό ὁποῖο ὁ Στέφανος, κάτοικος τοῦ Δελένι, καί ὁ Βαταμάνου ἀπό τό ἴδιο χωριό μαρτυροῦν γιά τά ὄρια τοῦ Δελένι, ὕστερα ἀπό παράκληση τῆς μονῆς Ὁκνας (ἡγούμενός τῆς ὁ Δημήτριος).

Μάρτυρες: Εὐθύμιος Κέσκο, Κάλλιστος ἱερομόναχος, Ἰωάννης [...] βόρνικος de roartă.

Γραφέας ὁ ἱερομόναχος Ἰόνουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **425**. Χαρτί (20,7X10,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

593

1778, 28 Ἀπριλίου.

Ὁ μέγας σλουτζιάρης Ἀντόχιε Ζόρα, γιός τοῦ στόλνικου Τοδεράσκο, πωλεῖ στόν προθιερέα Ἀγγελάκη ἀπό τό Φωξάνι, ἓνα bătrân στό Γκροζέστι, ἔναντι 100 λέι. Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν ὁρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1231**. Χαρτί (31,2X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

594

1778, 30 Μαΐου.

Ὁ Κωνσταντίνος Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή Μπισερικάνι τοῦ νομοῦ Μπακάου τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Πογιάνα, δίπλα στόν ποταμό Ταζλάουλ Μάρε, ἐνῶ στή μονή Ὁκνα τήν κατοχή τοῦ χωριοῦ Δελένι.

Διατάζει τούς ισπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου Μανωλάκη Χρυσοβέργη καί Θεόδωρο Μούστε νά συγκεντρώσουν ἀπό τούς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ Δελένι τά ποσά πού δικαιοῦνται οἱ δύο μονές.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **412**. Χαρτί (31,9X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

595

1778, 2 Ἰουνίου.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Γαβριήλ. Μ' αὐτό ζητεῖ ἀπό τόν Ἰόργκα, ὑπηρετή τοῦ σετράρη Ἀσλάν, καί ἀπό τούς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ χωριοῦ Πογιάνα νά μαρτυρήσουν γιά παλαιά δικαιολογητικά σχετικά μέ τά κτήματα Χαμπασεάσκα καί Πραζεάσκα καί γιά τήν ὑπαρξη ἑνός σλαβονικοῦ ἐγγράφου πού περιλαμβάνει πληροφορίες γιά τά κτήματα Δελένι, Πογιάνα καί Δραγκουτζέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου, ἰδιοκτησία τῶν μονῶν Μπισερικάνι καί Ὄκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **417**. Χαρτί (22X31,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα ἡ ἀυτόγραφη ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη.

596

1778 (7286), 23 Αὐγούστου.

Ὁ Ἅγιος Μπαρβάνου μαρτυρεῖ στό τέλος τῆς ζωῆς του ἐνώπιον τῶν παιδιῶν καί ἐγγονῶν (ἢ ἀνιψιῶν) του γιά τόν ἰδιοκτήτη δύο curături στό κτήμα Ζέμπε, τά ὁποῖα ἔφτιαξαν ὁ θεῖος του Ἰάκωβος καί ὁ ἀδελφός του Ὄνουφρέιου καί ἐκμεταλλεύονταν ὁ ἴδιος.

Μάρτυρες: Μουσιῆς Ροτάριου, Θεόδωρος Πελίν καί Νικόλαος Μπραῖλα.

Γραφέας ὁ ἱερέας Μίρων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **988**. Χαρτί (20X13,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάني μαῦρο. Ἀντίγραφο ἀρ. **989**, ἐπικυρωμένο ἀπό τόν Μελέτιο προηγούμενο τῆς μονῆς Ὄκνας, Φιλήμων nacialnic ἀπό τό Μάργουρα καί Κάλλιστο ἱερομόναχο πνευματικό.

597

1778, 1 Νοεμβρίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γαβριήλ ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον ἐκείνων πού γνωρίζουν τά πραγματικά ὄρια τοῦ κτήματος Πογιάνα καί δέν θά μαρτυρήσουν. Ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Μπισερικάνι. Συνορεύει μεταξὺ ἄλλων μέ τό κτῆμα τῆς μονῆς Ὕκνας, Νικορέστι. Τά ὄρια του ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 794. Χαρτί (22,1X30,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῦμα ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη.

598

1778, 14 Νοεμβρίου.

Ὁ μέγας λογοθέτης Βασίλειος Ράζου (;) διατάζει –ὑστερα ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα Κωνσταντίνου Μουρούζη– τόν μπάνο Νικόλαο Ροσέτ καί τόν μπάνο Νικόλαο Χρυσοβέργη, καί οἱ δύο ἱσπράβνικοι τοῦ Μπακάου, νά ὀριοθετήσουν τό χωριό Δελένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὕκνας, καθώς καί τεμάχια τοῦ χωριοῦ Πογιάνα, ἰδιοκτησία ἐλευθέρων χωρικῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 416. Χαρτί (35,2X24). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τό ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1242.

599

1778, 14 Νοεμβρίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Δ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρῶην μεγάλο μπάνο Νικόλαο Ροσέτ, τόν πρῶην μεγάλο μπάνο Μανωλάκη Χρυσοβέργη καί οἱ δύο ἱσπράβνικοι τοῦ νομοῦ Μπακάου, καί τόν βόρνικο de roaṭă Θεόδωρο Μούστε νά ὀριοθετήσουν τό χωριό Δελένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὕκνας πρὸς τήν πλευρά τεμαχίων ἐλευθέρων χωρικῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 413. Χαρτί (31,1X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ ἀ' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σιניκή μελάνη ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

600

1778, 15 Νοεμβρίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἱσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου Νικόλαο Ροσέτ πρῶην μεγάλο μπάνο καὶ Μανωλάκη Χρυσοβέργη πρῶην μεγάλο μπάνο, καθὼς καὶ τὸν βόρνικο de roartă Θεόδωρο Μούστε νά ὀριοθετήσουν ἓνα τεμάχιο πού κατέχει ἡ μονή Ὕοκνα στό Νικορέστι πρὸς τὴν πλευρά κτήματος τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν.

Μία παλαιότερη ὀριοθεσία εἶχε ζημιώσει τὴ μονή.

Ὁ ἡγούμενος Μελέτιος εἶχε διαμαρτυρηθεῖ νωρίτερα στὸν ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 809. Χαρτί (31,1X21,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ ἀ' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνικὴ σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

601

1778, Ἰάσι.

Ὁ Μελέτιος, ἐπίτροπος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργου Ὕοκνα, βάζει ἐνέχυρο στὸν μεδελνιτσιάρη Γιανακάκη Καλλιμάχη ὄλα τὰ δικαιολογητικά του πού ἀφοροῦν τὰ ἀμπέλια τῆς μονῆς πού βροῖσκονται στό χωριὸ Γχροζέστι, ἔναντι ἐνὸς χρέους 500 λέι, γιὰ ἓνα χρόνο, σὺν τοὺς τόκους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 41. Χαρτί (27,6X9,7). Δύο φύλλα. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὶς πρῶτες πέντε σελίδες. Μελάνι μαῦρο. Γιὰ τὶς περιλήψεις πού περιλαμβάνονται βλ. τὸν πίνακα ἀντιστοιχιῶν.

602

1778.

Ὁ Μιχαλάκης, γιὸς τοῦ Ἄντωνη, staroste τῶν ὑποδηματοποιῶν, συντάσσει μαρτυρία πρὸς τὴ μονή Πρέτσιστα τοῦ Ὕοκνα (ἡγούμενός της ὁ Παῖσιος) σχετικὰ μὲ οἰκόπεδο μᾶς γυρεμισμένης ἀποθήκης πού βροῖσκεται στὴν Οὔλιτσα Τσιζμαριέι στό Ἰάσι, δίπλα ἀπὸ τὰ ποτοπωλεῖα τῆς μονῆς.

Ἐπάνω σ' αὐτό ὁ πατέρας του ἔκτισε ἓνα οἰνοπωλεῖο, τὸ ὁποῖο πέρασε στὴν ἰδιοκτησία τοῦ Γαβριήλ Πούιου, ὁ ὁποῖος μὲ τὴ σειρά του τὸ πώλησε στὸν μακαρίτη βεστιάρη Θεόδωρο Παλάδε. Ὁ τελευταῖος κατεδάφισε τὸ οἰνοπωλεῖο καὶ ἀνήγειρε ἄλλα πού ἀκόμα φαίνονται.

Μάρτυρες: Ἄροτίν Ἀρμένης, staroste τῶν ὑποδηματοποιῶν, Ἄξινια, Ἰλίνκα σύζυγος τοῦ Ἰωάννη Μπουγκάν ὑποδηματοποιῶ, Βασίλειος ὑποδηματοποιός.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Κοδρεάν διακ στοῦ Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **694**. Χαρτί (22X15,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

603

1779, 20 Ἰανουαρίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γαβριήλ ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ γιὰ τίς ψευδεῖς μαρτυρικές καταθέσεις στὴν ὁριοθεσία τοῦ κτήματος Σιμινοάτσελε τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **385**. Χαρτί (22,7X31,2). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα.

604

1779, 9 Φεβρουαρίου.

Πέντε ἐλεύθεροι χωρικοὶ τοῦ κτήματος Γκολασάι ὑπογράφουν μαρτυρία πρὸς τὴ μονὴ Πρέτσιστα (δικαῖος τῆς ὁ Ἰωάσαφ) γιὰ δύο ὁριοθετικά σημάδια πού μεταφέρθηκαν πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς μονῆς. Αὐτὸ ἔγινε ἐπειδὴ οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ τοῦ κτήματος Ραφλέστι ἔδειξαν λάθος ὄρια κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τελευταίας ὁριοθέτησης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1552**. Χαρτί (33,9X21,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ verso τοῦ β' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

605

1779 (7287), 12 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἱερέας Ἀλέξανδρος ἀπὸ τὸ Σάσουλ, ὁ Ἰρόδ διακ, ὁ Πάσκουλ ἀπὸ τὸ Σάσουλ, ὁ μυλωνάς Ἰερεμίας καὶ ἄλλοι, μαρτυροῦν γιὰ τὰ ὄρια τοῦ κτήματος [Σιμινοάτσελε] μὲ βάση τὴν ὀριοθεσία ποῦ ἔφερε ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς καὶ τὸ ἔγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **383**. Χαρτί (22,1X16,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

606

1779, μετὰ τίς 12 Φεβρουαρίου.

Κατάλογος 21 περιλήψεων ἐγγράφων γιὰ τὸ κτῆμα Σιμινοάτσελε, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα. Χρονολογοῦνται μεταξὺ 1 Ἰουλίου 1634 - 12 Φεβρουαρίου 1779.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **52**. Χαρτί (43,2X15,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

607

1779, 27 Μαρτίου.

Ὁ β΄ παχάρνικος Ἰωαννίτζης Σερμπάν καὶ ὁ cǎrpan Ἰωαννίτζης Τάλπα μαρτυροῦν γιὰ τὴν ἔρευνα τῆς διένεξης μεταξὺ ἀπογόνων τοῦ Ἰωάννη Μποντίς μὲ ἐκείνους τοῦ Βασιλείου Μποντίς. Ἀποφασίζουν τὴν ἀπὸ κοινοῦ κατοχὴ τῶν πραγμάτων.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1030**.

608

1779, 24 Μαΐου.

Όριοθεσία τοῦ κτήματος Μπρατίλα δέ Σούς, τό ὁποῖο εὐρίσκεται κοντά στό Μπακάου, πού ἔγινε ἀπό τόν μπάνο Νικόλαο Ροσέτ, πρόην ἱσπράβνικο τοῦ νομοῦ Μπακάου. Μνεῖες γιά παλαιότερη ὄριοθεσία τοῦ βόρηνικου de roaṭă Βασιλείου Ρόζνιτσα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 623.

609

1779, 17 Ἰουνίου [Γιάσι].

Ὁ Κωνσταντῖνος Δ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρόην μεγάλο σπαθάρη Κοστίν Καταρτζιούλ καί τόν πρόην μεγάλο παχάρνικο Ἀλέκο Γιαγκουλάιο νά ἐρευνήσουν τή διένεξη μεταξῦ τοῦ πρω-θιερέα Ἀγγελάκη ἀπό τό Φωξάνι καί τοῦ Ἰωάννη Ἀβραάμ γιά ἓνα ἀγροτε-μάχιο στό χωριό Γκροζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1228. Χαρτί (31,3X21,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-λαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

610

1779 (7287), 18 Ἰουνίου.

Όριοθετική μαρτυρία γιά τά χωριά Δελένι, Πογιάνα καί Χελτζίου, ἰδιο-κτησία τῆς μονῆς Ὕκνας. Ὡς μάρτυρες ὑπογράφουν δώδεκα ἐλευθεροὶ χωρικοί.

Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν ὁρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 430. Χαρτί (33,7X22,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμ-βάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο.

1779 (7287), 22 Ἰουλίου.

ἽΟριοθετική μαρτυρία πού ὑπογράφουν ὁ μπάνος Νικόλαος Ροσέτ, ὁ πρῶν μέγας μπάνος Μανωλάκης Χρυσοβέργης, ὁ cǎrigan Βασίλειος [...] καί ὁ βόρονικος de roaṭă Θεόδωρος Μούστε γιά τό ἕνα τέταρτο τοῦ κτήματος Νικορέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὁκνας.

ἽΟ ἠγούμενός της Μελέτιος εἶχε φέρει σχετική διαταγή τοῦ ἠγεμόνα Κωνσταντίνου Μουρούζη.

Τά ὄρια τοῦ τεμαχίου ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **808**. Χαρτί (31,8X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

A 612

1779, 10 Αὐγούστου.

ἽΟ Κωνσταντῖνος Δ. Μουρούζης, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή ἀπό τό Ὁκνα (ἠγούμενός της ὁ Μελέτιος) παλαιότερες ἐλεημοσύνες: Νά λαμβάνει ἔτησίως 20 λεί ἀπό τό μεγάλο ἠγεμονικό τελωνεῖο, λάδι 24 ocale καί λιβάνι τριῶν ocale (δηλαδή δύο ocale λάδι καί 100 dramuri λιβάνι). Τά χρήματα νά τά λαμβάνει σέ δύο δόσεις, στίς γιορτές τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

ἽΑντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1751, πού ἔγινε ἀπό τόν πρῶν iuzbașă ἽΑνδρέα.

A 613

1779, 11 Αὐγούστου.

ἽΟ Κωνσταντῖνος Μουρούζης, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή ἀπό τό Τάργκου Ὁκνα πού τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου ἐλεημοσύνες προηγουμένων ἠγεμόνων, ἐπειδή βροίσκεται σέ μεγάλη ἔνδεια. Τήν ἀπαλλάσσει ἀπό τήν καταβολή φόρου γιά 200 κυφέλες, 200 vedre κρασί, 200 πρόβατα.

Νά λαμβάνει ἐπίσης ἀπό τό ἠγεμονικό ἀλατωρυχεῖο 120 stejii ἀλάτι.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1751, που ἔγινε ἀπό τόν πρῶην iuzbașă Ἄνδρέα.

614

1780, 10 Μαρτίου.

Ἡ μοναχή Μαγδαληνή, μαζί μέ τήν κόρη της Παιούνα, τούς γιούς της καί τόν γαμπρό της Σαοῦλ δωρίζουν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἠγούμενός της ὁ Μελέτιος) μία οἰκία, τήν ὁποία ἀνήγειραν σέ οἰκόπεδο τῆς μονῆς καί ἀποτελοῦσε δωρεά ἀπό τήν Κέλσια.

Μάρτυρας ὁ ἱερέας Βλάδ.

Γραφέας ὁ ἐπιστάτης Ἀλέξανδρος ἀπό τό Μπορζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1405**. Χαρτί (20,5X14,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι καστανό.

615

1780, Μάρτιος.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μουρούζης, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στόν πρῶην μεγάλο μπάνο Νικόλαο Ροσέτ καί στόν πρῶην μεγάλο κόμισο Σερμπανάκη Μπαλασάκη, καί οἱ δύο ἰσπράβνικοι τοῦ νομοῦ Μπακάου νά ἐρευνησουν τή διένεξη μεταξύ τοῦ Ἡλία Τραζνίς καί τῆς Αἰκατερίνης Ζουγκραβοάια γιά τήν κατοχή μισοῦ bătrân ἀπό τό Μπρατίλα δέ Σούς. Ἐάν κάποια πλευρά μείνει δυσαρεστημένη, νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **612**. Χαρτί (33,2X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἐντυπῆ ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἠγεμόνα.

616

1781, 15 Ἰουνίου

Ὁ χωρικός Συμεών ἐνημερώνει τόν ἠγούμενο Μελέτιο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα πῶς ὁ Λούπουλ καί τά ἀδελφία του ἀπό τό Μπαρσανέστι καταπατοῦν μέ τά πρόβατά τους τά κτήματα Ζέμπα (;) καί Ἄλμπα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Μάρτυρας ὁ Νικόλαος bigău ἀπὸ τὸ Ὕκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **987**. Χαρτί (19,4X14,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

617

1781, 6 Ἰουλίου.

Ὁ Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας Γαβριήλ παραχωρεῖ –ὕστερα ἀπὸ αἴτημα τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὕκνας– ἐγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον τοῦ Βασιλείου Λουλάσκου καὶ τοῦ Λούπουλ ἀπὸ τὸ Μπαρσανέστι μὲ τὰ ἀδελφία του οἱ ὅποιοι καταπατοῦν μὲ τὰ πρόβατά τους τὰ κτήματα Ζέμπι καὶ Ἄλμπελε. Αὐτὰ τὰ εἶχε ἀγοράσει ἡ μονὴ πρὶν ἀπὸ 85 χρόνια ἀπὸ τοὺς παπποῦδες τῶν δύο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1440**. Χαρτί (21,4X31). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ ἄνω μέρος. Μελάνι μαῦρο. Μὲ τὸ ἴδιο χρῶμα ἡ αὐτόγραφή ὑπογραφή τοῦ ἡγεμόνα.

618

1781, 17 Ἰουλίου.

Ὁ Ἰορδάκε Μπόσιε παραχωρεῖ στὸν ἀνιψιὸ του Ἰκίμ, γιὸ τοῦ Βαρτίκ, ἀντίγραφο ὀριοθετικῆς μαρτυρίας τῶν starosti τοῦ Πούτνα γιὰ τὸ κτήμα Γκαλεσέστι, στὸ στόμιο τοῦ Ρακατάου, τὸ τεμάχιο τοῦ Ἰορδάκι Μπόσιε, ποὺ δώρισε στὴ σκῆτη Ρούνκουλ. Τὰ ὄρια του ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρας ὁ ἐλεύθερος χωρικός Γρηγόριος Ράδουλ.

Γραφείας ὁ Κωνσταντίνος Πάρβουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1029**. Χαρτί (28,5X9,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

A 619

1781, 23 Ἰουλίου.

Ὁ Κωνσταντίνος καὶ ὁ Ἰωαννίτζης Τζαραλούγκα ἐνημερώνουν τὸν

δικαῖο [τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου] καί τόν ἐπιστάτη τους Βασίλειο ὅτι θά εἶναι παρόντες στό Δικαστήριο ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί τόν καλοῦν νά βρῖσκειται ἐκεῖ μέ τά δικαιολογητικά του.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

620

1781, 20 Αὐγούστου.

Ὁ [...] σπαθάρης προτείνει στόν Παῖσιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, νά ἀγοράσει τό κτήμα της Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα ἔναντι 100 λεί (τό πολύ 130).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 785. Χαρτί (23,4X15,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

621

1781 (7289), μετά τίς 31 Αὐγούστου.

Κατάλογος περιλήψεων ἔξι ρουμανικῶν ἐγγράφων, πού χρονολογοῦνται μεταξύ 1594-1595 καί 1780-1781 καί ἀφοροῦν στό κτήμα Καλιμανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1389. Χαρτί (40,2X14,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο.

622

1783, 12 Μαΐου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Δελήμπεης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρῶην μεγάλο κλοντσιάρη Κωνσταντίου Μπάλς, δικαστή τοῦ νομοῦ Πούτνα, νά ἐρευνήσει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα (ἡγούμενός της ὁ Μελέτιος) καί τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν γιά τήν καταπάτηση τοῦ κτήματός της Παντσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 762. Χαρτί (28,2X19,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

623

1783, 17 Ιουλίου.

Οι συγγενείς τοῦ μακαρίτη ἱερέα Ἰορδάκε πωλοῦν στὸν πρωθιερέα Λούπου, κάτοικο τοῦ νομοῦ Μπακάου, ἓνα σπίτι μὲ οἰκόπεδο καὶ λιβάδι πού εἶχανε ἀπὸ τὸν Ἰορδάκε.

Μάρτυρες: Οἱ ὑπογράφοντες Ἑλληνικά Ἰωαννίνα Ἀναστάσης Στεφάν καὶ Μιχαήλ, καθὼς καὶ οἱ ἑξῆς: Οἱ ἱερεῖς Ἐνάκε, Γαβριήλ, Ἰωαννίτζης, Ἰωάννης, Δημήτριος καὶ Ἰωάννης Δράγκνε, ὁ γουναράς Ζαμφιέ, ὁ Ἰβν Μπαρλαδεάνουιλ, ὁ Ἄγγελος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 166. Χαρτί (21,6X16,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο.

624

1783, 15 Ὀκτωβρίου.

Ὁριοθητικὴ μαρτυρία, πού ὑπογράφει ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος καὶ ὁ pazil Οὐρσου Μπούρκι, γιὰ τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Καλινέστι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιοκτησία τοῦ μπάνου Μανωλάκη Χρυσοβέργη, τὸ ὁποῖο ἀπέκτησε ὕστερα ἀπὸ ἀνταλλαγὴ μὲ τὴ μονὴ Μπίστριτζα. Ἀκολουθεῖ ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν ὁρίων.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 451, τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1805.

625

1783, 16 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Δελήμπετης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Μανωλάκη Δημάκη, πρῶν μεγάλο στόλνικο, καὶ τὸν Στέφανο Ροσέτ, πρῶν μεγάλο πιτάρη, νά ἐρευνήσουν ἐπὶ τόπου τὴ διένεξη μεταξὺ τῶν μονῶν Μπισερικάνι, Μπερζούντζι καὶ Ἰβνα καὶ τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν τῶν γύρω περιοχῶν.

Ἡ διένεξη ἀφορᾷ τὴν καταπάτηση ἀπὸ τοὺς τελευταίους μισοῦ χωριοῦ στό κτῆμα Πογιάνα, τῆς μονῆς Μπισερικάνι, ὁλόκληρου τοῦ χωριοῦ Δελένι καὶ τεμαχίων τοῦ κτήματος Πογιέμι πού κατέχουν οἱ μονές Μπισερικάνι καὶ Ἰβνα. Νά συντάξουν ὀριοθητικὴ μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **418**. Χαρτί (31,6X22,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαύρο. Με κόκκινο ή έντυπη ώσειδης σφραγίδα τοῦ ήγεμόνα.

626

1784, 15 Ἰαριλίου.

Ἡ Ἄνιτζα, κόρη τῆς Κέτρας καί ὁ σύζυγός τῆς Νεογκόε μέ τά παιδιά τους παραχωροῦν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα, πού τιμᾶται στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου (ήγουμένός τῆς ὁ Παῖσιος) ἔγγραφο γιά ἓνα τεμάχιο πού ἔχουν στό Νικορέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου: Τό μισό τῆς τό δωρίζουν καί τό ἄλλο μισό τῆς τό πωλοῦν ἔναντι 15 λέι.

Μάρτυρες: Φιλήμων nacialnic ἀπό τό Μάγκουρα, Σέρεα ἀπό τό Γκροζέστι, Γεώργιος Πόπ.

Γραφέας ὁ Μελέτιος προηγούμενος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **806**. Χαρτί (31,9X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαύρο.

A 627

1784, 19 Ἰουνίου.

Κατάλογος περιλήψεων 13 ρουμανικῶν ἐγγράφων, πού ἀφοροῦν στό κτήμα Λεϊτένι, χρονολογημένων μεταξύ 3 Ὀκτωβρίου 7197 (1688) - 8 Σεπτεμβρίου 7214 (1705).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο αρ. 1253.

628

1784 (7292), 28 Ἰουλίου.

Δύο μή κατονομαζόμενοι ἰδιοκτῆτες συμφωνοῦν μέ τόν Ἰωάσαφ, δικαίω τῆς μονῆς Ὅκνας, νά μεταβοῦν στίς 26 Ὀκτωβρίου στό κτήμα Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα γιά νά τό ὀριοθετήσουν σωστά ὥστε νά σταματήσει ἡ διένεξη μεταξύ τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **782**. Χαρτί (31,5X11,3). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαύρο.

629

1784, 30 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἰωάννης Ἀβραάμ cãrîtan μαρτυρεῖ πὼς ὕστερα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ μεγάλου σπαθάρη Γιάγκου Ράζουλ, staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα, ἐρευνήσῃ τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργου Ὀκνα καὶ τοῦ πιτάρη Κυριακίου Κριστιάν γιὰ τοὺς φράχτες τῶν ἀμπελώνων πού ἔχει ἡ μονὴ στὸ Ὀδομπέστι. Ἡ ἀπόφαση δικαιοῦνι τὸν πιτάρη.

Μάρτυρες: Ἰωαννίτζης Μπάτσιουλ, Ἰωαννίτζης Μπίουλ, Γεώργιος ἐπιστάτης ἀπὸ τὸ Γκροζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1396**. Χαρτί (32,2X21,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

630

1785, 18 Ἰουνίου.

Περίληψη τῆς ὁριοθεσίας πού πραγματοποιήσαν στίς 7 Δεκεμβρίου 1746 (7255) ὁ β΄ στόλνικος Νικόλαος Τσιούτε καὶ ὁ vicar Ζαχαρίας Βίκολ (τὸ πρωτότυπο τῆς ὁποίας βρίσκεται στὸν Ἀνδρέα Κρατσιούν ἀπὸ τὸ Χελετζιου).

Ἄφροῶ τὸ χωριὸ Πογιάνα, πού τώρα λέγεται Χελετζιου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **420**. Χαρτί (28,1X19,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

631

1785, 22 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰ. Μαυροκορδάτος Φιραρῆς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τὸν Γκριγκοράς Λεόν, πρῶνν μεγάλο παχάρνικο, staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα, καὶ τὸν Κωνσταντῖνο Μπάλς, πρῶνν μεγάλο σερδάρη, νά ἐρευνήσουν τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Ὀκνας (ἡγούμενός της ὁ Παῖσιος) καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Τζααλούγκα mazil, τὸν ὁποῖο ἡ μονὴ κατηγορεῖ πὼς καταπατεῖ τὰ ὄρια τοῦ κτήματός της ὀνόματι Παντσέστι, δίπλα στὸν ποταμὸ Ρακατάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **761**. Χαρτί (31X21,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο.

632

1785, 23 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰ. Μαυροκορδάτος Φιραρῆς διατάζει τὸν πρῶην μεγάλο παχάρνικο Γκριγκοράς Λεόν, staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα, νά ὑποχρεώσῃ τὸν πιτάρη Κυριάκο Κριστιάν νά ἐπισκευάσῃ τὸν φράχτη πού ἡ μονή Ὁκνα ἔχει στό Ὀδομπέστι, τὸν ὁποῖο χάλασε, ἢ νά πληρώσῃ γιὰ νά φτιαχτεῖ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1397**. Χαρτί (31,8X20,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

633

1785, 1 Νοεμβρίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Τζαραλούγκα mazil καί ὁ Σταῦρος βόρνικος de roartă συμφωνοῦν μέ τὸν Παῖσιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Ὁκνας, γιὰ τὸν τρόπο πληρωμῆς τῶν χωρομετρῶν πού θά πραγματοποιήσουν τὴν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **728**. Χαρτί (28X10). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τὸ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

634

1785, 9 Νοεμβρίου.

Ὁ Σταῦρος βόρνικος de roartă γνωστοποιεῖ στὸν Κωνσταντῖνο Μπάλς, πρῶην μεγάλο σερδάρη, ὅτι θά ἀργῆσῃ δέκα ἡμέρες στὴν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **730**. Χαρτί (25,3X15,5). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

635

1785, 10 Νοεμβρίου.

Ὁ παχάρνικος Γρηγόριος γνωστοποιεῖ στὸν παχάρνικο Ἰωαννίτζη Σερ-

μπάν και στόν Θεόδωρο Κονδουράκι ὅτι διορίσθηκαν μαζί μέ τόν σεργάρη Κωνσταντίνο Μπάλς χωρομέτρεις γιά τήν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Παντσέστι (τό τεμάχιο τῆς μονῆς Ὑοκνας).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **729**. Χαρτί (21,2X11). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

636

1785, 30 Νοεμβρίου.

Ὁ παχάρνικος Ἰωαννίτζης Σερμπάν και ὁ Θεόδωρος Κονδουράκι mazil συντάσσουν ἀναφορά γιά τή διένεξη μεταξύ τοῦ Κωνσταντίνου Τζαραλούγκα μέ τά ἀδέλφια του και τοῦ Παΐσιου, ἠγούμενου τῆς μονῆς Ὑοκνας, γιά τό κτήμα Παντσέστι.

Γιά τά ὄσα τούς εἶπε γιά τά σύνορα τοῦ τεμαχίου του ὁ Τζαραλούγκα δέν παρουσίασε δικαιολογητικά ἀλλά μόνο δηλώσεις μαρτύρων, τίς ὁποῖες κατέγραψαν οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **868**. Χαρτί (21X16,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

637

1785, 1 Δεκεμβρίου.

Ὁριοθεσία τοῦ κτήματος Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπό τό Ὑοκνα, τήν ὁποία πραγματοποίησαν ὁ παχάρνικος Ἰωαννίτζης Σερμπάν και ὁ Θεόδωρος Κονδουράκι ὕστερα ἀπό δίκη μέ τόν mazil Κωνσταντίνο Τζαραλούγκα.

Τά ὄρια τοῦ κτήματος ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **869**. Χαρτί (22,3X21,5). Πέντε φύλλα. Τό κείμενο καταλαμβάνει 17 σελίδες. Μελάني μαῦρο. Ἐγγραφο σέ κακή κατάσταση. Μέ παρόμοιο περιεχόμενο τό ἔγγραφο (σέ ἀντίγραφο) ἀρ. **922**.

A 638

1785, 1 Δεκεμβρίου.

Ἐκθεση τοῦ στόλνικου Στέφανου Ρῶσσετ πρός τόν ἠγεμόνα τῆς Μολδα-

βίας. Ἡ ὑπόθεση ἀφορᾷ διάφορες καταγγελίες γιὰ καταπατήσεις κτημάτων στὸν νομὸ Μπακοβίου. Ὁ Στέφανος Ρώσσε δηλώνει ὅτι πῆγε μὲ τοὺς βοηθοὺς του ἐπιτόπου καὶ ζήτησαν ἀπὸ τοὺς ἐκμισθωτὲς νὰ ἐπιδείξουν ὄλα τὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς ὁροθετικούς χάρτες οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποδείκνυαν τὰ ὄρια τῶν ἰδιοκτησιῶν τους. Κατόπιν συνέλεξαν μαρτυρίες διαφόρων χωρικῶν, ἰδιαίτερα τῶν πιὸ ἡλικιωμένων, σχετικὲς μὲ τὸ ζήτημα. Ἀναζήτησαν ἐπίσης παλιὰ ὁριοθετικά σημάδια στὰ κτήματα. Διαπίστωσαν τὰ λάθη πού εἶχαν γίνεи ἀπὸ παλαιότερους χωρομέτρους καὶ ἔκαναν νέες μετρήσεις τῶν κτημάτων. Στὴ συνέχεια συντάξαν κατάλογο μὲ τὴν ἔκταση κάθε κτήματος καὶ χάρτη ὅλης τῆς περιοχῆς, στὸν ὁποῖο φαίνονται τὰ ὄρια κάθε ἰδιοκτησίας.

Ἑλληνικὴ μτφρ. ἀπὸ τὰ Ρουμανικά, στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1515.

639

1786, 18 Ἰανουαρίου.

Ὁ [...] τὸν ὁποῖο ὄρισε ὁ βόρηνικος Μανωλάκης Δημάκης νὰ ἐρευνήσῃ τὰ ὄρια τοῦ κτήματος πού ἔχει στὸ Νικορέστι ἢ μονὴ Ὕκνα συντάσσει μαρτυρία. Πρόκειται στὴν οὐσία γιὰ δύο τεμάχια, ἓνα προερχόμενο ἀπὸ ἀγορὰ καὶ ἄλλο ἀπὸ δωρεά. Καὶ τὰ δύο συνορεύουν μὲ τὰ τεμάχια τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν.

Στὶς 27 Ἰανουαρίου ὁ παχάρνικος [...] ἀναφέρει πὼς ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ ἡγουμένου Παΐσιου ὀρίστηκε χωρομέτρης γιὰ τὸ κτῆμα τῆς μονῆς. Μὲ τὴ σειρά του ἔστειλε τὸν mazil Ἰορδάκε Δόνου ὁ ὁποῖος τὸ ὀριοθέτησε μὲ τὴ σύμφωνη γνώμη ὄλων τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 804. Χαρτί (22,7X18,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β' φύλλου. Μελάνι καστανό.

640

[1786], 19 Ἰανουαρίου.

Ἐπιστολὴ πρὸς (μὴ ὀνομαζόμενο) cāpitan νὰ εἰσπράξῃ τὴ δεκάτη ἀπὸ τὸν Ἰαμί Βαρτίκ καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐλευθέρους χωρικούς οἱ ὁποῖοι διαμένουν στὸ κτῆμα Γκούρα Ρακατάουλουι καὶ ἔχουν διένεξι μὲ τὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάοργου Ὕκνα (ἡγούμενός της ὁ Παΐσιος).

Νά εισπράξει επίσης 20 λεί από δύο teslari οί όποιοι συμφώνησαν νά ανεγείρουν μία εκκλησία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 1575. Χαρτί (28,5X10,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάι μαύρο.

641

1786, 10 Φεβρουαρίου.

Μαρτυρία τοῦ Νικολάου Ροσέτι, πρώην μεγάλου μπάνου, καί τοῦ Κωστάκη Κρουπένσκι, πρώην μεγάλου κλουτσιάρη, γιά τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὁκνας (ηγούμενός της ὁ Παῖσιος) καί κατοίκων τοῦ Μπακάου γιά ἕνα τεμάχιο στό κτήμα Λεϊτένι δίπλα στό Μπακάου, τό ὅποιο καταπατοῦν οί κάτοικοι. Ἀκολουθοῦν τά ὄρια τοῦ τεμαχίου.

Ἡ ἀπόφαση δικαιώνει τή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 498. Χαρτί (31,5X22). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό ἔγγραφο. Μελάι μαύρο. Ἀντίγραφα Ρουμανικά στά ἔγγραφα άρ. 481 καί 495.

A 642

1786, 21 Φεβρουαρίου.

Μετά ἀπό δίκη πού εἶχαν γιά ἕνα ἀμπέλι στό χωριό Γκροζέστι, δίπλα στό Ὀδομπέστι, ἡ μονή [Πρέτσιστα] τοῦ Τάργκου Ὁκνα (ηγούμενός της ὁ Παῖσιος) καί ὁ πιτάρης Κυριάκος Κριστιάν ἀποφασίζουν νά παρουσιάσουν τά δικαιολογητικά τους. Ἡ μονή ἔφερε τά δικά της ἀπό τό μοναστήρι Κασίν, ὅπου εἶχαν τοποθετηθεῖ ἐνέχυρο γιά ἕνα χρηματικό ποσό πού τῆς χροστοῦσε καί ἔβγαλε ἀντίγραφα, θεωρημένα στίς 19 Ὀκτωβρίου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο άρ. 1235.

643

1786, 3 Ἀπριλίου.

Γενεαλογικό δένδρο γιά τό γένος Τζαραλούγκα μέλη τοῦ ὁποίου κατοικοῦν στό κτήμα Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα. Φαίνεται ἡ συγγένεια τοῦ Κωνσταντίνου Τζαραλούγκα μέ τόν μεδελνιτσιάρη Σάββα Παντσέσκου.

Ἵπογράφουν ὁ Κωνσταντῖνος Τζαραλούγκα καὶ ὁ Νικόλαος Λεχατσιάνου mazil.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **759**. Χαρτί (31,1X21,3). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

644

1786, 5 Ἰαρουλίου.

Ὁ ἱερέας Καλίστρου πωλεῖ στὸν ἱερέα Ἰώσηπτο ἀπὸ τῆς μονῆς Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὅκνα ἓνα ἀγροτεμάχιο κοντὰ στὸ Ἄλμπιλε, μὲ λειμῶνα καὶ χέροιο οἰκόπεδο.

Γραφέας ὁ Σάββας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **985**. Χαρτί (17,9X18,5). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

645

1786, 10 Ἰαρουλίου.

Ὁ [...] λογοθέτης γράφει στὸν Νικόλαο Χούτζουλε, στὸν cāritan Ἰωαννίτση Χούτζουλε καὶ στὸν Λευτέρη, οἱ ὁποῖοι ἔχουν διένεξη μὲ τῆς μονῆς Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα ὅτι γιὰ ἓνα τεμάχιο πού κατέχει ἡ μονή στή σκήτη τῆς Ρούνκου στὸ στόμιο τοῦ Ρακατάου (δωρεὰ τοῦ ἱερέα Μπόσιε) ὁρίστηκε δικάσιμος στίς 21 Μαΐου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1031**. Χαρτί (21,3X15,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

646

1786, 28 Ἰαρουλίου.

Κατάλογος περιλήψεων 17 ρουμανικῶν ἐγγράφων πού ἀφοροῦν τὴν ἀγορὰ ἐκ μέρους τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα ὁρισμένων ἡμικταρίων ἀμπελιοῦ στὸ Γκροζέστι. Χρονολογοῦνται μεταξὺ 8 Αὐγούστου 1674 - 21 Νοεμβρίου 1731.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **40**. Χαρτί (34X23,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο.

647

1786, 26 Μαΐου.

Δικαστικό ἔγγραφο τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας στή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοινα (ἡγούμενός τῆς ὁ Παΐσιος) καί τοῦ mazil Κωνσταντίνου Τζαροαλούγκα, τοῦ Νικολάου Λεχατσεάνου καί ἄλλων ἐλευθερῶν χωρικῶν τοῦ κτήματος Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Ὁ ἡγούμενος παρουσίασε στά μέλη τοῦ Ντιβανίου πολλά ἔγγραφα μεταξύ 1546-1676, ἀπό τά ὁποῖα ἄλλα ἀποδέχθηκαν οἱ χωρικοί καί ἄλλα ὄχι.

Ἐφοῦ ἐρεῦνησαν καί τήν ὀριοθεσία τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1785 τοῦ παχάρικου Ἰωαννίτζη Σεριμπάν καί τοῦ mazil Θεοδώρου Κονδοράκι βρέθηκαν πολὺ μικρά τεμάχια τά ὁποῖα δέν εἶχε ἀποκτήσει ἡ μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **867**. Χαρτί (54,4X39,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1240.

648

1786, Μάιος.

Κατάλογος περιλήψεων 12 ρουμανικῶν ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στό κτήμα Λεϊτένι, δίπλα στό Μπακάου, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοινα. Χρονολογοῦνται μεταξύ 5 Μαΐου 1607-20 Ἰουνίου 1760 (7268).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **495**. Χαρτί (31,7X22). Δύο φύλλα. Τό κείμενο καταλαμβάνει τίς πρῶτες πέντε σελίδες. Μελάني μαῦρο.

649

1786, 4 Ἰουνίου.

Ὁ Νικόλαος Χούτζουλ, ὁ Παῦλος Δαναῖλα, ὁ Πατράσκο καί ἄλλοι ἐλεύθεροι χωρικοί οἱ ὁποῖοι διαμένουν στό κτήμα Γκαλεσέστι ἀπό τό Γκούρα

Ρακατάουλοι, τοῦ νομοῦ Πούτνα μαρτυροῦν πῶς κατέχουν ἓνα τεμάχιο ἀπὸ τὸ κτῆμα τῆς σκήτης Ρούνκουλ, τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, ἀφότου ἢ σκήτη ἐφθάρη.

Τώρα ὁ ἡγούμενος Παῖσιος τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν ἐπα-
νακτήσει καὶ ζητεῖ καὶ αὐτὸ τὸ τεμάχιο.

Οἱ δύο πλευρὲς συμφωνοῦν πῶς σὲ περίπτωσι πού ἢ σκήτη θά εἶναι ἔτοιμη σὲ ἐνάμιση χρόνον, ἢ μονὴ νὰ κατέχει καὶ πάλι τὸ κτῆμα. Σὲ ἀντίθετη περίπτωσι ἰδιοκτητῆς του νὰ παραμείνουν οἱ χωρικοί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1026**. Χαρτί (31,1X20,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο κατα-
λαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο ἀρ. **1032**, θεωρημένο στὶς 8 Ἰουνίου
1787. Γαλλ. μτφρ. στοῦ ἔργου ἀρ. 1261.

650

1786, 13 Ἰουνίου.

Τὸ Δικαστικὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας δικάζει τὴ διένεξι μεταξὺ τῆς
μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ Παῖσιος) καὶ
κατοίκων τοῦ Μπακάου γιὰ τὸ κτῆμα Λεϊτένι. Ἀποφασίζει νὰ σταλεῖ ἡγε-
μονικὴ διαταγὴ στοὺς ἰσραβνικοὺς τοῦ Μπακάου γιὰ νὰ τὸ ὀριοθετήσουν
καὶ ἔπειτα νὰ συντάξουν μαρτυρία πρὸς τὸν ἡγούμενο.

Μνεῖες γιὰ 12 παλαιότερα δικαιολογητικά μεταξὺ 5 Μαΐου 1607 - 10
Φεβρουαρίου 1786.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **944**. Χαρτί (54,5X39,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμ-
βάνει τὸ α΄ φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β΄. Μελάνι μαῦρο. Ἀντίγραφο στοῦ ἔργου ἀρ. 481.

651

1786, 14 Ἰουνίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἴ. Μαυροκορδάτος Φηραῆς, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας,
διατάζει τὸν Κωστάκη Κρουπένσκι, πρῶν μεγάλο κλουτσαῖρη, καὶ τὸν
Γρηγόριο, πρῶν μεγάλο πιτάρη, καὶ οἱ δύο ἰσραβνικοὶ τοῦ νομοῦ Μπα-
κάου, νὰ ὀριοθετήσουν τὸ κτῆμα Λεϊτένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὕοκνα, πρὸς
τὴν πλευρὰ τῶν κατοίκων τοῦ Μπακάου.

Οἱ τελευταῖοι, σύμφωνα μὲ τὴ διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου Παῖσιου,
καταπατοῦσαν ἓνα τμήμα τοῦ Λεϊτένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **494**. Χαρτί (34,2X23,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

652

1786, 15 Ἰουνίου.

Κατάλογος περιλήψεων 23 ρουμανικῶν ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στό κτήμα τῆς μονῆς Ὕκνα, ὀνόματι Παντσέστι, τοῦ νομοῦ Πούτνα. Χρονολογοῦνται μεταξύ 20 Ἀπριλίου 1546 - 28 Φεβρουαρίου 1687.

Γραφέας ὁ λογοθέτης Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **758**. Χαρτί (47X17,2). Δύο φύλλα. Τό κείμενο καταλαμβάνει τίς πρώτες τέσσερις σελίδες. Μελάني μαῦρο.

653

1786, 25 Ἰουνίου.

Ὁ [...], πρόην ἰσπράβνικος τοῦ νομοῦ Μπακάου, ὕστερα ἀπό ἡγεμονική διαταγή, ὀρίζει τόν mazil Κόστε Πογιενάριουλ νά μεταβεῖ στό κτήμα Ζέμπε γιά νά ἐρευνήσῃ μία ὀριοθετική διένεξη μεταξύ τῶν μονῶν Μπερζούντζι (μετόχι τῆς μονῆς Μεγίστης Λαύρας) καί Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα.

Ὁ mazil διαπίστωσε ὅμως ὅτι ὁ ἡγούμενος Μελέτιος δέν ἔστειλε ἐπιστάτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **984**. Χαρτί (21,1X15,5.). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

654

1786, 27 Ἰουνίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἴ. Μαυροκορδάτος Φηραρῆς ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα (ἡγούμενός της ὁ Παῖσιος) τήν κατοχή τοῦ κτήματος Παντσέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, σύμφωνα μέ τήν ὀριοθεσία τοῦ παχάρνικου Γκριγκοράς Λέον, staroste τοῦ Πούτνα, καί τοῦ Κωνσταντίνου Μπάλς, πρόην μεγάλου σερδάρη.

Με τήν ευκαιρία τῆς ὀριοθεσίας διαπιστώθηκε ἀπό τούς δύο ἀξιωματούχους πῶς πολὺ μικρὰ τεμάχια δέν περιήλθαν στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **892**. Χαρτί (31,7X21,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἢ ἔντυπη ὠοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1240.

655

1786, 19 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Στέφανος ρουζις καί ὁ Νικόλαος Κούρτ cāritan συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τὰ ἀμπέλια πού ἔχει ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα στό Γκροζαβέστι, γιά τὰ ὁποῖα εἶχε διένεξη μέ τόν πιτάρη Κυριάκο Καρσιτιάν.

Ἐν συνεχείᾳ σημείωμα τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου, στό ὁποῖο ὁ πρόην μέγας γραμματικός Ἀναστάσιος ἀναφέρει πῶς οὔτε ὁ ἴδιος, οὔτε ὁ Γκριγκοράς Λέον μπόρεσαν νά εἶναι παρόντες στήν ὀριοθεσία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **43**. Χαρτί (32,5X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني καστανό.

656

1786, 21 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Θεόδωρος Πασκάρ ἀπό τό χωριό Μπαρσανέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου ὑπογράφει μαρτυρία πρὸς τόν ἡγούμενο Μελέτιο τῆς μονῆς Πρέτσιστας-Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὁκνα πῶς στήν ἐποχή πού ἡγούμενος ὑπῆρξε ὁ Καλλίνικος, ἔκοψε χόρτο στό ξέφωτο Φούνδουλ Ζέμπι. Βεβαιώνει πῶς ὁ τόπος εἶναι ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **983**. Χαρτί (21,5X15,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

657

1787, 18 Φεβρουαρίου.

Ὁ Παῦλος Δαναῖλα mazil γράφει στόν παχάρνικο Ἰωαννίτζη Σερμπάν πῶς ὕστερα ἀπό τή δίκη ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου

γκου Όκνα (ηγούμενός της ό Παΐσιος) θά κατέχει τό τεμάχιο τοῦ κτήματος Γκιλεσέστι πού απέκτησε ὡς δωρεά ἀπό τόν ιερέα Μπόσιε. Προϋπόθεση εἶναι ἡ μονή νά ἀνεγείρει ἐκ νέου τή σκήτη Ρούνγκουλ σέ ἐνάμισυ χρόνο στή θέση πού ὑπῆρχε παλαιά καί ὄχι σέ ἄλλο σημείο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1028**. Χαρτί (22,1X15,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

A 658

1787, 4 Ἀπριλίου.

Ὁ βόρnikovος Δημήτριος, ὁ Ἰωάννης Ἀνγκάνου, ὁ Ἰωάννης Μπονδόκ, ὁ μυλωνάς Μιχαήλ, ὁ Φλόρεα, ὁ μοναχός Γεώργιος, ὁ Κωνσταντῖνος καί ὁ Μπαλάς μαρτυροῦν πώς δέν υπέγραψαν καμμία διαμαρτυρία μαζί μέ τόν Ἰωάννη Τσιοκάν καί τούς γιούς του ἐναντίον τοῦ ἡγουμένου Παΐσιου καί τοῦ ιερέα Ἰωσήφ. Ἀντιθέτως, ὁ Τσιοκάν καί τά παιδιά του υπέγραψαν τή διαμαρτυρία χωρίς τή σύμφωνη γνώμη τῶν προαναφερομένων χωρικῶν.

Τό ἴδιο ἔπραξαν καί νωρίτερα, ὅταν κατήγγειλαν πώς μερικοί κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἦταν λιποτάκτες φαντάροι, μέ ἀποτέλεσμα οἱ τελευταῖοι νά τιμωρηθοῦν αὐστηρά.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

659

1787, 20 Ἰουνίου.

Ὁ Κόστε ἐνημερώνει τόν πρῶνν μεγάλο μπάνο Μανωλάκη καί τόν πρῶνν μεγάλο καμινάρη Ἐνάκιε ὅτι ἔχει μεταβεῖ στό χωριό Μπρατίλα δέ Σούς ὅπου οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί ἀφαίρεσαν κάποια ὀριοθετικά σημάδια, τά ὁποῖα ἔβαλε ξανά στή θέση τους.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **618**. Χαρτί (31,9X11,1). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

660

1787, 11 Ἰουλίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Λέων ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐνα-

ντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι διαμένουν δίπλα στό κτῆμα Λεϊτένι τοῦ νομοῦ Μπακάου (ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Ὑκνας), γνωρίζουν τά ὄριά του καί δέν μαρτυροῦν. Τό ἔγγραφο στρέφεται ἐπίσης ἐναντίον τοῦ πιτάρη Κυριάκου Χριστία ὁ ὁποῖος καταπατεῖ τμήμα ἀμπελιοῦ στό Γκροζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **493**. Χαρτί (20,9X30,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني καστανό.

661

1787, 6 Ὀκτωβρίου.

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν Ἀντώνιος παραχωρεῖ στόν ἱερέα Καλίστρου ἔγγραφο ἀπευθυνόμενο πρὸς θρησκευτικές καί πολιτικές Ἀρχές γιά νά βοηθήσουν τήν ἀνέγερση ἐκ θεμελίων τῆς σκήτης Ὑπαπαντῆς στόν νομό Πούτνα, στό σημεῖο πού λέγεται Γκούρα Ρακατάουλου, στό κτῆμα τῆς μονῆς Ὑκνας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1438**. Χαρτί (31,4X32,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

662

1788, 24 Νοεμβρίου.

Διαθήκη τοῦ Γεωργίου Σάβα. Μεταξύ ἄλλων ἀφήνει ἕνα τμήμα τοῦ χωριοῦ Μπρατίλα δέ Σούς στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὑκνα.

Μάρτυρες: Ἰάκωβος ἐπίσκοπος τοῦ Χούσι, Θεόδωρος ἱερέας, Μιτράνα ἑξαδέλφη τοῦ Σάβα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **630**.

663

1789, 19 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἐπίτροπος [...] τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὑκνα, ἀφιερωμένης στή μονή Ἰβήρων, βεβαιώνει πῶς ὁ Γεώργιος Σάβα τοῦ ἀφῆσε λίγο πρὶν τόν θάνατό του τά δικαιολογητικά γιά τά κτήματα πού δώρισε στό μοναστήρι Πρέτσιστα.

Ἀκολουθοῦν σύντομες περιλήψεις γιά 10 ἔγγραφα πού χρονολογοῦνται μεταξὺ 7223 (1714-1715) - 1780.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **624**. Χαρτί (31X22,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο.

664

1789, 25 Φεβρουαρίου, Σκήτη Ρούνκου.

Ὁ ἱερομόναχος Ἡσαΐας Νεδίτζα, γαμπρός τοῦ ἱερέα Γρηγορίου, καί ἡ πρεσβυτέρα του Παρασκευή δωρίζουν στή σκήτη Ρούνκουλ πού εἶναι ἀφιερωμένη στή μονή Πρέτσιστα, τό τεμάχιο τοῦ χωριοῦ Γκαλασέστι γιά νά μνημονεύονται στίς προσευχές τῶν μοναχῶν.

Μάρτυρες: Καλίστρου ἱερομόναχος, Γεννάδιος ἱερομόναχος, Στεφάνα πρεσβυτέρα, Ἱερεμίας, Γεώργιος, Ἰωάννης, Δανιήλ μοναχός, Βασίλειος καί Νικόλαος καί οἱ δύο ἀρμάσηδες.

Γραφέας ὁ ἱερομόναχος Μελέτιος προηγούμενος στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1036**. Χαρτί (23,6X19). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1261.

665

1789, 17 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ ἐπιστάτης Κωνσταντῖνος δωρίζει στή σκήτη [Ρούνκουλ] ἀπό τό Γκούρα Ρακατάουλοι, μετόχι τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, τά τεμάχια πού ἔχει ὡς κληρονομιά στό κτήμα Ζλατάρι δίπλα στόν ποταμό Ρακατάου, καθῶς καί τό τεμάχιο στό χωριό Καλιμανέστι, καί τά δύο τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Μάρτυρας ὁ Ἰωαννίτζης γιός τοῦ Κωνσταντῖνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1382**. Χαρτί (23,5X10,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο.

666

1789, 17 Μαρτίου.

Ὁ ἐπιστάτης Κωνσταντῖνος Θεολόγκουλ καί ὁ γιός του Ἰωαννίτζης δωρίζουν στή σκήπη Ρούνκουλ ἀπό τό Γκούρα Ρακατάουλου, πού εἶναι ἀφιερωμένη στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα τά ἀγροτεμάχια πού ἔχουν στό Ζλατάρι τοῦ νομοῦ Πούτνα καί στό Καλινέστι τοῦ ἴδιου νομοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **954**. Χαρτί (30,8X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

667

1789, 15 Ἰουνίου.

Πιστοποιητικό μέ τό ὅποιο οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τά χωριά Χελετζίου καί Δελένι βεβαιώνουν πώς ἀντάλλαξαν ἀγροκτήματα μέ τή μονή Ὅκνα (ἡγούμενός της ὁ Μελέτιος): Τῆς παραχώρησαν 25 stânjeni καί λαμβάνουν τρεῖς stânjeni κτήματος (δωρεά τῆς Ἀνίτζας, κόρης τῆς Σαούλας) καί τρία λιβάδια μέ δένδρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **419**. Χαρτί (23X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

668

1790, 26 Ἀπριλίου.

Ὁ Νίστορ Κελάρ, ἡ σύζυγός του Μαρία καί ἄλλοι τέσσερις συγγενεῖς τοῦ ἱερέα Ἰορδάκε πωλοῦν στόν Κατίλα Θεοδώρου ἓνα σπίτι [στό Τάργκου Ὅκνα] πού ἀπέμεινε ἀπό τόν Ἰορδάκε ἔναντι 65 λέι.

Μάρτυρες: Ἱερεμίας căpitan, Πατρασκάνου, Στεφάνα σύζυγός του, [...]

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1234**. Χαρτί (38,8X25). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

669

1790, 3 Ἰουλίου.

Δικαστικό ἔγγραφο τῆς Isprăvnicia τοῦ Μπακάου στή διένεξη μεταξύ κατοίκων τοῦ Μπακάου καί τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ Μελέτιος). Οἱ κάτοικοι ὑποστήριζαν –καί παρουσίασαν καί σχετικά δικαιολογητικά– πώς κτῆμα τοῦ Μπακάου καταπατεῖται ἀπό τό κτῆμα τῆς μονῆς, Λεϊτένι. Ὁ ἡγούμενος ἀπέδειξε πώς τά δικαιολογητικά τῆς ἄλλης πλευρᾶς ἦταν πλαστά καί σέ προηγούμενες δίκες ἡ μονή ἦταν ἐκείνη πού δικαιώθηκε.

Ἐνα χρηματικό ποσό πού συγκέντρωσαν οἱ κάτοικοι (εἰσόδημα τῆς γέφυρας τῆς πόλης) δόθηκε στή μονή, ἐπειδή ἡ γέφυρα δέν ἀνῆκε στό Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **673**. Χαρτί (34,9X24,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Ἀντίγραφο στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

670

1790, 16 Ἰουλίου.

Πιστοποιητικό μέ τό ὅποιο ὁ Στέφανος cālăraș, ἀπό τό χωριό Πετρέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα, μαρτυρεῖ πώς τό ρυάκι Παντσέστι ἀποτελεῖ τό παλαιό ὄριο τοῦ ὁμώνυμου κτήματος. Ἀκολουθεῖ ἀναλυτική περιγραφή.

Γραφέας ὁ Χρῆστος ἱεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **756**. Χαρτί (21,6X15,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

671

1790, 16 Ἰουλίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ Μπακάου ἐπιτρέπει στόν Οὐγγρο Μπάφτιν Μόζες νά ὀρίσει ἄνθρωπο ὁ ὅποιος νά εἰσπράττει τό εἰσόδημα τοῦ ἀγροτεμαχίου στό Νικορέστι τό ὅποιο περιῆλθε στήν ἰδιοκτησία του ὕστερα ἀπό δίχη μέ τή Λαζαρόαia, ἔως ὅτου λάβει καί τό σχετικό δικαστικό ἔγγραφο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **801**. Χαρτί (24,5X19,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

672

1790, 17 Αὐγούστου.

Ἡ Isprǎvnicia τοῦ Μπακάου ἐπικυρώνει στὸν Ἄσταλος Μπάρτιν Μόζες, γιὸ τοῦ Ἄσταλος Μπάρτιν Φρέντζε, τὴν κατοχὴ ἑνὸς τεμαχίου στὸ Φιλιπέστι, δίπλα στὸν ποταμὸ Κυριάκο.

Γι' αὐτὸ εἶχε διένεξη μὲ τοὺς ἐκεῖ ἐλευθεροὺς χωρικοὺς.

Μνεῖες γιὰ ρυθμίσεις ἀπὸ τὴν Ἐξάβιβλο τοῦ Ἀρμενόπουλου καὶ τοῦ Βασιλείου Πορφυρογέννητου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 800. Χαρτί (34,6X24,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

673

1790, 20 Σεπτεμβρίου.

Ἡ Isprǎvnicia τοῦ Μπακάου βεβαιώνει πὼς ἔλαβε ἐκ μέρους τοῦ Οὐγγρου Μπάρτιν Μόζες ἀπὸ τὸ Ὅσορχεῖ (Οὐγγαρία) ἓνα δικαστικὸ ἔγγραφο καὶ ἄλλα τρία δικαιολογητικὰ σχετικὰ μὲ τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὴ θέση Νικορέστι στὸ Φιλιπέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 802. Χαρτί (22,8X18,5). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

674

1790, 20 Νοεμβρίου.

Ὁ Γαβριήλ cǎritan καὶ ὁ [...] λογοθέτης συντάσσουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιὰ ἓνα ἀγροτεμάχιο πού κατέχει ὁ Ἄσταλος Μπάρτιν Μόζες ἀπὸ τὸ Ὅσορχεῖ (Οὐγγαρία) στὴ θέση Νικορέστι στὸ Φιλιπέστι.

Οἱ δύο μετέβησαν στὴ θέση τοῦ ἰσπράβνικου τοῦ νομοῦ Μπακάου Κωνσταντίνου Κανάνο, ὁ ὁποῖος δήλωσε κώλυμα. Ἀκολουθεῖ ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν ὁρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 799. Χαρτί (34,9X24,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καὶ τὸ recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

675

[1790].

Τοπογραφικό σχέδιο του κτήματος Νικορέστι [στό Φιλιπέστι]. Αναφέρονται τεμάχια που έχουν εκεί ή μονή [Ώκνα] και ο Ούγγρος Μπάρτιν Μόξες.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, αρ. 803.

676

1791, 1 Αύγουςτου.

Έγγραφο που υπογράφει ο πειζαδές Δημήτριος Μουρούζης και με το όποιο απευθυνόμενος προς τους Πατέρες της μονής Ίβηρων:

– Τους αναφέρει ότι ανέκαθεν εκδήλωνε προς την μονή τους την δέουσα ευλάβεια και πιθανώς κάποτε να εκπλήρωνε και την προσωπική του κλίση.

– Τους συνιστά να δώσουν εύκολα την οριστική τους ψήφο (σέ γνωστή υπόθεση) που θα ωφελήσει τελικά και τό μοναστήρι.

– Τους πληροφορεί πώς γνωρίζει για την μακρά διαμονή στο Σιστόβι του πειζαδέ, μεγάλου δραγουμάνου της Κραταιάς Βασιλείας, ο όποιος αγωνιζόταν όλο αυτό τό διάστημα για την επίτευξη συμφωνιών μεταξύ των ηγεμονιών και της Αυστριακής Αύλης και για τή θετική έκβαση που είχαν οι αγώνες του αυτού.

– Ξεαίρει την προσωπικότητα του πρωτοσύγκελλου Ίγνάτιου, στόν όποιο ό έν λόγω ηγεμόνας ανέθεσε πολλά ύπουργήματα και επισημαίνει ότι για τόν ζήλο τόν όποιο επέδειξε, καθώς και την επίμονη προθυμία του αναδείχτηκε δικαίως άξιος.

– Προτείνει τόν κύρ Ίγνάτιο ως ηγούμενο της μονής Ράδουλ-Βόδα ή όποία χρειάζεται οικονομία και επιστασία και ζητεί να τόν διορίσουν τό συντομότερο δυνατό και να μήν αναβάλουν την συγκατάθεσή τους επειδή τούτο ζητείται από τόν ηγεμόνα.

Πρωτότυπο, Έλληνικά, αρ. 1810. Χαρτί (31X20,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο.

677

1791, 5 Ώκτωβρίου.

Ό Ίωαννίτζης Σανδουλεάκ με τή σύζυγό του Μαρία, τόν γιό του Γεώρ-

γιο καί τόν γαμπρό του Κωστάκη πωλεί στον ιερέα Κοσμά Όρδας, ηγούμενο της σκήτης Ρούνκουλ τίσ curătuři από τίσ πλαγιές Ρούνκου, μέσα στο κτήμα Γκαλασέστι, στο ύψος της σκήτης, από τό δρόμο που κατευθύνεται προς τό Πετρέστι ανατολικά, έναντι 40 λέι.

Μάρτυρες: Κάλλιστος pascialnic, Μακάριος ιερομόναχος, Νικόλαος Όρδας καί Γεώργιος Πόποβιτσι.

Γραφείας ο Μελέτιος προηγούμενος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1025**. Χαρτί (31X21,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του φύλλου. Μελάνι καστανό.

678

1792, 24 Ιανουαρίου.

Περισσότεροι πρεσβύτεροι μαρτυροῦν πώς ένα οικόπεδο προορισμένο για άνέγερση οικίας τό όποιο διεκδικούσε ο șangău Γιάννης Μοράριουλ καί άμφισβητούσε άλλος șangău Πρικόπι Δογκάριουλ άνήξε στην πραγματικότητα στη μονή Πρέτσιστα από τό Τάργκου Όκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1408**. Χαρτί (22,9X18,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto του α' φύλλου. Μελάνι μαύρο.

679

1792, 28 Αυγούστου.

Ό Άλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ηγεμόνας της Μολδαβίας, όρίζει την 15η Όκτωβρίου ως ημέρα δίκης μεταξύ της μονής Όκνας καί του σερδάρη Κυριάκου Κριστιάν ενώπιον των starostî του νομού Πούτνα.

Ό Κριστιάν άμφισβητούσε τό δικαίωμα της μονής νά κατέχει δύο ήμεκτάρια άμπελιού στο Όδομπέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1391**. Χαρτί (16,4X21,7). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό κάτω μέρος του φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινη σιλική μελάνη ή έντυπη όκταγωνική σφραγίδα του ηγεμόνα.

680

1792, 1 Ὀκτωβρίου.

Κάποιος (μὴ κατονομαζόμενος) δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα (ἠγούμενός της ὁ Μελέτιος) ἕναν λειμώνα πού εἶχε κληρονομιά ἀπό τή μητέρα του Παρασκευή, κόρη τῆς Σάφτας Ἀραποάια. Ἀκολουθοῦν λεπτομέρειες γιά τή γεωγραφική θέση τοῦ λειμώνα.

Μάρτυρες: Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος primicheriu, ὁ ἱερέας Γαβριήλ, γιός τοῦ Ἰωάννη Ἀλέξε καί ἀδελφός τῆς Παρασκευῆς, Φιλήμων nacealnic στή σκήτη Μάγκουρα.

Γραφάς ὁ Ἰωήλ ἱερομόναχος στή σκήτη Μάγκουρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 299. Χαρτί (28,4X18,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό.

681

1792, 19 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Μιχαλάκης Κούρτ cāpitan καί ὁ Μανωλάκης Ἀβραάμ cāpitan συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά ἑπτὰ ἡμεκτάρια τοῦ κτήματος Γκροζέστι, ἰδιοκτησία τοῦ Κυριάκου Κριστιάν, ἐκεῖ ὅπου βρίσκεται καί τό σπίτι του καί ἡ κάβα του, καί γιά τά ὅποια εἶχε διένεξη μέ τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα.

Ἡ ἔρευνα ἔγινε ὕστερα ἀπό ἐντολή τοῦ βεστιάρη Πετράκη, staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Ἐν συνεχείᾳ ἕνα σημείωμα τοῦ ἱεροψάλτη Ἰωαννίτζη, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι κατά τήν ἀποψή του μέ τό νά ἐκμεταλλεύεται ὁ σερδάρης τό ἀμπέλι στό σημεῖο ἐκεῖνο δέν ζημίωσε τή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1395. Χαρτί (23,9X17,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μεγάλη ἐπίδραση ὑγρασίας μέ τό κείμενο πολὺ ἀχνό.

682

1792, 6 Δεκεμβρίου.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ τοῦ Μητροπολίτη Μολδαβίας Ἰακώβου ἐναντίον ἐκείνων τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι στή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὕκνας (ἠγού-

μενός της ὁ Μελέτιος) καί τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν τοῦ κτήματος Γκαλισέ-
στι τοῦ νομοῦ Πούτνα γνωρίζουν τήν ἀλήθεια καί δέν θά τή μαρτυρήσουν.

Ὁ ἡγούμενος εἶχε διαμαρτυρηθεῖ πῶς οἱ χωρικοί καταπατοῦν τά τεμά-
χια πού ὁ ἱερέας Μπόσιε μαζί μέ τούς γιούς του δώρισαν στή μονή. Ἐπι-
πλέον ἀνέφερε πῶς ἀπό τό κτήμα Σιμινοάτσελε τοῦ ἴδιου νομοῦ ὁ σλου-
τζιάρης Νικόλαος Σταμάτιε εισέπραξε ἀδίκως τό εἰσόδημα τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1435**. Χαρτί (22,3X33,8). Μονόφυλλο. Τό κείμενο
κατάλαμβάνει τό ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ τό ἴδιο χροῖμα ἡ αὐτόγρα-
φη ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη.

683

1792, 12 Δεκεμβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν
πρῶην μεγάλο σερδάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα καί τόν πιτάρη Σεριμπάν (καί οἱ
δύο ἱσπράβνικοι τοῦ νομοῦ Τεκούτσι) νά ἐρευνησουν τή διένεξη μεταξύ τῆς
μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα (ἡγούμενός της ὁ Μελέτιος) καί τῶν
ἐλευθέρων χωρικῶν τοῦ κτήματος Γκαλεσέστι γιά τεμάχια πού ἔχει ἡ σκήτη
Ρούνκουλ στό Γκούρα Ρακατάουλουι, τοῦ οσοί Παλατσίνουλουι.

Σέ περίπτωση πού ἡ μονή ἔχει δίκιο, οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι νά τῆς κατο-
χρῶσουν τή κατοχή τῶν τεμαχιῶν.

Μνεία γιά πιστοποιητικό πού παραχώρησαν στή μονή, στίς 4 Ἰουνίου
1786 (ὅταν ἡγούμενος ἦταν ὁ Παΐσιος), ἐλευθεροὶ χωρικοὶ τοῦ κτήματος
Γκαλεσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1024**. Χαρτί (31,5X20,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο κατα-
λαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

684

1793, 20 Ἰουλίου.

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σοῦτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρῶην
μεγάλο σερδάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα καί τόν πρῶην μεγάλο μεδελνιτσιάρη
Γεώργιο Μπουζδουγκάν (καί οἱ δύο ἱσπράβνικοι τοῦ νομοῦ Τεκούτσι) νά
ἐρευνησουν τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα
(ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος) καί τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν τοῦ

κτήματος Γκαλασέστι. Ἡ μονή ὑποστηρίζει ὅτι οἱ χωρικοὶ καταπατοῦν δύο τεμάχια τῆς σκήτης τῆς, Ρούνκουλ, στό Γκούρα Ρακατάουλουι, οσοί Πολο-τοίνουλουι, δωρεά τοῦ ἱερέα Μπόσιε καί ἕνα στό κτήμα Ζλατάρι.

Οἱ χωρομέτρως νά μεταβοῦν στό κτήμα προσωπικά, ἢ νά στείλουν ἐκεῖ mazili, ὥστε νά τά ὀριοθετήσουν καί νά ἐτοιμάσουν καί μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1023**. Χαρτί (31,5X21,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

685

1793, 22 Ἰουλίου.

Ὁ Μιχαήλ Κ. Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρῶνι μεγάλο κλουτσαίρη Ἰορδάκε Νέγκρε καί τόν πρῶνι μεγάλο μπάνο Μιχαλάκη Τσερχέζ (καί οἱ δύο starosti τοῦ νομοῦ Πούτνα) νά ἐρευνήσουν τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὀκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ Μελέτιος) καί τῶν γιῶν τοῦ βόρηνικου Γρηγορίου Κρουπένσκι μαζί μέ τόν σπαθάρη Ἐνακάκη Μύλου ἀπό τή μία πλευρά καί μέ ἐλεύθερους χωρικούς ἀπό τήν ἄλλη.

Ἡ διένεξη μέ τούς πρῶτους ἀφορᾷ τή μάνδρα τῶν ἀμπελιῶν στή θέση Καρατζέ στό Ὀδομπέστι, ἐνῶ ἐκεῖνη μέ τούς χωρικούς ἀφορᾷ ἕνα τεμάχιο τοῦ κτήματος Καλιμανέστι, δωρεά τοῦ ἐπιστάτη Κωνσταντίνου Θεολόγου.

Οἱ δύο νά ἐρευνήσουν ὅλα τά δικαιολογητικά καί νά στείλουν ἔπειτα mazili οἱ ὁποῖοι νά ὀριοθετήσουν τά προαναφερόμενα τεμάχια καί νά συντάξουν καί σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. **1577**. Χαρτί (31,5X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

686

1794, 4 Ἰανουαρίου.

Ὁ Θεόδωρος Κονδουράκε căpitan καί ὁ Βασίλειος Τάκου căpitan συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά τεμάχια πού κατέχει ἡ σκήτη Ρούνκουλ ἀπό τό Γκούρα Ρακατάουλουι στό κτήμα Γκαλασέστι, μέ βάση τό ἔγγραφο δωρεᾶς τῆς 28ης Ἰανουαρίου 1701, πού ὑπέγραψαν ὁ ἱερέας Μπόσιε μέ τούς γιούς του Ἰωάννη, Ἀποστολάκη, Νικόλαο καί Βασίλειο καί τήν κόρη του μοναχή Ἀναστασία. Τά ὄριά τους ἀκολουθοῦν.

Μάρτυρες: Κωνσταντίνος, Δομπρανίς, Δάριε Μπερδέσκου, Πατράσκου Γκάτουρι, Ίωάννης Κίτζα, Ίρόφτι γαμπρός του Δάριε, Κωνσταντίνος Ράδου, Ίωάννης Ράδου, Γρηγόριος Ίσοπ, Ίωάννης Κιφάριου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 1020. Χαρτί (44,3X16). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto του β΄. Μελάι κασανό. Ἀντίγραφα ἄρ. 1022 καί 1038.

687

1794, 4 Ίανουαρίου.

Ὁ cǎritan Θεόδωρος Κονδουράκε καί ὁ cǎritan Βασίλειος Τάκου συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τά τεμάχια που ἀπέκτησε τό γένος Χουτζέσκου (;) στό κτήμα Γκαλασέστι.

Ἀκολουθεῖ ἀναλυτική περιγραφή τῶν ὀρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 1021. Χαρτί (31X10,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto του β΄. Μελάι μαῦρο.

688

1794, 1 Φεβρουαρίου.

[Μή κατονομαζόμενες] δικαστικές Ἀρχές ἀναφέρουν πώς ὕστερα ἀπό ἐκκλήση τῆς μονῆς Πρέτσιστας του Τάργκου Ὕκνα (ἠγούμενος τῆς ὁ Μελέτιος) δόθηκε ἐντολή στους cǎritanι Μιχαλάκη Κούρτ καί Ίωαννίτζη Μουρ-γκουλέτζ νά μεταβοῦν στό κτήμα Καλιμανέστι ὅπου νά διαπιστώσουν ἐάν πράγματι ἐλεύθεροι χωρικοί καταπατοῦν τό τεμάχιο τῆς μονῆς.

Μετά τήν ἔρευνα νά τό ὀριοθετήσουν, συντάσσοντας καί σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 1376. Χαρτί (30,8X10,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό ἔγγραφο. Μελάι μαῦρο.

689

1794, 10 Φεβρουαρίου.

Ὁ [...] ποστέλνικος γράφει στόν Μελέτιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας του Τάργκου Ὕκνα, νά στείλει δικό του χωρομέτρο στό Καλιμανέστι,

δπου τόσο ἡ μονή ὅσο καὶ ἐλεύθεροὶ χωρικοὶ κατέχουν ἀγροτεμάχια.

Στὴν περιοχή εἶχαν φθάσει νοριότερα ὁ προηγούμενος Ἰωαννίκιος μὲ τὸν ἱεροψάλτη Γεώργιο, *poslușnic* τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **83**. Χαρτί (21,5X15,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

690

[1794, πρὶν ἀπὸ τὶς 6 Μαρτίου].

Μετά τὴ διαμαρτυρία κατοίκων *moșani* ἀπὸ τὸ χωριό Μπρατίλα δέ Σούς τοῦ νομοῦ Μπακάου ἐναντίον τοῦ ἡγουμένου Μελετίου τῆς μονῆς ἀπὸ τὸ Ὑκνα ὁ ὁποῖος τοὺς δέρνει ὑποχρεώνοντάς τους νά ἐκτελοῦν τὸ ἀγροικὸ, [μὴ κατονομαζόμενοι] ἀξιωματοῦχοι διαπιστώνουν πὼς ἀδίκως ὁ ἡγούμενος τοὺς τιμωρεῖ ἐφόσον οἱ ἴδιοι καταβάλλουν ἀπὸ 20 *parale* γιὰ κάθε σπίτι τὸ χρόνο, ὅπως καὶ οἱ κάτοικοι ἄλλων χωριῶν πού εἶναι στοὺς πρόποδες τοῦ βουνοῦ.

Στὸ ἐξῆς οἱ *moșani* νά πληρώνουν ἓνα λέου γιὰ κάθε σπίτι τὸ χρόνο χωρὶς νά ἐργάζονται τὶς 12 ἡμέρες.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **617**, πού ἔγραψε στίς 6 Μαρτίου ὁ μεδελνιτσιάρης Ἀνδρονάκης Δόνιτσι. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **611** πού ὑπογράφει ὁ Λασκαράκης Φότε.

691

1794, 21 Ἀπριλίου, μονή Ραδουκάνου.

Περισσότεροι κάτοικοι τοῦ Νικορέστι, Ρουμάνοι, Ἑλληγες καὶ Οὔγγροι, μαρτυροῦν πὼς πώλησαν στή μονή Ὑκνα (ἡγούμενός της ὁ Μελέτιος) ἓνα τεμάχιο στὸ Νικορέστι, ἔναντι 150 λεί.

Αὐτὸ εὐρίσκεται διπλα σὲ ἄλλο κτῆμα τῆς μονῆς καὶ τὸ εἶχαν ἀγοράσει ἀπὸ τὸν Κυριάκο κάτοικο τοῦ Φιλιπέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **798**. Χαρτί (37,6X23,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

692

1794, 1 Μαΐου, Τάργκου Όκνα.

Ἡ Πολυχρόνια Κατιλοάε δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Όκνα (ἠγούμενός της ὁ Μελέτιος) ἕνα σπίτι στήν κωμόπολη αὐτή, ἀγορασμένο καί ἐπισκευασμένο ἀπό κοινού μέ τόν μακαρίτη σύζυγό της Κατίλα. Ζητεῖ νά θαφτεῖ ἐκεῖ στήν ἐκκλησία, δίπλα στόν σύζυγό της, ἐνῶ τά ὀνόματά τους νά μνημονεύονται στίς προσευχές τους.

Μάρτυρας ἡ Πέροντζα ἀδελφή τῆς Πολυχρόνιας.

Γραφέας ὁ μοναχός Εὐθύμιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1207. Χαρτί (37,8X24,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

A 693

1794, 14 Ἰουνίου.

Ἡ λογοθετέσα Μαρία Παλάδι, χήρα τοῦ Μανωλάκη Κωστάκη, δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Όκνα τό κτήμα Μπάχνα, δίπλα στήν κωμόπολη, στόν νομό Μπακάου. Αὐτό βρίσκεται ἀνάμεσα στά χωριά Γκροζέστι, Μπογκδανέστι, Χατρανέστι καί Νικορέστι.

Μάρτυρας ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Γαβριήλ.

Γραφέας ὁ Κωνσταντῖνος Στούρζα σπαθάρης.

Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1260. Ἄλλη γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1235, μέ χρονολογία 1796.

694

1794, 7 Ἰουλίου [Φωξάνι].

Ἡ [Stărostia τοῦ νομοῦ Πούτνα] κάνει γνωστό στόν căpitan Μιχαλάκη Κούρτ πώς ὕστερα ἀπό ἠγεμονική διαταγή ὀρίστηκε νά ἐρευνήσει τή διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Όκνα καί τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν γιά τήν καταπάτηση τοῦ κτήματός της Καλιμανέστι.

Μετά τήν ἐρευνα νά συντάξει καί ὀριοθετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1380. Χαρτί (34X11,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

1794, 10 Αὐγούστου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Ὁκνιάτης καί μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρός τοὺς ἐξάρχους καί προεστῶτες τῆς μονῆς Ἰβήρων:

– Τοὺς ἐνημερώνει πὼς εἶναι καλά στήν ὑγεία του.

– Τοὺς παραπονεῖται πὼς δέν ἔχει καθόλου χορτάρι, γιατί ἐνῶ σκεφτόταν νά φυτέψει στὸν ἀχυράνα ὅπου ὑπῆρχε ἤδη λίγο, μπῆκαν τὰ ζῶα τῶν ἐκεῖ ἀλατοκόπων καί τό ἀφάνισαν ἐντελῶς.

– Τοὺς ρωτᾷ τί γίνεται μέ τήν ὑπόθεσή του, ἐάν ἔχει σιγήσει ἢ γίνονται ἐνέργειες, διότι ὁ Ἅγιος Ρωμάνου τοῦ εἶχε ὑποσχεθεῖ πὼς θά ἀπευθυνόταν ἐγγράφως ἀλλά καί ὁ ἴδιος προσωπικά στὸν ἄρχοντα βόρνικο.

– Τοὺς γνωστοποιεῖ πὼς θά τοὺς ἐπισκεφθεῖ ἡ Λιάνα, ἀδελφή ἐνός ἐφημερίου, ἡ ὁποία κατέχει ἓνα καλὸ γουναρικό καί τοὺς καλεῖ νά εἰδοποιησοῦν τὸν γουναρά τοῦ μοναστηριοῦ, μέ τὸν ὁποῖο εἶχε μιλήσει καί τοῦ εἶχε ὑποσχεθεῖ πὼς αὐτό μπορεῖ νά πωληθεῖ καί τοὺς ἐξηγεῖ πόσο σημαντική εἶναι ἡ πώληση αὐτῆ γιὰ τὴν ἀνωτέρω κυρία.

– Τοὺς ἀναφέρει πὼς τοὺς στέλνει δύο ψάρια καί τοὺς διατάζει τό μὲν ἓνα νά σταλεῖ μαζί μέ γράμμα στὸν Μητροπολίτη καί τό ἄλλο νά τό δεχτοῦν οἱ ἴδιοι καί ὁ πατήρ Κωνστάντιος.

– Τέλος, τοὺς παρακαλεῖ νά ἐπιμεληθοῦν τὴν ὑπόθεση τῶν 300 γροσιῶν, ὅσο τό δυνατόν συντομότερα, ὥστε νά γλυτώσουν ἀπὸ τό κοινὸ κακὸ.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1801**. Χαρτί (28,5X10). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

1794, 14 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Ὁκνιάτης καί μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρός τοὺς συγκοινοβίατες του γέροντες τῆς μονῆς Ἰβήρων Μηνᾶ καί Νικηφόρο:

– Τοὺς ἐνημερώνει ὅτι ἔλαβε τό γράμμα τους, τῆς 7ης Αὐγούστου καί χάριξε πού εἶναι καλά στήν ὑγεία τους.

– Τοὺς πληροφοροεῖ πὼς κατανοεῖ τὸν ἀγῶνα πού κάνουν γιὰ τὴν ὑπόθεσή τους καί ὑποστηρίζει πὼς συναγωνίζεται καί αὐτὸς νοερώς, ὥστε νά λάβει ἓνα αἴσιο τέλος.

– Τούς γνωστοποιεῖ πῶς τούς ἀποστέλλει ἓνα κουτί μέ τήν σφραγίδα του, τό ὁποῖο τούς παρακαλεῖ νά τό δώσουν σ' ἓναν ἐπιτήδειο ράπτη γιά νά τό ράψει καί νά τοῦ τό ἐπιστρέψουν, ὑποσχόμενος ὅτι τά ἔξοδα τοῦ τελευταίου, καθῶς ἐπίσης καί ἓνα ποσό 250 γροσίων πού τούς ὀφείλεται θά τά ἀποκτήσουν ἀπό τήν πώληση τοῦ γουναρικοῦ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἐφημερίου τοῦ μοναστηριοῦ τους. Τούς σημειώνει, ἐπίσης, πῶς θά τούς χαρίσει καί ἡ ἴδια 20 γρόσια γιά τόν κόπο τους καί γιά νά τήν μνημονεύουν.

– Τούς συνιστᾷ ν' ἀποδώσουν στόν ἄρχοντα καμινάρη Τζελεμπί Κωνσταντῖνο τό ποσό τῶν 500 γροσίων καί νά λάβουν ἀπ' αὐτόν μία ἀπόδειξη, τήν ὁποία νά τοῦ στείλουν μαζί μέ ὅσα ὀφείλει καί αὐτός.

– Τέλος, τούς γράφει νά στείλουν τό παρόν γράμμα στόν Τζελεμπί Μαωλάκη Στούρζα.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1800**. Χαρτί (32X19,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

697

1794, 25 Αὐγούστου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Ραδουλιώτης καί μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρὸς τούς γέροντες Ἰβηριτες τῆς μονῆς Τριῶν Ἱεραρχῶν Μηνᾶ καί Νικηφόρο:

– Ἐκφράζει τήν ἀνησυχία του διότι δέν ἔλαβε γράμμα τους, ὥστε νά ἐνημερωθεῖ γιά τήν ὑγεία τους καί γιά τήν ὑπόθεση πού τούς ἀπασχολοῦσε.

– Ἐξηγεῖ πῶς ἀπέδωσε τήν μακρὰ σιωπή τους στήν ἀδυναμία ἐπίλυσης αὐτῆς τῆς ὑπόθεσης.

– Τούς καλεῖ νά ξεχειμωνιάσουν μαζί του, διότι διαφορετικά προβλέπει ὅτι θά δοκιμάσουν μεγάλες δυσκολίες ἂν περάσουν τόν χειμῶνα ἐκεῖ καί, ἐν συνεχείᾳ, τούς συνιστᾷ νά ἐπιστρέψουν τήν ἀνοιξη καί νά τήν ἐπιανεξετάσουν.

Τέλος, τούς παρακαλεῖ νά τόν ἐνημερώσουν.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1806**. Χαρτί (22,3X16,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

698

1794, πρὶν τήν 1η Σεπτεμβρίου.

Ἄο μοναχός Ἰώσηππος δικαῖος στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργου Ὀκνα,

διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα πὼς ὁ Ἰωαννίτζης Ζαβότκα καὶ ἄλλοι ἐλεύθεροι χωρικοὶ καταπατοῦν δύο ξέφωτα στὸ κτῆμα τῆς Ζάμπτε.

Παρακαλεῖ νά δοθεῖ διαταγή πρὸς τὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου νά γίνεῃ ὁριοθεσία.

Τὴν 1η Σεπτεμβρίου διατάζεται ὁ μέγας λογοθέτης νά γνωστοποιήσῃ τὴν διαμαρτυρία στὴν Isprăvnicia.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **969**. Χαρτί (24X17,5). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

699

1794, 14 Σεπτεμβρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Ραδουλιώτης καὶ μέ τὸ ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς συγκοινοβιάτες του γέροντες τῆς μονῆς Ἰβήρων Μηνᾶ καὶ Νικηφόρο τοὺς ἀναφέρει ὅτι ἔλαβε δύο γράμματά τους καθὼς ἐπίσης καὶ ἐκεῖνο τοῦ πατρὸς Ἰωάσαφ. Τοὺς ἐξηγεῖ πὼς ἔχει ἀπαντήσῃ σ' ὅλες τὶς ἐπιστολές πού τοῦ ἔχουν στείλει καὶ γιὰ τὸ παρὸν γράμμα διευκρινίζει ὅτι ἔφτασε μέσω τοῦ κυρ-Μιχάλη πρὸς αὐτούς. Εὐχεται νά ἔχει λάβῃ αἴσιο τέλος ἢ ὑπόθεσή τους. Τέλος τοὺς προσκαλεῖ νά ξεχειμωλιάσουν στὴ μονὴ Ράδου Βόδα.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1802**. Χαρτί (30,5X21,2). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

700

1794, 6 Ὀκτωβρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Ραδουλιώτης καὶ μέ τὸ ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἔξαρχο τῆς μονῆς Ἰβήρων Μηνᾶ:

α) Τὸν ἐνημερώνει: Ὅτι ἔλαβε τὸ γράμμα του τῆς 19ης Σεπτεμβρίου καὶ εἶδε πὼς εἶναι καλά. Ὅτι ὅσα γράμματα τοῦ ἔστειλε, τὰ ταχυδρόμησε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ὅσες ἀποκρίσεις τοῦ ἦρθαν ἀπὸ ἐκεῖ τὶς ἔστειλε στὸ Ἰάσι. Ὅτι ἐλπίζει νά ἔχουν φτάσει ὅσες ἐπιστολές τοῦ ἔχουν στείλει ἀπὸ τὸ μοναστήρι καὶ ἀπορεῖ πού δέν ἔχει λάβῃ καμμία ἀπάντηση.

β) Τὸν παρακαλεῖ νά γράψῃ, γιὰ τὰ ζῶα μὴ ὀνομαζόμενου μακαρίτη, ὅπου αὐτὸς νομίζει ὅτι μποροῦν νά πωληθοῦν.

γ) Ἐκφράζει τὴν λύπη του γιὰ τὴν ἔλλειψη χορταριοῦ πού ἔχει ὀδηγήσει σέ ἀπόγνωση τὸν τοπικὸ πληθυσμό.

δ) Εὐχεται νὰ εἶναι αἴσιο τὸ ταξίδι τοῦ συναδελφοῦ του πατρὸς Νικηφόρου καὶ νὰ τὸν συναπολαύσει τάχιστα μαζί μέ τόν προηγούμενο Κύριλλο.

ε) Τοῦ συνιστᾷ τὰ δύο γράμματα νὰ δοθοῦν ἐκεῖ ὅπου γράφουν.

στ) Τέλος, τοῦ ἐπισημαίνει ὅτι ἔχει περάσει πολλὰ καὶ πὼς μόνο μέ τὴν εὐχὴ τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐτισσας βρῖσκεται ἐδῶ στό Πετέστι στή μωσία Βάλια Βαλένηλορ.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 1797. Χαρτί (30,9X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καὶ τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

701

1794, 7 Ὀκτωβρίου, Κάϊαν.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ προηγούμενος τῆς μονῆς Ἰβήρων Κύριλλος καὶ μέ τό ὅποιο ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν ἔξαρχο Μηνᾶ Ἰβηρίτη:

– Τόν ἐνημερώνει ὅτι ἔλαβε τό γράμμα του, μέσω τοῦ συνεξάρχου του κύρ Νικηφόρου καὶ τόν εὐχαριστεῖ γιὰ τὴν ἀδελφική του ἀγάπη καὶ παρακίνηση νὰ ἐπανακάμψει στήν μονή τῆς μετάνοιάς του.

– Τόν πληροφορεῖ ὅτι τὴν ἴδια προτροπή δέχτηκε καὶ ἀπό τόν κύρ Νικηφόρο.

– Ἐκφράζει τὴν λύπη του πού λόγω καιρικῶν συνθηκῶν ἐμποδίστηκε μέχρι σήμερα νὰ μεταβεῖ ἔως ἐκεῖ καὶ ὑπόσχεται νὰ κάνει τὴν κίνηση αὐτή τὴν πρώτη ἀνοιξη.

– Τοῦ ἀνακοινώνει πὼς τούς ἀποστέλλει μέσω τοῦ κύρ Νικηφόρου 500 ὀλλανδικὰ φλωρία, καθὼς ἐπίσης καὶ λείψανο τῆς Ἁγίας Μακρίνας.

– Τέλος, εὐχεται νὰ συναντηθοῦν σύντομα στό μοναστήρι τῆς μετάνοιάς τους καὶ νὰ συνευφρανθοῦν.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 1798. Χαρτί (30,2X20). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

702

1794, 22 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Γκυργκοράς Λέων συντάσσει μαρτυρία ἕστερα ἀπὸ τὴν ἔρευνα τῆς

διένεξης μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα καί τοῦ Παύλου, γιοῦ τοῦ Ἄδαμοῦ γιά ἓνα χέροσ οἰκόπεδο στό Ὀδομπέστι.

Τό εἶχε ἀγοράσει ὁ πρῶν ἠγούμενος τῆς μονῆς Κοσμάς ἀπό τόν Στέφανο Μπάρνα Ἀλευρά. Ὅταν τό ἐγγράφο ἀγορᾶς του χάθηκε, οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευταίου τό πέρασαν στήν ἰδιοκτησία τους καί ἔβαλαν ἐκεῖ ἀμπέλι. Ἡ διένεξη δέν ἔκλεισε, ἐπειδή ὁ Σάνδου Ἀλευράς εἶχε πεθάνει σέ σύγκρουση μέ τούς Τατάρους, ἐνῶ ὁ Παῦλος εἶχε μεταβεῖ στους Κοζάκους γιά δύο χρόνια. Ὅρίστηκε ἡμερομηνία γιά νέα δίκη.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1398.

703

1794, 3 Νοεμβρίου.

Ἐγγράφο πού ὑπογράφει ὁ σκευοφύλακας τῆς μονῆς Ἰβήρων ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος καί μέ τό ὅποιο ἀπευθυνόμενος πρὸς τούς ἐξάρχους Μηνᾶ καί χαρτοφύλακα Νικηφόρο:

– Τούς ἀναφέρει ὅτι ἔλαβαν ὅσα γράμματα τούς ἔστειλαν, καθὼς ἐπίσης καί τό τετράδιο μέσω τοῦ ὁποίου ἐνημερώθηκαν γιά τήν γνωστή μοναστηριακή ὑπόθεση.

– Τούς ἐπισημαίνει ὅτι στήν Κωνσταντινούπολη τέτοιο γράμμα πρὸς τήν Σύνοδο δέν ἔφτασε ὅπως τούς πληροφόρησε ὁ ἀρχιμανδρίτης κύρ Ἰωάσαφ, γεγονός πού σημαίνει ὅτι ἐνδεχομένως νά εἶναι τέχνασμα ἀναβολῆς.

– Τούς γνωστοποιεῖ ὅτι ἐνήργησαν ὄχι μόνο μέσω φίλων μέ σκοπὸ νά παρακινηθεῖ ὁ ἠγεμόνας, ὥστε νά τούς δικαιώσει, βάσει τῶν ἀφιερωματικῶν ἐγγράφων, ἀλλά τοῦ ἔγραψαν καί οἱ ἴδιοι παραπονούμενοι γιά τήν ἀποτυχία τοῦ δικαίου τους.

– Τούς προτείνει ἐάν πιστεύουν πὼς ἡ ἐκδίκηση τῆς ἀνωτέρω ὑπόθεσης ἀποβεῖ συμφέρουσα στήν Κωνσταντινούπολη νά μεταβοῦν ἐκεῖ, ἐάν ὁμως συμφέρει ἐδῶ, νά τήν ἐνεργήσουν ἐδῶ. Σέ περίπτωση ὁμως πού δέν εὐωδοθεῖ τούς συνιστᾶ νά τήν ἀφήσουν μετέωρη καί νά ἐπιστρέψουν στό μοναστήρι συνεχίζοντας τίς λοιπές ὑποθέσεις τους.

Κάθετα, στήν ἀριστερή πλευρά τοῦ ἐγγράφου καί ἀπὸ τόν ἴδιο γραφέα ὑπάρχει ὑπενθύμισή του μέ τήν ὁποία παραγγέλλει στους ἐν λόγῳ ἐξάρχους νά διευθετήσουν τήν ὑπόθεση τῆς κληρονομιάς τοῦ μακαρίτη Κυρίλλου Βαλλιάνου, ἐνῶ ἀσπάζεται καί τόν συνάδελφό του καί καθηγούμενο τῆς μονῆς Ὅκνων Μελέτιο.

Πρωτότυπο, Έλληνικά, ἀρ. **1808**. Χαρτί (29X19,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαύρο.

704

1794, Νοέμβριος.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ Ἰγνάτιος Ραδουλιώτης καί μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἐξάρχους τῆς μονῆς Ἰβήρων Μηνᾶ καί Νικηφόρο τοὺς ἐνημερώνει:

α) Ὅτι εἶναι καλὰ στήν ὑγεία του, β) ὅτι φθάνοντας ἔξω ἀπό τήν Αὐθεντική Τζάρα ἔλαβε ἀπό τόν ἄρχοντα παχάρνικο Ἰωαννίτζα καί τό γραμματίο, τό ὁποῖο ἐξόφλησε ἐγκαίρως, γ) ὅτι ἡ καθυστέρηση ἐπίλυσης τῆς ὑπόθεσής τους ὀφείλεται στήν στέρηση ἐπικοινωνίας πού εἶχε μαζί τους, δ) γιά τήν ὑπόθεση τοῦ μακαρίτη Κυρίλλου Βαλλιάνου γιά τόν ὁποῖο τοὺς περικλείει καί τό παρόν κατάστιχο, ὥστε νά ἀντιληφθοῦν τό μέγεθος τῆς περιουσίας του, ε) ὅτι ἔγραψε στό μοναστήρι δύο φορές γιά τήν ὑπόθεση αὐτή καί ἀπόκριση δέν ἔλαβε, στ) ὅτι ὁ μητροπολίτης ἔλαβε κάποιες εἰκόνες μέ πολλή χαρά καί εὐλάβεια.

Πρωτότυπο, Έλληνικά, ἀρ. **1804**. Χαρτί (30,7X20,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό φύλλο. Μελάني μαύρο.

705

1794, 8 Δεκεμβρίου.

Ἐναφορά τῶν μεγάλων βογιάρων τοῦ Ντιβανίου μέ τήν ὁποία ὕστερα ἀπό ἔρευνα δικαίωνουν τόν καμινάρη Κωστάκη Κρουπέντσι νά κατέχει ἀνενόγητος μερικά τεμάχια τοῦ κτήματος Μπαρσανέστι γιά τά ὁποῖα εἶχε διένεξη μέ τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα. Θά ἐπιστρέψει στόν ἀρχιμανδρῆτη Μελέτιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς, τά χρήματα μέ τά ὁποῖα εἶχε ἀγοράσει ἓνα τεμάχιο χωρίς νά ἔχει τό δικαίωμα.

Στίς 17 Δεκεμβρίου ὁ ἠγεμόνας Ἀλέξανδρος Ἰ. Καλλιμάχης ἐπικυρώνει τήν ἀπόφαση τοῦ Ντιβανίου.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1410**.

[1794].

Ἐνυπόγραφο ἔγγραφο μέ τό ὄποιο ὁ συντάκτης τοῦ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἐξάρχους κύρ Ἰωσήφ Βατοπαιδινό καί κύρ Νικηφόρο Ἰβηρίτη τοὺς ἐνημερώνει:

– “Ὅτι ἔλαβε τήν ἐπιστολή τους, τήν ἀπό τήν 8η τοῦ παρόντος μηνός, ὅπου χάριξε πολὺ γιά τήν καλή τους ὑγεία καί εἶδε καί τά ὄσα τοῦ γράφουν “περί τοῦ χρυσοβούλλου Χαντζερῆ”.

– “Ὅτι κατόπιν τούτου συναντήθηκε μέ τήν ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος τόν διαβεβαίωσε ὅτι αὐτό δέν πρόκειται νά ἰσχύσει, ἐάν προηγουμένως οἱ ἴδιοι δέν κάνουν τίς ἀπαραίτητες διορθώσεις, ὥστε νά μὴν ζημιώνονται τά μοναστήρια.

– “Ὅτι μετά τήν πάροδο ὀλίγων ἡμερῶν ὁ τελευταῖος τοῦ γνωστοποίησε τήν ἐδῶ ἀφιξη τῶν ἐξάρχων ἀπό τό Ὅρος κρινοντάς τήν μάλιστα ὄχι ἀπαραίτητη, ἀφοῦ γιά τήν διόρθωση θά μπορούσαν νά τοῦ στείλουν ἓνα γράμμα.

– “Ὅτι ἐν τῷ μεταξύ προέκυψε καί ἡ ἀποδημία τοῦ Ἁγίου Σταυρουπόλεως κύρ Γρηγορίου Σταυρονικητιανοῦ, γεγονός πού βοήθησε νά κινηθοῦν ἄπειροι, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ μητροπολίτης, ὥστε νά ἐπικυρώσουν καί νά θέσουν σέ ἰσχύ τό χρυσόβουλλο αὐτό πού ἀποβλέπει στόν ἀφανισμό τῶν γραικικῶν μοναστηριῶν.

– “Ὅτι βλέποντας αὐτό τό κίνημα καί ὄντας ἄταφη ἀκόμα ἡ σωρός παρακάλεσε τόν ἡγεμόνα νά διατάξει ὥστε νά σφραγιστεῖ τό κουτί τοῦ ἐκλιπόντος, πράξη στήν ὁποία ἀνταποκρίθηκε αὐτός.

– “Ὅτι καί ὁ μητροπολίτης πρόσταξε τόν ἡγεμόνα νά διορίσει προσωρινό ἐπίτροπο τόν ἀρχιμανδρίτη Κοτροτζενίου ἕως ὅτου γράψουνε στό Ὅρος καί ἀποσταλοῦν ἀπό ἐκεῖ μοναχοί πού θά ἔχουνε τήν ἄδεια νά ἀνοίξουν τό κουτί καί νά κάνουν καταγραφή τῶν πραγμάτων του.

– “Ὅτι ἐξετέλεσαν τήν καταγραφή οἱ ἁγιορεῖτες μοναχοί, γεγονός πού ἀπέδειξε προσωρινά τήν ἀναίρεση τῆς ἰσχύος τοῦ χρυσοβούλλου τούτου.

– “Ὅτι ἀκολούθησε λογομαχία μεταξύ τοῦ μητροπολίτη καί τοῦ ἡγεμόνα σύμφωνα μέ τήν ὁποία ὁ πρῶτος κατηγορήσε τόν δεύτερο ὅτι αὐτό ὅπου θεωρεῖ νά συστηθεῖ ὡς καλό καί ὠφέλιμο αὐτός τό ἀναίρει ἐμπράκτως, ἀφοῦ ἂν καί ὑποδεικνύει στοὺς ἄλλους ἄρχοντες νά μὴν ἀνακατώνονται σέ μοναστηριακά θέματα καί ν’ ἀφήνουν τήν ἐκλογή νέου ἡγουμένου στό κυρίαρχο μοναστήρι, τοποθέτησε ἐκεῖνος τόν Τιτουπόλεως, ὡς νέο ἡγούμενο, στήν θέση τοῦ ἀποβιώσαντος.

– “Ὅτι ἐζήτησε ὁ ἡγεμόνας καί τά χρυσόβουλλα τῶν κητόρων γιά νά

ἐκδώσει ἄλλον ὀρισμό.

– Ὅτι ἔλαβε τὸ γράμμα τους μαζί μ' ἐκεῖνο τοῦ γέροντά του καί ὅτι ἀμέσως τοὺς ἀποκριθῆκε στέλνοντάς τους ἀπάντηση στόν ἀρχιδιάκονο τοῦ Ἁγίου Τορνόβου κύρ Θεοδόσιο ὥστε αὐτός νά τοὺς τὸ παραδώσει μέ τόν ἐρχομό τους στήν Κωνσταντινούπολη.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1799**. Χαρτί (29,8X19,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

707

1795, 10 Ἰανουαρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς Ράδου Βόδα Ἰγνάτιος Ἰβηρίτης καί μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρός τοὺς ἐξάρχους Μηνᾶ καί Νικηφόρο (τῆς μονῆς Τριῶν Ἱεραρχῶν) τοὺς ἀνακοινώνει:

– Ὅτι ἔλαβε τὸ γράμμα τους καί χαιρεταί γιά τὰ καλά νέα τῆς ὑγείας τους, λυπᾶται ὥστόσο πού δέν κατάφεραν νά ἐπιλύσουν ἐσωτερική τους ὑπόθεση, ὥστε νά τό συναπολαύσει καί νά συνευφρανθεῖ πνευματικά μαζί τους.

– Ὅτι τήν 4η τοῦ παρόντος μηνός ἔλαβε γράμμα ἀπό τό μοναστήρι του, μέσω τοῦ ὁποίου τοῦ δηλοποιούσαν τὰ νέα τῆς ὑγείας τους ἀλλά καί τοῦ περιέγραφαν τήν δυστυχία στήν ὁποία ἔχει περιέλθει ὁ τόπος.

– Ὅτι οἱ τελευταῖοι τοῦ ἀνέφεραν καί γιά τό ἐτήσιο νά τοὺς τὸ προφθάσει στήν Κωνσταντινούπολη, ὥστε νά ἐξοικονομήσουν μερικές ἀπό τίς ἀνάγκες τους καί ὅτι τό ἐτοίμασε.

– Ὅτι τόν ἐνημέρωσαν γιά τήν ἐπιστολή πού τοὺς ἐστάλη, τήν σχετική μέ τήν ὑπόθεση τοῦ μακαρίτη Κυρίλλου πρῶην Βαλλιάνου.

– Ὅτι χρειάζεται συστάσεις γιά τόν ἱεροδιάκονο Χρῦσανθο, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νά γίνει ἐφημέριος καί νά ἔρθει κοντά του.

Κάθετα στήν ἀριστερή πλευρά τοῦ περιθωρίου ὑπάρχει σημεῖωμα τοῦ ἀρχιδιακόνου Μελετίου μέ τό ὁποῖο χαιρετᾶ τοὺς ἐν λόγῳ ἐξάρχους, ἀναφέρει ὅτι βρίσκεται στή μονή Ράδου Βόδα, ὅτι φιλοξενεῖται ἀπό τόν ἐκεῖ ἀρχιμανδρίτη καί λυπᾶται πού δέν θ' ἀνταμωθοῦν.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1803**. Χαρτί (31X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο καί τό recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο.

708

1795, 26 Μαρτίου.

Καταγραφή τῶν κατοιβέλων τοῦ μοναστηριοῦ Ράδου–Βόδα (ἄνδρες καί λίγες γυναῖκες).

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1788**. Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

709

1795, 24 Μαΐου, Βουκουρέστι.

Λογιστικό ἔγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρόντης Ἰγνάτιος Ραδουλιώτης τῆς μονῆς Ἰβήρων καί στό ὅποιο καταγράφονται τά ἔσοδα (ἀπό ἀγορές ἀλόγων καί ἀγελάδων, ἀπό ἰδιώτες, ἐξοφλήσεις χρεῶν κ.ἄ.) καί τά ἔξοδα (γι΄ ἀγιοκέρι, ἐνταφιασμούς, σέ ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, διακόνους, πτωχοῦς, γιά παρηρησίες, γιά μισθοῦς, ἐξοφλήσεις χρεῶν, μνημόσυνα, κρισολογίες) τοῦ μακαρίτη Κυρίλλου Ἰβηρίτη, πρώην Βαλλιάνου.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1811**. Χαρτί (31,2X20,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τό ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο.

710

1795, πρὶν ἀπό τίς 12 Ἰουνίου.

Ἐπιστολή τοῦ Μανώλη Ἰωάννου πρὸς τόν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρο Ἰ. Καλλιμάχη μέ τήν ὁποία διαμαρτύρεται ἐναντίον τοῦ Νικολάου Ἀβράμη ἀπό τό Ὀδομπέστι. Ὁ τελευταῖος τοῦ καταπατεῖ μέρος ἀπό ἓνα κτήμα στό Γροζέστι. Ἄν καί ὁ ἴδιος διαθέτει χάρτες μέ τά ὄρια τοῦ κτήματός του, καί πρότεινε στόν καταπατητή νά πᾶνε στό δικαστήριο γιά νά κριθεῖ ἡ ὑπόθεση, ἐκεῖνος δέν δέχεται.

Παρακαλεῖ λοιπόν τόν ἡγεμόνα νά δώσει λύση στό πρόβλημα.

Στίς 12 Ἰουνίου 1795 ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης διατάζει τόν staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα νά ἐρευνήσει τήν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά (ἡ διαμαρτυρία) καί Ρουμανικά (ἡ ἀπόφαση) ἀρ. **78**. Χαρτί (31,4X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

711

1795, 14 Ιουλίου.

Ἐγγραφο ἀφορισμοῦ πού ἀπολύει ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ρόμαν Ἀντώνιος –ὕστερα ἀπὸ αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδρίτη Μελετίου, ἡγουμένου τῶν μονῶν ἀπὸ τὸ Τάργκουλ Ὅκνα– ἐναντίον ἐκείνων τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τὴν ἀλήθεια στὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ ἐπιστάτη Κωνσταντίνου καὶ ὀρισμένων χωρικῶν καὶ δὲν τὴν μαρτυροῦν.

Ὁ ἐπιστάτης εἶχε δωρίσει στὴ σκήτη πού βρίσκεται στὸ Γκούρα Ρακατάουλοι (=Ρούνκουλ) ἀγροτεμάχια στὸ Ζλατάρι καὶ στὸ Καλμιανέστι στὸν νομὸ Πούτνα. Οἱ χωρικοὶ ὅμως ἀμφισβητοῦν τὸ γεγονός ὅτι ὁ Κωνσταντίνος κατεῖχε ἐκεῖ τὰ τεμάχια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1442. Χαρτί (21,5X31). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ ἄνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

712

1795, πρὶν ἀπὸ τὴν 19 Νοεμβρίου.

Ἐγγραφή διαμαρτυρία τοῦ Μελετίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, γιὰ μερικοὺς κατοίκους (mocași) τοῦ κτήματος Μπρατίλα τοῦ νομοῦ Μπακάου οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκτελοῦν τὸ καθιερωμένο ἀγροτικό, οὔτε πληρώνουν ἀπὸ δύο λεί τὸ χρόνο γιὰ κάθε σπιτί. Ζητεῖ νὰ σέβονται τὴν ὑποχρεώσεις τους.

Στὴν 19 Νοεμβρίου ὁ μέγας λογοθέτης καλεῖται νὰ ἐρευνήσῃ τὴν ὑπόθεση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 616. Χαρτί (21,3X15,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

713

1795, 20 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου νὰ φέρον ἐνώπιόν τους τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας Μελέτιο καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ κτήματος Μπρατίλα, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, οἱ ὁποῖοι –ὑποστηρίζει ὁ ἡγούμενος– οὔτε ἐκτελοῦν τὸ ἀγροτικό, οὔτε πληρώνουν γιὰ κάθε σπιτί.

Ἐάν ἡ καταγγελία τῆς μονῆς ἀποδειχθεῖ βάσιμη οἱ κάτοικοι νά πληρώσουν τά ποσά γιά δύο χρόνια –γιά πέρουσι καί γιά φέτος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **610**. Χαρτί (32X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

714

1795, 20 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τούς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου –ἕστερα ἀπό αἴτημα τοῦ ἡγουμένου Μελετίου τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπό τό Τάργκου Ὅκνα– νά στείλει mazili στό Νικορέστι οἱ ὅποιοι νά ὀριοθετήσουν τό τεμάχιο πού ἔχει ἐκεῖ ἡ μονή.

Ὁ ἡγούμενος ὑποστήριξε πῶς ἐλεύθεροι χωρικοί τό καταπατοῦν μετά ἀπό τήν τελευταία ὀριοθεσία. Οἱ ἰσπράβνικοι νά συντάξουν καί σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **797**. Χαρτί (31X21,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

715

1796, 1 Ἰανουαρίου, [Τάργκου] Ὅκνα.

Συμφωνία μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός της ὁ Μελέτιος) καί τοῦ Νικολάου Ἀλεξάνδρου μέ τήν κουνιάδα του Δέσποινα. Οἱ τελευταῖοι ὑποχρεώνονται νά πληρώνουν στή μονή τέσσερα λεί ἐτησίως γιά ἓνα μύλο της ἐπάνω στόν ποταμό Τρότους, νότια τῆς ὁμώνυμης κωμόπολης, ὁ ὁποῖος, ἐπειδή εἶχε φθαρεῖ πρῖν ἀπό χρόνια, ἀντικαταστάθηκε ἀπό ἄλλον.

Τῆ συμφωνία ἐπικυρώνουν ὁ παχάρνικος Βασίλειος Κρουπένσκι καί ὁ στόλνικος Ἀδάμ. Στίς 15 Μαρτίου 1810 ὁ Ἀλεξάνδρου καί ἡ Δέσποινα πωλοῦν τόν μύλο στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **577**. Χαρτί (33,7X23,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

716

1796, 9 Ἰανουαρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἴ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου νά μεταβοῦν στό κτῆμα Νικορέστι – ὕστερα ἀπὸ τὸ αἴτημα τοῦ ἡγουμένου Μελετίου – ὅπου νά ὀριοθετήσουν τὰ τεμάχια πού ἔχει ἡ μονὴ Πρέτσιστα πρὸς τὴν πλευρὰ ἐκείνων τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν, τοποθετώντας καὶ ὀριοθετικά σημάδια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 795. Χαρτί (30,7X20,6). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

717

1796, 23 Ἀπριλίου.

Ὁ μοναχὸς Κοσμᾶς, ἡγούμενος τῆς σκήτης Ρούγκουλ, μετοχίου τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργου Ὁκνα, μαρτυρεῖ πὺς μετὰ τὸ θάνατό του ἀφήνει στή μονὴ ὅλη τὴν περιουσία του. Συντάσσει πρὸς τὸν Μελέτιο καὶ πίνακα τῶν χρημάτων πού ξόδεψε γιὰ τὴ σκήτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1018. Χαρτί (31X20,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

A 718

1796, 14 Ἰουνίου.

Ἡ λογοθετέσα Μαρία, δωρίζει στή μονὴ Πρέτσιστα, ἀφιερωμένη στή μονὴ Ἰβήρων, τὸ κτῆμα Μπάχνα, εὐρισκόμενο δίπλα στὴν κωμόπολη Νικορέστι.

Γαλλ. περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 1236.

719

1796, 16 Ἰουνίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου γράφει στὸν λογοθέτη Θεόδωρο καὶ

στόν cāpitan Βασίλειο Λεπαδάτ πώς ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος τῆς μονῆς [Πρέτσιστας] ἀπό τό Ὅκνα κατήγγειλε ὅτι ἐλευθεροί χωρικοί καταπατοῦν τό τεμάχιο πού ἔχει ἡ μονή στό Νικορέστι.

Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι νά μεταβοῦν ἐπί τόπου, νά συγκεντρώσουν τοὺς ἐκπροσώπους τῶν δύο πλευρῶν, νά ἐρευνήσουν τὰ δικαιολογητικά τους καί νά ἐτοιμάσουν σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **832**. Χαρτί (21X16). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

720

1796, 25 Ἰουνίου.

Ἡ Ἰλεάνα καί ἡ Σάφτα, ἐγγόνια (ἢ ἀνίψια) τῆς ἀδελφῆς Δραγκανέσας μαρτυροῦν πώς πράγματι ἡ Παρασκευή, κόρη τῆς Εἰρήνης, ἐγγονή τοῦ Γεωργίου Καμαρζάν, δώρισε ἓνα ξέφωτο “τῆς Δραγκανέσας” στή μονή Πρέτσιστα, ὅπου σέ προχωρημένη ἡλικία εἶχε γίνει μοναχή.

Μάρτυρες: Θεόδωρος Σακελλάριος ἱερέας, Φίλιππος Βαρλάν ἐξαδελφος τῶν κοριτσιῶν, Γαβριήλ ἱερέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1434**. Χαρτί (38,2X20,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

721

1796, 2 Ἰουλίου.

Ὁ Βασίλειος Λέτε cāpitan μαρτυρεῖ γιά τήν ὀριοθεσία μερικῶν τεμαχίων πού ἔχει ἡ μονή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀπό τό Ἰάσι στό Τάργκου Ὅκνα, ὕστερα ἀπό τήν ἐπιστολή πού ἔστειλε ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς.

Ὁ Λέτε προσκόλλησε τὰ τεμάχια αὐτά σέ ἄλλο κτῆμα τῆς μονῆς, τό Νικορέστι, ὀριοθετώντας παράλληλα καί τὰ τεμάχια τῶν ἐλευθερῶν χωρικῶν.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτική περιγραφή τῶν ὀρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **793**. Χαρτί (38X23,7). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο.

722

1796, 4 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Νικόλαος Χαϊγκάν, κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Ἑλμπελε τοῦ νομοῦ Μπακάου, μαρτυροῦν πὼς γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα ἐκμεταλλεύονταν μία ἔκταση ὀνόματι Φούνδουλ Ζέμπεϊ χωρὶς νὰ πληρώνουν τὴ δεκάτη στὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου ὙΟκνα, ἰδιοκτητριά της, ἔναντι τῶν βελτιώσεων πού πραγματοποίησαν ἐκεῖ.

Τὰ τελευταῖα 14 χρόνια ὁμως πληρώνουν κανονικὰ τὴ δεκάτη.
Μάρτυρες: Ἰωαννίκιος ἱερέας καὶ Παρασκευᾶς Νικολάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **980**. Χαρτί (21,6X15,3). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

723

1796, Νοέμβριος.

Ὁ σεργάρος Ἰωάννης Στούρζα ἀνταλλάσσει κτήματα μέ τὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου ὙΟκνα (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριότης Μελέτιος): Τῆς παραχωρεῖ τὸ τεμάχιο ἀπὸ τὸ Νικορέστι καὶ λαμβάνει κτῆμα στὸ Μπαλένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **796**. Χαρτί (34X21,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

724

1796, 12 Δεκεμβρίου.

Ἡ Σάφτα, κόρη τοῦ Γαβριήλ Χούστιουλ, δωρίζει στὴν ἀνιψιά της Σαφτίτσα, κόρη τοῦ ἱερέα Κοσμά Μποντάς, τέσσερα ἡμεκτάρια χέρσο οἰκόπεδο στὸ Δεάλουλ Ρούνκουλοι, δίπλα στὸν ποταμὸ Ρακατάου, κοντὰ στὸ κτῆμα τῆς σκῆτης Ρούνκουλ, πού κατεῖχε ὡς κληρονομιά ἀπὸ τὸν πατέρα της.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1019**. Χαρτί (21,3X15,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἐγγράφο ἀρ. 1261.

725

1797, 24 Φεβρουαρίου.

Ἡ Σολτάνα, κόρη τοῦ πρωθιερέα Ἀγγελάκη ἀπό τό Φωξάν, δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα ἕνα bātṛān στό χωριό Γκροζέστι. Μνεῖες γιά πέντε ὀριοθετικές μαρτυρίες μεταξύ 30 Μαΐου 1764 - 17 Ἰουνίου 1779.

Μάρτυρες: Μανωλάκης nepes τοῦ μακαρίτη Λεόντε, [...] ἔξαρχος τῆς Πούτνας, [...] πρωθιερέας τοῦ Φωξανίου, Ἰορδάκε ἱερέας στήν ἡγεμονική ἐκκλησία.

Γραφέας ὁ ἱερέας Χρηῆτος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1232. Χαρτί (32,3X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

726

1797, 11 Ἰουλίου.

Ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος, ἡγούμενος τῆς σκήτης Μάγκουρα Ὅκνεϊ, μαρτυρεῖ πὼς ὁ Νικόλαος primicheriu, birāu στό Τάργκου Ὅκνα, ὁ ὁποῖος καταπατοῦσε ἕνα μέρος τοῦ κτήματος Ζέμπε τοῦ νομοῦ Μπακάου, παραχωρεῖ τό τεμάχιο στή σκήτη, ἀφοῦ μέ τίς προσευχές τους θεραπεύτηκε ἡ κόρη του Εἰρήνη πού ἦταν δαιμονισμένη.

Μάρτυρες: Ἰωάννα σύζυγος τοῦ primicheriu Νικολάου, Ἰωαννίτζης ἱερέας, γιός τοῦ μακαρίτη primicheriu Νικολάου, Γεώργιος ἱερέας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 972. Χαρτί (30,7X20,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

727

1797, 27 Ἰουλίου.

Ὄριοθετική μαρτυρία γιά δύο ξέφωτα στό κτήμα Ζέμπε, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, γιά τά ὁποῖα εἶχε διένεξη μέ τόν Ἰωαννίτζη Σιβότκα καί τόν γιό του Νίστορ. Ἡ μονή τά κατεῖχε ὕστερα ἀπό δωρεά τοῦ Ἰωάννη Μπάμπουλ τῆς 8ης Νοεμβρίου 1777.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 968. Χαρτί (30,7X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαύρο.

728

1797, 28 Ἰουλίου, [Μπακάου].

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου γράφει στόν Κόστε Ποϊνάο cǎritan καί στόν Γκριγκοράς Τροχίν cǎritan νά ἐρευνηθοῦν τήν ὀριοθετική διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα (δικαίος τῆς ὀ Ἰώσηππος) καί τοῦ Ἰωαννίτζη Ζιβότκα ἀπό τό Μπρατέστι γιά δύο ξέφωτα στό κτήμα Ζέμπε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 970. Χαρτί (19X10,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαύρο.

729

1797, 2 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου νά ὀριοθετήσουν τό κτήμα Ζέμπε, τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, δύο ξέφωτα τοῦ ὁποίου καταπατοῦνται ἀπό τόν Ἰωαννίτζη Ζαβάτικα καί ἄλλους.

Ὁ δικαίος Ἰώσηππος εἶχε διαμαρτυρηθεῖ σχετικά στόν ἡγεμόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 973. Χαρτί (30,7X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαύρο.

730

1797, 11 Νοεμβρίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου διατάζει τόν σετράχη Κωνσταντίνο [Πολίζου], τόν Γκριγκοράς Τρόχιν cǎritan καί τόν Ἰωάννη Τατάο νά μεταβοῦν στό κτήμα Ζάμπε τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, ὅπου νά ἐρευνηθοῦν τή διένεξη μεταξύ τοῦ μοναστηριοῦ καί ἐλευθέρων χωρικῶν ἀπό τό Μπρατέστι.

Ἡ διένεξη ἀφορᾷ δύο ξέφωτα τῆς μονῆς, τά ὁποῖα, ὅπως κατήγγειλε ὁ δικαίος τῆς Ἰώσηππος, οἱ χωρικοί τά καταπατοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **976**. Χαρτί (30,2X10,8). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

731

1797, 15 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἰωαννίτζης Ζιβάτκα πιστοποιεῖ πὼς ὄρισε τὴν 19η Νοεμβρίου ὡς ἡμέρα ὅπου θὰ παρουσιασθεῖ στὴν Isprănciia τοῦ νομοῦ Μπακάου γιὰ τὴ διένεξη πού ἔχει μὲ τὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα.

Σὲ περίπτωσι πού δέν θὰ εἶναι ἐκεῖ, τὰ τεμάχια πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς διένεξης νά μείνουν γιὰ πάντα στὴν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **978**. Χαρτί (30,7X10,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

732

1797, 15 Νοεμβρίου.

Ὁ σετράρης Κωνσταντῖνος Πολίξου καὶ ὁ căpitan Γκρυγκοράς Τροχίν συντάσσουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιὰ τὰ ξέφωτα Φούνδουλ Ζάμπεϊ καὶ Πογιάνα Φέτεϊ, τοῦ κτήματος Ζάμπε, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα. Εὐρισκόμενα δίπλα στό Μπρατέστι καὶ στό Μπαρσανέστι αὐτὰ καταπατοῦνται ἀπὸ τὸν Ἰωαννίτζη Ζιβάτκα.

Ὁ τελευταῖος ἔλαβε κλήση νά παρουσιασθεῖ στίς 19 Νοεμβρίου στὴν Isprănciia μὲ τὰ δικαιολογητικά του. Ἀκολουθοῦν τὰ ὄρια τῶν δύο ξέφωτων.

Μάρτυρες: Βασίλειος Κουσαντῖς ἐπιστάτης ἀπὸ τὸ Μπάχνα, Ἰωάννης Μπονδόκ ἀπὸ τὸ Ἄλμπελε, Μιχαήλ Τσιόκα, Στέφανος Πασκάου, Στέφανος Σκουτάριουλ, Γεώργιος Καλουγκαράς.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Isprănciia γνωστοποιεῖ στὸν Ἰωσήφ δικαῖο τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρευνας πού πραγματοποιοῦσαν οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **974**. Χαρτί (30,7X21). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τὸ ἔγγραφο. Μελάνι μαῦρο.

733

1797, 22 Νοεμβρίου.

Ἡ Isprānīcia τοῦ νομοῦ Μπακάου γράφει στὸν σετράρη Κωνσταντῖνο καὶ στὸν cāpitan Γκριγκοράς Τροχίν νά μεταβοῦν ἐκ νέου στὸ κτῆμα Ζάμπε τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα (ὑστερα ἀπὸ τὴν ἔρευνα πού πραγματοποιήσαν) καὶ νά τοποθετήσουν ἐκεῖ ὀριοθετικά σημάδια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 971. Χαρτί (31,1X10,5). Μονόφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο. Ἐντονη ἐπίδηραση σκώρων.

734

1797, 24 Νοεμβρίου.

Ὁ σετράρης Κωνσταντῖνος Πολίτζου καὶ ὁ cāpitan Γκριγκοράς συντάσσουν ὀριοθετικὴ μαρτυρία γιὰ δύο ξέφωτα τοῦ κτήματος Ζάμπε, τὰ ὁποῖα ἡ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕοκνα (δικαῖος τῆς ὁ Ἰωσήφ) εἶχε καταγγείλει πὼς καταπατοῦνται ἀπὸ γείτονες. Οἱ δύο ἀξιωματοῦχοι τοποθέτησαν καὶ ὀριοθετικά σημάδια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 975. Χαρτί (30,6X20,9). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

735

1797, 13 Δεκεμβρίου.

Ὁ Ἰωαννίτζης Ζιβάτκα, ὁ Ἰάροουλ, ὁ Ἄνδρέας Ζγκαναρδίτσι καὶ ἄλλοι ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τὸ Μπρατέτσι ὑποχρεώνονται νά πληρώνουν στή μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕοκνα ὄλα τὰ δικαστικά ἔξοδα τῶν τελευταίων δύο ἐτῶν σὲ περίπτωση πού χάσουν τὴ δίκη μὲ τὴ μονὴ [γιὰ τὴν κατοχὴ δύο ξέφωτων].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 977. Χαρτί (20,7X15,4). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

736

1797, 15 Δεκεμβρίου.

Όριοθετική μαρτυρία τεμαχίου πού ὁ ἱερέας Μπόσιε καί οἱ γιοί του δώρισαν στή σκήτη Ρούνκουλ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Όκνα. Μνεῖες γιά χρυσόβουλλο τοῦ Πέτρου Ράρες τῆς 7ης Ἰουνίου 1546.

Γιά νά λήξει τό θέμα οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί πού τό διεκδικοῦν καλοῦνται [στό Ντιβάνι] στίς 28 Δεκεμβρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1017. Χαρτί (31,4X10,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

737

1797, 22 Δεκεμβρίου.

Ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος, ὁ πρωθιερέας Κωνσταντῖνος καί ἄλλοι τέσσερις κάτοικοι τοῦ Τάργκου Όκνα μαρτυροῦν πώς ὁ μακαρίτης Ἰωάννης Μπάριμπου καί ὁ γιός του Ἰωαννίτζης κατεῖχαν στήν κοιλάδα Καρακλάουλου πολλά κτήματα: Λά Ράδιου, Ζάμπε, Γκαλιάνου, Τσιρισοάια καί Μουντσέλ.

Τώρα ἕνα μέρος αὐτῶν μαζί καί μέ τήν οἰκία τοῦ μακαρίτη Μπάριμπου, κατέχει ὁ Ἰωαννίτζης, γιός τοῦ Νικολάου Πριμικέριουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 979. Χαρτί (37,8X24). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

738

1798, 1 Μαρτίου.

Πατριαρχικό ἔγγραφο πού ὑπογράφουν οἱ: Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καί Νέας Ρώμης Γρηγόριος, ὁ Ἐφέσου Σαμουήλ, ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος, ὁ Κυζίκου Ἰωακείμ, ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος, ὁ Νικαίας Καλλίνικος, ὁ Χαλκηδόνος Ἱερεμίας, ὁ Δέρκου Μακάριος, ὁ Θεσσαλονίκης Γεράσιμος, ὁ Λαοίσης Διονύσιος, ὁ Εὐρίπου Ἱερόθεος, ὁ Δημητριάδος Ἀθανάσιος καί μέ τό ὅποιο ἐπικυρώνουν τήν ἐνυπόγραφη ἀφιέρωση τῆς Ἠλίγκας Ρακοβίτζας Παχαρνιτζέσσας –τήν ὁποία παρουσίασαν στήν Σύνοδο οἱ Ἰβηριῖτες μοναχοί Μηνᾶς καί Νικηφόρος– ἐγγονῆς τοῦ μακαρίτη Ἰωάννη Μπουγούς μεγάλου λογοθέτη, θυγατέρας τοῦ μακαρίτη Ράδουλ Ρακοβίτζα

μεγάλου λογοθέτη και Μαρίας κόρης του Ίωάννη. Τήν είχε συντάξει ή ίδια στις 9 Αυγούστου 1777 και με αυτή παραχωρούσε στη μονή Ίβήρων μετά από πατρική έντολή: α) Τή μονή Όκνων αφιερωμένη στον Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, στη Μολδαβία, β) τό μισό κτήμα Τουρτουσιού, τό ὄποιο εἶχε ἀγοράσει ὁ πατέρας τῆς ἀπό τόν Στέφανο Μπουχουέσκουλ, μαζί με τά υπόλοιπα μούλια καί τζουβαερικά, γ) μία σειρά οἰκοδομῶν, τῶν ὄποιων τήν ἀνέγερση εἶχε ἀναλάβει ή ίδια μετά τήν ἐρήμωση πού υπέστη ή μονή, ἐπί ἡγεμονίας Γρηγορίου Γκίκα, δ) τή μωσία Γροζέστι μαζί με τήν ἐκκλησία, τά χωρία, τά σπίτια, τούς μύλους ἐπάνω στον ποταμό Ώϊτουζίου καί τά σπίτια τῶν κατοιβέλων μετά τῶν γυναικῶν καί τῶν τέκνων τους.

– Οἱ ἰβηριτες Πατέρες ἐπεδίωξαν τήν ἐπικύρωση τοῦ ἐν λόγῳ ἀφιερωτοῦ γράμματος ἀπό τήν Ἐπισκοπική Σύνοδο, ἐπειδή ή παχαρνιτζέσσα Ἥλιγκα Ραγκοβίτζα προχώρησε στήν σύνταξη δευτέρου γράμματος στις 27 Σεπτεμβρίου 1780 –μετά τήν ἐπίθεση πού δέχτηκε ἀπό συγγενεῖς τῆς, ἐπειδή δέν παραχώρησε σ' αὐτούς τή μωσία Γροζέστι– καί με τό ὄποιο ἐπεσήμεινε ὅτι: Ἐάν κάποιος ἐκ τῶν συγγενῶν τῆς τολμοῦσε ν' ἀφαιρέσει ἀπό τήν μονή Όκνων τή μωσία Γροζέστι, τότε τό μοναστήρι αὐτεξουσίως θ' ἀναλάμβανε αὐτόματα τήν διοίκηση τῆς μωσίας Προζέστι.

– Κυρίως ὁμως ἐπειδή ή πρώτη ἀφιέρωση υπῆρξε ἐκούσια, ἐνῶ ή δεύτερη ἀκούσια, υπῆρχε λοιπόν κίνδυνος, σέ περίπτωση πού ἐπικυρωνῶταν ή δεύτερη ν' ἀνααιρεῖτο αὐτόματα ή ἰσχύς τῆς πρώτης.

Ἐντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. 918. Ἄλλα δύο ἐντίγραφα, Ἑλληνικά, ἀρ. 919 καί 920.

739

1798, 17 Μαρτίου.

Ὁ αὐλικός Ἱερεμίας ἀπό τό Τάργκου Όκνα με τούς γιούς του Κωνσταντῖνο καί Βασιλάκη καί τήν κόρη του Σμαράγδα δωρίζουν στή μονή Πρέτσιστα ἀπό τό Τάργκου Όκνα ἕναν λειμῶνα στό κτήμα Τσιρισοάια. Αὐτός ἀποτελοῦσε προῖκα τῆς μακαρίτισσας συζύγου Κασιάνας τῆς ὄποιας ἐπιθυμία ἦταν νά τόν δωρίσει στή μονή γιά τό μνημόσυνο τῆς οἰκογένειάς τους.

Μάρτυρες: Ἰωαννίκιος μοναχός, Νικόλαος birău, Πρικόκι doger, Νικόλαος ἐπιστάτης τῶν αὐλικῶν, Βασίλειος primicher.

Γραφείας ὁ ἱεροψάλτης Μιχαήλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 298. Χαρτί (31X21,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

740

1798, 20 Μαρτίου.

Ὁριοθετική μαρτυρία τοῦ Κωνσταντίνου Ἀσλάν. Ἀφορᾶ σέ δύο λειμῶνες στό κτήμα Ζέμπε, γιά τούς ὁποίους ἔχουν διένεξη ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα, καί οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί τοῦ κτήματος Μπρατέστι.

Ἀκολουθεῖ λεπτομερής περιγραφή τῶν ὁρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **982**. Χαρτί (30,5X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

741

1798, 2 Ἀπριλίου.

Ὁ Κοσμάς, ἡγούμενος τῆς σκήτης Ρούνκουλ, βεβαιώνει πῶς ἔλαβε ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, μία ὁριοθετική μαρτυρία τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1785, ἕνα πιστοποιητικό τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1666 (7175) καί ἕνα ἄλλο τῆς 16ης Ἰουλίου 1790. Ὅλα ἀφοροῦν στά σύνορα τοῦ κτήματος Παντσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **757**. Χαρτί (19,1X11,9). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

742

1798, 6 Μαΐου.

Ἡ Ἰωάννα, σύζυγος τοῦ Ἰωάννη Σταμάτε, μαζί μέ τούς γιούς τους Γρηγόριο καί Κυριάκο, πωλοῦν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος) ἕνα ἡμεκτάριο ἀμπελιοῦ, τό ὁποῖο βρίσκεται ἀνάμεσα στά ἀμπέλια τῆς μονῆς, ἔναντι 95 λέι.

Μάρτυρες: Μιχαήλ Σανδροάε, Κωνσταντίνος ἱερέας, Βασίλειος Κρατσιούν βόρνικος, Βασίλειος Μητροφάν, Ἰωάννης γιός τοῦ Μιχαήλ.

Γραφείας ὁ μοναχός Ὀνοφρέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1229**. Χαρτί (30,6X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

1798, 10 Σεπτεμβρίου.

Χρυσόβουλλο του ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Ἰωάννου Κωνσταντίνου Γεωργίου Χαντζερῆ.

Τό ἔγγραφο ἀναφέρεται στά μοναστήρια τοῦ Πριγκιπάτου, ὀρισμένα ἀπό τά ὅποια εἶναι ἀφιερωμένα στό Ἅγιον Ὅρος, ἄλλα στόν Πανάγιο Τάφο καί ἄλλα σέ ἄλλους τόπους. Τά περισσότερα ἀπό τά μοναστήρια αὐτά ἀντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, κυρίως ἐξ αἰτίας κάποιων ἐξάρχων ἀπό τό Ἅγιον Ὅρος ἢ τόν Πανάγιο Τάφο πού ἐρχονται στή Βλαχία εἴτε γιά νά ἀναζητήσουν πράγματι βοήθεια, ἢ μέ διάφορες ἄλλες προφάσεις καί ἀποσποῦν χρήματα ἀπό τίς μονές. Ἔτσι οἱ ἡγούμενοι τῶν μοναστηριῶν τῆς Βλαχίας ζήτησαν ἀπό τόν ἡγεμόνα νά παρέμβει γιά νά σταματήσουν αὐτές οἱ συνεχεῖς καταχρήσεις. Ἀποφασίστηκαν τά ἑξῆς:

1. Κατά τήν ἐναλλαγὴ τῶν ἡγουμένων νά μὴν ἔχουν τό δικαίωμα τά κάτω μοναστήρια νά διορίζουν ἡγούμενο ἐκεῖνον πού δίδει τά περισσότερα. Ὅταν κάποιος καταχρᾶται χρήματα ἢ δέν διοικεῖ σωστά τή μονή, νά ἀντικαθίσταται ἀπό ἄλλον μέ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτη καί τῶν κλητόρων. Ἄν δέν βρεθεῖ ἐδῶ ἅγιος ἡγούμενος τότε θά ἀπευθίνονται στίς κάτω μονές γιά νά στείλουν ὅποιον κρίνουν κατάλληλο.

2. Κανεῖς ἀπό τοὺς ἡγουμένους δέν ἔχει δικαίωμα νά δώσει οὔτε ἓναν ὀβολό περισσότερο γιά βοήθεια ἀπό ὅσο ἔχει ὀρισθεῖ ἀπό τοὺς κλητόρες.

3. Ὅταν τά κάτω μοναστήρια ἐπιθυμοῦν νά στείλουν ἔξαρχο γιά μοναστηριακές ὑποθέσεις, ὀφείλουν νά εἰδοποιήσουν ἐγγράφως γιά τήν ἀφίξή του, ἐνῶ θά ὀρίζεται γραπτὰ καί ὁ χρόνος παραμονῆς του.

4. Ἀπό τήν περιουσία ἀποθανόντων ἡγουμένων, ἢ ὅποια ἔχει ἀφιερωθεῖ στά μοναστήρια τῆς Τζάρας, μπορεῖ νά ὀρισθεῖ ἐκούσια βοήθεια πρὸς τά κάτω μοναστήρια, μέ ἀπόφαση τοῦ μητροπολίτη καί ἔγκριση τοῦ ἡγεμόνα.

Υπεύθυνος γιά τήν τήρηση αὐτῶν τῶν ἀποφάσεων εἶναι ὁ Μητροπολίτης τοῦ πριγκιπάτου, ὁ μέγας λογοθέτης καί ὁ μέγας βόνικος τῶν κοινοτήτων.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν γιῶν του Μιχαήλ, Ἀλεξάνδρου καί Νικολάου. Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Δημητράκης Γκίκας μέγας μπάνος, Νικόλαος Μαυροκορδάτος μέγας σπαθάρης, Νικόλαος Μπασαράμπ μέγας λογοθέτης τῆς Ἄνω Χώρας, Μανωλάκης Κρετζουλέσκου μέγας βόνικος τῆς Ἄνω Χώρας, Σκαρλάτος Γκίκας μέγας βεστιάρης, Κωνσταντίνος Φιλιπέσκου μέγας βόνικος τῆς Κάτω Χώρας, Ράδου Γκολέσκου μέγας βόνικος τῶν κοινοτήτων, Ράδου Σλατινέανου μέγας βόνικος ὁ γ', Κωνσταντίνος Στιριπέι μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας, Μανωλάκης Γκραδιστεάνου μέγας βόνικος ὁ δ', Ματθαῖος Φαλκοῦϊάνου μέγας λογοθέτης

των ἐθίμων, Γεωργάκης Σουτζος μέγας ποστέλνικος, Κωστάκης μέγας χατμάνος, Θεοδωράκης Ίουλιανός μέγας κλουτσιάρης, Γρηγόριος Γκρετσιάνου μέγας παχάρνικος, Δημητράκης μέγας κόμισος, Θεοδωράκης Βακαρέσκου μέγας σλουτζιάρης, Ίορδάκι (;) μέγας πιτάρης.

Ἑλληνική μτφρ. ἀπό τὰ Ρουμανικά, ἀρ. 904. Ἄλλη μτφρ. ἀρ. 921.

744

1798, 20 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Συμεών Ρόμπουλ, πρῶην σεαυς τῶν cālărași στό ocol Πολοτσίνουλου, πωλεῖ στή σκήτη Ρούνκουλ (ἡγούμενός της ὁ Κοσμάς Ὁράς) ἓνα ἡμεκτάριο καί τρεῖς firte ἀμπελιοῦ στήν ἔκταση τοῦ κτήματος Γκαλεσέστι ἕναντι ὀκτώ λέι τοῖς μετρητοῖς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1016. Χαρτί (22,2X16,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάνι μαῦρο.

745

1798, 26 Ὀκτωβρίου.

Ὁ πιτάρης Νικόλαος (;) Ἄβραάμ ὑποχρεώνεται νά πληρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα κάθε χρόνο ἀπό μία πετᾶ καλαμποκάλευρο γιά τό νερό πού θά διασχίζει τό κτῆμα τῆς μονῆς μέχρι νά φθάσει στό μύλο του στό Γκροζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1230. Χαρτί (9,7X12). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό πάνω μέρος τοῦ φύλλου. Μελάνι μαῦρο.

746

1798, 9 Νοεμβρίου.

Ὁ Βασιλάκης Μουστεάτζα ἀπό τό Βιῦσοάρα μέ τή σύζυγό του Σαέρτα καί τόν γιό τους Ράδου πωλοῦν στόν Μιχαλάκη Σπιριδόν δύο ἡμεκτάρια ἀμπελιοῦ στό Βιῦσοάρα ἕναντι 100 λέι.

Μάρτυρες: Μιχαλάκης Μποτεζάτουλ καί Εὐθύμιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1221**. Χαρτί (23,9X17,2). Δίφυλλο. Το κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάνι μαύρο.

747

1798, 7 Δεκεμβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσουν ἐπὶ τόπου τῆ διένεξη μεταξὺ τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Τάργκου Ὅκνα καὶ τοῦ σερδάρη Ἰωαννίτζη Στουόρζα.

Ἡ διένεξη ἀφορᾷ στά σύνορα τῶν κτημάτων τους: Λεϊτένι, τῆς μονῆς καὶ Σαουτσέστι, τοῦ σερδάρη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **492**. Χαρτί (31,3X21). Μονόφυλλο. Το κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάνι μαύρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὠσοειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

748

1798.

Χρυσόβουλλο τοῦ ἡγεμόνα τῆς Μολδαβίας Κωνσταντίνου Ἀλ. Ὑψηλάντη μέ τό ὅποιο ἐπικυρώνει ὄσα κεφάλαια συνέταξαν οἱ πρό αὐτοῦ ἄρχοντες, μετά ἀπό παράκληση τῶν πατέρων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Ὅρους καὶ τοῦ Βατοπαιδίου μέ σκοπό τήν καλή διεξαγωγή καὶ ἐπιωφελή οἰκονομία τῶν ἐξῆς μονῶν τῆς Μολδαβίας: Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τῆς Γκόλιας καὶ τοῦ Μπαρμυτοῦ στοῦ Ἰάσι, τῆς Μύρας καὶ Πρέτσιστας στήν Πούτνα, τῆς Ρακετόσσας στοῦ Τεκούτζι, τῆς Πρέτσιστας στοῦ Γαλάτζι καὶ τῶν σκηπῶν Γραζδένι καὶ Φατατζούνι στήν Τούτοβα καὶ στοῦ Κράνετζι τῆς Πούτνας.

Αναλυτικότερα:

α) Ἐάν κάποιος ἐκ τῶν ἡγουμένων τῶν προαναφερομένων μοναστηριῶν ἀποδειχθεῖ ἐπιζήμιος ἢ πεθάνει, τότε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Γκόλια μαζί μέ τοὺς διορισμένους ἐπιτρόπους ὀφείλει νά τοποθετήσῃ προσωρινό ἐπίτροπο, ἕως ὅτου ἐκλεγεῖ νέος ἡγούμενος ἀπό τοὺς πατέρες τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Ὅρους.

β) Σέ κανέναν ἐκ τῶν ἡγουμένων νά μὴν ἐπιτρέπεται νά πωλήσῃ ἢ ν' ἀνταλλάξῃ μοναστηριακὸ κτῆμα, γιὰ νά μὴν θεωρηθεῖ αὐτὸ ὡς ἀρχὴ καταχρήσεως. Σέ περίπτωσι δὲ πού κάποιος ἡγούμενος ἀποφασίσῃ νά μεταποιήσῃ, ἀνταλλάξῃ ἢ πωλήσῃ κάποιον ἐκ τῶν μοναστηριακῶν εἰσοδημάτων, ἢ πράξῃ αὐτὴ νά κριθεῖ ἄκυρη.

γ) Ἐάν τό μοναστήρι χρειασθεῖ νά ἀνακαινίσει ἢ διορθώσει κάποια ἀναγκαῖα πράγματα τῶν εἰσοδημάτων, τότε ὁ ἡγούμενος ὀφείλει νά δανεισθεῖ ἐνοσφράγιστη ὁμολογία ἀπό τό μοναστήρι καί ἐπικυρωμένη ἀπό τοὺς ἐπιτρόπους. Τό δέ χρέος ὀφείλει νά ἐξοφληθεῖ ἀπό τό μοναστήρι σέ καθορισμένο χρόνο.

δ) Ἐάν κάποιοις ἡγούμενοι ἀποβιώσει, κανεῖς ἐκ τῶν συγγενῶν του δέν δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ κληρονομικά. Ἀλλά οἱ ἐπίτροποι, ἀφοῦ καταγράψουν τήν περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος ἡγουμένου, ὀφείλουν νά τήν ἀποστείλουν στοὺς Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἢ τοῦ Βατοπαιδίου.

ε) Ἐάν κάποιοις ἐκ τῶν ἡγουμένων κληθεῖ ν' ἀποχωρήσῃ ἀπό τή μονή του γιά κοινοτική τοῦ Ὁρους ἀνάγκη, ὀφείλει νά ὑπακούσει.

στ) Ὅση κινητή καί ἀκίνητη περιουσία παραλάβουν οἱ ἡγούμενοι τῶν μοναστηριῶν μέ ἐνυπόγραφο κατάστιχο ὀφείλουν νά τήν διασώσουν καθ' ὄλο τό διάστημα τῆς ἡγουμενίας τους. Σέ περίπτωση δέ πού αὐτή αὐξηθεῖ νά παραμείνει στήν κυριότητα τοῦ μοναστηριοῦ.

ζ) Σέ κανέναν ἡγούμενο νά μὴ ἐπιτρέπεται νά πωλήσῃ μοναστηριακὸ κτῆμα μετὰ ἀπὸ δύο ἢ τρία χρόνια, ἀλλὰ οὔτε νά λαμβάνει εἰσόδημα πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια, ἐκτὸς μόνον ἐάν ἔχει τήν ἐγγραφὴ ἐγκριση τῶν πατέρων τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Βατοπαιδίου.

η) Γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν μοναστηριακῶν ἀναγκῶν ἀπαιτεῖται ἐνυπόγραφη ἄδεια τῶν ἐπιτρόπων.

θ) Οἱ ἡγούμενοι εἶναι ὑποχρεωμένοι στό τέλος κάθε ἔτους νά κρατοῦν λεπτομερές κατάστιχο ἐσόδων καί ἐξόδων καί νά τό παρουσιάζουν στοὺς ἐπιτρόπους μέ σκοπὸ τῆ θεώρησής του ἀπὸ τοὺς τελευταίους. Τῶν μὲν ἄλλων μοναστηριῶν τοὺς λογαριασμοὺς νά ὑπογράφει ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Γκόλιας μαζί μέ τοὺς ἐπιτρόπους, ἐνῶ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἡγουμένου ὁ ἐπίτροπος μόνον.

ι) Σέ περίπτωση πού κάποιοις ἡγούμενοι θεωρηθεῖ ἐπιζήμιος γιά τό μοναστήρι, ἐπειδὴ παρέβη τίς μοναστηριακές καί αὐθεντικές διατάξεις, ἀφοῦ κληθεῖ ν' ἀπολογηθεῖ, πρέπει ν' ἀποβληθεῖ.

– Στό ἐν λόγω ἐγγραφο ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφο Πατριαρχικοῦ καί Συνοδικοῦ Σιγγιλιώδους γράμματος τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καί Νέας Ρώμης Νεοφύτου, μέ ἡμερομηνία σύνταξης 3 Σεπτεμβρίου 1799 πού συμμαρτυροῦν καί οἱ ἐπίσκοποι: Ἐφέσου Σαμουήλ, Ἡρακλείας Μελέτιος, Κυζίκου Ἰωακείμ, Νικομηδείας Ἀθανάσιος, Νικαίας Καλλίνικος, Χαλκηδόνος Ἱερεμίας, Δέρκων Μακάριος, Θεσσαλονίκης Γεράσιμος, Τυρνάβου Ματθαῖος, Προύσης Ἀνθίμος, Νεοκαισαρείας Ἡσαΐας, Λαρίσης Διονύσιος, Ἀγκύρας Ἰωαννίκιος, Ἰωαννίνων Ἱερόθεος, Παροναξίας Νεό-

φυτος, Βιδύνης Γρηγόριος και Ξάνθης Ναθαναήλ και μέ τό όποιο ό Πατριάρχης:

α) Δηλοποιεί ότι οί εκάστοτε Πατριάρχες από σεβασμό προς τούς προγενεστέρους όφείλουν νά επικυρώσουν τίς διατάξεις τους, ώστε νά παραμείνουν αυτές άμετάβλητες αιωνίως.

β) Άναφέρεται στην πρωτοβουλία των Άγιορειτών Πατέρων (Προεστώτων) νά τοϋ εκθέσουν αναλυτικά όλα τά πατριαρχικά και σταυροπηγιακά μοναστήρια της Μολδαβίας –των Τριών Ίεραρχών στό Ίάσι, της Γκόλιας και τοϋ Μπαρμποϊου στό Ίάσι, της Μύρας και της Πρέτσιστας στό Φωξάνι, της Ρακετόσσας στό Τεκούτζι, της Πρέτσιστας στό Γαλάτζι και των μετοχιών αυτών– και νά τοϋ ζητήσουν όμόφωνα νά εκδώσει Πατριαρχικό και Συνοδικό Σιγγιλιώδες έγγραφο μέ τό όποιο νά επικυρώνει τά προεκδοθέντα εκκλησιαστικά και αθθεντικά χρυσόβουλλα.

γ) Βεβαιώνει την εκ μέρους του άποδοχή της πρόσκλησης και την επικύρωση των κεφαλαίων μέ Πατριαρχικό και Αθθεντικό χρυσόβουλλο, ώστε νά παραμείνουν οί μονές αυτές άδοϋλωτες μέ δικαίωμα άποστολής και διορισμού ήγουμένων, νά τηρούνται οί προεκδοθείσες διατάξεις, νά μήν επιτρέπεται σέ κανέναν από τούς άρχιερείς της Μολδαβίας ή τούς επισκόπους της νά διορίζουν ήγουμένους, προεστώτες, ιερείς και ιεροδιακόνους ή ν' άποτρέπουν τά προαναφερόμενα μοναστήρια ή νά προβάλλουν κάποια άπαίτηση ή νά παιδεύουν ως ύποτελή τόν οικουμενικό θρόνο, παρά μόνον από τούς κατά καιρούς γραικούς ήγουμένους νά διεξάγονται οί ύποθέσεις των μοναστηριών και των μετοχιών, αυτοί νά διακρίνουν τούς άξιους και άνεπίληπτους, νά άποτρέπουν τούς άπακτους και τούς φαύλους, νά φροντίζουν μέ όλες τούς τίς δυνάμεις γιά την αύξηση και την βελτίωση των μοναστηριακών εισοδημάτων, νά συμβάλλουν στην άριστη διοίκηση αυτών, νά τηρούν άπαράβαρα τά κεφαλαιώδη περιεχόμενα των Αθθεντικών χρυσοβούλλων, επί πλέον νά διάγουν σεμνώς, ευτάκτως και ειρηνικώς μαζί μέ τούς ύπόλοιπους πατέρες και μοναχούς βίο άμειπτο σύμφωνα μέ τόν τύπο της Έκκλησίας, νά μήν αναθέτουν σέ κανένα τίποτα παρά μόνο σ' αυτούς πού ακολουθοϋν τίς παραδόσεις, ούτε νά εκτρέπονται των μοναστηριακών διατάξεων.

δ) Τέλος προειδοποιεί, ότι όποιος εκ τοϋ Άρχιερατικοϋ και Ίερατικοϋ καταλόγου ή εκ τοϋ πολιτικοϋ συστήματος τολμήσει ν' ανατρέψει τό περιεχόμενο των χρυσοβούλλων πού άφορᾶ την άριστη διοίκηση των ρηθέντων μονών, νά περιφρονήσει, νά βλάψει ή νά επηρεάσει τούς διορισμένους ήγουμένους, άφου θεωρηθεϊ κακότροπος και επιβλαβής, επειδή άνέτρεψε τή μοναστηριακή τάξη και ευνομία, νά είναι άφορισμένος από την Άγία Τριάδα.

749

1799, 2 Ίανουαρίου.

Ὁ λογοθέτης Νικόλαος Ἀλεξανδρῆς καί ἡ σύζυγός του Ζωϊτζα συμφωνοῦν μέ τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκουλ Ὁκνα (ἠγούμενός της ὁ Μελέτιος) νά τῆς πληρώνουν ἐνοίκιο δύο λεί τό χρόνο γιά ἕνα μύλο πού ἔκτισαν σέ ἔκταση τῆς μονῆς, ἐπάνω στόν ποταμό Τρότους.

Ἐκεῖ ὑπῆρχε παλαιότερα ἕνας μύλος τῆς μονῆς, δωρεά τῆς Ἀνίτζας, κόρης τοῦ κλουτζιάρη Σταματίου καί τῆς κόρης της Ἰλεάνας, ὁ ὁποῖος ἐφθάρη.

Στή θέση του ὁ λογοθέτης ἔκτισε ἄλλον γιά τόν ὁποῖο εἶχε καί δίκη μέ τόν Μελέτιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 579. Χαρτί (31,3X21,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

750

1799, 4 Ίανουαρίου.

Ὁ Ἰωαννίτζης Μπαρσάν καί ὁ ἀδελφός του Κωνσταντῖνος μαρτυροῦν πῶς συμφώνησαν μέ τόν ἀρχιμανδριτή Μελέτιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, νά παραχωρήσουν στό μοναστήρι τό μισό ἀπό τό τεμάχιο πού ἔχουν στό κτῆμα Ζάμπε γιά τό ὁποῖο εἶχαν μακροχρόνια διένεξη.

Γραφῆας καί μάρτυρας ὁ Μιχαήλ γιός τοῦ Ἰωάννη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἐπικυρωμένο ἀπό τήν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου, ἀρ. 966. Ἀντίγραφο ἀρ. 967. Γαλλ. μφρ. μέ ἡμερομηνία 1η Ἰανουαρίου στό ἔγγραφο ἀρ. 1259.

751

1799, 26 Φεβρουαρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν πρόην μεγάλο κλουτσιάρη Ἀσλάν νά μεταβεῖ στό κτῆμα Μπρατίλα τῆς μονῆς Πρέτσιστας (ἠγούμενός της ὁ Μελέτιος) καί νά τοποθετήσῃ σωστά (ἐκ νέου) τά ὀριοθετικά του σημάδια. Ἔπειτα νά συντάξῃ σχετική μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 609. Χαρτί (32X21,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ἡ ἔντυπη ὀκταγωνική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα.

752

1799, 9 Μαρτίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἰ. Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς starostī τοῦ νομοῦ Πούτνα νά ἐρευνήσουν τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα καί τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν γιά ἓνα τμήμα τοῦ κτήματος Καλιμανέστι τοῦ προαναφερόμενου νομοῦ.

Νά στείλουν mazilii οἱ ὅποιοι νά συντάξουν ὀριοθετική μαρτυρία, ἐτοιμάζοντας καί χάρη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 1576. Χαρτί (33,4X23,4). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάني μαῦρο.

753

1799, 30 Ἀπριλίου.

Ὁ ὑποδηματοποιός Μιχαλάκης μέ τή σύζυγό του Μαρία καί τά τρία τους παιδιά πωλοῦν στόν teslar Θεόδωρο καί στή σύζυγό του Ἰλεάνα μία οἰκία περιτριγυρισμένη ἀπό οἰκόπεδο, στή συνοικία Μουντενίμι δέ Σούς στό Ἰάσι ἔναντι 130 λέι.

Μάρτυρες: Βασίλειος Κόντεα, Κωνσταντῖνος γιός τοῦ Σκούρτου, Οὔρσουλ humar, Γεώργιος Μπατρανόιου, Ἰατόδε.

Γραφέας ὁ γουναράς Θεόδωρος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἄρ. 198. Χαρτί (21,6X15,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

754

1799, 19 Αὐγούστου.

Ὁ Ἠλίας καί ἡ μητέρα του Μαρία πωλοῦν στόν ἱερέα Κοομαῖ ἐξήμιση stânjeni στό χωριό Ὅτέστι ἔναντι ἕξι λέι τό κάθε stânjen.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **957**. Χαρτί (20,8X15,5). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني μαῦρο.

755

1799, 20 Αὐγούστου.

Ὁ μέγας σπαθάρης Δημητράκης καλεῖ τόν κλουτσαίρη Κωνσταντῖνο Ἄσλάν νά ἐρευνήσει ἐπί τόπου τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Ὁκνας (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος) καί ἐνός κατοίκου τοῦ χωριοῦ Δελένι ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται νά πληρώνει ἐνοίκιο γιά ἓνα οἰκόπεδο στό ὁποῖο κατέχει ἓνα μύλο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **411**. Χαρτί (21,8X15,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

756

1799, 29 Αὐγούστου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρῆτης Παῖσιος Ξενοφωντίνος καί μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἐξάρχους Ἰωσήφ Βατοπαιδινό καί Νικηφόρο Ἰβηρίτη τοὺς ἐνημερώνει: α) Ὅτι ἔλαβε τό γράμμα τους, β) ὅτι συναντήθηκε μέ τόν ἡγεμόνα (;) καί συζήτησε τό θέμα ἀνανέωσης τοῦ χρυσοβούλλου, γ) γιά τήν ἐκλογή ὡς ἡγουμένου τοῦ πατρὸς Καλλινίκου, ἐπιτρόπου Κοτροτζενίου, ἢ ὁποῖα ἔγινε διά στόματος τοῦ μακαρίτη Σταυρουπόλεως Γρηγορίου, καθὼς ἐπίσης καί γιά τήν καταγραφή τῶν πραγμάτων του πού ἔγινε ἀπὸ τοὺς Ἁγιορεῖτες σύμφωνα μέ τήν παλαιά συνήθεια τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1795**. Χαρτί (27,3X13,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

757

1799, 29 Αὐγούστου.

Ὁ κλουτσαίρης Ἄσλάν γράφει στοὺς ἰσπράβνικους τοῦ Μπακάου πὼς πραγματοποίησε τήν ἐρευνα τῆς διένεξης μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος) καί τῶν χωρικῶν Μιχαλάκη Μπόδε, Γκριγκοράς καί Βασιλείου Ταλμπάν γιά ἓνα μύλο.

Διαπίστωσε ότι πράγματι ο μύλος βρίσκεται επάνω σέ οικόπεδο της μονής. Οί ισπράβνικοι όφείλουν νά όρίσουν μέ ποιό τρόπο νά πληρώνουν οί χωρικοί τό σχετικό ένοίκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **608**. Χαρτί (21,1X15,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α΄ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

758

1799, 25 Σεπτεμβρίου.

Ἐγγραφο τοῦ [...] μέ τό όποιο άπευθυνόμενος πρός τούς άρχιμανδριτες Ἰωσήφ Βατοπαιδινό καί Νικηφόρο Ἰβηρίτη:

– Τούς ενημερώνει ότι έλαβε τό γράμμα τους καί χάρηκε γιά τήν καλή ύγεία τους.

– Τούς εύχαριστεί πού τοῦ άκύρωσαν τή διαφορά τῶν 1.000 γροσιών.

– Τούς παρακαλεί, αφού τούς στείλει 2.500 γρόσια, τό κεφάλαιο τής όμολογίας του, νά τό λάβει ό κύρ Διονύσιος.

– Τούς πληροφορεί ότι ό κοινός γραμματικός τόν ενημέρωσε γιά τίς βοῦλες ότι είναι ακριβές, διότι είναι πολύ έκλεκτό είδος.

Μάρτυρας ό προηγούμενος Σάββας, επίτροπος τής μονής Χιλανδαρίου.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, άρ. **1805**. Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ φύλλου.

759

1799, 16 Ὀκτωβρίου.

Ἐγγραφο πού ύπογράφει ό Ραδουλιώτης Ναθαναήλ Ἰβηρίτης μέ τό όποιο άπευθυνόμενος πρός τούς έξάρχους άρχιμανδριτες Ἰωσήφ Βατοπαιδινό καί χαρτοφύλακα Νικηφόρο Ἰβηρίτη:

– Τούς ενημερώνει ότι έλαβε τό γράμμα τους, στίς 10 τοῦ παρόντος μηνός, καί είδε τά όσα τοῦ αναφέρουν εκεί.

– Τούς πληροφορεί ότι διάβασε τό γράμμα τους καί ό κύρ Παΐσιος Ξενοφωντικός καί τοῦ είπε πώς τούς είχε στείλει γράμμα του, μέσω τοῦ ισπράβνικου Χαντζεοῦ, όμως δέν τό έλαβαν.

– Τούς γνωστοποιεί ότι τούς έστειλε καί τό ένέχειρο τοῦ κύρ Βησσαριώνος, Ἁγίου Κοτροτζενίου.

– Τούς ανακοινώνει ότι ο αρχιμανδρίτης Παΐσιος επιθυμεί να τους γράψει τά πάντα περί του χρυσοβούλλου και αν θέλουν να ενημερωθούν γι' αυτό να μιλήσουν με τον ίδιο.

– Τέλος, τους απαντά, σχετικά με το Ώρολόγιο του Ἁγίου Λίμνης, για τό όποιο του γράφουν, ότι θά τό πουλήσει στην περίπτωση πού λάβει 60 γρόσια σέ άσημένα νομίσματα.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 1796. Χαρτί (21,2X18,9). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

760

1799, 6 Νοεμβρίου.

Ἡ Isprǎnǎicia τοῦ Μπακάου ἀποφασίζει πώς ὁ Μιχαλάκης Μπόδε, ὁ Γκλιγοράς καί ὁ Βασίλειος Ταλμπάν πρέπει νά πληρώνουν ἐνοίκιο στή μονή Πρέτσιστα ἐπειδή κατέχουν καί ἐκμεταλλεύονται ἕνα μύλο στό κτήμα τῆς Μπρατίλα δέ Σούς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 607. Χαρτί (30,6X21,2). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

761

1799, 8 Νοεμβρίου.

Μαρτυρία πού ὑπογράφουν ὁ Βασίλειος Δελμπάν, ὁ Μιχαλάκης Μπόδε καί ὁ Γκλιγοράς Μπόδε σχετικά μέ τή δίκη πού είχαν ἐνώπιον τῶν ἰσπράβνικων τοῦ νομοῦ Μπακάου μέ τή μονή Ὕοκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ αρχιμανδρίτης Μελέτιος) γιά τήν ἐκμετάλλευση ἀπό τούς πρώτους ἑνός μύλου πού βρίσκεται ἐπάνω σέ κτήμα τῆς.

Οἱ δύο πλευρές συμφώνησαν νά πληρώνουν οἱ χωρικοί στή μονή ὀκτώ λεί τό χρόνο σέ δύο δόσεις.

Γραφείας ὁ ποστέλνικος Λεονδάρης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 592. Χαρτί (21,4X14,1). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τό φύλλο. Μελάني μαῦρο.

1799, Δεκέμβριος.

Χρυσόβουλλο του ηγεμόνα της Βλαχίας Ἀλεξάνδρου Μουρούζη που απέλυσε ὕστερα ἀπὸ ἀξίωση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου, τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἀνθίμου καὶ τῶν Πατέρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ τοῦ Σινᾶ που ἔχουν μονές (ὡς μετόχια) στὴ Βλαχία. Παραδόθηκε στὸν ἀρχιμανδριτὴ Δαβὶδ Κοτροτζενίου.

Ὁ ἐν λόγω ἡγεμόνας προέβη στὴν ἐκδοση αὐτοῦ τοῦ χρυσοβούλλου μετὰ τὴν ἀκύρωση τῶν διατάξεων ἐκείνου τοῦ Κωνσταντίνου [Χαντζερῆ] καὶ ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦσε ὄχι μόνον τὴν διάσωση καὶ τὴν διαφύλαξη τῶν κτητορικῶν διατάξεων, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐρυθμὴ καὶ εὐτακτὴ λειτουργία τῶν ἀνω εἰρημένων μοναστηριῶν.

Ἀναλυτικότερα:

α) Ἡ διοίκηση τῶν μονῶν στὴ Μολδοβλαχία ὀφείλει ν' ἀνατίθεται σύμφωνα μὲ τὰ κτητορικὰ ἔγγραφα σὲ ἡγουμένους σπουδαίους, ἱκανοὺς, μὲ ἱστορικὸ ἀγαθὸν πρᾶξεον, εἰδήμονες τῶν τοπικῶν ἐθίμων καὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων.

β) Ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα, ἀφοῦ ἐξαιρεθοῦν ὅσα ἀπαραίτητα καὶ ἀναγκαῖα τοῦ μοναστηριοῦ, τὰ ὑπόλοιπα νὰ προσφέρονται ὅπου καὶ ὅπως ὀρίζουν οἱ κτήτορες.

γ) Σὲ περίοδο ἐνδείας νὰ διακόπτεται προσωρινὰ ἡ ἀποστολὴ ὁποιοῦδήποτε συμφωνημένου βοθητήματος.

δ) Σὲ κανέναν ἡγούμενο ἢ ἐπίτροπο νὰ μὴν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκποιεῖ μοναστηριακὰ κτήματα, ἀγρούς, μύλους, ἀμπελώνες, ἐργαστήρια οὔτε νὰ ἔχει ἀπόλυτη κηδεμονία αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ περιορίζεται μόνον σὲ ἀπλή χρῆση τους καὶ στὴν αὔξησή τους.

ε) Μετὰ τὸν διορισμὸ τους οἱ ἐκάστοτε ἡγούμενοι ὀφείλουν νὰ ἐξοφλήσουν ὅσες ἐκκρεμότητες καὶ ἐλλείψεις ἄφησαν οἱ προηγούμενοι, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνδιαφεροῦν γιὰ τὴν καλὴ διαχείριση τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

στ) Μετὰ τὸν θάνατο τῶν ἡγουμένων νὰ μὴν ἐπιτρέπεται σὲ κανέναν ἐκ τῶν συγγενῶν τους ν' ἀπαιτεῖ κληρονομιά. Ἀλλὰ ἀφοῦ καταγράφεται ἡ περιουσία τους ἀπὸ τοὺς διορισμένους ἐπιτρόπους νὰ παραμένει ἀσφαλῆς στὴ μονή, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχαία συνήθεια.

ζ) Δέν ἐπιτρέπεται ν' ἀνακαλεῖται ἀπὸ τὴν θέση του κανένας ἡγούμενος, ἐάν δέν ὑπάρχει ἐπείγουσα ἀνάγκη καὶ χωρὶς αὐθεντικὴ προσαγωγή.

η) Δέν ἐπιτρέπεται σὲ κανέναν ἡγούμενο ἢ ἐπίτροπο νὰ παραχαράσσει τίς διατάξεις τοῦ χρυσοβούλλου ἀλλὰ ὀφείλουν νὰ συμμορφώνονται μ' αὐτὲς καὶ νὰ ἐπιδιώκουν τὴ βελτίωση τῆς μοναστηριακῆς διοίκησης καὶ ζωῆς.

θ) Ὅποιαδήποτε προσπάθεια καλλωπισμοῦ ἢ ἀνανέωσης πρέπει ν' ἀναφέρεται στήν Ἡγεμονία ἐγγράφως καί νά φέρεי μοναστηριακή σφραγιδα.

ι) Μετά τήν πάροδο τριετίας καλεῖται ὁ ἡγούμενος νά συντάξει λογιστικό ἐγγραφο ἐσόδων καί ἐξόδων καί νά τό καταθέσει στήν Ἡγεμονία παρουσία ἑνός ἐπιτρόπου καί δύο ἄλλων ἡγουμένων. Σέ περίπτωση δέ πού τό κατάστιχο θεωρηθεῖ ψευδές, τότε ὁ ἡγούμενος νά ἀποδοκιμάζεται καί νά ἀποβάλλεται.

ια) Ἐπειδή τά μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τοῦ Παναγίου Τάφου καί τοῦ Σινᾶ στή Μολδοβλαχία προστατεύονται ἀπό τήν τοπική Ἡγεμονία, ἐάν κάποιος ἐκ τῶν ἡγουμένων τους θεωρηθεῖ ἐπιζήμιος, τότε πρέπει ν' εἰδοποιηθεῖ ἡ Ἡγεμονία καί μέ αὐθεντική προσταγή, ἀφοῦ προηγουμένως τοῦ ἐπιβάλλει χρηματική ἀποζημίωση, νά τόν ἀποβάλλει.

Πιστοποίηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἡγεμόνα καί τῶν γιῶν του Κωνσταντίνου, Δημητρίου, Νικολάου καί Γεωργίου.

Μάρτυρες οἱ Αὐλικοί: Δημήτριος Γκίκας μέγας μπάνος, Νικόλαος Πρανκοβάνος μέγας λογοθέτης τῆς Πάνω Τζάρας, Κωνσταντίνος Γκίκας μέγας βεστιάρης, Κωνσταντίνος Φιλιπέσκου μέγας βόρηνικος τῆς Πάνω Τζάρας, Δημητρίου Μάνος μέγας ποστέλνικος, Ἰωάννης Ῥωσέτης μέγας σπαθάρης καί Λουκάκης Ἀργυρόπουλος μέγας χατμάνος.

Ἑλληνική μτρφ. ἀπό τά Ρουμανικά, ἀρ. 902. Ἄλλη μτρφ. ἀρ. 903.

763

1800, πρίν ἀπό τίς 2 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιμανδρότης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὄκνα, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά διατάξει τοὺς starostī τοῦ νομοῦ Πούτνα νά ὀρίσουν mazili, οἱ ὁποιοί νά μεταβοῦν στό κτήμα Καλιμανέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Αὐτό ἀποτελεῖ κτήμα τῆς σκήτης Ρούνκουλ (μετόχι τῆς μονῆς Πρέτσιστας) καί τό εἶχε δωρίσει ὁ διάκ Κωνσταντίνος, τό γένος Πραζέσκου. Τώρα καταπατεῖται ἀπό γείτονες.

Στίς 2 Μαρτίου ἡ αἴτηση στέλνεται στόν μεγάλο λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1381. Χαρτί (20,9X15,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α' φύλλο. Μελάني μαῦρο.

764

1800, 5 Μαρτίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἄλ. Ὑψηλάντης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τοὺς σταροῦστὶ τοῦ νομοῦ Πούτνα νά ἐρευνήσουν τὴ διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός της ὁ Μελέτιος) καὶ ἐλευθέρων χωρικῶν τοῦ κτήματος Καλιμανέστι τοῦ ἴδιου νομοῦ γιὰ τὰ τεμάχια πού ἔχει ἐκεῖ ἡ σκήτη Ρούνκουλ τοῦ νομοῦ Τεκούτσι.

Νά στείλουν mazili οἱ ὅποιοι νά τὸ ὀριοθετήσουν, νά ἐτοιμάσουν χάρτη καὶ νά συντάξουν καὶ σχετικὴ μαρτυρία.

Ἐάν κάποια πλευρὰ εἶναι δυσαρεστημένη, νά ὀρισθεῖ ἡμερομηνία γιὰ νά ἔλθουν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1566. Χαρτί (31,4X20,7). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ α' φύλλου. Μελάνι μαθρο.

765

1800, 15 Μαρτίου.

Ἐγγραφο πού συνέταξε ὁ ἱεροδιάκονος Δανιήλ μετὰ ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Συνεσίου προηγουμένου καὶ ἐξάρχου τῆς μονῆς Χιλανδαρίου καὶ στό ὅποιο καταγράφονται ὄσα ὀφείλει νά δώσει ὁ Κωνσταντῖνος στόν ἀνωτέρω προηγούμενο (ἀπὸ λάσπες κρασιοῦ, ἀπὸ κοπὴ ξύλων, ἀπὸ ἐκμισθώσεις, ἀπὸ σπῖτια, ἀπὸ τὰ σκουπίδια τοῦ χανιοῦ, ἀπὸ μισθοῦς, ἀπὸ μωσῖες κ.ἄ.).

Ἀντίγραφο, Ἑλληνικά, ἀρ. 916.

766

1800, 25 Μαρτίου.

Τὸ Δικαστικὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας συντάσσει ἀναφορὰ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐρευνα τῆς διένεξης μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος) καὶ τοῦ πιτάρη Κυριάκου Μπιμπέρη, ἐπιστάτη τῶν γιῶν τοῦ μακαοῖτη μπάνου Ἰορδάκε Ροσέτ γιὰ τὸ κτῆμα Πραζέστι, τὸ ὅποιο εἶχε δωρίσει στὴ μονὴ ἢ παχαρ-νιτσέσα Ἰλίνκα Ράκοβιτζα (τὸ 1777). Ὁ Μελέτιος ἐπέδειξε καὶ δικαιολογητικά, ὅπου ἀναφερόταν πὼς ἡ μονὴ εἶχε στὴν ἰδιοκτησίαν της τὸ κτῆμα μέ ρυάκι, σπῖτι, ἐκκλησία καὶ μύλο. Ἡ δωρεὰ ὁμως προσβλήθηκε ἀπὸ τὴν

Ἄναστασία, ἀδελφή τῆς Ἰλίνκας, καί ἀπό τὴν οἰκογένειά της ἡ ὁποία ὑποστήριξε πῶς ὁ πατέρας της λογοθέτης Ράδου Ράκοβιτς εἶχε ὀρίσει στή διαθήκη του ὅτι τὸ κτῆμα αὐτὸ δέν μποροῦσε νά δοθεῖ σέ ξένους μετὰ τὸ θάνατο τῆς πρωτοκόρης του, ἀλλά, ἐάν ἡ ἴδια ἔμενε ἄτεκνη, θά ἔπρεπε νά δοθεῖ στὰ ἀνίψια της. Τὸ Ντιβάνι ἀποφάσισε ὁμως πῶς ὁ ὄρος αὐτὸς τῆς διαθήκης του δέν ἔχει καμμία ἰσχύ ἐπειδὴ τὸ κτῆμα ἀποτελοῦσε προῖκα τῆς Ἑλένης ἀπὸ τῆ μητέρα της καί ὁ πατέρας δέν μπορεῖ νά ἐπιβάλλει καμμία ἀπαγόρευση στή μητρικὴ περιουσία.

Ἔτσι ἡ ἀναφορὰ δικαιώνει τὴ μονή.

Τὴν 10ῃ Ἰουνίου ὁ ἡγεμόνας ἐπικυρῶνει τὰ ὄσα ἀναφέρονται στὸ ἔγγραφο τοῦ Ντιβανίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 945. Χαρτί (50,8X36,8). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει τὸ α' φύλλο καί τὸ recto τοῦ β'. Μελάνι μαῦρο. Μὲ κόκκινη σινικὴ μελάνη ἡ ἔντυπη ὠσειδῆς σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἑλληνικὴ μτφρ. ἀρ. 946, μὲ ἡμερομηνία 1ῃ Ἰουνίου. Ἀντίγραφο καί περίληψη στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1253. Γαλλ. μτφρ. στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1236. Ἄλλη περίληψη στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1363.

767

1800, 27 Μαΐου.

Ἡ Stărostia [τοῦ νομοῦ Πούτνα] γνωστοποιεῖ στοὺς ποστέλνικους Ἡλία Τάκου καί Ἰωαννίτζη Μποντάς πῶς ὑπερὰ ἀπὸ παρὰ ἀλλήλη τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Πρέτσιστας ἀπολύθηκε ἡγεμονικὸ ἔγγραφο γιὰ τὴν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Καλινέστι, ἰδιοκτησία τῆς σκήτης Ρούνκουλ (μετόχι τῆς μονῆς).

Οἱ δύο ποστέλνικοι πρέπει νά μεταβοῦν ἐπὶ τόπου καί μὲ βάση τὰ δικαιολογητικά τῶν δύο πλευρῶν νά τὸ ὀριοθετήσουν, συντάσσοντας καί σχετικὴ μαρτυρία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1377. Χαρτί (28,5X10). Δίφυλλο. Τὸ κείμενο καταλαμβάνει ὄλο τὸ ἔγγραφο. Μελάνι μαῦρο.

768

1800, 30 Μαΐου.

Ὁ [...] ἀπευθύνεται στοὺς ποστέλνικους Ἡλία Τάκου καί Ἰωαννίτζη Μποντάς ζητώντας τους νά εἶναι παρόντες στὴν ἔρευνα τῆς διένεξης μετὰ ξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα (ἡγουμένος της ὁ ἀρχιμαν-

δριτής Μελέτιος) και γειτόνων για τὰ σύνορα τοῦ κτήματος Καλινέστι. Ἡ μονή ὄρισε ὡς ἐπιστάτη τὸν başbulucbaşı Δημητράκη Σκορτζέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1357**. Χαρτί (30,4X10,4). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει ὅλο τὸ ἔγγραφο. Μελάني μαῦρο.

769

[1800, μετὰ τίς 23 Ἰουλίου].

Λογιστικό ἔγγραφο στό ὁποῖο καταγράφονται:

α) Ὅσα χρήματα ἔδωσε ὁ κύρ Κωνστάντιος στόν παπά Ἄνδρέα, ἐπίτροπο τοῦ μοναστηριοῦ γιά νά ἐκπέσουν ἀπό τὰ κεφάλαια τῶν ὁμολογιῶν.

β) 8.000 γρόσια, ὅσα δανείσθηκε ὁ παπά Ἄνδρέας, μέ ἐνσφράγιστη ὁμολογία τοῦ μοναστηριοῦ, τήν ὁποία συνυπογράφουν ὁ ἠγουύμενος, ὁ μέγας λογοθέτης καί οἱ λοιποὶ ἐπίτροποι, ἀπό τήν δόμνα Ρωξάνδρα Καλλιμάχη μέ σκοπό τήν ἐξόφληση χρεῶν στήν Κωνσταντινούπολη.

γ) Ἀπόδειξη τοῦ Ἄνδρέα Παύλου γιά τὰ 8.000 γρόσια πού ἔλαβε ἀπό τήν ἀνωτέρω κυρία, τήν 1η Νοεμβρίου 1789.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **1789**. Χαρτί (30X17,2). Μονόφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τὸ recto τοῦ φύλλου. Μελάني μαῦρο.

770

1800, 27 Αὐγούστου, Ἰάσι.

Ὁ Κωνταντῖνος Ἄλ. Ὑψηλάντης, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει στή μονή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὅσνα τὸ κτήμα Πραζέστι (τοῦ νομοῦ Μπακάου;) μαζί μέ παλαιοχώρια, πού ἀποτελοῦσε δωρεά τῆς παχαρνισέσας Ἰλίνκας Ράκοβιτζα καί εἶχε ὀριοθετημένο ἀπό τόν μεγάλο λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας Κωνσταντῖνο Μπάλς.

Ὁ τελευταῖος ἐξέτασε τὰ δικαιολογητικά πού συντάξε ὁ κτήτωρ τῆς μονῆς, Ἰωάννης Μπουχούς, πρῶην μέγας λογοθέτης, ὁ ὁποῖος καί τήν ἀφίερωσε στή μονή Ἰβήρον καθώς καί ἄλλα μεταγενέστερα. Ἀπό αὐτὰ φάνηκε ὅτι ἡ Ἰλίνκα ἀγόρασε ἀπό τόν κόμισο Μπουχαέσκου τὸ μισό ἀπό τὸ ἠγεμονικό οἰκόπεδο τῆς κωμόπολης Τρότους, τὸ ὁποῖο καί παραχώρησε στή μονή. Τό ἄλλο μισό τὸ δώρισε στή μονή ὁ Μπουχαέσκου.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἡγεμονίας τοῦ Γρηγορίου ἸΑλ. Γκίκα, ὁ ἡγεμόνας δώρισε τό τεμάχιο τῆς μονῆς στούς κατοίκους τοῦ Τρότους καί στούς șangăi ἀπό τό Ὅκνα. Γιά νά ἀποζημιώσει τή μονή ἢ παχαρνιτέσσα τῆς δώρισε τό χωριό Γκροζέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου, μέ ἐκκλησία, μύλο, σπιτία, καθώς καί δέκα οἰκογένειες τσιγγάνων.

Οἱ ἀπόγονοι τῆς παχαρνιτέσσας ἀμφισβητοῦν ὁμως τή δωρεά τοῦ χωριοῦ Γκροζέστι καί ἔτσι στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς παραμένει σίγουρα τό Πραξέστι, τό ὁποῖο ὁ ἡγεμόνας τῆς ἐπικυρώνει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **935**. Χαρτί (53,1X38,6). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο καί τό recto τοῦ β΄. Μελάني μαῦρο. Μέ κόκκινο ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνα, ὀρισμένα κεφαλαία γράμματα, οἱ τελευταῖες δύο ἀράδες, ἡ ἡμερομηνία. Μέ κόκκινη σινική μελάνη ἐπάνω σέ χρυσό πλαίσιο ἀνθέων ἢ ἐντυπη κυκλική σφραγίδα τοῦ ἡγεμόνα. Ἀντίγραφα ἀρ. **947, 1825** καί στό ἔγγραφο ἀρ. 1258. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **948, 949**. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1258. Ἀντίγραφο καί περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 1253.

771

1800, 17 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Κοσμάς Ὁράς ἀπό τό χωριό Ρακατάου μαρτυρεῖ πώς ἀφήνει κληρονομιά μετά τό θάνατό του στή σκήτη Ρούνκουλ τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, μετόχι τῆς μονῆς Πρέτσιστας, τέσσερα ἡμεκτάρια (δύο παραγωγικά καί δύο χέρσα) ἀμπελιοῦ, εὐρισκόμενα δίπλα στή σκήτη, τέσσερα βόδια, δύο ἀγελάδες, καθώς καί τά προσωπικά του ἀντικείμενα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1015**. Χαρτί (34,1X23,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό α΄ φύλλο. Μελάني καστανό.

772

1800, 17 Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδριτής Μελέτιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργου Ὅκνα, μαρτυρεῖ πώς τήν 1η Ἀπριλίου 1796 ὄρισε τόν Κοσμά ἰδιοκτήτη τῆς σκήτης Ρούνκουλ, ἐνώπιον τοῦ Μητροπολίτη Ἰακώβου.

Μετά τό θάνατο τοῦ Κοσμά ἡ σκήτη νά κατέχει τέσσερα ἡμεκτάρια ἀμπελιοῦ (δύο παραγωγικά καί δύο χέρσα), τέσσερα βόδια, δύο ἀγελάδες, καθώς καί τά προσωπικά του ἀντικείμενα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1014**. Χαρτί (34,1X23,3). Δίφυλλο. Τό κείμενο καταλαμβάνει τό recto τοῦ α' φύλλου. Μελάκι καστανό.

773

1801, 10 Ἰανουαρίου.

Δεκατρεῖς ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τὸ κτήμα Γκαλεσέστι μαρτυροῦν πὼς ἔλαβαν ἀπὸ τὸν ἡγούμενο Κοσμᾶ τῆς σκήτης Ρούνγκουλ 130 λεί για νά καλύψουν τὰ ἔξοδα τῆς δίκης πού ἔχουν μέ τὸν σπαθάρη Ἰωαννίτζη Κάντα για τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Ραστόκα.

Ἐάν κερδίσουν τῆ δίκη θά δώσουν στή μονή ἓνα τεμάχιο. Σέ ἀντίθετη περίπτωση θά ἐπιστρέψουν τὸ ποσὸ μέ τόκο.

Ἀκολουθεῖ πίνακας μέ τὰ ποσὰ πού ἐπέστρεψαν σταδιακὰ οἱ χωρικοὶ στή μονή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. **1353**.

774

1801, 14 Μαρτίου.

Κατάστιχο ἐσόδων-ἐξόδων τοῦ Κωνσταντίου, ἀρχιμανδρίτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀπὸ 1-12 Μαρτίου 1801.

Τὰ ἔσοδα προέρχονται ἀπὸ ἐνοίκια καὶ ἀπὸ πώληση κρασιοῦ. Εἶναι 1992,13 γρόσια.

Τὸ ἔγγραφο ὑπογράφουν οἱ ἐξῆς: Μελέτιος ἀρχιμανδριτίης Ἰβηρίτης, Κωνστάντιος ἀρχιμανδριτίης τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἀνθίμος Λαυριώτης, Συνέσιος προηγούμενος Χιλανδαρινός, Ἀνθίμος Βατοπαιδινός.

Μάρτυρες οἱ: Ἀνδρέας Παύλου, Δημήτριος Σαϊτζῆς, Παρθένιος προηγούμενος (ὁ συντάκτης τοῦ ἐγγράφου), Δανιὴλ ἱεροδιάκονος.

Τὰ ἔξοδα ὀφείλονται σέ διάφορους μισθοὺς, ἀγορὰ κάρβουνου καὶ ξύλων, ἐλεημοσύνες, τρόφιμα, ἄρτους, ἀγορὰ ἐνδυμάτων για τοὺς τοιγγάνους κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, αρ. **23**.

1801, 4 Δεκεμβρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ Νικόλαος Ἀλεξανδρῆς μέ τό ὄποιο ἀναφέρει ὅτι ὁ γιός του Γεώργιος δανείστηκε 2.850 γρ. ἀπό τόν Γ. Ρώγια ὥστε νά ἐξοφλήσει δύο μπινέδες. Ἐπίσης ἀναφέρεται στήν ἀδυναμία τοῦ γιοῦ του νά ἐξοφλήσει τό χρέος αὐτό καί στήν παράκλησή τους νά τοῦς δοθεῖ νέα χρονική διορία ἀπό τόν δανειστή. Ὅμως ἐπειδή δέν κατάφεραν νά ἐκπληρώσουν οὔτε τώρα τήν ὑπόσχεσή τους, τοῦ παραχώρησαν τόν μύλο στήν περιοχὴ τοῦ ποταμοῦ Τρουτουσίου νά τόν ἐξουσιάζει ὡς δικό του, τοῦ ὑποσχέθηκαν νά τοῦ πληρώσουν 120 γρόσια – ὅσα ἔξοδα δηλαδή ἔκανε πρὸς ἀναζήτησή τους – καί τοῦ ἔδωσαν ὡς ἔνδειξη ἐνυπόγραφη συμφωνία.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 604.

1801, 18 Δεκεμβρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφουν ὁ Χρήστος Πολφόσης καί ὁ Γκάσπαρης τῆς μονῆς Τζατατζούγιας, ἀρμένιοι ἀπό τό Μποτοσάνι καί μέ τό ὄποιο ἀπευθυνόμενοι πρὸς τόν ἡγούμενο τῆς Ἱ. Μ. Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀρχιμανδριτῆ Κωνσταντίνου:

– Τόν ἐνημερώνουν ὅτι ὡς ἐκμισθωτές τῆς μωσίας Πρατησένη, ἰδιοκτησία τοῦ Λογοθέτη Δρακάκη καί τῆς μωσίας τοῦ φρέατος Ἄσπρου, ἐξουσιάζαν καί ἐλάμβαναν καί ὄλο τό εἰσόδημα ἀπό τήν μωσία Πετρούσια ἰδιοκτησία τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὄλους τοὺς προηγούμενους χρόνους ἰδίως δέ τό ἔτος 1799, ὅποτε καί τό μοναστήρι ὀριοθέτησε τό κτήμα του καί τό ἐκμίσθωσε στόν Ἰωαννίτζα Στέρπου.

– Τόν πληροφοροῦν ὅτι ἐναντιώθηκαν στήν ἐκμίσθωση αὐτή μέ ἀποτέλεσμα ὁ τελευταῖος νά προσφύγει στό Ντιβάνι καί αὐτό νά τοῦ ἐπιβάλλει ὡς ποινὴ τήν ἐξόφληση τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἔτους 1801 πού ἀνερχόταν σέ 500 γρόσια.

– Τοῦ γνωστοποιοῦν ὅτι τό μοναστήρι δέν ἠσύχασε καί τοὺς ὀδήγησε σέ κρίση γενική, ζητώντας νά πληρώσουν καί τά εἰσοδήματα τῶν ἐτῶν 1799 καί 1800, ἀπό τήν στιγμή τῆς ὀριοθέτησης τοῦ Στέρπου.

– Τόν εὐχαριστοῦν γιά τόν διορισμό ἐκ μέρους τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ λογοθέτη Βασιλείου Σκέντεϊ μέ σκοπὸ νά συμβιβάσει ἀμφοτέρω τὰ μέρη καί νά τοῦς μειώσει τήν καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῶν δύο ἐτῶν σέ 300 γρόσια, τά ὅποια καί ἐμέτρησαν σῶα καί ἀνελλιπή.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **274**.

777

1802, 15 Ἀπριλίου.

Λογιστικό ἔγγραφο πού ὑπογράφει ὁ Μεθόδιος Γρηγοριάτης καί στό ὁποῖο καταγράφονται: 1) Ὅσα χρήματα ἔλαβε ἀπό ἐκμισθώσεις, μελίσσια, χορτάρι καί ἄλλα, 2) ὅσα ἔδωσε γιά κατσιβέλους, λεμόνια, σάκκους, ψάρια, κριθάρι, πετάλωμα ἀλόγων, σκοινιά κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **915**.

778

1802, 6 Ἰουνίου.

Ὁ ἐπιστάτης Θεόδωρος Μέτσε μέ τή σύζυγό του Ἀνούτζα καί τούς γιούς τους πωλοῦν στόν Μαργαρίτη Οἰκονόμου ἕνα bordei, ἕναντι 25 λέι. Ὁ ἀγρο-
ραστής ξόδεψε ἄλλα 25 λέι γιά τή μάνδρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1433**.

779

1802, 24 Ἰουνίου.

Ὁ ἐπιστάτης Θεόδωρος Μέτσε πωλεῖ στόν Μαργαρίτη ἕνα bordei, μαζί μέ τή μάνδρα, ἕναντι 16 λέι, χωρίς ὅμως οἰκόπεδο γύρω.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1404**.

780

1802, 10 Αὐγούστου.

Ἡ Σάνδα, σύζυγος τοῦ Παναγιώτη Μποστάν, συμφωνεῖ μέ τόν ἀρχι-
μανδρόνιτη Μελέτιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιαστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, νά
τῆς δίνει κάθε χρόνο ἀπό μία οἰκία κερὶ ἕναντι ἐνός οἰκόπεδου προορισμένου

για ανέγερση οικίας, τό όποιο τῆς εἶχε παραχωρήσει ἡ μονή.

Μάρτυρες: Μελέτιος, Ἰορδάκε βεσιτιάρης.

Γραφέας ὁ Παῦλος ἱεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1402**.

781

1802.

Κατάστιχο ἐσόδων-ἐξόδων τοῦ Κωνσταντίου, ἐπιστάτη τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀπό 23 Ἀπριλίου μέχρι 24 Αὐγούστου 1802.

Πρόκειται γιά καταγραφή διαφόρων ἐξόδων πού ἀφοροῦν σέ ἀμοιβές ἐργατῶν καί τεχνιτῶν, ἀγορά ὑλικῶν γιά διάφορες μικροεπισκευές, ἀγορά τροφίμων, κεριοῦ καί μισθοῦς ἱερέων, ψάλτη καί διακόνου.

Τά ἔσοδα προέρχονται ἀπό διάφορα κτήματα τῆς μονῆς (Τρουσέστι, Ρακετσέني, Κίτζιουα, Φαρκασάνι, Ἀβροεμένι, Πουρκατένι, Πακόβι), ἀπό τό χάνι, τό λουτρό, τό ἐργαστήρι καί τόν μύλο.

Τά ἔξοδα εἶναι συνολικά 3.114:05 γρόσια, ἐνῶ τά εἰσοδήματα τῆς μονῆς 11.420:33 γρόσια.

Τό κατάστιχο ὑπογράφουν οἱ ἐξῆς: Προηγούμενος Ἀγάπιος Ἰβηρίτης καί ἔξαρχος τοῦ κοινοῦ, παπά Γαβριήλ ἔξαρχος, ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντίνος, Συνέσιος προηγούμενος Χιλανδαρινός καί ἔξαρχος τοῦ κοινοῦ.

Μάρτυς ὁ Δανιήλ ἱεροδιάκονος.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **22**.

782

1803, 22 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἀνδριές Βίκοιλ μαζί μέ τή σύζυγό του Ἰλίγκα καί τόν γιό τους Ἀντόχι παραχωροῦν στόν Δημητράκη Κονδιάνο, ἕνα τεμάχιο στό κτήμα Γκαλεσέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου ἔναντι ἐνός χρέους 150 λέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1013**.

783

1803, πρίν ἀπό τίς 23 Ἀπριλίου.

Ὁ Λεόντιος, δικαῖος τῆς μονῆς Ὁκνας, παρακαλεῖ νά ὀρισθεῖ δικάσιμος στή διένεξη πού τό μοναστήρι ἔχει μέ τόν σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα. Ἡ διένεξη ἀφορᾷ τόσο τήν κινητή γέφυρα πού ἔκτισε ἕνα χρόνο νωρίτερα ἢ μονή ἐπάνω στόν ποταμό Σιρέτ ὅσο καί τό ποτοπωλεῖο τῆς στό κτήμα Πραζέστι, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ἐμποδίζεται ἀπό τόν σπαθάρη, πού κατέχει καί αὐτός ἀγρόκτημα ἐκεῖ.

Στίς 23 Ἀπριλίου ἡ ἐπιστολή τοῦ δικαίου στέλνεται στόν μεγάλο λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας.

Στίς 24 Ἀπριλίου ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Μουρουύζης διατάζει τόν ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Νεάμτζ νά ἐρευνήσῃ μέ ποιό δικαίωμα ὁ σπαθάρης Στούρζα ἐμποδίζει τή λειτουργία τῆς γέφυρας καί τοῦ ποτοπωλεῖου. Νά τοῦ κοινοποιηθεῖ νά σταματήσῃ νά ἐνοχλεῖ τή λειτουργία τους καί νά ἀποξημιώσῃ τή μονή. Ἐάν ἔχει ἀντίρρηση νά ἐμφανισθεῖ σέ δίκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1308.

784

1804, πρίν ἀπό τίς 25 Ἰανουαρίου.

Ὁ Λεόντιος, δικαῖος τῆς μονῆς Ὁκνας τοῦ νομοῦ Μπακάου, παρακαλεῖ νά ὀρισθεῖ δικάσιμος στή διένεξη τῆς μονῆς μέ τόν σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα, ὁ ὁποῖος εἶναι σερδάρης στό Ὁρχέι. Ὁ τελευταῖος ἐμποδίζει τήν λειτουργία τόσο μᾶς κινητῆς γέφυρας ἐπάνω στόν ποταμό Σιρέτ ὅσο καί ἑνός ποτοπωλεῖου στό Πραζέστι, κτήμα τῆς μονῆς.

Ὅσο ἔλειπε στό Δοροχοί ὁ σερδάρης καί βάσει ἡγεμονικῆς διαταγῆς καί τά δύο λειτούργησαν γιά μικρό χρονικό διάστημα. Στήν ἐπιστροφή του ὁμως σταμάτησε τήν λειτουργία τους προκαλώντας στή μονή ζημιές ἄνω τῶν 1000 λέι.

Στίς 25 Ἰανουαρίου ἡ ἐπιστολή τοῦ δικαίου ἀποστέλνεται στόν μεγάλο λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1306.

1804, 9 Φεβρουαρίου.

Ὁ σπαθάρης Ἰωάννης Στούρζα ἀπαντᾷ –ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ Μεγάλο Λογοθέσιο– στὶς κατηγορίες τοῦ δικαίου τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα γιὰ τὸ θέμα τῆς γέφυρας ἐπάνω στό Σιρέτ καὶ τοῦ οἰνοπωλείου.

Σχετικά μέ τὸ πρῶτο θέμα ὁ σπαθάρης ὑποστηρίζει τὰ ἑξῆς: Σταμάτησε τὴ λειτουργία τῆς γέφυρας ὄχι ἐπειδὴ καταπατεῖ τὸ κτῆμα του Σαουτσέστι ἀλλὰ, ἐπειδὴ, ὅταν πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια ἡ μονὴ ἔκτισε τὴ γέφυρα, λειτουργοῦσε ἤδη μία δικιά του. Ἐκεῖ πού τὴν ἀνήγειρε, στό Πραζέστι, ἡ μονὴ κατέχει μόνο μία μικρὴ ἔκταση. Ζημιωμένος εἶναι ὁ ἴδιος καὶ ὄχι τὸ μοναστήρι. Ὁ δικαῖος ἀρνήθηκε νὰ ἐμφανιστεῖ στὴ δίκη, ἐνῶ ἐκεῖνοι πού πραγματοποίησαν ἔρευνα δέν εἶπαν τὴν ἀλήθεια.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦ οἰνοπωλείου, ὁ σπαθάρης ὑπενθυμίζει πὼς βρισκεται πίσω ἀπὸ τὸ χωριὸ του, ἐκεῖ ὅπου ἡ μονὴ ἔχει μόνο μερικά σπίτια. Ἐπιπλέον ὁ δικαῖος δέν σεβάστηκε τὴ συμφωνία νὰ μὴν πωλεῖ ἡ μονὴ κρασί μέ μία οσα ἑξίσου μεγάλη μέ ἐκείνη πού χρησιμοποιεῖ ὁ Στούρζα στό δικὸ του οἰνοπωλεῖο καὶ οὔτε θέλει νὰ τὴν ἐκμισθώσει στὸν σπαθάρη πού τὴν ζητοῦσε.

Ἐπιπλέον ἀπὸ διαταγὴ ὁ Στούρζα ὄρισε ὡς ἐπιστάτη του τὸν iuzbaşa Στόικο.

Ἐδῶ καὶ δύο χρόνια ὁ ἴδιος συμφώνησε μέ τὴ μονὴ ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οσα καὶ τῶν τιμῶν πώλησης τοῦ κρασιοῦ καὶ σταμάτησε νὰ ἐμποδίζει τὴ λειτουργία τοῦ οἰνοπωλείου τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1311.

1804, 15 Φεβρουαρίου.

Ἐνώπιον τοῦ μεγάλου λογοθέτη ὁ πρῶν iuzbaşa Στόικο, ἐπιστάτης τοῦ σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα στὴ δίκη μέ τὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα γιὰ μία γέφυρα ἐπάνω στὸν ποταμὸ Σιρέτ, ὑποστηρίζει ὅτι ἐκεῖ πού ἀνήγειρε γέφυρα ἡ μονὴ εἶναι τὸ κτῆμα τοῦ σπαθάρη Σαουτσέστι.

Ὁ δικαῖος τῆς μονῆς ὅμως, Ἀσόντιος, ἐπέδειξε ἓνα χάρητ μέ τὴν παλιά ροὴ τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἀποδεικνύεται τὸ ἀντίθετο. Ἐπιπλέον, ὑποστήριξε πὼς κανεὶς δέν μπορεῖ νὰ ἐμποδίζει τὴ λειτουργία γέφυρας καὶ δρόμου, πού εἶναι γιὰ δημόσια χρῆση. Οὔτε ἡ μονὴ ἐμποδίζει τὸν δρόμο πού πηγαίνουντας πρὸς τὴ γέφυρα τοῦ σπαθάρη περνάει ἀπὸ τὸ κτῆμα τῆς μονῆς Πραζέστι.

Ὡς συμπέρασμα ὁ μέγας λογοθέτης ἀποφασίζει πὼς ὁ σπαθάρης δέν μπορεῖ νά ἐμποδίζει τή λειτουργία τῆς γέφυρας, οὔτε τοῦ οἰνοπωλείου τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1307.

787

1804, 25 Μαΐου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τόν κόμισο Κωνσταντῖνο Καταρτζίου νά ἐρευνήσῃ ἐπὶ τόπου τὰ σύνορα μεταξύ τοῦ κτήματος Δραγκανέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα καί τοῦ Καλινέστι, τό ὁποῖο κατέχει ὁ μέγας λογοθέτης Γιάγκος Ράζου. Καί τὰ δύο κτήματα βρῖσκονται στό νομό Ρόμαν.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 453, τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1805.

788

1804, 8 Ἰουνίου.

Ὁ Θεόδωρος λιθοξόος, ὁ Ἰωάννης καί ὁ Ἀντώνιος Ρούσουλ καί ὁ Ἰβάν Ὀλτεάνουλ συμφωνοῦν μέ τόν ἡγούμενο τῆς σκήτης Ρούνγκουλ, Κοσμά, νά κτίσουν, νά σκελάσουν καί νά βάψουν ἔναντι 65 λεί τὰ ἐξῆς: Δύο κελλιά, δύο δωματιάκια, τρεῖς cerdacuri, τήν ἀποθήκη καί τό girlici.

Ὑποχρεώνονται νά τὰ τελειώσουν ὄλα σέ διάστημα δύο μηνῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 997. Στό verso σημειώσεις γιά τὰ χρήματα πού ἔσοδευτηκαν καί μία ἀκόμα τῆς 12ης Ἰουνίου 1805 τοῦ ἡγουμένου Κοσμά ὅπου ὀρίζει τόν Στεφανάκη, γιό τοῦ παχάρηκου Ἰωαννίτση Σεριμάν, νά εἰσπράξῃ ἀπό τόν Θεόδωρο τό χρηματικό ποσό μέ τό ὁποῖο ζημιώθηκε ἡ σκήτη.

789

1804, 30 Αὐγούστου.

Ὁριοθετική μαρτυρία μή κατονομαζόμενων ἀξιωματοῦχων γιά ἓνα τεμάχιο 118 stânjeni τοῦ κτήματος Ζλατάρι τό ὁποῖο δώρισε ὁ ἐπιστάτης

Κωνσταντίνος Θεολόγος (καί αποτελεί τεμάχιο τῆς μητέρας του Ἰζίνιας) στή σκίπη Ρούνκουλ ἀπό τό Γκούρα Ρακατάουλου, μετόχι τῆς μονῆς Πρέτσισας τοῦ Τάργκου Ὁκνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 953.

790

1804, 3 Σεπτεμβρίου.

Ἀναλυτικός κατάλογος τῆς μὴ ὀνομαζόμενης ἑκτασης πού μετρήθηκε ἀπό τόν μηχανικό Θωμά, ὁ ὁποῖος συνέταξε καί χάριτη τῆς περιοχῆς. Ὁ ἐν λόγω χωρομέτρης συντάσσει τόν κατάλογο προκειμένου νά πληρωθεῖ γιά τήν ἐργασία του. Ἡ ἀμοιβή του ἔχει ὀρισθεῖ σέ ἑξι παράδες ἢ ὄργια.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 755.

791

1804, 26 Δεκεμβρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν μέ τό ὁποῖο ἀπευθύνεται πρὸς τήν ἀγιορείτικη Κοινότητα καί:

Τούς ἐνημερώνει α) Γιά τήν ὑπόθεση τῆς μωσίας Τρουσέστι καί γιά τήν ἐκ μέρους του διάθεση λεπτομεροῦς ἔκθεσης αὐτῶν σέ ἐπόμενη ἐπιστολή, β) γιά τήν παραβίαση τῶν δικαίων τῆς μονῆς Σλάτινας.

Τούς γνωστοποιεῖ ὅτι οἱ ἀπαντήσεις τῶν ἡγουμένων τῶν μοναστηριῶν στή Μολδοβλαχία δέν εἶναι μόνο ἀποτέλεσμα προσωπικῆς ἐπιθυμίας ἀλλά καί προϊόν ἐκβιασμοῦ, ἀφοῦ διατελοῦν ὡς προϋστάμενοι καί ὑπερασπιστές τῶν δικαίων ἐκάστου.

Ἀναφερόμενος στήν ὑπόθεση τῆς μονῆς Σλάτινας, τούς ἐπισημαίνει ὅτι, ἀφοῦ δόθηκε μία μωσία τῆς ὡς ἐνέχυρο ἀπό τούς πατέρες στόν βοεβόδα Βασίλειο Λούπου ἀκολούθησε συμφωνία, ἀπόδειξη τῆς ὁποίας εἶναι οἱ ὑπογεγραμμένες ἐπιστολές ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Τούς ἐξηγεῖ ὅτι μετά τήν ἀπόδο 165 χρόνων τήρησης τῆς συμφωνίας, οἱ μοναχοί τῆς ἀνωτέρω μονῆς προσέφυγαν στά δικαστήρια μέ σκοπό τήν ἐπαναπόκτηση τῆς μωσίας αὐτῆς, γεγονός πού θά μπορούσε νά γίνει ἐφικτό μόνο στήν περίπτωση πού οἱ Τριεραρχίτες μοναχοί εἶχαν κρύψει τά εἰρημένα γράμματα.

Τέλος αναφέρεται στην σύνταξη αναφορᾶς ἀπό τοὺς ἄρχοντες πού ζητοῦν τὴν ἐκλογή ἀνεπιλήπτου ἡγουμένου στὴν μονὴ Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὥστε νὰ παραβλέψει τὰ δίκαια τῶν πατέρων τῆς μονῆς Σλάτινας καὶ νὰ υπογράψει τὰ ἀφιερωτικά ἔγγραφα τῆς προαναφερόμενης μωσίας.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 210.

792

1805, 10 Ἰανουαρίου.

Ὁ σπαθάρης Κωνσταντῖνος Καταρτζίου συντάσσει ὀριοθετικὴ μαρτυρία ὕστερα ἀπὸ τὸν διαχωρισμὸ τῶν συνόρων μεταξύ τοῦ κτήματος Δραγκανέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα καὶ τοῦ Καλινέστι, ἰδιοκτησία τοῦ μεγάλου λογοθέτη Γιάγκου Ράζου. Ἀκολουθεῖ ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν ὁρίων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 450.

793

1805, πρὶν ἀπὸ τὶς 25 Μαρτίου.

Ὁ ζιτνιτσαῖρος Βασίλειος Ἀνδριάς, ὁ ποστέλνικος Δημητράκης Κανδιάνο καὶ ὁ Φίλιππος Μποντάς, καὶ οἱ τρεῖς ἐλεύθεροι χωρικοὶ ἀπὸ τὸ κτῆμα Γκαλεσέστι, γνωστοποιοῦν στὸν ἡγεμόνα πὼς εἶχαν δίκη ἐνώπιον τοῦ μεγάλου λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας μὲ τρεῖς οἰκογένειες γιὰ τὸ προαναφερόμενο κτῆμα. Τὸν παρακαλοῦν νὰ μὴν προβεῖ σὲ ἔκδοση δικαστικοῦ ἔγγραφου ἕως ὅτου φέρουν μάρτυρες, οἱ ὅποιοι θὰ ἐπιβεβαιώσουν τὸ δίκιο τους.

Στὶς 25 Μαρτίου ἡ ὑπόθεση προωθεῖται στὶς δικαστικὲς Ἀρχές.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1355.

794

1805, 21 Ἀπριλίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν καὶ ἑπτὰ μεγάλοι βογιάροι τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας ἀπολύουν δικαστικὴ ἀπόφαση μετὰ τὴν ἔρευνα

τῆς διένεξης μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ Λεόντιος) καί τοῦ πρώην μεγάλου λογοθέτη Ἰωάννη Ράζου.

Ἡ διένεξη ἀφορᾷ στά διαχωριστικά σημάδια μεταξύ τοῦ κτήματος Δραγκανέστι (ιδιοκτησία τοῦ μοναστηριοῦ) καί τοῦ Καλινέστι, πού κατέχει ὁ Ράζου. Τό Ντιβάνι ἀποφασίζει τό ρυάκι Οὐρσοάε νά χωρίσει τά δύο κτήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **452**. Γαλλ. μτφρ. στό ἔγγραφο ἀρ. 1252.

795

1805, πρὶν ἀπὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Λεόντιος, δικαῖος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, διαμαρτύρεται στὸν ἡγεμόνα γιὰ τὴν ἄδικη παρενόχληση τῆς λειτουργίας τόσο τῆς γέφυρας ἐπάνω στὸν ποταμὸ Σιρέτ ὅσο καί τοῦ ποτοποιεῖου στοῦ κτήμα τῆς Πραζέστι ἀπὸ τὸν σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα ἐπὶ ἓνα χρόνον.

Στὴ δίκη πού ἐγινε ἐνώπιον τοῦ Λογοθεσίου ἡ μονὴ κέρδισε. Ὁ σπαθάρης ὁμως δέν σεβάστηκε τὴν ἀπόφαση καί τώρα ὁ ἡγούμενος ζητεῖ νά γίνει ἐκ νέου δίκη ἐνώπιον τοῦ Ντιβαίου.

Στῆς 30 Σεπτεμβρίου διατάζεται ὁ μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας νά προωθήσει τὴν ὑπόθεση πρὸς τὴν Isprănciia.

Στῆς 9 Ὀκτωβρίου ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Μουρούζης μέ βάση τὴν περυσινὴ ἀπόφαση τοῦ Λογοθεσίου δικαιώνει τὴν μονή, διατάζοντας τὸν σπαθάρη νά μὴν ἐμποδίζει πλέον τὴ λειτουργία τῆς γέφυρας καί τοῦ οἰνοπωλείου στοῦ κτήμα Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1305**.

796

1805, 1 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Νικόλαος Τεοφάν καί ἡ σύζυγός του Δέσποινα πωλοῦν ἓνα μύλο πού ἐκτίσαν ἀρχικά μέ δύο καί ἔπειτα μέ τρεῖς μυλόπετρες στοῦ ἡγεμονικό κτήμα τῆς κωμόπολης Τρότους, δίπλα στὸν ὁμώνυμο ποταμὸ, ἔναντι 800 λέι, στὸν căpitan Παναγιώτη Ἀλεξάνδρου.

Μάρτυρες: Ζωίτζα, Πέτρος, Ἰωάννης ἱερέας, Ἀβραάμ ἐπιστάτης τῶν plăieși, Ἰωαννίτζης vătăjel, Ἰωάννης, Δημήτριος ἐπιστάτης, Μιχαήλ τεχνίτης, Ἰωάννης Τσερνέφτσι, Γεώργιος Κιτιζάρου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **578**.

797

1805, πρίν ἀπό τίς 6 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Λεόντιος, δικαῖος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, παρακαλεῖ τόν ἡγεμόνα νά στείλει διαταγή στους starosti τοῦ νομοῦ Πούτνα ὥστε νά ὀρίσουν mazili, οἱ ὁποῖοι νά ὀριοθετήσουν τά τεμάχια πού ἔχει ἡ μονή στό χωριό Καλιμανέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Τά τεμάχια αὐτά δώρισαν στή μονή ὁ ἐπιστάτης Κωνσταντῖνος καί ὁ γιός του πιτάρης Ἰωαννίτζης.

Στίς 6 Ὀκτωβρίου ἡ ὑπόθεση προωθεῖται στόν μεγάλο λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1390.

798

1805, 21 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Μουρούτζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, στέλνει στόν staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα τήν ἐπιστολή τοῦ Λεοντίου, δικαίου τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, σχετικά μέ τά τεμάχια πού ἔχει ἡ σκήτη Ρούνκουλ, μετόχι τῆς, στό κτήμα Καλινέστι.

Ὁ staroste νά στείλει mazili οἱ ὁποῖοι νά ὀριοθετήσουν τά τεμάχια αὐτά καί σέ περίπτωση πού δέν δοθεῖ λύση νά ἔλθουν στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1565.

799

1805, 30 Νοεμβρίου.

Ὁ Βασίλειος Μάρκου πωλεῖ στόν Μαργαρίτη, στή σύζυγό του καί στόν γιό τους Νικολάκη ἓνα bordei, περιτριγυρισμένο ἀπό οἰκόπεδο, ἔναντι 11 λέι.

Μάρτυρες: Βασίλειος Ὕπρε, Στάν Χάιτε(;), Μανωλάκης [...] ἀπό τό Μπρατέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1401.

800

1805, 1 Δεκεμβρίου.

Ὁ πρόων μέγας παχάρνικος Θωμᾶς Κόζμα μαζί μέ τή σύζυγό του Αἰκατερίνη ἀποφασίζουν σχετικά μέ τήν ἐκκλησία πού ἔκτισαν στό Ἰάσι, στή συνοικία Πακουράρι, σέ οἰκόπεδο πού ὁ πρόων μέγας βεστιάργης Ἰορδάκε Ροσέτ εἶχε ἀπό τή σύζυγό του Ἄνικα νά τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ (6 Ὀκτωβρίου). Νά εἶναι ἀφιερωμένη στή μονή Ἰβήρων, τῆς ὁποίας νά εἶναι μετόχι, ὅπως εἶναι καί ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα.

Ἐπειδή ἡ κατασκευή τῆς ἐκκλησίας δέν ἔχει ὀλοκληρωθεῖ καί ἐπειδή τό οἰκόπεδο πού παραχώρησαν οἱ κτήτορες δέν ἔχει ὀριοθετηθεῖ ἀκόμα, μέχρι νά ὀλοκληρωθεῖ νά εἶναι ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὕκνας, Μελετίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 669. Ρουμανικά ἀντίγραφα ἀρ. 667 Α καί 670. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. 671 καί 672.

801

1805, μετά τήν 1η Δεκεμβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδριτής Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, ἐξηγεῖ σέ ἕναν μή κατονομαζόμενο ἱεράρχη τούς λόγους πού ὀδήγησαν στό νά ἀκυρωθεῖ ἡ συμφωνία μέ τόν μπάνο Θωμᾶ Κόζμα νά φροντίζει τήν ἐκκλησία πού ἀνήγειρε ὁ τελευταῖος στό Ἰάσι στό οἰκόπεδο τῆς Ἄνικας Μπογκδάν, ἐκκλησία τήν ὁποία ὕστερα ἀπό δική του παρότρυνση ὁ μπάνος τήν ἀφιέρωσε στή μονή Ἰβήρων.

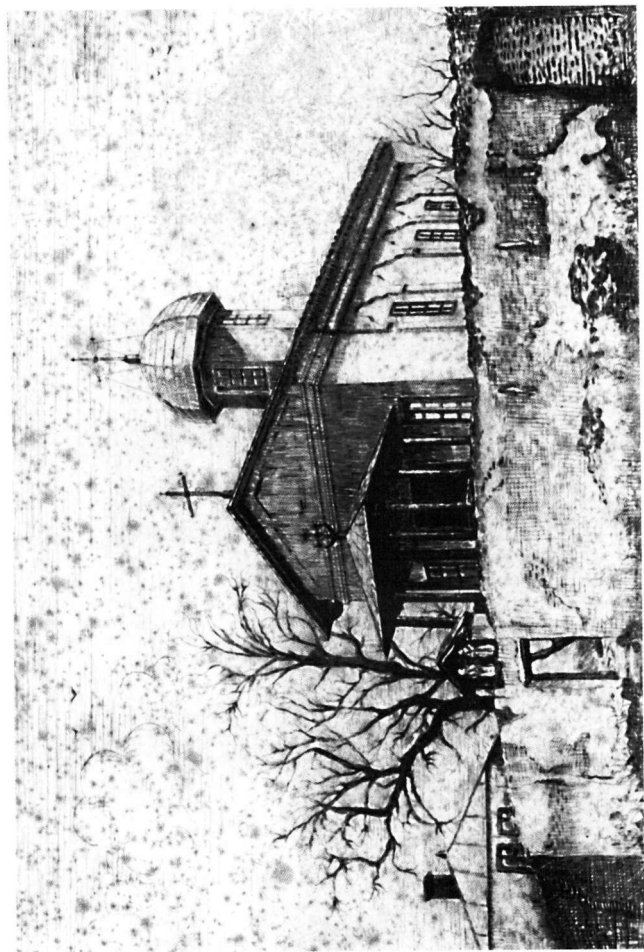
Ἀφοῦ βοήθησε στήν ἀνέγερση τῆς ἐκκλησίας ξοδεύοντας καί πολλά χρήματα, ὁ μπάνος δέν τόν κάλεσε κἄν στόν ἀγιασμό τῆς ἐκκλησίας. Τοῦ ζητεῖ νά δικαιωθεῖ καί νά ἀλλάξει ἡ στάση τοῦ μπάνου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 676.

802

1806, 28 Ἰανουαρίου.

Ὁ παχάρνικος Ἰωάννης Ζόρα γνωστοποιεῖ στόν ἀρχιμανδριτή Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, ὅτι μέ τήν εὐκαιρία

Εικ. 54: Η Εξαζλίσια Μπούρκου. Άποψη από τα νότιο-δυτικά.

τῆς ὁριοθεσίας τοῦ κτήματος Γκαλεσέστι ἀπὸ τὸν μηχανικό πού ὄρισε τὸ Λογοθέσιο, διαπιστώθηκε πὼς καταπατεῖται ἀπὸ τμῆμα τοῦ κτήματος Παντσέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Γιὰ τὴν διευθέτηση τοῦ προβλήματος τὸ μοναστήρι πρέπει νὰ ἔλθει σὲ συμφωνία μὲ τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς. Ἐάν αὐτὸ δὲν γίνει, οἱ δύο πλευρὲς νὰ ἔλθουν ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου ἀνήμερα τῶν Ἁγίων Θεοδώρων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1354**.

803

1806, 8 Φεβρουαρίου.

Ὁ [...] κλείνει συμφωνία μὲ τὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα ἀπὸ τὸν ὁποῖο λαμβάνει μισὸ μιλὸ-φραγμα στὸν ποταμὸ Ρακατάου. Θὰ τοῦ παραχωρήσει ἄλλο σὲ ἄλλο σημεῖο, ἢ θὰ ἐκμισθώνει τὸ δικό του, ἢ θὰ τοῦ παραχωρήσει δύο ἡμεκτάρια ἀμπελώνα στὸ Τσιοράστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1012**.

804

1806, 12 Φεβρουαρίου.

Ὁ ποστέλνικος Κωνσταντῖνος(;) γνωστοποιεῖ στὸν ἡγούμενο Μελέτιο τῆς μονῆς Πρέτσιστας πὼς τὴν ἐπόμενη Πέμπτη θὰ εἶναι στὸ Φούνδουρι γιὰ νὰ ὀλοκληρώσει τὴν ὁριοθετικὴ μαρτυρία.

Ἐπειδὴ ἡ μονὴ ἔχει διένεξη καὶ μὲ τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Μπουχότσιου, δίπλα στὸν ποταμὸ Σιζέτ, κοντὰ στὸ Πραζέστι, ὁ Κωνσταντῖνος(;) παρακαλεῖ τὸν ἡγούμενο νὰ εἶναι παρὼν μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικά, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων γιὰ τὰ ὁποῖα ὑποστήριξε πὼς βρίζονται στὴ μονὴ Ταζλάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1366**.

1806, 20 Φεβρουαρίου.

Ἐντίγραφο ἀφιερωτικοῦ ἐγγράφου πού ὑπογράφει ὁ παχάρνικος Σανδουλάκης Στούρζας καί συμμαρτυροῦν οἱ μοναχοὶ τοῦ Ταζλάου Νικόδημος Συνάδων καί Παρθένιος καί οἱ ἀρχιμανδριῆτες Σεραφεῖμ Τριεραρχίτης, Γρηγόριος Ἀγιοσαββίτης, Ἄνθιμος Καπριανός καί μέ τό ὄποιο ὁ πρῶτος:

– Ἐναφέρεται στήν ἀνταλλαγὴ τοῦ κτήματός του Μικλαουζένη στήν ἐπαρχία τοῦ Ρωμάνου, πού προχώρησε μετά ἀπό συμβιβασμό μέ τόν κ. Δημητράκη καί στήν παραχώρηση πρὸς αὐτόν ἀπό τόν τελευταῖο τῶν κτημάτων Ζιοσένη στήν ἐπαρχία Πακοβίου καί Χορτζέστι στήν ἐπαρχία τοῦ Τεκουτζίου μέ ὄλες τίς ἀποικίες πού εἶναι τριγύρω καί μέ τὰ συμφωνητικά τῶν μωσιῶν αὐτῶν.

– Ἐξηγεῖ ὅτι σύμφωνα μέ τὴ διαθήκη πού συνέταξε: α) Ἀφήνει μέρος τῆς περιουσίας του μετά τόν θάνατό του στοὺς ἀδελφούς του, στή σύζυγό του Σουλτάνα καί τόν θετό τους γιό Κωστάκη, β) ἀφιερώνει τίς μωσίες Ζιοσένη καί Χορτζέστι μέ ὄλα τὰ βοηθητικά κτίσματα στήν Ἱ. Μ. Ἰβήρων ὅπου ὑπάρχουν διοικητικά ἢ μονὴ Ὀκνῶν καί ἢ μωσία Πραξέστι, γ) ἐξαιρεῖ ἀπό τίς μοναστηριακές ἀφιερώσεις ὄσα πέτρινα σπίτια, μαγειρεῖα, ἀρτοποιεῖα ἢ μαγαζιά ὑπάρχουν στὰ κτήματα αὐτὰ καθὼς ἐπίσης ἔξι στρέμματα ἀμπέλι στήν μωσία Ζιοσένη, εἴκοσι φάλτσες χορτάρι καί εἴκοσι στρέμματα τόπο γιά σπαρτά, τὰ ὄποια ὀφείλει νά διοικεῖ ἀνενόχλητη ἢ σύζυγός του καί νά τὰ παραχωρεῖ ὅπου ἐπιθυμεῖ ἔως τόν θάνατό της. Μετά τόν θάνατό της αὐτὰ νά περάσουν στήν ἐξουσία τοῦ Κωστάκη, δ) ἀφήνει τόν θετό του γιό Κωστάκη ἐξουσιαστή πέντε στρεμμάτων ἀμπελιῶν στήν μωσία Ζιοσένη μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του καί ὑπεύθυνο νά ἐκμοσθώνει τίς ἀνωτέρω μωσίες μέ 600 γρόσια ἑτησίως, ε) τοὺς κατοιβέλους ἀφήνει τοὺς μισοὺς στήν σύζυγό του καί στόν θετό τους γιό καί τοὺς ἄλλους μισοὺς στό μοναστήρι, τό ὄποιο μάλιστα καί προστάζει νά μὴν τοὺς μετοικήσει ποτέ ἀπό τὴν μωσία Ζιοσένη, στ) ἀπὸ τὰ μελίσσια τὰ σαράντα δίνει στόν Κωστάκη καί τὰ ὑπόλοιπα στήν Ἐκκλησία, ζ) ἀπὸ τὰ ζῶα ἐκτός αὐτῶν πού ἔδωσε στήν σύζυγό του καί τόν γιό του (βόδια, πρόβατα, ἀγελάδες) τὰ ὑπόλοιπα νά μείνουν τῆς Ἐκκλησίας.

– Τέλος διατάζει αὐτὸ τό ἀφιερωτικὸ ἐγγράφο νά παραμείνει αἰωνίως ἀμετάτρεπτο καί ὄποιος τολμήσει νά τό ἀθετήσῃ νά εἶναι ἀναθεματισμένος ἀπὸ τόν Θεό καί ἀφορισμένος ἀπὸ τοὺς 318 πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐντίγραφο, Ρουμανικά τοῦ μοναχοῦ Γκερόνδῆ τῆς μονῆς Προδρόμου τῆς Λαύρας, ἀφ. 950. Ἑλλ. μτφρ. ἀφ. 901.

806

1806, πριν από τις 2 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, διαμαρτύρεται γιὰ τὴν καταπάτηση τοῦ κτήματος τῆς Παντσέστι, τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, ἀπὸ τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς πού διαμένουν στὸ κτῆμα Γκαλεσέστι.

Στις 2 Μαρτίου ἡ διαμαρτυρία στέλνεται ἀπὸ τὸν μεγάλο λογοθέτη στὸ Ντιβάνι γιὰ ἔρευνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **752**.

807

1806, 3 Μαρτίου.

Ὁ σπαθάρης [...] ἐνημερώνει τὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὕκνα, ὅτι ὀρίστηκε χωρομέτρηση τῶν κτημάτων τῆς μονῆς Μπερζούντζι. Ἐπειδὴ αὐτὰ ἔχουν κοινὰ σύνορα μὲ ἐκεῖνα τῆς μονῆς Ραδουκάνου, ὁ σπαθάρης τοῦ κοινοποιεῖ νὰ στείλει ἐπιστᾶτη γιὰ τὴν ὀριοθέτηση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **965**.

808

1806, 25 Ἀπριλίου.

Ὁ Γαβριήλ [...] συμφωνεῖ μὲ τὴ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα (ἡγούμενος τῆς ὀρχιμανδρίτης Μελέτιος) νὰ τῆς δίνει 17 λεία κάθε χρόνο γιὰ τὸ τεμάχιο πού ἔχει στὸ κτῆμα τῆς Σέλιστε.

Γραφεάς ὁ Βασίλειος Τζισσάν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **753**.

809

1806, 27 Ἀπριλίου.

Τὸ Μεγάλο Λογοθέσιο τῆς Μολδαβίας διατάζει τὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα νὰ ἐπιτρέψει στὸν λογοθέτη

Γιάγκο Ράζου νά περιφράξει καί νά σπείρει καλλιεργημένη γῆ πού βρῖσκεται ἀνάμεσα στά κτήματά της, Καλινέστι, Δραγκανέστι καί Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 448.

810

1806, 30 Ἀπριλίου.

Ὁ ἱερέας Βασίλειος ἀπό τό Πραζέστι μαρτυρεῖ πώς ὁ uricar Ἰωάννης πώλησε ἕνα τεμάχιο στό Χερτιόανα, ἔκτασης 60 stânjeni, στήν Ἰλίνα Ρακοβιτζοάια, ἔναντι 60 λεί, μιᾶς ἀγγελάδας μέ μοσχάρι, δύο περτε ψωμί καί δύο fâleci χορτάρι.

Γραφείας ὁ Μιχαήλ Ἀναστασίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 690.

811

1806, πρὶν ἀπό τίς 19 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδριτής Μελέτιος διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα γιά τήν παράνομη πράξη τοῦ σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα ὁ ὁποῖος ἀπό τό 1804 κλείνει τόν δρόμο πού ὀδηγεῖ στή γέφυρα καί στό οἰνοπωλεῖο πού ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα κατέχει στό κτήμα Πραζέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν (δημόσιος δρόμος) μέ τή δικαιολογία πώς καταπατεῖται τό κτήμα του, Σαουτσέστι.

Μία προηγούμενη δίκη δικαίωσε τή μονή ἀλλά ἀπό πέρυσι ὁ σπαθάρης ἔκλεισε ξανά τόν δρόμο.

Στίς 19 Μαΐου ὁ μέγας βόρνικος τῶν argozi καλεῖται νά προωθήσει τό ἔγγραφο τοῦ ἀρχιμανδριτή πρὸς τό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1302.

812

1806, 9 Ἰουνίου.

Σχετικά μέ τή λειτουργία μιᾶς γέφυρας ἡ Isprâvnicia τοῦ νομοῦ Ρόμαν ἀπαντᾷ στόν ἀρχιμανδριτή Μελέτιο καί στόν căpitan Ἀνδριέζ Μούστε πώς

δέν είναι δυνατή ἡ λειτουργία τῆς γέφυρας ἀπό τό νομό Ρόμαν μέ τούς ἴδιους ὄρους πού ἰσχύουν γιά τήν ἄλλη πλευρά πού βρῖσκεται στό νομό Νεάμιτς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1303.

813

1806, 13 Ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργου Ὁκνα, διαμαρτυρεῖται στόν ἡγεμόνα πώς οἱ κάτοικοι τοῦ Μπακάου βόσκουν τά ζῶα τους στό κτήμα τῆς μονῆς ὀνόματι Λεΐτένι.

Στίς 15 Ἰουνίου ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Μουρούζης διατάζει νά γίνει ἔρευνα γιά τό θέμα πού ἀναφέρεται στήν διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 491. Περίληψη στό ἔγγραφο ἀρ. 481.

A 814

1806, πρῖν ἀπό τίς 18 Ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου, διαμαρτυρεῖται στόν ἡγεμόνα ἐπειδή ὁ σπαθάρης Ἰωαννίτζης Στούρτζα, γιά νά λειτουργεῖ ἡ δική του κινητή γέφυρα πού βρῖσκεται στήν ἔκταση τοῦ κτήματος Πραζέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, ἐμποδίζει τή λειτουργία παρόμοιας γέφυρας τῆς μονῆς.

Ἄν καί ἡ μονή δικαιώθηκε καί ἐπί πλέον πολλοί κάτοικοι τῆς περιοχῆς χρησιμοποιοῦν καί τή γέφυρα καί τόν δρόμο πού ἀνοίξε ἡ μονή γιά νά μεταβοῦν στό Μπακάου, ὁ σπαθάρης δέν ἀναγνωρίζει τήν ἀπόφαση τοῦ Λογοθεοῖου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης παρακαλεῖ νά σταλεῖ ἕνας ἀξιωματοῦχος ὁ ὁποῖος νά ἀνοίξει τή γέφυρα τῆς μονῆς. Ἐάν ὁ σπαθάρης Ἰωαννίτζης Στούρτζα ἀντισταθεῖ, νά τόν καλέσει ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου γιά δίκη. Ὅποια πλευρά θά χάσει τή δίκη νά πληρώσει καί τά ἔξοδά της.

Στίς 18 Ἰουνίου διατάζεται ὁ μέγας λογοθέτης τῆς Κάτω Χώρας νά ἐρευνήσει τό θέμα καί νά συντάξει ἀναφορά πρὸς τόν ἡγεμόνα.

Στίς 20 Ἰουλίου ὁ μέγας λογοθέτης ἀναφέρει ὅτι ἂν καί ὁ δρόμος πού περνáει δίπλα ἀπὸ τή γέφυρα τῆς μονῆς εἶναι σέ ἐπαφή μέ τό κτήμα τοῦ σπαθάρη Στούρτζα, αὐτός δέν ἔχει τό δικαίωμα νά σταματήσῃ οὔτε τή γέφυρα οὔτε τό δρόμο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στο έγγραφο, αρ. 1452.

A 815

1806, πρίν από τίς 20 Ίουνίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος ζητεῖ ἀπό τόν ἡγεμόνα δικαστικό ἐγγράφο ἐναντίον τοῦ σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα ὁ ὁποῖος ἐδῶ καί 3 χρόνια σταμάτησε τή λειτουργία τῆς κινητῆς γέφυρας πού ἔχει ἡ μονή Ὕκνα πάνω στόν ποταμό Σιρέτ κλείνοντας καί τήν πρόσβαση στή γέφυρα. Ἡ δικαιολογία του εἶναι ὅτι διαθέτει καί ὁ ἴδιος μία παρόμοια γέφυρα. Τό φθινόπωρο καί τήν ἀνοιξη πού προκύπτει εισόδημα ἀπό τή λειτουργία τῆς γέφυρας ὁ σπαθάρης κλείνει τή γέφυρα τῆς μονῆς. Τρεῖς φορές ἡ μονή κέρδισε τή δίκη ἀλλά ὁ σπαθάρης ἀγνοεῖ τήν ἀπόφαση.

Στίς 20 Ίουνίου ὁ μέγας βόρνικος de aprozi διατάζεται νά στείλει τήν ὑπόθεση πρὸς ἔρευνα στοὺς μεγάλους ἀξιωματοῦχους.

Στίς 21 Ίουνίου ὁ Ἀλέξανδρος Μουρούζης διατάζει τόν σπαθάρη Στούρζα νά πάψει νά ἐμποδίζει τή λειτουργία τῆς κινητῆς γέφυρας πού βρίσκεται στό κτήμα Πραζέστι τῆς μονῆς. Ἐάν δέν συμφωνεῖ νά ἔλθει καί πάλι ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου γιά δίκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στο ἐγγράφο αρ. 1452.

A 816

1806, 23 Ίουνίου.

Οἱ δικαστικές Ἀρχές τῆς Μολδαβίας διατάζουν τό μέγα λογοθέτη τῆς Κάτω Χώρας νά μεταβεῖ στό κτήμα Πραζέστι, ὅπου νά διασφαλίσει τή λειτουργία τῆς κινητῆς γέφυρας τῆς μονῆς Ὕκνας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στο ἐγγράφο αρ. 1452.

817

1806, 25 Ίουνίου.

Ὁ Ἰορδάκε Ροσέτ ἀναφέρεται στήν ἐκκλησία πού κτίστηκε πρόσφατα ἐπάνω σέ οἰκόπεδό του στό Πακουράρι καί τιμᾶται στή μνήμη τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ (κτίτωρ τῆς ὁ παχάρνικος Θωμᾶς Κόζμα). Ὁ Ροσέτ δώρισε

στήν ἐκκλησία τό γύρω οικόπεδο γιά τήν αὐλή της (ὀκτώ stânjeni πρὸς τρεῖς πλευρές ἐνῶ πρὸς τὰ ἐπάνω, ὅπου εἶχαν ἀνεγερθεῖ δωμάτια, 10 stânjeni).

Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἀφιερωμένη στή μονή Ἰβήρων, “Ἔνα ἀπό τὰ μεγαλύτερα μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὅρους”.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **666**.

818

1806, 25 Ἰουνίου.

Ἡ βιστερντισέσα Ἀνίκα Μπογκδάν μαρτυρεῖ γιά τήν ἀνέγερση ἐπάνω στό οικόπεδό της στό Ἰάσι, στή συνοικία Πακουράρι, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ ἀπό τόν παχάρνικο Θωμᾶ Κόζμα.

Ἡ ἴδια τῆς ἀφιέρωσε τήν γύρω ἔκταση (ὀκτώ stânjeni ἀπό τόν τοῖχο τῆς ἐκκλησίας πρὸς τρεῖς πλευρές καί 10 πρὸς τήν τέταρτη πλευρά) ὅπου εἶναι κτισμένα τὰ δωμάτια.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **667**. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **668**.

819

1806, 24 Ἰουλίου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κ. Μουρούζης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει τόν edecliu τῆς ἡγεμονίας, Κωνσταντῖνο sofragibaşa νά μεταβεῖ στό Πραζέστι ὅπου νά διευκολύνει τή λειτουργία τῆς γέφυρας ἐπάνω στόν ποταμό Σιρέτ, πού ἐκμεταλλεύεται ἡ μονή Ὁκνα. Τή λειτουργία ἐμπόδιζε ὁ σπαθάρης Ἰωαννίτζης Στουόρζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1304**.

820

1806, 7 Αὐγούστου.

[Οἱ διοικητικές Ἀρχές] ἐνημερώνουν τόν ἀρχιμανδριτή Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, νά εἶναι παρῶν προσωπι-

κά ἢ μέσω ἐπιστάτη στήν ὀριοθέτηση τῶν κτημάτων Ραδομιρέστι, Ρούσι καί Φουνδέι τά ὁποῖα συνορεύουν μέ κτήματα τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1583**.

821

1806, 16 Σεπτεμβρίου.

Οἱ βογιάροι καΐμακάμηδες τοῦ νομοῦ Ρόμαν διατάζουν τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα νά ἐπιτρέψει στόν λογοθέτη Γιάνγκο Ράζου νά συγκεντρώσει τό καλαμπόκι πού ἔσπειρε στήν ἔκταση μεταξύ τῶν κτημάτων Καλινέστι καί Δραγκανέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **449**.

822

1806, πρὶν ἀπό τίς 20 Ὀκτωβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Ραδουκάνου, ἀναφέρει στήν ἐπιστολή του πρὸς τό Λογοθέσιο τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή μέ τόν ἱερέα Θεόδωρο Μπάνου γιά τήν κατασκευή ἑνός μύλου καί ἑνός μυλαύλακα στό κτήμα τῆς μονῆς Πραζέστι, τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Στίς 20 Ὀκτωβρίου ὁ μέγας λογοθέτης προωθεῖ τό θέμα στήν Isprănciia τοῦ νομοῦ. Στίς 23 Ὀκτωβρίου τό Μεγάλο Λογοθέσιο διατάζει τούς ἰσπράβνικους νά ὀρίσουν mazili οἱ ὁποῖοι νά ἐρευνήσουν τή διένεξη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **754**.

823

1806, πρὶν ἀπό τήν 1η Δεκεμβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος ἀπό τή μονή Πρέτσιστα ἐνημερώνει τούς καΐμακάμηδες ὅτι ὁ ἐπιστάτης ἀπό τό Ἰουξέστι Κωνσταντίνος, ἐπιφορτισμένος μέ τήν ὀριοθεσία κτήματος πού ἔχουν οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί στό Μπογκδανέστι, καταπάτησε ἕνα τεμάχιο τῆς μονῆς στό Πραζέστι. Παρακα-

λεῖ νά σταλεῖ ἕνας ἀξιοματουῆχος ὁ ὁποῖος νά καταστρέψει τὰ ὀριοθετικά σημάδια πού τοποθέτησε ὁ Κωνσταντῖνος.

Τὴν 1η Δεκεμβρίου τὸ αἴτημα στέλνεται πρὸς διεκπεραίωση στό Λογοθέσιο τῆς Κάτω Χώρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1173**.

824

1806, 17 Δεκεμβρίου.

Ὁ Νικόλαος Ζδρομπίς μέ τὴ σύζυγό του Μαρία καὶ τοὺς γιούς του Νικόλαο καὶ Ἰωάννη παραχωροῦν στὸν ἱερέα Κοσμᾶ, ἠγούμενο τῆς σκήτης Ρούνκουλ, δέκα stânjeni στό κτῆμα Ὅτέστι ἔναντι ἑνός χρέους 89 λεί καὶ 22 parale.

Μάρτυρες: Ἀνδρέας Πορφύρης, Ἰωάννης Ἀριτόν, Γκιουργκίτζα Κοστάς, Γραφέας ὁ Θεόδωρος ἱεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1351**.

825

1806, 20 Δεκεμβρίου.

Ὁ Νικόλαος Ζδρομπές, γαμπρὸς τοῦ Βασιλείου Ρόσκα, καὶ ἡ σύζυγός του, παλοῦν στὸν ἱερέα Κοσμᾶ, ἠγούμενο τῆς σκήτης Ρούνκουλ, δέκα stânjeni τοῦ κτήματος Ὅτέστι γιὰ ἕνα χρέος 125 λεί.

Μάρτυρες: Σάνδου, Νικόλαος καὶ Ἰωάννης Ζδρομπές καὶ Θωμᾶς Μπέρζα. Γραφέας ὁ Θεόδωρος ἱεροψάλτης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1010**.

A 826

[1806].

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδριτῆς Μελέτιος καὶ μέ τὸ ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἡγεμόνα:

α) Τόν ενημερώνει ότι κατέθεσε αγωγή εις βάρος του σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα ὁ ὁποῖος ἐμποδίζει τὴν κατασκευὴ μοναστηριακῆς γέφυρας.

β) Ἐκφράζει τὴν λύπη του πού παρ' ὄλες τίς συνεχεῖς ἀπαντήσεις –τρεις– πού εἶχε ἐκ μέρους του δὲν εἶδε οὐσιαστικὴ θεραπεία τοῦ ζητήματος.

γ) Ζητεῖ τὴν ἐνθερμὴ μεσολάβησή του, ὥστε νά συνεχιστεῖ ἡ κατασκευὴ αὐτὴ μὲ ἔξοδα τοῦ σπαθάρη Μάδεμ.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1452.

827

1807, πρὶν ἀπὸ τίς 29 Ἀπριλίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνας, διαμαρτύρεται στοὺς καίμακάμηδες ἐναντίον τοῦ σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα ὁ ὁποῖος ἔκλεισε τὴν κυκλοφορίαν τῆς γέφυρας ἐπάνω στὸν ποταμὸ Σιρέτ, στό κτήμα Πραξέστι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς. Ὁ τελευταῖος ὑποστηρίζει πὼς ἡ λειτουργία τῆς προκαλεῖ ζημιές στό κτήμα του Σαουτσέστι.

Ἀναφέρει ὁ Μελέτιος καὶ μία προηγούμενη δίκη, πού τελείωσε ὑπὲρ τῆς μονῆς, τὴν ἀπόφαση τῆς ὁποίας ὁμως ὁ Στούρζα δὲν σέβεται.

Στίς 29 Ἀπριλίου ἡ ἐπιστολὴ στέλνεται στὸν μεγάλο βόρηνικο de aprozi γιά ἔρευνα.

Στίς 17 Μαΐου τὸ Ντιβάνι διατάζει τὸν σπαθάρη νά ἀνοίξει τὸν δρόμο καὶ νά μὴν τὸν ξανακλείσει. Ἐάν δὲν εἶναι εὐχαριστημένος νά ζητήσει δίκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1301.

828

1807, πρὶν ἀπὸ τίς 29 Ἀπριλίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνας, παρακαλεῖ τοὺς καίμακάμηδες νά μὴν ἐπιτρέψουν πλέον στοὺς κατοίκους τοῦ Μπακάου νά βόσκουν τὰ ζῶα τους στό κτήμα τῆς μονῆς, Λεϊτένι, πού βρίσκεται δίπλα στὴν πόλη.

Στίς 29 Ἀπριλίου ἡ Vornicia de aprozi στέλνει τὸ ἔγγραφο στό Ντιβάνι.

Στίς 6 Μαΐου τὸ Ντιβάνι διατάζει τοὺς ἰσπράβηνικους νά μὴν ἐπιτρέψουν πλέον στοὺς κατοίκους νά βόσκουν τὰ ζῶα τους στό Λεϊτένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 490.

829

1807, πρίν ἀπό τίς 6 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα παρακαλεῖ τοὺς καΐμακάμηδες τῆς Μολδαβίας νά γίνει νέα δίκη στή διένεξη πού ἔχει τό μοναστήρι μέ τοὺς ἐλεύθερους χωρικούς ἀπό τό Μπογκδανέστι οἱ ὁποῖοι καταπατοῦν τό κτῆμα του, Πραζέστι.

Στίς 6 Μαΐου ὁ μέγας λογοθέτης τῶν aprozi διατάζεται νά προωθήσει τό θέμα στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1171**.

830

1807, πρίν ἀπό τίς 14 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, διαμαρτύρεται στόν καΐμακάμη τοῦ νομοῦ ἐναντίον τοῦ λογοθέτη Γιάγκου Ράζου, τοῦ ὁποῖου τό κτῆμα, Καλινέστι, καταπατεῖ ἐκεῖνο τῆς μονῆς, Πραζέστι.

Στίς 14 Μαΐου ὁ καΐμακάμης διατάζει τόν μεγάλο βόρνικο τῶν aprozi νά ἐρευνήσῃ τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **447**.

831

1807, μετά τις 14 Μαΐου.

Περιλήψεις δύο ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στό παλαιοχώρι Δραγκανέστι, ἰδιοκτησία τῶν μονῶν Ραδουκάνου καί Πρέτσιστας. Χρονολογοῦνται στίς 24 Αὐγούστου 1645 καί 14 Μαΐου 1807.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **318**.

832

1807, πρίν ἀπό τίς 29 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας, ἀπευθύνεται στοὺς καΐμακάμηδες σχετικά μέ τή διένεξη πού ἔχει τό μοναστήρι μέ

ὀφειλέτες ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Κοσμᾶ, πρῶην πασιαλνις τῆς σκήτης Ρούνγκουλ τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, μετοχίου τῆς μονῆς. Παρακαλεῖ νά ἀναλάβει ἡ Isprānčicia τὴν ἔρευνα.

Στὶς 30 Μαΐου τὸ Ντιβάνι διατάζει τὴν Isprānčicia νά ἐρευνήσῃ τὸ θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1009**.

833

1807, 7 Ἰουνίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἐναντίον τῶν ὀφειλετῶν τοῦ μακαρίτη πασιαλνις τῆς σκήτης Ρούνγκουλ, μετοχίου τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, ὕστερα ἀπὸ διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς Μελετίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1011**.

834

[1807], 19 Ἰουνίου.

Ὁ Γιαννάκης Νεγκρουτζ ἐνημερώνει τὸν σπαθάρη [Ἰωαννίτζη Στούρτζα] πὼς ὁ πατήρ [Μελέτιος] θά φθάσῃ γιὰ νά ἔλθῃ σέ συμβιβασμό μὲ μὴ κατονομαζόμενο πρόσωπο. Ἐπιπλέον θά ἐπιδιώξῃ νά καλυφθῇ ἡ ζημιὰ πού εἶχε ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῆς γέφυρας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1300**.

835

1807, 4 Ἰουλίου.

Ἡ Vornicia de aprozi γράφει στὸν telal baša νά ὀργανώσει μέσα σέ 40 ἡμέρες πλειστηριασμό γιὰ νά πωληθῇ τὸ σπίτι τοῦ μακαρίτη teslar Θεοδώρου Ἰσράτι, πού εὑρίσκεται στὴ συνοικία Μουντενίμι δέ Σούς.

Ὁ Ἰσράτι τὸ εἶχε βάλει ἐνέχυρο στὸν ρῶσο προστατευόμενο Ἐνάκε Ἄλτάν ἐναντι 300 λέι μαζί μὲ τοὺς τόκους τους, τὰ ὁποῖα εἶχε δανεισθῇ καὶ δέν τὰ ἐπέστρεψε.

Στις 3 Νοεμβρίου αφού καταγράφει ποιός συμμετείχε στον πλειστηριασμό τό εγγραφο αναφέρει πώς μέ τό ποσό τών 1550 λεί (ἀπό τό ἀρχικό τών 450) τό σπίτι ἀγοράστηκε ἀπό τόν Μητροπολίτη Βενιαμίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **664**.

836

1807, 12 Αὐγούστου.

Ὁ μπάνος Θεόδωρος Μπάλς ἐνημερώνει τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, ὅτι στίς 18 Αὐγούστου θά μεταβεῖ στό Μπογχανέστι γιά νά ἐρευνήσει τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή μέ τούς ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ χωριοῦ Πραζέστι. Τόν παρακαλεῖ νά εἶναι παρών μαζί μέ τά δικαιολογητικά τῆς μονῆς ἢ νά στείλει ἐπιστάτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1172**.

837

1807, 4 Νοεμβρίου.

Ἡ Ἰλεάνα, χήρα τοῦ ξυλουργοῦ Θεοδώρου Ἰσράτιε, πωλεῖ σέ πλειστηριασμό ἓνα σπίτι στό Ἰάσι, στή συνοικία Μουντενίμι δέ Σούς, μαζί μέ τό οἰκόπεδό του, ἔναντι 1550 λεί, στόν Μητροπολίτη Βενιαμίν.

Τό εἶχαν ἀγοράσει οἱ δύο σύζυγοι στίς 30 Ἀπριλίου 1799 ἔναντι τοῦ ποσοῦ τών 130 λεί ἀπό τόν γουναρά Μιχαλάκη.

Μάρτυρες: Βασίλειος Μπούκουρ βόρνικος de poartă, Νεδέλκου λογοθέτης στό Ντιβάνι, Ἰορδάκι, Φωτάκης iuzbaşa.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **655**.

838

1807, 6 Νοεμβρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐπικυρώνει στόν Μητροπολίτη Μολδαβίας Βενιαμίν τήν κατοχή μιᾶς οἰκίας πού ἀγόρασε στόν πλειστηριασμό στή

συνοικία Μουντενίμι δέ Μίτζλοκ –έναντι 1550 λεί– από την Ίλεάνα, χήρα του Ξυλουργουῦ Θεοδώρου Ίστράτιε.

Ἐπογράφει γιά λογαριασμό τοῦ Ντιβανίου ὁ σλουτζιάρης Κωνστα- ντίνος Λεονδάρης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 665.

839

1807, 29 Δεκεμβρίου.

Ὁ πιτάρης [...] γνωστοποιεῖ στόν ἠγούμενο Παῖσιο πώς ἔλαβε τό γράμ- μα του σχετικά μέ τήν ὀριοθεσία τοῦ κτήματος Παντσέστι. Δέν ἦταν ὁμως παρών ἐπειδή εἶχε καλεσμένους. Ἐστειλε ὁμως τόν Μιχαλάκη, στόν ὁποῖο ἔδωσε ἀντίγραφο σλαβονικοῦ ἐγγράφου ὅπου καταγράφονται τά ὄρια τοῦ κτήματος.

Ἐάν δέν εἶναι κατανοητό θά τοῦ δώσει καί τό πρωτότυπο. Ἐχει στήν ἰδιοκτησία του στό Ἰάσι καί ἄλλα ἐγγράφα πού δέν ἀναζήτησε ἀκόμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1359.

840

1807, 29 Δεκεμβρίου, [Πραξέστι].

Ὁ Ἰσαάκ [...] γνωστοποιεῖ στόν ἀρχιμανδριτή Μελέτιο πώς ἔλαβε τήν ἐπιστολή του σχετικά μέ τό τεμάχιο πού ἔχει ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα στό κτήμα Ζλατάρι. Τόν ἐνημερώνει καί γιά τρέχουσες ὑποθέσεις σέ ἄλλα κτήματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1358.

841

1807.

Ὁ Ἰωαννίτζης Μπρατιλεάνου συμφωνεῖ μέ τόν ἀρχιμανδριτή Μελέτιο νά τοῦ δίνει ἕνα λέου τό χρόνο ἐνοίκιο γιά ἕνα μύλο πού ἐκμεταλλεύεται.

Γραφέας ὁ ἐπιστάτης Ἰορδάκε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **606**.

842

1808, πρὶν ἀπὸ τὶς 7 Φεβρουαρίου, Ἰάσι.

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα ἀπευθύνεται στοῦ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας.

Τοῦ γνωστοποιεῖ πὼς ὁ cǎritan Ἰωαννίτζης καὶ οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ ζήτησαν τὴν ὀριοθεσίαν τοῦ κτήματός του Μπογκδανέστι πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Πραζέστι, κτήματος τῆς μονῆς στοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Παρακαλεῖ νὰ ἀκυρωθεῖ ἡ προηγουμένη ὀριοθεσία, ἡ ὁποία εὐνόησε τοὺς χωρικοὺς καὶ νὰ γίνῃ καινούργια δίκη τὴν ἀνοιξή.

Στὶς 7 Φεβρουαρίου, τὸ Ντιβάνι ὀρίζει νέα δίκη γιὰ τὶς 20 Μαΐου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1169**.

843

1808, 25 Φεβρουαρίου.

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τοὺς starosti τοῦ νομοῦ Πούτνα νὰ ἐρευνήσουν τὴ διένεξιν ποῦ ἔχει ἡ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕοκνα μὲ τὸν πιτάρη Νικόλαο Ἀβράμ.

Ὁ τελευταῖος εἶχε συμφωνήσει νὰ πληρῶνῃ στὴ μονὴ μίαν περτᾶ καλαμπόκι τὸ χρόνον γιὰ ἓνα οἰκόπεδον ποῦ βρῖσκεται δίπλα στὸν μύλον ποῦ εἶναι δίπλα στοῦ κτήματος τῆς μονῆς, Γκροζέστι. Στὰ ἑννέα χρόνια ὅμως δὲν πλήρωσε κανένα ποσό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1394**.

844

1808, 25 Φεβρουαρίου.

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τὴν Isprǎvnicia τοῦ νομοῦ Τεκούτσι νὰ ἐρευνήσῃ τὴ διένεξιν μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα

καί τοῦ ἐλεύθερου χωρικοῦ Γκριγκοράς Νεδέλκου γιά ἓνα ἀγροτεμάχιο στό κτήμα Ζλατάρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **952**.

845

1808, πρὶν ἀπὸ τίς 11 Μαρτίου, Ἰάσι.

Ὁ ἀρχιμανδριτὴς Μελέτιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, γνωστοποιεῖ στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας τὴν ὀριοθεσία πού πραγματοποιοῦσε ὁ μπάνος Θεόδωρος Μπάλς στό κτήμα Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν.

Γι' αὐτὸ ἡ μονή εἶχε διένεξη μὲ τοὺς ἐλεύθερους χωρικοὺς μὲ τοὺς ὁποῖους ἔκανε μίαν ἀνταλλαγὴν τὴν ὁποία τώρα δέν σέβονται.

Στίς 11 Μαρτίου τὸ Ντιβάνι ἀποφασίζει νά γίνει σχετικὴ ἔρευνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1168**.

846

1808, πρὶν ἀπὸ τίς 30 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδριτὴς Μελέτιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, γράφει στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γιὰ τὴ διένεξη πού ἔχει μὲ τὸν Γρηγόριο Τζααραλούγκα γιὰ ἓνα τεμάχιο τοῦ κτήματος Μπόζγκα τοῦ νομοῦ Τεκούτσι.

Ὁ τελευταῖος ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ κατέχει ὡς προῖκα ἀπὸ τὸν πεθερό του, μοναχὸ Κοσμά, πρῶην παcialnic στὴ σκῆτη Ρούνκουλ, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας.

Στίς 30 Μαΐου ἡ ὑπόθεση προωθεῖται γιὰ τὴ Vornicia ἐνῶ στίς 3 Ἰουνίου τὸ Ντιβάνι στέλνει τὴν ἐπιστολὴν στὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Τεκούτσι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1008**.

A 847

1808, πρὶν ἀπὸ τίς 2 Ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιμανδριτὴς Μελέτιος διαμαρτύρεται πρὸς τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδα-

βίας σχετικά με την παρεμπόδιση της λειτουργίας της κινητής γέφυρας που διαθέτει η μονή Πρέτσιστα πάνω στον ποταμό Σιρέτ στο κτήμα της Πραξέστι. Απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς του σπαθάρη ὁ ἀρχιμανδρῆτης ἐνημερώνει τὸ Ντιβάνι ὅτι δὲν τοῦ μένει παρὰ νὰ προτείνει τὸ κλείσιμο τοῦ δρόμου που ὀδηγεῖ στὴ γέφυρα τοῦ σπαθάρη.

Στὶς 2 Ἰουνίου διατάζεται ὁ μέγας βόρνικος τῶν αρροζι νὰ προωθήσει τὴν ἔγγραφη διαμαρτυρία.

Στὶς 3 Ἰουνίου τὸ Ντιβάνι διατάζει τὸν ἰσπράβνικο τοῦ νομοῦ Νεάμτζ νὰ ἐρευνήσῃ τὸ θέμα καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ στον σπαθάρη νὰ ἐμποδίζει πλέον τὴ λειτουργία τῆς γέφυρας τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1452.

A 848

1808, 10 Ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος παρακαλεῖ τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Νεάμτζ, σπαθάρη Γκλιγκοράς Μπάσοτα καὶ σπαθάρη Κωνσταντῖνο Καταρτζίου στὸ θέμα τῆς κινητῆς γέφυρας γιὰ τὴν ὁποία ἡ μονή ἔχει διένεξη μετὰ τὸν Ἰωαννίτζη Στούρτζα. Νὰ στείλουν ἓνα zarciu ὁ ὁποῖος νὰ μένει κοντὰ στὸ νομὸ Νεάμτζ καὶ νὰ εἶναι ἐμπιστος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στὸ ἔγγραφο ἀρ. 1452.

849

1808, 30 Αὐγούστου.

Ὁ cāritan Γκριγκοράς Τζιπλίκα μαρτυρεῖ πὼς ὕστερα ἀπὸ τὴν διαταγὴ τοῦ πρῶην μεγάλου καμινάρη Δρακάκη Ροσέτ, staroste τοῦ νομοῦ Πούτνα, πραγματοποίησε τὴν ὀριοθεσίαν ἑνὸς οἰκοπέδου, τοποθετώντας καὶ ὀριοθετικά σημάδια.

Τὸ οἰκόπεδο ἀποτελεῖ ἀντιζεῖμενο διένεξης μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα καὶ τοῦ πιτάρη Νικολάου Ἀβράμ.

Στὶς 2 Σεπτεμβρίου ἡ Stărostia ἐπικυρώνει τὴν ὀριοθεσίαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1226.

850

1808, 2 Νοεμβρίου.

Οί ἐλεύθεροι χωρικοί Ἰωάννης, Γρηγόριος Βολτσένσκι mazil καί ἄλλοι μαρτυροῦν γιά τήν συμφωνία τους μέ τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕκνα, μοιράζοντας στό κτήμα Ζλατάρι τό τεμάχιο πού δώρισε στή μονή ὁ ἐπιστάτης Κωνσταντῖνος Θεολόγου.

Μάρτυρας ὁ Λούπου Ἀνίτζι ἀπό τό Ζλατάρι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **951**. Περιλήψη στό ἔγγραφο ἀρ. 1253.

851

1808, πρὶν ἀπό τίς 19 Δεκεμβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, διαμαρτύρεται στό Ντιβάνι ἐναντίον τοῦ Ἀντόχι Καλιμανέσκου μέ τόν ὅποιο ἔχει διένεξη γιά τήν κατοχή μερικῶν τεμαχίων τοῦ κτήματος Καλιμανέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα.

Στίς 19 Δεκεμβρίου τό Ντιβάνι γνωστοποιεῖ στόν Καλιμανέσκου νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιόν του στίς 20 Μαΐου 1809 γιά τήν προαναφερόμενη διένεξη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **751**.

852

1809, 8 Ἀπριλίου, Ἰάσι.

Κατάλογος συντόμων περιλήψεων γιά ὀκτώ ἔγγραφα πού ἀφοροῦν στό κτήμα Βλαδίτσινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα. Χρονολογοῦνται μεταξύ 30 Νοεμβρίου 1629 – 2 Φεβρουαρίου 1774.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1732**.

853

1809, 6 Μαΐου.

Ὁ Βασίλειος Ταφαλάν, κάτοικος τοῦ χωριοῦ Μπρατίλα δέ Σοῦς, καί ἡ

σύζυγός του Ἀλεξάνδρα βεβαιώνουν πώς πραγματικά χρωστοῦσαν στὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο 80 λεί ἀπὸ τὴν πώληση τοῦ κρασιοῦ ἕνα χρόνο νωρίτερα. Ἐπειδὴ δὲν μποροῦσαν να τοῦ τὰ ἐπιστρέψουν τοῦ πώλησαν τὸ σπίτι τους, μαζί μὲ ἀποθήκη καὶ μὲ αὐλή, πού ἐκτιμήθηκε σὲ 60 λεί.

Μάρτυρες: Παλάδε ἱερέας, Γεώργιος ἱερέας, Γεώργιος Τζίρα, Ἰωαννίτζης γιὸς τοῦ Κωνσταντίνου, Βασιλάκης Μάρες, Ράδου geleris, Στάντσιου, Συμεών καὶ Βλάδ Ὅπρε καὶ οἱ τρεῖς mocani.

Γραφῆας ὁ Γεώργιος γιὸς τοῦ Πόπα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **605**.

854

1809, 11 Ἰουνίου.

Ὁ [...] γνωστοποιεῖ στὸν κλοντσίαρη Νικόλαο Τσερκέζ, sameș τοῦ νομοῦ Χοτίν, τὴν ἀφίξη στό Χοτίν τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὕκνας, ἡ ὁποία κατέχει τὸ κτῆμα Βλαδίτσινα. Νά τοῦ παραδώσει 650 λεί ἀπὸ αὐτὰ πού ἔχει νά τοῦ δώσει ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς γιὰ τὸ πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ τὸ συμβόλαιο τοῦ ἴδιου διοικητῆ γιὰ τὸ κτῆμα Βλαδίτσινα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **272**.

855

1809, πρὶν ἀπὸ τὴν 1 Ἰουλίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας, γράφει στό Ντιβάνι γιὰ τίς προσπάθειες πού ἔκανε τὸν τελευταῖο καιρὸ νά ὀριοθετήσῃ τὰ τεμάχια πού ἔχει τὸ μοναστήρι στό κτῆμα Καλιμανέστι.

Οἱ προσπάθειες ἀπέτυχαν ἕξ αἰτίας τοῦ Ἀντόχι Καλιμανέσκου diaș, ὁ ὁποῖος, ὄντας ἄρρωστος, δὲν μπόρεσε νά ἐμφανισθεῖ στό Δικαστήριο.

Τὴν 1η Ἰουλίου ἡ Voronicia de arprozi διατάσσεται νά ἐρευνήσῃ τὸ θέμα καὶ νά τὸ ἀναφέρει στό Ντιβάνι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1384**.

856

1809, 15 Ιουλίου.

Ὁ Καζνάρ Προύνκου(;) βεβαιώνει πὼς τὸ κτῆμα Σιμινοάτσελε, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, συνορεύει μὲ τὸ Μπουδέστι, τὸ ὁποῖο κατέχει ὁ σερδάρης Νικόλαος Σταμάτι. Ἐναφέρει ἐπιπλέον πὼς ὅταν ἐκμίσθωσε τὸ (ἐτήσιο) εἰσόδημα τοῦ κτήματος Σιμνιτσένι, πῆρε ἀντίγραφο τῆς ὀριοθεσίας τοῦ γειτονικοῦ Μπουδέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 375.

857

1809, 15 Ιουλίου.

Ὁ Καζνάρ Προύνκου(;) μαρτυρεῖ ὅτι τὸ κτῆμα Σιμινοάτσελε, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, γειτονεύει μὲ τὸ Μπουδέστι, τὸ ὁποῖο κατέχει ὁ σερδάρης Νικόλαος Σταμάτι. Ἐναφέρει ἐπιπλέον πὼς ὅταν ἐκμίσθωσε τὸ (ἐτήσιο) εἰσόδημα τοῦ κτήματος Σιμνιτσένι, πῆρε ἀντίγραφο τῆς ὀριοθεσίας τοῦ γειτονικοῦ Μπουδέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 376.

858

1809, πρὶν ἀπὸ τὶς 16 Ιουλίου.

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, παρακαλεῖ τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νὰ διατάξει τοὺς starosti τοῦ νομοῦ Πούτνα νὰ διευκολύνουν τὴ μονὴ νὰ κατέχει τὰ τεμάχια πού ἔχει στό κτῆμα Καλινέστι, τὰ ὁποῖα καταπατεῖ ὁ Ἄντόχι Καλιμανέσκου.

Στὶς 16 Ιουλίου τὸ Ντιβάνι διατάζει τὴ starostia νὰ ἐρευνήσῃ τὸ θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1392.

859

[1809, 20 Ιουλίου].

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Ὀκνα, ζητεῖ ἀπό τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά ἐρευνήσῃ τό θέμα τοῦ κτήματος τῆς μονῆς, Βλαδίτσινα, τοῦ νομοῦ Χοτίν.

Ὑπό τό ὄνομα Σαρσούτζι τό ἀγροτεμάχιο αὐτό τό διεκδικοῦσε ἕνα μοναστήρι στό Κορδόν. Καί τά δύο ὁμῶς ἀποτελοῦν τό ἴδιο κτῆμα, δωρεά τῆς Ρουξάνδρας Οὐρσακιοάε, κτητόρισσας τῆς μονῆς.

Τό ἄλλο μοναστήρι πού τό διεκδικοῦσε ἐνδεχομένως νά κατέχει τό ὁμώνυμο χωριό πέρα ἀπό τόν Προῦθο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1748.

860

1809, 5 Σεπτεμβρίου.

Ὁ cāpitan [...] καί ἡ σύζυγός του Τοδοσιῦκα πωλοῦν στόν πρόην μεγάλο σπαθάρη Βασιλίκα Ρουσέτ, ἑπτὰ ἡμεκτάρια ἀμπελιοῦ στό Βιῦσόαρα τοῦ νομοῦ Μπακάου, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 1750 λέι.

Στίς 10 Σεπτεμβρίου ἡ Isprăvniciia βεβαιώνει πῶς ἡ πώληση ἔγινε ἐνώπιόν της.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1225.

861

1809, 13 Νοεμβρίου.

Ὁ σπαθάρης Βασιλῆιος Ρουσέτ ἀνταλλάσσει ἀγροκτῆματα μέ τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὀκνα: Τῆς παραχωρεῖ ἑπτὰ ἡμεκτάρια παραγωγικοῦ ἀμπελιοῦ στό Βιῦσόαρα, ἕνα μύλο μέ δύο ρόδες ἐπάνω στόν ποταμό Τρότους, μαζί μέ οἰκία, καί λαμβάνει 12 ἡμεκτάρια ἀμπελιοῦ στό Ἰάσι, σέ κτῆμα τῆς μονῆς Σοκόλας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1224.

862

1809, 8 Δεκεμβρίου.

Ἡ Isprǎnǐcia τοῦ νομοῦ Μπακάου διατάζει τόν ποστέλνικο Ἰωαννίτζη Τσιούτε καί τόν Ἄνδρέα Πόπα νά ἐρευνήσουν ἐπί τόπου τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος) καί τῶν κατοίκων τοῦ Μπακάου, οἱ ὁποῖοι –ὄπως ὑποστηρίζει– καταπατοῦν τό κτήμα της, Λεϊτένι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 489.

863

1810, 19 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, ἀπευθύνεται στό Ντιβάνι σχετικά μέ τήν ἐπιθυμία της νά ἐξαγοράσει τεμάχια τοῦ κτήματος Τσερετεοάνι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἀγορασμένα ἀπό τόν μπάνο Ραδουκάνου [Ροσέτ] ὅταν κατεῖχε τό κτήμα Πραζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 689.

864

1810, 25 Φεβρουαρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀπευθύνεται στήν Isprǎnǐcia τοῦ νομοῦ Ρόμαν, διατάζοντάς την νά ἐρευνήσῃ τό αἴτημα τοῦ ἀρχιμανδρίτη Μελετίου, ἡγούμενου τῶν μονῶν Πρέτσιστας-Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, νά ἐξαγοράσει τεμάχια τοῦ κτήματος Τσερετεοάνι, ἰδιοκτησία τοῦ Ραδουκάνου Ροσέτ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 689 Α.

865

1810, 6 Μαρτίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας (πρόεδρος ὁ γερουσιαστής Σεργκέι Κονσι-

κόβ) επικυρώνει στή μονή τοῦ Τάργκου Ὕοκνα τή κατοχή τοῦ κτήματος Βλαδίτσινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, λαμβάνοντας καί ὄλο τό εἰσόδημά του.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1745**.

866

1810, 25 Μαρτίου.

Ὁ Ἰωαννίτζης Μπρατελάν συμφωνεῖ μέ τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, νά κτίσει ἐκ νέου τόν μύλο ἐπάνω στό ριάκι Βαλουρέλε(;) στό κτήμα Πρέτσιστα. Θά πληρώσει δέκα λεί τό χρόνο ὡς ἐνοίκιο.

Γραφέας ὁ ἐπιστάτης Στέφανος Πόπα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **410**.

867

1810, πρὶν ἀπό τίς 8 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, παρακαλεῖ τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά διατάξει τήν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου νά ἐρευνήσει τή διένεξη πού ἔχει στό μοναστήρι μέ τόν μεδελνιτσιάρη Ἐνάκε Κρουπένσκι γιά ἓνα τεμάχιο τοῦ κτήματος Ζέμπε τοῦ νομοῦ Μπακάου, τό ὅποιο θέλει νά ἀγοράσει.

Στίς 8 Μαΐου τό Ντιβάνι στέλνει στήν Isprăvnicia τή σχετική ἐντολή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **964**.

868

1810, πρὶν ἀπό τίς 8 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Ὕοκνεάνου διαμαρτύρεται στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐναντίον τῶν βοσκῶν οἱ ὅποιοι διαμένουν στό κτήμα Μπρατίλα δέ Σούς καί δέν ἐκτελοῦν τό ἀγραιοκό (12 ἡμέρες τόν χρόνο). Ἡ μονή, διευκρινίζει ὁ ἡγούμενος, δέν διαθέτει οὔτε scutelnici οὔτε ἀρκετούς τοιγάνους γιά τίς ἀνάγκες τῆς.

Στις 8 Μαΐου οί Ἄρχές συνιστοῦν νά γίνει ἐπιστολή πρὸς τοὺς Ἰσπραβ-
νικους.

Στις 10 Μαΐου τό Ντιβάνι γράφει σπὴν Ἰσπραβνίγια τοῦ Μπακάου νά
ἐρευνήσῃ τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 602.

869

1810, πρὶν ἀπὸ τίς 11 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάρ-
γρου Ὅκνα, ἀπευθύνει ἐγγραφή διαμαρτυρία πρὸς τό Ντιβάνι τῆς Μολδα-
βίας.

Ἀναφέρει πὼς ἓνα οἰκόπεδο πού βρίσκεται κοντά στά ἀμπέλια τῆς
μονῆς στό Ὀδομπέστι, τό ὁποῖο τῆς δώρισε ἡ Σολτάνα Γκραματισεάσα,
καταπατεῖται ἀπὸ τόν πιτάρη Νικόλαο Ἀβράμ. Παρακαλεῖ νά γίνει ἐρευνα.

Στις 11 Μαΐου οἱ διοικητικῆς Ἄρχές ζητοῦν νά γίνει ἐρευνα. Στις 14
Μαΐου τό Ντιβάνι διατάζει τῇ Stăroștia τοῦ νομοῦ Πούτνα νά ἀσχοληθεῖ μέ
τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1223.

870

1810, 19 Μαΐου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀπευθύνεται σπὴ Pârcălăbia τοῦ Χοτίν καί
στόν ζιτνιταῖορ Κόστε Βασιλείου νά ἐρευνήσῃ ἐπὶ τόπου ἐάν ὑπάρχει ἡ
ὄχι ἡ μονή Βλαδίτσινα, δίπλα στό Ναδαμπαούτσι, χωριστά ἀπὸ τό Σαραού-
τσι. Στόν σχετικό πίνακα τῆς Vistieria φαίνεται μόνο τό Σαραούτσι, τοῦ
ὁποίου τό εἰσόδημα τό Ντιβάνι ἐκμίσθωσε ἤδη.

Ἐπισημαίνει πὼς ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργρου Ὅκνα διεκδικεῖ τήν
κατοχή τοῦ Βλαδίτσινα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1747.

871

1810, 28 Ἰουνίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας διατάζει τόν σπαθάρη Κωνσταντῖνο Καταρτζίου νά ἐρευνήσει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος) καί τοῦ Ἰωαννίτζη Νοόρ μαζί μέ ἄλλους ἐλεύθερους χωρικούς τοῦ κτήματος Μπογκδανέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν. Ὁ ἡγούμενος καταγγέλλει πὼς οἱ χωρικοὶ καταπατοῦν τό κτῆμα τῆς μονῆς, ὀνόματι Πραζέστι.

Διατάζεται ὁ σπαθάρης νά ὀριοθετήσῃ τό Μπογκδανέστι καί νά ἐτοιμάσῃ καί χάρτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1166**.

872

1810, 30 Ἰουνίου.

Οἱ διοικητικὲς Ἀρχές τοῦ νομοῦ Χοτίν –ὔστερα ἀπὸ σχετικὴ διαταγὴ τοῦ μακαρίτη ἀρχιστράτηγου καί ἱπλότη πρίγκηπα Ἀλέξανδρου Προζορόφσκι– ἐπικυρώνουν στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα τὴν κατοχὴ δύο οἰκοπέδων στό Χοτίν –ἓνα ἔρημο, πού εἶχε μείνει ἀπὸ τόν Τοῦρκο σηματοφόρο Ἰσμαήλ, καί ἓνα ἄλλο ἐκεῖ πού ἦταν παλαιότερα τό σπίτι τοῦ ἐπίσης Τοῦρκου Ἀμπράκου Τσιουμάκου.

Ὁ ἡγούμενος Μελέτιος ἔχει τὴν ὑποχρέωση νά κτίζει βοθητικὰ κτήρια καί νά ἐκτελεῖ διάφορες ἐργασίες μέ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐμποροπανηγύρεων.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **269**.

873

1810, 5 Αὐγούστου.

Ὁ ἱερέας (δικαῖος) Βενιαμίν γράφει στὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, ἐνημερώνοντάς τον γιὰ τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ κτήματος Βλαδίτσινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, καθὼς καί γιὰ τό Σαραούτζι καὶ Τσερετεοάνι.

Γιά τὰ κτήματα τοῦ νομοῦ Χοτίν ὁ ἡγούμενος πρέπει νά ἐνημερώσει τόν Κουζνιζόβ ποιὰ ἀπὸ αὐτὰ ἔμειναν χωρὶς ἰδιοκτησία γιὰ νά ἐκμισθώνονται στὸν πλειστηριασμό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **271**.

874

1810, 7 Αὐγούστου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γράφει στὸν ἀρχιμανδριτὴ Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας, νά στείλει ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα στὸν κλυτοσιάρη Νικόλαο Τσερκέζ ἢ στὸν ἄνθρωπό του τό ποσό τῶν 2.450 λέι, γιὰ νά ὑλοποιηθεῖ ἡ ἀπόφαση στὴ δίκη πού ἔχουν οἱ δύο πλευρὲς γιὰ τὴν ἐκμίσθωση τοῦ εἰσοδήματος τῶν κτημάτων Βλαδίτσινα καὶ Σαραουτζι τοῦ νομοῦ Χοτίν.

Ἐάν δέν στείλει τὰ χρήματα, θά ὑποχρεωθεῖ ἀπὸ τό Ντιβάνι.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1746**.

875

1810, 9 Αὐγούστου.

Ὁ (μὴ κατονομαζόμενος) χωρικός κλείνει συμφωνία μὲ τὰ ἐγγόνια τοῦ Κωνσταντίνου Μόγκος (Θωμᾶ, Ζανχίο καὶ Γεώργιο).

Εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τόν Μόγκος ἕνα λειμῶνα πρὶν ἀπὸ ὀκτὼ χρόνια. Ἀπὸ πέρουσι πού ἀπεβίωσε τό θέλουν πίσω τὰ ἐγγόνια του. Τώρα, ἐνώπιον τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Μελετίου, τοὺς παραχωρεῖ ἕνα σκίβαλο, δίπλα στό ρυάκι Σαράτ.

Ἀκολουθεῖ λεπτομερὴς περιγραφή τῶν ὀρίων του.

Μάρτυρες: Ὁ ἱερέας Ἄνδρέας, ὁ ἱερομόναχος Γαβριήλ, δικαῖος τῆς μονῆς Νεάμιτζ, Μελέτιος ἐπίτροπος τῆς Ἐπισκοπῆς Ρόμαν, ὁ Προκόπιος Κοροδίν ἀπὸ τό Ζαμπραουτζι, ὁ ἱερέας Στέφανος.

Γραφέας ὁ Ἰορδάκι, γιὸς τοῦ cǎritan Μανωλάκη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **297**.

876

1810, 27 Αυγούστου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου διατάζει τοὺς mazili Γκλιγκοράς Τροχίν καὶ Κόστε Ποενάριου νά ἐρευνήσουν τό τεμάχιο πού ἔχει ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕοκνα.

Ἐάν καί εἶχε ὀριοθετηθεῖ παλαιότερα ἀπὸ τὸν μακαρίτη βόρονικο Νικόλαο Ροσέτ τώρα λείπουν ἀρκετά ὀριοθετικά σημάδια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 603.

877

1810, 6 Σεπτεμβρίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου διατάζει τὸν Ἰσράτι, γαμπρό τοῦ Κόστε Ποενάριου, καὶ τὸν Γκλιγκοράς Τροχίν νά ἐρευνήσουν τὴν καταπάτηση ἀπὸ τοὺς γείτονες τοῦ κτήματος πού ἡ μονή Πρέτσιστα ἔχει στό Μπρατίλα, τὴν ὁποία καταγγέλλει ὁ ἡγούμενος Μελετίος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 601.

878

1810, 24 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Stărostia τοῦ Πούτνα ὀρίζει τὸν căpitan Γκρινγκοράς Τζιπλίκα καὶ τὸν ἐπιστάτη Στέφανο νά ἐρευνήσουν τὴν καταγγελία τοῦ ἡγουμένου τοῦ μοναστηριοῦ Πρέτσιστας, ἀρχιμανδρῆτη Μελετίου, πὼς τό τεμάχιο πού ἔχει ἡ μονή στό χωριό Γκροζέστι καταπατεῖται ἀπὸ γείτονες.

Στὶς 27 Ὀκτωβρίου ὁ Τζιπλίκα γράφει στόν Στέφανο πὼς ἐξ' αἰτίας τῶν προβλημάτων ὑγείας δέν μπορεῖ νά εἶναι παρὼν στὴν ἔρευνα στό Γκροζέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1222.

879

1810, 10 Νοεμβρίου.

Ὁ πρωθιερέας Γεώργιος ἀπό τό Φωξάνι γράφει σέ ἀρχιμανδριότη τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅσνα ὅτι μαζί μέ τόν Μανώλη καί τόν cãripan Σερμπάν μετέβησαν στό κτήμα Καλιμανέστι.

Ἐκεῖ διαπίστωσε πῶς τό τεμάχιο τῆς μονῆς κατέχει ὁ Κωσταντάκης Δοκάν ἀπό τό χωριό Σπαριέτζι.

Παρακαλεῖ τόν ἀρχιμανδριότη νά ἔλθει ἐπί τόπου μέ τά δικαιολογητικά γιά νά πάρει ἡ μονή πίσω τό κτήμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1375**.

880

1810, 13 Δεκεμβρίου.

Συμφωνία τῆς Μαρίας cãriãneasa μέ τόν ἀρχιμανδριότη Μελέτιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅσνα, ἡ ὁποία τῆς παραχώρησε δύο ἡμεκτάρια καλλιεργήσιμου ἀμπελιοῦ καί ἓνα τόπο χέρσο στό Ὅδομπέστι.

Ἄκολουθοῦν λεπτομέρειες τῆς συμφωνίας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1399**.

881

1810, 18 Δεκεμβρίου.

Ὁ ζιτνιτσιάρης Κοροῦί γράφει στόν ἀρχιμανδριότη Μελέτιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας, σχετικά μέ τό ποσό τῶν 3.500 λεί τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τό ἑξάμηνο εἰσόδημα γιά τό κτήμα Σαραούτζι καί πού περιμένε νά τά εἰσπράξει ἀπό τόν στρατιωτικό διοικητή συνταγματάρχη βαρῶνο Λάνγκα. Τό ποσό αὐτό διεκδικοῦσε καί ὁ στόλνικος Ἰωάννης Κέσκο, χωρίς νά τό πετύχει.

Ὁ βαρῶνος Λάνγκα ἀπεβίωσε καί ἡ σύζυγός του δέν μπορεῖ νά τά δώσει. Τόν ἐνημερώνει ἐπίσης γιά ἄλλες τρέχουσες ὑποθέσεις τῆς μονῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **270**.

882

[1810].

Κατάλογος περιλήψεων 25 ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στό κτήμα Σμινοά-
τσελε τοῦ νομοῦ Πούτνα, ἰδιοκτησία τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκά-
νου τοῦ Τάργου Ὁκνα. Καλύπτουν χρονολογικά τήν περίοδο 1634-1810.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **314**.

883

[1810].

Ἐγγραφο πού ὑπογράφουν οἱ μοναχοί μὴ ὀνομαζόμενης μονῆς (πιθανῶς
Πρέτσιστας-Ραδουκάνου) καί μέ τό ὅποιο ἀπευθυνόμενοι πρός τόν ἡγεμόνα
τῆς Μολδαβίας ἀναφέρονται στίς ἐξῆς ὑποθέσεις ὀροθετικοῦ περιεχομένου:

– Ἀφοῦ προηγουμένως ἐκθέτουν τά ἐπιχειρήματα τῶν ἀρχόντων πού
λένε: α) Ὅτι τό γ' μερίδιο τοῦ Ἰωάννη Ὀλάν συμπεριέχεται στήν ὀριοθε-
σία τοῦ cāpitan Στεφάνου μέ τά πρῶτα ἄλλα δύο τοῦ ποστέλνικου Γιαννά-
κη καί τοῦ Χρήζα, β) ὅτι τό περὶ τούτου γράμμα τοῦ Στεφάνου εἶναι ἄκυρο,
διότι ἐάν ἦταν ἀληθές θά ἐπρεπε αὐτό τό τρίτο μέρος νά συνορευεῖ μέ τά
δύο πρῶτα, δταν αὐτά ὁ Στέφανος τοῦ τά ὀριοθέτησε, γ) ὅτι δέν ἀφιερῶθη-
κε στό μοναστήρι ἀπό τόν Οὐρσάκη τό Μποτέτσι ἀλλά ἡ Σμινοτζία.

– Καί ἀφοῦ τοῦ ἐπισημαίνουν τήν ἀνάγκη ὀριοθέτησης τῆς μωσίας τοῦ
μοναστηριοῦ, μέ βάση τήν ὀριοθεσία τοῦ cāpitan Σταματίνου, ἐπειδή θά
ἔχουν πάντοτε μαζί του φιλονικίες, τόν παρακαλοῦν νά διορίσει ἐκεῖνος
δύο ὀριοθετές, ἀπό τούς ὁποίους ὁ ἕνας (τόν ὅποιο θά ἐκλέξει ἡ μονή) νά
ὀριοθετήσῃ τά τρία μερίδια τοῦ μοναστηριοῦ μέ βάση τήν ὀριοθεσία τοῦ
cāpitan Στεφάνου προσθέτοντας σ' αὐτή καί τό τρίτο μερίδιο τοῦ Ἰωάννη
Ὀλάν καί ὁ ἄλλος (τόν ὅποιο θά ἐκλέξει ὁ ἀρχοντας Σταματίνος) νά ὀριο-
θετήσῃ τήν μωσία τοῦ Σταματίνου, ἐπειδή ὁ τελευταῖος ἐνδιαφέρεται γιά τίς
πέτρες καί τά σημεῖα αὐτῶν δύο μωσιῶν, τοῦ μοναστηριοῦ καί τῆς δικῆς
του, ἀφοῦ ὁμως προηγουμένως ἀναγνωσθεῖ ἀφοριστικό γράμμα τοῦ Δεσπό-
τη κατὰ τῶν δύο ὀριοθετῶν, ὥστε νά μὴν πράξουν δολερά καί σκόπιμα.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **374**.

884

[Circa 1810].

Ὁ ἀρχιμανδριτὴς Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, ἀπευθύνεται στὸν πρόεδρο τῶν Ντιβανίων τῆς Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας Σεργκέι Ρούσνικοβ ζητώντας τὴν ἄδεια νὰ ἐκμισθώσει καὶ νὰ εἰσπράττει ἡ μονὴ τὸ εἰσόδημα ἀπὸ τὸ κτῆμα Βλαδίτσινα τοῦ νομοῦ Χοτίν ὅπου βρῖσκεται τὸ χωριὸ Σιραούτζι Μάρι.

Τὸ εἰσόδημα αὐτὸ τὸ Θησαυροφυλάκιο θέλει νὰ τὸ ἐκμισθώνει πρὸς ὄφελός του, καταπατώντας τὰ δικαιώματα τῆς μονῆς.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά καὶ Ρωσικά, ἀρ. **1742**.

885

[Μετά τὸ 1810].

Κατάλογος περιλήψεων τεσσάρων ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στό κτῆμα Πραζέστι τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα. Χρονολογοῦνται μεταξύ 1742-1810.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **319**.

886

[Μετά τὸ 1810].

Κατάλογος περιλήψεων τεσσάρων ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στὰ σύνορα τοῦ κτήματος Πραζέστι τοῦ νομοῦ Μπακάου πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Μπογκδανέστι, ἰδιοκτησία τοῦ ποστέλνικου Γρηγορίου Ζάνε καὶ τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν.

Χρονολογοῦνται μεταξύ 1742-1810.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **316**.

887

1811, 25 Φεβρουαρίου.

Ὁ cāpitan Γκριγκοράς Τροχίν γράφει στόν ἀρχιμανδριτή Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας, ὁ ὁποῖος ὀρίσθηκε ἀπό τήν Isprănciă τοῦ νομοῦ Μπλακάου νά ἐρευνήσῃ τή διένεξη τῆς μονῆς μέ τόν μεδελνιτσιάρη Ἐνάκε Κρουπένσκι, δηλώνοντας πώς δέν βρῆκε κανένα ἐμπρόσωπο τῆς μονῆς μέ τά δικαιολογητικά της. Τόν παρακαλεῖ νά στείλῃ ἐπιστάτη ὁ ὁποῖος νά δώσει διευκρινίσεις γιά τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 963.

888

1811, 28 Φεβρουαρίου.

Ὁ cāpitan Γρηγόριος ἀπό τή Πογιάνα γράφει στόν ἀρχιμανδριτή τῆς μονῆς Πρέτσιστας πώς ὡς ἐπιστάτης τοῦ μεδελνιτσιάρη Κρουπένσκι διαπίστωσε ὅτι τά σκίβαλα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς διένεξης ἀνήκουν στό κτήμα Ζάμπε καί ὄχι στό παλαιοχώρι, ὅπως ὑποστήριξε ὁ Τροχίν cāpitan.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 962.

889

1811, 6 Ἀπριλίου.

Ἡ Pârcălăbia [νομοῦ τῆς Βεσσαραβίας] γράφει στόν λογοθέτη Ἰορδάκι Δημητρίου νά μεταβεῖ στό κτήμα Σαραούτζι τοῦ ocol Ράσκοβ ὅπου νά ἐρευνήσῃ τίς ζημιές πού ἔγιναν στά βοηθητικά κτίσματα τοῦ κτήματος ἐξ' αἰτίας τῆς ἔλλειψης ἐνδιαφέροντος τῶν ἐκμισθωτῶν.

Στίς 8 Ἀπριλίου γνωστοποιεῖται πώς ὁ λογοθέτης ἔχει πεῖ καί προφορικά τά ὅσα ἀναφέρει γραπτῶς. Τήν ἴδια ἡμέρα ὁ Δημητρίου ἀπαντᾷ ὅτι πραγματοποίησε τήν ἐρευνα, διαπιστώνοντας τήν κακή κατάσταση, κυρίως τῶν λιβαδιῶν. Γιά τήν περίφραξη εἶναι ἀναγκαῖα, τουλάχιστον 4000 παλούκια καί 120 κάρα βέργες. Ἀπό τά 28 σπίτια πού ἔμειναν ἄδεια, ὅταν ἔφυγαν οἱ Τοῦρκοι, ὀκτώ γκρεμίστηκαν ἐντελῶς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 263.

890

1811, 6 Ἀπριλίου.

Ὁ γουναράς Ζαμφίε, γιός τοῦ ἐπίσης γουναρά Ἰωάννη Μόγκος, μέ τή σύζυγό του Τουδούρα καί τόν γιό τους Μιχαλάκη, ἀνταλλάσσουν τεμάχια μέ τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας (στήν ἔκταση τῆς ὁποίας εἶχαν ἀνεγείρει καί μία οἰκία). Τῆς παραχωροῦν ἓνα λειμῶνα στό Γκαλιάν καί παίρνουν ἓνα ἄλλο (100 prājini) στό Δοκμάνα. Τά ὄριά του ἀκολουθοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 296.

891

1811, 9 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἰωάννης Σταμάτε γράφει στόν Ντίνου Νεγκρούτζ (;) πῶς ὁ στρατηγός Λούδερς διαπιστώνοντας τήν κακή κατάσταση τῶν βοήθητικῶν κτισμάτων στό Σαραούτζι πού ἐκμίσθωνε, ζήτησε νά γίνει ἔρευνα ἐκ μέρους τῆς Pârcaľăbia. Στάλθηκε ὁ Ἰορδάκε Δημητρίου πού ἐτοίμασε καί ἀναφορά.

Ἀπό τό κτήμα ἔφυγαν τόν προηγούμενο χρόνο μερικοί κάτοικοι γιά τήν ἐπιστροφή τῶν ὁποίων ζητεῖ βοήθεια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1740.

892

1811, 15 Μαΐου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας (μέ προεδρεύοντα τόν ἐπίσκοπο τοῦ Ρόμαν Γεράσιμο) δικάζει τή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα καί τοῦ Βασιλείου Χερμεζίου ὁ ὁποῖος ἀμφισβητεῖ τήν κατοχή τοῦ κτήματος Βλαδίτσινας τοῦ νομοῦ Χοτίν ἀπό τή μονή.

Ἡ μονή βασίζεται στή δωρεά τοῦ κτήματος Βλαδίτσινα πρός τήν ἴδια, πού πραγματοποιοῖ ἡ βιστερνιτσέα Ἀλεξάνδρα Οὐρσάκε. Ἀντιθέτως, ὁ Χερμεζίου ὑποστήριξε πῶς τό κτήμα αὐτό, ὕστερα ἀπό ἔγγραφο μοιρασιάς τῆς 1ης Ἰουνίου 1655 (7163) δόθηκε στόν Βασίλειο Σολδάν, ἀδελφό τῆς Ἀλεξάνδρας.

Τό Ντιβάνι ὕστερα ἀπό τήν ἔρευνα τῶν δικαιολογητικῶν, δικαίωσε τή μονή. Ἐάν ὅμως ὁ Χερμεζίου μπορέσει νά ἀποδείξει μέ γνήσια ἔγγραφα

(ὄχι ἀντίγραφο) πὺς τὸ Βλαδίτσινα δέν ἀποτέλεσε προῖκα τῆς Ἀλεξάνδρας ἀλλὰ ἀνῆκε στὸν ἀδελφὸ τῆς, θὰ μποροῦσε μετὰ ἀπὸ δίκη νὰ τὸ διεκδικήσει.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1744**. Ρωσικὴ μτρ. ἀρ. **1737**.

893

1811, 18 Μαΐου.

Ὁ Θεόδωρος Μπάλς γράφει στὸν ἀδελφὸ του Μανωλάκη νὰ δώσει στὸν Μελετίο, ἡγουμένο τῆς μονῆς Ὁκνας, 1.000 λέι, τὰ ὁποῖα εἶχε κρατήσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **265**.

894

1811, 20 Ἰουνίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου γράφει στοὺς ὄρεινους κατοίκους τοῦ Μπρατίλα δέ Σοὺς οἱ ὁποῖοι διαμένουν σέ κτῆμα τῆς μονῆς Πρέτσιστας γιὰ τὴν διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου Μελετίου σχετικά μέ τίς ἡμέρες τοῦ ἀγαρικουῦ πού πρέπει νὰ ἐργάζονται.

Στό τέλος τοῦ μηνός πρέπει νὰ ἔλθουν, ὅπως καί ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς, ἐνώπιόν τῆς γιὰ νὰ δώσουν ἐξηγήσεις, ἀλλιῶς θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ τὸ πράξουν ἀπὸ τοὺς φοροεισπράκτορες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **600**.

895

1811, 27 Ἰουνίου.

Κατάλογος περιλήψεων τεσσάρων ἐγγράφων πού κατέχει ὁ στόλνικος Ἰωάννης Κέσκου στό Σαλίστε τοῦ νομοῦ Χοτίν καί ἀφοροῦν στὰ κτήματα Σαραούτζι καί Βλαδίτσινα. Χρονολογοῦνται (μεταξύ 1633-1657). Καταγράφονται καί ἄλλα τέσσερα (μεταξύ 1641-1704) πού ἀφοροῦν στὴν ἐτοιμασία τοῦ χάρτη τῶν δύο κτημάτων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1734 A**.

896

1811, 27 Ιουνίου.

Χάρτης πού περιλαμβάνει τά κτήματα Ράσκοβ, Γκεργκεούτζι, Τσεπανά-
σουν καί Προμαρένι, δίπλα στόν ποταμό Νίστρον. Γειτονεύουν μέ τό Ζαρο-
σένι, τό Βλαδίτσινα, τό Σαραούτζι, τό Ναδαμπαούτζι, Σταουτσένι, κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 1734 B.

897

1811, 30 Ιουνίου.

Ἡ Rârcălăbia τοῦ Χοτίν βεβαιώνει πώς ὁ ἀρχιμανδρόνιτης Μελέτιος, ἡγού-
μενος τῆς μονῆς Ὕκνας, ἦλθε καί παρέμεινε στό Χοτίν 10 ἡμέρες, ὕστερα
ἀπό τό αἶτημα πού υπέβαλε στό Ντιβάνι ὁ fiscos ἀπό τή Μπουκοβίνα γιά τήν
ἔρευνα τῶν δικαιολογητικῶν τοῦ κτήματος Σαραούτζι.

Τελικά δέν παρουσιάσθηκε ὁ fiscos.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 267.

898

1811, 10 Ἰουλίου.

Ἡ Rârcălăbia τοῦ Γαλατζίου γράφει στόν Θεόδωρο [...] căpitan νά μὴν
ἐμποδίζει τόν ἐπιστάτη τοῦ κτήματος Ἰδελένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέ-
τσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, νά εἰσπράττει τόσο τό εἰσόδημα τοῦ κτήματος
ὅσο καί ἐκεῖνο τοῦ ποτοπωλείου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 1220.

899

1811, 10 Ἰουλίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐκφράζει τή δυσαρέσκειά του πρὸς τόν ἀρχι-
μανδρόνιτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα,
ἐπειδὴ δέν περιμένε νά συναντήσῃ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κλήρου τῆς

Μπουκοβίνας οί όποιοι διεκδικούν τό κτήμα Βλαδίτσινα, ιδιοκτησία τής μονής, τό Σταραούτζ, καί άλλα.

Ό κλήρος παρουσίασε όρισμένα δικαιολογητικά άπ' όπου φαίνονται καθαρά τά όριοθετικά σημάδια γιά κάθε κτήμα, συνεπώς ή παρουσία του Μελετίου μέ τά έγγραφα τής μονής είναι άπαραίτητη ώστε νά μήν ύπάρχουν διεκδικήσεις εις βάρος τής.

Ός προς τή διένεξη μεταξύ του κλουτσιάρη Ντίνου Νεγκρούτζ καί του κλήρου τής Μπουκοβίνας γιά τήν κατοχή του κτήματος Σαραούτζι τό Ντιβάνι δικαίωσε τόν πρώτο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 268.

900

1811, 10 Ιουλίου.

Ό κλουτσιάρης Ντίνου Νεγκρούτζ γράφει στον άρχιμανδρίτη Μελέτιο, ήγούμενο τής μονής Πρέτσιστας, πώς γιά τήν παλαιά διένεξη άναγκάσθηκε νά άπευθυνθεί στον Μητροπολίτη καί στο Ντιβάνι.

Κατέχει τέσσερα έγγραφα, άπ' όπου φαίνεται πώς τό κτήμα Σαραούτζι βρίσκεται ανάμεσα στο Ναμπαδαούτζι καί τό Βλαδίτσινα. Πρίν τήν όριοθέτηση στο Βλαδίτσινα καί στο Σαραούτζι θά πρέπει -κατά τήν άποψη του- νά γίνει ή όριοθέτηση των γειτονικών κτημάτων. Μόνο τότε θά γνωρίζει ή μονή ποιά έκταση πρέπει νά κατέχει.

Προσκαλεί τόν ήγούμενο νά έλθει στο Χοτίν προσωπικά ή νά στείλει έπιστάτη, ώστε νά γίνει ή όριοθεσία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. 1741.

901

1811, 16 Ιουλίου.

Ό Άνδρέας Βασιλέβ, διοικητής του τάγματος των Δραγώνων άπό τό Περεϊασλάβ, παραχωρεί στον άρχιμανδρίτη Σαμουήλ Νικολάιεβιτσι, ήγούμενο τής μονής Σάδοβας, πιστοποιητικό καλής συμπεριφοράς άπέναντι στα ρωσικά άυτοκρατορικά στρατεύματα όσο αυτά βρισκονταν στήν Όλτένια.

Πρωτότυπο, Ρωσικά, άρ. 1743.

902

1811, 12 Ὀκτωβρίου.

Ὁ διάκος Θεόδωρος Τοκάν μαρτυρεῖ πῶς εἶδε στὸν Γεώργιο Γκίνις ἕνα πιστοποιητικό πού ἀφοροῦσε στὴν ἔκταση Καπριόρου, τοῦ κτήματος Ποϊέ-νι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕωνα.

Μάρτυρες: Νικόλαος Μαυρούς ἀπὸ τὸ Μπαλανεάσα, Θεόδωρος Πρικό-πιε, Λούπου Νεδέλκου, Θωμᾶς γιὸς τοῦ Πέτου, Κόστε γιὸς τοῦ Διάκου, Σάνδου Μοκάνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 409.

903

1811, 1 Νοεμβρίου.

Συμφωνία –ἕστερα ἀπὸ δίκη– μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος) καί τοῦ κλουτσαίρη Ντίνου Νεγκρούτς. Ἡ μονή θά κατέχει τὸ κτῆμα Βλαδίτσινα ἐνῶ ὁ κλουτσαίρης τὸ Σαραούτςι τοῦ νομοῦ Χοτίν.

Ὡς πρὸς τὸ εἰσόδημα τοῦ Σαραούτςι, τὸ ὁποῖο ἡ μονή εἶχε ἐκμισθώσει γιὰ τρία χρόνια στὸν διοικητὴ τοῦ Χοτίν ἔναντι 8000 λεί τὸ χρόνο, αὐτὸ νά μοιράζεται ἀνάμεσα στίς δύο πλευρές.

Γραφέας ὁ Βασίλειος Λάνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 266.

904

1811, 17 Δεκεμβρίου.

Ὁ κλουτσαίρης Ἰωάννης Σταμάτε γράφει στὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὕωνα γιὰ τρέ-χουσες ὑποθέσεις της: Διένεξη μέ τὸν Ἰωάννη Μπλανάρου γιὰ τὸ κτῆμα Χερ-τιοάνα, κλοπὴ τῶν δικαιολογητικῶν μὴ ὀνομαζόμενου κτήματος, καταπάτηση τοῦ Χερτιοάνα ἀπὸ τὸ Μάγγλε, τοῦ μακαρίτη μπάνου Μανωλάκη Χρυσοβέργη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 688.

905

1811, 27 Δεκεμβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, ζητεῖ ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῶν Ντιβανίων τῆς Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας, Βασίλειο Β. Μιλόσεβιτσι νά γίνει ἐκ νέου δίκη μέ τὸν συνταγματάρχη Μανωλάκη Μπάλς γιὰ τὴν κατοχὴ ὁλόκληρου τοῦ κτήματος Βλαδίτσινα.

Σέ προηγούμενη δίκη εἶχε ἀποφασισθεῖ νά κατέχει τό μοναστήρι τό μισό μόνο τοῦ προαναφερομένου κτήματος, μαζί μέ τό μισό τοῦ Σαραουτζι καὶ τμήμα τοῦ Ναδαμπαουτζι.

Πρωτότυπο, παράλληλο κείμενο Ρουμανικά καὶ Ρωσικά, ἀρ. 1739.

906

1811, 27 Δεκεμβρίου.

Γνωστοποίηση τοῦ γερουσιαστῆ Μιλόσεβιτσι σχετικά μέ τὴ δυνατότητα πού παρέχεται πρὸς κάθε ἐνδιαφερόμενο νά ξεκινήσει δικαστικὸ ἀγῶνα χωρὶς τὴν ἀδεία του.

Ὁ Μανωλάκης Μπάλς μπορεῖ λοιπὸν νά κάνει αἴτηση στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά τοῦ ὀρισθεῖ ἡμερομηνία δίκης γιὰ τὴν κατοχὴ τῶν κτημάτων Βλαδίτσινα καὶ Ναδαμπαουτζι.

Ρουμανικὴ μετάφραση ἀπὸ τὰ Ρωσικά, ἀρ. 264.

907

[Μετά τό 1811].

Κατάλογος περιλήψεων δεκαπέντε ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στοὺς λειμῶνες πού κατέχουν οἱ μονές Πρέτσιστα καὶ Ραδουγκάνου στό κτήμα Γκαλιάν.

Χρονολογοῦνται μεταξύ 24 Ἰουνίου 7184 (=1676) – 6 Ἰουνίου 1811.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 315.

908

1812, 19 Ιανουαρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας (ὑπογράφουν πέντε βογιάροι) γνωστοποιεῖ στὸν ἡγούμενο τῶν μονῶν Ραδουκάνου καὶ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὅκνα, ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, νά ἔλθει μέχρι τὶς 15 Αὐγούστου ἐνώπιόν του, στὸ Ἰάσι, μέ τὰ δικαιολογητικά τοῦ κτήματος Τσερτιόνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 747.

909

1812, 10 Φεβρουαρίου.

Ὁ Κωστάκης Κυριάκ καὶ ὁ ἀδελφός του Ἰορδάκι πωλοῦν στὸν θεῖο τους Βασίλειο, πρῶην μεγάλο σερδάρη, ἕξι ἡμικτάρια καὶ μία *firtă* ἀμπελιοῦ πού εὑρίσκεται δίπλα σ' ἐκεῖνα τῆς μονῆς ἀπὸ τὸ Ὅκνα, μέ οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ οἰνοπωλεῖο καὶ μέ αἰλλή, στοὺς ἀμπελῶνες Ὀδομπέστι, στὸν νομό Πούτνα, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 2000 λέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1217.

910

1812, 15 Φεβρουαρίου.

Τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γνωστοποιεῖ στὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, πὼς ὁ Βασίλειος Χερμεζίου μέ τὸν ὅποιο εἶχε παλαιότερα δίκη γιὰ τὴν κατοχὴ τοῦ κτήματος Βλαδίτσινα τοῦ νομοῦ Χοτίν, δωρεὰ τῆς Βιστερνιτσέσσας Ἀλεξάνδρας Οὐρσάκε, ἐντόπισε ἔγγραφα πού ἀμφισβητοῦν τὴ δωρεὰ.

Τοῦ κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφαση νά ἐμφανισθεῖ στίς 10 Μαρτίου προσωπικά ἢ νά στείλει ἐπιστᾶτή μέ τὰ δικαιολογητικά τῆς μονῆς. Σέ περίπτωση ἄρνησης ἢ μονῆ δέν μπορεῖ νά κατέχει πλέον τὸ κτῆμα αὐτό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1731.

911

1812, 25 Ἀπριλίου.

Ὁ κουρέας Γεώργιος Τανάσε μαρτυρεῖ πὼς ὁ γαμπρός του Παῦλος καὶ ἡ κόρη του Μαρία ἔβαλαν ἐνέχυρο στὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο γιὰ τρία χρόνια τὸ ἀμπέλι πού εἶχε παραχωρήσει ὁ Τανάσε στὴν κόρη του ὡς προῖκα ἐναντι ἑνὸς χρέους 300 λέι.

Τώρα ὁ ἴδιος βάζει ἐνέχυρο στὸν ἀρχιμανδρίτη καὶ τὸ δικό του τεμάχιο ἀμπελιοῦ, μαζί μὲ οἶνοπωλεῖο καὶ ἐργαλεῖα, ἐναντι 30 λέι τὸ χρόνο.

Μάρτυρες: Ὁ Ἀπόστολος Τανάσε καὶ Γεώργιος Κροῦτόρουλ.

Γραφέας ὁ ἱερέας Στέφανος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1214.

912

1812, 25 Ἀπριλίου.

Ἡ μαῖα Ἀναστασία καὶ ἡ ἀδελφή της Στάνα μαρτυροῦν γιὰ ἕνα οἰκόπεδο προορισμένο γιὰ ἀνέγερση οἰκίας πού εὑρίσκεται κοντὰ σέ ἕκταση τῆς μονῆς Ραδουκάνου.

Κατὰ τὴ διάρκεια ὁριοθεσίας οἱ δύο ἀδελφές καταπάτησαν μὲ ἕνα stânpjen ἐκεῖνο τοῦ μοναστηριοῦ.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς, ἤθελε νὰ τοὺς ρίξει τὴ μάντρα. Οἱ δύο ἀδελφές τὸν παρακάλεσαν νὰ τοὺς τὸ ἀφήσει γιὰ δύο χρόνια.

Γραφέας ὁ Δωρόθεος iconar.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1447.

913

1812, 26 Ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργου Ὀκνα, ἀπευθύνεται στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας σχετικὰ μὲ τὴν πρόθεση τοῦ σλουτζιάρη Σταμάτη νὰ κτίσει ἕνα μύλο στό μυλόφραγμα τῆς σκῆτης ἀπὸ τὸ Γκούρα Ρακατάουλου [ὀνόματι Ρούνκουλ] τοῦ νομοῦ Τεκούτσι οcol Πολοτσίν.

Ζητεί νά σταλεῖ ἔγγραφο πρὸς τοὺς ἰσπράβνικους τοῦ νομοῦ Τεκούτσι νά ἐρευνήσουν τὴν ὑπόθεσιν. Ἐάν δέν λυθεῖ τὸ θέμα ἐπὶ τόπου νά ὀρίσουν ἡμερομηνία ὥστε νά γίνῃ δίκη ἐνώπιον τοῦ Ντιβανίου.

Στὶς 30 Ἰουνίου τὸ Ντιβάνι διατάζει τὴν Isprǎvnicia τοῦ νομοῦ Τεκούτσι νά ἐρευνήσῃ τὸ θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1041**.

914

1812, Ἰούνιος.

Ὁ ἀρχιμανδριτὴς Μελέτιος, προεστὼς τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, ἀπευθύνεται στὸν πρόεδρο τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας, Βασίλειο Ἰ. Κρασονομιλόσεβιτσι, σχετικά μὲ τὴν κατοχὴ τοῦ κτήματός τῆς Βλαδίτσινα τοῦ νομοῦ Χοτίν.

Τὸ κτήμα αὐτὸ ἀποτελοῦσε δωρεὰ τῆς Ἀλεξάνδρας Οὐρσακιοάε βιστερνισέσσας, κτητόρισσας τῆς μονῆς, ἡ ὁποία τὴν κατεῖχε ὡς προῖκα. Τελευταία τὴν δωρεὰ τὴν ἀμφισβητεῖ ὁ Βασίλειος Χερμεζίου, ἀπόγονος τοῦ Βασιλείου Σολδάν, ἀδελφός τῆς Ἀλεξάνδρας.

Ὁ ἡγούμενος παρακαλεῖ νά δημιουργηθεῖ μία ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἀπὸ τὸν λογοθέτη Ἰορδάκε Κάντα, τὸν βόρνικο Κωνσταντῖνο Μπαλσοῦκα καὶ τὸν βόρνικο Κωνσταντῖνο Παλάδε, ἀλλὰ χωρὶς τὸν βόρνικο Κωνσταντῖνο Μπάλς, ἡ ὁποία νά ἐρευνήσῃ σὲ βάθος τὸ θέμα.

Πρωτότυπο, παράλληλο κείμενο Ρουμανικά καὶ Ρωσικά, ἀρ. **1738**.

915

1812, πρὶν ἀπὸ τὶς 3 Αὐγούστου.

Ὁ ἀρχιμανδριτὴς Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, παρακαλεῖ τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά ὀρίσῃ ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἀπὸ mazili, ἡ ὁποία νά ὀριοθετήσῃ σωστά τὸ κτήμα τῆς Παντσέστι τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς Σκαρισσάρα, ἰδιοκτησία τῶν ἐλεύθερων χωρικῶν, πού τὸ καταπατοῦν.

Στὶς 3 Αὐγούστου ὁ μέγας λογοθέτης διατάζει νά σταλεῖ διαταγὴ γὰρ τοὺς mazili.

Στὶς 6 Αὐγούστου τὸ Ντιβάνι στέλνει στοὺς ἰσπράβνικους τὴν διαταγὴ νά ὀρίσουν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **748**.

915

1812, πριν από τις 3 Αυγούστου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, παρακαλεῖ τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας νά ὀρίσει ἐπιτροπή ἀποτελούμενη ἀπό mazili, ἡ ὁποία νά ὀριοθετήσῃ σωστά τὸ κτῆμα τῆς Παντσέστι τοῦ νομοῦ Τεκούτσι, πρὸς τὴν πλευρά τῆς Σκαρισσοάρα, ἰδιοκτησία τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν, πού τὸ καταπατοῦν.

Στίς 3 Αυγούστου ὁ μέγας λογοθέτης διατάζει νά σταλεῖ διαταγή γιὰ τούς mazili.

Στίς 6 Αυγούστου τὸ Ντιβάνι στέλνει στοὺς ἰσπράβνικους τὴν διαταγή νά ὀρίσουν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 748.

916

1812, 16 Σεπτεμβρίου.

Ὁ γεροισιαστής καὶ ἱππότης Β. Μιλόσεβιτσι στέλνει ἀναφορά στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας μετὰ τὴν ἔρευνα τῆς διένεξης μεταξύ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα καὶ τοῦ Βασιλείου Χουρμεζίου γιὰ τὴν κατοχή τοῦ κτήματος Βλαδιτσένι τοῦ νομοῦ Χοτίν.

Ἄναλүйε τὰ δικαιολογητικά τῆς κάθε πλευρᾶς. Ἡ μονὴ κατέχει ἔγγραφο τῆς Ἀλεξάνδρας Οὐρσακιοάε, μέ ἡμερομηνία 15 Ἰανουαρίου 7198 (=1690) μέ τὸ ὅποιο τῆς δωρίζει τὸ κτῆμα, καθὼς καὶ ἀρκετὰ ἄλλα. Ἐπί πλέον μετὰ τὴν ρωσικὴ κατάκτηση τῆς Βεσσαραβίας ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἰδιοκτησιῶν διαπίστωσε πὼς ὀρθῶς κατέχει ἡ μονὴ τὸ Βλαδιτσένι.

Ὁ Χουρμεζίου ἀμφισβητεῖ ὁμως τὴ δωρεὰ καὶ παρουσιάζει ἀντίγραφο ἐνός ἔγγραφου μοιρασιάς τῆς 1ης Ἰουνίου 7163 (=1655) μεταξύ τοῦ Θεοδώρου Μπάσοτα, τοῦ Βασιλείου Σολδάν καὶ τοῦ Γεωργίου Σεπτιλίτσι, μέ τὸ ὅποιο τὸ Βλαδιτσένι παραμένει στὴν ἰδιοκτησία τοῦ Σολδάν.

Ὁ Μιλόσεβιτσι θεωρεῖ πὼς τὰ δικαιολογητικά τοῦ Χουρμεζίου δέν πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη. Ἐπί πλέον γιὰ 100 χρόνια κανεὶς δέν ἀμφισβήτησε τὴν κατοχὴ τοῦ κτήματος ἀπὸ τὴ μονή. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο προτείνει νά παραμείνει στὴν ἰδιοκτησία τοῦ μοναστηριοῦ.

Ρουμανικά μτφρ. ἀπὸ τὰ Ρωσικά, ἀρ. 261. Ἀντίγραφο ἀρ. 262.

917

1812, 16 Σεπτεμβρίου.

Ἀπόφαση ἀρ. 4896 μέ τήν ὁποία ὁ πρόεδρος τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας, Βασίλειος Κρασνομιλόσεβιτσι, δικαιώνει τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργου Ὕοκνα (ἠγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος) στή διένεξη πού ἔχει μέ τόν Βασίλειο Χουρμεζίου γιά τήν κατοχή τοῦ κτήματος Βλαδίτζινας.

Ἀντίγραφο, Ρωσικά, ἀρ. 1735.

918

1812, 20 Σεπτεμβρίου.

Ὁ ζιτνιτσιάρης Κόστε Βασιλείου γράφει στόν ἀρχιμανδρῆτη Μελέτιο σχετικά μέ τό ποσό τῶν 2000 λεί ἀπό τήν ἐξάμηνη δόση τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐνοικίου τοῦ κτήματος Βλαδίτζινας, τήν ὁποία κατέσχεσε ἡ Pârcălăbia.

Ἡ τελευταία ὄρισε τόν Ἰορδάκε Μανζάκου ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νά λάβει ἕνα ποσό ἀπό τόν στόλνικο Μιχαλάκη νά πληρώσει τίς 2000 λεί, καί νά ζητήσει ἀπόδειξη.

Ὡς πρός τό οἰκόπεδο στό Χοτίν δέν μπόρεσε νά καταλήξει σέ κανένα ἀποτέλεσμα ἐπειδή εἶναι ἀναγκαία ἡ παρουσία τοῦ ἠγούμενου. Γύρω ἀπό τά ὄχυρά πού κατασκευάστηκαν ἐκεῖ πρέπει νά ὑπάρχει ἐλεύθερος χώρος, ἄρα ἡ μονή δέν μπορεῖ νά ἀνεγείρει οὔτε σπίτια οὔτε βοθητικά κτίρια. Ἐάν μεταβεῖ ἐπί τόπου ὁ ἠγούμενος μπορεῖ νά ἐξασφαλίσει οἰκόπεδο σέ ἄλλο σημεῖο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1736.

919

1812, 21 Σεπτεμβρίου.

Ὑστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ γερουσιαστῆ Βασιλείου Ἰ. Κρασνομιλόσεβιτσι τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργου Ὕοκνα τήν κατοχή τοῦ κτήματος Βλαδίτζινα τοῦ νομοῦ Χοτίν χωρίς νά τήν ἐνοχλεῖ πλέον ἡ οἰκογένεια τοῦ Βασιλείου Χουρμεζίου.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1733.

920

1812, πριν από τις 27 Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὑόκνα, διαμαρτύρεται στό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας πῶς τό ἀμπέλι τῆς στό χωριό Γκροζέστι, πού ἀποτελεῖ δωρεά τῆς Σουλτάνας Γκραματιτισεάσα ἀπό τό Φωξάνι, καταπατεῖται ἀπό τεμάχιο τοῦ σεργάρη Κωνσταντίνου Μποτεζάτου καί τῶν ἀδελφῶν Μανολάκη Ἀβράμ căpitan καί Νικολάκη πιτάρη.

Παρακαλεῖ νά σταλεῖ διαταγή στή Stăroștia τοῦ νομοῦ Πούτνα νά ὀρίσει ἕνα mazil, ὁ ὁποῖος μετά τήν ἐρευνα τῶν δικαιολογητικῶν νά ὀριοθετήσῃ τό ἀμπέλι καί νά τοποθετήσῃ τά ὀριοθετικά σημάδια.

Στίς 27 Σεπτεμβρίου τό Ντιβάνι στέλνει τό ἔγγραφο στή Stăroștia.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1218.

921

1812, 15 Νοεμβρίου.

Ἡ Stăroștia τοῦ νομοῦ Πούτνα διατάζει τόν ποστέλνικο Μιχαήλ καί τόν căpitan Ἀλέκο ἀπό τό Ὀδομπέστι νά ὀριοθετήσουν ἕνα τεμάχιο πού ἔχει ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὑόκνα στό χωριό Γκροζέστι πού καταπατεῖται ἀπό γείτονες.

Νά ἐτοιμάσουν μαρτυρία καί ἔπειτα νά τοποθετήσουν ὀριοθετικά σημάδια.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1215.

922

1812, 18 Νοεμβρίου.

Ὁ [...] βόρνικος de poartă καί ὁ Ἀλέκος bașbulucbaș συντάσσουν ὀριοθετική μαρτυρία γιά τό ἀμπέλι πού ἔχει ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὑόκνα στό Γκροζέστι, ὕστερα ἀπό τή διαμαρτυρία τοῦ ἀρχιμανδρῆτη Μελετίου πρὸς τό Ντιβάνι.

Στίς 17 Δεκεμβρίου ἡ Stăroștia τοῦ νομοῦ Πούτνα ἐπικυρώνει τήν ὀριοθεσία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1219.

923

1812, 19 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἀναστάσιος Παρκάρου μαρτυρεῖ πὼς ἐκμίσθωσε τὸ οἰνοπωλεῖο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὀκνα μέχρι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἔναντι 80 λεί.

Στὶς 26 Ὀκτωβρίου θὰ πρέπει νὰ παραδώσει στὴ μονὴ τόσο τὴν οἰκία ὅσο καὶ τὴν ἀποθήκη σὲ καλὴ κατάσταση.

Μάρτυρας ὁ Γεώργιος Μπουκουρεστέανου.

Γραφέας ὁ Ἀλέκος βαβδουχας.

Στὸ verso τοῦ ἐγγράφου σημείωση τοῦ Παρκάρου πὼς πλήρωσε ἤδη στὴ μονὴ 40 λεί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1216.

924

1813, 13 Ἰανουαρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν μέ τὸ ὄποιο ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἡγούμενο μὴ κατονομαζόμενης μονῆς τὸν εὐχαριστεῖ γιὰ τὴν ἐπιστολὴ του τῆς 26ης Δεκεμβρίου μέ τὶς ἐορταστικὲς εὐχὲς του. Τὸν ἐνημερώνει γιὰ τὴν ἐπικύρωση τῶν ἀφιερωματικῶν ἐγγράφων τοῦ μπάνου Θωμᾶ Κόσμα μέ τὴν συγκατάθεση τῆς μπανέσας Αἰκατερίνης. Ἡ τελευταία καλὸ εἶναι ν' ἀποβάλλει κάθε διαταγμὸ. Παράλληλα ὑπόσχεται κάθε δυνατὴ βοήθεια πρὸς αὐτὴν γιὰ τὴν ἐπίλυση ὁποιοῦδήποτε προβλήματος. Ἐξηγεῖ ὅτι δέν τῆς ἀπάντησε σὲ προηγούμενο γράμμα τῆς ἐξ' αἰτίας πολλῶν εὐθυνῶν καὶ ὄχι ἀπὸ ἀδιαφορία. Τὸ δὲ γράμμα τῆς θέλει νὰ τὸ ἀναθέσει στὸν Μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 656.

925

1813, 15 Μαρτίου.

Κατάλογος τῶν ἐργασιῶν πού πραγματοποιοῖσαν κοσμικοὶ στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, συνολικῆς ἀξίας 1.237 λεί.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 663.

926

1813, 15 Μαρτίου.

Κατάλογος εργασιῶν πού πραγματοποιήσαν ὀρισμένοι κοσμικοὶ στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ στό Ἰάσι (ἐπισκευές σέ πολυέλεους, ἱερά ἄμφια καί ἡ ἄξια τους).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **662**.

927

1813, 17 Μαρτίου.

Κατάλογος εργασιῶν πού ἔγιναν στή μονή τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ ἀπό τόν ἡγούμενο καί ἀπό κοσμικούς. Πρόκειται γιά τοποθέτηση θυρῶν, παραθύρων, ραφιῶν, κλειδαριῶν. Περιλαμβάνει ἐπίσης ποσά γιά ἀγορά σπιτιῶν καί ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων (κανδήλια, τενεκέδες, πολυέλεους, σταυρούς, μανουάλια, εἰκόνες).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **658**. Μέ παρόμοιο περιεχόμενο τό ἔγγραφο ἀρ. **659**. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **661**.

928

1813, 18 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα ἐπειδή οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ καταπατοῦν τό τεμάχιο πού ἔχει τό μοναστήρι στό κτήμα τοῦ νομοῦ Πούτνα, Καλιμανέστι.

Στίς 20 Μαρτίου ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης διατάζει τούς starostī τοῦ νομοῦ νά ἐρευνήσουν τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1393**.

929

1813, 19 Μαρτίου.

Ὁ πρεσβύτερος Ράδου γράφει στόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο γιά τή διένεξη πού ἔχουν δύο ἱεροψάλτες, ὁ Ἰωάννης γιός τοῦ ἱερέα Χαράτζου καί ὁ

Νικόλαος γιός του ἱερέα Σενδρόιου, μέ μή ἀναφερόμενα ἄτομα γιά μερικά ἄλογα πού πέθαναν τά προηγούμενα χρόνια.

Τόν παρακαλεῖ νά τοῖς βοηθήσει στή δίκη καί θά του εἶναι ὑποχρεωμένοι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 259.

930

1813, 22 Μαρτίου.

Ὁ Μητροπολίτης τῆς Μολδαβίας Βενιαμίν ἐπικυρώνει τήν ἀφιέρωση τῆς ἐκκλησίας του Ἁγίου Θωμά του Ἰασιού, ἡ ὁποία βρίσκεται στή συνοικία Πακουράρι ὡς μετόχι τῶν μονῶν Πρέτσιστας του Τάργκου Ὁκνα καί Ἰβήρων, σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία του μακαρίτη τώρα κτήτορα Θωμά Κόσμα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 651.

931

1813, 26 Μαρτίου.

Καταγραφή ὅλης τῆς ἀκίνητης περιουσίας τῆς ἐκκλησίας του Ἁγίου Θωμά του Ἰασιού, μετοχίου τῆς μονῆς Ἰβήρων καί τῆς μονῆς Πρέτσιστας του Τάργκου Ὁκνα. Περιλαμβάνει ἱερά ἄμφια, ἱερά σκευή, ἔντυπα, κελλιά, σπίτια, τό οἶνοπωλεῖο μέ τήν ἀποθήκη, ποτοπωλεῖα καί ὀκτώ ἡμεκτάρια ἀμπελώνια στό Ρέδιουλ Τατάρουλου, στό κτήμα του σπαθάρη Ἀλέκου Μαυροκορδάτου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 653.

932

1813, 28 Μαρτίου.

Ἡ Vistieria τῆς Μολδαβίας γνωστοποιεῖ στόν cäpitan του plai Οἰτούζ καί τοὺς ἱσπράβνικους του νομοῦ Μπακάου ὅτι ἡ μονή Πρέτσιστα του Τάργκου Ὁκνα κατέχει ἡγεμονικό χρυσοβούλλο ἀπαλλαγῆς φόρων γιά ἔξι ἀνθρώπους πού ἔφερε ἀπό τήν Οὐγγαρία: Ἰωάννη, Νίτζα, Ἰβάν, Πρέδα, ἐγκατεστημένους στό Τάργκου Ὁκνα, καί Στάν μαζί μέ τόν Ἀβραάμ πού βρίσκονται στό Κασίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1414.

933

1813, 29 Μαρτίου.

Μαρτυρία του Μητροπολίτη Μολδαβίας Βενιαμίν. Ἀφορᾶ τό σπίτι πού ἀγόρασε γιά λογαριασμό του μακαρίτη τώρα μπάνου Θωμᾶ Κόζμα. Ὁ τελευταῖος δέν ἤθελε νά γίνει γνωστή ἡ ταυτότητα του ἀγοραστή. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Βενιαμίν τό δώρισε στήν ἐκκλησία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 657.

934

1813, 4 Ἀπριλίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδριτής Μελέτιος Ἰβηρίτης μέ τό ὄποιο, ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν ἡγεμόνα Σκαρλάτο Καλλιμάχη: α) Τόν ἐνημερώνει γιά τήν ἀνοικοδόμηση του μετοχίου του Ἀποστόλου Θωμᾶ στό Ἰάσιο ἀπό τόν Θωμᾶ Κόσμα, γιά τήν ἀφιέρωσή του στή μονή Ἰβήρων καθώς ἐπίσης καί τήν ἀφιέρωση τῆς Πρέτσιστας στήν ἴδια μονή σύμφωνα μέ τά σχετικά ἔγγραφα, β) του ζητεῖ νά ἐπικυρώσει μέ ἡγεμονικό χρυσόβουλλο τήν ἔνταξη τῶν ἀνωτέρω μετοχιῶν στή μονή Ἰβήρων.

Στό ἔγγραφο αὐτό ἐπισυνάπτεται δεύτερο του 1818 μέ τό ὄποιο, ὁ ἀρχιμανδριτής Μελέτιος βεβαιώνει τήν σύνταξη καί τήν ἐπικύρωση του χρυσόβουλλου ἐκ μέρους του ἡγεμόνα καί τήν παράδοσή του στή μονή, ἐνῶ ἀναφέρεται καί στήν παραχώρηση ἐκ μέρους του βοεβόδα ξέι ἐργατῶν προερχομένων ἀπό τήν Οὐγγαρία, οἱ ὅποιοι ὁμως κατά τήν διάρκεια ὀλιγομέρους ἀπουσίας του, ὑπῆρξαν θύματα ἀρπαγῆς καί κλοπῆς.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 652.

935

1813, 20 Ἀπριλίου.

Ὁ ἱερέας Δουμητράσκο, μαζί μέ τή σύζυγό του Παρασκευή καί τά παιδιά τους, κάτοικοι του χωριοῦ Στράμπα του νομοῦ Μπακάου, δίπλα στον ποταμό Ταϊλάουλ Μάρε, δωρίζουν στή μονή Πρέτσιστα του Τάργου Ὁκνα (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτής Μελέτιος) ἕνα stânjen κτήματος στή θέση Πογιάνα.

Μάρτυρας ὁ Ἰωσήφ, προηγούμενος τῆς μονῆς Μπογκδάνας.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 406.

936

1813, 17 Ιουλίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Σαρσαῖλα συμφωνεῖ μέ τόν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας, νά ἀποξηράνει μία ἔκταση τεσσάρων fālci στό Σαράατα, γιά τήν ὁποία νά λάβει ἀπό τό μοναστήρι ἀπό τρία λεί και πέντε ocale ἀλεύρι γιά κάθε false.

Πῆρε προκαταβολή δύο λεί και στό τέλος τῆς ἐργασίας θά λάβει ἄλλα πέντε καθώς και 20 ocale ἀλεύρι.

Μάρτυρες: Στέφανος Μπάριμπου μεδελνιτσιάρης, Κωνσταντῖνος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 295.

937

1813, 7 Αὐγούστου.

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, ἐπικυρώνει τήν ἀφιέρωση τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ στό Ἰάσι, κτήτορες τῆς ὁποίας ἦταν ὁ μπάνος Θωμᾶς Κόζμα και ἡ σύζυγός του Αἰκατερίνη, στή μονή Ἰβήρων.

Ὁ ἴδιος, ἐπικυρώνει στήν ἐκκλησία τήν κατοχή ἔξι liude (ξένοι, φερόμενοι ἀπό τό ἐξωτερικό), οἱ ὁποιοί θά εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπό φόρους και ἀγγαρεῖες.

Γραφείας ὁ Βεῖσα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 654. Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. 650.

938

1813, 10 Αὐγούστου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα γιά τήν καταπάτηση τοῦ κτήματος Λεϊτένι, ἰδιοκτησία τῆς, ἀπό κτήμα τῶν κατοίκων τοῦ Μπαζάου.

Στίς 20 Αὐγούστου ὁ ἡγεμόνας Σκαρλάτος Καλλιμάχης διατάζει τόν πρῶνν μεγάλο σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρτζα νά ἐρευνήσει τό θέμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 488.

1813, 12 Αὐγούστου, Βουκουρέστι.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδριότης Ματθαῖος Γρηγοριάτης μέ τό ὅποιο ἀναφέρεται στήν ἐπίσκεψη τῶν ἐκλεγμένων ἐξάρχων στήν μονή Κοτροτζενίου καί στήν πρόθεσή τους νά τόν ἀνακηρύξουν ἡγούμενο αὐτῆς τῆς μονῆς.

– Ἄρνεῖται ὁμως τήν ἐπιλογή γιά ἓνα τέτοιο ὑπόουρημα, ἐξ αἰτίας τοῦ γήρατος καί προσωπικῶν ἀσθενειῶν. Τοῦς προτρῶπει νά ἐκλέξουν ἄλλον γι' αὐτή τή θέση, ὑποσχόμενος μάλιστα ὅτι θά τόν βοηθᾷ ὅσο τό δυνατόν περισσότερο.

– Στό ἐν λόγω ἔγγραφο ἐπισυνάπτονται οἱ ἐξῆς ὄροι, τοῦς ὁποίους ὁ νέος ἡγούμενος ὀφείλει νά τηρεῖ:

α) Νά εἶναι ἐγγράμματος, ἄοκνος, ἐνθερμος ζηλωτής, συνεργάσιμος μετά τῶν ἄλλων συναδελφῶν του, ὥστε νά συζητεῖ ὄλες τίς ὑποθέσεις καί νά τίς παραπέμπουν στοῦς πληρεξούσιους ἐπιτρόπους.

β) Μετά τόν διορισμό τοῦ ἡγουμένου πρέπει ν' ἀκολουθήσει ὁ διορισμός τοῦ δικαστῆ, τοῦ οἰκονόμου, τοῦ ταμῆα, ὥστε νά ὑπογράφονται ὄλες οἱ συμφωνίες καί ὁμολογίες.

– Νά γίνεται ἐτήσιος ἀπολογισμός ἐσόδων-ἐξόδων, μερεμετιῶν κ.ἄ. ὁ ὅποιος καί νά ὑπογράφεται ἀπό τοῦς ἐπιτρόπους καί νά στέλνεται στήν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

– Νά εἶναι κοινή ἡ τράπεζα τοῦ μοναστηριοῦ καί τέλος, νά ὑπάρχει ἔγκριση τῶν μισθῶν, ψαλτικῶν, φιλοδωρημάτων.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 260.

1813, 25 Αὐγούστου.

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, διατάζει ὄλους τοῦς γείτονες τοῦ κτήματος Λεϊτένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, νά εἶναι παρόντες στήν ὀριοθεσία του, πού θά πραγματοποιήσει ὁ σπαθάρης Ἰωαννίτζης Στούρτζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 487.

941

1813, 30 Αύγουστου.

Ἡ Isprǎvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου γράφει στὸν μεδελνιτσιάρη Γιαννάκη Κρουπένσκι νά φέρεи ὁ ἴδιος τὰ δικαιολογητικά γιὰ τὸ κτῆμα Ζάμπτε, ἢ νά τὰ στείλει μέ ἐπιστάτη.

Τὰ ἔγγραφα ἀφοροῦν στό κτῆμα αὐτό ἐπειδὴ ἡ μονή Πρέτσιστα ἤθελε νά ἔξαγοράσει τμῆμα του μέ τὸ ποσό τῶν 100 λέι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **961**.

942

1813, 14 Σεπτεμβρίου.

Τὸ Μεγάλο Λογοθέσιο τῆς Μολδαβίας διατάζει τοὺς ἱσπράβνικους τοῦ Μπακάου νά βοηθήσουν στήν ὀριοθέτηση τοῦ κτήματος Λεϊτένι, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, τὴν ὁποία πρόκειται νά πραγματοποιήσει ὁ σπαθάρης Ἰωαννίτζης Στούρζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **486**.

943

1813.

Λογιστικὸ ἔγγραφο στό ὁποῖο καταγράφονται περιληπτικά ὄσα ἔξοδα ἔγιναν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ στό Ἰάσιο ἀπὸ τὴν 17η Μαρτίου 1813, γιὰ ἀγορές Μηναίων, Τρωδίων, Εὐαγγελίων, Πανδεκτῶν, Παννυχίδων, γιὰ ποδιές Ἀγίας Τραπεζῆς, ἀργυρῶν στεφανίων, θυμιατῶν, λαμπάδων, στασιδίων, πολυελέων, κανδηλιῶν, εἰκόνων, κολυμβηθρῶν, σταυρῶν, μανουαλιῶν, σκαμνιῶν. Ἐπίσης, ὄσα δόθηκαν γιὰ ἀποστολές γραμμᾶτων, γιὰ ἀγορές σιδερικῶν, σκαπτικῶν ἐργαλείων, κλειδαριῶν, τζαμιῶν, γιὰ μισθοδοσίες, μαστορικά, ἐπιδιορθώσεις καὶ δεντροφυτεύσεις.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **660**.

944

1814, 5 Μαρτίου.

Ὁ ἱεροδιάκονος Ἰωάννης ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ πωλεῖ στὸν ἠγούμενο Μελέτιο τὸ σπίτι πού βρῖσκεται στή συνοικία Πακουράρι, τὸ ὁποῖο δὲν τοῦ χρειάζεται πλέον.

Μάρτυρες: Maci Sadoski, ὁ ἱερέας Ἰωάννης, ὁ Κωνσταντῖνος Ρόσκα, ὁ Παλάδε.

Γραφέας ὁ Νικόλαος Μοϊμάσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 649.

945

1814, 5 Μαΐου.

Μέ τὴν εὐκαιρία τῆς πώλησης τοῦ σπιτιοῦ του στὸν ἱερέα Μελέτιο, ὁ ἱεροδιάκονος Ἰωάννης τὸν παρακαλεῖ νά τὸν ἀφήσει νά παραμείνει στὸ σπίτι μέχρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία θά τὸ ἐπιστρέψει σέ καλὴ κατάσταση.

Γραφέας ὁ Νικόλαος Μίνκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 646.

946

1814, 8 Μαΐου.

Ὁ Ἰορδάκι [...] ἀνταλλάσσει οἰκόπεδα μέ τὸν Μιχαήλ: Τοῦ παραχωρεῖ ἓνα τεμάχιο ἀμπελώνα, ἕκτασης τριῶν ἡμεκταρίων, στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Τρότους καί λαμβάνει ἓνα ἄλλο ὅπου θά καλλιεργήσει ἀμπέλι.

Μάρτυρας ὁ Δημήτριος Κοζ... πρῶην βόρνικος de poartă.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1213.

947

1814, 21 Μαΐου.

Ὁ ἱερέας Νικόλαος ἀπὸ τὸ Μπαλανεάσα δωρίζει στή μονή Πρέτσιστα

τοῦ Τάργκου Ὕκνα ἔξι stânjeni τοῦ ὁμώνυμου κτήματος, γιά τό μνημόσυνο τῶν γονέων του καί τῶν προγόνων του.

Γραφέας ὁ ἱερέας Στέφανος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 407.

948

1814, 21 Μαΐου.

Γενεαλογικό δένδρο πού συντάξε ὁ ἱερέας Νικόλαος ἀπό τό χωριό Μπαλανεάσα γιά τό γένος τοῦ Ἰωάννη Ποῦάνα καί τῆς Ἄννας, ἐγγόνια τῶν ὁποίων εἶναι σκορπισμένα στό νομό Χοτίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 408.

949

1814, 4 Ἰουνίου.

Ἡ Stăroștia τοῦ νομοῦ Πούτνα γνωστοποιεῖ στόν căpitan Στριτσινίου (;) πῶς ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ ἡγεμόνα ὀρίστηκε νά ἐρευνήσῃ τή διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα καί τῶν ἐλευθέρων χωρικῶν οἱ ὁποιοὶ καταπατοῦν τό κτῆμα τῆς Καλιμανέστι.

Νά ἐτοιμάσει μαρτυρία καί χάρτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1379.

950

1814, 6 Ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ἡγούμενος τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὕκνα, παρακαλεῖ τοὺς φοροεισπράκτορες πού θά ἐρευνήσουν τή διένεξη τῆς μονῆς μέ τοὺς ἐλευθέρους χωρικούς πού διαμένουν στό κτῆμα Ὅτέστι νά τοὺς ὑποχρεώσουν νά πληρώσουν τή δεκάτη στόν ἐπιστάτη τῆς μονῆς Πέτρο Ζγκέρα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 686.

951

1814, 10 Ιουνίου.

Κατάλογος έγγραφων που έμειναν από τον μακαριτή Κοσμά Ίβηρίτη, πρώην πασιάλις της σκήτης Ρούνκουλ, μετοχίου της μονής Πρέτσιστας του Τάργκου Όκνα, που παρέδωσε ο ήγούμενος της τελευταίας, Μελέτιος, στον έπιστάτη της Δημήτριο Ζγκέρα.

Μνεΐες για 27 έγγραφα που άφορουσαν στην άκίνητη περιουσία της σκήτης, ένα έγγραφο άφορισμού του Μητροπολίτη, δύο έγγραφα του Ντιβανίου, κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1406**.

952

1814, 26 Ιουνίου.

Ο cǎpitan Θεόδωρος ανταλλάσσει οικόπεδα σε μή όνομαζόμενη περιοχή (πιθανόν Παντσέστι) με τις μονές Πρέτσιστα-Ραδουκάνου του Τάργκου Όκνα (ήγούμενός τους ό Μελέτιος).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **1212**.

953

1814, 9 Ιουλίου.

Ο cǎpitan Τονδουράκι Κισαλίτζα γράφει στον Ούρσάκι, έπιστάτη του ήγουμένου της μονής Πρέτσιστας του Τάργκου Όκνα, Μελετίου, να έμφανισθεΐ [στό Ντιβάνι] στη διένεξη που έχει ή μονή με τον μεδελνιτσιάχη Κρουπένσκι για τις curătuři του κτήματος Ζάμπε.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, άρ. **960**.

954

1814, 28 Ιουλίου.

Πίνακας που περιλαμβάνει ποσά που πρέπει να λάβει ή μονή, από ποιούς και για ποιό λόγο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 647.

955

1814, 6 Αυγούστου.

Συμβόλαιο μεταξύ του σπαθάρη Ιωάννη Στούρζα και του αρχιμανδρίτη Μελετίου, ήγουμένου της μονής Πρέτσιστας του Τάργκου Όκνα, μετοχής της μονής Ίβήρων.

Θά ανεγείρει γέφυρα επάνω στον ποταμό Μπίστριτζα, στο ύψος του κτήματος Λεϊτένι, δίπλα στον ποταμό Μπακάου και θά πληρώνει 200 λεί έτησίως ως ένοίκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 485.

956

1814, 21 Αυγούστου.

Ή Pârcaľabia τών άλατωρυχείων επικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα του Τάργκου Όκνα – ύστερα από τήν ξρευνα του γ' βεσιάρη Ιορδάκε, γραμματικού του Θησαυροφυλακίου τών άλατωρυχείων– τήν κατοχή ενός οικοπέδου προορισμένου για άνέγερση μύλου.

Τό είχε δωρίσει στή μονή ο λογοθέτης Ιωάννης Μπουχούς και ή ξρευνα τό επικύρωσε. Ή έκταση διαγωνίως είναι 75 stănjeni.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 576.

957

1814, 28 Σεπτεμβρίου.

Ο σπαθάρης Ιωάννης Στούρζα συντάσσει όριοθετική μαρτυρία για τά σύνορα του κτήματος Λεϊτένι, πού εύρίσκεται δίπλα στό Μπακάου, ιδιοκτησία του μοναστηρίου Πρέτσιστας του Τάργκου Όκνα, προς τά γειτονικά Γκεραϊέστι, Άραμέστι, Βαλτσινέστι, Νεκουλαέστι και προς τό Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 484.

958

1814, 10 Νοεμβρίου.

Ὁ Γκίκα Τσιουμποτάριουλ καί ἡ σύζυγός του Αἰκατερίνη πωλοῦν στόν Ἰωαννίτση Σερμπάν καί στή σύζυγό του Δίνδα (;) μία οἰκία στό χωριό Γκρο-ζέστι, σέ κτήμα τῆς μονῆς Πρέτσιστας, μαζί μέ χωρο γιά κῆπο.

Μάρτυρες: Γεώργιος Μπορδεϊάνουλ βόρνικος, Ἰωάννης Στρατουλάτ, Ράδου Χιλιμόν, Ἰονάσκο Μπερίλα, Μιχαήλ παρκαλάμπος, Τσερνάτ, Ἰονάσκο Ἄνδρόνικ.

Γραφέας ὁ λογοθέτης Δουμητράσκο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1211.

959

[Μετά τό 1814].

Κατάλογος περιλήψεων 20 ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στό ἀμπέλι Βιϊσοά-ρα, ἰδιοκτησία τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου, καθώς καί τό ἀμπέ-λι πού βρῖσκεται πέρα ἀπό τόν ποταμό Τρότους.

Χρονολογικά καλύπτει τήν περίοδο 1679-1814.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 317.

A 960

1815, 10 Ἰανουαρίου.

Συμβόλαιο ἐκμίσθωσης τοῦ κτήματος Πραζέστι τοῦ νομοῦ Ρόμαν, ἰδιο-κτησία τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὅκνα ἀπό τόν σεργάρη Γεώργιο Νεγκροῦτζο. Ἡγούμενος τῶν μονῶν ὁ Ἄγάπιος Ὅκνεάνου.

Ἡ ἐκμίσθωση γίνεται γιά τέσσερα χρόνια (23 Ἀπριλίου 1815-22 Ἀπρι-λίου 1819) ἔναντι 10.000 λεί ἐτησίως. Ἀκολουθοῦν τεχνικές λεπτομέρειες.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766 (δύο ἀντίτυπα παρόμοια).

961

1815, 2 Φεβρουαρίου.

Ὁ Γεώργιος Τζαραλούγκα καὶ ὁ Ἰωαννίτζης Τζαραλούγκα, postelnicei, ἀνταλλάσσουν μὲ τὸν ἐγγονό (ἢ ἀνιψιό) τοὺς Γρηγόριο Τζαραλούγκα κτήματα: Τοῦ παραχωροῦν 143 stânjeni στό Παντσέστι, ocol Πολοτοῖν, λαμβάνοντας παρόμοια ἔκταση στό Δαβιδέστι.

Μάρτυρες: Νικόλαος Δαναῖλα, Ἰωάννης Χούστου căpitan, Κωνσταντῖνος Χούστου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 866.

962

1815, Μάρτιος.

Κατάστιχο στό ὁποῖο καταγράφεται τὸ σύνολο τῆς κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας τῆς μονῆς Ἰβήρων. Τὸ κατάστιχο συντάσσεται ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς νέου ἡγουμένου, τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Ἀμασίου Πελοποννησίου. Ὁ κατάλογος περιλαμβάνει:

1. Τὰ πράγματα τῆς ἐκκλησίας Ραδουκάνου (ιερά ἄμφια καὶ σκεύη, Εὐαγγέλια, ἐπιπλα, εἰκόνες).
2. Τὰ πράγματα τῆς Πρέτσιστας (ιερά ἄμφια καὶ σκεύη, πολύτιμα ἀντικείμενα, εἰκόνες, διάφορα νομίσματα).
3. Τὰ βιβλία.
4. Τὰ ἀντικείμενα τοῦ παρεκκλησίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (εἰκόνες, ἐπιπλα, ἄμφια καὶ σκεύη).
5. Τὴν κτηματικὴ περιουσία καὶ τὰ κτίσματα πού βρισκονται γύρω ἀπὸ τὸ μοναστήρι καὶ ἀποτελοῦν περιουσία του (σπίτια, σπιτότοποι, κῆποι, κτήματα).
6. Τὴν κτηματικὴ περιουσία τῆς Πρέτσιστας (κτήματα, διάφορα ἐργαστήρια στὴν ἀγορά, ἕνας μύλος).

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 1.

963

1815, μετὰ τὸν Ἀπρίλιο.

Ἐγγραφο πού ἀναφέρεται στὴν ἐμίσθωση τοῦ κτήματος Πραζέστι, ἰδιο-

κτησία τῆς μονῆς Πρέτσιστας γιὰ ἕξι χρόνια ἔναντι 9.000 λεί ἐτησίως.

Ἄκολουθοῦν λεπτομέρειες γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἀποστακτηρίου, τὴν ἐπισκευὴ τῶν βοηθητικῶν κτιρίων καὶ περιφράξεων.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **749**.

964

1815, πρὶν ἀπὸ τὶς 24 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ἀγάπιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς Ὀκνας, παρακαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νὰ ὀρίσει χωρομέτρα ποῦ νὰ συμμετάσχει στὴν ὀριοθέτηση τῶν κτημάτων Γκεραϊέστι καὶ Μαρτζινέني, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχουν λάθη εἰς βάρος τοῦ κτήματος τῆς μονῆς, Λεϊτένι.

Στὶς 24 Μαΐου ὁ ἡγεμόνας ὀρίζει χωρομέτρα τὸν σπαθάρη Ἰωαννίτζη Στούρζα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **483**.

965

1815, 26 Ἰουνίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν ἀπολύει ἔγγραφο ἀφορισμοῦ ἔναντιὸν ἐκείνων οἱ ὅποιοι θὰ γνωρίζουν καὶ δὲν θὰ μαρτυρήσουν γιὰ τὰ ὄρια τῶν τεμαχίων γῆς τοῦ τελῶνη Κόνδρε.

Τὰ τεμάχια αὐτά, τὰ ὅποια ἡ μονὴ Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὀκνα κατέχει ἀπὸ τὸ 1776, ὡς δωρεὰ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Κόνδρε, τὰ διεκδικοῦν καὶ ἐλεύθεροι χωρικοὶ τοῦ Ἴζδελέني καὶ τοῦ Χουζούνου τοῦ νομοῦ Κοβουρλού.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1432**.

966

1815, 15 Αὐγούστου.

Δοσοληψία τοῦ ἀρχιμανδριτῆ πρώην Ὀκνιάνου Μελετίου, γιὰ 11 χρόνια ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1803 μέχρι 23 Ἀπριλίου 1814: Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ

χρέους του (20.800 γρ.) προέρχεται από τή μὴ καταβολή τοῦ ποσοῦ τῶν 1.600 γροσίων (2.000 ἀπὸ τὸν τρίτο χρόνο) πρὸς τὴ μονὴ Ἰβήρων γιὰ τὰ μονύδρια τῆς Πρέτσιστας καὶ τοῦ Ραδουκάνου. Χρωστᾶ ἀκόμη 2.276 γρόσια, τὰ ὅποια προέρχονται ἀπὸ τὴν περιουσία τῶν θανόντων μουσικοῦ Κυρίλλου, ἐκκλησιάρχη Γαβριήλ καὶ προηγούμενου Ἰωσήφ.

Ἔχει ὁμοῦς νὰ λαμβάνει ἀπὸ τὴ μονὴ 21.286 γρόσια. Ἐπομένως, χρωστᾶ ἀκόμη 1.790 γρόσια γιὰ νὰ ἐξοφλήσει τὰ χρεῖα του. Τὸ ἔγγραφο ὑπογράφουσι ὁ προηγούμενος τῆς μονῆς Ἰβήρων Λεόντιος καὶ ὁ χαρτοφύλαξ Νικηφόρος.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 20.

967

[Μετά τὸ 1815].

Κατάλογος τῆς κινήτης καὶ ἀκίνητης περιουσίας τῶν μονῶν Πρέτσιστας-Ραδουκάνου, τὴν ὅποια παρέλαβε τὸ 1787 ὁ ἀρχιμανδριτῆς Μελέτιος Ἰβηρίτης, ὅταν ἀνέλαβε ἡγούμενός της, καὶ παρέδωσε τὸ 1815 στὶς 23 Ἀπριλίου στὸν νέο ἡγούμενο ἀρχιμανδριτῆ Ἀγάτιο Ἰβηρίτη.

1. Καταγραφή τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἕως τὸ 1788. Καταρχὴν καταγράφεται ἡ παλαιὰ περιουσία τοῦ μοναστηριοῦ, καὶ τὰ διάφορα ἀντικείμενα τὰ ὅποια ἐστάλησαν εἰς τὴν Οὐγγαρία, μὲ σεντούκια τοῦ τότε καμαρόση στόλνικου Δημητράκη καὶ τοῦ Μιχάλη Ντελάρου. Ἀκόμη τὰ χρυσόβουλλα καὶ τὰ γράμματα τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια σώθηκαν ἀπὸ τὴν πυρκαγιά καὶ τὴ λεηλασία τοῦ μοναστηριοῦ, κατὰ τὸ ἔτος 1788. Μετὰ τὴν καταστροφή ὁ ἴδιος ὁ ἡγούμενος κατέφυγε ἀρχικὰ εἰς τὴν Οὐγγαρία καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Μολδαβία γιὰ νὰ σωθεῖ.

- α. Τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐκκλησίας Πρέτσιστας (ιερά σκευὴ καὶ ἄμφια, εἰκόνες καὶ δύο καμπάνες).
 - β. Ἡ ἀκίνητη περιουσία τῆς Πρέτσιστας (οἰκόπεδα, σπίτια, ἕνα καπλιεῖο, τέσσερα ἐργαστήρια, μύλος, ἀμπέλια, κτήματα).
 - γ. Τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐκκλησίας Ραδουκάνου (ιερά σκευὴ καὶ ἄμφια καὶ δύο καμπάνες).
 - δ. Ἡ ἀκίνητη περιουσία τῆς Ραδουκάνου (διάφορα κτήματα).
2. Ἀκολουθοῦν ὅσα ἀποκτήθηκαν μετὰ τὴ λεηλασία (1788-1797).
- α. Τῆς Πρέτσιστας (ἡ σκέπη τῆς ἐκκλησίας, ὁ πολυέλεος, ἕνας ἐπιτάφιος, διάφορα ἱερά ἄμφια καὶ σκευὴ).
 - β. Καταγράφονται διάφορες προσφορὲς πιστῶν καὶ ἐνοριτῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Πρέτσιστας μετὰ τὴ λεηλασία. Ὁ σχετικὸς κατά-

λογος περιλαμβάνει: Τά στασίδια καί τήν πλακόστρωση ὀλοκλήρου τοῦ ναοῦ, μία κολυμβήθρα, ἐπιχρύσωση στίς κορώνες τῶν δεσποτικῶν εἰκόνων, διάφορα ἱερά ἄμφια καί σκευή, πέντε νέα κελιά καί ἐπισκευές τῶν παλαιῶν.

- γ. Τοῦ Ραδουκάνου (ἡ σκέπη τῆς ἐκκλησίας, δύο πολυέλεοι, Εὐαγγέλια, διάφορα ἱερά ἄμφια καί σκευή).
 - δ. Ἡ ἀκίνητη περιουσία τῆς ἴδιας ἐκκλησίας: Τό ἡγουμενεῖο, σταῦλος γιά τά ζῶα, διάφορα ξύλινα σπίτια καί ἐργαστήρια, ἀμάξια καί καρότσια, διάφορα βαρέλια, καζάνια κ.λπ.
3. Καταγραφή τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἀπό τό 1797 μέχρι τό 1815.
- α. Ἱερά ἄμφια καί σκευή τῆς Πρέτσιστας.
 - β. Στολισμός, ἐπιπλα καί σκευή τοῦ παρεκκλησίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
 - γ. Ἱερά ἄμφια καί σκευή τοῦ Ραδουκάνου.
 - δ. Διάφορα κτίσματα γύρω ἀπό τό μοναστήρι Ραδουκάνου καί Πρέτσιστα (βοηθητικά κτίσματα, ἐργαστήρια, μύλοι, ἀμπέλια, ἄκτιστοι τόποι κ.λπ.).

Στό τέλος τοῦ καταστίχου σημειώνονται ὀνομαστικά οἱ τοιγγάνοι τῶν δύο ἐκκλησιῶν (16 ἄτομα), ἐνῶ παρατίθεται κατάλογος τῶν χρυσόβουλλων καί τῶν ἐπιστολῶν πού ἀφοροῦν τά κτήματα, τά σπίτια καί τά ἐργαστήριά του.

Τό ἔγγραφο φέρει τήν ὑπογραφή τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Μελετίου Ἰβηρίτη.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 2.

968

1816, 7 Ἰανουαρίου.

Ὁ σεργάρος Κωνσταντῖνος Πουλγέλι γράφει στόν Βασίλειο Μπερδούτα καί σέ ἄλλους ὑπηρετές πού διαμένουν στά κτήματα Κοτζοφενέστι τοῦ νομοῦ Πούτνα καί Κρισάνου τοῦ νομοῦ Μπακάου νά μὴν ὑπακούουν πλέον στόν πιτάρη Μανώλη ὁ ὁποῖος δέν ἐκπλήρωσε τίς ὑποχρέωσεις του, ὡς ἐκμισθωτής γιά τέσσερα χρόνια, τῶν κτημάτων, ἀλλά στόν cāpitan Παναγιώτη, ἐκπρόσωπο τῆς μονῆς Πρέτσιστας καί τοῦ ἡγουμένου Μελετίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 373.

969

1816, 3 Ἀπριλίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης καί ἡγούμενος τῶν μοναδρίων Ραδουκάνου-Πρέτσιστας, Ἁγάπιος μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρός τόν ἡγεμόνα κατηγορεῖ τόν προκάτοχό του ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο, ὁ ὁποῖος συνεχῶς ἀναβάλλει τόν χρόνο πληρωμῆς τοῦ ἐτήσιου ποσοῦ του καί τήν παράδοση τῆς προίκας τοῦ μοναστηριοῦ, ἐνῶ ὅσα μοναστηριακά πράγματα κατεῖχε τά πώλησε ἢ τά παρέδωσε σέ δικούς του ἀνθρώπους. Ἐκφράζει ἐπίσης τήν δυσαρέσκειά του γιά τόν τελευταῖο ὁ ὁποῖος ἐξουσιάζει τήν μοναστηριακή μωσία Λεϊτένι, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ προῖκα τοῦ μοναστηριοῦ του καί ζητεῖ τήν ἐκδοση ἡγεμονικῆς ἀπόφασης ὥστε ν' ἀναλάβει αὐτός τήν ἐξουσία της.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 482.

970

1816, 26 Ἰουνίου.

Καταγραφή ἀντικειμένων τῆς μονῆς Θωμᾶ Κόζμα, τά ὁποῖα παραλαμβάνει ὁ ἐπιστάτης τῆς ἱερέας Μιχαλάκης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 645.

A 971

1817, 2 Φεβρουαρίου.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Πραξέστι διαμαρτύρονται στόν ἀρχιμανδρίτη Ἁγάπιο τῆς μονῆς Πρέτσιστας γιά τίς καταχρήσεις τοῦ ἐκμισθωτῆ τοῦ κτήματος Πραξέστι, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐκμεταλλεύεται παράνομα, ὑποχρεώνοντάς τους νά ἐργάζονται γι' αὐτόν, καταπατεῖ τά τεμάχια πού ἔχουν κ.λπ.

Ἐάν συνεχιστεῖ ἡ κατάσταση, τήν ἀνοιξη θά ἐγκαταλείψουν τό χωριό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

972

1817, 11 Ιουλίου.

Ὁ Ἰωάννης Γ. Καρατζᾶς, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει τὴν ρύθμιση τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μοναχῶν καὶ γενικότερα τὴν λειτουργία τοῦ μοναστηριοῦ πού ἐτοίμασε ὁ Σαμουήλ, ἡγούμενος τῆς μονῆς Μπίστριτζας.

Ἡ ἐπικύρωση περιλαμβάνει 15 παραγράφους πού ἀναφέρονται σέ θέματα ὅπως: Σεβασμό καὶ ὑπακοή τῶν μοναχῶν πρὸς τόν ἡγούμενο, κατήχηση τῶν δοκίμων, ρύθμιση τῆς τροφῆς τῶν μοναχῶν καὶ τῶν ὠρῶν λειτουργίας, δυνατότητα γιά τούς τελευταίους νά ἔχουν μισθό, ἀπαγόρευση εισόδου γυναικῶν ἢτσιγγάνων, κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 644.

A 973

1818, 23 Ἀπριλίου.

Ὁ postelnice Γεώργιος [...] ἐμισθώνει γιά τρία χρόνια ἀπό τόν ἀρχιμανδρίτη Ἀγάπιο τά τεμάχια πού ἔχει ἡ μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργου Ὕκνα στό Βιφορένι καὶ στό Μπερχέτσι ἔναντι 350 λέι, ἀρχίζοντας ἀπό τίς 23 Ἀπριλίου 1818.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

974

1819, 20 Ἰανουαρίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργου Ὕκνα τὴν κατοχή τοῦ χωριοῦ Γκαρτάν (ἢ Δελένι) καὶ τῶν ἀγορῶν πού ἔχει στό χωριό Πογιάννα, ὕστερα ἀπό δίκη μέ τούς ἐλεύθερους χωρικούς οἱ ὅποιοι τά καταπατοῦσαν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 403.

975

1819, 29 Ιανουαρίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου διατάζει τούς ἀξιωματούχους τοῦ Ocol Ταζλάουλ δέ Ζός νά ὑποχρεώσουν τούς ἐλεύθερους χωρικούς νά πληρώσουν στή μονή Πρέτσιστα γιά ὄση ἔκταση ἔσπειραν στό τεμάχιό της στό Δελένι.

Μετά ἀπό διαμαρτυρία τοῦ ἡγουμένου διαπιστώθηκε πώς τό κτήμα αὐτό εἶναι ἰδιοκτησία της, σύμφωνα μέ τά δικαιολογητικά πού κατέχει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 404.

976

1819, πρὶν ἀπό τίς 14 Φεβρουαρίου.

Ὁ Νικόλαος, γιός τοῦ Μαργκαρίτ ἀπό τό Τάργκου Ὕοκνα, διαμαρτύρεται στόν ἡγεμόνα γιά τήν ἀδικία πού ἔγινε κατά τόν θάνατο τῶν γονέων του.

Τότε πωλήθηκαν σέ πλειστηριασμό στή μονή Πρέτσιστα τό σπίτι μέ ἀποθήκη καί σταῦλο, ἕξι ἡμεκτάρια ἀμπελώνα καί ἓνα λιβάδι μέ περισσότερες ἀπό 500 δαμασκηνιές, γιά νά ξεχρεωθεῖ ἓνα ποσό πού ὄφειλε ὁ πατέρας του ἐνός σπλιτοῦ ὁ Νικόλαος ἦταν ἀνήλικος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1210.

977

1819, 14 Φεβρουαρίου.

Τό Μεγάλο Λογοθέσιο ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὕοκνα (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρῆτης Μελέτιος Ὕοκνεάνου) τήν κατοχή ἑνός σπιτιοῦ μέ πέτρινη ἀποθήκη, ἀγορασμένου σέ πλειστηριασμό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1209.

978

1819, 1η Μαρτίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ Θεοδωράκης Νικολάου τό ὁποῖο ἀναφέρε-

ται στην συμφωνία πού υπέγραψαν ὁ ἴδιος καί ὁ Παναγιώτης Μπινάκης μέ τόν ἀρχιμανδριτή τῆς μονῆς Ραδουκάνου Ἁγάπιου γιά τήν ἐκ μέρους τους ἐκμίσθωση μοναστηριακῆς γῆς μέ τό ποσό τῶν 50 γροσίων ἐτησίως καί μέ σκοπό τήν ἀνέγερση φάμπρικας μέ προσωπικά τους ἔξοδα.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 575.

979

1819, 30 Μαρτίου.

Μαρτυρία ἐλεύθερων χωρικῶν ἀπό τά χωριά Φουνδένι, Τσερετεοάνι, Μπουχότσι καί Καμπένι πρὸς τή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα.

Ἐναφέρουν πῶς ἐδῶ καί δύο-τρία χρόνια ὁ βόρνικος Ἰωαννίτζης Στούρζα τούς ἐμποδίζει νά περάσουν τή γέφυρα. Ὁ ἐπιστάτης του ὄχι μόνο κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιά νά μήν περνᾶνε πάνω ἀπό τή γέφυρα τῆς μονῆς, ἀλλά χάλασε καί μία ἄλλη, ἐπάνω στό βάλτο Φαλτσεάσκα, πάλι τοῦ μοναστηριοῦ, ἡ ὁποία διευκόλυνε τήν μετάβασή τους στό Μπακάου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1299.

A 980

1819, 23 Ἀπριλίου.

Συμβόλαιο ἐκμίσθωσης τοῦ κτήματος τῶν μονῶν Ραδουκάνου-Πρέτσιστας (ἠγούμενός τους ὁ ἀρχιμανδριτής Ἁγάπιος), ὀνόματι Νικορέστι, δίπλα στό Τάργκου Ὁκνα, ἀπό τόν Βασίλειο Κοστανδίν γιά τρία χρόνια.

Ἡ τιμή εἶναι 370 λέι τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

981

1819, 29 Ἀπριλίου.

Δικαστικό ἔγγραφο τῆς Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου μέ τό ὁποῖο ἐπικυρώνει στή μονή Πρέτσιστα τοῦ Τάργκου Ὁκνα τήν κατοχή τοῦ τεμαχίου τοῦ κτήματος Δελένι πού ὀνομάζει Γκαρτάν. Παράλληλα ὑποχρεώνει τούς

ἐν εὐθεροῦς χωρικοὺς ἀπὸ τὸ Δελένι νά πληρώσουν στή μονή τήν ἀποξη-
μείωση γιά τήν καταπάτηση τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ κτήματος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **405**.

982

1819, πρὶν ἀπὸ τὶς 11 Μαΐου.

Ὁ Ἀγάπιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, ἀπειθύνεται στὸν ἡγεμόνα σχετικὰ μέ τή λειτουργία μιᾶς γέφυρας ἐπάνω στὸν ποταμὸ Σιρέτ, σὸ κτῆμα τῆς Πραζέστι.

Δίπλα του βρῖσκεται τὸ Σαουτσέστι, ἰδιοκτησία τοῦ βόρνικου Ἰωαννίτζη Στούρζα. Ἀπὸ παλαιὰ ὑπῆρχαν στήν περιοχὴ δύο γέφυρες. Ἀπὸ τὸ 1803 ὁμως ὁ βόρνικος Στούρζα ἐκλείσει τὴ γέφυρα τῆς μονῆς, ἐντελῶς παράνομα.

Ἐπειδὴ ἡ μονὴ ζημιώνεται ἀπὸ τὸ κλείσιμο τῆς γέφυρας (εἶχε εἰσόδημα 1.200 λέι το χρόνο) ὁ ἡγούμενος παρακαλεῖ νά λυθεῖ τὸ θέμα.

Στὶς 11 Μαΐου τὸ ἔγγραφο στέλνεται πρὸς τὸν μεγάλο βόρνικο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1297**.

983

1819, 23 Μαΐου.

Ὁ Σκαρλάτος Καλλιμάχης, ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας, στή διένεξη μετα-
ξύ τῆς μονῆς Ὁκνας (ἡγούμενός τῆς ὁ Ἀγάπιος) καὶ τοῦ βόρνικου Ἰωαννί-
τζη Στούρζα γιά τὴ λειτουργία μιᾶς γέφυρας ἐπάνω στὸν ποταμὸ Σιρέτι σὸ
κτῆμα Πραζέστι, ἀποφασίζει πὼς καὶ οἱ δύο γέφυρες, καὶ ἐκεῖνη τῆς μονῆς
καὶ ἐκεῖνη τοῦ βόρνικου, πρέπει νά παραμένουν ἀνοιχτές.

Ἐπιπλέον θά κατασκευασθεῖ καινούργια γέφυρα, ἐπάνω σὸ ρυάκι Φαλ-
τσεάνκα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1294**.

984

1819, Μάιος.

Ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Διονύσιος ἐπικυρώνει τὸν διορισμὸ

τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Θεοδοσίου –στὴ θέση τοῦ Σαμουήλ– ὡς ἡγουμένου τῆς μονῆς Μπίστριτζας τοῦ νομοῦ Βάλτσα.

Ὁ Γιάγκος Δημητρίου εἶχε δώσει ἐγγυήσεις πὼς ὁ νέος ἡγούμενος θὰ σεβαστεῖ τὶς ὑποχρεώσεις του.

Μεταξὺ αὐτῶν νά πληρώσει τὰ χρεῆ τῆς μονῆς, νά σέβεται τὴν περιουσία τῆς μονῆς, νά εἶναι ἡγούμενος γιὰ 10 χρόνια, νά πληρώνει ἀπὸ τὰ χρεήματά του τὰ ἀπαιτούμενα ποσά γιὰ τὸ ταμεῖο τῆς ἐκκλησίας, τὸ ὄρφανοτροφεῖο, τὰ σχολεῖα κ.λπ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **642** (βλ. καὶ τὸ ἐπόμενο ἔγγραφο).

985

1819, Μάιος.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ν. Σουτζος, ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἐπικυρώνει τὸν διορισμὸ τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Θεοδοσίου στὴ μονὴ Μπίστριτζα τοῦ νομοῦ Βάλτσα στὴ θέση τοῦ Σαμουήλ μὲ τὴν ὑποχρέωση νά σεβαστεῖ τοὺς ὄρους τοῦ διορισμοῦ. Ἐγγυητὴς τοῦ ἡγουμένου ὁ Γιάγκος Δημητρίου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **643** (βλ. τὸ προηγούμενο ἔγγραφο).

986

1819, 2 Ἰουνίου.

Ὁ βόρνικος de roariță Πετρόακης Μπέκε συντάσσει μαρτυρία γιὰ τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα καὶ τοῦ βόρνικου Ἰωαννίτζη Στούρτζα, –ἡ ὁποία ἐκδικάστηκε ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνα Σκαρλάτου Καλλιμάχη– σχετικὰ μὲ τὸ κλείσιμο τῆς γέφυρας τῆς μονῆς στὸ Πραζέστι.

Σύμφωνα μὲ μάρτυρες οἱ ἄνθρωποι τοῦ βόρνικου χάλασαν τὴ γέφυρα πού ἡ μονὴ ἔκτισε ἐπάνω στὸ ριάκι Φαλτσεάσκα, παίρνοντας μαζί τους καὶ τὰ ξύλα. Οἱ ἴδιοι ὑποχρέωναν τοὺς χωρικοὺς νά περνᾶνε ἐπάνω ἀπὸ τὴ δικὴ του γέφυρα.

Ἡ ζημιὰ τῆς μονῆς ἐκτιμᾶται σὲ 2.600 λεί (γιὰ δύο χρόνια καὶ δύο μῆνες), ποσὸ πού δικαιούται νά λάβει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1298**.

1819, 11 Ιουνίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφουν ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Διονύσιος καί ὁ Γεωργάκης Φιλιπέσκος μέγας λογοθέτης τήν 11η Ἰουνίου 1819 μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενοι πρός τόν ἡγεμόνα Ἰωάννη Ἀλεξάνδρου Ν. Σοῦτζο τόν ἐνημερώνουν γιά μιᾶ ὑπόθεση σύμφωνα μέ τήν ὁποία μιᾶ ἀντιπροσωπεῖα Ἰβηριτῶν ἐξάρχων προσπάθησε νά ἀκυρώσει μιᾶ ἀνταλλαγή πού ἔλαβε χώρα μεταξύ τῆς μονῆς Ράδου-Βόδα καί τοῦ παχάρνικου Νικολάου Τρέσνια προφασιζόμενη δῆθεν προβλήματα.

Ἀναλυτικότερα:

α) Ἀναφέρονται στήν πρόσκληση πού ἔκαναν πρός τόν παχάρνικο καλώντας τον νά καταθέσει τήν ἔγγραφη ὁμολογία τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἰγνάτιου (πού διετέλεσε ἡγούμενος τῆς μονῆς Ράδου-Βόδα) πρός αὐτόν, ὅπου ἀναφέρεται ὅτι τό μοναστήρι εἶχε δύο μωσίες ὀνόματι Ἥλιάνα καί Πουρλίητα στόν νομό Ἰλφὸβ, οἱ ὁποῖες γειτόνευαν μέ τό μούλκι Σουλμιάν τοῦ ἐν λόγῳ παχάρνικου καί ἐπειδή συνέβαιναν λογομαχίες ἀνάμεσα σ' αὐτόν καί τό μοναστήρι γιά τά σύνορα τῶν μωσιῶν, ὁ παχάρνικος τό ἔδωσε μέ ἀλλαγὴ προσφέροντας παράλληλα ἕνα μυλόφραγμα μέ δώδεκα τροχούς καί τέσσερα σπῖτια στόν ποταμό, καθὼς ἐπίσης καί 15.000 γροῖσια βοήθεια πρός ἀνακούφιση τοῦ χρέους τοῦ μοναστηριοῦ.

β) Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἄνω εἰρημένη ὁμολογία ὑπογράφηκε ἀπό τόν μακαρίτη ἀρχιμανδρίτη Κοτροτζενίου Βησσαρίωνα πού ἦταν τότε ἐπίτροπος, ἀπό δύο ἐπισκόπους, ἀπό ἕξι μεγάλους ἀρχόντες ἀνάμεσα στούς ὁποίους ἦταν καί ὁ μπάνος Κωνσταντῖνος Φιλιπέσκος κτήτορας τῆς μονῆς Ράδου-Βόδα, ἀπό τόν Μητροπολίτη Ἰγνάτιο, ἀπό τήν ἐξαρχική Καντόρα καί ἐπικυρώθηκε ἀπό τό Ντιβάνι τῆς Βλαχίας.

γ) Ἐπισημαίνουν τήν ἀποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ παχάρνικου τῆς ἰσχύος τῶν ἐπικυρώσεων τῆς ἀνταλλαγῆς, ἀφοῦ μάλιστα ξόδεψε καί μεγάλο χρηματικό ποσό γιά τόν καλλωπισμό αὐτῶν τῶν δύο μωσιῶν.

δ) Ὑπογραμμίζουν ὅτι αὐτὴ ἡ ἀνταλλαγή ὑπῆρξε ὠφέλιμη γιά τό μοναστήρι καί ζητοῦν τήν μεσολάβησή του, ὥστε νά μὴν εἰσκαουστοῦν οἱ κατήγοροι ἔξαρχοι καί ἀκυρωθεῖ ἡ συμφωνία διότι ἔτσι: 1) Ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἡ μονὴ θά καταβυθισθεῖ στό χρέος, 2) ἀφ' ἑτέρου δέ, θά δοθεῖ ἀφορμὴ ὥστε ν' ἀκυρωθοῦν καί ἄλλες προηγούμενες ἀλλαγές μεταξύ μοναστηριῶν καί ἀρχόντων.

Στό ἔγγραφο αὐτό ἐπισυνάπτεται δεῦτερο μέ τήν ἴδια ἡμερομηνία πού ὑπογράφει ὁ Φιλιπέσκος. Μέ αὐτό δηλοποιεῖται, ὅτι ὁ Ἰωάννης Καρατζᾶς ἀφοῦ ἤλεγξε τήν ἀγωγή ἀλλὰ καί τήν ὁμολογία τῆς ἀλλαγῆς ἀναγνώρισε τήν

ἐγκυρότητα τῆς τελευταίας τὴν ὁποία καὶ ἐπικύρωσε. Ὁ ἴδιος ἀπέρριψε τὴν ἀναφορά τῶν ἐπισκόπων τοῦ Ἄρτζες καὶ τῶν διορισμένων ἀρχόντων γιὰ τὴν θεώρηση τῶν λογαριασμῶν καὶ τῶν χρεῶν τῆς μονῆς Ράδου-Βόδα πού ὑποστήριζαν, ὅτι ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ ἐγινε πρὸς ζημίαν τοῦ μοναστηριοῦ— ἀφοῦ διαπίστωσε ὅτι ὄχι μόνο ἡ ἀνταλλαγὴ ἀλλὰ καὶ ἡ ποιότητα τῶν μύλων τούς ὁποίους προσέφερε ὁ ἀνωτέρω παχάρνικος ἐγινε μὲ καλὴ τάξη.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **912**.

988

1819, 30 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἰωάννης Ζοράσκου γράφει στὸν ἡγούμενο Ἀγάπιο τῆς μονῆς Ραδουκάνου ὅτι σχετικὰ μὲ τὸν μύλο γιὰ τὸν ὁποῖο τοῦ γράφει στὴν ἐπιστολὴ του τῆς 7ης Σεπτεμβρίου, δὲν εἶδε οὔτε τὸν Θεοδόσιο οὔτε τὸν ἐπιστάτη τῆς μονῆς. Γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ δὲν αἰσθάνεται ἔνοχος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **599**.

989

1819, 14 Νοεμβρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἐπίτροπος Λ. Μπάλς μὲ τὸ ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἡγούμενο μὴ κατονομαζόμενης μονῆς τὸν ἐνημερώνει γιὰ τὸν παχάρνικο Κωνσταντῖνο Νεγροῦτσο, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐκμισθώσει τὸ κτήμα Βλαδίτζίνα τῆς μονῆς Ὅκνας γιὰ τρία ἔτη καὶ ἐπιθυμεῖ ἀνανέωση τῆς συμφωνίας γιὰ ἄλλα τρία ἔτη.

— Τὸν πληροφορεῖ γιὰ τὴν μείωση τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς τῶν μωσιῶν καὶ τὸν συμβουλεύει νὰ ὑπογράψει νέο συμφωνητικὸ μὲ τὸν παχάρνικο, διότι ὁ τελευταῖος δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν καταβολὴ περισσοτέρων χρημάτων.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. **258**.

990

1819, 26 Νοεμβρίου.

Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Βενιαμίν γράφει στὴν μοναχὴ Ἐλισάβετ γιὰ

τό αίτημα του αρχιμανδρίτη Μελετίου. Ζητεί την καταβολή προς αυτόν του ποσού των 6.000 λεί σύμφωνα με τη διαθήκη του μακαρίτη μπάνου Κόζμα, κτήτορα της μικρής μονής, επειδή πρέπει να ολοκληρώσει την ανέγερσή της.

“Όταν γίνει καλά να έλθει στη Μητρόπολη με τη διαθήκη. Μέχρι τότε να δώσει στον Μελέτιο 200 λεί, ποσό για τό όποιο θά πάρει απόδειξη.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 641.

991

1819, 28 Νοεμβρίου.

Ὁ αρχιμανδρίτης Μελέτιος γράφει στον Μητροπολίτη Μολδαβίας πώς δέν ἔλαβε τά 200 λεί ἀπό τή μοναχή Ἑλισάβετ. Νά ἔλθει ἢ νά στείλει ἐπιστάτη με τή διαθήκη του Κόζμα ἐπειδή ἐδῶ καί ἐπτά χρόνια τόν ξεγελάει καί ἐπιπλέον δέν σέβεται τούς ὅρους της.

Ὁ ἴδιος δέν μπορεῖ νά ολοκληρώσει τήν κατασκευή τῆς ἐκκλησίας.

Στό κάτω μέρος του ἐγγράφου ἡ Μητρόπολη ἀναφέρει πώς ἡ Ἑλισάβετ θά ἔλθει ὅταν γίνει καλά.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 639 Γ. Συσταχόμενο με ἄλλα δύο ἐγγράφα, με αὐξ. ἀρ. 999 καί 1000.

992

1820, 4 Ἰανουαρίου.

Ἡ Dicasteria τῆς Μητροπόλεως τῆς Μολδαβίας (ὑπογράφουν ὁ αρχιμανδρίτης Λέων καί ὁ πρωθιερέας Μιχαήλ) γράφουν στον Μελέτιο, προεστώτα τῆς ἐκκλησίας του Ἁγίου Θωμᾶ, ὅτι διαμαρτυρήθηκαν οἱ ἐκεῖ ἱερεῖς γιά τίς παρεμβάσεις του στά ἐσωτερικά τῆς ἐκκλησίας, κυρίως στά οἰκονομικά.

Ἡ Dicasteria ὀρίζει τίς ἐξῆς ρυθμίσεις γιά τήν ἐκκλησία του Ἰασίου, του Ἁγίου Λαζάρου: Γιά τίς λειτουργίες, παρακλήσεις, εὐχέλαια, βαπτίσεις, γάμους καί μνημόσυνα νά εἰσπράττουν τήν ἀμοιβή οἱ ἱερεῖς, ἐνῶ γιά τό μύρο ὁ Μελέτιος.

Στήν πανήγυρη οἱ ἱερεῖς θά λαμβάνουν μόνο 10 λεί καί στά μνημόσυνα μόνο τέσσερα, ἐνῶ τά ὑπόλοιπα ποσά, ὅπως καί ἐκεῖνα πού προέρχονται ἀπό τό πρόσφορο καί τόν οἶνο τῆς ἐκκλησίας, νά τά εἰσπράττει ὁ Μελέτιος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 635.

993

1820, 23 Ιανουαρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Λέων τῆς Μητρόπολης Μολδαβίας γράφει στὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο νὰ ἀφήνει τὸν ἱερέα Παλάδι νὰ λειτουργεῖ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει τίποτα εἰς βάρος του.

Ἐάν ἡ ὑγεία του τὸν ἐμποδίζει, θὰ μαθευτεῖ στὴ Μητρόπολη. Νὰ σταματήσει ὁ Μελέτιος νὰ τοῦ γράφει σχετικά μετὰ αὐτὸ τὸ θέμα καὶ νὰ λειτουργεῖ καὶ ὁ Παλάδι ὅταν ἔρχεται ἡ σειρὰ του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 638.

994

1820, 26 Ιανουαρίου.

Ὁ βόρηνικος de poartă Νικόλαος Κόρου ἐνημερώνει (μετὰ ἀπὸ ἐπιτόπια ἔρευνα πού πραγματοποιήσε) τὸν ἀρχιμανδρίτη Μελέτιο ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ Ἰασίου γιὰ ἓνα οἰκόπεδο στὴν πόλη.

Αὐτὸ τὸ εἶχε ἀφήσει ὁ μακαρίτης συνταγματάρχης Μιχαλάκης Μπάλς στὸν Μιχαλάκη staroste τῶν teslarî ὡς ἡγεμονικὸ οἰκόπεδο καὶ ὁ staroste ἀνήγειρε ἐκεῖ οἰκία.

Στὴν πραγματικότητα τὸ οἰκόπεδο ἀνήκει στὴν ἐκκλησία, ἀγορασμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἀρχιμανδρίτη. Στὸ μέλλον ὁ staroste θὰ πρέπει νὰ πληρῶνει ἐνοίκιο τέσσερις ocale κερί τὸ χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 648.

995

1820, 28 Ιανουαρίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου γράφει στοὺς φοροεισπράκτορες τῶν μονῶν Πρέτιστας καὶ Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὅσκα πὼς ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατο ἐνὸς poslušnic τῶν δύο μονῶν, Βασιλείου, ἦλθε ἄλλος, ὁ Ἰωαννίτζης Ρούς. Οἱ φοροεισπράκτορες νὰ μὴν τὸν ἐνοχλοῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1407.

996

1820, 25 Φεβρουαρίου.

Κατάλογος περιλήψεων δέκα εγγράφων πού αφορούν στο θέμα της γέφυρας επάνω στον ποταμό Σιρέτ. Αυτά τὰ παρουσίασε σέ μία δίκη ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα. Καλύπτουν χρονολογικά τὴν περίοδο 1656-1819.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1296 Α.

A 997

1820, 27 Φεβρουαρίου.

Συμβόλαιο μέ τό ὁποῖο ὁ πρῶν μέγας λογοθέτης Κωνσταντῖνος Μπάλς ἐκμισθώνει ἀπό τίς μονές Πρέτσιστας-Ραδουκάνου (ἡγούμενός τους ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος) τό κτῆμα Πραξέστι, μαζί μέ ὅλα τὰ παλαιχώρια του, καθώς καί τμήματα ἀπό τό Καμπέني, τοῦ νομοῦ Ρόμαν, γιά τρία χρόνια (23 Ἀπριλίου 1820-23 Ἀπριλίου 1823) ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 14.000 λεί ἐτησίως.

Ἀκολουθοῦν οἱ ὄροι τοῦ συμβολαίου.

Στίς 23 Ἀπριλίου ἡ τιμή μειώνεται σέ 11.000 λεί τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

998

1820, 3 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος καί ὁ Ἀγάπιος Ὁκνεάνου διαμαρτύρονται στόν Μητροπολίτη Μολδαβίας ἐπειδή ὁ μὴ κατονομαζόμενος ἐπίτροπος δέν σέβεται τῇ διαθήκῃ τῆς μοναχῆς Ἐλισάβετ Κόζμα, κτητορίσσης τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ. Δέν παραδίδει τὰ ἀφιερωμένα ἐκεῖ χρήματα, οὔτε τὰ ἄλλα ἀντικείμενα, λαμβάνοντας ὁ ἴδιος ὅλο τό εἰσόδημα.

Ἐάν συνεχίζει νά μὴ σέβεται τίς ὑποχρεώσεις του θά ἀπευθυνθοῦν στό Ντιβάνι καί στόν ἴδιο τόν ἡγεμόνα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 639.

999

1820, 8 Μαρτίου.

Ὁ Μητροπολίτης Βενιαμίν γράφει στόν ἀρχιμανδρίτη Βαρλαάμ καί στόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Σεραφεῖμ.

Τοὺς ζητεῖ νά μεταβοῦν στή μοναχὴ Ἑλισάβετ Κόζμα, χήρα τοῦ μπάνου Θωμᾶ, γιά νά παραλάβουν ἀπὸ ἐκεῖ ἀντικείμενα καί χρήματα τὰ ὁποῖα ἔχουν κατὰ καιροῦς ἀφιερωθεῖ στὴν ἐκκλησία, ὥστε νά μὴ χρειασθεῖ δίκη.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 639 Α. Συσταχωμένο μὲ ἄλλα δύο ἐγγράφα, μὲ αὔξ. ἀρ. 991 καί 1000. Μὲ παρόμοιο περιεχόμενο τό ἐγγράφο ἀρ. 640.

1000

1820, 11 Μαρτίου.

Οἱ ἀρχιμανδριῖτες Βαρλαάμ καί Σεραφεῖμ γράφουν στόν Μητροπολίτη τῆς Μολδαβίας ὅτι μετέβησαν στή μοναχὴ Ἑλισάβετ, κτητόρισα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ καί παρουσία τοῦ βόρνικου Δημητρίου Ροσέτ διαπίστωσαν ὅτι σέ σχέση μὲ τὴ διαθήκη τοῦ συζύγου τῆς μπάνου Κόζμα δέν παρέδωσε τὰ ἑξῆς: Μία καμπάνα, ἕναν πολυέλεο, ὀκτώ ἡμεκτάρια ἀμπελώννα στό κτῆμα Μιροσλάβα, τὰ ὁποῖα πώλησε γιά 60 λεί.

Ἡ διαθήκη προέβλεπε νά δώσει 6000 λεί. Ὁ Μελέτιος ἔλαβε μόνο 1400. Τὰ ὑπόλοιπα πρέπει νά δώσει ἡ Ἑλισάβετ στίς 29 Ἰουνίου, ἐνῶ οἱ ἐπίτροποι πρέπει νά προσθέσουν καί αὐτοὶ 1.000 λεί ὥστε νά συμπληρωθοῦν 10.000 λεί.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 639 Β. Συσταχωμένο μὲ ἄλλα δύο ἐγγράφα, μὲ αὔξ. ἀρ. 991 καί 999.

A 1001

1820, 1η Ἀπριλίου.

Ὁ Γεώργιος Μιρτσιόκ, ὁ Εὐθύμιος Προυτεάν, ὁ Σάνδου Μουντεάν, ὁ Νίτζα ἀπὸ τό Μπρασόβ καί ὁ βόρνικος Θεόδωρος, ὅλοι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Παντσέστι πού διαμένουν στό κτῆμα πού ἔχει ἡ μονὴ Ραδουκάνου στό Ὅκνα, βεβαιώνουν ὅτι ἐκμίσθωσαν τό κτῆμα Παντσέστι γιά τρία χρό-

νια. Για κάθε χρόνο θά πληρώνουν 1450 λεί σε δύο δόσεις.

Μέ τήν ύπογραφή του συμβολαίου πλήρωσαν 100 λεί ως προκαταβολή.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό έγγραφο άρ. 1766.

A 1002

1820, 23 Ἀπριλίου.

Οί κάτοικοι του χωριού Παντσέστι ύπογράφουν συμβόλαιο μέ τίς μονές Πρέτσιστα καί Ραδουκάνου του Τάργκου Ὕκνα.

Ἐκμισθώνουν τό κτήμα Παντσέστι, μαζί μέ ὄλα τά παλαιοχώρια του, πού βρῖσκεται στό νομό Τεκούτσι, οσοί Πολοτοίν, γιά τρία χρόνια (23 Ἀπριλίου 1820-23 Ἀπριλίου 1823) ἔναντι του ποσοῦ τῶν 1450 λεί τό χρόνο, ποσό πού θά πληρώνεται σε δύο δόσεις.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό έγγραφο άρ. 1766.

A 1003

1820, 23 Ἀπριλίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος, ἡγούμενος τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου, ύπογράφει συμβόλαιο μέ τόν πρῶν μεγάλο λογοθέτη Κωνσταντίνο Μπάλς γιά τήν ἐκμίσθωση γιά τρία χρόνια του κτήματος Πραζέστι, μαζί μέ τά παλαιοχώρια, καθώς καί τμημάτων του Καμπένι, του νομοῦ Ρόμαν, ἔναντι 140.000 λεί τό χρόνο, πού θά πληρώνει σε δύο δόσεις.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό έγγραφο άρ. 1766.

1004

1820, 23 Ἀπριλίου.

Συμβόλαιο μέ τό ὄποιο ὁ πρῶν μέγας παχάρνικος Κωνσταντῖνος Νεγκρουτζέ ἐκμισθώνει ἀπό τή μονή Πρέτσιστα του Τάργκου Ὕκνα (ἡγούμενός της ὁ Ἀγάπιος) τό κτήμα Βλαδίτζινα του νομοῦ Χοτίν (στή Βεσσαραβία), πού βρῖσκεται δίπλα στό Σιραούτζι του ἴδιου.

Ἡ ἐκμίσθωση γίνεται γιὰ τρία χρόνια (23 Ἀπριλίου 1820 - 23 Ἀπριλίου 1823) μέ τήν τιμή τῶν 3.500 λεί τὸ χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **257**.

1005

1820, 23 Ἀπριλίου.

Ὁ πρῶν μέγας παχάρνικος Κωνσταντῖνος Νεγκροϋτζο βεβαιώνει πῶς ἐκμίσθωσε γιὰ τρία χρόνια τὸ κτῆμα Βλαδίτζινα (ἢ Βλαδίσινα) τοῦ νομοῦ Χοτίν, τὸ ὁποῖο γειτονεῦει μέ τὸ Σιραούτζι, ἰδιοκτησία του. Ἡ τιμή εἶναι 35.000 λεί τὸ χρόνο.

Ἀντίγραφο ρωσικῆς μφρ., Ρουμανικά, ἀρ. **1730**.

1006

1820, 23 Ἀπριλίου.

Ὁ ἱερομόναχος Γεώργιος μαρτυρεῖ πῶς συμφώνησε μέ τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅσκα νά ἐκμισθώσει τή σκήτη Ρούνκουλ μέ ὅλη τήν περιουσία, μέ τήν τιμή τῶν 50 λεί τὸ χρόνο.

Ἐάν δέν σεβαστεῖ τούς ὅρους τῆς συμφωνίας νά ἐκδιωχθεῖ ἀπό τή σκήτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1569**.

1007

1820, 26 Ἀπριλίου.

Ὁ ἱερομόναχος Ἀρσένιος στέλνει στόν ἀρχιμανδριτῆ Μελέτιο ἀπό τή σκήτη Ρούνκουλ τὸ κατάστιχο μέ τήν περιουσία τῆς μονῆς. Περιλαμβάνει λειτουργικά βιβλία (Εὐαγγέλια, Ὁκτώηχο, Λειτουργία, κ.λπ.), δύο στιχάρια, ἓνα πετραχήλι, ἓνα ζευγάρι *tucevni* καί ἓνα *prapor*.

Ὁ ἴδιος ἄλλαξε ἐκκλησία.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1356**.

1008

1820, 16 Ιουνίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἐπίτροπος [...] μέ τό ὁποῖο ἀπευθυνόμενος πρός ἠγούμενο μή κατονομαζόμενης μονῆς (πιθανόν Πρέτσιστας) σπεύδει νά τόν πείσει νά ἐκμισθώσει ἐκ νέου τό κτῆμα τῆς Βλαδίσινα στόν παχάρνικο Κωνσταντίνο Νεγροῦτζο μέ τήν ἴδια τιμή πού τό εἶχε ἐκμισθώσει καί στό παρελθόν καί χωρίς καμμία προσθήκη, ἀφοῦ οἱ τιμές ὄλων τῶν μωσιῶν ἐξέπεσαν (ἔχασαν τήν ἀγοραστική τους ἀξία) καί οἱ ἀγοραστές παραιτοῦνται.

Τόν εἰδοποιεῖ ὅτι ἐπιθυμεῖ τήν ὠφέλεια τοῦ μοναστηριοῦ καί τοῦ ἀποστέλλει τά συμφωνητικά, ὥστε αὐτά νά τά ὑπογράψει χωρίς καμμία ἀναβολή.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 256.

A 1009

1820, 23 Ιουνίου.

Ὁ Μιχαήλ Γ. Σοῦτζος, ἠγεμόνας τῆς Μολδαβίας, γράφει στόν ἀρχιμανδρίτη Ἀγάπιο, διατάζοντάς τον νά παρουσιασθεῖ ἐπειγόντως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου στή δίκη μέ τό βόρνικο Στούρζα γιά τή λειτουργία τῆς κινητῆς γέφυρας τῆς μονῆς. Ὁ ἠγούμενος δέν εἶχε ἐμφανισθεῖ σέ προηγούμενη δίκη καί ὁ ἠγεμόνας τόν ἀπειλεῖ ὅτι θά διατάξει τή βίαιη πρoσαγωγή του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1452.

1010

1820, πρὶν ἀπό τίς 28 Ιουνίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος ἀπό τήν ἐκκλησία Θωμᾶ Κόζμα τοῦ Ἰασιίου ἀπευθύνεται στόν ἠγεμόνα ζητώντας νά ληφθοῦν μέτρα ὥστε νά εισπράξει ἀπό δύο ὀφειλέτες ἀπό τό Τάργκουλ Πιέτρει (Ἔνε Ἀπόστολ καί Μανώλη Κυριάκ) τό ποσό τῶν 100 καί 104,38 ἀντίστοιχα.

Στίς 28 Ιουνίου τό αἴτημα στέλνεται στόν μεγάλο λογοθέτη.

Στίς 8 Ἰουλίου τό Μεγάλο Λογοθέσιο ἀπευθύνεται στήν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ ρωτώντας ἐάν τό αἴτημα εἶναι δικαιολογημένο καί ἂν ναί, νά ληφθοῦν τά ἀπαραίτητα μέτρα ὥστε ὁ ἀρχιμανδρῆτης νά εἰσπράξει τό ποσό.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 255.

1011

1820, 11 Ὀκτωβρίου.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρῆτης Ἀγάπιος Βατοπαιδινός μέ τό ὅποιο ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν ἀρχιμανδρῆτη Μελέτιο Ἰβηρῆτη:

α) Τόν ἐνημερώνει γιά ὄσα γράμματα τοῦ κτήματος Πρατίλα εἶδε ὁ χωρομέτρης, ἐνῶ ζήτησε δικαιολογητικά καί τοῦ κτήματος Τελένι γιά τά ὁποῖα τόν διαβεβαίωσε ὅτι βρίσκονται στό Ἰάσι.

β) Ἐξαίρει τήν προσωπικότητα τοῦ χωρομέτρη, θεωρώντας τον καλό φίλο καί ἐντιμο χωρίς καμμία διάθεση ἀδικίας.

γ) Ὑποστηρίζει τήν ὑπαρξη ἀφιερωτικῶν ἐγγράφων γιά τά κτήματα Τελένι καί Χουτούνι καί ἐξηγεῖ ὅτι δέν μπορεῖ ν' ἀσχοληθεῖ μ' αὐτή τήν ὑπόθεση διότι βρίσκεται σέ ἀνάρρωση μετά ἀπό ἀσθένεια τῶν ποδιῶν του.

δ) Τόν πληροφορεῖ γιά τήν ἐξόφληση χρέους.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 598.

1012

1820, 19 Δεκεμβρίου.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Τάργκουλ Τρότουςουλοῦ τοῦ νομοῦ Μπακάου συντάσσουν μαρτυρία πρὸς τόν ἡγούμενο Ἀγάπιο τῆς μονῆς Ραδουκάνου σχετικά μέ ἓνα μύλο στό νομό Μπακάου, στό στόμιο Καρακλάουλοῦ, ἐπάνω στό ἡγεμονικό κτῆμα τῆς κωμόπολης Τρότους.

Μεταγενέστερα ὁ ἡγούμενος τό ἐκμίσθωσε στόν σετράρη Ἰωάννη Ζοράσκου ἐνῶ οἱ χωρικοὶ ἤθελαν νά τό ἔχουν οἱ ἴδιοι. Πρόσφατα ὁ τόπος ἐρημώθηκε καί ὁ μύλος ἐφθάρη.

Γραφείας ὁ Γεώργιος Χολέγκα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 574.

1013

1820, 21 Δεκεμβρίου.

Τό Μεγάλο Λογοθέσιο τῆς Μολδαβίας διατάζει τήν Isprănciia τοῦ νομοῦ Μπακάου νά ἐπικυρώσει στή μονή Ὕκνα (ἡγούμενός τῆς ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος) τήν κατοχή τοῦ κτήματος Δελένι, ὕστερα ἀπό τήν ὀριοθεσία τοῦ λογοθέτη Σκαρλάτου Κρουπένσκι.

Γι' αὐτό τό κτήμα ἡ μονή εἶχε διένεξη μέ τούς ἐλεύθερους χωρικούς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **402**.

1014

1821, 27 Ἰανουαρίου.

Καταγραφή τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, (ἢ Θωμᾶ Κόζμα) πού συντάσσει ὁ Γρηγόριος Ἀναγκνόστ, γιός τοῦ Γρηγορίου Ἀράμα, ἱεροψάλτης στίς μονές Ραδουκάνου-Πρέτσιστα (ἡγούμενός τους ὁ Ἀγάπιος).

Γραφέας ὁ ἱεροδιάκονος Ἰωάννης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **634**.

1015

1821, 30 Ἰανουαρίου.

Ἡ Vistieria τῆς Μολδαβίας διατάζει τούς καμαράσηδες τῶν ἀλατωρυχείων νά δώσουν στήν ἐκκλησία τοῦ Μπαμπένι 50 λέι, ποσό πού ἀντιπροσωπεύει τήν ἐλεημοσύνη γιά τό ἔτος αὐτό.

Ἡ ἐκκλησία κατέχει γι' αὐτό τό ποσό ἡγεμονικό ἔγγραφο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **746**. Μέ παρόμοιο περιεχόμενο ἔγγραφο ἀρ. **745**.

A 1016

1821, 23 Ἀπριλίου.

Συμβόλαιο μέ τό ὅποιο ὁ ἱερομόναχος Ἀρσένιος ἐκμισθώνει ἀπό τή

μονή Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὅκνα (ἠγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος) τῆ σκήτη Ρούνκουλ, πού βρίσκεται στό στόμιο τοῦ Καταλοῦ, γιά τρία χρόνια, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 60 λεί τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

1017

1822, 15 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρόην μέγας βρόνικος Ἰορδάκε Γκολέσκου, ὁ [...] ἀγᾶς, ὁ μέγας λογοθέτης Κωνσταντῖνος Γκολέσκου καί ὁ καμινάρης Γεώργιος Παλάδι συντάσσουν μαρτυρία πρὸς τόν ἀρχιμανδρίτη Θεοδόσιο Μπιστριτζεάνουλ.

Ἐνα χρόνο νωρίτερα πῆγε στό Πιτέστι, στόν καμινάρη Παλάδι, ἀπ' ὅπου, φοβούμενος τόν Θεόδωρο Βλαδιμηρέσκου, ἔφυγε, μαζί μέ ἄρχοντες, στό Σιμπίου, ὅπου ἔμειναν μέχρι τώρα.

Ἐπειδή θέλει νά ἐπιστρέψει στή χώρα, τοῦ ὑπογράφουν τό ἔγγραφο αὐτό, μέ τό ὅποιο φαίνεται πὼς δέν εἶχε καμμία ἀνάμειξη στήν ἐξέγερση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 633.

A 1018

1823, 23 Ἀπριλίου.

Συμβόλαιο μέ τό ὅποιο ὁ καμινάρης Ἰορδάκε Τζεανόγλου ἐκμισθώνει τό κτήμα Χάνσκα καί μέρος τοῦ Γκάρλελε τοῦ νομοῦ Ὁρχέι, ἰδιοκτησία τοῦ ρομεσῆς Κωστάκη Μποτεζάτου, γιά δύο χρόνια, ἔναντι 5.500 λεί τό χρόνο.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766, ἐπικυρωμένο τό 1824.

1019

1823, 9 Νοεμβρίου.

Καταγραφή ἀγορευτικῶν μετοχῶν στή Μολδαβία καί στή Βλαχία καί ποσῶν πού αὐτά στέλνουν ὡς ἐτήσιες προσφορές στό Βατοπαίδι. Σημειώνονται ἐπίσης τά ποσά πού ὀφείλουν σ' αὐτό ἀπό τά προηγούμενα χρόνια.

Πρόκειται για μετόχια τῆς Ἱερῆς Κοινότητος καί τῶν μονῶν Ἰβήρων, Σιμωνόπετρας, Σταυρονικήτα, Ξηροποτάμου, Κουτλουμουσίου, Δοχειαρίου, Παντοκράτορος, Ἁγίου Παύλου, Ξενοφώντος, Γρηγορίου.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, ἀρ. 911.

1020

[1823].

Ἡ Isprānīcia τοῦ νομοῦ Χοτίν γνωστοποιεῖ στόν ἐκμισθωτή τοῦ κτήματος Σαραούτζι τήν ἐγγραφή διαμαρτυρία τοῦ ἐκμισθωτή τοῦ Ναδαμπαούτζι ὁ ὁποῖος τόν κατηγορεῖ πῶς καταπάτησε τό δικό του. Μαζί μέ τήν καταπάτηση καί ἄλλου κτήματος, Στραουτσένι καί μέ τό μάζεμα καλαμποκιοῦ ἀπό αὐτά, ὁ δεύτερος ἐκμισθωτής ζημιώθηκε μέ 6.000 λέι.

Ἡ Isprānīcia ζητεῖ ἀπ' ὅλες τίς πλευρές νά σέβονται τή νομιμότητα, ὥστε νά σταματήσῃ ἡ καταπάτηση ξένων κτημάτων.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 213.

1021

1824, 3 Φεβρουαρίου, Χοτίν.

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν στέλνει στό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Ὅρχεϊ τήν ἀναφορά τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Ἰασίου στή διένεξη μεταξύ τοῦ σπαθάρη Παναγιώτη Καζαμῆ καί τοῦ μακαρίτη ταγματάρχη Σαϊνόβιτσι, ἡ ὁποία κατά λάθος ἔφθασε στό Χοτίν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 253.

1022

1824, 20 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Ἀγάπιος Ὁκνεάνουλ ἀπευθύνεται στό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν διαμαρτυρούμενος γιά τίς ζημιές πού προκαλεῖ στό κτήμα τῆς μονῆς Ὁκνας, Σαραούτζι, ὁ ἐκμισθωτής του παχάρνικος Ντίνου Νεγκρούτζ. Δέν πληρώνει τά ἀπαιτούμενα ποσά πρὸς τή μονή, κόβει παράνομως τό δάσος, πωλώνοντας τίς ρίζες, καταστρέφει τό λιβάδι.

Παρακαλεῖ νά παρθοῦν μέτρα ἐναντίον τοῦ παχάρνικου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1725**. Μὲ παρόμοιο περιεχόμενο τὸ ἐγγράφο ἀρ. **253A** (πρόχειρο, κολοβό). Ἑλλ. μτφρ. ἀρ. **1729**.

1023

1824, 27 Μαρτίου.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Χαντζίκα μαρτυροῦν πὼς πῆραν ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνο Παπαδόπουλο 300 dimirlilii βρίζας καὶ καλαμποκιοῦ.

Ἄκολουθοῦν τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν χωρικῶν καὶ πόσες dimirlilii θά πρέπει νά ἐπιστρέψῃ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1403**.

1024

1824, 2 Μαΐου, Σιραούτζι.

Ὁ Μπελδιμάνι, stolonacealnic τῆς Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Χοτίν καὶ ὁ Μπομπάνα ocolas τοῦ ocol Χοτίν ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτη Ἁγάπιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Ὁκνας, σχετικά μὲ τὴ συμπεριφορὰ τοῦ παχάρνικου Ντίνου Νεγρούτζ ἀπέναντί της (φθορὰ σὲ βοηθητικά κτήρια στὸ κτῆμα Βλαδίτζινα, κοπή τοῦ δάσους κ.λπ.).

Τὸν καλοῦν νά τοῦ δείξουν γραπτῶς τὰ ὄσα τὸν κατηγοροῦν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **251**.

1025

1824, 2 Μαΐου.

Περίληψη τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ἁγαπίου Ὁκνεάνου σχετικά μὲ τίς ζημιές ποὺ προκάλεσε στὸ Βλαδίτζινα ὁ παχάρνικος Ντίνου Νεγρούτζ, ἐκμισθωτῆς του: Τὰ τουρκικά σπίτια, ὑλικά παρμένα ἀπὸ τὸ κτῆμα, κοπή δένδρων ἀπὸ τὸ δάσος κ.λπ.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **199**.

1026

1824, 8 Μαΐου.

Ὁ σπαθάρης Σάνδου [...] παραχωρεῖ στον Ἄβραάμ Φωξενεάνου τρία στῆνεπι γῆς, πού βρίσκονται σέ ἔκταση τῆς μονῆς Πρέτσιστας, γιά τά ὁποῖα θά πληρώνει ἐνοίκιο στή μονή τρεῖς ocale κερί τό χρόνο.

Τόν Ἰούνιο τοῦ 1829 ὁ Ἄβραάμ Φωξενεάνου ἀναγνωρίζει πώς κατέχει παρανόμως τό προαναφερόμενο τεμάχιο τῆς μονῆς. Ἄφου ἔλαβε τά χρήματα γιά τά βοηθητικά κτίσματα πού ἀνήγειρε ἐκεῖ, δηλώνει πώς δέν ἔχει πιά καμμία ἀπαίτηση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1431**.

1027

1824, 16 Μαΐου.

Στή διένεξη πού ἔχει μέ τόν παχάρνικο Ντίνου Νεγκρούτζ γιά τό κτήμα Βλαδίτзина, ὁ ἀρχιμανδριτής Ἀγάπιος Ὁκνεάνουλ παρακαλεῖ τό Δικαστήριο νά τοῦ στείλει ἀντίγραφο τῆς ἔρευνας πού ἔγινε πρόσφατα, καθώς καί τρία σχέδια τοῦ κτήματος.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **254**.

1028

1824, 22 Ἰουνίου.

Ὁ polconnic Γρηγόριος Ἀστάφιε, ἐκμισθωτής τῶν κτημάτων Σαραούτζι καί Βλαδίτзина, βεβαιώνει μέ ἐπιστολή πρὸς τόν ἀρχιμανδριτή Ἀγάπιο, προεστώτα τῆς μονῆς Ὁκνα, πώς στήν πραγματικότητα ὑπεκμίσθωσε τά κτήματα αὐτά ἀπό τόν παχάρνικο Ντίνου Νεγκρούτζ, ὁ ὁποῖος εἶχε προκαλέσει πολλές ζημιές τόσο στά κτήματα ὅσο καί στά δάση καί τά λιβάδια του.

Ἐποχρεώνεται γιά τά πρῶτα δύο χρόνια (1824-1826) νά καταβάλλει τό ποσό τῶν 4.000 λεί τό χρόνο, ἀντί γιά 3.500 λεί πού προέβλεπε τό συμβόλαιο τῆς μονῆς μέ τόν παχάρνικο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1727**. Ρωσική μτφρ. ἀρ. **1728**.

1029

1824, 9 Αὐγούστου.

Ὁ ocolas τοῦ Χοτίν Μπομπάνα βεβαιώνει τὴν παραλαβὴ τοῦ ποσοῦ τῶν 12 ρουβλίων καὶ 75 copeici σέ μπρουντζινο νόμισμα, ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδριτὴ Ἄγάπιο Ὅκνεάνουλ, ποῦ ἀντιπροσωπεύει 51 φύλλα δεύτερης ποιότητος χαρτιοῦ, στὴν ὑπόθεσι τῶν βοηθητικῶν κτηρίων στὰ κτήματα Βλαδίτζινα καὶ Σαραούτζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **252**.

1030

1824, 13 Σεπτεμβρίου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Χοτίν ἀπευθύνεται στὸν ocolas τοῦ ocol Χοτίν καὶ τοῦ ζητεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ ἔρευνα γιὰ τὰ ὄρια τῶν κτημάτων Ναδαμπαούτζι καὶ Βλαδίτζινα, μετὰ ἀπὸ αἴτημα τοῦ τελευταίου ἐκμισθωτῆ.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1726**.

1031

[Circa 1824].

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ὅκνα Ἄγάπιος διαμαρτύρεται στὸ Ἀστικὸ Δικαστήριο τῆς Βεσσαραβίας (ἐπισυνάπτοντας καὶ τὴ διαμαρτυρία πρὸς τὸ Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν) γιὰ τὴν καταπάτησι ἐπάνω ἀπὸ 300 fălci τοῦ κτήματος τῆς Βλαδίτζινα ἀπὸ τὸ Σεπανόσουλ, κτήμα τοῦ Ἰορδάκε Δημητρίου.

Ἡ καταπάτησι ἐγένεο ὅταν ὁ ἡγούμενος βρισκόταν ἐξόριστος στὴν Οὐγγαρία ἐξ' αἰτίας τῶν ταραχῶν στὴ Μολδαβία.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **226**.

A 1032

1825, 4 Φεβρουαρίου.

Ὁ căpitan Πεντελέι Ματασάρου ἐκμισθώνει ὑστερα ἀπὸ πλειστηριασμὸ

τό εισόδημα τοῦ κτήματος Πριβάλου ἢ Ραφλέστι τοῦ νομοῦ Τεκούτσι γὰ τρία χρόνια (1825-1828), μέ τήν τιμή τῶν 1.245 λεί.

Τό κτήμα ἀνήκει στά ἑλληνικά μοναστήρια (Πρέτσιστα-Ραδουκάνου).

Ἔντυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

1033

1825, 23 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἁγάπιος Ὀκνεάνου βεβαιώνει τήν παραλαβή τοῦ φόρου γὰ τό ἐπίσημο χαρτί πού χρησιμοποίησε τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν στίς δύο δίκες πού εἶχε ἡ μονή Ὀκνα μέ τόν παχάρνικο Ντίνου Νεγκρούτζ γὰ τό κτήμα Βλαδίτζινα (στίς 10 Μαρτίου καί 21 Ἀπριλίου 1824).

Πρωτότυπο, Ρωσικά, ἀρ. 245.

1034

1825, 25 Μαΐου.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Χοτίν γνωστοποιεῖ στόν pameșnic Μιχαλάκη Τσιομαρτάν, ἐκμισθωτή τοῦ κτήματος Νεδεμπαούτζι ὅτι διαμαρτυρήθηκαν μερικοί κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Σαραούτζι, οἱ ὁποιοί κατεῖχαν τεμάχια στό Βλαδίτζινα.

Ἐποστήριζαν ὅτι ὁ Τσιομαρτάν τούς πῆρε ἐδῶ καί ἀρκετό καιρό δύο ἄροτρα μέ τή δικαιολογία πώς καταπάτησαν μέ αὐτά τό Νεδεμπαούτζι.

Ἡ Isprăvnicia τοῦ ζητεῖ νά τά ἐπιστρέψει ἀμέσως στούς χωρικούς.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 249.

1035

1825, 14 Ὀκτωβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης [Ἁγάπιος] Ὀκνεάνου, ἡγούμενος τῆς μονῆς Ὀκνα, ἀπευθύνεται στήν Ἐπιτροπή ὀριοθεσιῶν, ἡ ὁποία ἔπρεπε νά ἐξετάσει τά σύνορα τοῦ κτήματος Γκεορκεούτζι πρὸς τήν πλευρά τοῦ Βλαδίτζινα, πού ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τῆς μονῆς.

Στό αἴτημά της νά φέρει τά δικαιολογητικά γιά αὐτό τό κτήμα ὁ ἀρχιμανδριτής ἀπαντᾷ πῶς αὐτά χάθηκαν στή Μολδαβία κατά τή διάρκεια τῶν ταραχῶν [τοῦ 1821].

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **247**.

1036

1825, 4 Νοεμβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδριτής Ἀγάπιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνα, διαμαρτύρεται στήν Ἐπιτροπή ὀριοθεσιῶν τῆς Βεσσαραβίας, στήν ὁποία πρέπει νά παρουσιάσει τά δικαιολογητικά τοῦ κτήματος τῆς Βλαδίτзина, τά ὁποῖα ὁμως χάθηκαν.

Ἀπαιτεῖ νά ἐξαίρεθεῖ ἀπό τή συγκεκριμένη Ἐπιτροπή ὁ Τάλπα, ὁ ὁποῖος βιάζεται νά κλείσει ἡ ὑπόθεση εἰς βάρος τῆς μονῆς, χωρίς νά περιμένει νά βρεῖ ἡ μονή ἄλλα δικαιολογητικά.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **248**.

1037

1825, 13 Νοεμβρίου.

Ὁ ἀρχιμανδριτής Ἀγάπιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνα, διαμαρτύρεται στό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν στή διένεξη πού ἔχει τό μοναστήρι μέ τόν pameșic Ἰορδάκι Δημητρίου, ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Τσεπόσουλ.

Μέσω τῆς Ἐπιτροπῆς ὀριοθεσιῶν καί προσφέροντας χρήματα, ὁ Δημητρίου ἔλαβε παρανόμως 300 fălci τοῦ κτήματος Βλαδίτзина, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, τίς ὁποῖες προσάρτησε στό δικό του κτήμα.

Ζητεῖ νά γίνει νέα δίκη καί μέχρι τότε νά γίνει κατάσχεση γιά τήν ἔκταση, ἔτσι ὥστε νά μή ζημιωθεῖ καί ἄλλο ἡ μονή.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **250**.

1038

1825, 28 Νοεμβρίου, Χοτίν.

[Οἱ δικαστικές Ἀρχές] τοῦ Χοτίν βεβαιώνουν τήν παραλαβή τοῦ ποσοῦ τῶν 50 ἀργυρῶν copeici ἐκ μέρους τοῦ ἀρχιμανδριτῆ Ἀγαπίου, ἡγουμένου

τῆς μονῆς Ὁκνα, γιά τή δίκη πού ἔχει στό Δικαστήριο Χοτίν μέ τόν ὑπαξιωματικό ἐκμισθωτή (;) τοῦ κτήματος Τσεπανόσουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **244**.

1039

1825, 2 Δεκεμβρίου.

Ἐναφορά τοῦ stolonacealnic Μπελδιμάν πρὸς τὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Χοτίν ὕστερα ἀπὸ τὴν ὀριοθεσία πού πραγματοποιοῖσε στό Βλαδίτзина (ιδιοκτησία τῆς μονῆς Ὁκνα) πρὸς τὴν πλευρά τοῦ Σαραούτζι, κτήματος τοῦ παχάρνικου Ντίνου Νεγκρούτζ.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **246**.

1040

1826, 8 Ἰανουαρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἁγάπιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνα, ζητεῖ ἀπὸ τὸν procurator Ποδγκούρσι νά βγεῖ πιὸ γρήγορα ἢ ἀπόφαση στὴ δίκη πού εἶχε ἢ μονή γιά τὰ ὄρια τοῦ κτήματος Βλαδίτзина. Εἶχε ζητήσει καὶ τὴν 1η Δεκεμβρίου 1825 νά ἐκδοθεῖ ἡ ἀπόφαση.

Πρόχειρο, Ρωσικά, ἀρ. **241**.

1041

1826, 9 Ἰανουαρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἁγάπιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνα, γράφει στὸν procurator τῆς Βεσσαραβίας διαμαρτυρούμενος γιά τὴν καταπάτηση 300 fālci γῆς τοῦ κτήματός της Βλαδίτзина, τοῦ νομοῦ Χοτίν ἀπὸ τὸ Σαραούτζι, ιδιοκτησία τοῦ παχάρνικου Νεγκρούτζ.

Διαμαρτύρεται ἐπίσης καὶ γιά τὴν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ εἰς βάρος τῆς μονῆς.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **240**.

1042

1826, 20 Ιανουαρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος, ἠγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνα, διαμαρτύρεται στό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν ἐναντίον τοῦ παχάρνικου Ντίνου Νεγκρουότζ, ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Σαραούτζι καί ἐκμισθωτῆ τοῦ κτήματος Βλαδίτζινας, ἰδιοκτησία τῆς μονῆς, ὁ ὁποῖος παρανόμως ἔκοψε ξύλα ἀπό τό δάσος τοῦ τελευταίου κτήματος.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 233.

1043

1826, 23 Ιανουαρίου, Κισινάου.

Ἡ Ἐπιτροπή ὀριοθεσιῶν τῆς Βεσσαραβίας ἀπαντᾷ σέ ὅσα τῆς γράφει ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνα, ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος.

Ὁ τελευταῖος εἶχε ἐνημερώσει τήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν ἔχει δικαιολογητικά γιά τό κτήμα τῆς Βλαδίτζινα ἐπειδή εἶχαν χαθεῖ κατά τή διάρκεια τῶν ταραχῶν τοῦ 1821 καί ζητοῦσε νά καθυστερήσει ἡ ἔρευνα μέχρι νά βρεθοῦν. Καταφερόταν ἐπίσης ἐναντίον τοῦ Κωστάκη Τάλπα, τόν ὁποῖο κατηγοροῦσε γιά μεροληπτική συμπεριφορά ὑπέρ τοῦ σετράρη Τροχίν, ἐπιστάτη τοῦ χατμάνου Ἀλέκου Γκίκα.

Ἡ Ἐπιτροπή τοῦ ἀπαντᾷ πῶς ἡ ἔρευνα δέν μπορεῖ νά καθυστερήσει ἄλλο, ἐπειδή ὁ Ἀγάπιος εἶναι ἐνημερωμένος ἀπό τό 1819. Πρέπει ὀπωσδήποτε νά παρουσιαστεῖ στήν Ἐπιτροπή μέ τά δικαιολογητικά, ὁ ἴδιος προσωπικά ἢ μέσω ἐπιστάτη.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 1721.

1044

1826, 27 Ιανουαρίου.

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν βεβαιώνει τήν παραλαβή 50 ἀργυρῶν κορεϊσί ἐκ μέρους τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἀγαπίου ὡς δικαστικά ἔξοδα γιά τή διένεξη πού ἔχει ἡ μονή γιά τήν ἐκμίσθωση τοῦ κτήματος Βλαδίτζινα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 234.

1045

1826, 3 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνα, παρακαλεῖ τὸν κόμητα Βοροντζόβ νά μπορεῖ ἡ μονή νά κατέχει ἐν εἰρήνῃ τὸ κτῆμα Βλαδίτζίνα τοῦ νομοῦ Χοτίν, γιὰ τὸ ὁποῖο κατέχει τὰ ἀπαραίτητα δικαιολογητικά.

Ἡ ἔκτασή της ἔχει ἤδη ὀριοθετηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν ὀριοθεσιῶν.

Πρόχειρο, Ρωσικά, ἀρ. 1719.

1046

1826, 10 Ἀπριλίου.

Ἡ Isprǎnǐcia τοῦ νομοῦ Χοτίν ἐνημερώνει τὸν σίνονις Ἀλέκου Στάβιρα πὼς ἔχει στὰ χέρια της τὴν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ μέ τὴν ὁποία τοῦ ἐπικυρώνει τὴν προσωρινή κατοχή τοῦ τεμαχίου πού βρῖσκεται ἀνάμεσα στὰ κτῆματα Βλαδίτζίνα καὶ Σαραούτζι.

Ἀκολουθεῖ λεπτομερῆς περιγραφή τῶν ὀρίων του.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1724.

1047

1826, 26 Ἀπριλίου, Χοτίν.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος Ὁκνεάνουλ ἀπαντᾷ στὸν Ἀνδρεέβ ἐπίτροπο τοῦ νομοῦ Χοτίν σχετικά μέ τὴν καταγγελία τῆς μονῆς ὅτι ὁ παχόνικος Νεγκρούτζ καταπατεῖ τὸ κτῆμα της Βλαδίτζίνα.

Τὸν παρακαλεῖ νά μὴν λάβει ὑπ' ὄψη του τὴν ὀριοθεσία πού παρουσίασε ὁ Νεγκρούτζ, ἐπειδὴ εἶναι πλασματική.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 243.

1048

1826, Ἀπρίλιος.

Τὸ Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν βεβαιώνει πὼς ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγά-

πιος, ἐπιστάτης τῆς μονῆς Ὁκνα ἔστειλε 50 ἀργυρά κορεϊσί γιὰ τὴν καθαρο-
γράφηση μιᾶς ἀπόφασης στό θέμα τῆς κατοχῆς τοῦ κτήματος Βλαδίτзина.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1722**.

1049

1826, 7 Μαΐου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος Ὁκνεάνουλ βεβαιώνει σέ ἐπιστολή πρὸς τόν
ἐπίτροπο Ἀνδρεέβ ὅτι ἔλαβε ἀπαντητικό γράμμα ἀπὸ τόν Ἰωάννη Ποτίκα,
κάτοικο τοῦ Βλαδίτзина.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **237**.

1050

1826, 20 Μαΐου.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ νομοῦ Χοτίν, Ἀνδρεέβ, γνωστοποιεῖ στόν ἐκμισθωτή
τοῦ κτήματος Σιραουόττσι γιὰ τίς ἐργασίες πού πρέπει νά γίνουν ἐκεῖ.

Πρωτότυπο, Ρωσικά, ἀρ. **232**.

1051

1826, 26 Μαΐου.

Ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς Ὁκνα διαμαρτύρεται στίς δικαστικές Ἀρχές
σὴ διένεξή της μέ τόν παχάρνικο Νεγκρουότς, τοῦ ὁποίου τό κτήμα, Σαρα-
ουόττσι, καταπατεῖ τό δικό της Βλαδίτзина.

Τοὺς παρακαλεῖ νά δώσουν μία δίκαιη λύση.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. **1720**.

1052

1826, 20 Ἰουνίου, Σαραουόττσι.

Τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν γνωστοποιεῖ στόν ἀρχιμανδρίτη Ἀγά-

πιο Όκνεάνου, προεστώτα τῆς μονῆς Όκνα, ὅτι ὕστερα ἀπό ἔρευνα τοῦ ἐπιτρόπου διαπιστώθηκε πῶς στή διένεξη πού ἔχει μέ τόν παχάρνικο Νεγκρούτζ για τά ὄρια τῶν συνόρων τοῦ κτήματός της Βλαδίτζινα πρὸς τὴν πλευρά τοῦ Σαραούτζι, τό δίκαιο ἀνήκει στή μονή.

Νά παρουσιασθεῖ στό Σαραούτζι μέ τά δικαιολογητικά του.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1723**.

1053

1826, 28 Ἰουλίου, Σαραούτζι.

Ό οcolaς τοῦ ocol Χοτίν, γράφει στόν ἀρχιμανδρίτη Ἀγάπιο, προεστώτα τῆς μονῆς Όκνα (ιδιοκότητριας τοῦ κτήματος Βλαδίτζινα) ἐνημερώνοντάς τον για τὴν ὀριοθεσία πού πραγματοποίησε στά κτήματα Βλαδίτζινα καί Σαραούτζι, παρουσία τῶν χωρικῶν.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **235**.

1054

1826, 4 Αὐγούστου.

Οἱ διοικητικὲς Ἀρχές (ὑπογράφει ὁ Κόλος Μπλάνδα;) ὀρίζουν νά ληφθοῦν τρεῖς σωροὶ ξερόχορτου ἀπό τό χωριό Ναδαμπαουτζι καί νά δοθοῦν στόν ramesic Κέσκου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **275**.

1055

1826, 10 Σεπτεμβρίου.

Ό Ἀνδρέας Σιμεονόβ, ὁ Ἄλνεα Δρούκεβ Σακαλιούτζ καί ὁ βόρνικος Στέφανος Μπαμπινέτζκι, ὄλοι πρόσφυγες ἀπό τό χωριό Τσεπενόσου, μαρτυροῦν για τὴν ἀπώλεια τεσσάρων βοδιῶν ἀπό μὴ κατονομαζόμενο κτῆμα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **276**.

1056

1826, 21 Σεπτεμβρίου.

Ἀπόδειξη γιά τήν παραλαβή τοῦ ποσοῦ τῶν πέντε ἀργυρῶν ρουβλίων πού πλήρωσε ὁ ἀρχιμανδριότης Ἄγαπιος Ὁκνεάνουλ γιά τήν ὀριοθεσία ἐνός τεμαχίου τοῦ κτήματος Βλαδίτζινα πρὸς τήν πλευρά τοῦ Σαραούτζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **236**.

1057

1826, 4 Ὀκτωβρίου.

Ἀπόδειξη γιά τό ποσό τῶν ἔξι ρουβλίων καί 25 copeici πού πλήρωσε ὁ ἀρχιμανδριότης [Ἄγαπιος] ὡς ροσλίνα γιά τήν χρήση τοῦ χαρτιοῦ φιομέ στή θέση τοῦ ἀπλοῦ, σέ ὀρισμένες περιπτώσεις.

Πρωτότυπο, Ρωσικά, ἀρ. **202**.

1058

1826, 28 Ὀκτωβρίου, Κριστινέστι.

Ἡ Βαλέρια Χαλδάου γράφει στόν ἠγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας-Ραδουκάνου. Τόν παρακαλεῖ νά ἀποδεσμεύσει τό κάρο πού εἶχε στείλει στό Σαραούτζι γιά νά φέρει μερικά δένδρα γιά τόν κῆπο. Ὁ κηπουρός καταπάτησε κατά λάθος τό κτῆμα τῆς μονῆς καί ὁ ἠγούμενος δέσμευσε τό κάρο. Νά τήν ἐνημερώσει γιά τυχόν ζημιές ὥστε νά τίς πληρώσει.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **239**.

1059

1826, 12 Νοεμβρίου.

Βεβαίωση παραλαβῆς τοῦ ποσοῦ τῶν δύο ρουβλίων καί 10 ἀργυρῶν copeici ἐκ μέρους τοῦ ἀρχιμανδριότη Ἄγαπίου Ὁκνεάνου, γιά τήν ἐπικύρωση δύο ἀντιγράφων καί μιᾶς δικαστικῆς ἀπόφασης.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **238**.

1060

1826.

Σημείωμα ἐξόδων γιά ἐπισκευές στό ἐσωτερικό τῆς ἐκκλησίας [τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ Ἰασίου].

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **632**.

1061

[Circa 1826].

Ὁ ἡγούμενος τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὅσνα διαμαρτύρεται ἐναντίον τῆς εἰς βάρος του ἀπόφασης τοῦ Δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Χοτίν.

Ἀποτέλεσμα εἶναι νά συνεχίζεται ἡ κατάσταση στό κτήμα Βλαδίτзина, ὅπου κόβεται συνεχῶς τό δάσος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **242**.

1062

1827, 3 Ἰανουαρίου.

Βεβαίωση παραλαβῆς τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν χάλκινων ρουβλίων καί 50 copeici πού εἶναι ἡ rozlina τοῦ Χοτίν γιά ἐπτά κόλλες κακῆς ποιότητος χαρτιοῦ πού χρησιμοποίησε ἡ Isprăvnicia τοῦ νομοῦ στή διένεξη μεταξύ τῆς μονῆς, ἡ ὁποία κατέχει τό Βλαδίτзина καί τοῦ ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Σιραούτσι.

Τά χρήματα ἔστειλε ὁ ἀρχιμανδριτῆς Ἀγάπιος Ὁκνεάνουλ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **231**.

1063

1827, 2 Μαρτίου.

Κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Δραγκοντζέστι καί ἐλεύθεροι χωρικοί ἀπό τό Γκαρτάν (σύνολο 20 ἄτομα) μαρτυροῦν γιά τίς συνεννοήσεις μέ τόν μηχα-

νικό Κωνσταντίνο Μετσιλ νά τούς έτοιμάσει τό τοπογραφικό σχέδιο τῶν χωριῶν Πογιάνα καί Γκαρτάν (έναντι ἀμοιβῆς).

Δέν σεβάστηκαν τά ὄσα εἶχαν συμφωνήσει, δηλαδή νά τόν φέρουν ἀπό τό Μπακάου ἐνῶ αὐτός ἦταν ἄρρωστος, οὔτε τοῦ ἔστειλαν βοηθοῦς. Γιά ἕξι μῆνες ἔτρωγε ἐλάχιστα καί ἀμοιφθῆκε μόνο μέ 170 λέι. Τόν χειμῶνα τόν ἄφησαν χωρίς ξύλα. Παρ' ὅλα αὐτά ὁ μηχανικός ἐκπλήρωσε ὅλες τίς ὑποχρεώσεις του. Τελευταῖα οἱ χωρικοί τόν παρακάλεσαν νά τούς βοηθήσει στή διεκδίκηση ἑνός τμήματος ἀπό τό Γκαρτάν καί σέ περίπτωση πού θά κερδίσουν, θά τοῦ παραχωροῦσαν τό ἕνα τέταρτό του, ἐνῶ θά τοῦ ἔκτιζαν καί ἕνα ξύλινο σπίτι.

Ἐάν χάσουν τήν ὑπόθεση ὁ μηχανικός δέν θά λάβει τίποτα.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 1718, θεωρημένο στίς 2 Ἰουλίου 1827 ἀπό τήν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Μπακάου καί στίς 5 Μαρτίου 1828 ἀπό τό Μεγάλο Λογοθέσιο.

A 1064

1828, 15 Μαρτίου.

Συμβόλαιο μέ τό ὅποιο ὁ καμινάρης Γεώργιος Σεριπάν ἐκμισθώνει μετά ἀπό πλειστηριασμό τό ἕνα τεμάχιο τοῦ κτήματος Τζερενί τοῦ νομοῦ Τεκουτσι, ἰδιοκτησία τοῦ μοναστηριοῦ Ὕοκνα, γιά τρία χρόνια (23 Ἀπριλίου 1828-23 Ἀπριλίου 1831).

Ἡ τιμή τῆς ἐκμίσθωσης εἶναι 120 λέι τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

1065

1828, 28 Ἀπριλίου.

Ὁ ἀρχιμανδρῆτης Θεοδόσιος Ἰβηρίτης, ἠγούμενος τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, διαμαρτύρεται στόν κόμητα Θεόδωρο Π. Παλίν, πρόεδρο τῶν Ντιβανίων τῆς Μολδαβίας καί τῆς Βλαχίας, στή διένεξη πού ἔχει γιά τή γέφυρα ἐπάνω στόν ποταμό Σιρέτ, στό κτήμα τῆς Πραζέστι, μέ τόν βοεβόδα Ἰωάννη Στούρζα.

Τό κτήμα τοῦ τελευταίου, Σαουτσέστι, καταπατεῖ τό κτήμα τῆς μονῆς. (Ακόμα πρῖν φθάσει στή Μολδαβία γιά νά ἀναλάβει τό θρόνο, διέταξε ἀπό τό Σιλίστρα νά μήν ἀνήκει πλέον ἡ γέφυρα στή μονή).

Ἡ μονή ζητεῖ δικαίωση: Νά τῆς ἐπιστραφεῖ ἡ κατοχὴ τῆς γέφυρας καὶ νά ἀποζημιωθεῖ γιὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπτὰ χρόνων πού ἔχασε τὸ εἰσόδημά τῆς.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1296**.

1066

1828, 10 Μαΐου.

Ὁ σπαθάρης Γιαννάκης Νεγκρούτζ ἐνημερώνει τὸν ἀρχιμανδρῆτη Θεοδοσίω γιὰ τὸ ἐτήσιο εἰσόδημα τῆς γέφυρας τοῦ κτήματος Πραζέστι. Ἐνῶ τὸ 1819 καὶ τὸ 1820 ἡ brudina τῶν περαστικῶν ἦταν πιὸ φθινὴ, ἄρχισε νά ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸ 1823.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1292**.

1067

1828, 23 Μαΐου.

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀπευθύνεται στοῦ Δικαστικὸ Ντιβάνι σχετικά μέ τὴ διαμαρτυρία τοῦ ἀρχιμανδρῆτη Θεοδοσίου Ἰβηρεάνου ἐναντίον τοῦ Ἰωάννη Στούρζα γιὰ τὴ γέφυρα ἐπάνω στὸν ποταμὸ Σιρέτ, πού βρῖσκεται στὸ κτῆμα Παουτσέστι. Τὸ Παουτσέστι, κτῆμα τοῦ Στούρζα, ἐμποδίζει τὴ λειτουργία τῆς γέφυρας.

Τὸ Ντιβάνι ζητεῖ νά γίνει ἔρευνα γιὰ τὸ εἰσόδημα τῆς γέφυρας ὥστε νά ἀποζημιωθεῖ ἡ μονή.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1295**.

1068

1828, 2 Ἰουνίου.

Τὸ Δικαστικὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας γράφει στὴν Isprăvnicia τοῦ νομοῦ Νεάμιτζ σχετικά μέ τὴ διαμαρτυρία τοῦ ἀρχιμανδρῆτη Θεοδοσίου Ἰβηρίτη, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὁκνα, γιὰ μία γέφυρα πού βρῖσκεται ἐπάνω στὸ κτῆμα τῆς Πραζέστι, τὴν ὁποία ὁ βοεβόδας Ἰωάννης Στούρζα παραχώρησε στὸ δικό του κτῆμα Σαουτσέστι.

Τό Δικαστήριο ἀποφάσισε ὅπως ἡ ἰδιοκτησία τῆς γέφυρας δοθεῖ καί πάλι στή μονή. Τό Δικαστικό Ντιβάνι ζητεῖ νά ἐφαρμοστεῖ ἡ ἀπόφαση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1293**.

1069

1828, 10 Ἰουνίου.

Στή διένεξη μεταξύ ἐλεύθερων χωρικῶν τοῦ κτήματος Γκαρτάνου, τοῦ νομοῦ Μπακάου καί ἐλεύθερων χωρικῶν ποῦ διαμένουν στό γειτονικό κτήμα Πογιάνα γιά τά ὄρια τῶν δύο κτημάτων, τό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ἀποφασίζει πῶς οἱ πρῶτοι ἔχουν τό δίκαιο μέ τό μέρος τους.

Συνεπῶς νά κατέχουν ἀνενόχλητοι ὅλα τά τεμάχια μέ βάση τά ὀριοθετικά σημάδια ποῦ καταγράφονται στό χρυσόβουλλο τοῦ Ἀλεξάνδρου (τοῦ καλοῦ) μέ ἡμερομηνία 12 Ἰουνίου 6908 (λανθασμένη στό ἔγγραφο 6905=1400).

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. **1717**.

1070

1828, 2 Ἰουλίου, Χοτίν.

Ὁ Αὐλικός Χριστόδουλος Β. Τσερβενβοδάλι, ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου τῶν ἐξόδων τῶν μελῶν τοῦ Ντιβανίου γιά τό 1814, γράφει στόν ἰδιοκτήτη τοῦ κτήματος Βλαδίτзина (μονή Ὁκνα) ὅτι διαπίστωσε πῶς δέν ἔχει δώσει τά χρήματα ποῦ ἀντιστοιχοῦσαν, οὔτε ἔστειλε τά 150 ἄλογα γιά τόν ρωσικό στρατό.

Καλεῖ τόν ἡγούμενο νά παρουσιαστεῖ ἐνώπιόν του μέχρι τέλος τοῦ μηνός μέ ὅλες τίς ἀποδείξεις γιά τό ἔτος 1814.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **229**.

1071

1828, 12 Ἰουλίου.

Ἡ Διεύθυνση τῶν Ἀλατορυχείων ζητεῖ ἀπό τόν ἀρχιμανδριτή Θεοδό-

σιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὕκνα, ν' ἀδειάσει τὸ σπίτι τῆς μονῆς ὅπου διέμενε ὁ Τοῦρκος Χατζί-Μεχμέτ καί νά τὸ δώσει στὸν ψάλτη Μιτάκι Μπουζδουγκάν καί στήν οἰκογένειά του. Ὁ Μιτάκι εἶχε ἐκδιωχθεῖ ἀπὸ τὸν ἰδιοκτῆτη τοῦ σπιτιοῦ πού διέμενε μὲ ἐνοίκιο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1208**.

1072

1828, 26 Ἰουλίου.

Βεβαίωση πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ τῶν 90 λεί ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδριτῆ Ἀγάπιο Ὁκνεάνουλ, ὡς ἀναλογία τριῶν stânjepi ξύλα πού ἔπρεπε νά δώσει τὸ κτῆμα τῆς μονῆς Βλαδίτζίνα γιὰ νά φτιάχεται ψωμί γιὰ τὰ ρωσικά στρατεύματα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **230**.

1073

1828, Αὐγούστος.

Τὸ Ντιβάνι τῆς Βλαχίας καλεῖ τὸν νεοδιορισθέντα ἡγούμενο στῆ μονή Ράδου Βόδα, ἀρχιμανδριτῆ Γρηγόριο Ἰβηρεάνουλ, νά ἐτοιμάσει σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ στρατηγοῦ Πάχλεν, ἓνα κατάστιχο πού νά περιλαμβάνει τὴν κινητὴ καί τὴν ἀκίνητη περιουσία τῆς μονῆς. Τὸν καλεῖ ἐπίσης νά φροντίσει γιὰ τὴν εὐημερία τοῦ μοναστηριοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1484**.

1074

1828, 21 Σεπτεμβρίου.

Τὸ Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν δηλώνει ἀναρμόδιο νά δικάσει τὴ διένεξη μεταξὺ τῆς μονῆς Ὕκνας (ἡγούμενός της ὁ ἀρχιμανδριτῆς Θεοδόσιος Ὁκνεάνουλ), ἡ ὁποία κατέχει τὸ κτῆμα Βλαδίτζίνα καί τοῦ παχάρνικου Ντίνου Νεγκρούτζ, ἰδιοκτῆτη τοῦ κτήματος Σαραούτζι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **211**.

1075

1828, 26 Δεκεμβρίου.

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὕοκνα, Θεοδόσιος, ἐνημερώνεται μέ ἐπιστολή γιά τή λειτουργία τῆς ἀπό τήν ἡμέρα πού ἐφυγε ἀπό τό Ἰάσι μέχρι τώρα.

Ἀναλυτικά: Κτίστηκε μία ἀποθήκη στό οἰνοπωλεῖο στό Μπρατίλα, προσλήφθηκε ἕνας ἐργάτης (καί ἔπειτα ἀπολύθηκε), καί μετά ἕνας ἠλικιωμένος, ὁ ὁποῖος πραγματοποίησε πολλές ἐργασίες (οἱ ὁποῖες περιγράφονται λεπτομερῶς).

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 615.

1076

1828, 30 Δεκεμβρίου.

Τέσσερις ἐπιστολές, μέ τήν ἴδια ἡμερομηνία, πού ὅλες ἀφοροῦν τήν κοπή τοῦ χορταριοῦ τοῦ κτήματος Πραζέστι γιά τίς ἀνάγκες τοῦ (ρωσικοῦ) στρατοῦ.

Χρονολογοῦνται τήν ἴδια μέρα καί ὑπογράφονται ἀπό τόν Ζόρα (δύο), τόν Νουσίμ Λαζάροβιτσι καί τόν σεργάριη Κυριάκο.

Ἀντίγραφο, Ρουμανικά, ἀρ. 744, θεωρημένο τήν 1η Ἰανουαρίου 1829 ἀπό πέντε μέλη τοῦ Ντιβανίου τῆς Μολδαβίας.

1077

1829, 22 Ἰανουαρίου.

Τό μοναστήρι Ὕοκνα (ἡγούμενός του ὁ ἀρχιμανδριτής Θεοδόσιος), ζητεῖ ἀπό τό Δικαστικό Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας τήν ἐγκρισή του ὥστε ὁ λογοθέτης Ἀνδρονάκε Δόνιτσι νά ἐρευνησεῖ ἐκ νέου τά σύνορα μεταξύ μὴ κατονομαζόμενου κτήματος τῆς μονῆς Ὕοκνα καί τεμαχίου πού κατέχουν στό κτήμα Γκαρτάνου οἱ ἐλεύθεροι χωρικοί.

Στίς 24 Ἰανουαρίου τό Δικαστικό Ντιβάνι διατάζει τόν Δίνιτσι νά πραγματοποιήσει τή σχετική ἔρευνα.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. 400.

1078

1829, 2 Φεβρουαρίου.

Ὁ Σκαρλάτος Κρουπένσκι ἐνημερώνει τὸν ἀρχιμανδρίτη Θεοδόσιο, ἠγούμενο τῆς μονῆς Ὁκνα, ὅτι μετὰ τῆ δίκη πού εἶχε τὸ μοναστήρι μέ τούς ἐλευθέρους χωρικούς ἀπό τὸ Γκαρτάνου ἐμεινε σέ αὐτούς ἡ διαταγή μέ βάση τὴν ὁποία ἐρεύνησε τῆ διένεξη πού εἶχαν οἱ χωρικοί μέ κατοίκους τοῦ κτήματος Πογιάνα.

Ἐκεῖ ἀναφερόταν καί τὸ τεμάχιο πού ἔχει ἡ μονή στό Γκαρτάνου.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **401**.

1079

1829, πρὶν ἀπὸ τὶς 22 Ἀπριλίου.

Ὁ ἠγούμενος τῶν μονῶν Πρέτσιστας καί Ραδουκάνου τοῦ Τάργου Ὁκνα, Ἀγάπιος Ὁκνεάνουλ, παρακαλεῖ τὸ Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν νά ἐπικυρώσει τὸ πληρεξούσιο (σέ ρουμανικὴ μετάφραση) πού ἡ μονή ἔστειλε στόν ἀρχιμανδρίτη Σεραφεῖμ, ἠγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (καί τὸ ὁποῖο στέλνει ἐπίσης).

Τὸ πληρεξούσιο περιελάμβανε τὴν ἐξουσιοδότηση τοῦ τελευταίου νά συγκεντρώσει τὰ εἰσοδήματα τῶν δύο μονῶν.

Στὶς 22 Ἀπριλίου τὸ Δικαστήριο προωθεῖ τὸ πληρεξούσιο πρὸς ἐπικύρωση.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά (ἡ ἐπιστολὴ) καί Ρωσικά (τὸ ἐγγράφο τοῦ Δικαστηρίου), ἀρ. **228 B**.

1080

1829, 24 Ἀπριλίου.

Βεβαίωση τοῦ Ταχυδρομείου τοῦ Χοτίν ὅτι παρέλαβε ἐκ μέρους τῆς μονῆς Ὁκνας (ἠγούμενός της ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος) ἓνα φάκελο, πού περιέχει δύο ἀντίγραφα ἐγγράφων, γιὰ νά σταλεῖ στό Ἰάσι στόν ἀρχιμανδρίτη Σεραφεῖμ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **227**.

1081

1829, 8 Μαΐου.

Ὁ ποστέλνικος Ἰωάννης Ζόρα ζητεῖ ἀπὸ τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας, Θεοδόσιο, νὰ τοῦ στείλει μέχρι τῆς 12 Μαΐου τὰ δικαιολογητικά (πρωτότυπα) βάσει τῶν ὁποίων κατέχει ἓνα μέρος τοῦ κτήματος Γκαλεσέστι.

Σέ ἀντίθετη περίπτωση θά τό κατοχυρώσει στούς ἐλεύθερους χωρικούς, οἱ ὅποιοι καί παρουσίασαν δικαιολογητικά.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1005**.

1082

1829, 26 Μαΐου.

Ὁ ποστέλνικος Ἰωάννης Ζόρα γράφει στὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, Θεοδόσιο, νὰ τοῦ στείλει τὰ πρωτότυπα (καὶ ὄχι ἀντίγραφα) τῶν ἐγγράφων γιὰ τὰ τεμάχια πού ἡ σκήτη Ρούνκουλ (μετόχι τῆς μονῆς Πρέτσιστας) κατέχει στὸ Γκαλεσέστι. Οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ δὲν πιστεύουν στὴν ἐγκυρότητα τῶν ἀντιγράφων. Ἐάν ἡ μονή δὲν τό πράξει, ὁ ποστέλνικος θά ἀναγκαστεῖ νὰ ἀφήσει τὰ τεμάχια στὴν ἰδιοκτησία τῶν χωρικῶν.

Μνεῖες γιὰ ὀριοθεσίες τῆς 17ης Ἰουλίου 1781 καὶ 4ης Ἰανουαρίου 1794.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1027**.

1083

1829, 3 Ἰουνίου.

Ὁ ποστέλνικος Ἰωάννης Ζόρα ζητεῖ ἀπὸ τὸν Θεοδόσιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὁκνα, νὰ παρουσιάσει τὰ ἔγγραφα πού κατέχει σχετικὰ μὲ ἓνα τεμάχιο τοῦ κτήματος Γκαλεσέστι τὸ ὁποῖο διεκδικεῖ, ἐνῶ βρίσκεται στὴν ἰδιοκτησία τοῦ Ἰορδάκι Μπόσιε.

Ὁ ἡγούμενος τὸν εἶχε ἐνημερώσει πὼς τὰ ἔγγραφα βρίσκονται στὸ ἔξωτερικό [σὴν μονή Ἰβήρων;] καὶ τὰ πῆρε μαζί του ὁ πρῶην ἡγούμενος.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1003**.

1084

1829, 13 Ιουνίου.

Ὁ μεδελνιτσιάρης Δημητράκης Λέων μαρτυρεῖ πὼς ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδρίτη Θεοδόσιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, δύο πιστοποιητικά, πού ἀφοροῦν στὰ κτήματα Ὅτέστι καὶ Γκαλεσέστι.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **1004**.

1085

1829, 5 Ὀκτωβρίου.

Τὸ Ντιβάνι τῆς Μολδαβίας ὑπενθυμίζει στὸν ἀρχιμανδρίτη Θεοδόσιο, ἡγούμενο τῆς μονῆς Πρέτσιστας τοῦ Τάργκου Ὅκνα, ὅτι ὑποχρεώνεται νά ἐκπληρώσει τίς ὑποχρεώσεις του σύμφωνα μέ τὴν ἀναφορά τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1828.

Κυρίως νά σημειώνει μέ ἀκρίβεια ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ μοναστηριοῦ.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **372**.

1086

1829.

Κατάλογος περιλήψεων 40 ἐγγράφων πού ἀφοροῦν στό παλαιοχώρι Δελένι (ἢ Γκαρτίνουλ), ἰδιοκτησία τῶν μονῶν Πρέτσιστα-Ραδουκάνου. Χρονολογικά καλύπτουν τὴν περίοδο 1662-1829.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, ἀρ. **311**.

1087

1829.

Κατάλογος περιλήψεων 13 ἐγγράφων γιὰ τὰ μυλοφράγματα πού ἔχουν οἱ μονές Πρέτσιστα καὶ Ραδουκάνου στοὺς ποταμούς Σλανίκ, Μπίστριτσα, Σιρετζέλ.

Χρονολογικά καλύπτουν την περίοδο 1686-1819.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, αρ. 312.

1088

1829.

Ἐγγραφο πού ὑπογράφει ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς Ἰσπρῶν Θεοδόσιος μέ τό ὅποιο ἀπευθύνεται πρὸς τό Ἰσπραβνικάτο τοῦ Μπακοβίου καί τό ἐνημερώνει:

α) Γιά τήν ἐκδεδομένη ἀπόφαση μέ ἡγεμονική διαταγή τοῦ ἐκτελεστικοῦ Ντιβανίου, τῶν ἀρχόντων τοῦ μολδαβικοῦ ἐδάφους καί τῶν ἀρχιερέων μέ τήν ὅποια ἐνθαρρύνεται ἡ προτροπή γιά τήν καλλιέργεια τῆς γῆς καθενός ξεχωριστά μέ τήν ἐπίβλεψη τῶν ἀρχόντων.

β) Γιά τήν κατοχή ἐξ ἀφιερώσεως μεριδίου τοῦ Κωνσταντίνου Καποτήτσι καί γιά τήν καταβολή 1.000 γροσίων μέ σκοπό τήν ἀγορά βοδιῶν καί τήν καλλιέργεια δύο κιλῶν σιταριοῦ στήν Βάλια Ρέ(α), ἡ ὅποια μέ πρόσφατη ὁριοθεσία ἀποδείχθηκε ὅτι ἔχει μοναστηριακή δεσποτεία.

γ) Γιά τήν ἀγορά ἐκ μέρους τοῦ σερδάρη Ἰωάννου Ζωρέσκου ἀδιευκρίνιστης ἔκτασης μοναστηριακῆς γῆς κατά τήν διάρκεια ἀπουσίας τῶν κουρατόρων τῆς μονῆς, γεγονός πού τόν ἀνάγκασε νά ὑποβάλει ἀγωγή εἰς βάρος του μέ στόχο τή μοναστηριακή δικαίωση.

δ) Γιά τήν ἐπιχείρηση τοῦ ἐν λόγῳ σερδάρη νά προβεῖ στήν παραχώρηση ἀποδείξεων τῶν ἀγορῶν καί τινῶν ἀφιερώσεων.

ε) Γιά τήν δευτέρα ἀγωγή πού κατέθεσε στό Ἰάσι, ὥστε νά ἐπανεξεταστεῖ ἐκ μέρους τοῦ ἄρχοντα ἡ ὑπόθεση αὐτή, γιά τήν ἐκδοση ἀπόφασης μέ σκοπό τήν ἐκδίκασή της καί γιά τήν ἀναβολή τῆς δίκης λόγω ἀσθένειάς του. Γιά τήν ἐκμετάλλευση ἐκ μέρους τοῦ σερδάρη αὐτῆς τῆς ἀναβολῆς ὁ ὅποιος περιφρονώντας τούς τοπικούς νόμους καί τά ἔθιμα καταπάτησε ὅλη τή μωσία μέ τά πρόβατα, τοὺς χοίρους τά βόδια καί τίς ἀγελάδες καί πρόσταξε τοὺς δούλους του ὄχι μόνο νά κακομεταχειριστοῦν τοὺς δούλους τοῦ μοναστηριοῦ, ἀλλά καί νά σκοτώσουν ὅλα τά ζῶα.

στ) Ζητεῖ τή βοήθεια τῆς Ἰσπραβνίτζιας ὥστε νά εἰσακούσει τήν ἰκετική του παράκληση καί νά διευκρινίσει, ἐάν ὁ ρηθείς σερδάρης εἶναι ἀνώτερος τῶν ὑπαρχόντων μεγιστάνων καί ἐξηρημένος τῶν Ὑψηλῶν προσταγῶν. Διότι ὅπως εἶναι γνωστό τά τρία προσκυνήματα στήν Βλαχομπογδανία εἶναι βασιλικά.

ζ) Τέλος, επικαλείται τό ὑψηλό αὐτοκρατορικό ὄνομα τοῦ μεγάλου Κυρίου Αὐτοκράτορος Νικολάου πασῶν τῶν Ρωσιῶν, ὥστε νά ἐλεήσει καί νά δοθεῖ μιά ἱκανοποιητική ἀπάντηση σ' αὐτή τήν μοναστηριακή ὑπόθεση.

Στίς 30 Ἀπριλίου ἡ Isprăvnicia διατάζει τόν μεδελνιτσιάρη Φίλιππα Σάνδου νά μεταβεῖ ἐκ νέου στό κτῆμα.

Πρωτότυπο, Ἑλληνικά, (ἡ διαμαρτυρία) καί Ρουμανικά (ἡ ἀπόφαση) ἀρ. 597.

1089

[Circa 1829].

Ἐπειδή ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος Ὁκνεάνουλ θά ἀργήσει ἀκόμα στόν νομό Χοτίν, ἀναμένοντας τό διαβατήριο μέ τό ὅποιο θά μεταβεῖ στίς μονές Πρέτσιστα καί Ραδουκάνου τοῦ Τάργκου Ὁκνα, ὅπου διορίστηκε ἡγούμενος ἀπό τή μονή Ἰβήρων, ὀρίζει τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Σεραφεῖμ ὡς ἐπιστάτη του.

Νά συγκεντρώνει τά εἰσοδήματα ἀπό τά κτήματα τῶν μονῶν Ραδουκάνου καί Πρέτσιστα.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, ἀρ. 228A.

A 1090

[Circa 1829].

Ὁ ἀρχιμανδρίτης [Ἀγάπιος:] διαμαρτύρεται καί πάλι γιά τή μὴ λειτουργία τῆς γέφυρας πού ἔχει ἡ μονή Ὁκνα στό κτῆμα τῆς Πραζέστι. Γιά νά ἀποδείξει τό δίκαιο τῆς μονῆς στέλνει περιλήψεις τῶν ἐγγράφων σχετικά μέ τή γέφυρα.

Τό κτῆμα Πραζέστι γειτονεῦει μέ τό Σαουτσέστι, ἰδιοκτησία τοῦ ἡγεμόνα Ἰωάννη Στούρζα. Ὁ τελευταῖος μόλις ὀρίστηκε ἡγεμόνας διέταξε τήν διακοπή τῆς λειτουργίας τῆς γέφυρας τῆς μονῆς. Μέ βάση τούς νομοκανόνες καί τό ἔθιμο δίκαιο ὁ ἀρχιμανδρίτης παρακαλεῖ νά δοθεῖ ξανά στήν ἰδιοκτησία τῆς μονῆς ἡ γέφυρα μαζί μέ τό εἰσόδημα τῶν τελευταίων ἐπτὰ ἐτῶν.

Πρόχειρο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1452.

1091

1830, 14 Ιουλίου.

Ἀπόδειξη παραλαβῆς μιᾶς ποσότητας 2560 māsurī ἀλεύρου πού δώρισε ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἁγάπιος Ὁκνεάνουλ γιά λογαριασμό τοῦ κτήματος τῶν μονῶν Ραδουκάνου καί Πρέτσιστας, ὀνόματι Βλαδίτζινα, γιά τίς ἀποθήκες τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ.

Πρωτότυπο, Ρωσικά, ἀρ. 224.

A 1092

1830, 11 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Γεοργίτζα Στάντσιου ἐκμισθώνει γιά τρία χρόνια (23 Ἀπριλίου 1831 - 23 Ἀπριλίου 1834) ἀπό τόν ἱερέα Μακάριο Μπερζουντζεάνουλ τά κτήματα Βιφορένι καί Μπερχέτσι, ἔναντι 500 λεί τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

A 1093

1830, 26 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Κωνσταντῖνος [...] παραχωρεῖ στόν ἀρχιμανδρίτη Μακάριο βεβαίωση ὑστέρα ἀπό τήν ἐκμίσθωση ἑνός ποτοποιεῖου τῆς μονῆς Πρέτσιστα μέ τήν τιμή τῶν 150 λεί τό χρόνο.

Πρωτότυπο, Ρουμανικά, στό ἔγγραφο ἀρ. 1766.

1094

1830, 17 Δεκεμβρίου.

Ἀπόδειξη παραλαβῆς τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν ρουβλίων γιά τήν καθαρογράφηση τῆς ὑπόθεσης πού ἐκδίκασε τό Δικαστήριο τοῦ νομοῦ Χοτίν.

Πρόκειται γιά τή διένεξη μεταξύ τοῦ Ἰωσήφ Ὄσταφιέβ καί τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἁγαπίου γιά τό εἰσόδημα τῶν κτημάτων Σιαραούτσι καί Βλαδίτζινα.

Πρωτότυπο, Ρωσικά, ἀρ. 225.

1095

1830, 17 Δεκεμβρίου.

Ἀπόδειξη πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ τοῦ ἑνὸς ρουβλίου καὶ 75 copeici, τιμὴ γιὰ ἑπτὰ κόλλες ἀπλοῦ χαρτιοῦ ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ νὰ καθαρογραφεῖ ἡ ἀπόφαση τῆς δίκης ποὺ ἔγινε στίς 31 Αὐγούστου 1826 γιὰ τὸ εἰσόδημα τοῦ κτήματος Σιραούτζι.

Πρωτότυπο, Ρωσικά, ἀρ. 225A.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΦΛΟΡΙΝ ΜΑΡΙΝΕΣΚΟΥ
“ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ”

ΤΟΜΟΣ Α΄

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΘΗΚΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΛΛΥ ΑΓΓΕΛΗ
ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΤΟΥ ΙΝΕ/ΕΙΕ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ 1000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΟΙΚΟ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ Α.Ε.
ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 2007
ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

MD0006135121

9 789607 916501

ISBN σειράς: 978-960-7916-48-8

ISBN τομ. Α': 978-960-7916-50-1